



अथ श्रीमद्भागवतदशमस्कंधपूर्वार्द्धप्रारंभः



श्रीगणेशायनमः विश्वसर्गविसर्गादिनवलक्षणलक्षितम् श्रीकृष्णारख्यंपरंधामजगद्धामनमामतत् १ दशमेदशमंलक्ष्ययाश्रिता
श्रयविग्रहम् कीडद्यदुकुलांभोधौपरानंदसुदीर्यते २ दशमेकृष्णसत्कीर्तिवितानायाचुवर्ण्यते धर्मग्लानिनिमित्तस्तुनिरोधोदुष्टमूक-
जाम् ३ प्राकृतादिश्वतुर्ह्योनिरोधःसतुवर्णितः तत्तत्संगतःसृष्टिसंहारादिनिरूपणैः ४ कृतानवतिरध्यायादशमेकृष्णकीर्तये आदौच
तुर्भिरध्यायैर्ब्रह्मप्रार्थनयावनेः भारंहर्तुंहरेर्जन्मसप्रसंगंनिरूप्यते ५ गोकुलेमथुरायान्चद्वारवल्यांततःक्रमात् कृष्णलीलात्रिधाप्रोक्तातत्त
द्देस्त्वनेकधा ६ सपंचत्रिंशताध्यायैर्बृहद्दावनादिषु गोकुलेवसतोलीलावर्ण्यतेसरदुष्करा ७ एकेनयमुनावारिण्यचूरेणकृतास्तुतिः
एकादशभिरारख्यातालीलामधुवनेकृता ८ शेषैर्द्वारवतीलीलातन्निर्माणादिवर्ण्यते एवंनवतिरध्यायादशमेविशदार्थकाः ९ तत्रतुप्रथमेकं

नमोभगवतेवासुदेवाय राजोवाच कथितोवंशविस्तारोभवतासोमसूर्ययोः राज्ञांचोभय
वंश्यानांचरितंपरमाद्भुतम् १ यदोश्चधर्मशीलस्यनितरांसुनिसत्तम तत्रांशेनावतीर्णस्याविष्णोर्वीर्याणिशंसनः
२ अवतीर्ययदोर्वैशेभगवान्भूतभावनः कृतवान्यानिविश्वात्मातानिनोवदविस्तरात् ३ निवृत्ततर्षैरुपगीय
मानाद्भवौषधाच्छ्रोत्रमनोभिरामात् कउत्तमश्लोकगुणानुवादात्पुमान् विरज्येतविनापशङ्कयात् ४ पितामहामे
समरेऽमरंजयेदेवव्रताद्यातिरथैस्तिमिंगिलैः दुरत्ययंकौरवसैन्यसागरं कृत्वातरन्वत्सपदंस्मयत्पूवाः ५

सःस्वमृत्युं देवकीकृतात् श्रुत्वाभीतोऽवधीतस्याः षड्गर्भानितिवर्ण्यते १० कृष्णावतारचरितश्रवणामृतनिर्वृतः उक्तानुवादेनोत्कृष्टाद्रा
जापृच्छतितत्पुनः ११ कथितोवंशविस्तारइति १ अंशेनेतिप्रतीत्यभिप्रायेणोक्तम् २ ननूक्तानि जातोगतः पितृगृहाद्भ्रजमेधितार्थइ-
त्यादिनासत्यंपुनर्विस्तरेणवदेत्याह अवतीर्येति ३ अत्रलोकेत्रिविधाजनाः मुक्तासुमुक्षवोविषयिणश्च तेषांमध्येअत्रनकस्याप्यलंप्रत्यय
इत्याह निवृत्ततर्षैरिति गततृष्णैर्मुक्तैरित्यर्थः मुमुक्षूणामयमेवोपायइत्याह भवौषधादिति विषयिणांपरमोविषयोऽयमेवेत्याह श्रोत्रमनो-
भिरामादिति अपगताशक्यस्मात्तमात्मानंहंतीत्यपशङ्क्यस्तस्मात् पशङ्क्यातिनइतिवा ४ किंच अस्मत्कुलदेवतंकृष्णोऽतस्तत्कथैवनित्यंश्रोतव्ये
त्याशयेनाह पितामहाइति अमरान्जयंतियेतैः देवव्रतोभीष्मः तदाद्यैरतिरथैस्तिमिंगिलतुल्यैर्दुरत्ययंवत्सपदमिवात्यल्पंकृत्वातुच्छीकृत्वा
तरन्स्म यः श्रीकृष्णएवपूवोयेषांते तस्यवीर्याणिवदस्वेतितृतीयश्लोकगतेनान्वयः ५ ७ ८ ९

न केवलं पांडवानेवारक्षत् इदं मम शरीरमपि योरक्षितवानित्याह द्रौण्यस्त्रविपुष्टमिति द्रौणे रश्म्यो ब्रह्मास्त्रेण दग्धमिदं मच्छरीरं च कु
रूपां पांडवानां च संतानस्य निदानम् मम मातुः कुक्षौ प्रविष्टो धृतचक्रो योजुगोपेति ६ अखिलदेहभाजां सर्वप्राणिनामंतश्च बहिः पुरुषरूपेण
कालरूपेण अंशाभिप्रायेण बहुवचनम् मृत्युसंसारम् उत अपि अमृतमपि प्रयच्छतो वीर्याणिवदस्व ब्रूहि अयं भावः अंतर्धामिरूपेणांतर्दृष्टी
नां मुक्तिर्बहिर्दृष्टीनां च कालरूपेण मृत्युसंसारतियतः अतोऽंतर्दृष्ट्या तद्दीर्घायैव श्रोतव्यानीति ७ ननु बलंगदसारणं च दुर्मदं विपुलं ध्रुवम् वसुदे
वस्तुरोहिण्यां कृतादीनुदपादयदिति रोहिण्यास्तनयोरामः प्रोक्तः वसुदेवस्तु देवक्यामष्टपुत्रानजीजनत् कीर्तिमंतं कृषेणं च भद्रसेनमुदारधीः
मृदुसंतर्दनं भद्रसंकर्षणमहीश्वरम् अष्टमस्तुतयोरसीत्स्वयमेव हरिः किलेति पुनर्देवक्या गर्भसंबंधस्तस्यैवोक्तः सकुतो घटत इत्याक्षेपः ८ कस्मा

द्रौण्यस्त्रविपुष्टमिदं मदंगं संतानबीजं कुरुपांडवानाम् जुगोपकुक्षिं गत आत्तचक्रो मातुश्च मेयः शरणंगतायाः ६
वीर्याणितस्याखिलदेहभाजामंतर्बहिः पुरुषकालरूपैः प्रयच्छतो मृत्युमुतामृतं च मायामनुष्यस्य वदस्य विद्वन् ७
रोहिण्यास्तनयः प्रोक्तो रामः संकर्षणस्त्वया देवक्या गर्भसंबंधः कुतो देहांतरं विना ८ कस्मान्मुकुंदो भगवान् पितुर्गेहा
द्वजंगतः क्वा संज्ञातिभिः सार्द्धं कृतवान् सालतां पतिः ९ व्रजे वसन् किमकरोन्मधुपुर्यांच केशवः भ्रातरं चावधीत्कंसं
मातुरद्वातदर्हणम् १० देहं मानुषमाश्रित्य कति वर्षाणि वृष्णिभिः यदुपुर्यां सहावासीत्यत्यः कल्पमवन्त्यभोः ११
एतदन्यच्च सर्वमेमुने कृष्णविचेष्टितम् वक्तुमर्हसि सर्वज्ञश्च दधानाय विरुतम् १२ नैषातिदुःसहा कृन्मां त्यक्तो दमपि
बाधते पिवंतं त्वन्मुखं भोजयुतं हरिकथाऽमृतम् १३ सूत उवाच एतं निशम्य भूगुणंदनसाधुवादं वै
यासकिः स भगवानथ विष्णुरातम् प्रत्यर्च्य कृष्णचरितं कलिकल्मषघ्नं व्याहर्तुमारभत भागवतप्रधानः १४
श्रीशुक उवाच सम्यगव्यवसिता बुद्धिस्तव राजर्षि सत्तम वासुदेवकथायां ते यज्जातानैष्ठिकीमतिः १५ वासु
देवकथाप्रश्नः पुरुषांस्त्रीन् पुनाति हि वक्तारं पृच्छकं श्रोतुं स्तत्यादसलिलं यथा १६

दिति भगवतः कंसभयशंकाया असंभवादित्यर्थः ९ मातुर्भ्रातरं कंसं तस्माद्वधानर्हम् अद्वासाक्षात्कस्मादवधीत् ९ १० ११ १२ ननु
क्षत्तु दुःप्यापीडितस्य तव कुतः श्रवणावकाशस्तत्राह नैषेति त्यक्तो दकस्यापि मम जीवनं हरिकथा मृतपाननिमित्तम् तदुपरमे सद्य एव जी
वितं न स्यादित्यर्थः १३ एतं साधुवादं समीचीनं प्रश्नम् भागवतप्रधानो भागवतेषु श्रेष्ठः १४ व्यवसिता कृतनिश्चया यत्प्रयतो बुद्धेः १५ १६

तत्र तावत्प्रथमं भगवद्वतारकारणमाह भूमिरित्यादिनवभिः श्लोकैः दृप्तनृपव्याजायेदैत्यास्तेषामनीकशतानामयुतैर्योभूरिभारस्तेना-
क्रांता १७ विष्णोरंतिके उपस्थिता सती १८ १९ २० पौरुषीं पुरुषस्य भगवत इयं पौरुषीतां गां वाचं मे मत्तः आशु शृणुत माचिरमविलंबितं

भूमिर्दृप्तनृपव्याजदैत्यानीकशतायुतैः आक्रांता भूरिभारेण ब्रह्माणंशरणं ययौ १७ गौर्भूत्वाः शुसुरवीरिव
न्नाक्रंदंती करुणं विष्णोः उपस्थिताऽंतिके तस्मै व्यसनं स्वमवाचत १८ ब्रह्मा तदुपधार्याथ सह देवैस्तया सह ज
गामसत्रिनयनस्तीरं क्षीरपयोनिधेः १९ तत्र गत्वा जगन्नाथं देवदेवं दृष्ट्वा कपिम् पुरुषं पुरुषसूक्तेनोपतस्थं समा
हितः २० गिरं समाधौ गगने समीरितां निशम्य वेधास्त्रिदशानुवाच ह गां पौरुषीं मे शृणुतां मराः पुनर्विधीयतां मा
शतथैव माचिरम् २१ पुरैव पुंसाः वधूतो धराज्वरो भवद्भिरंशैर्यदुष्पृजन्त्यतान् सयावदुष्यन्ति मीरश्वरेश्वरः
स्वकालशक्त्या क्षपयंश्चरेद्भुवि २२ वसुदेव गृहे साक्षाद्गवान्पुरुषः परः जनिष्यते तत्प्रियार्थं संभवंतु सरस्विद्यः
२३ वासुदेव कलानंतः सहस्रवदनः स्वराट् अग्रतो भविता देवो हरेः प्रियचिकीर्षया २४ विष्णोर्माया भगवती य
या संमोहितं जगत् आदिष्टा प्रफणांशेन कार्यार्थं संभविष्यति २५ श्रीशुक उवाच इत्यादिश्यामरग
णान् प्रजापतिपतिर्विष्णुः आश्वास्य च महिं गीर्भिः स्वधाम परमं ययौ २६ शूरसेनो यदुपतिर्मथुरा मावसन्पुरा
माथुरान् शूरसेनांश्च विषयान् भुङ्क्ते पुरा २७ राजधानी ततः सा भूत्सर्वयादव भूभुङ्क्ते मथुरा भगवान्यत्र नित्यं
सन्निहितो हरिः २८ तस्या तु कर्हि चिच्छौरिर्वसुदेवः कृतो हूहः देवक्या सूर्यया साह प्रयाणोरथमारुहत् २९ उ
ग्रसेनस्ततः कंसः स्वसुः प्रियचिकीर्षया रश्मीन् हयानां जग्राह रौक्मैरथ शतैर्वृतः ३०

तथैव विधीयतां चेति २१ विज्ञापनात्पुरैव पुंसांश्चरेण ज्वरस्तापः अवधूतौऽवधारितः २२-२३ २४ देवकी गर्भसंकर्षणयशोदा मोहनादिकार्यार्थं
यशोदायां संभविष्यति २५ २६ भोजेन्द्रबंधनागारे अवताराय प्रस्तावकया माह शूरसेन इत्यादिना यावदध्याय समाप्ति मथुरा मावसन्मथुरायां
वसन् विषयान् देशान् २७ २८ सूर्ययानवोदयाप्रयाणोप्रयाणार्थम् २९ रश्मीन् प्रग्रहान् ३० ४१ ४२ ४३

पारिवर्द्धमुपस्करम् ३१ ३२ ३३ आभाष्यरेरेकंसेतिसंबोध्यहंताहनिष्यति ३४ कुलपांसनः कुलदूषणः आरब्धः उद्युक्तः कचेकेशबंधे
 ३५ नृशंसंक्रूरं महाभाग इति अयं भावः स्वजन्मनिहर्षेण देवैरा न कदुंदुभिषोषणाद्वा विभगवदवतारेण शक्यप्रतीकारता संभवतीति सांख्यनृस्त
 त्याकृपाविषयत्वेनोपपत्तिभिश्च साममार्गेण संबोधयन् किंच सामभेदाभ्यां संबोधयन् तत्र सामपंचविधं भेदो द्विविधः तदुक्तं संबंधलाभोपकृतिर्ह्य
 भेदोगुणकीर्तनम् सामपंचविधं भेदो दृष्टादृष्टमयं च तत्र श्लाघनीयगुण इति गुणकीर्तनं भगिनीमिति संबंधकथनं पुत्रिकोपमेत्यभेदं वक्ष्यति ह
 न्यादिति स्त्रीवधनिवृत्त्या यशोलाभं दर्शयति उदाहपर्वणीति संतानवृत्त्योपकारं दर्शयति ३६ ३७ मरणभयेन हन्मीति चेत् तथापि मरणस्यापरिह
 न्यादिति स्त्रीवधनिवृत्त्या यशोलाभं दर्शयति उदाहपर्वणीति संतानवृत्त्योपकारं दर्शयति ३६ ३७ मरणभयेन हन्मीति चेत् तथापि मरणस्यापरिह

चतुः शतं पारिवर्द्धं गजानां हेममालिनाम् अश्वानामयुतं सार्द्धं रथानां च त्रिषट्शतम् ३१ दासीनां स कुमारी
 णां दशते समलंकृते दुहित्रे देवकः प्रादाद्याने दुहितृवत्सलः ३२ शंखतूर्यमृदेगाश्च ने दुर्दुदुभयः समम् प्रया
 णप्रक्रमेतावद्वरवध्वोः समंगलम् ३३ पथिप्रग्रहिणं कंसमाभाष्या हाशरीरवाक् अस्यास्त्वामष्टमोगर्भाहंता
 यां वहसे बुध ३४ इत्युक्तः सरवलः पापो भोजानां कुलपांसनः भगिनीं हंतुमारब्धः खड्गपाणिः कचेऽग्रहीत् ३५
 तं जुगुप्सितकर्माणं नृशंसं निरपत्रपम् वसुदेवो महाभाग उवाच परिसालयन् ३६ वसुदेव उवाच श्ला
 घनीयगुणः शूरैर्भवान्भोजयशस्करः सकथं भगिनीं हन्यात् स्त्रियमुदाहपर्वणि ३७ मृत्युर्जन्मवतां वीरदेहेन स
 ह जायते अद्यवाद्दशतांते वामृत्युर्वै प्राणिनां क्रवः ३८ देहे पंचत्वमापन्ने देही कर्मानुगोऽवशः देहांतरमनुप्राप्य
 प्राक्तनत्यजते वपुः ३९

रणीयत्वाद्देहांतरस्यावश्यं भावित्वात्तत्रापि च भोगप्रेमास्पदत्वादीनामविशेषात्तद्वयेन पापाचरणमयुक्तमित्यभिप्रेत्याह मृत्युर्जन्मवतामि-
 त्यादिदेहेन सहेति विधात्राललाटे लिखितत्वादिति तथाऽपि कालविलंबार्थं हन्मीति चेत्तत्राह अद्यवेति अवश्यं भाविनिमरणो विलंबमा-
 त्रायनपापाचरणं युक्तमिति भावः ३८ किंच अस्मिन् देहे गते यदि देहांतरं न स्यात्तदा युज्येत पापेनापितत्पालनं न तु तदस्तीत्याह देहे पं-
 चत्वमापन्न इति आपन्ने आपन्नप्राये कर्मवशादयत्नत एव प्रथमं देहांतरं प्राप्य पश्चात्पूर्ववपुस्त्यजति ३९
 श्रीमज्जगदीश्वराय नमः श्रीगोपालो विजयते ३९

अत्र दृष्टान्तः ब्रजन्निति एकेनाग्रतो निहितेन पदातिष्ठन् भवमवष्टभ्य देहं विभ्रत् पश्चादन्येन पूर्वप्रदेशादुत्थाप्य पुरो निहितेन गच्छति तद-
 त् अत्र च स्वीकारपरित्यागौ नात्यंतभिन्नविषयाविति स्पष्टं दृष्टान्तांतरमाह यथा तृणजलो केतिसाहियथा तृणांतरमवष्टभ्य पूर्वतृणं त्यजति
 एवं कर्मपथे वर्तमानोऽन्योजीवोऽपि ४० देहविषयावेव स्वीकारपरित्यागौ दर्शयितुं दृष्टान्तांतरमाह स्वप्न इति दृष्टं राजादिदर्शनं श्रुतमिंद्रादिश्रव-
 णम् ताभ्यामाहितसंस्कारेण मनसा तदेवानुचिंतयन् ईदृशं जाग्रदृष्टश्रुतसदृशं देहं राजादिरूपं किमपि अनिरुक्तं पश्यति यः क्षणांतरे च तदेवाह-
 मिति प्रपद्यते मन्यते ततश्च जाग्रदेहादपगतस्मृतिर्भवति पुरुषो यथेति जाग्रत्येव दर्शयितुं दृष्टान्तांतरमाह मनोरथेनेति अत्रापि दृष्टश्रुताभ्यामि-
 त्यादिसर्वयोज्यम् तथा च वक्ष्यति जंतो वै कस्यचिद्देतोर्मृत्करत्यंतविस्मृतिः जन्मत्वात्मा तथा पुंसः सर्वभावेन भूरिदविषयस्वीकृतिं प्रादुर्यथा स्वप्नमा-
 नोरथः स्वप्नमनोरथंचेत्यं प्राप्तनं न स्मरत्यसावित्यादि तद्वदत्रापि कर्मवशाद्देहांतरं प्राप्य प्राक्तनं त्यजतीति ४१ ननु विचित्रदेहहेतूनां कर्मणां
 कृतत्वाद्देहविशेषप्राप्तौ किं कारणमत आह यतो यत इति देहस्य पंचत्वसमये पंचसु गुणेषु भूतेषु मायारचितेषु माययानानादेह रूपेण रचितेषु देवे-

ब्रजं स्तिष्ठन्पदैकेन यथैवैकेन गच्छति यथा तृणजलो केवं देही कर्मगतिंगतः ४० स्वप्ने यथा पश्यति देहमीदृशं मनोर-
 थेनाभिनिविष्टचेतनः दृष्टश्रुताभ्यामनसानुचिंतयन् प्रपद्यते तत्किमपि ह्यपस्मृतिः ४१ यतो यतो धावति देवचोदितं
 मनो विकारात्मकमाप पंचसु गुणेषु मायारचितेषु देहसौ प्रपद्यमानः सह तेन जायते ४२ ज्योतिर्यथैवोदकपार्थिवेषु
 दः समीरवेगानुगतं विभाव्यते एवं समायारचितेषु सौ पुमान् गुणेषु रागानुगतो विमुह्यति ४३

न फलाभिमुखेन कर्मणा चोदितं

नानाविकारात्मकं मनो यं देहं देवतिर्यगादिरूपं प्रतिधावति धावच्च स त्रयं यमाप अभिनिवेशेन प्राप्तम् तत्र तत्रासौ देही जायते ननु मनसः कर्तृत्वा-
 त्तदेव जायतां न त्वकर्तृत्वेत्यत आह प्रपद्यमान इति तदेवाहमिति मन्यमानस्तेन सह जायत इति ४२ ननु सत्यं भविष्यत्येव किमपि देहमात्रम् तथा-
 प्यस्यातिप्रियस्य राजदेहस्य रक्षणाय कृत्यमपि क्रियत इति चेत्तत्राह ज्योतिरिति अदश्चंद्रादिज्योतिः उदकयुक्तेषु पार्थिवेषु घटादिषु यद्वा उदकेषु पार्थि-
 वेषु तैलघृतादिषु च प्रतिबिंबेन स्थितं समीरस्य वायोर्वेगमनुगतं कंपादियुक्तं प्रतीयते यथा एवं स्वाविद्यारचितेषु गुणेषु देहेषु असौ रागेणानुगतः प्र-
 विष्टो मुह्यति अभिनिवेशं प्राप्नोति अयं भावः आत्मनस्तावद्देहाद्यध्यासाज्जन्मोक्तम् सह तेन जायत इति ततश्चान्योन्यधर्माध्यासाद्यथा देहादिध-
 र्माः काश्यादय आत्मनि प्रतीयन्ते एवमात्मधर्माः प्रेमास्यदत्वादयोऽपि देहादिधितिराजसूकरदेहयोर्विशेषाभावाद्यर्थो मृत्कप्रतीकार इति ४३ ४४

एवमुक्तं सामोपायमुपसंहरन् भेदमाह तस्मादिति परत इति अभिद्रुत्यमाणात्तत्संबन्धिनश्चयमादपि इहामुत्रचमयमिति भेदो दर्शितः ४४
 पुनः सामैवाह एषेति पुत्तिकोपमादारुमयीव अचेतनप्राया ४५ बोध्यमानः उपदिश्यमानः स्वयंदारुणः पुनः पुरुषादान् दैत्याननुव्रतोऽनुसृत इ
 ति ४६ आनकदुंदुभिरिति पदं महाभाग इत्यत्रोक्ताभिप्रायम् प्रतिव्योदं प्रतिकर्तुं वंचयितुमित्यर्थः इदं वक्ष्यमाणमपत्यार्पणम् अन्वपद्यतज्ञा
 तवान् ४७ ननु खलोऽयमेतन्न मन्येत इत्याशंक्य स्वयमेव विचारयति मृत्करिति ४८ तस्मादुपेक्षादोषपरिहारायैवं करिष्यामीत्याह प्रादाये-
 ति मृत्यवे कंसाय नन्विदमपि नैव न्याय्यमित्याशंक्याह कृता इति अस्यां यदि मे कृता जायेरन्तदा यद्भावित इव तु जीवितं तु तावद्भवेदेव तदंतराय
 द्ययमेव म्रियेत तदान किंचिदन्याय्यम् ४९ यदि च कृता भविष्यंति न चायं म्रियेत तदामत्सुत्रादेवा स्य मरणमिति विपर्ययो वा किं न स्यात् ननु प्रौढ

तस्मान्न कस्यचिद्रोहमाचरेत्स तथाविधः आत्मनः क्षेममन्विच्छन् दोग्धुर्वै परतो भयम् ४४ एषा तवानुजाबाला
 कृपणा पुत्तिकोपमा हंतुं नार्हसि कल्याणी मिमांस्वदीनवत्सलः ४५ श्रीशुक उवाच एवं स सामभिर्भेदे
 बोध्यमानोऽपि दारुणः न न्यवर्त्तत कौरव्यपुरुषादाननुव्रतः ४६ निर्बंधंतस्य तं ज्ञात्वा विचिंत्या न कदुंदुभिः प्राप्तं का
 लं प्रतिव्योदमिदं तत्रान्वपद्यत ४७ मृत्कवृद्धिमतापो लोयावद्बुद्धिबलोदयम् यद्यसौ न निवर्त्तत नापराधोऽस्ति
 देहि नः ४८ प्रादाय मृत्यवे पुत्रान्मोचयेत्कृपणा मिमाम् कृता मे यदि जायेरन्मृत्कवृद्धिं न म्रियेत चेत् ४९ विपर्ययो वा
 किं न स्याद्गतिर्धातुर्दुरत्यया उपस्थितो निवर्त्तत निवृत्तः पुनरापतेत् ५० अग्नेर्यथा दारुवियोगयोगयोरदृष्टतोऽ
 न्यन्न निमित्तमस्ति एवं हि जंतोरपि दुर्विभाव्यः शरीरसंयोगवियोगहेतुः ५१

स्य कंसस्य तव बालकालकथं मृत्युः स्यात्तत्राह गतिरिति धातुः अस्यास्त्वामष्टमोगर्भो हंते त्कृतवतः अत इदानीमपत्यार्पणं प्रतिज्ञैव मंत्रः त-
 था सति उपस्थितो मृत्करयंतावन्निवर्त्तत निवृत्तः पुनः कालांतरे आपते चेतदानापराधो ममेत्यर्थः अथवाऽस्य मत्सुत्रादुपस्थितो मृत्करस्या
 वधाद्यो निवर्त्तत स पुनरनेन सन्मंत्रेण भवेदेवेति यद्वा गतिर्धातुर्दुरत्यया इत्येतस्य प्रपञ्चः उपस्थित इति ५० प्राणिनामदृष्टं च दुर्वितर्क्य-
 मिति सदृष्टं तमाह अग्नेरिति वने वृक्षान् प्रदहन् अग्निः सन्निहितानपि वृक्षान् परित्यज्य कदाचित् दूरस्थानपि दहति ग्रामे गृहान्वा न ह्यस्य प्रा-
 ण्यदृष्टव्यतिरेकेण किंचिन्नियामकमस्ति यथा एवं जंतोर्जन्ममरणयोरपि हेतुर्दुर्विभाव्यः अचिंत्यः ५१ ७ ७ ७ ७

यावदात्मनिदर्शनं स्वप्रज्ञावधिविचार्य ५२ तस्य विश्वासाय विकसितमुरवां भोजो विहसन्नब्रवीत् ५३ यत्तु यथा अशरीरिणी वागाहतथा हि
निश्चितम् अस्याः सकाशात्तेभ्यं नास्ति यतः येभ्यः पुत्रेभ्यस्तेभ्यं उत्थितम् अष्टमो हंता इत्युक्तेऽन्योन्यापेक्षया सर्वे व्यष्टमा भवेयुरित्युक्तम्
तंतानस्याः पुत्रान्समर्पयिष्ये ५४ निवर्तते निवृत्तः तद्वाक्ये सार उपपत्तिः तद्वित् ५५ प्रसूतिकाले प्राप्ते सर्वः सर्वात्मा भगवानेव देवतायस्याः
सा तथा सर्वदेवतामयीति वा भगवदाश्रयत्वात् ५६ ५७ मृत्यवे पुत्रं कथमर्पितवानित्यपेक्षायामाह किंदुः सहमिति साधूनां सत्यसंधानाम्

एवं विमृश्य तं पापं यावदात्मनिदर्शनम् पूजयामास वै शौरिर्बहुमानः पुरःसरम् ५२ प्रसार्य वदनां भोजं नृशंसं
निरपत्रपम् मनसा दूयमानेन विहसन्निदमब्रवीत् ५३ वसुदेव उवाच न ह्यस्यास्तेभ्यं सौम्ययद्धि-
साहाशरीरवाक् पुत्रान्समर्पयिष्येऽस्याय तस्तेभ्यं सुस्थितम् ५४ श्रीशुक उवाच स्वसर्वधानि ववृ-
ते कंसस्तद्वाक्यसारवित् वसुदेवो पितं प्रीतः प्रशस्य प्राविश हृहम् ५५ अथ काल उपावृत्ते देवकी सर्वदेवता पु-
त्रान्यस्रपुत्रे चाष्टौ कन्यांचैवानुवत्सरम् ५६ कीर्तिमंतं प्रथमं जंकं सायानकृदुदुभिः अर्पयामास रुच्छ्रेण सोऽनृता
दतिविह्वलः ५७ किंदुः सहंनु साधूनां विदुषां किमपेक्षितम् किमकार्यं कदयोणादु स्यजं किं धृतात्मनाम् ५८ दृष्ट्वा
समत्वं तच्छौरैः सत्ये चैव व्यवस्थितिम् कंसस्तुष्टमनाराज न्यहसन्निदमब्रवीत् ५९ प्रतियातु कुमारो यं न ह्यस्मादस्ति
मैभ्यम् अष्टमाद्युवयोर्गर्भान्मृत्युर्मे विहितः किल ६० तथेति स्फुटमादाय यथावानकदुदुभिः नाभ्यनंदत तद्वाक्य
मसंतो विजितात्मनः ६१ नंदाद्याये व्रजे गोपायाश्चामीषांच योषितः वृष्णा यो वसुदेवाद्या देवक्याद्या यदुस्त्रियः ६२
सर्वे वै देवता प्राया उभयोरपि भारत ज्ञातयो बंधुसहृदो ये च कंसमनुव्रताः ६३ एतत्कंसाय भगवान्शशंसाभ्येत्य
नारदः भूमेभ्यो रायमाणानां दैत्यानां च वधोद्यमम् ६४

पुत्रलालनकरवापेक्षा कथं त्यक्तेत्यत आह विदुषामिति भगवानेव तत्वं नान्य-
दिति जानतामित्यर्थः ननु स्वयं नीते सति कंसो बालं न हन्यादिति मत्वानीतवान् इति किं न स्यादिति नेत्याह किमकार्यमिति ननु देवकी कथं पुत्रं तस्या
जेत्यत आह दुस्यजमिति चित्ते धृत आत्मा हरिर्ये स्तेषाम् ५८ ५९ ६० ६१ कंसस्य शांतिर्देवकार्यानुगुणानभवतीति नारदस्य प्रत्यवस्थानंत
दाह नंदाद्या इत्यादि त्रयेण ६२ उभयोर्वसुदेवनंदकुलयोः ६३ वधोद्यमं देवकृतमिति शेषः ६४

सर्वजगन्निवासस्य श्रीहरेर्निवासभूतासत्यपिनितरांसर्वजनाल्हादकतयानरेजे किंतु स्वयमेवानंदमन्वभवत् यतः कंसस्य गृहे रुद्धाऽन्यैर्न दृश्यते घटादिषुरुद्धाऽग्निशिरवादीपकलिकाइव तथा सती शोभमाना सरस्वती ज्ञानरवले ज्ञानवंचके रुद्धा यथाऽन्येषामनुपकारिणी न राजते तद्वत् १९ प्रभया भवनं विरोचयंतीं अजितः अंतरा कुक्षिमध्ये यस्यास्ताम् एषः विरोचमानः ध्रुवं हरिरेव यद्यस्मात् ईदृशी इयं पुरा पूर्वेनासीत् २० ननु संतिसामादयउपायाः नेति स्वयमेवाह अर्थमर्थतंत्रो देवकार्यप्रधानः विक्रमं न विहंति मद्ध्ये पराक्रमं करिष्यत्येवेत्यर्थः यद्वा तर्हि इदानीमेवेयं हन्यतामिति विचिंत्याह अर्थतंत्रोऽपि पुमान् स्वविक्रमं न विहंति न नाशयति स्त्रीवधेतन्नाशः स्यादिति भावः तदेवाह स्त्रिया इति गुरुमत्यागुर्विण्याः २१ किंच स एव जीवन् नपि मृतः स्यात् नृशंसितेन क्रौर्येण यो वर्तेत तं जीवंतमेव मनुजाः शपन्ति दुर्वाक्यैर्धिक्कुर्वन्ति सच देहे मृते तनुमानिनः पापिनो नरकं गच्छन्ति अथवा शापप्रकारमेवाह तनुमानिनोऽस्य देहे मृतेऽयं ध्रुवमंधंतमोगमिष्यतीति २२ २३

सा देवकी सर्वजगन्निवासनिवासभूतानितरां नरेजे भोजेन्द्रगोहेऽग्निशिखे वरुद्धा सरस्वती ज्ञानरवले यथा सती १९ तां वोक्ष्य कंसः प्रभयाऽजितांतरां विरोचयंतीं भवनं शचि स्मिताम् आहेषमेषाण हरो हरिर्गुहां ध्रुवं श्रितो यन्न पुरेयमीदृशी २० किमद्य तस्मिन् करणीयमाशमेयदर्थतंत्रो न विहंति विक्रमम् स्त्रियाः स्वसगुरुमत्यावधोऽयं यशः श्रियं हंत्यनुकालमायुः २१ स एव जीवन् रवलुसंपरेतो वर्तेत योऽत्यंत नृशंसितेन देहे मृते तं मनुजाः शपन्ति गता तमोऽधंतनुमानिनो ध्रुवम् २२ इति घोरतमाद्वावात्सं निवृत्तः स्वयंप्रभः आस्ते प्रतीक्षंस्तज्जन्महरेर्वैरानुबन्धकृत् २३ आसीन्ः संविशंस्तिष्ठन् भजानः पर्यटन्महीम् चिंतयानो हृषीकेशमपश्यत्तन्मयं जगत् २४ ब्रह्माभवश्च तत्रैत्यमुनिभिर्नारदादिभिः देवैः सानुचरैः साकंगीभिर्वृषणमैडयन् २५ सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये

संविशन् शयानः २४ रम्याभिर्गार्भिः वृषणं कामवर्षिणमैडयन् तुष्टुवुः २५ प्रतिश्रुतं सत्यं कृतमिति हृष्टाः संतः सत्यत्वेनैव प्रथमं स्तुवंति सत्यव्रतमिति सत्यं व्रतं संकल्यो यस्य तम् सत्यं परं श्रेष्ठं प्राप्ति साधनं यस्मिंस्तं त्रिसत्यं त्रिष्वपि कालेषु सृष्टेः पूर्वप्रलयानंतरं च स्थिति-समये च सत्यमव्यभिचारेण वर्तमानम् तदेवाहुः सत्यस्य योनिमिति सच्छब्देन पृथिव्यतेजांसि त्यच्छब्देन वाय्वाकाशौ एवं सच्चत्यच्च सत्यं भूतपंचकं तत्सत्यमित्याचक्षत इति श्रुतेः तस्य योनिं कारणमनेन पूर्ववर्तमानतोक्ता तथा सत्ये तस्मिन्नेव निहितं मंतर्यामितया स्थितम् अनेन स्थिति-समयेऽपि सत्यत्वमुक्तम्

तथा सत्यस्य सत्यं तस्यैव सत्यस्य सत्यं पारमार्थिकं तन्नाशोप्यवशिष्यमाणरूपम् अनेन प्रलये व्यवधिलेन सत्यत्वं दर्शितम् एवं त्रिसत्यत्वमुप-
पादितम् तथा ऋतसत्यनेत्रम् ऋतं च सूत्रतावाणी सत्यं च समदर्शनम् तथा भगवता व्याख्यास्यमानत्वात् सत्यं च समदर्शनम् ऋतं च सूत्रता-
वाणी कविभिः परिकीर्तितेति तयोर्नेत्रं नयनसाधनं नेतारं प्रवर्तकमिति यावत् एवं सर्वप्रकारेण सत्यात्मकत्वां भगवन् वयं शरणं प्रपन्नाः प्राप्ता-
इति २६ ननु भवंतोऽपि लोके श्वरामत्तुल्या एव किमिति मां शरणं प्रपद्यंते नैवं वाच्यं त्वमेवैकः सर्वेश्वरः सर्वसृष्ट्यादिकारणत्वात् वयं त्वदेक-
शरणा एव लोकादिरूपं द्वैतं च सर्वतद्व्यतिरेकेण नास्तीति वक्तुं द्वैतप्रपञ्चं वृक्षरूपकेण निरूपयन्ति एकायन इति असौ प्रपञ्च आदिवृक्षः वृ-
क्ष्यत इति वृक्षः समष्टिर्व्यष्टिर्देहरूपः कथं भूतः एकायनः एका प्रकृतिरयनमाश्रयो यस्य सः द्वैतरवदुःखे फले यस्य सः त्रयो गुणामूलानियस्य
सः चतुरस्रः धर्मार्थकाममोक्षाश्चत्वारो रसा यस्य सः पञ्च इंद्रियाणि विधाज्ञानप्रकारा यस्य सः षट् उर्मयः जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अप-

सत्यस्य सत्यं ऋतसत्यनेत्रं सत्यात्मकत्वां शरणं प्रपन्नाः २६ एकायनोऽसौ द्विफलस्त्रिमूलश्चतुरस्रः पञ्चविधः षडा-
त्मा सप्तत्वगष्टविटपो नवाक्षो दशच्छदी द्विखगो ह्यादिवृक्षः २७ त्वमेक एवा स्य सतः प्रसूतिस्त्वसन्निधानत्वमनुग्रह-
श्च त्वन्मायया संवृतचेतसस्त्वां पश्यन्ति नानानविपश्चितो ये २८ विमर्षिरूपाण्यवबोध आत्मा क्षेमाय लोकस्य च
राचरस्य सत्वोपपन्नानि सुखावहानि सतामभद्राणि मुहुः खलानाम् २९

क्षीयते नश्यत इति षट् कोशावा आत्मानः स्वभावा

यस्य सः सप्तधातवः त्वचो यस्य पञ्चभूतानि मनो बुद्धिर्हंकाराश्चेत्यष्टौ विटपाः शारवा विस्तारा यस्य सः नवद्वाराणि अक्षाः छिद्राणि यस्य सः द-
शप्राणाः छदाः पत्राणि विद्यंते यस्य स दशच्छदी दशप्राणा पानव्यानसमानोदाननागकूर्मकृकलदेवदत्तधनंजय इति छदाः द्वौ जीवेश्वरौ खगौ
यस्मिन्स द्विखगः २७ एवं रूपस्य संसारवृक्षस्य सतः कार्यस्य त्वमेक एव प्रसूतिः प्रकर्षेण प्रसूतिर्जन्म यस्मात्सत्त्वं कारणमित्यर्थः त्वमेव सन्निधानं-
सम्यक् निधीयतेऽस्मिन्नितिलयस्थानम् त्वमेवानुग्रहश्च अनुगृह्णातीति पालकः ननु ब्रह्मविष्णुरुद्रा एव भूताः प्रसिद्धाः कथमहमिति चेत्त-
त्राहुः त्वन्माययेति संवृतं पिहितं चेतो ज्ञानं येषां ते त्वमेव नाना पश्यन्ति येषु विपश्चितः विद्वांसः ते तथान पश्यन्ति २८ ननु देवकीपुत्रं मां कथमे-
वं वर्णयथेति चेत्तत्राहुः विमर्षीति अवबोधैकस्वरूप आत्मा त्वमेव रूपाणि मूर्तीर्विमर्षिधत्सेन तु त्वं कस्यापि पुत्र इत्यर्थः क्षेमाय पालनाय
सतां धर्मवर्तिनां स्वरूपकराणि खलानां अभद्राणि नाशकानि २९

६५ निगडैः शृंखलैः अजनोविष्णुस्तच्छंकया ६६ ६७ ६८ ६९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १
द्वितीयेकं सघाताय देवक्या गर्भगोहरिः ब्रह्मादिभिः स्तुतः सा च सांत्वितेति निरूप्यते १ यदुभिः सव्यरुद्धयते तत्कृतं तमेव विरोधं प्रपंचय-
ति त्वरया देवकी गर्भस्यान्यत्र संचारेण भगवतः प्रवेशं वक्तुमाह प्रलंबेत्यादिसार्धश्लोकत्रयेण महाशनोऽघातकरः १ २ ३ अनुरुंधाना-

नुरूपेर्विनिर्गमेकं सो यदूनात्वा सूरानिति देवक्या गर्भसंभूतं विष्णुं च स्ववधं प्रति ६५ देवकीं वसुदेवं च निगृह्य निग-
डैर्गृहे जातं जातमहं पुत्रं तयोरजनशंकया ६६ मातरं पितरं भ्रातृन् सर्वं श्वसद् हृदस्तथा झंति ह्यस्तत्पुलुब्धारा-
जानः प्रायशो भवि ६७ आत्मानमिह संजातं जानन् प्राग्विष्णुना हतम् महासुरं कालनेमियदुभिः सव्यरुद्धयत ६८
उग्रसेनं च पितरं यदुभोजांधकाधिपम् स्वयं निगृह्य बुभुजे शूरसेनात्महाबलः ६९ इति श्रीभागवते महापुराणे
दशमस्कंधे श्रीकृष्णावतारोपक्रमे प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच प्रलंबकचाणूरत्तृणावर्त्तमहाशनैः
मुष्टिकारिष्टद्विविदपूतनाकेशिधेनुकैः १ अन्यैश्चासुरभूपालैर्बाणभौमादिभिर्युतः यदूनांकदनचक्रेवलीमागधसं-
श्रयः २ तेषां दितानि विविशः कुरुपांचालकैकयान् शाल्वान् विदर्भान् निषधान् विदेहान् कोसलानपि ३ एकेतम-
नुरुंधानाज्ञातयः पर्युपासत हतेषु षट्सु बालेषु देवक्या औग्रसेनिना ४ सप्तमो वैष्णवधामयमनंतं प्रचक्षते ग-
र्भो बभूव देवक्या हर्षशोकविवर्धनः ५ भगवानपि विश्वात्मा विदित्वा कंसजं भयम् यदूनां निजनाथानां योगमा-
यां समादिशत् ६ गच्छ देवि व्रजभद्रं गोपगोभिर्लंकृतम् रोहिणीवसुदेवस्य भार्याऽस्तेन दंगोकुले अन्याश्च कं-
ससंविग्नाविवरेषु वसंति हि ७ देवक्या जठरे गर्भशेषाख्यधाममामकम् तत्संनिह्य रोहिण्या उदरे सन्निवेश-

य ८

अनुवर्तमानाः ४ धामकलात देवसप्तमो गर्भो बभूव किं ह्यमेत्यत आह यमनंतमिति हर्षशोकविवर्धनः आनंद-
रूपस्यावतीर्णत्वाद्धर्षः पूर्वगर्भसाधारणदृष्ट्या शोक इति ५ ६ ननु सागोकुले किमित्यास्तेऽत आह अन्याश्चेति न केवलं सैव अन्या-
अपीति विवरेषु अलक्ष्यस्थानेषु ७ जठरे संतम् ननु गर्भ आकृष्यमाणः कथं जीवेदित्यत आह मामकं धामेति तत्ततः ८ ९
श्रीमज्जगदीश्वराय नमः श्रीवामनो विजयते ९ ९ ९ ९

किमर्थमेवंकार्यमित्यत आह अथेति अनंतरमेवेत्यर्थः अंशभागेनेति अंशैः शक्तिभिर्भजते अधितिष्ठतिसर्वान् ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानित्यं
शभागः तेन परिपूर्णेन रूपेणेत्यर्थः यद्वा अंशैर्ज्ञानैश्वर्यबलादिभिर्भजयतियोजयति स्वीयानिति तथा तेनेति यद्वा अंशेन पुरुषरूपेण माया
या भागो भजनं यस्य तेन यद्वा अंशेन मायया गुणावतारादिरूपा भागाभेदा यस्य तेन यद्वा अंशा एव मत्स्यकूर्मादिरूपा भजनीयाः न तु साक्षात्
स्वरूपं यस्य तेन यद्वा अंशैर्ज्ञानबलादिभिर्भजनमनुवर्तनं भक्तेषु यस्य तेन सर्वथा परिपूर्णेन रूपेणेति दिवक्षितम् कृष्णस्तभगवान् स्वयमित्यु
क्तत्वात् इति तां प्रोत्साहयति त्वं यशोदायामिति सार्द्धं चतुष्टयेन ९ सर्वान् पुत्रादीन् कामयंते ये तेषां वरामीश्वरींश्चेष्टानियंत्रीम् अर्चकानां स-

अथाहमंशभागेन देवक्याः पुत्रतां शक्ते प्राप्स्यामित्वं यशोदायां नंदपत्न्यां भविष्यसि ९ अर्चिष्यंति मनुष्या
स्त्वां सर्वकामवरे श्वरीम् धूपोपहारबलिभिः सर्वकामवरप्रदाम् १० नामधेयानि कुर्वंति स्थानानि च नराभुवि
दुर्गेति भद्रकालीति विजयावैष्णवीति च ११ कुमुदाचंडिका कृष्णामाधवीकन्यकेति च मायानारायणी शानीशा
रदेत्यंबिकेति च १२ गर्भसंकर्षणात्तं वै प्राहुः संकर्षणं भवि रामेति लोकरमणादलंबलवदुच्छ्रयात् १३ संदिष्टैव
भगवता तथेत्योमिति तद्वचः प्रतिगृह्य परिक्लृप्त्य गांगता तत्तथा करोत् १४ गर्भे प्रणीते देवक्यारोहिणीयोगनि
द्रया अहो विस्मंसितो गर्भ इति पौराविचुक्रुशः १५ भगवानपि विश्वात्मा भक्तानामभयकरः आविवेशंशभा
गेन मन आनकदुःखैः १६ स बिभ्रत्योरुषंधाम् भ्राजमानो यथारविः दुरासदोऽतिदुर्धर्षो भूतानां संबभूव ह १७
ततो जगन्मंगलमच्युतांशं समाहितं शूरसुतेन देवी दधार सर्वात्मकमात्मभूतं काष्ठायथाऽनंदकरं मनस्तः १८

र्वान् कामवरान् प्र

ददाति याताम् १० ११ १२ त्वद्विक्रमेण च तस्य व्यपदेशा भविष्यंतीत्याह गर्भसंकर्षणादित्यादिना रामेति च संबोधनं करिष्यंति त्वया संकृष्टेन तेन
लोकस्वरमणात् रत्नत्वादनात् १३ तथेति पुनरपि ओमित्यादरेण प्रतिगृह्य गां पृथ्वीम् १४ विस्मंसितः विभ्रष्टः विस्मस्त इत्यर्थः इति विचुक्रुशुः न
तु तद्विदुरित्यर्थः १५ मन आविवेश मनस्याधिर्बभूव जीवानां भिवनधातुसंबंध इत्यर्थः १६ धामश्रीमूर्तिम् १७ जगन्मंगलं जगतो मूर्तिमन्मंगल
म् अच्युतांशम् अच्युताश्च्युतिरहिता अंशा ऐश्वर्यादयो यस्य तम् यद्वा अच्युतस्य अंश इवांशः भक्तानामनुग्रहार्थं परिच्छिन्नवपुरित्यर्थः स
म्यग्भूतमेवाहितं वैधदीक्षया अर्पितम् देवीद्योतमाना शक्त्यसत्वेत्यर्थः सर्वात्मकं सर्वस्यात्मानम् अतएवात्मभूतं स्वस्मिन्नादावेव संतम् मनस्तः मन
सैव दधार धारणया धृतवती अत्रानुरूपं दृष्टान्तमाह यथा काष्ठाप्राचीदिक् आनंदकरं चंद्रमिति १८

नकेवलमेतावद्भक्तानां मोक्षार्थमपीत्याहुः त्वयीति त्वयिसमाधिना आवेशितचेतसानिमित्तेन त्वत्पादपोतेनाश्रितेन एके सुरव्याविवेकिनः महद्भिः कृ-
तेन सेव्यतया संपादितेन यद्वा इदमपि मायामयमित्यनादरं परित्यज्येदमेव महत्सर्वोच्छ्रमिति मनसि कृतेन बहुमतेनेत्यर्थः भवाब्धितुच्छीकुर्वेति अ-
नायासेनैव भजनानुनिष्ठादिनीतेषां मुक्तिरित्यर्थः ३० ननु तेन पोतेन पूर्वचेत्पारंगताः तर्हीदानींतनानां का गतिः तत्राहुः स्वयमिति अयमर्थः हेद्युमन्
स्वप्रकाशत्वत्पादपोतसामीप्यमात्रेण भवांबुधौ वत्सपदमात्रे जाते अतस्तन्निरपेक्षं स्वयमेवान्येषां भीमं दुस्तरमपि भवार्णवं समुत्तीर्य भवत्पदांभोरुह-
पांनावमत्रैव निधाय भक्तिमार्गसंप्रदायं प्रवर्त्येत्यर्थः पारंगताः तत्किम् यतोऽदभ्रसौहृदाः सर्वभूते र्घातप्रीतियुक्ताः अतस्तेऽन्येषां तरणाय निधायेति
कथं मत्पादपोतेन तीर्णा अत उक्तम् भवान्सदनुग्रहः सतो भक्ताननुगृह्णातीति ३१ ननु विवेकिनां किं मद्भजनेन मुक्ता एव हिते तत्राहुः येन्यदिति विमु-

त्वर्यंबुजाक्षारिवलसत्त्वधाग्निः समाधिना वेशितचेतसैके त्वत्पादपोतेन महत्कृतेन कुर्वेति गोवत्सपदं भवाब्धिम् २९
स्वयं समुत्तीर्य सुदुस्तरं घमन् भवार्णवं भीममदभ्रसौहृदाः भवत्पदांभोरुहनावमत्रते निधाय याताः सदनुग्रहो भवा-
न् ३१ येन्ये रविंदास विमुक्तमानिनस्त्वयस्तभावादविशुद्धबुद्धयः आरुह्य कृच्छ्रेण परंपदं ततः पतंत्यधोऽनादृत्यु-
ष्मदं घयः ३२ तथानते माधवतावकाः क्वचिद्दृश्यंति मार्गां त्वयि बद्धसौहृदाः त्वया भिगुप्ता विचरंति निर्भया विनायका-
नीकपमूर्द्धसप्रभो ३३ सत्त्वं विशुद्धं श्रयते भवान् स्थितौ शरीरिणां श्रेयउपायनं वपुः वेदक्रियायोगतपः समाधिभिस्त-
वार्हणं येन जनः समीहते ३४

क्तमानिनः विमुक्तावयमिति मन्यमानाः त्वयि अस्तो निरस्तोऽतएवासन्नयोभावः तस्मात् भक्तेरभावादि-
त्यर्थः न विशुद्धा बुद्धिर्येषां ते तथा यद्वा त्वयि अस्तभाः इति च्छेदः अस्तमतयः वादे घेव विशुद्धबुद्धयः कृच्छ्रेण बहुजन्मतपसा परंपदं मोक्षसन्निहितं
सत्कुलतपः श्रुतादि ततः पतंति विघ्नैरभिभूयंतेन आदृतौ युष्मदं घायैस्ते अधः अर्वाकृतिर्यक्योनौ ३२ त्वदीयास्तन कदाचिदपि पतंतीत्याहुः तथाने-
ति विनायकाविघ्नहेतवः तेषामनीकानिस्तोमास्तानि पांतियेतेषां मूर्द्धसविचरंति विघ्नान् जयंतीत्यर्थः ३३ सतां सरवावहानिरूपाणि धारयसीत्युक्तं वि-
भर्षिरूपाणीति तत्केन प्रकारेण सरवावहत्वं इत्यपेक्षायामाहुः सत्त्वं विशुद्धमिति सत्त्वं वपुः श्रयत इत्यन्वयः श्रेयउपायनं कर्मफलदातृ कथं येन वपुषा जन-
स्तवार्हणं पूजामीहते करोतिकैः वेदाश्च क्रियायोगाश्च तपश्च समाधिश्च ते श्रतुराश्रमधर्मैरित्यर्थः वपुषोऽनाश्रयणोऽर्हणासंभवान्न कर्मफलसिद्धिः स्यादिति

स्वयंबुजाक्षेत्यादिनाश्लोकत्रयेण भगवद्भक्तानामेवमोक्षोनान्येषामित्युक्तम् तत्रकर्मफलंभक्तिंविनामाभूत् मोक्षस्यतुज्ञानैकसाध्यत्वात्किं
भक्तयेतिसानुशयान्प्रत्याहुः सत्त्वंचेदिति हेधातः इदं सत्त्वं निजंतववपुर्नभवेच्चेत्तर्हि विज्ञानं विशिष्टमपरोक्षं ज्ञानं न भवेदित्यनुबंगः कथं भूतं अ
ज्ञानभिदापमार्जनम् अज्ञानंचतत्कृताभिदाचतयोरपमार्जनं निवर्तकम् यद्वा अज्ञानं भिनत्तीति अज्ञानभित् विज्ञानं मार्जनं नाशमाय प्राप्तमेवेति
ननु जडानां बुद्ध्यादीनां यतः प्रकाशः तद्ब्रह्मेति ज्ञानं भवेदेवेति चेन्न गुणप्रकाशैः गुणावच्छिन्नैः प्रकाशैर्भवान् सर्वसाक्षी परिपूर्णः केवलमनुमीय
ते कल्प्यते ननु साक्षात्क्रियत इत्यर्थः अनुमानप्रकारमाहुः प्रकाशते यस्य च येन वा गुण इति यस्य संबंधी अयं बुद्ध्यादिगुणः प्रकाशते यो गुणसा
क्षीत्येवं येन वा बुद्ध्या रूढेन प्रमात्रा बुद्ध्या धिष्ठात्रा बाह्यो गुणः प्रकाशते इत्यनुमीयते इत्यर्थः शब्दसत्त्ववपुष्वपि सेव्यमाने तु तदाकारेण तः करणे
स्वल्पसादेन साक्षात्कारो भवेदिति भावः ३५ एवंचावद्भक्तानामभ्युदयापवर्गार्थं रूपाणि विषयानि लिख्यन्ते तान्यपि भजनीयानि केवलं ननु ज्ञातुं शक्यं ते

सत्त्वंचेद्वातरिदं निजं भवेद्विज्ञानमज्ञानभिदापमार्जनम् गुणप्रकाशैरनुमीयते भवान् प्रकाशते यस्य च येन वा गु
णः ३५ ननामरूपे गुणजन्मकर्मभिर्निरूपितव्येतवतस्य साक्षिणः मनोवचोभ्यामनुमेयवर्त्मनो देवक्रियायां प्रतिय
त्यथापि हि ३६ शृण्वन् गुणान्संस्मरयन् चिंतयन् नामानिरूपाणि च मंगलानि ते क्रियासु यस्त्वच्चरणारविंदयोरा-
विष्टचेतानमवायकल्पते ३७ दिव्याहरेऽस्याभवतः पदो भवो भारोऽपनीतस्तव जन्मने शितुः दिव्याः किं त्वत्पद-
कैः सुशोभनैर्दिव्यामगाद्यांचतवानुकंपिताम् ३८ न ते भवस्येश भवस्य कारणं विना विनोदं बत तर्कयामहे भवो नि
रोधः स्थिति रप्यविद्यया कृता यतस्त्वय्यभयाश्रयात्मनि ३९

अनंतत्वादतर्क्यत्वाच्च मनोवचसोरगोचरत्वादित्याहुः ननामरूपे

इति गुणाः जन्मानिकर्माणि च तैर्निरूपितव्ये निरूपणार्हेन भवतः कुतः अनुमेयं वर्त्मनो यो यस्य तवेति तत्रापि हेतुः तस्य साक्षिण इति न हि साक्षि-
णस्तत्त्वं मनोवचो गोचरमित्यर्थः हे देव बहुधा द्योतमान अथापि क्रियायामुपासनादिलक्षणायां त्वां प्रतियं त्यपासकाः साक्षात्पश्यन्ति हि प्रसिद्ध-
म् ३६ तस्माद्भक्त्यैव मोक्ष इत्युक्तं संहरन्ति शृण्वन्निति अन्यानपि संस्मरयन् क्रियासु देवार्चनादिकर्मसु ३७ विशेषतः श्रीकृष्णावतारमभिनंदन्ति
दिव्येति दिव्या भद्रंतव पदः पादभूतायाः ईश्वरस्य तव जन्ममात्रेणापनीत एव किंच त्वत्पदकैः कोमलैः पदैः सुशोभनैः वज्रांकुशादिशुभलक्षणैः
गांधर्व्यांघ्रांस्वर्गंचतवत्त्वयाऽनुकंपिताम् ३८ तव जन्मना भारोऽपनीत इत्युक्त्या ममापि किं जीव वत्संसार उक्तः न हि न हीत्याहुः नेति बत हे ईश अ-

संसारिणस्तेजन्मनः कारणं क्रीडां विनानतर्कयामः किंच हे अभयाश्रयनभयं संसारं आश्रयत इति तथा तत्संबोधनं हे नित्यमुक्तेत्यर्थः तव-
जन्मकारणं नास्तीति किंच कल्पम् यतो जीवात्मन्यपि भवादयः त्वयि विषयेया अविद्यातया कृताः न परमार्थतः संतीति ३९ प्रस्तुतं प्रार्थयंते मत्स्या
श्वेति नोऽस्मांस्त्रिभुवनं च अन्यदा यथापासितथाऽधुना पिपाहीति वंदनं ते इति वदंतः सर्वेशिरोभिः प्रणमंति ४० देवकीं प्रत्याहुः दिक्ष्येति नोऽ
स्माकं भवाय उद्वायसाक्षात्परः पुमांस्ते कुक्षिगतः अतो भयं मा भूदिति अन्येषामपि कुक्षिंदृढयंगतो हरिर्भवति तेषां भयं न भवतीति कुतस्तव
४१ यस्य स्वरूपमनिदं सर्वप्रत्यक्षभूतम् यथा यथावत् अस्मान् च यित्वा एता विहस्थास्यते इति मन्यमाना ब्रह्मेशानौ पुरोधाय पुरतः कृत्वा ययुरि
ति ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये निजरूपेण संभूतस्तु हरिः स्वयम् पितृभ्यां संस्तुतो

मत्स्याश्वकच्छपन्सिंहवराहहंसराजन्यविप्रविबुधेषु कृतावतारः त्वं पासिनस्त्रिभुवनं च यथाऽधुने शोभारंभ
वो हरयदूतमवदंते ४० दिक्ष्यां वते कुक्षिगतः परः पुमानंशेन साक्षाद्गवान् भवाय नः मा भूद्भयं भोजपते सु
मूर्धोर्गोसाय दूनां भविता तवात्मजः ४१ श्रीशुक उवाच इत्यभिष्टय पुरुषं यद्रूपमनिदं यथा ब्रह्मेशा
नौ पुरोधाय देवाः प्रतिययुर्दिवम् ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे गर्भगेतविष्णोर्ब्रह्मादिकृत
स्तुतिर्नाम द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक उवाच अथ सर्वगुणोपेतः कालः परमशोभनः यद्देवाजन
जन्मर्क्षं शांतर्क्षग्रहतारकम् १ दिशः प्रसेदुर्गगनं निर्मलोद्गुणोदयम् महीमंगलभूयिष्ठपुरग्रामप्रजाकरा २
नद्यः प्रसन्नसलिलाद्गदाजलरुहश्रियः द्विजालिकुलसन्नादस्तव कावनराजयः ३ ववौ वायुः सरवस्पर्शः पुण्य
गंधवहः शुचिः अग्नयश्च द्विजातीनां शांतास्तत्र समिधत ४

नीतः पित्राभीतेन गोकुलम् १ अथेति मंगलार्थम् यर्हिसर्वगुणोपेतः
कालो बभूव तदा देवक्यां विष्णुराविरासीदित्यष्टमश्लोकगतेनान्वयः परमशोभनत्वमेवाह यर्हत्यादिना अजनान्नारायणाज्जन्मयस्य प्रजापते-
स्तस्य क्रूरसंरोहिणीनक्षत्रम् कथं भूतम् शांतानि क्रूरक्षान्यश्विन्यादीनि ग्रहाश्च तारकाश्च यस्मिन् तत् यर्हति सर्वत्रालुषज्जते १ निर्मलानामुद्गु-
गणानामुदयो यस्मिन् तत्तथा मंगलभूयिष्ठाः पुरादयो यस्यां सा २ जलरुहैः श्रीः शोभायेषां ते द्विजालिकुलानां सन्नादो येषु ते स्तवकायास्तुताः
३ समिधत आडागमोऽत्र द्रष्टव्यः समिधतेति सम्यग्दीप्ता बभूवुरित्यर्थः ४

अस्मद्गुहांकंसादिव्यतिरिक्तानां सर्वप्राणिनां देवानां चेति स्वर्गे तु विशेषमाह जायमान इति अजने जायमाने ५ तदा आसन्नः प्रसवो यस्मिन्
तस्मिन्समये ६ ७ तमसा उद्भूते धनतमसि निशीथे यथा यथावत् ऐश्वरेणैव रूपेण ८ तमद्भुतं बालकं वसुदेव एष तेति द्वितीयश्लोकेनान्व
यः अद्भुतत्वे हेतुगर्भाणि विशेषणानि अंबुजे क्षणमित्यादीनि श्रीवत्सलक्ष्मं श्रीवत्सलक्ष्माणम् गलेन शोभत इति गलशोभी स कौस्तुभो यस्मि
न् ९ परिधत्त सहस्रकुंतलम् किरीटकुंडलादीनां त्रिषास्फुरदपरिमितकेशमित्यर्थः १० विस्मयेनोत्फुल्ले विशिष्टे लोचने यस्य सः गवामयुत

मनां स्यासन्नसन्नानि साधूनामस्मद्गुहाम् जायमानेऽजने तस्मिन्नेदुर्दुमयोदिवि ५ जगुः किन्नरगंध-
र्वस्तिष्ठुः सिद्धचारणाः विद्याधर्यश्च ननृतुरप्सरोभिः समंतदा ६ सुसुचुमुनयो देवाः समनां सिमुदान्विताः
मंदमंदजलधराजगत्तुरनुसागरम् ७ निशीथेतम उद्भूते जायमाने जनादने देवक्यां देव रूपिण्यां विष्णुः सर्व
गुहाशयः आविरासीद्यथा प्राच्यां दिशीं दुरिक्पुष्कलः ८ तमद्भुतं बालकं वसुदेव एष तेति तृतीयश्लोकेनान्व
यः श्रीवत्सलक्ष्मं गलशोभी कौस्तुभं पीतांबरं सांद्रपयोदसौ भगम् ९ महाहं वैडूर्यकिरीटकुंडलत्रिषापरिधत्त
सहस्रकुंतलम् उद्दामकांच्यगदककणादिभिर्विरोचमानं वसुदेव एष तेति १० सविस्मयोत्फुल्लविलोचनो हरिस्त
विलोक्यमानकदुर्दुभिस्तदा कृष्णावतारोत्सवसंभ्रमोऽस्पृशन्मुदादिजेभ्यो युतमाप्सु तोगवाम् ११ अथैनमस्तौ
दवधार्यपूरुषपरं नतांगः कृतधीः कृतांजलिः स्वरोचिषा भारतसूतिकाग्रहं विरोचयंतगतभीः प्रभाववित् १२
वसुदेव उवाच विदितोऽसि भवान् साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः केवलानुभवानंदस्वरूपः सर्वबुद्धिदृक् १३

मस्पृशत् मनसा दत्तवान् कंसनिर्गृहीतस्य दानां संभवान् स्पृष्टौ हेतुः कृष्णावतारेति सुदा आप्नुतो व्याप्तः स्नात इति वा ११ कृतधीः श
द्बुद्धिः १२ वसुदेवः प्रथमं पुत्रबुद्ध्या पश्यन्तां परित्यज्याह अहो विदितोऽसीति कथं विदितोऽस्मि भवान् प्रकृतेः परः पुरुष इति ननु किं
माश्चर्यं पुरुषस्य प्रकृतेरन्यत्वादेवेति अत आह साक्षादिति प्रत्यक्षत इत्यर्थः नन्वक्षिसन्निहृष्टं प्रत्यक्षत उपलभ्यते किंचित्रमित्यत आह
केवलेति केवलश्चासावनुभवश्च आनंदश्च तदेव स्वरूपं यस्य सः किंच सर्वबुद्धिदृक् साक्षी न हि एवं भूतो दृश्यो भवतीत्यर्थः १३ ६
श्रीकृष्णो विजयते ६ ६ ६ ६ ६

ननु देवकीजठरे प्रविष्टस्य किमियमतिरुक्तिः क्रियते अत आह स एवेति स एव उक्तस्वरूप एव त्वं न देवकीजठरे प्रविष्ट इत्यर्थः ननु विश्वं सृष्ट्वा तदनु
 प्रविष्टस्य किमेतद् अत आह स्वप्रकृत्येति स्वमायया सृष्ट्वा तदनु त्वमप्रविष्ट एवेति ननु तर्हि कथं श्रुत्योच्यते तत्सृष्ट्वा तदेवानु प्राविशदिति अत
 आह प्रविष्ट इवेति भाव्यसे निरूप्यसे प्रत्यक्षतो वा सद्रूपेण वा प्रविष्ट इवलक्ष्यसे १४ अत्र दृष्टांतः यथेति इमेऽविकृताभावामहदादयो यथा तथेति
 दृष्टांतं विवृणोति ते विकृतैरिति ते विकृतैः षोडशविकारैः सह संनिपत्य विराजं जनयंति संनिपतने हेतुः यतः पृथग्भूताः संतो नानावीर्या विशिष्टा
 कार्यसमर्थान् भवन्ति १५ ननु तेषां कार्ये प्रवेशः कथं कल्प्यते कार्या देवा भिनवास्ते अत्र जायंते इति किं न स्यादिति चेत्तत्राह प्रागेवेति कार्योत्पत्तेः प्रा
 गेव तेषां विद्यमानत्वात् न तेषां भूतानामिह कार्ये संभवः अतः संनिपत्येति एवं समुत्पाद्य अनुगताः प्रविष्टा इव दृश्यंते न पुनः प्रविष्टाः कुतः उत्पत्तेः प्रा
 गेव कारणतया विद्यमानत्वात् न तेषां मिह सृष्टे कार्ये पश्चात्संभवः प्रवेश इति १६ दार्ष्टान्तिके अतिदिशति एवं भवानिति ननु यद्यहमप्रच्युतस्वरूप एव

स एव स्वप्रकृत्येदं सृष्ट्वा ग्रेत्रिगुणात्मकम् तदनु त्वं ह्यप्रविष्टः प्रविष्ट इव भाव्यसे १४ यथेमेऽविकृताभावास्त-
 थाते विकृतैः सह नानावीर्याः पृथग्भूता विराजं जनयति हि १५ संनिपत्य समुत्पाद्य दृश्यंतेऽनुगता इव प्रागेव
 विद्यमानत्वात् न तेषां मिह संभवः १६ एवं भवान्बुध्यन्नुमेयलक्षणैर्ग्राह्यैर्गुणैः संनिपितद्रुणाग्रहः अनाद्यतत्वा
 द्बहिरंतरनतसर्वस्य सर्वात्मन आत्मवस्तुनः १७

कारणतया कार्येषु वर्त्ते तर्हितेऽिन्द्रियैर्गृह्यमाणेषु मम ग्रहणं किं नास्ति तत्राह बु

ध्यनुमेयलक्षणैरिति बुद्ध्या रूपादिज्ञानेनानुमेयलक्षणं स्वरूपं येषां तैर्गुणैः इन्द्रियैः ग्राह्यैर्गुणैः सह संनिपितवर्त्तमानोऽपि तद्रुणाग्रहः तैर्गुणैः स
 ह न गृह्यसे अयं भावः न हि ग्राह्यैः सह भावमात्रं ग्रहणे कारणं किंतु इन्द्रियाणां शक्तिः सा च कार्यैकसमधिगम्या यथा कार्यमेव कल्प्यते अतो य-
 था च क्षणरूपग्रहणे रसादिग्रहणं नास्ति तथैव विषयग्रहणे त्वद्ग्रहणमपीति अविषयत्वेन च ग्रहणानर्हत्वं युक्तमेव सर्वबुद्धिदृक् इत्यत्र एवं
 तावत्प्रागेव विद्यमानत्वात् प्रवेशो नास्तीत्युक्तम् किंच परिच्छिन्नस्य नीडे पक्ष्यादेरिव प्रवेशो भवेत् तव तु अनाद्यतत्वात् परिच्छिन्नत्वेन बहिरंतर्ग-
 दो नास्ति कुतः प्रवेश इत्याह अनाद्यतत्वादिति अनाद्यतत्वे हेतूनाह सर्वस्येति न हि सर्वरूपस्यान्यदावरकमस्ति सर्वात्मनः न ह्येकेनाद्यतोऽन्यस्या
 त्मा भवेत् आत्मवस्तुन इति आत्मनो वस्तुनश्चेति हेतुद्वयम् अतस्मात्तत्त्वगमन इत्यस्मात् अतति च्याप्नोतीत्यात्मानं हि व्यापकस्यावरणं घटते तथा
 वस्तुनः परमार्थवस्तुनः आवरणं न घटत इत्यर्थः तस्मात्तत्त्वांतर्यामितया प्रवेशो न मुख्योऽस्ति कुतस्तत्त्वांतर्यामिप्रवेशः अतः केवलानुभवानंदस्वरूप एव त्वं
 विदितोऽसीत्याश्चर्यमम भाग्यमित्यर्थः १७

नन्वेतदेतच्चतुष्टयं प्रपञ्चस्यावस्तुल्येष्टेन तत्तुनसंभवतिसत्यत्वेन प्रतीतेरित्याशंक्याह यदिति आत्मनोदृश्येषु गुणेषु देहादिषु स्वव्यतिरेकतः
 आत्मव्यतिरेकेण पृथक् सन्नयं देहादिरित्यवस्यते निश्चिनोति यः पुमान् सोऽबुधः अविद्वान् व्यतिरेकदर्शनात् किंच मनीषितं विचारितं सत्
 देहादिसर्वगतः विनाऽनुवादं वाच्यं भणमात्रं विना न सम्यग्भवति अतोऽवस्तुल्येन त्यक्तं बाधितं मेव वस्तु बुद्ध्या उपाददत्तं स्वाकुर्वन् बुध इत्यर्थः
 १८ एवं परमेश्वरदृश्यस्य तद्व्यतिरेकेणासत्त्वमुक्तम् परमेश्वरोपादानत्वादपि तद्व्यतिरेकेणासत्त्वमित्याह त्वत्तोऽस्येति न चैवं सत्यपि विकारित्व-
 मित्याह अनीहादिति अगुणत्वादनीहत्वं ततो विकारित्वमित्यर्थः नन्वनीहत्वे कथं कर्तृत्वं कर्तृत्वे वा कुतोऽविकारित्वं तत्राह त्वयीश्वर इति ब्र-
 ह्मत्वादविकारित्वमीश्वरत्वात्कर्तृत्वमिति नन्वेतदपि विरुद्धमेव नेत्याह त्वदाश्रयत्वादिति गुणैः कुर्वद्भिः त्वयि सृष्ट्यादिकर्तृत्वमुपचर्यते गुणा

य आत्मनोदृश्यगुणेषु सन्नितिव्यवस्यते स्वव्यतिरेकतोऽबुधः विनाऽनुवादं न च तन्मनीषितं सम्यग्यतस्त्यक्त-
 मुपाददत्तुमान् १८ त्वत्तोऽस्य जन्मस्थितिसंयमान्विमोवदत्यनीहादगुणादविक्रियात् त्वयीश्वरे ब्रह्मणि-
 नो विरुद्धा त्वदाश्रयत्वा दुपचर्यते गुणैः १९ सत्त्वत्रिलोकस्थितये स्वमायया विभर्षि शक्रं खलु वणमात्मनः स
 गायरत्नं रजसोपलहितं कृष्णां च वर्णं तमसा जनात्यये २० त्वमस्य लोकस्य विभोरिरक्षिषुर्गृहेऽवतीर्णोऽसिम
 मारिवलेश्वर राजन्यसंज्ञां सरकोटियूथपैर्निर्व्यूह्यमानानिहनिष्यसे चमूः २१ अयं त्वसंभ्यस्तव जन्मनो गृहे
 शुक्लाऽग्रजांस्तेन्यवधीत्सरेश्वर स तेवतारं पुरुषैः समर्पितं श्रत्वाऽधुने वाभिसरत्यदायुधः २२ श्रीशक्र उ-
 वाच अथैनमात्मजं वीक्ष्य महापुरुषलक्षणम् देवकी तमुपाधावत्कंसाद्भीता शक्रचिस्मिता २३

श्रयत्वात् यथाभूत्यकृत्यं राजनीति १९ एवं भूतस्यैव तव यथा विश्वस्थिति सर्गप्रलयार्थं त्रिवर्णां गुणावतारा एवमयं भूभारापनयनार्थ-
 मिति ज्ञातमित्याह सत्त्वमिति श्लोकद्वयेन २० रिरक्षिषुः रक्षितुमिच्छुरवतीर्णोऽसि कृष्णेन वर्णेन अतः साधूनां रक्षणार्थं राजन्यसंज्ञायैः
 सरकोटियूथपासैर्निर्व्यूह्यमाना इतस्ततश्चाल्यमानाश्चमूः सेनानिहनिष्यसे संहरिष्यसि २१ किंतु तथाप्यप्रभक्तेन त्वया भाव्यमित्याह अ-
 यं त्विति असंभ्यः खलः समर्पितं कथितम् अभिसरति आगमिष्यति २२ उपाधावत् अस्तौत् २३
 श्रीवामनो विजयते

त्वयिभयशंकैवतावन्नास्तीतिश्लोकचतुष्टयेनाह देवकीकिंचिद्विज्ञापयितुम् रूपमिति यत्तत्किमपिरूपं वस्तुमाहुर्वेदा किंतद्वस्तुतदाह
 अव्यक्तम् अत्रहेतुः आद्यंकारणम् किंपरमाणवः न ब्रह्मब्रह्म किंप्रधानम् नज्योतिः चेतनम् किंवैशेषिकाणामिवज्ञानगुणम् न नि
 र्गुणम् किंभीमांसकानामिवज्ञानपरिणामिन निर्विकारम् किंपुष्कराक्षादीनामिवशक्तिविशेषपरिणामि न सत्तामात्रम् तर्हि किं सामान्यम्
 न निर्विशेषम् तर्हि किं कारणत्वात् सक्रियम् न निरोहम् सन्निधिमात्रेण कारणम् एवंभूतं किमपि कार्यकल्प्यं यद्वस्तु स एव साक्षात्त्वं विष्णुरि
 ति अपरोक्षश्चेत्याह अध्यात्मदीप इति बुद्ध्यादिकरणसंघातप्रकाशकमित्यर्थः अथवा अव्यक्तं न केनापि प्रकारेण व्यज्यत इत्यव्यक्तम् क
 थम् उत्पत्त्या तावन्नव्यज्यत इत्याह आद्यं सर्वस्य कार्यस्य आद्यम् अनादीत्यर्थः तथा ब्रह्मज्योतिर्निर्गुणं निर्विकारमिति चतुर्भिः पदैर्देशेन प्र

देवक्युवाच रूपं यत्तत्साहुरव्यक्तमाद्यं ब्रह्मज्योतिर्निर्गुणं निर्विकारम् सत्तामात्रं निर्विशेषं निरोहं सत्त्वं
 साक्षाद्विष्णुरध्यात्मदीपः २४ नष्टलोके द्विपराधो वसाने महाभूतेषां दिभूतंगतेषु व्यक्तेऽव्यक्तं कालवेगेन याते
 भवानेकः शिष्यते शेषसंज्ञः २५ योऽयं कालस्तस्य तेऽव्यक्तबंधो चेशामाहुश्चेष्टते येन विश्वम् निमेषादिर्वत्सरां
 तो महीयांस्तं लेशानं क्षेमधाम प्रपद्ये २६ मर्त्यो मृत्युलया लभीतः पलायन् लोकान् सर्वां निर्भयं नाध्यगच्छत्
 त्वत्पादा अं प्राप्य यदृच्छयाऽद्य स्वस्थः शते मृत्करस्मादपैति २७ सत्त्वं घोरं रादुग्रसेनात्मजान्नस्त्राहि त्रस्तान् भृत्य
 विल्बासहांसि रूपं चेदं पौरुषं ध्यानधिष्ठयं माप्रत्यक्षं मांसदृशां कृषीष्ठाः २८

काशेन च गुणेन च विकारेण च व्यक्तिं निराकरोति तथा सत्ता
 मात्रमिति विशेषेण निर्विशेषमिति सामान्येन निरोहमिति क्रियया च व्यक्तिं निराकरोति अन्यत्समानम् एवंभूतस्य तवनभयशंकैति भावः २४ किं
 च महाप्रलयेऽप्यवशिष्यमाणस्य कुतो भयमित्याह नष्टलोके इति चराचरे लोके महाभूतेषु लीने तेषु व्यादिभूतं भूतसूक्ष्मं प्रविष्टेषु तस्मिन् अपि
 व्यक्तेऽव्यक्तं प्रधानं प्राप्ते अशेषात्मके प्रधाने संज्ञाप्रज्ञायस्य एवमयिलीनमिदमस्ति पश्चादेव मुह्यो धनीयमिति सो शेषसंज्ञः शेषसंज्ञ इति वा २५
 एवं प्रलयहेतुर्योऽयं कालः एनं हे अव्यक्तबंधो प्रकृतिप्रवर्तक तस्य प्रलयावधिभूतस्य ते तव चेशं लीलाम् चेष्टते विपरिवर्तते पुनः पुनः वत्सरावृ
 त्त्या महीयान् द्विपराधरूपः यस्य चेशामाहुः तं लालां क्षेमधाम अभयस्थानं प्रपद्ये शरणं ब्रजामि २६ क्षेमधाम लभे वाह मर्त्य इति लोकान्प्रति
 यदृच्छया केनापि भाग्योदयेन हे आद्य २७ प्रकृतं विज्ञापयति सत्वमिति भृत्यानां विल्बासं हंतीति भृत्यविल्बासहा भृत्यविदिति वा छेदः

पौरुषं ऐश्वर्यं ध्यानधिष्यं ध्यानास्पदं मांसदृशां मांसचक्षुषां प्रत्यक्षं माकृथाः २८ भवत एव हेतोर्भिर्मित्तात्कंसात्समुद्भिर्जै विभेमि यतोऽ
धारविता २९ ३० किमित्कपसंहर्तव्यमेवंभूतेन मया पुत्रेण तव महती श्लाघा स्यात् इति तत्राह विश्वमिति निशांते प्रलयावसाने यथाऽव
काशमसंकोचतः असंभावितत्वादुपहास्यते वेत्यादित्यर्थः ३१ चतुर्भुजैरूपेणाविर्भावकारणं तावदाह स्वमेवेत्यादि चतुर्दशभिः पूर्वस
र्गे प्रथमजन्मनि अभूः आसीः पृथ्विर्नाम स्वायं भवेमन्वन्तरे तदा अयं वसुदेवः ३२ तेषां ये तपः कृतवन्तौ ३३ ३४ ३५ तप्यतोराचरतोऽ

जन्मते मस्य सौ पापो मा विद्यान्मधुसूदन समुद्भिजे भवद्देतोः कंसादहमधारधीः २९ उपसंहर विश्वात्मन्न दोरू
पमलौकिकम् शरवचक्रगदापद्मश्रियाज्जुष्टचतुर्भुजम् ३० विश्वं यदेतत्स्वतनो निशांते यथाऽवकाशं पुरुषः
परो भवान् विभर्तिसोऽयं मम गर्भगोऽभूदहो नृलोकस्य विडम्बनं हितत् ३१ श्रीभगवानुवाच स्वमेव
पूर्वसर्गे भूः पृथ्विः स्वायं भवे सति तदायं सतपानाम् प्रजापतिरकल्मषः ३२ युवां वै ब्रह्मणा दिष्टो प्रजासर्गे यदा
ततः सन्नियम्येन्द्रियग्रामं तेषां परमं तपः ३३ वर्षं वा तात प हिमयमकालगुणाननु सहमानो श्वासरोधवि
निर्धूतमनोमलौ ३४ शीर्णपणानिलाहारावुपशांतेन चेतसा मत्तः कामानभीप्सतो मदाराधनमीहतुः ३५
एवं वा तप्यतोस्तीव्रतपः परमदुष्करम् दिव्यवर्षसहस्राणि द्वादशोयुर्मदात्मनोः ३६ तदा वा परितुष्टोऽहमसुना
वपुषानघे तपसा श्रद्धयानित्यं भक्त्या च हृदि भावितः ३७ प्रादुरासं वरदराद्युवयोः कामदित्सया व्रियतां व
र इत्युक्ते मादृशो वा वृतः सतः ३८ अजुष्टग्राम्यविषयावनपत्यो चिदपती नवव्राथोऽपवर्गमेमोहितो देवमाय
या ३९ गते मयि युवां लब्ध्वा वरं मत्सदृशं सतम् ग्राम्यान् भोगान् भज्जाथां युवां प्राप्तमनोरथौ ४० अदृष्ट्वाऽ
न्यतमं लोकेशीलौदार्यगुणैः समम् अहं सतो वामभवं पृथ्विगर्भ इति श्रुतः ४१

युर्गतानि मदात्मनोऽमच्चित्तयोः ३६ असुनावपुषा ३७ प्रादुरासं प्रादुर्भूतोऽस्मि वरदराट् वरदेषु श्रेष्ठ इत्यर्थः तेन सकृद्वरेण च बारं बारं
माविर्भावकारणमुक्तम् कामस्य दित्सया दातुमिच्छया मादृशः मया सदृशः ३८ मेमत्तोऽपि युवामपवर्गं नवव्राथे न वृतवन्तौ ३९ वरं
दत्त्वा मयि गते ४० ४१ श्रीमज्जगदीश्वराय नमः ४२ ४३ ४४ ४५ ४६

अदित्यांकश्यपाहामनः आसेतियत्तदपितद्रूपयोर्युवयोरहमेवपुनरासमित्यर्थः ४२ ४३ प्राक्प्रथमंतावदेतद्रूपमेजन्मेतिस्मरणायज्ञानायद
र्शितम् मद्भवंमहिषयंअनंतरंत्वदिच्छयाबालोऽपिभविष्यामीतिभावः ४४ ननुत्वयिप्रिसन्नेऽपिकथमावयोः पुनःपुनर्जन्मेत्यतः परंनभविष्य
तीत्याह युवामिति ४५ ४६ ४७ यदिकंसाहिमेषितर्हिमांगोकुलंनययशोदायाश्चतांकन्यामन्मायामानयेतिप्रथममेवभगवताप्रचोदितोवसु
देवोयदागंतुमेच्छत् तदैवअजाऽपियायोगमायासानंदजाययानिमित्तमात्रभूतयाअजनिजाता ४८ हताःप्रत्ययार्थाःसर्वावृत्तयोयेषाम् अ

तयोर्वीपुनरेवाहमदित्यामासकश्यपात् उपेंद्रइतिविरव्यातोवामनत्वाच्चवामनः ४२ तृतीयेऽस्मिन्भवेऽहंवै
तैर्नैववपुषाऽथवाम् जातोभूयस्तयोरेवसत्यंमेव्याहृतंसति ४३ एतद्वांदर्शितंरूपंप्राग्जन्मस्मरणायमे नान्य
ग्रामद्भवंज्ञानंमर्त्यलिङ्गेनजायते ४४ युवांमांपुत्रभावेनब्रह्मभावेनचासकृत् चितयंतौकृतस्नेहौयास्येथेम
द्वतिपराम् ४५ यदिकंसाहिमेषित्वंतर्हिमांगोकुलंनय मन्मायामानयाशक्त्यंयशोदागर्भसंभवाम् ४६
श्रीशुकउवाच इत्यल्काऽसीद्वरिस्तूष्णींभगवानात्ममायया पित्रोःसंपश्यतोःसद्योबभूवप्राकृतःशिशुः४७
ततश्चशौरिर्भगवत्प्रचोदितःकृतंसमादायसस्तूतिकागृहात् यदाबहिर्गंतुमियेषतर्ह्यजायायोगमायाऽजनिनं
दजायया ४८ तयाहृतप्रत्ययसर्ववृत्तिषुद्वास्थेषुपौरेष्वपिशायितेष्वथ द्वारस्तसर्वाःपिहितादुरत्ययाबृहत्कपा
रायसकीलशृंगखलैः ४९ ताःकृष्णावाहेवसूदेवआगतेस्वयंव्यवर्त्यतयथातमोरवैः ववर्षपर्जन्यउपांशगर्जितःशेषो
ऽन्वगाहारिनिवारयन्फणैः ५० मघोनिवर्षत्यसकृद्यमानुजागंभीरतोयौघजवोर्मिफेनिला भयानकावर्त्तशताकु
लानदीमार्गददौसिंधुरिवश्रियःपतेः ५१ नंदव्रजशौरिरुपेत्यतत्रतानुगोपान्प्रसक्तानुपलभ्यनिद्रया कृतयशोदा
शयनेनिधायतत्कृतामुपादायपुनर्गृहानगात् ५२ देवक्याःशयनेन्यस्यवसुदेवोऽयदारिकाम् प्रतिसुच्यपदोर्लोह
मास्तेपूर्ववदावृतः ५३

यवा हताःप्रत्ययाः अन्याश्चसर्ववृत्तयोयेषांजायतामपि तथाभूतेषुद्वारपालेषुसत्कबृहत्कपादेषुलोहकीलकयु
क्तशृंगखलैः बृहद्भिः कपाटादिभिः दुरत्ययाइतिवा ४९ स्वयमेवव्यवर्त्यत विवृताइत्यर्थः व्यव्रियंतेतिवक्तव्येगुणश्रृङ्गादसःरवेर्निमित्तात् ५० गंभीरोय-
स्तोयौघः तस्यजवेनयेऽर्मयस्तैः फेनिन्गाफेनव्यासा भयानकैरावर्त्तशतैर्व्यासाऽपिश्रियःपतेःसीतापतेः ५१ निद्रयाअजया ५२ प्रतिसुच्यवधापदोःपा
दयोः लोहानिगडमास्तेस्म ५३

जातं किंचिदिति केवलं अबुध्यत न तु तल्लिंगं पुत्रः कन्यावेति योगनिद्रया च मोहितेति ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां
तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे चंडिकावाक्यमाकर्ण्यति प्रयाकुलः दुर्मित्रिभिर्हितं मेनेकं सो बालादि हिंसनम् १ १ तत् अष्टमं जन्म २ का
लो मृतकः ३ ४ ५ अंगहोम्रातः ६ दीनदीनवत् दीनादपि दीनवत् न तु तथा पुत्रस्यान्यत्र नीतत्वात् सा च योगमायेति ज्ञातत्वात् याचितोऽपि

यशोदानंदपत्नी च जातं परमबुध्यत न तु तल्लिंगं परिश्रान्ता निद्रया पगतस्मृतिः ५४ इति श्रीभागवते महापुरा
णे दशमस्कंधे कृष्णजन्मनितृतीयोऽध्यायः ३ श्रीशुक उवाच बहिरंतः पुरद्वारः सर्वाः पूर्ववदावृताः
ततो बालध्वनिं श्रुत्वा गृहपालाः समुत्थिताः १ ते तु तूर्णमुपब्रज्य देवक्या गर्भजन्मतत् आचरन्त्युभौ जराजाययदु
द्विग्नः प्रतीक्षते २ सतत्प्रातूर्णसुत्थाय कालोऽयमिति विह्वलः सूती गृहमगान्तूर्णप्रसवलन्मुक्तमूर्धनः ३ तं
माह भ्रातरं देवी कृपणा करुणं सती स्नुषेयं तव कल्याणस्थियं माह तुमर्हसि ४ बहवो हिंसिता भ्रातः शिशवः पाव-
कोपमाः त्वया देवनि सृष्टेन पुत्रिकैका प्रदीयताम् ५ नन्वहं ते ह्यवरजा दीना हतकृता प्रभो दातुमर्हसि मंदाया अं-
गे मां चरमां प्रजाम् ६ श्रीशुक उवाच उपगुह्यात्मजामेवं रुदं त्यादीनदीनवत् याचितस्तां विनिर्भ-
र्त्य हस्तादाचिच्छिदे खलः ७ तां गृहीत्वा चरणयोजातमात्रां स्वसः कृताम् अपोययच्छिला पृष्ठे स्वार्थोन्मूलितसौ-
हृदः ८ सा तद्दस्तात्समुत्पत्य सद्यो देव्यं वरंगता अदृश्यतानुजाविष्णोः सा युधाष्टमहाप्रजा ९ दिव्यस्वर्गं बरालेप-
रत्नाभरणभूषिता धनुःशूलेषु चर्मासि शंखचक्रगदाधरा १० सिद्धचारणगंधर्वैरप्सरः किन्नरोरगैः उपाहृतोरु-
बलिभिः स्तूयमाने दमब्रवीत् ११ किं मया हतयामं दजातः खलु तवांतकृत् यत्र क्वा पूर्वशत्रुर्माहिंसीः कृपणा-
नृया १२ इति प्रभाष्यतं देवी माया भगवती भूवि बहुनामनिकेतेषु बहुनामावभूवह १३ तयाऽभिहितमाकर्-
ण्य कंसः परमविस्मितः देवकीं वसुदेवं च विमुच्य प्रश्रितोऽब्रवीत् १४

आचिच्छिदे हस्तात् आकृष्य जग्राह ७ अपोययत्

बलेन चिक्षेप ८ सद्य एव देवी भूत्वा ९ १० ११ कृपणानिति अन्यान् शिशून् हनिष्यतीति ज्ञात्वा वारयति पारांतरे मामां कृपणां रथाऽहिंसीः
हिंसितवानसीति १२ बहुनामनिकेतेषु वाराणस्यादिस्थानेषु १३ परमविस्मितः कथं देवी वागनृता जातेति १४ ४२ ४३

मामहेमगिनीमर्त्तः पुरुषादोराक्षसोयथास्वापत्यमेवहिनस्ति तद्वत् १५ १६ १७ हेमहाभागौ स्वकृतं भजः स्वारथकर्मभोक्तृन् स्वात्म-
जान् माशोचतम् किंच जंतवः प्राणिनः सदानासते किंतु अल्पकालमेव तदाऽपि एकत्र नासते किंतु वियुज्यन्ते यतो देवाधीनाः १८ सदाना-
सत इत्यनेन यदुक्तं जन्ममरणादितदपि देहानामेव नात्मन इत्याह भुवाति भूतानि देहा एव भवन्ति न भवन्ति चेत्यर्थः यथा भविष्यो मानि घटादी-
नितद्वत् एतेषु भूतेषु जन्मादिभिर्विक्रियमाणेषु अयमपरोक्षतया प्रत्यभिज्ञायमानो न विपर्येति विपर्ययं न प्राप्नोति एकरूप एव वर्तत इत्यर्थः भो-
मेषु विक्रियमाणेषु यथा भूस्तथेति एवं विचार्यमाणे सति न शोकाद्यवकाशः १९ अज्ञानतस्तु न निवर्तत इत्याह यथेति यथा यथावत् अनेवं
विदः एवमज्ञानतः आत्मविपर्ययः देहात्मबुद्धिर्भवति यतो विपर्ययाद्देहो भवति देहाहंकारेण हि आत्मनि परिच्छिन्ने सति इदं कारास्पदं भिन्नं भा-

अहोमगिन्यहोमाममयावांचतपाप्मना पुरुषादइवापत्यं बहतो हिंसिताः सुताः १५ सत्त्वहं त्यक्तकारुण्यस्य त्त-
ज्ञातिस्तद्वत्खलः कौल्लोकान्येगमिष्यामि ब्रह्म हेवमृतः श्वसन् १६ दैवमप्यनृतं वक्ति न मर्त्या एव केवलम् यद्विश्वं-
भादहं पापः स्वसुर्निहतवान् शिशून् १७ माशोचतं महाभागा वात्मजान् स्वकृतं भजः जंतवो न सदैकत्र देवाधी-
नाः सहासते १८ भुवि भोमानि भूतानि यथायां त्यपयांति च नायमात्मा तथैतेषु विपर्येति यथैव भूः १९ यथाऽ-
नेवं विदो भो दोयत आत्मविपर्ययः देहयोगवियोगौ च संसृतिर्न निवर्तते २० तस्माद्देहस्वतनया न्मया व्यापादितानि
पि मानुशोचयतः सर्वस्वकृतं विंदतेऽवशः २१ यावद्भूतोऽस्मि हंताऽस्मीत्यात्मानं मन्यते स्वदृक् तावत्तदभिमान्य
ज्ञो बाध्य बाधकतामियात् २२ क्षमध्वं मम दोरात्स्य साधवो दीनवत्सलाः इत्युक्त्वाऽश्वमुखः पादोऽश्यालः स्वस्रो-
रथाऽग्रहीत् २३

वति यतो भेदान्पुत्रादिदेहैर्योगो वियोगश्च ततः संसृतिः सखदुःखेति यावदज्ञानं न निवर्तत इत्यर्थः २० एवमुक्तमका-
रेण नैतंतवतनयाः अहंतुतावन्नयातितवान् तथाऽपि अज्ञानदृष्ट्या स्वतनया न्मया व्यापादिताऽनपि माऽनुशोचैति सांख्ययति तस्मादिति अज्ञा-
नाश्च यमेव कर्मवादमाह यत इति २१ कथं तर्हि ब्राह्मणादिहंतुः तद्वधस्य च प्रायश्चित्तश्रवणं अज्ञानमूलमेवेत्याह यावदिति अस्वदृक् देहा-
भिमानो तावत्तदभिमानो तस्य देहस्य हननमात्मनि अभिमन्यमान इत्यर्थः २२ श्यालः कंसः स्वस्रो रिति स्वसृशब्देन द्विवचनानुपपत्त्या भिक्षुन ग-
णनद्वारा भिक्षुनीलक्षणाया स्वसृतत्पत्त्योरभिधानं लिंगसमवायेन प्राणभृत उपदधातीति वद्देवकी वत्सु देवयोः प्रत्येकं पादमग्रहीदित्यर्थः श्यालश-
ब्देन वाक्यं चिह्नं देवाभिधानम् २३

आत्मसौहृदं प्रियवादादिना दर्शयन् २४ २५ २६ स्वपरभेददर्शने किं भवति तदाह शोकहर्षेति भावैरेव निमित्तमूतैर्मिथो भागान्घ्रं
तं भावमोश्चरं पृथग्दृशः तेन पश्यन्ति किंतु अहमेव हंता हतश्चेति मन्यन्त इत्यर्थः २७ विशक्त्यं यथा भवति २८ २९ नातिकोविदाः दृष्टमात्र
मतयः ३० न निर्गतानि दशादिनानियेषांतान् अन्यांश्च ३१ ३२ अस्यतः बाणान्क्षिपतः सतः उत्सृज्यरण्यत्का ३३ ३४ अन्यासक्ता-

मोचयामास निगडाद्विश्रब्धः कन्यकागिरा देवकीं वसुदेवं च दर्शयन् आत्मसौहृदम् २४ भ्रातुः समनुतमस्य स्त्रां
तरोषाच देवकी व्यसृज हसुदेवश्च प्रहस्यत मुवाच ह २५ एवमेतन्महाभाग यथा वदसि देहिनाम् अज्ञानप्र
भवाहं धीः स्वपरेति भिदायतः २६ शोकहर्षभयद्वेषलोभमोहमदान्विताः मिथो घातनं पश्यन्ति भावैर्भावं पृथ
ग्दृशः २७ श्रीशुक उवाच कंस एवं प्रसन्नाभ्यां विशुद्धं प्रतिभाषितः देवकी वसुदेवाभ्यामनुज्ञातोऽपि
शङ्कहम् २८ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां कंस आहूय मंत्रिणः तेषु आचष्ट तत्सर्वं यदुक्तं योगनिद्रया २९ आकर्ण्य
भर्तुर्गदितं तमूचुर्देवशत्रवः देवान्प्रति कृतामर्षा दैतेयानातिकोविदाः ३० एवं चेत्तर्हि भोजेन्द्रपुरग्रामव्रजादिषु
अनिर्देशान्निर्देशांश्च हनिष्यामोऽद्य वै शिशून् ३१ किमुद्यमैः करिष्यन्ति देवाः समरभीरवः नित्यमुद्विग्नमन-
सोज्याघोषैर्धनुषस्तव ३२ अस्य तस्ते शरघाते हन्यमानाः समंततः जिजीविषव उत्सृज्य पलायनपरायणः ३३
केचित्प्राजलयादीनान्यस्तशस्त्रादिवौकसः मुक्तकच्छशिरवाः केचिद्भ्राताः स्मदिति वादिनः ३४ नृत्वं विस्मृतश-
स्त्रास्त्रान् विरथान् भयसंघृतान् हंस्यन्यासक्तविमुखान् भग्नचापानयुद्धतः ३५ किं क्षेमशूरैर्विबुधैरसंयु-
गविकल्पनैः रहोजुषा किं हरिणा शम्भनावा वनौकसा ३६ किमिन्द्रेणाल्पवीर्येण ब्रह्मणा वा तपस्यता तथापि
देवाः सापत्न्यान् नोपेक्ष्यादिति मन्महे ततस्तन्मूलखनने नियुंक्षास्माननुव्रतान् ३७

न विमुखान्श्चेति नहंसिनहिनस्ति ३५ क्षेमे निर्भये देशे शूरैः संयुगादन्यत्र विकल्पनं प्रौढिवादो येषांतैः ननु हरैर्विभेभिः शम्भोश्चेति चेत्तत्राहुः
रहोजुषेति सर्वस्याप्यंतः प्रविष्टेन क्वचिदपि बहिरदृष्टेनेत्यर्थः पुरुषप्रवृत्तिरहितमिलातृतवनमोको यस्य तेन शम्भनावा ३६ यद्यप्युद्यमैर्दे-
वान् किंचिदपि कर्तुं समर्थास्तथाऽपि नीतिरनुसर्तव्येत्याहुः तथाऽपीति ३७ ६२ ६३ ६४ ६५

रूढपदः बद्धमूलः ३८ देवानांमूलंविष्णुः सचयत्रधर्मस्तत्रास्ते धर्मस्यमूलंवेदादयइति ३९ ४० ४१ किंच विप्रादयोहरेरेवतनयोयस्मा
तस्मादयमेवोपायइत्याहुः अयमिति ४२ ४३ ४४ आरात्समीपमागतोमृत्युर्येषांते ४५ सतांविद्वेषोनमृत्युमात्रहेतुः किंतु बह्वनर्थका-
रात्याह आयुःश्रियमिति ४६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेजातकंनंदःसूनोःकलामहो

यथाऽमयोऽगोसमुपेक्षितोन्मृभिर्नशाक्यतेरूढपदश्चिकित्सितुम् यथेन्द्रियग्रामउपेक्षितस्तथारिपुर्महान्बद्धव-
लान्चाल्यते ३८ मूलंहिविष्णुर्देवानांयत्रधर्मःसनातनः तस्यचब्रह्मगोविप्रास्तपोयज्ञाःसदक्षिणाः ३९तस्मा
त्सर्वात्मनाराजन्ब्राह्मणान्ब्रह्मवादिनः तपस्विनोयज्ञशीलान्गाश्चहन्मोहविर्दुष्टाः ४० विप्रागावश्चवेदाश्चत-
पःसत्यंदमःशमः श्रद्धादयातितिक्षाचक्रतवश्चहरेस्तनूः ४१ सहिसर्वसराध्यक्षोह्यस्वरद्विद्वगुहाशयः तन्मू-
लादेवताःसर्वाःसेश्वराःसचतुर्भुवाः अयंवैतद्ब्रह्मोपायोयदृषीणांविहिसनम् ४२ श्रीशुकउवाच ए-
वंदुर्मेघिभिःकंसःसहस्रमंत्र्यदुर्मतिः ब्रह्माहिसाहितमेनेकालपाशाचृतोऽस्वरः ४३ संदिश्यसाधुलोकस्यकदने-
कदन्प्रियान् कामरूपधरान्दिक्षदानवान्गृह्णामाविशत् ४४ तेवैरजःप्रकृतयस्तमसागूढचेतसः सतांविद्वेष
माचैरुरारादागतमृत्यवः ४५ आयुःश्रियंयशोधर्मलोकानाशिषएवच हंतिश्रेयांसिसर्वाणिपुंसोमहदतिक्रमः
४६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुकउवाच नंदस्वात्मज
उत्पन्नेजाताल्हादोमहामनाः आहूयविप्रान्देवज्ञान्स्नातःशक्चिरलंकृतः १ वान्चयित्वास्वस्त्ययनंजातकर्मात्म
जस्यवै कारयामासविधिवत्पितृदेवार्चनंतथा २ धेनूनांनियुतेप्रादाद्विप्रेभ्यःसमलंकृते तिलादीन्सप्तर-
त्नौघान्शातकौभांबराचृतान् ३ कालेनस्नानशौचाभ्यांसंस्कारैस्तपसंज्यया

स्वम् गत्वाथमथुरांप्रापवत्सदेवागमो-
त्सवम् १महामनाउदारचित्तः १ २ नियुतेद्वेलक्षेसप्ततिलपर्वतांश्चप्रादात् कथंभूतान्रत्नौघैः रत्नसमूहैः शातकौभांबरैःसवर्णरिसाक्तै-
रंबरैश्चाचृतान् ३ द्रव्याणांगोहिरण्यादीनांमध्येकेषांचिद्दानैरेवशुद्धिर्यथातथाऽन्नदानादियुक्तजातकर्मादिसंस्कारैरेवगर्भाणांशुद्धिरि-
तिदर्शयितुंप्रतिनियतानिशोधकानिदृष्टान्तेनोदाहरति कालेनेति कालेनभूम्यादि स्नानेनदेहादि शौचेनामेध्यलिप्तादि संस्कारैर्गर्भा-
दितपसाइन्द्रियादि इज्ययाब्राह्मणादि

दानैर्द्रव्याणि संतुष्यामनः आत्मा आत्मविद्यया इति ४ सौमंगल्यगिरः स्वस्तिवाचकाविप्रादयो बभूवुः तत्र सूताः पौराणिकाः प्रोक्ता माग-
धावंशशंसकाः बंदिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसदृशोक्तयः ५ समृष्टानि संसिक्तानि च द्वाराणि अजिराणि अंगणानि गृहांतराणि गृहमध्यानि च-
यस्मिन् सतथा चित्रध्वजेषु पताकानां स्वजश्रौ लपल्लवतोरणानि च तैर्भूषितः ६ हरिद्रा तैलरूषिताः लिप्ताः विचित्रधातवश्च बर्हस्वजश्च व-
स्त्राणि च कांचनमालाश्च अलंकारतया विद्यंते येषां ते तथाभूताः गवादयो बभूवुरित्यर्थः ७ ८ आकल्याः अलंकाराः ९ नवकुंकुमकिंज

शुल्यंति दानैः संतुष्याद्रव्याण्यात्मात्मविद्यया ४ सौमंगल्यगिरो विप्राः सूतमागधबंदिनः गायकाश्च जगुर्न
दुर्भेयो दुंदुभयो मुहुः ५ व्रजः समृष्टसंसिक्तद्वाराजिरगृहांतरः चित्रध्वजपताकास्त्रकुचैर्लपल्लवतोरणैः ६
गावो वृषा वत्सतरा हरिद्रा तैलरूषिताः विचित्रधातुबर्हस्वगवस्त्रकांचनमालिनः ७ महाहवस्त्राभरणकंचुका
ष्णीषभूषिताः गोपाः समाययूराजन्नानोपायनपाणयः ८ गोप्यश्चाकर्ण्यमुदितायशोदायाः सुतोद्भवम् आ
त्मानं भूषयान्च कुर्वन् आकल्यांजनादिभिः ९ नवकुंकुमकिंजल्कसुरवपंकजभूतयः बलिभिस्त्वरितजग्मुः पृथुश्चो
प्यश्च लल्लुचाः १० गोप्यः समृष्टमणिकुंडलनिष्ककंठ्यश्चित्रावराः पथिशिरवान्च्युतमाल्यवर्षाः नंदालयसव
लयाव्रजती विरेजुर्व्यालोलकुंडलपयोधरहारशोभाः ११ ता आशिषः प्रयुजानाश्चिरपाहीति बालके हरि-
द्राचूर्णतैलाद्भिः सिंचत्योजनमुज्जगुः १२ अवाद्यंत विचित्राणि वादित्राणि महोत्सवे कृष्णो विश्वेश्वरे नंतं नंद-
स्य व्रजमागते १३ गोपाः परस्परं हृष्टादधिक्षीरघृतांबुभिः आसिंचन्तो विलिपन्तो नवनीतैश्च चिक्षिपुः १४
नंदो महामनास्तेभ्यो वासोऽलंकारगोधनम् सूतमागधबंदिभ्यो येऽन्ये विद्योपजीविनः १५ तैस्तैः कामैर-
दीनात्मा यथोचितमपूजयत् विष्णोराराधनायायस्वपुत्रस्योदयाय च १६

ल्लैर्मुखपंकजेषु भूतिः श्रियासांताः १० समृष्टानि उज्ज्वलितानि मणिमयानि कुंडलानि यासां निष्काः पदकानि कंठेषु यासां ताश्च शिरवाभ्यः
च्युतानि माल्यवर्षाणि यासां ताः नंदालयं व्रजतीः व्रजंत्यः पथिविरेजुः सवलयाः कंकणभूषिताः व्यालोलैः कुंडलादिभिः शोभायासांताः
११ जनसिंचंत्यः अजनमुज्जगुरिति वा १२ १३ १४ तेभ्यः प्रादात् १५ यथोचितमन्यान्पि अपूजयत् १६ ६१ ६२

१७ हरेर्निवासेनये आत्मनिगुणाः सर्वप्रियत्वादयस्तैरमायाः आक्रीडं विहारस्थानम् १८ वार्षिक्यं प्रतिवर्षं देयम् १९ भ्रातरं सरवायंतद
वमोचनं तस्य वसतिस्थानं शकदोत्तारभूमिम् २० २१ २२ २३ पुनर्भवः पुनर्जात इव तत्र हेतुगर्भविशेषणं संसारचक्रे वर्तमान इति २४
दुर्लभत्वमेवाह नैकत्रेति प्रियश्चासौ संवासश्च प्रियसंवासः हो प्रियेति वा स्त्रोतस ओघेन नीयमानानां पूवंतीति पूवाः तृणकाष्ठादयस्तोषांय

रोहिणीचमहाभागानंदगोपाभिनंदिता व्यचरद्दिव्यवासस्त्रकंठाभरणभूषिता १७ तत आरभ्य नंदस्य
व्रजः सर्वसमृद्धिमान् हरेर्निवासात्मा गुणैरमाक्रीडमभून्नृप १८ गोपान्गोकुलरक्षायां निरूप्य मथुरांगतः
नंदः कंसस्य वार्षिक्यं करदातुं कुरुद्वह १९ वसुदेव उपश्रुत्य भ्रातरं नंदमागतम् ज्ञात्वा दत्तकरं राज्ञेययौ तद
वमोचनम् २० तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय देहः प्राणमिवागतम् प्रीतः प्रियतमं दोषं विस्वज प्रेमविह्वलः २१ पू
जितः सुखमासीनः पृष्ठानामयमादृतः प्रसक्तधीः स्वात्मजयोरिदमाह विशांपते २२ दिष्ट्या भ्रातः प्रवय
सुददानीमप्रजस्यते प्रजाशायानिवृत्तस्य प्रजायत्समपद्यत २३ दिष्ट्या संसारचक्रेऽस्मिन् वर्तमानः पुन
र्भवः उपलब्धो भवानघ्नुदुर्लभं प्रियदर्शनम् २४ नैकत्र प्रियसंवासः सहृदां चित्रकर्मणाम् ओघेन व्यू
ह्यमानानां पूवानां स्त्रोतसो यथा २५ कश्चित्पशव्यं निरुज्जभूयं बुतृणवीरुधम् बृहद्वनंतदधुना यत्रास्मै-
त्वं सहृदुतः २६ भ्रातर्मम सुतः कश्चिन्मात्रा सह भवद्वजे तातं भवतं मत्त्वानो भवद्भ्यामुपलालितः २७ पुं
सस्त्रिवर्गो विहितः सहृदो ह्यनुभावितः न तेषु किं श्यमानेषु त्रिवर्गोऽथैव कल्पते २८ नंद उवाच अ
हो ते देवकीपुत्राः कंसेन बहवो हताः एकाऽवशिष्टाऽवरजा कन्या साऽपि दिवंगता २९

था एकत्र स्थितिर्नास्ति तद्वत् २५ कश्चिदिति पशव्यादिरूपे तस्मिन् चने निर्दोषगोपयोद्युत्यादिप्रभूतगोपिकास्तन्यादिना पुत्रक्षेमवि
वक्षया पृच्छति प्रसक्तधीः स्वात्मजयोरित्युक्तत्वात् २६ भवद्भ्यामुपलालितः सन् कश्चिद्वर्तत इति शेषः २७ पुत्रादर्शनकैशानाह पुं
स इति सहृदो बंधून् प्रत्यनुभावितः संपादितो यः त्रिवर्गः सहिपुंसो विहितः युक्तः शास्त्रेण वा प्रोक्तः न स्वमात्रपर्यवसितः अतस्तेषु किं
श्यमानेषु सरवायन भवति इत्यर्थः २८ नंदो वसुदेवं सांख्ययन्नाह अहो इति २९

अदृष्टे एव निष्ठा समाप्तिर्यस्य सः यदैव पुत्रादिसखप्रदमदृष्टं हीयते तदैव ते पुत्रादयो न भवन्तीत्यर्थः अदृष्टपरमः तथा अदृष्टमेव परमं य
स्य सः यद्यपि पुत्रादयो वियुक्तास्तथाऽपि तान दृष्ट एव पुनः संगमयतीत्यर्थः एवमदृष्टमात्मनस्तत्त्वमव्यभिचारिकारणं सखदुःखयोर्येवे
दसनमुत्पत्ति तस्मादिदानीं त्वयानदुःखं भावनीयम् मृतानामपि वियुक्तानामपि च कालांतरे दर्शनयोग्योऽसंभवात् अस्मदादिभिरपिका
लांतरे तद्वियोगे सत्यपीति नंदस्य देवीवागेषां भाविसूचिका ३० तांबुध्वावस्तु देवो दुःखं त्यक्त्वा नंदमाह करोचैदिति वः सुष्माभिः ३१ ३२
इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठे सरल्युगिरानंदो ब्रजगच्छन्मृतां पथि दृष्ट्वा तुराक्षसी तस्यामृतं

नूनं त्वदृष्टनिष्ठोऽयमदृष्टपरमोजनः अदृष्टमात्मनस्तत्त्वं यो वेदनसमुत्पत्ति ३० वस्तु देव उवाच क
रोचैवैवार्षिको दत्तो राज्ञे दृष्टावयंचवः नेह स्थेयं बहुतिथं संत्युत्पाताश्च गोकुले ३१ श्रीशुक उवाच इ
ति नंदादयो गोपाः प्रोक्तास्ते शौरिणाययुः अनोभिरनदुद्यत्तैस्तमनुज्ञाप्य गोकुलम् ३२ इति श्रीभा
गवते महापुराणे दशमस्कंधे वस्तु देव संगमो नाम पंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच नंदः पथिवचः शौरिर्नमृ
षेति विचिंतयन् हरिं जगाम शरणमुत्पातागमशंकितः १ कंसेन प्रहिताधोरापूतना बालधातिनी शिशूश्चचार
निघ्नंती पुरग्रामव्रजादिषु २ नृपत्रश्रवणादीनि रक्षोघ्नानि स्वकर्मसु कुर्वन्ति सात्वतां भर्तुं यातुं धान्यश्च तत्र हि ३
सारं च ये कदापि त्यपूतना नंदगोकुलम् योषित्वा माययात्मानं प्राविशत् कामचारिणी ४ तां केशबंधव्यतिषक्त
मल्लिकां दृष्ट्वा नितंबस्तनकृच्छ्रमध्यमाम् सुवाससं कं पित कर्णभूषणखिषो लुसत् कुंतलभूषिताननाम् ५

श्रुत्वा यविस्मितः १

१ २ कृष्णाविषये शंकमानं राजानं प्रति अविषये प्रवृत्ता सैव मरिष्यतीति सूचयन्नाह नयत्रेति यत्र श्रीकृष्णस्य श्रवणादीनि न संतितत्रैव तासां शं
क्तिः साक्षात्तस्मिन्नेव सतिकाशं केति भावः ३ योषित्वा वेषतो वरां नारीमिव आत्मानं विधाय ननु निर्लज्जानिर्विशंका च सती कथं परसद्यनिप्रविष्टा
अत आह कामचारिणीति नहिकामचारिणी द्विदं चित्रमित्यर्थः ४ तां वनितां पतिं द्रष्टुमागतामतिरूपवतीं श्रियमिव गोप्योऽमंसतेत्युत्तरश्लोके
नान्वयः श्रीसाम्यार्थानि विशेषणानि केशबंधव्यतिषक्तमल्लिकांधम्मिल्लसंसक्तमल्लिकाकुसुमाम् दृष्ट्वा नितंबेन स्तनाभ्यांच उभयत आक्रान्त
मिव कृच्छ्रं कृशं मध्यमुदरं यस्याः ताम् सुवाससं शोभने रमणीये वाससीयस्याः ताम् कं पितयोः कर्णभूषणयोस्त्विषाउल्लसद्भिः कुंतलैर्मंडितमान
नयस्याः ताम् ५

वल्गुस्मितापांगविसर्गवीक्षितैः वल्गुरस्यंस्मितंयेषुतेतथाभूताअपांगविसर्गायेषुतैः वीक्षितैर्व्रजौकसांमनोहरंतीम् अतो गोपाहृतमनस्वे
नतांननिवारितवंतइत्कत्तंभवति गोप्यश्चश्रियमिवमत्वातूष्णीमासन् अतःकेनाप्यनिवारितासतीप्रविवेशेतिभावः ६ बालग्रहः पूतनाअ
सदंतकंबालंददर्श असतामंतकंहृद्याकथंनविभेतित्राह प्रतिच्छन्ननिजोरुतेजसम् बालनाट्येनप्रतिच्छन्नंतिरोहितंनिजसुरुतेजोये
नतम् कमिव मसिमस्मन्याहितमग्निमिवेति ७ चराचरात्मत्वादेवतांविबुध्यानिमीलितेक्षणआस स्वयमनंतंदुष्टानामंतकंबालंमत्वा
साअंकमारोपयत् यथोरगंसप्तमबुद्धिश्चासौरज्जुधीश्चसः अज्ञानतोरज्जुबुद्ध्यागृणहातितद्वत् ८ ननुयशोदारोहिण्यौतांकथंनन्यवार

वल्गुस्मितापांगविसर्गवीक्षितैर्मनोहरंतीं वनितां व्रजौकसाम् अमंसतां भोजकरेण रूपिणीं गोप्यः श्रियं द्रष्टु
मिवागतां पतिम् ६ बालग्रहस्तत्र विचिन्वती शिशून् यदृच्छयानंदगृहे सदंतकम् बालप्रतिच्छन्ननिजोरुते-
जसंददर्शतल्पेऽग्निमिवाहितं मसि ७ विबुध्यां बालकमारिकाग्रहचराचरात्मासनिमीलितेक्षणः अन-
तमारोपयदंकमंतकं यथोरगंसप्तमबुद्धिरज्जुधीः ८ तांतीक्ष्णचित्तामतिवामचेष्टितां वीक्ष्यातराकोशपरिच्छ-
दासिवत् वरस्त्रियंतत्यभयाचधर्षितं निरीक्षमाणे जननीत्यतिष्ठताम् ९ तस्मिन्स्तनदुर्जरवीर्यमुल्बणांघो-
रांकमादाय शिशोर्ददावथ गाढकराभ्यां भगवान्प्रीडयतत् प्राणैः समरोषसमन्वितोऽपिबत् १० सासुंचमुचा-
लमिति प्रभाषिणी निष्पीड्यमानाः खिलजीवमूर्मणि विवृत्यनेत्रे चरणौ भजौ मुहुः प्रस्विन्नगात्राक्षिपतीरुरो-
दह ११ तस्याः स्तनेनातिगभीररंहसासाद्रिर्महीद्यौश्च चालसग्रहा रसादिशश्च प्रतिनेदिरेजनाः पेतुः क्षि-
तौ वज्रनिपातशंकया १२

येतांतत्राह तामिति वामंवल्गुजनन्याइवचेष्टितंयस्यास्तांवरस्त्रियंचसहसैवअंतरागृहमध्येवीक्ष्य
अंतस्तैक्ष्ण्येबहिर्माद्देवेचदृष्टांतः कोशपरिच्छदासिवत् मृदुचित्रचर्ममयः कोशपरिच्छदः आवरणंयस्यअसेःस्वप्नस्यतद्वत् तत्यभयाचधर्षि-
तेअभिभूते अहमस्यजननीयंवेतिमोहितेचसत्यौजननीजनन्यौनिरीक्षमाणेएवकेवलमतिष्ठताम् नतुनिवारितवत्यौ ९ तस्मिन्स्थानेदु-
र्जरवीर्यविषयस्मिन्तस्तनंश्रीकृष्णामंकमादायतस्मैशिशवेददौ अथअनंतरमेवप्रीडयकेवलंविषमपश्यमितिमत्वेवतस्याःप्राणैःसहा
पिबत् १० चरणौभुजौचमुहुर्मुहुःक्षिपतीप्रस्विन्नानिस्वेदयुक्तानिगात्राणियस्याःसा ११ रसाःरसातलानिच १२ ६२ ६२

व्यादायसुरवंविद्यन्निजरूपमास्थिता मरणसमयेकपटमयुक्तमितिभावः वृत्रोवज्राहतइव १३ पतन्नपितस्यादेहः षट्क्रोशमध्यव-
र्त्तिनोद्गुमान्चूर्णचिकार १४ ईषामात्रोद्यदंष्ट्रास्यंष्ट्रालांगलदंडः तत्प्रमाणाउद्यादंष्ट्रायस्मिन्तत्तथाभूतमास्यंयस्मिन्तत्तस्याः कलेव-
रंवीक्ष्यगोपागोप्यश्चसंतत्रसुः संत्रासहेतुत्वेनपुनरष्टभिः पदैर्विंशतिगिरिकंदरवत्नासिकेयस्मिंस्तत् गिरेश्च्युतोस्थूलोपलौताविव-
स्तनौयस्मिन्तत् रौद्रंघोरम् प्रकीर्णाअरुणामूर्द्धजायस्मिन्तत् १५ अंधकूपविगभीरेअक्षिणीयस्मिन्तत् पुलिनवत् आरोहोज-
घनेताभ्यांभीषणम् बद्धाःसेतवइवभज्जौऊरूअंधीचयस्मिन्तत् शून्यतोयद्गदइवउदरंयस्मिन्तदिति १६ पूर्वमेवतस्याः शब्देनभी-

निशाचरीत्यं व्यथितस्तनाव्यस्रव्यादायकेशांश्चरणौ भज्जावपि प्रसार्यगोष्ठे निजरूपमास्थिता वज्राहतो वृत्र-
इवापतन्नूप १३ पतमानोऽपितद्देहस्त्रिगव्यूत्यंतरद्गुमान् चूर्णयामासराजेद्रमहदासीत्तदद्भुतम् १४ ईषा-
मात्रोऽद्यदंष्ट्रास्यंगिरिकंदरनासिकम् गंडशैलस्तनरौद्रं प्रकीर्णारुणामूर्द्धजम् १५ अंधकूपगभीराक्षं पुलिना-
रोहभीषणम् बद्धसेतुभज्जौर्वधि शून्यतोयद्गदोदरम् १६ संतत्रसुः स्मृतद्वाक्ष्यगोपागोप्यः कलेवरम् पूर्वतु-
तन्निःस्वनितभिन्नहृत्कर्णमस्तकाः १७ बालचतस्याउरसिक्रीडंतमकुतोभयम् गोप्यस्तूर्णसमभ्येत्यजगृहु-
जतिसंभ्रमाः १८ यशोदारोहिणीभ्यांताः समंबालस्यसर्वतः रक्षांविदधिरेसम्यग्गोपुच्छेभ्रमणादिभिः १९
गोमूत्रेणस्नापयित्वापुनर्गौरजसाऽर्भकम् रक्षांचक्रुश्चशकृताद्वादशांगेषुनामभिः २० गोप्यः संस्पृष्टसलिला-
अंगेषुकरयोः पृथक् न्यस्यात्मन्यथबालस्यबीजन्यासमकुर्वत २१ अव्यादजोऽधिमणिमांस्तवजान्वथोरूय-
ज्ञोऽच्युतः कटितटजठरं हयास्यः हृत्केशवस्त्वदुर ईश इनस्तकंठं विष्णुभुजं सुरवसुरुक्रम ईश्वरः कम २२

ताः पुनर्दर्शनेनातितत्रस्फुरित्याह पूर्वीत्यति तस्यानिःस्वनितंशब्दः तेननिर्भिन्नानिहृत्कर्णमस्तकानियेषांते १७ १८ १९ द्वादशांगेषुलला-
टादिषुकेशवादिद्वादशानामभिः २० अनाचांताएवप्रथममभिसंभ्रमेणैवंरक्षांकृत्वाकिंचिल्लब्धश्वासाः पुनस्तात्पर्येणबीजन्यासमकुर्वते-
त्याह गोप्यइति संस्पृष्टसलिलाः आचांताः आत्मनिप्रथममंगेषुकरयोश्चपृथक् अजाद्येकादशबीजानांमध्येकरशकृद्वौत्रीणि करयोःसंधिषु
चत्वारिचत्वारि तथा अंध्यादावैकैकस्मिन्नंगे अजाद्येकैकबीजन्यस्यबालस्याप्यंगेषुतथैवाकुर्वत २१ अंधिंअंधीजानुजानुनी भज्जंभुजौ कंशि-
रः २२

तथादिक्षरक्षामकुर्वन्नित्याह चक्रग्रतइति चक्रसहितोहरिस्तवाग्रतोऽस्त सहगदोगदासहितोहरिस्तवपश्चादस्त त्वत्पार्श्वयोर्धनु
 धरोमधुहाअसिधरोऽजनश्चेतावास्ताम् शंखधरउरुगायश्चतुकोणेषुक्षितोअधस्तात् २३ एवंबहीरक्षांकृत्वा अंतरंगामकुर्वन्नि-
 त्याह इंद्रियाणीति २४ आत्मानंअहंकारम् २५ २६ २७ २८ २९ सन्न्यवेशयत् शाययामास ३० ३१ विस्मयमेवाह नूनमिति

चक्रग्रतःसहगदोहरिरस्तपश्चात्त्वत्पार्श्वयोर्धनुरसीमधुहाऽजनश्च कोणेषुशंखउरुगायउपर्युपेंद्रस्तादृयः
 क्षितोहलधरःपुरुषःसमेतात् २३ इंद्रियाणिहृषीकेशःप्राणान्नारायणोऽवतु श्वेतद्वीपपतिश्चित्तमनोयो
 गेश्वरोवतु २४ पृथ्विगर्भश्चतेबुद्धिमात्मानंभगवान्परः क्रीडंतंपातुगोविंदःशयानंपातुमाधवः २५ व्रजंत
 मत्स्याहैकुंठआसीनंत्वांश्रियःपतिः भंजानंयज्ञभक्तपातुसर्वग्रहभयंकरः २६ डाकिन्योयातुधान्यश्चकूष्मा
 दायोऽभयहाः भूतप्रेतपिशाचाश्चयक्षरक्षोविनायकाः २७ कौटाररेवतीज्येष्ठापूतनामातृकादयः उन्मा
 दायेत्यपस्मारादेहप्राणेंद्रियदुहः २८ स्वप्नदृष्टामहोत्पातावृद्धबालग्रहाश्चयः सर्वेनश्यंतुतेविष्णोर्नामग्रहण
 भीरवः २९ इतिप्रणयबद्धाभिर्गोपीभिःकृतरक्षणम् पाययित्वास्तनमातासन्न्यवेशयदात्मजम् ३० तावन्मदा
 दयोगोपामथुरायाव्रजंगताः विलोक्यपूतनादेहंबभूवुरतिविस्मिताः ३१ नूनंबतर्षिःसंजातोयोगेशोवासमा
 ससः सएवदृष्टोत्कृत्वातोयदाहानकदुंदुभिः ३२ कलेवरंपूरुषाभिश्छित्वातत्तैव्रजौकसः दूरेक्षित्वाऽवयवशो
 न्यदहन्काष्ठवेष्टितम् ३३ दह्यमानस्यदेहस्यधूमश्चागरुसौरभः उत्थितः कृष्णनिर्भक्तसपद्याहतपाप्मनः ३४
 पूतनालोकबालघोराक्षसीरुधिराशना जिघांसयाऽपिहरयेस्तनंदत्वाऽपसद्गतिम् ३५ किंपुनःश्रद्धयाभक्त्या
 कृष्णायपरमात्मने यच्छुनप्रियतमंकिंनुरक्तास्तन्मातरोयथा ३६ पद्माभक्तहृदिस्थाभ्यांवद्याभ्यालोकव
 दितैः अंगंयस्याःसमाक्रम्यभगवानपिबत्स्तनम् ३७

बतविस्मयेसांप्रतंसक्रुविस्तपःप्रभाववान् योगेशोज्ञानीवासम्यगास यतः

सएवदृष्टइति ३२ ३३ विस्मयांतरमाह दह्यमानस्येति कृष्णोर्ननिर्भक्तः अतएवसपद्याहतःपाप्मायस्य ३४ प्रसंगालैमुत्पन्न्यायेनभक्तिवैभवमा
 ह पूतनेति ३५ श्रद्धयाआस्तिक्येन भक्त्याप्रेम्णा रक्ताःस्निग्धाःतन्मातरइतिवत्साहरणलीलाभिप्रायेणबहुवचनम् गोगोपिकास्तदामातरो
 भवन्निति ३६ ३७

३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ एतदार्भकमर्भकचरितम् किंतत् पूतनामोक्षमिति ४४ असुंदैत्यकुलानीशः पूतनायाः शिशुच्छलात्
स्तन्यापोशनतः प्राणैः प्राणाहुतिमकल्पयत् १ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ उल्लिखन् शकटं व्योम्नि तृ-
णावर्त्तमधः क्षिपन् दर्शयन् विश्वमास्ये च कृष्णः क्रीडति सप्तमे १ कृष्णार्भकसुधासिंधुसंप्लवानंदनिर्भरः भूयस्तदेव संप्लुराजाऽन्यदभिनं

यातु धान्यपिसास्वर्गमवाप जननी गतिम् कृष्णभक्तस्तनक्षीराः किमु गावो नु मातरः ३८ पयांसि यासामपि वत्सु
वस्नेहस्तुतान्यलम् भगवान्देवकीपुत्रः कैवल्याद्यखिलप्रदः ३९ तासामविरतं कृष्णो कुर्वतीनां सुतेक्षणम् न-
पुनः कल्पते राजन्संसारोऽज्ञानसंभवः ४० कटधूमस्य सौरभ्यमवधाय व्रजोक्तसः किमिदं कुत एवेति वदतो व्रज
माययुः ४१ ते तत्र वर्णितं गोपैः पूतना गमनादिकम् श्रुत्वा तन्निधनं स्वस्ति शिशोश्चासन्सुखविस्मिताः ४२ नंदः स्व
पुत्रमादाय प्रेत्यागत सुदारधीः मूर्ध्नु पाद्याय परमांसुदं लेभे कुरुद्वह ४३ य एतत् पूतनामोक्षं कृष्णस्यार्भकमद्भुतम्
शृणुयाच्छ्रद्धयामर्त्यो गोविंदेलभते रतिम् ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६
राजोवाच येन येन अवतारेण भगवान्हरिरीश्वरः करोति कर्णरम्याणि मनोज्ञानि च नः प्रभो १ यच्छृण्वतोऽ-
पैत्य रतिर्वितृष्णा सत्त्वशब्दत्यचिरेण पुंसः भक्तिर्हरौ तत्पुरुषे च सरस्य तदेव हारं वद मन्यसे चेत् २ अथान्यदपि
कृष्णस्य तोकाचरितमद्भुतम् मानुषं लोकमासाद्य तज्जातिमनु रंधतः ३ श्रीशुक उवाच कदाचिदौ-
ल्यानिककौतुकाप्लवेजन्मर्क्षयोगे समवेतयोषिताम् वादित्रगीतद्विजमंत्रवाचकैश्चकार सूनोरभिषेचनं सती ४

दति २ येन येनेति येन येन मत्स्याद्यवतारेणापि यानिकर्माणि करोति तानि नः कर्णसुखावहानि मनः प्रीतिकराणि च भवंत्येव १ तथाऽपि य-
त् शृण्वतः पुंसः पुरुषमात्रस्य अंरतिर्मनोग्लानिः तन्मूलभूता विविधा तृष्णा च अपगच्छति तथा सत्त्वशब्दद्विहरिभक्तिहरिदाससरस्यानि च भ-
वंति तदेव हारं हरेश्चरितं मनोहरं वा वद अनुग्रहं यदि करोषीति २ अत्यौत्सुक्येन पुनर्विशिनष्टि अथेति अनुरुंधतः अनुकुर्वतः ३ उत्थानं शि-
शोरंगपरिवर्त्तनं तत्र करणीये कौतुकाप्लवेज्ज्वाभिषेके तथा तस्मिन्नेव दिने जन्मर्क्षस्यापि योगे अतिमहोत्सवे समवेतयोषितां मिलितपुरंधी-
णां मध्ये वादित्रादिभिः शोभितमभिषेचनं सती यशोदा चकार ४

अन्नादिभिः संपूजितैर्विप्रैः कृतमंगलं संजातनिद्रा अक्षिणीयस्य तं अशीशयत् शायितवती शकटस्याधस्तात्परे ५ उदक्षिपत् ऊर्ध्वं चालितवान् ६ तदधः शयानस्य शिशोरल्पकश्वासो प्रवालवन्मृदुश्च योऽघ्रिस्तेन हतमनः शकटं व्यवर्त्तत विपरीतमपतत् कथं विध्वस्तानि नानारसवंति कुप्यभाजनानि स्वर्णरजतातिरिक्तकांस्यादिमयानियथा भवन्ति तथा चक्रे च अक्षश्च चक्राक्षाः व्यत्यस्ताः चक्राक्षाः यस्मिन् विभिन्नः कूबरोयुगंधरोयस्य तच्च तच्च यथा भवति तथा व्यवर्त्तत इति ७ अद्भुतदर्शनेन आकुला बभूवुः तदेवाह कथमिति विपर्यगात् विप

नंदस्य पत्नी कृतमज्जनादिकं विप्रैः कृतस्वस्त्ययनं सुपूजितैः अन्नाद्यवासः स्वगभीष्टधेनुभिः संजातनिद्रा क्षमशीशयच्छनैः ५ औत्थानिकौत्सक्यमनामनस्विनी समागतान् पूजयती व्रजौकसः नैवाश्रृणो द्वैरुदितं सुतस्य सारुदंस्तनार्थं चिरणावुदक्षिपत् ६ अधः शयानस्य शिशोरनोऽल्पकप्रवालमृदुं घ्रिहृतं व्यवर्त्तत विध्वस्तनानारसकुप्यभाजनं व्यत्यस्तचक्राक्षविभिन्नकूबरम् ७ दृष्ट्वा यशोदा प्रसुखा व्रजस्त्रिय औत्थानिके कर्मणि याः समागताः नंदादयश्चाद्भुतदर्शनाकुलाः कथं स्वयं वै शकटं विपर्यगात् इति ब्रुवंतोऽतिविवादमोहिता जनाः समंतात्परिववुरार्तवत् ८ ऊचुरव्यवसितमती नृगोपानृगोपीश्च बालकाः रुदतानेन पादेन क्षिप्तमेतन्न संशयः ९ न तेश्च हृदि रेगोपा बालमाधितमित्यत अप्रमेयं बलं तस्य बालकस्य न ते विदुः १० रुदंतं सतमादाय यशोदा ग्रहशंकिता कृतस्वस्त्ययनं विप्रैः सूक्तैः स्तनमपाययत् ११ पूर्ववत्स्थापितं गोपी बलिभिः सपरिच्छदम् विप्राहुत्वाऽर्चयान् च कुर्दध्यक्षत कुशांबुभिः १२ येऽसूयाऽनृतदंभेऽर्घ्या हिंसा मानविवर्जिताः न तेषां सत्यशीलानामाशिषो विफलाः कृताः १३ इति बालकमादाय सामर्ग्यजुरुपाकृतैः जलैः पवित्रौषधिभिरभिषिच्य द्विजोत्तमाः १४ शतमपतदिति ८ ९

नश्च हृदि रे विश्वासं न जग्मुः उत अपि बालस्यैतन्न संभवति एते च बालाः किं जानंतीति १० रक्षोघ्नैः सूक्तैः कृत्वा ११ भगवत्प्रभावानभिज्ञविप्रचेष्टितं विडम्बयन्नाह पूर्ववदित्यादिना बलिभिः शक्तैः यद्वा अष्टदिक्षु बलिभिः सहितं सपरिकरं यथा पूर्वस्थापितं विप्राः दध्यादिभिः अर्चयामासुः दुत्वाग्रहादिहोमं विधाय १२ असूयागुणेषु दोषाविघकरणम् ईर्ष्या अक्षांतिस्तैरसूयादिभिर्विवर्जितास्तेषामाशिषः कृतास्तैः प्रयुक्ताः १३ इति एवमभिप्रेत्य सामर्ग्यजुर्भिः उपाकृतैः संस्कृतैः पवित्रा ओषधयो येषु जलेषु तैः कृत्वा द्विजोत्तमैः कर्तृभिरभिषिच्य अभिषेकं कारयित्वा १४

हुत्वा हावयित्वा १५ गावः गाव्यप्रादात् अन्वयुंजत आशिषोयुयुजुः १६ तास्तथैव च भूवुरित्यर्थः १७ उल्लिख्यमृदुपादेन शकटं-
व्योम्नि लीलया तृणावर्त्तपदापीड्य भव्यपातयदर्भकः आरोहमुत्संगम् तृणावर्त्तस्त्वमृत्कपरिहाराय कृष्णेनैवात्मन उत्संगा दुत्तारा-
यकृतं भारमजानती १८ उत्सातशंकयामहापुरुषमादध्यौ श्रीकृष्णोदरवर्त्तिनां जगतां भारेण पीडिता विस्मिता सती यद्वा जगतां मध्ये
कर्मसु आस बभूव न तु जगदुदरं तं वेदेत्यर्थः १९ २० ईरयन् निनादयन्नित्यर्थः २१ यतः यत्र न्यस्तवती तस्मिन् स्थानेनापश्यत् २२

वाचयित्वा स्वरूपयनं नंदगोपः समाहितः हुत्वा चाग्निं द्विजातिभ्यः प्रादादन्नं महागुणम् १५ गावः सर्वगुणोपे-
ता वासः स्रग्विक्ममालिनीः आत्मजाभ्युदयार्थाय प्रादात्ते चान्वयुंजत १६ विप्रामंत्रविदो युक्तास्ते र्याः प्रोक्ता-
स्तथा शिषः तानिष्कलाभविष्यंति न कदाचिदपि स्फुटम् १७ एकदारोहमारूढं लालयंती सततं सती गरिमाणं
शिशोर्वोदुनसेहं गिरिकूटवत् १८ भूमौ निधाय तं गोपीविस्मिता भारपीडिता महापुरुषमादध्यौ जगतामास
कर्मसु १९ दैत्यैर्नाम्ना तृणावर्त्तः कंसभृत्यः प्रणोदितः चक्रवातस्वरूपेण जहारासीनमर्भकम् २० गोकुलं
सर्वमावृण्वन्मुष्णांश्चक्षुर्विरेणुभिः ईरयन्समहाघोरशब्देन प्रदिशोदिशः २१ सुहृत्तममवद्रोष्ठं रजसात्-
मसावृतम् सुतयशोदानापश्यत्स्वयं न्यस्तवती यतः २२ नापश्यत्कश्च नात्मानं परं चापि विमोहितः तृणावर्त्त-
मिसृष्टाभिः शर्कराभिरुपद्रुतः २३ इति खरपवनचक्रपांसवर्षे सततपदवीमबलाऽविलक्ष्यमाता अतिकरु-
णमनुस्मरत्यशोचद्भुविपतितामृतवत्सकायथागौः २४ रुदितमनुनिशम्य तत्र गोप्यो भृशमनुतप्तधियोऽशु-
पूर्णमुख्यः रुरुदुरनुपलभ्य नंदसूनुपवनउपारतपांसवर्षवेगो २५ तृणावर्त्तः शांतरयोवात्यारूपधरो हरन्
कृष्णानभोगतो गंतुं नाशक्रोद्धुरिभारभृत् २६ तमश्मानमन्यमान आत्मनो गुरुमत्तया गले गृहीत उल्लुपुना
शक्रोदद्भुतार्भकम् २७ गलग्रहणनिश्चेषो दैत्यो निर्गतलोचनः अव्यक्तरावोन्यपतत्सहबालो व्यसर्धजे २८

२३ खरपवनचक्रात्पांसवर्षे सति २४ उपारतः पांसवर्षस्य वेगो यस्मिन् तथा भूते पवने सति तत्र तस्याः रुदितमनुनिशम्य गोप्योरुरुदुः
२५ वात्याचक्रवातः तद्रूपधरः कृष्णं हरन् शांतरयः कथंचिन्मभोगतः ततः परं गंतुं नाशक्रोदित्यर्थः २६ गुरुमत्तयाऽतिगौरवेण तं तथा
अश्मानमश्मवंतं पर्वतमायं मन्यमानस्तेनैवात्मनो गले गृहीतत्वा तं त्यक्तुमिच्छन् पिनाशक्रोदित्यर्थः २७ २८ २९ ३०

२९ तस्योरसिलंबमानंकृष्णामादायमात्रेप्रतिहृत्यसमर्प्यविस्मिताश्चबभूवुरिति विहायसागगनमार्गेणपुरुषादेननीतंतथाऽपिमृत्युमु-
खात्प्रसुक्तम् ३० पुनःलब्धाशिषःगोदंप्रापुरिति ३१ परस्परंहर्षकथामाहुः अहोबतेति निवृत्तिंगमितोमृत्युंप्रापितः कोऽत्रविस्मयोयुज्य
तएवैतदितितेष्वेवकेचिदाहुः हिंस्रइति ३२ नःअस्माभिःचीर्णंकृतंपूर्तवापीकूपादिनिर्माणम् इष्टंपंचयज्ञाग्निहोत्रादि दत्तंदानम् यत्

तमंतरिक्षात्पतितंशिलायांविशीर्णसर्वावयवंकरालम् पुरंयथारुद्रशरेणविद्धंस्त्रियोरुदंत्योददृशःसमेताः २९
प्रादायमात्रेप्रतिहृत्यविस्मिताःकृष्णांचतस्योरसिलंबमानम् तंस्वस्तिमंतंपुरुषादनीतंविहायसामृत्युमुखात्प्र-
सुक्तम् ३० गोप्यश्चगोपाःकिलनंदमुरव्यालब्धाशिषःप्रापुरतीवमोदम् ३१ अहोबतात्यद्भुतमेषरक्षसाबालो
निवृत्तिंगमितोऽभ्यगात्पुनः हिंस्रःस्वपापेनविहिंसितःखलःसाधुःसमत्वेनभयाद्विसुच्यते ३२ किंनस्तपश्चीर्ण-
मधोक्षजार्चनंपूर्तेष्टदत्तमुतभूतसौहृदम् यत्संपरेतःपुनरेवबालकोदिष्ट्यास्वबंधून्यणयन्नुपस्थितः ३३ दृष्ट्वा
भुतानिबहुशोनंदगोपोबृहदने वसुदेववचोभूयोमानयामासविस्मितः ३४ एकदाऽर्भकमादायस्वांकमारोप्य
भामिनीं प्रस्नुतपाययामासस्तनस्नेहपरिपुता ३५ पीतप्रायस्यजननीसातस्यरुचिरस्मितम् सुखंलाल-
यतीराजनृजंभतोददृशोददम् ३६ खरौदसीज्योतिरनीकमाशाःसूर्येदुवन्हिंश्वसनांबुधींश्च द्वापान्नगांस्त
दुहितृर्वनानिभूतानियानिस्थिरजंगमानि ३७ सावीक्ष्यविश्वंसहस्राराजन्संजातवेपथुः संमील्यमृगशावा
क्षीनेत्रेआसीत्सविस्मिता ३८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेतृणावर्तमोक्षोनामसप्तमो
ऽध्यायः ७ श्रीशुकउवाच गर्गःपुरोहितोराजन्यदूनांस्महातपाः व्रजंजगामनंदस्यवसुदेवमचो
दितः १ तंदृष्ट्वापरमप्रीतःप्रत्युत्थायकृतांजलिः आनर्चाधोक्षजेधियाप्रणिपातपुरःसरम् २

यस्मात्तपआदेः प्रणयन्

हर्षयन् ३३ ३४ ३५ तृणावर्तागमेदृष्टगौरवाशंकिनींप्रसूम् बोधयन्दर्शयामासजृंभमाणोसुखेजगत् पीतप्रायस्यपीतप्रायस्तनोयेनत
स्य ३६ नगानूगिरानूतदुहितृर्नदीः ३७ ३८ इतिदशमेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेनामकर्मास्यबालक्रीडाकुतूहले मृद्वक्षणादियो
गेचविश्वरूपंनिरूप्यते १ विश्वरूपादिबालस्यनिशम्याशंकिनःपितुः नामरुद्रगर्वाक्येननिजंतत्त्वमसूक्तवत् २ १ २ ६२ ६२

३ पूर्णश्चेत्कथं धनिनां गृहमागतस्तत्राह महद्विचलनमिति महतां स्वाश्रमादन्यत्र विचलनं न स्वार्थं किंतु गृहीणां मंगलाय ननु तर्हित एव महद्विचलनार्थं किमिति नागच्छंति तत्राह दीनचेतसां रूपणानां क्षणमपि गृहं त्यक्तुमशक्नुवतामित्यर्थः ४ लया बालयोर्नाम करणादिकरणीयमिति दर्शनाय किमिति नागच्छंति तत्राह दीनचेतसां रूपणानां क्षणमपि गृहं त्यक्तुमशक्नुवतामित्यर्थः ४ लया बालयोर्नाम करणादिकरणीयमिति वक्तुं तस्य ज्ञानातिशयमाह ज्योतिषामयनमिति यदतींद्रियज्ञानसाधनं ज्योतिषामयनं तत्प्रतिपादकं ज्योतिः शास्त्रमित्यर्थः भस्माक्षाद्भवता प्रणीतम् येनान्योऽपि पुमान्परावरं परं कारणं पूर्वजन्मकृतं कर्म अवरं कार्यं तस्मिन् जन्मनि सा विफलं तद्देह उक्तं च जातके यदुपचितमन्यजन्मनि शूभाशुभं तस्य कर्मणा प्राप्तिं व्यंजयति शास्त्रमेतत् तमसि द्रव्याणि दीप इवेति ५ विवक्षितमाह त्वं हीति दैवज्ञो मंत्रविच्चलमतो नाम करणादि- संस्कारान्कर्तुमर्हसीत्यर्थः नन्वेतद्गुरुणा करणीयमिति चेत्तत्राह नृणां मिति ६ अल्कल्लाहिनं नंदं प्रतिगुप्तमेतत्कार्यमित्यभिप्रायेण प्रत्याच-

सूपविष्टं कृतातिथ्यंगिरासूतया मुनिम् नंदयित्वा ब्रवीद्ब्रह्मन् पूर्णस्य करवामकिम् ३ महद्विचलनं नृणां गृही-
णां दीनचेतसाम् निःश्रेयसाय भगवन् कल्पते नान्यथा क्वचित् ४ ज्योतिषामयनं साक्षाद्यत्तज्ज्ञानमतींद्रियम् प्र-
णीतं भवता येन पुमान् देहपरावरम् ५ त्वं हि ब्रह्मविदां श्रेष्ठः संस्कारान्कर्तुमर्हसि बालयोर्नयोर्नृणां जन्मना ब्राह्म-
णोगुरुः ६ गर्ग उवाच यदूनामहमाचार्यः ख्यातश्च भविष्यति सर्वदा सततमया संस्कृतं ते मन्यते देवकी सततम्
७ कंसः पापमतिः सरल्यंतवचानकदुर्दुभेः देवक्या अष्टमोगर्भे निरुन्मीषावितुमर्हति ८ इति संचिंतयन् श्रुत्वा
देवक्यादारिकावचः अपि हंतागताशंकस्तर्हितन्नोऽनयो भवेत् ९ नंद उवाच अलक्षितोऽस्मिन् रहसि
मामकैरपि गोव्रजे कुरुद्विजातिसंस्कारं स्वस्तिवाचनपूर्वकम् १०

क्षाण्डवाह यदूनामिति भवतु तथाऽपि त्वमत्रागत इति को-

विद्यादिति चेदत आह ख्यातश्चेति ततः किमत आह सततमिति कंसो मन्यते मन्येत कल्पयेदित्यर्थः ७ ननु यदु कुमार इति कथं चिज्ज्ञानात् तत्र
वक्तुं देवस्य सततस्तत्रापि देवक्यां जात इति कुतो जानीयात् तत्राह कंसः पापमतिरित्यादि ८ किं मया हतया मंदेत्यादि देवकी कन्यावचः श्रुत्वा देव-
क्या अष्टमोगर्भे निरुन्मीषावितुमर्हति इति नित्यं संचिंतयन् सामान्येन क्वचिदस्तीति ज्ञात्वा युवयोश्च सख्यं संचिंतयन् त्वद्देहं भवेदिति सभाच्यम-
त्संस्कारलिंगेन च आगताशंकः आगताशंकायस्य सः अपि यदि हंता हनिष्यति तर्हितस्तदानो महान् अनयः स्यात् इति ९ द्विजातिसंस्कारं
द्विजातीनामवश्यं कर्तव्यं संस्कारमात्रं केवलं स्वस्तिवाचनपूर्वकं कुर्याति १०

११ यदूनामपृथग्भावात्कुतश्चिद्देतोर्विप्रतिपद्यमानानां यदूनामपृथग्भावात्भावोभावनंतस्मात् अन्योन्यशिक्षया सर्वैकमत्यकरणा
दित्यर्थः सम्यक्कर्षति एकीकरोतीति संकर्षणमप्युशंति मन्यंते वक्ष्यंतीत्यर्थः गर्भसंकर्षणं तु न प्रकाशयति १२ अस्य तव पुत्रस्य अतः कृष्णा
इति एकं नाम भविष्यति १३ प्रागयमिति सामान्योक्त्या ऋषिरयं जन्मांतरगतं नाम कथयतीति नंदो मन्यते स्म अत एनं वासुदेव इति संप्रच-
क्षत इति १४ गुणानुरूपाणि ईश्वरः सर्वज्ञ इत्यादीनि कर्मानुरूपाणि गोपतिर्गोवर्धनो ह्यरण इत्यादीनि तानि सर्वाण्यहमपि नो वेद जना अ-
पि न विदुरिति १५ जातकफलमाह एष इति आधास्यत् आधास्यति अनेन रक्षमाणाः समेधिताश्च दस्यून् विजिग्युरिति १६ १७ १८

श्रीशुक उवाच एवं संप्रार्थितो विप्रः स्वचिकीर्षितमेव तत् चकार नाम करणं गूढोरहसिबालयोः ११ ग
र्ग उवाच अयं हिरोहिणीपुत्रोरमयन्सुहृदो गुणैः आख्यास्यते राम इति बलाधिक्या हलविदुः यदूनामपृ
थग्भावात्संकर्षणमुशंक्त १२ आसन्वर्णास्त्रयो ह्यस्य गुणहतोऽनुयुगंतनूः शक्रोरक्तस्तथापीत इदानीं कृ-
ष्णातांगतः १३ प्रागयं वासुदेवस्य क्वचिज्जातस्तवात्मजः वासुदेव इति श्रीमानभिज्ञाः संप्रचक्षते १४ बहूनि स-
तिनामानिरूपाणि च स्रुतस्य ते गुणकर्मानुरूपाणि तान्यहं वेद नो जनाः १५ एष वः श्रेय आधास्यद्गोपगोकुलनं
दनः अनेन सर्वदुर्गाणि यूयमंजस्त रिष्यथ १६ पुराऽनेन व्रजपते साधवो दस्युपीडिताः अराजके रक्ष्यमाणा जि-
ग्युर्दस्यून् समेधिताः १७ ये एतस्मिन् महाभागाः प्रीतिकुर्वन्ति मानवाः नार्योऽभिभवन्त्येतान् विष्णुपक्षानि वा स-
राः १८ तस्मान्नन्दात्मजो यंते नारायणसमो गुणैः श्रिया कीर्त्यानुभावेन गोपायस्व समाहितः १९ इत्यात्मानं समा-
दिश्य गर्गे च स्वगृहं गते नंदः प्रसुदितो मेने आत्मानं पूर्णमाशिषाम् २० कालेन व्रजताल्येन गोकुले रामकेशवौ जा-
नुभ्यां सह पाणिभ्यां रिंगमाणौ विजङ्गतुः २१ तावंध्रियुग्ममनुकृष्य सरीसृपंतौ योषप्रयोषरुचिरं व्रजकर्मेषु

१९ इति चात्मानं प्रतिसमादिश्य आत्मानं कृष्णां वा आशिषामाशीर्भिः २० बालक्रीडाचमत्कारैः कृष्णोरामेण संयुतः परमानंदमाधत्त
व्रजे नंदयशोदयोः पूर्णत्वमेव दर्शयन्नाह कालेनेति २१ अनुकृष्य पुनः पुनराकृष्य सरीसृपंतौ अतिशयेन चलंतौ कथम् योषाः क-
टिपादभूषणकिंकिण्यस्तेषां प्रयोषेण रुचिरं यथा तथा २२ २३ २४ २५

तेषां नादेन हृष्टं मनो ययोस्तौ लोकं इतस्ततो गच्छन्तं जनमनुसृत्य त्रिचतुराणि पदानि अनुगम्य सुगन्धवत् प्रभातवन्मात्रोरंति समीपे उपेयतुः
उपजग्मतुः २२ तदान्ततन्मातरौ दोष्यामुपगुह्य प्रमोदययतुः कथं भूते घृणया कृपया स्तुवंत्यौ पयः पूरयथो धरे सत्यौ पंकेनां गरागेण च
रुचिरौ कथं भूतं सुखं निरीक्ष्य सुगन्धं मंदं स्मितं यस्मिन् अल्पादशनाश्च यस्मिन् तच्च तच्च २३ यर्हि अंगनानां दर्शनीया कुमारलीलाययोः तथा
भूतौ जातौ तदाऽतर्जने ब्रजस्य मध्ये तदबला ब्रजांगनास्तौ प्रेक्षन्त्यः प्रेक्षमाणाः विस्मृतगृहकृत्याः हसन्त्योजहृषुः हृष्टा बभूवुः कथं भूतौ ता-
भ्यां प्रगृहीतानि पुच्छानि येषां तैर्वत्सैः इतस्ततोऽनुकृष्यमाणौ २४ अतिचपलौ तौ शृंग्यादिभ्यो निषेद्गुहोचितानि कर्माणि च कर्तुं यत्र यदा

तन्नादहृष्टमनसा वनुसृत्य लोकं सुगन्धप्रभातवदुपेयतुरंति मात्रोः २२ तन्मातरौ निजसक्तौ घृणया स्तुवंत्यौ पंकांग
रागरुचिरावुपगुह्य दोष्याम् दत्त्वा स्तनं प्रपिबतौः स्मसुखं निरीक्ष्य सुगन्धस्मिताः ल्यदशनं ययतुः प्रमोदम् २३ य
र्हि गनादर्शनीयसुकुमारलीलावंतर्जने तदबलाः प्रगृहीतपुच्छैः वत्सै रितस्ततः उभावनुकृष्यमाणौ प्रेक्षन्त्य उज्झि
तगृहाजहृषुर्हसन्त्यः २४ शृंग्यग्निदंष्ट्यसिजलद्विजकंठकेभ्यः कीडापरावतिचलोऽस्वसक्तौ निषेद्गुम् गृह्याणिक-
र्तुमपियत्र न तज्जनन्यौ शोकात् आपतुरलं मनसोऽनवस्थाम् २५ कालेनाल्पेन राजर्षे रामः कृष्णश्च गोकुले अष्ट
पृजानुभिः पद्भिर्विचक्रमतुरंजसा २६ ततस्तत्प्रगवान् कृष्णो वयस्यैर्ब्रजबालकैः सह रामो ब्रजस्त्रीणां चिक्रीडे जन
यन्मुदम् २७ कृष्णस्य गोप्योरुचिरं वीक्ष्य कौमारचापलम् शृण्वन्त्याः किल तन्मातुरिति होचुः समागताः २८ व-
त्सान्मुंचन् क्वचिदसमये क्रोशसंजातहासः स्तेयं स्वाहृत्य यदधिपयः कल्पितैः स्तेययोगैः मर्कान् भोक्ष्यन् विभजतिस
चेन्नातिमांडं भिनत्ति द्रव्यालाभे स गृहकुपितो यात्युपक्रोश्य तोकान् २९ तज्जनन्यौ न शोकात् तदाऽलं मनसोऽनवस्थामाप

तुरिति गृहसौख्यस्य पराकाष्ठादर्शिता २५ २६ २७ २८ कृष्णचापलचौर्याणिसहैवाखिलसद्यतः प्रजल्पन्त्यः समागत्य गोप्योगोप्यै सुदं
दुः असमये अदोहकाले क्रोशसंजातहासः स्तेयं चौर्यार्जितं न तु दत्तम् तत्रापि स्वादुनेतरत् दधिचपयश्च अति किंच भोक्ष्यन् मर्कान् मर्कदा
नू प्रतिविभज्य ददाति तेषां मध्ये तृप्तत्वेन कोऽपि नातिचेत्तर्हि मांडं भिनत्ति क्वचित् द्रव्यस्यालाभे स तिसः गृहाय धक्ष्यामीति कुपितो याति

यद्वा स गृहागृहिणस्तेभ्यः कुपितः तेषां तोकान् पर्यंकादिषु कृतान् उपक्रोश्य रोदयित्वा यातीति २९ ६२ ६२ ६२ ६२ ६२
वसुदेवनंदनाय श्रीकृष्णाय नमः ६२ ६२ ६२ ६२ ६२ ६२

कल्पितैः स्तेययोगैरित्यक्तंतत्पंचयति हस्ताग्राह्यदति तुंगशिव्यस्थभांडेषु अंतर्निहिते दध्यादौ वयुनं ज्ञानं यस्य सः छिद्रं रचयति त-
द्वित् छिद्ररचनादिवित् ध्यांतयुक्ते गृहे स्वांगमेवार्थप्रदीपं रचयति विशेषतो धृतमणिगणम् यर्हि यस्मिन्काले ३० रेरेचोर इत्याक्षितः
स नृउशति जल्पति त्वमेव चोरः अहं गृहस्वामीत्यादीनि धार्ष्ट्यानि प्रागल्भ्यानि अथवा उशति हे कमनीये यशो देय द्या उशति वास्तोस्वर्चिते
गृहे मेहनादीनि पुरीषोत्सर्गादीनि कुरुते एवं स्तेयोपायैः विरचिता कृतिः कर्मयेन सः खलमीपे सप्रतीकः साधुरिवास्ते सभयेन यनेयस्मि
नृ तच्च तत् श्रीयुक्तं मुखं चतदा लोकिनीभिः व्याख्यातार्था प्रख्यापित कर्मफला उपालब्धुमादौ सुनैच्छत् ३१ कदाचित् अपराधांतरे उपाल

हस्ताग्राह्ये रचयति विधिं पीठकोलूरवलाद्यैश्छिद्रं ह्यांतर्निहितवयुनः शिव्यभांडेषु तद्वित् ध्यांतागारे धृतमणि
गणं स्वांगमर्थप्रदीपं काले गोप्यो यर्हि गृहकृत्येषु सव्यग्रचित्ताः ३० एवं धार्ष्ट्यान् उशतिकुरुते मेहनादीनि वास्तो
स्तेयोपायैर्विरचितकृतिः सप्रतीको यथास्ते इत्थं स्त्रीभिः सभयनयनश्रीमुखालोकिनीभिर्व्याख्यातार्था प्रह-
सितमुखी न ह्यपालब्धुमैच्छत् ३१ एकदा क्रीडमानास्ते रामाद्या गोपदारकाः कृष्णो मृदं भाक्षितवानिति मात्रे
न्यवेदयन् ३२ सा गृहीत्वा करे कृष्णमुपालभ्य हितैषिणी यशोदा भयसंभ्रांतप्रेक्षणा समभाषत ३३ कस्मान्मृ-
दमदांतात्मनू भवान् भाक्षितवान् रहः वदंति तावका ह्येते कुमारस्तेऽग्रजोऽप्ययम् ३४ नाहं भाक्षितवानं व सर्व-
मिथ्याभिशांसिनः यदि सत्यगिरस्तर्हि समक्षं पश्य मे मुखम् ३५ यद्येवं तर्हि व्यादेही त्यक्तः स भगवान् हरिः
व्यादत्ता व्याहृतैश्चर्यः क्रीडामनुजबालकः ३६ सा तत्र ददृशे विश्वजगत्स्थान्नुचरवदिशः सा द्रिही पाब्धि मूगोलं
सवाय्यग्नौ दुतारकम् ३७

अत तदा तु महदाश्चर्यमभूदिति कथयन्नाह एकदेति ३२ उपालभ्य निर्भर्त्स्य भयेन संभ्रां-
तप्रेक्षणे च पलनिरीक्षणे अक्षिणीयस्य तम् ३३ अदांतात्मनू च पलगात्र रहः एकांते ३४ नाहं भाक्षितवानिति नाहि वा ह्यं किंचिन्म-
या भक्ष्यते मत्कुक्षावादावेव सर्वमस्तीति भावः समक्षं प्रत्यक्षम् ३५ व्यादेहि मुखं प्रसारयेति व्यादत्तप्रसारितवान् ३६ तत्र त-
स्मिन्मुखे विश्वं ददृशे ददर्श तत्पंचयति जगत्तजंगमं स्थान्नुस्थावरम् स्वमत रिक्षलोकम् सा द्रिही पाब्धि मूगोलं पर्वतद्वीपसमुद्रसहि-
तं मूगोलं मूलोकां वायुः प्रवहः अग्निर्वैद्यतः इंदुश्चतारकाश्च तत्सहितम् ३७ ६२ ६२ ६२ ६२

ज्योतिश्चक्रं स्वर्लोकम् वैकारिकाणि देवाः मन इति वैकारिकशब्देन गृहीतमपि देववैलक्षण्यात्पुनरुक्तम् इन्द्रियाणि च तैजसानि मात्रास्ता
मसाः शब्दादयः ३८ एवमेतद्विचित्रं विश्वं सह एकदैववीक्ष्य विचित्रतामाह जीवश्च गुणक्षोभकः कालश्च परिणामहेतुः स्वभावश्च जन्म
हेतुः कर्मचतसंस्कारः आशयश्च एतैर्लिंगानां चराचरशरीराणां भेदो यस्मिन्नूतत् तत्र ब्रजं च सहात्मानं स्वसहितं क्वचिद्वाक्ष्यसूनोस्तनौ अ-
ल्पे विदारिते आस्ये शंका मवाप ३९ तामेवाह किं स्वप्न इति परितो विलोक्याह नायं स्वप्नः तर्हि किं देवस्य हरेर्माया तथा चेदन्ये किं न पश्यं
ति तर्हि किं मामदीय एव कश्चिद्बुद्धिमोहः विपर्यासः दर्पणो मुखवत् एव तर्हि अयं कृष्णोऽपि कथं मन्तः प्रतीयते अंतर्बहिश्चैक रूपेण च कथं ज-
गत्प्रतीयते तथा सति बिंबप्रतिबिंबयोरिव परस्परं वैपरीत्येन प्रतीतिः स्यादित्याशंक्या न्यथा वितर्कयति अथो इति अथ वाममासुष्यार्भकस्या

ज्योतिश्चक्रं जलं तेजो नभस्यान्वितं देवच वैकारिकाणीन्द्रियाणि मनो मात्रा गुणास्त्रयः ३८ एतद्विचित्रं सह जी-
वकालस्वभावकर्मशयलिंगभेदम् सूनोस्तनौ वीक्ष्य विदारितास्ये ब्रजं सहात्मानमवाप शंकां ३९ किं स्वप्न ए-
तदुत देवमाया किं मामदीयो वत बुद्धिमोहः अथो असुष्यैव ममार्भकस्य यः कश्च नोत्पत्तिक आत्मयोगः ४० अ-
थो यथा वन्न वितर्कगोचरं चेतो मनः कर्मवचोभिरंजसा यदाश्रययेन यतः प्रतीयते स्रदुर्विभाव्यप्रणताऽस्मितत्प-
दम् ४१ अहं ममासौ पतिरेष मे स्रतो ब्रजेश्वरस्याखिलवित्तपासती गोप्यश्च गोपाः सहगोधनाश्च मे यन्माययेत्यं-
कुमतिः समे गतिः ४२ इत्थं विदितं तत्त्वायां गोपिकायां स ईश्वरः वैष्णवी व्यतनोन्मायां पुत्रस्नेहमयीं विष्णुः ४३
सद्यो नष्टस्मृतिर्गोपी सारोप्यारोहमात्मजम् प्रवृद्धस्नेहकलिलहृदया स यथापुरा ४४

पिसतोयः कश्च नाचिंत्य आत्मयोगः

स्वीयमैश्वर्यं औत्पत्तिकः स्वाभाविकः ४० चरमं पक्षमाश्रित्या यमीश्वर इति निश्चित्याह अथो इति चेतश्चित्तं चित्तादिभिर्न वितर्कगोचरं
जगद्यदाश्रयं यदधिष्ठानं येन करणाधिष्ठात्रा यतो बुद्धिरुत्पत्तिरित्युक्तात् नन्विदमवितर्क्यं भवतु तत्पदं कीदृक् अत आह स्रदुर्विभाव्यमिति
इदमत्यंतमचिंत्यमित्यर्थः ४१ एवं प्रपंचप्रतीत्योन्नीतं तत्त्वं पुनर्जीविसंस्मृतिहेतुमायाश्रयत्वेनोन्नयं त्याह अहमिति यशोदानामाह मसौ म-
मपतिः असुष्यब्रजेश्वरस्याखिलवित्तपाऽधिष्ठात्री अहं सती जाया एष कृष्णो मे स्रतः गोप्यादयश्च मदीया इतीत्यं कुमतिर्यन्मायया स एष मे
शरणमिति ४२ वैष्णवीं स्वीयाम् ४३ प्रवृद्धेन स्नेहेन कलिलं व्यातं हृदयं यस्याः सा पुरेवास आसीत् ४४

मायाबलोद्रेकमाह त्रय्येति त्रय्याकर्मकांडरूपयाइंद्रादिरूपेण उपनिषद्भिर्ब्रह्मेति सांख्यैः पुरुष इति योगैः परमात्मेति सात्वतैर्मगवानि
ति उपगीयमानं माहात्म्यं यस्य तम् ४५ अतिविस्मयेन पृच्छति नंद इति महोदयं महानुदय उद्भवो यस्य तत् ४६ ययोः प्रसन्नो बतीर्णस्तौ पि
तरावपियं नान्विंदेतां न प्राप्नुताम् कृष्णस्योदारं महत् अर्भके हितं बाललीलां यच्च कवयो गायंति तयोऽविंदत् सकिंश्रेयोऽकरोदिति ४७
ब्रह्मण आदेशान् गोपालनादिलक्षणान् ४८ ४९ स एवेह द्रोणो जज्ञे स च नंद इति ख्यातः सा च धरा यशोदाऽभवत् ५० गोपगोपीना-

त्रय्याचोपनिषद्भिश्च सांख्ययोगैश्च सात्वतैः उपगीयमानं माहात्म्यं हरिं साऽमन्यतात्मजम् ४५ राजोवाच
नंदः किमकरोद्ब्रह्मन् श्रेय एवमहोदयम् यशोदा च महाभागा पौयस्याः स्तनं हरिः ४६ पितरौ नान्विंदेतां कृ
ष्णो दारार्भके हितम् गायंत्यद्यापि कवयो यल्लोकशमलापहम् ४७ श्रीशुक उवाच द्रोणो वसू
नां प्रवरो धरया सह भार्यया करिष्यमाण आदेशान् ब्रह्मणस्तमुवाच ह ४८ जातयोर्नो महादेवे भविष्वेभ्यश्च
रेह रौ भक्तिः स्यात्परमालोके ययाऽजो दुर्गतिं तरेत् ४९ अस्त्वित्यक्तः स भगवान् ब्रजे द्रोणो महायशाः जज्ञे
नंद इति ख्यातो यशोदा सा धराऽभवत् ५० ततो भक्तिर्मगवति पुत्री भूते जनार्दने दंपत्योर्नितरामासीद्गोपगो
पीषु भारत ५१ कृष्णो ब्रह्मण आदेशं सत्यं कर्तुं ब्रजे विभक्तः सह रामो वसंश्चक्रे तेषां प्रीतिं स्वलीलया ५२
इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विश्वरूपदर्शने अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच एकदा
गृहदासीषु यशोदानंदगोहिनी कर्मांतरनियुक्तासु निर्ममं यस्वयंदधि १ यानियानीह गीतानि तद्बालचरि
तानि च दधिनिर्ममं यने काले स्मरंती तान्यगायत २

मपि वस्तुस्वभावादस्यैव भक्तिः तयोः पुनर्नितरामिति ५१ स्वलीलया पुत्रभावात्तु कारिण्या ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे दश
मस्कंधे टीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमे पय उल्लिख्ये मत्वा गोप्यं तत्कृतम् विलोक्य भांडभंगादिकृष्णं दाम्ना बंधं तम् १ तच्चू
दराश्रितं विश्वं हृत्वा विस्मितचेतसः बंधनद्व्यांगुलापूर्वा पूर्णतामन्वदर्शयत् २ स्वयंदधिनिर्ममं य १ तदा चागायतेति चकारान्व-
यः २ श्रीगोपालो विजयते ३ ३ ३ ३ ३

सूत्रनद्धंकांचीबद्धम् रज्जोराकर्षेणश्रमोययोस्तयोर्भजयोश्चलंतौकंकणौच कबरादिगलंत्योमालत्योयस्याःसा ३ ४ अधिश्रिते
चुल्लोमारोपितेउत्सिच्यमानेअतितापेनोद्विच्यमाने ५ दृषदशमनाशिलापुत्रेण अंतरंगृहमध्यंगतः रहः एकांतेनवनीतमभक्षयत् ६
सुश्रितंस्ततमंदधिमंथनस्थानंप्रविश्यभिन्नंसंदश्यदृष्ट्वा ७ उत्तूरवलांग्रेः परिवर्तितस्यउत्तूरवलस्योपरि शिचिशिक्वे चौर्येणविशंकितं
चंचलमीक्षणांयस्यतंसुतम् ८ तपसाऐकाग्र्येणईरितंतदा कारतांनीतमतएव क्षमंयोग्यंप्रवेष्टुंयोगिनांमनोऽपियंनापतम् अथवाअन्व-

क्षौमंवासः पृथुकटितदेविभ्रतीसूत्रनद्धंपुत्रस्नेहस्नुतकुचयुगंजातकंपंचसफूः रज्ज्वाकर्षश्रमभुजचलकंक
णौकुंडलेचस्विन्नंवलंककवरविगलन्मालतीनिर्ममथ ३ तांस्तन्यकामआसाधेमंथंतीजननीहरिः गृहीत्वादधि
मंथानन्यषेधत्तीतिमावहन् ४ तमंकमारूढमपाययस्तनस्नेहस्नुतंसस्मितमीक्षतीमुखम् अतृप्तमुत्सृज्यजवे
नसाययावुत्सिच्यमानेपयसित्वधिश्रिते ५ संजातकोपःस्फुरितारुणाधरंसंदश्यदद्विदधिमंथभाजनम् भित्वा
मृषाःश्रद्धदशमनारहोजघासहस्यंगवमंतरंगतः ६ उत्तार्यगोपीसुश्रुतंपयःपुनःप्रविश्यसंदश्यच्चदध्यमत्रकम्
भग्नंविलोक्यस्वस्तस्यकर्मतज्जहासतंचापिनतत्रपश्यती ७ उत्तूरवलांग्रेरुपरिव्यवस्थितंमकारिकामंददतं-
शिचिस्थितम् हैयंगवंचौर्यविशंकितेक्षणांनिरीक्ष्यपश्चात्सुतमागमच्छनैः ८ तामात्तयष्टिंप्रसमीक्ष्यसत्वरस्त
तोऽवरुत्थापससारभीतवत् गोप्यन्वधावन्नयमापयोगिनाक्षमंप्रवेष्टुंतपसेरितंमनः ९ अन्वचमानाजननीबृह-
च्चलच्छोणीभराक्रांतगतिःसमध्यमा जवेनविस्त्रंसितकेशबंधनचकृतप्रसूनानुगतिःपरामृशत् १० कृतागसंतं
प्ररुदंतमक्षिणीकर्षतमं जन्मविणीस्वपाणिना उद्दीक्ष्यमाणंभयविकृलेक्षणांहस्तेगृहीत्वाभिषयंत्यवागुरत् ११

धावत्केवलंनत्वाप यतोयोगिनांमनोऽपियंप्रवेष्टुंनक्षममिति ९ अन्वचमानाएवंकृष्णामनुगच्छंती बृहत्योश्चलंत्योः श्रोणयोर्भारेणाक्रांतास्तब्धा
गतिर्यस्याःसा विस्त्रंसितालेशबंधात्च्युतैःप्रसूनैरनुगतिरनुगमनंयस्याःसा यद्वा जवेनकंपितालेशबंधात्पुरःपतितानिप्रसूनानि अनुपश्या-
द्गतिर्यस्याःसा परामृशत् धृतवती १० अंजन्मविणी अंजंतीसर्वतः प्रसरंतीमपीययोस्ते अक्षिणीस्वपाणिनाकर्षतंसंमर्दयंतम् भिषयंती
ह्रस्वच्छांदसः भिषयंतीभयमुत्पादयंतीअवागुरत् अपमर्लयत् ११

इयेष ऐच्छत् अतर्हीर्यकोविदा तत्प्रभावा न भिज्ञा १२ अकोविदत्वमाह नचांतरिति पंचभिः बंधनं हि बहिः परिवृतेन दास्ना अंतरावृत्तस्य
भवति तथाच पूर्वापरविभागवतो वस्तुनः पूर्वतो दामधृत्वापरितः परिवेष्टनेन भवति नत्वेतदस्तीत्याह नचांतरिति किंच व्यापकेन व्या-
प्यस्य बंधो भवति तच्च विपरीतमित्याह पूर्वापरमिति किंच तद्व्यतिरिक्तस्य चाभावात् न बंध इत्याह जगच्चय इति १३ तं मर्त्यलिंगमधोक्ष

त्यत्कायष्टिंशतं श्रीतं विज्ञायार्भकवत्सला इयेष किल तं बल्कं दास्नाऽतर्हीर्यकोविदा १२ नचांतर्न बहिर्यस्य न पू-
र्वेनापि चापरम् पूर्वापरं बहिःश्चांतर्जगतो योजगच्चयः १३ तं मत्वात्मजमव्यक्तं मर्त्यलिंगमधोक्षजम् गोपिको लू-
खले दास्ना बंधं प्राकृत्या १४ तदामबद्धमानस्य स्वार्भकस्य कृतागसः द्यंगुलोनमभूत्तेन संदधेऽन्यच्च गोपि-
का १५ यदासीत्तदपि न्यूनं तेनान्यदपि संदधे तदपि द्यंगुलं न्यूनं यद्यदादत्तबंधनम् १६ एवं स्वर्गो ह दामानियशो-
का १७ दासं दधत्यपि गोपीनामुत्स्मयंतीनां स्मयंती विस्मिताऽभवत् १८ स्वमातुः स्विन्नगात्राया विस्वस्तकबरस्त्रजः ह-
स्वापरिश्रमं कृष्णाः कृपया सीत्स्वबंधने १९ एवं संदर्शिता द्यंगुह रिणाभृत्य वश्यता स्ववशेनापि कृष्णो नयस्येदं-
सेश्वरं वशो १९ नेमं विरिंच्यो न भवो न श्रीरप्यंगसंश्रया प्रसादं लेभिरे गोपीयत्तत्प्राप विमुक्तिदात् २० नायं सखा
पो भगवान् देहिनां गोपिका सुतः ज्ञानिनां चात्मभूतानां यथा भक्तिमतामिह २१ कृष्णास्तु गृहकृत्येषु व्यग्रायां मात-
रि प्रभः अद्राक्षीदर्जुनो पूर्वगुह्यकौ धनदात्मजौ २२ पुरानारदशापेन वृक्षतां प्रापितौ मदात् नलकूबरमणिग्री-
वाविति रव्यातौ श्रियाऽन्वितौ २३ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे गोपीप्रसादो नाम नवमोऽध्यायः ९

जमात्मजं मत्वा बंधं १४ द्यंगुलोनं द्वाभ्यामंगुलाभ्यामूनं अपूर्णम् १५ स्मितं कुर्वंतीनां मध्ये स्वयमपि हसंती विस्मयमाप १७ १८ नचै-
वं स्वातंत्र्यभाग इत्याह एवं संदर्शितेति सेश्वरमिदं विश्वं यस्य वशो यदधीनमित्यर्थः १९ भगवत्प्रसादमन्येपि भक्त्या लभंते इदं त्वतिचित्रमि-
तिसरो मां चितमाह नेममिति विरिंच्यः पुत्रोऽपि भवः स्वात्माऽपि श्रीर्जायाऽपि २० फलितमाह नायमिति देहिनां देहाभिमानिनां तापसादीनां
ज्ञानिनां निवृत्ताभिमानानामपीति २१ भक्तैर्बद्धस्याप्यन्यमोचकत्वमाह कृष्णास्त्विति २२ २३ इति श्रीभागवते महापुराणे द-
शमस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ९

दशमेपातयद्विगन्ततरायमलार्जनो तत्रत्याभ्यांचदेवाभ्यांकृष्णः स्तुतइतीर्यते १ यद्विगर्हितं कर्मयेनवादेवर्षेभगवतोत्तमस्यापितमः क्रोधः तदेतत्कथ्यतामिति १ २ ३ गंगायामंतर्मध्ये कथंभूते अंभोजानांवनानितेषांराजयः ताः विद्यंतेयस्मिन्तस्मिन् ४ अपश्यत्तदृष्ट्वाचक्षीबाणौमत्तौसमबुद्धयत ५ कुतइत्यतआह तंदृष्ट्वेति ६ अनुग्रहायायानुग्रहश्चमदनाशः अर्थश्चश्रीकृष्णादर्शनंतदर्थमिदंवक्ष्यमाणंनत्यन्यइत्यादि ७ जोष्यान्प्रियान्विषयान्जपतः सेवमानस्यपुंसः श्रीमदादन्यआभिजात्यादिः सत्कुलविद्यादिज-

राजोवाच

कथ्यतांभगवन्नेतत्तयोः शापस्यकारणम् यत्तद्विगर्हितं कर्मयेनवादेवर्षेस्तमः १

श्रीशुकउवाच

रुद्रस्यानुचरोभूत्वासुदृप्तौधनदात्मजो कैलासोपवनेरम्येमंदाकिन्यामदोक्तौ २ वारुणांमदिरांपालामदाधूणितलोचनौ स्त्रीजनैरनुगायद्विश्वेरतुःपुष्पितेवने ३ अंतःप्रविश्यगंगायामंभोजवनराजिनि चिकीडतुसुवतिभिर्गजाविवकरेणुभिः ४ यदृच्छयाचदेवर्षेभगवांस्तत्रकौरव अपश्यन्नारदोदेवोक्षीबाणौसमबुद्धयत ५ तंदृष्ट्वाब्रीडितादेव्योविवरूपाः शापशंकिताः वासांसिपर्यधुः शीघ्रंविवरूपांनैवगुह्यकौ ६ तौदृष्ट्वामदिरामत्तौश्रीमदाधौसुरात्मजौ तयोरनुग्रहायायशापंदास्यन्निदंजगौ ७ नारदउवाच नत्यन्योजुषतोजोष्यान्बुद्धिभ्रंशोऽज्ञागुणः श्रीमदादाभिजात्यादिर्यत्रस्त्रीघृतमासवः ८ हन्यंतेपशवोयत्रनिर्देयैरजितात्मभिः मन्यमानैरिमंदेहमजरामृत्युनश्वरम् ९ देवसंज्ञितमप्यंतेहमिविदुःसंज्ञितम् भूतशुक्रतत्कृतेस्वार्थकिंवदेनिरयापतः १० देहः किमन्नदातुःस्वनिषेक्तुर्मातुरेवच मातुःपितुर्वाबलिनः क्रेतुरग्नेः शुनोऽपिवा ११ एवसाधारणंदेहमव्यक्तप्रभवाप्ययम् कोविदानात्मसाहृत्वाहंतिजंतूनृतेऽसतः १२

नितोमदः अन्योवारजोगुणः

रजःकार्यः हास्यहर्षादिरूपोनहितथाबुद्धिभ्रंशः बुद्धिभ्रंशयतीतितथा किंतु श्रीमदणवेति तदाह यत्रेत्यादिचतुर्भिः यत्रश्रीमदे ८ इमंनश्वरं देहम् अजरामृत्क अजरश्च अमृत्कश्चयथातयामन्यमानैः ९ नरदेवभूदेवसंज्ञितमपिश्वादिभिर्भक्षितंविदुःसंज्ञितंदग्धंभस्मसंज्ञितमन्यदाहमिसंज्ञितंतत्कृतेतदर्थयोभूतध्रुक्द्रोघायतोभूतद्रोहान्निरयोभवतिसकिंस्वार्थवेदनैववेदेत्यर्थः १० इदानींदेहेअहंभावोऽपिनघटतइत्याह देहइति निषेक्तुःपितुःमातुःपितुर्वामातामहस्यपुत्रिकाकरणे ११ अव्यक्तप्रभवाप्ययमव्यक्तात्मभवस्तस्मिन्नेवाप्ययोयस्यतमात्मसाहृत्वाआत्मे

तिमत्वा असतोमूढादृते १२

एवं श्रीमदविचेष्टितं उल्कातस्य तीकारं निश्चिनोति असत इति परं श्रेष्ठं दारिद्र्यमेव केवलमिति कुत इत्यत आह आत्मोपम्येनेति ततो न दुह्य
तीति भावः १३ सहस्रांतमाह यथेति सुखस्लान्यादिलिंगैः सर्वेषां जीवानां सुखदुःखे समे इति ज्ञातवानित्यर्थः १४ किंच दारिद्र्यं मोक्षमपि
साधयतीत्याह दारिद्र्य इति श्लोकचतुष्टयेन निरहंस्तंभो निर्गतः अहंकाररूपः स्तंभो यस्मात्सः १५ १६ युज्यंते स्वतएव संगच्छंते तर्पेत्तृष्णाम्
१७ ननु साधूनामपि धनिकः प्रियः स्यान्न दारिद्र्य इति तत्राह साधूनामिति धनेन स्तंभो गर्वो येषां तैः १८ तमो मदं अज्ञानकृतं मदम् १९ तमः पु

असतः श्रीमदांधस्य दारिद्र्यं परमांजनम् आत्मोपम्येन भूतानि दारिद्र्यः परमीक्षते १३ यथा कंदकविद्धांगोजंतो
नैच्छति तां व्यथाम् जीवसाम्यंगतो लिंगैर्न तथा विद्धकंदकः १४ दारिद्र्यो निरहंस्तंभो मुक्तः सर्वमदैरिह कृच्छ्रं य
दृच्छया मोति तद्धितस्य परंतपः १५ नित्यं क्षुक्षामदेहस्य दारिद्र्यस्यान्नकाक्षिणः इन्द्रियाण्यनुशुष्यति हिंसापि
विनिवर्तते १६ दारिद्र्यस्यैव युज्यंते साधवः समदर्शिनः सद्भिः क्षिणोति तं तर्पतत आराद्विशल्यति १७ साधूनां
समचित्तानां मुकुंदचरणौ विणाम् उपेक्ष्यैः किं धनस्तंभैरसद्भि रसदाश्रयैः १८ तदहं मत्तयोर्माध्यावारुण्या श्रीम
दांधयोः तमो मदं हरिष्यामि स्त्रैणयोरजितात्मनोः १९ यदि मौलोकपालस्य पुत्रौ भूत्वा तमः पुतौ न विवाससमा
त्मानं विजानीतः सुदुर्मदौ २० अतोऽर्हतः स्थावरतां स्यातां नैव यथा पुनः स्मृतिः स्यान्मत्प्रसादेन तत्रापि मदनुग्र
हात् २१ वासुदेवस्य सान्निध्यं लब्ध्वा दिव्यशरच्छते दृत्ते स्वर्लोकतां भूयो लब्धभक्तीभविष्यतः २२

श्रीशुक उवाच एवमुल्कासदेवर्षिर्गतो नारायणाश्रमम् नलकूबरमणिग्रीवावासतुर्यमलार्जुनौ २३
ऋषेर्भागवतसुरस्यसत्यं कर्तुं वचो हरिः जगाम शनकैस्तत्र यत्रास्तां यमलार्जुनौ २४ देवर्षिर्मे प्रियतमो यदि मौ
धनदात्मजौ तत्तथा साधयिष्यामि यद्गीतं तन्महात्मना २५ इत्यंतरेणार्जुनयोः कृष्णस्तयमयोर्ययौ आत्मनिर्व
शमात्रेणतिर्यगतमुलूखलम् २६

तौ तमो व्याप्तौ २० शपति अतोऽर्हत इति अनुगृह्णाति स्यातां नैवमित्यादिना मत्प्रसादेन स्मृतिः स्यात्

२१ स्वर्लोकतां देवत्वं पुनर्लब्ध्वा मदनुग्रहाल्लब्धभक्तीभविष्यत इति २२ २३ प्रसक्तमाह ऋषेरिति २४ किमिति सत्यं कर्तव्यं तत्राह देवर्षिर
ति यद्यतः तत्ततः २५ यमयोर्यमलयोः सहजातयोः आत्मनः कृष्णस्य तन्मध्यप्रवेशमात्रेण २६ ६४ ६५ ६६

अनुअंचतीत्यन्वक्तव्यहेतुः दामोदरेणेति उल्ललितः उत्पत्तिः अंधिबंधोमूलबंधोययोस्तौ परमस्य श्रीकृष्णस्य विक्रमिती विक्रमस्तेनातिवेपः
कंपोयेषु तेस्कंधप्रवालविटपाययोस्तौ २७ ककुभः प्रतिसर्वतः स्फुरन्तावित्यर्थः यद्वा दिशः प्रकाशयन्ताविति कुजयोर्दक्षयोः स्थितोऽग्निर्य-
था मूर्तिमातुपैति तथोपेत्य विरजसौ निर्मदौ निरहंकारिणौ नष्टगर्वावितियावत् २८ गोपालं मां युवां देवौ किमिति प्रणताविति चेत्तत्राहतुः हे कृ-
ष्ण कृष्णामहायोगिन् अचिंत्यप्रभावस्त्वं न बालः किंतु परः पुरुषः यतः आद्यः कारणभूतः तत्रापि न निमित्तमात्रम् किंतु उपादानमपि त्वमेवेत्या-
शयेन तुष्टवतुः व्यक्ताव्यक्तमिति स्थूलसूक्ष्ममिदं रूपं ते तव ब्राह्मणाः ब्रह्मविदः विदुरिति २९ नियन्तापि त्वमेवेत्युच्यतुः त्वमेक इति देहः अस-

बालेन निष्कर्षयताऽन्वगुल्लूरवलंतदामोदरेण सरसो ललितां धिबंधौ निष्येततुः परमविक्रमितीति वेपस्कंधप्र-
वालविटपौ कृतचंद्रशब्दौ २७ तत्र श्रिया परमया ककुभः स्फुरन्तौ सिद्धावुपेत्य कुजयोरिव जातवेदाः कृष्णं प्रण-
म्य शिरसाऽखिललोकनाथं बद्धांजलीविरजसा विदमूचतुः स्म २८ कृष्ण कृष्णामहायोगिं स्त्वमाद्यः पुरुषः परः
व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं रूपं ते ब्राह्मणा विदुः २९ त्वमेकः सर्वभूतानां देहास्वात्मैर्द्रियैश्चरः त्वमेव कालो भगवान्
विष्णुरव्यय ईश्वरः ३० त्वं महान् प्रकृतिः साक्षाद्रजः सत्त्वतमो मयी त्वमेव पुरुषोऽद्भ्यस्तः सर्वक्षेत्रविकारवित् ३१
गृह्यमाणैस्त्वमग्राह्यो विकारैः प्राकृतैर्गुणैः कोन्विहार्हतिविज्ञातुं प्राक्सिद्धं गुणसंचृतः ३२ तस्मै तुभ्यं भगवते-
वासुदेवाय वेधसे आत्मद्योतगुणैश्छन्नमहिम्ने ब्रह्मणे नमः ३३

वः प्राणाः आत्मा अहंकारः इंद्रियाणि च तेषां भगवतः न-
न्वस्य कालो निमित्तं प्रकृतिरुपादानं प्रकृतेर्जातो महान् विश्वात्मतया परिणमते पुरुषः कर्त्तानियन्ता च किमत्राहमत आहतुः त्वमेव काल इ-
त्यादिना सार्धे नयतो भगवानीश्वरो विष्णुस्त्वमतः कालो नाम तव लीला ३० प्रकृतिः शक्तिः पुरुषोऽशः महान् कार्यम् अतस्त्वमेव सर्वमित्यर्थः
३१ नन्वेह मेव चेत्सर्वं तर्हि घटादिज्ञाने मज्ज्ञानं किं न भवति भवतीति चेत्सर्वोऽपि ब्रह्मवित्स्यादत आहतुः गृह्यमाणैरिति दृश्यत्वेन वर्त्तमानैर्बु-
द्ध्यहंकारेन्द्रियादिभिः दृष्टालंन गृह्यस इति भावः ननु तर्हि जीवो जानातु नैवेत्याहतुः कोन्विहेति जीवाद्यत्पत्तेः प्रागेव स्वप्रकाशतया सिद्धं त्वां
कोवा जानाति गुणसंचृतः देहाद्यावृतः ३२ अतो दुर्ज्ञेयत्वात्केवलं प्रणमतः तस्मै तुभ्यमिति आत्मनः स्वस्मात् द्योतः प्रकाशो येषां तैः गुणैश्छ-
न्नो महिमा यस्य अभ्यैरिव रवेः तस्मै ३३

अहोहमीश्वरइतिकुतोज्ञातंतत्राहतुः यस्येति ३४ भवायोद्वायविभवाय विगतोभवोयस्मिन्तस्मै कैवल्यायेत्यर्थः ३५ ३६ नौआवा
मनुचरः कुबेरोनारदोवा तस्यकिंकरो भगवतस्तवदर्शनम् ३७ तत्रगतयोरावयोः पूर्वस्वभावोमाभूत् किंतुवाणीगुणानुकथनइत्यादिनः अ
स्मदोर्हयोश्चेतिद्विवचनस्थानेबहुवचनम् अस्मत्संगिनांसर्वेषामपीतिबहुवचनंवा तवनिवासभूतंयत्तजगत्तस्यप्रणामे त्वन्निवासभूतमि
तिबहुमानेनजगतः प्रणामेशिरोस्त्वित्यर्थः भवत्तनूनांभवतोमूर्तीनाम् ३८ संकीर्तितः संस्कृतः ३९ वाग्भिर्नह्यन्योजषतोजोष्यानित्यादि-

यस्यावताराज्ञायंतेशरीरेषशरीरिणः तैस्तैरतुल्यातिशयैर्वीर्यैर्दोहिष्वसंगतैः ३४ सभवान्सर्वलोकस्यभवाय-
विभवायच अवतीर्णोऽशभागेनसांप्रतंपतिराशिषाम् ३५ नमःपरमकल्याणनमःपरममंगल वासुदेवायशां
ताययदूनांपतयेनमः ३६ अनुजानीहिनौभूमस्तवानुचरकिंकरो दर्शिनौभगवतः ऋषेरासीदनुग्रहात् ३७ वा
णीगुणानुकथनेश्रवणौकथायाहस्तौचकर्मसमनस्तवपादयोर्नः स्मृत्यांशिरस्तवनिवासजगत्प्रणामेदृष्टिःसतां-
दर्शनेऽस्तुभवत्तनूनाम् ३८ श्रीशुकउवाच इत्थंसंकीर्तितस्ताभ्यांभगवान्गोकुलेश्वरः दाम्नाचो
ल्लूरवलंबद्धः प्रहसन्नाहगुह्यकौ ३९ श्रीभगवानुवाच ज्ञातंसमपुरैर्वैतदृषिणाकरुणात्मना यच्छी
मदांधयोर्वाग्भिर्विभ्रंशोऽनुग्रहः कृतः ४० साधूनांसमचित्तानांस्मृतरांमत्कृतात्मनाम् दर्शनान्नोभवेद्वंधः पुंसोऽ
दृष्टोः सवितुर्यथा ४१ तद्गच्छतंमत्परमौनलकूबरसादनम् संजातोमयिभावोवामीप्सितः परमोभवः ४२
श्रीशुकउवाच इत्थक्तौतोपरिक्रम्यप्रणम्यचपुनःपुनः बद्धोल्लूरवलमामंभ्यजग्मतुर्दिशसुत्तराम् ४३ इति
श्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेनारदशापोनामदशमोऽध्यायः १० ६९ ६९ ६९

भिः श्रीविभ्रंशरूपोऽनुग्रहः कृतइति ४० युक्तमेवैतदित्याह साधूनांस्वधर्मवर्तिनांसमचित्तानामात्मविदांस्मृतरांमत्कृतात्मनामभ्यर्पितचि-
त्तानांतेषांरूपातिरेकात्स्मृतरामित्कृतम् सवितुर्दर्शनाददृष्टोर्यथाबंधोनभवेत्तद्वत् ४१ प्राधान्यादेकस्यसंबोधनम् हेनलकूबर युवांतत्त-
स्मात्सादनंस्वनिकेतंमत्परमौसंतौगच्छतम् युवयोरपेक्षितोमयिप्रेमाजातएव अभवः नभवोयस्मिन्सः ४२ बद्धोल्लूरवलंबद्धमुल्लूरवलंब-
स्मिन्तम् ४३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेदीकायांदशमोऽध्यायः १० ६९ ६९ ६९

एकादशोसमागत्य वृंदावनमथार्थकैः वत्सान्पालयतानेन हतौ वत्सबकासरो १ निर्घातो वज्रपात इति भयेन शङ्किताः १ तल्लक्ष्यं प्रत्यक्षतः
पुरतो दृश्यमपि पतनकारणमविज्ञाय बभ्रुः २ लक्ष्यं कारणं दर्शयति उल्लूखलमिति षष्ठमकारणमाह कस्येदं राक्षसादेः कर्मकुतो वा
कारणात् अहो आश्चर्यमुत्पात इति कातराः भीताः संतो बभ्रुमुरित्यर्थः ३ मध्यगेन वृक्षयोर्मध्यगतेन न केवलमेतावत् वृक्षाभ्यां निर्ग
तौ दिव्यौ पुरुषावप्यचक्ष्महि दृष्टवन्तो वयमिति ४ केवलं तार्किकानजगृहुरेव अन्येतुसंदेहयुक्तचित्ता बभ्रुवुरिति ५ भगवन्मायाविमो

श्रीशुक उवाच गोपानंदादयः श्रुत्वा द्रुमयोः पततोरवम् तत्राजग्मुः कुरुश्रेष्ठ निर्घातिभयशङ्किताः १
भूभ्यां निपतितौ तत्र दृश्यमलार्जुनौ बभ्रुस्तदविज्ञाय लक्ष्यं पतनकारणम् २ उल्लूखलं विकर्षतं दास्ना ब-
द्धं च बालकम् कस्येदं कुत आश्चर्यमुत्पात इति कातराः ३ बाला ऊचुरनेनेति तिर्यग्गतमुल्लूखलम् विकर्षताम
ध्यगेन पुरुषावप्यचक्ष्महि ४ न ते तदुक्तं जगृहुरेव ते तितस्य तत् बालस्योत्पादनं तर्वाः केचित्संदिग्धचेतसः ५
उल्लूखलं विकर्षतं दास्ना बद्धं स्वमात्मजम् विलोक्य नन्दः प्रहसद्ददौ विभुमोच ह ६ गोपीभिः स्तोभितो नृत्यद्
गवान् बालवत् क्वचित् उद्गायति क्वचिन्मुग्धस्तदृशो दारुयन्त्रवत् ७ विभर्ति क्वचिदाज्ञतः पीठकोन्मानपादुक
म् बाहुक्षेपं च कुरुते स्वानां च प्रीतिमावहन् ८ दर्शयति द्विदालोके आत्मनो भृत्यवश्यताम् व्रजस्थो वाहवे ह-
र्षं भगवान् बालचेष्टितैः ९ गृण्हीहि भो फलानीति श्रुत्वा सत्वरमच्युतः फलार्थं ध्यान्यमादाय ययौ सर्वफलप्रदः
१० फलविक्रयिणी तस्य च्युतधान्यकरद्वयम् फलैरपूरयद्बलैः फलमांडमपूरि च ११ सरित्तीरगतं कृष्णं भग्ना
र्जुनमथाद्वयत् जन्मक्षमं द्यभयतो विप्रैर्म्योदै हि गाः शतभिः १२ पश्य पश्य वयस्यास्ते मातृमृष्टान् स्वलंकृतान् त्वं
च स्नातः कृताहारो विहरस्व स्वलंकृतः १३ नोपेयातां यदा हूतौ क्रीडासंगेन पुत्रकौ यशोदां प्रेषयामासरो हिणी पुत्र
वत्सलाम् १४

हितस्य नन्दस्याचरितमाह उल्लूखलमिति ६ ज्ञास्यंते मामिति शङ्कमानोऽतीव बाल्यमनुकरोति स्म तदाह गोपीभिरिति
स्तोभितः करतालादिना प्रोत्साहितः ७ इदमानयेत्याज्ञतः आनेतुमसमर्थ इव विभर्ति केवलं पीठादि बाहुक्षेपं करचालनं च तद्विदां चेति
चकारान्वयः ८ तदैश्वर्यं विदंति ये तेषाम् एवं व्रजस्य हर्षमुवाहेति ९ १० ११ १२ १३ १४ ६५ ६५ ६५

अशोषादेवाब्रह्मादयः तेषांशेखरंमुकुटमणिम् १५ १६ १७ १८ १९ रंतुंरुदावनं गंतुमंतः कृष्णोनयंत्रिताः स्वतंत्रादवनंदाद्यामंत्रमेत
दमंत्रयन् ब्रजकार्यगोकुलस्यहितकृत्यम् २० २१ २२ २३ विपदंवीनांपक्षिणांस्थानम् वियत्नमः विगतप्रतिष्ठंवा २४ अन्यतमो-

इत्यंयशोदातमशेषशेखरंमत्वास्तुतंस्नेहनिबद्धधीर्नृप हस्तेगृहीत्वासहस्रममच्युतंनीत्वास्ववादंकृतवत्यथोदय
म् १५ क्रीडतंसास्तुतंवालैरतिवेलसहाग्रजम् यशोदाजोहवील्लुष्णापुत्रस्नेहस्तुतस्तनी १६ कृष्णकृष्णारविंदा
क्षतातएहिस्तनपिव अलंविहारैःक्षुत्सांतःक्रीडाश्रान्तोसिपुत्रक १७ हेरामागच्छताताशुसानुजःकुलनंदन प्रा
तरेवक्षताहारस्तद्भवान्भोक्तुमर्हति १८ प्रतीक्षतेत्वांदाशार्हभोक्ष्यमाणोब्रजाधिपः एह्यावयोःप्रियंधेहिस्वगृ-
हान्प्रातबालकाः १९ श्रीशुकउवाच गोपचूडामहोत्साताननुभूयचूडहृदने नंदादयःसमागम्यब्रजका
र्यममंत्रयन् २० तत्रोपनंदनामाहगोपोज्ञानवयोधिकः देशकालार्थतुल्यज्ञः प्रियकूटामकृष्णायोः २१ उत्थातव्य
मितोऽस्माभिर्गोकुलस्यहितैषिभिः आयात्यत्रमहोत्साताबालानानाशहेतवः २२ मुक्तःकथंचिद्राक्षस्याबालभ्या
बालकोत्थसौ हरैरनुग्रहान्नूनमनश्चोपरिनापतत् २३ चक्रवातेननीतोयंदैत्येनविपदंवियत् शिलायांपति
तस्तत्रपरित्रातःसरेश्वरैः २४ यन्नम्रियेतद्रुमयोरंतरंप्राप्यबालकः असावन्यतमोवाऽपितदप्यच्युतरक्षणम्
२५ यावदौत्पातिकोऽरिष्टोब्रजंनाभिभवेदितः तावद्बालानुपादाययास्यामोऽन्यत्रसानुगाः २६ वनंरुदावनं
मपशव्यंनवकाननम् गोपगोपीगवांसेव्यपुण्याद्रितृणवीरुधम् २७ तत्तत्राद्यैवयास्यामः शकटान्युक्षमा-
चिरम् गोधनान्यग्रतोयांतुभवतांयदिरोचते २८ तच्छ्रुत्वेकधियोगोपाः साधुसाध्वितिवादिनः ब्रजान्स्वान्-
स्वान्समायुज्ययथूरूढपरिच्छदाः २९ चूडान्बालान्स्त्रियैराजन्सर्वोपकरणानिच अनस्वारोप्यगोपालाय
त्ताआत्तशरासनाः ३० गोधनानिपुरस्कृत्यशृंगाण्यापूर्यसर्वतः तूर्यघोषेणमहताययुःसहपुरोहिताः ३१

वाकश्चिद्बालः अच्युतेनैवरक्षणमासीत् २५ अरिष्टः अनर्थः इतः स्थानात् २६ पशव्यं पशुभ्योहितम् नवानिकाननान्यवांतराणिविद्यंतेय-
स्मिन्तत् २७ २८ एकधियः विप्रतिपत्तिरहिताः ब्रजान्शकटव्यूहान् रूढाः शकटादिधारोपिताः परिच्छदायैस्ते २९ यज्ञाः कृतप्रयत्नाः ३० ३१

नूतनैः कुचगतैः कुंकुमैः कांतिर्यासांताः नूतनेषुकुचेषुयत्कुंकुमंतेनकांतिर्यासामितिवा ३२ ३३ ब्रजावासंगोलुलवसतिस्थानम् ३४
३५ स्वकालेनतद्योग्यकालेन ३६ कौमारलीलांनिरूपयति अविदूरइत्यादिना ३७ क्षेपणैः बिल्वामलकादिभिः किंकिणीयुक्तैः पा
दैः क्षिपतः ताडयतः वत्सपालाएवद्वित्राः कंबलादिपिहिताः दृषरूपमनुकुर्वंतितैः सह ३८ स्वयमपितथैवदृषायमाणौनर्दंतौतदनुका-

गोप्योरूढरथानूतलकुचकुंकुमकांतयः कृष्णालीलाजगुः प्रीतानिष्ककंद्यः सवाससः ३२ तथायशोदारोहि
ण्यावेकंशकटमास्थिते रजतुः कृष्णारामाभ्यां तत्कथाश्रवणोन्मुखे ३३ वृंदावनं संप्रविश्य सर्वकालसरवावहम्
तत्रचक्रुर्ब्रजावासंशकटैरर्धचंद्रवत् ३४ वृंदावनंगोवर्द्धनंयमुनापुलिनानिच वाक्ष्यासीदुत्तमाप्रीतीराममाध
वयोर्नृप ३५ एवं ब्रजौकसांप्रीतियच्छंतौ बालचेष्टितैः कलवाक्यैः स्वकालेन वत्सपालो बभूवतुः ३६ अविदूरे
ब्रजभुवः सहगोपालदारकैः चारयामासतुर्वत्सानूनानाक्रीडापरिच्छदौ ३७ क्वचिद्वा दयतां वेणुं क्षेपणैः क्षि
पतः क्वचित् क्वचित्पादैः किंकिणीभिः क्वचित्कत्रिमगोवृषैः ३८ दृषायमाणौ नर्दंतौ युयुधाते परस्परम् अनु-
कृत्यरुतैर्जंतूश्चैरतुः प्राकृतौ यथा ३९ कदाचिद्यमुनातीरे वत्सांश्चारयतोः स्वकैः वयस्यैः कृष्णबलयोर्जिघांस
दैत्य आगमत् ४० तं वत्सरूपिणं वाक्ष्य वत्सयूथगतं हरिः दर्शयन् बलदेवाय शनैर्मुग्ध इवासदत् ४१ गृहीत्वा
ऽपरपादाभ्यां सलंगूलमच्युतः भ्रामयित्वा कपित्थाग्रैः प्राहिणोद्धतजीवितम् सकपित्थैर्महाकायः पात्यमानैः
पपातह ४२ तं वाक्ष्य विस्मिता बालाः शशंसुः साधुसाध्विति देवाश्च परिसंतुष्टा बभूवुः पुष्यवर्षिणः ४३ तौ वत्स
पालकौ भूत्वा सर्वलोकैकपालकौ सप्रातराशौ गोवत्सांश्चारयंतौ विचैरतुः ४४ स्वस्ववत्सकुलं सर्वपाययिष्यत
एकदा गत्वा जलाशयाभ्यां शंपाययित्वा पुर्जलम् ४५ ते तत्र ददृशुर्बालामहासत्वमवस्थितम् तत्र सर्वज्जनि
भिर्न्नगिरेः शृंगमिवच्युतम् ४६ सर्वैव कोनाममहानसरोवकरूपधृक् आगत्य सहसा कृष्णांतीक्ष्णातुंडोऽग्रसह
ली ४७

रिशब्दान् कुर्वंतौ युयुधाते इत्यर्थः रुतैः शब्दैः जंतून् हंसमयूरादीन् ३९ ४० मुग्ध इव अजानन्निव आसदत् समीपमागमत् ४१
अपरपादाभ्यां सलंगूलं यथा भवति तथा गृहीत्वा ४२ ४३ सर्वेषां लोकानामेकौ पुरव्योपालकौ प्रातराशः प्रातर्भोज्यं अन्नं तत्सहितौ ४४ अभ्या
शंसमीपम् ४५ ४६ ४७

राम आदिर्येषां तेन तुरामः ४८ ४९ तुंडयोः चंचोः वीरणवदग्रंथितृणविशेषवत् ५० समीडिरेत्तुष्टुवुः आनकैः शंखैश्च संस्तवैः सह
 ५१ स्वस्थानमागतं प्राणमिव कृष्णं प्रणीय एकीकृत्य ५२ अतिप्रियेण प्रीत्या आहृताः सादराः प्रेत्यागतमिव लोकांतरादागतमिव तृ
 षितान्यत्तृणानि अमृतं पिबन्तीव रक्षणा नित्येषां ते ५३ अहो बतेत्यादिश्लोकत्रयस्य इति नंदादय इत्यनेनान्वयः अपि एवमपि तेषामेवा
 निष्टमासीत् यतस्तैः पूर्वमन्येषां भयं कृतम् ५४ अथ घोरदर्शना अपि नाभिभवन्ति न धर्षयन्ति ५५ गगोयिदाह तस्मान्न नंदात्मजोः

कृष्णं महाबकग्रस्तं हृद्वारामादयोः भेकाः बभूवुरिन्द्रियाणीव विना प्राणं विचेतसः ४८ तं तालुमूलं प्रदहंत
 मग्निवद्गोपालसूनं पितरं जगद्गुरोः चच्छद्दसद्योऽतिरूपाः क्षतं बकस्तुडेन हंतुं पुनरभ्यपद्यत ४९ तमाप-
 तंतं सनिगृह्य तुंडयोर्दोभ्यां बकं कंससरवं सतापतिः पश्यत्सु बालेषु ददारलीलया मुदा बहो वीरणवद्विवौ कसा
 म् ५० तदा बकारिं सरलोकवासिनः समाकिरन् नंदनमल्लिकादिभिः समीडिरेच्चानकशंखसंस्तवैस्तद्वाक्ष्यगो
 पालसुताविसिस्मिरे ५१ मुक्तं बकास्यादुपलभ्य बालकारामादयः प्राणमिवैन्द्रियोगणः स्थानागतं तं परिर-
 भ्य निर्वृताः प्रणीय वत्सान् व्रजमेत्यतज्जगुः ५२ श्रुत्वा तद्विस्मिता गोपा गोप्यश्चातिप्रिया हृताः प्रेत्यागतमि-
 वौत्सक्यादैक्षन्त तृषितं क्षणाः ५३ अहो बतास्य बालस्य बहवो मृत्यवोऽभवन् अप्यासीद्विप्रियं तेषां कृतं पूर्वं
 यतो भयम् ५४ अथाप्यभिभवन्त्येनं नैव ते घोरदर्शनाः जिघांसयेन मासाद्य नश्यन्त्यग्नौ पतंगवत् ५५ अ-
 हो ब्रह्मविदां वाचो नासत्याः संति कर्हि चित् गगोयिदाह भगवानन्यभावि तथैव नत् ५६ इति नंदादयो गोपाः कृ
 ष्णारामकथां मुदा कुर्वन्तारममाणाश्च नाविंदन् भववेदनाम् ५७ एवं विहारैः कौमारैः कौमारजहतुर्व्रजे नि
 लायनैः सेतुबंधैर्मर्कटोत्प्लवनादिभिः ५८ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे वत्सबकवधो नामैका
 दशोऽध्यायः ११

यं तेनारायणसमो गुणैरित्यादि वत्सयूथगतं हत्वा वत्सदंभास्करं हरिः मुनियूथगतं चाहन् नृग्रण्यं दंभिनां बकम्
 ५६ ५७ ५८ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायामैकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽनुमहासर्पवधुर्धरमथास्करम् वत्सपान
 गिलं कुड्मोगले हन्ति विवर्ण्यते १ महाबकगलक्रीडाकेवलस्य नको तु कम् इतीवाधासुरमुखे ससरवः प्राविशद्हरिः २ ६२ ६३

कचिद्वनाशायवने एव प्रथमं भोजनं कर्तुम् १ तेनैव शृंगरवेण श्रीकृष्णो न च पृथक् का बालाः स्निग्धाः स्नेहयुक्ताः शिक्शिव्यं
रम्याः शिखेन्द्रादयो येषां ते सहस्राधिकं संख्यायुक्तान् वत्सान् २ ३ काचादिभिः पूर्वमातृभिर्मूर्षिता अपि फलादिभिरात्मानमभूष
यन्तित्यर्थः ४ मुष्णांतः चोरयंतः ५ यदि दूरंगतः कृष्णो भवति तर्हीति ६ ध्मांतः वादयंतः शृंगैः सह ७ विच्छायाभिः पक्षिच्छाया-
भिः कलापिभिर्मयूरैः ८ कीशवालान् वृक्षशाखाफलं बमानानि वानरलांगूलानि आकर्षतः लांगूलममुंचंतः तैः सह हुमाना रुहंतः

श्रीशुक उवाच कचिद्वनाशाय मनोदधद्वजात्प्रातः समुत्थाय वयस्य वत्सपान् प्रबोधयन् शृंगरवेण च
रुणा विनिर्गतो वत्सपुरः सरो हरिः १ तेनैव साकं पृथक्काः सहस्रशः स्निग्धाः सुशिखेन्द्रविषाणवेणवः स्वान्-
स्यान् सहस्रोपरि संख्यायाः नितान् वत्सान् पुरस्कृत्य विनिर्ययुर्मुदा २ कृष्णवत्सैरसंख्यातैर्युथीकृत्य स्ववत्स-
कान् चोरयंतोऽर्भलालाभिर्विजकुस्तत्र तत्र ह ३ फलप्रवालस्तवकसमनः पिच्छधातुभिः काचगुजामणिस्व-
र्णभूषिता अप्यभूषयन् ४ मुष्णांतोऽन्योन्यशिक्ष्यादीन् ज्ञातानां रात्रिचिक्षिपुः तत्रत्याश्च पुनर्दृशद्दुःसंत-
श्च पुनर्दुः ५ यदि दूरंगतः कृष्णो वनशोभे क्षणायतम् अहपूर्वमहपूर्वमिति संस्पृश्य रेमिरे ६ केचिद्वृणू-
न्वादयंतो ध्मांतः शृंगाणिकेचन केचिद्वृंगैः प्रगायंतः कूजंतः कोकिलैः परे ७ विच्छायाभिः प्रधावंतो गच्छ-
तः साधुहंसकैः बकैरुपविशंतश्च नृत्यंतश्च कलापिभिः ८ विकर्षतः कीशवालानां रोहंतश्च तैर्दुमान् विकु-
र्वंतश्च तैः साकं प्लवतश्च पलाशेषु ९ साकं भेकैर्विलयंतः सरित्स्रवसं प्लुताः विहसंतः प्रतिच्छायाः शपत-
श्च प्रतिस्वनान् १० इत्यसतां ब्रह्मसरवानुमूल्या दास्यं गतानां परदैवतेन मायाश्रितानां नरदारकेण साकं विज-
कुः कृतपुण्यपुंजाः ११

विकुर्वंतः दंतदर्शिनश्च विजृम्भादिभिस्तैः सह विकारान् कुर्वंतः पलाशेषु वृक्षेषु प्लवंतः शारवायाः शारवांतरमुद्रच्छं-
तः ९ प्रतिच्छायाः प्रतिबिंबानि १० तानतिविस्मितः श्लोकद्वयेनाभिनंदति इत्यमिति सतां विदुषां ब्रह्मचतस्रसं चानुभूतिश्च तया स्वप्रकाश-
परमसरवेनेत्यर्थः भक्तानां परदैवतेन आत्मप्रदेन नाथेन मायाश्रितानां तु नरदारकतया प्रतीयमानेन सह विजकुः कृतानां पुण्यानां पुंजाः राश-
यो येषां ते ब्रह्मविदां तदनुभव एव भक्तानामतिगौरवेणैव भजनम् एते तु तेन सह सरस्येन विजकुः अहोभाग्यमिति भावः ११

बहुजन्मभिः कृच्छ्रेण धृत आत्मा मनो ये सौ रपि १२ सखक्रीडनवीक्षणो नाक्षमायस्यसः कथं भूतः यस्य अंतरंतरं छिद्रं पीतामृतैरपिततो
मृत्युभीतैः अमरैरपि प्रतीक्ष्यते कथं मरिष्यति कदावेति यद्वा कथं भूतं सखक्रीडनम् यत् अंतर्हृदये अमरैः प्रतीक्ष्यते विचिंत्यते पीता
मृतैरपि पुनर्निजजीवितेषुभिः अयं भावः नास्मृतपानमात्रेण जीवनं सफलं भवति किंतु भगवल्लीलाऽनुस्मरणेनेति तदेव नित्यमंतश्चित्तं
तदिति १३ कृष्णप्रमुखानर्भकान् दृष्ट्वा सदितिव्यवस्थानिश्चित्या जगरं वपुर्धृत्वा तेषां ग्रसनाशयापथिव्यशोतेति तृतीयेनान्वयः कंसेनानुशि
ष्टः प्रहितः बकीपूतना कथं व्यवस्यतदाह अयं वितिसार्द्धेन ममतयोर्द्वयोः सोदरयोः स्थाने एनं कृष्णं सबलं सौम्यं वत्सलं तत्पालसहितं ह-

यत्पादपांस्कर्वहुर्जन्मकृच्छ्रतो धृतात्मभिर्योगिभिरप्यगम्यः स एव यद्गुणविषयः स्वयं स्थितः किं वर्यते दिष्टमतो
व्रजौकसाम् १२ अथाघनो माऽप्यपतन्महाः सरस्तेषां सखक्रीडनवीक्षणाक्षमः नित्यं यदंतर्निजजीवितेषु
भिः पीतामृतैरप्यमरैः प्रतीक्ष्यते १३ दृष्ट्वाऽर्भकान् कृष्णप्रमुखानर्भकान् सखक्रीडनवीक्षणो नाक्षमायस्यसः कंसेनानुशिष्टः सबकीवकानुजः अ
यंतु मे सोदरनाशकृत्तयोर्द्वयोरथैनं सबलं हनिष्ये १४ एते यदा मत्सुहृदोऽस्ति लापः कृतास्तदानष्टसमाव्रजौक
सः प्राणो गते वर्षासकानुचिंता प्रजाऽस्रवः प्राणभृतो ह्रियेते १५ इति व्यवस्था जगरं वृहद्गुहः स योजनायामम-
हाद्रिपीवरम् धृत्वाऽद्भुतं व्यात्तिगुहाननंतदापथिव्यशोतग्रसनाशयाखलः १६ धराधरोऽष्टौ जलदोत्तरोऽष्टौ द-
र्यानिनांतो गिरिशृंगदंष्ट्रः ध्वातांतरास्थो वितताध्वजिह्वः परुषानिलश्वासदवेक्षणोष्णः १७ दृष्ट्वा तं तादृशं
सर्वमत्वा वृंदावनश्रियम् व्यात्ता जगरतुंडेन ह्युत्प्रेक्षतः स्मलीलया १८

निष्यामि १४ ननु तथाऽपि व्रजस्थास्त्ववशि

ष्वेव न्नेत्याह एतदिति तिलापः कृताः तिलोदकतया कल्पिताः वर्षासुदेहेषु प्रजा एवासवो येषां ते तथा १५ स योजनायामं योजनप्रमाणेन दै-
र्घ्येण युक्तं च तन्महाद्रिपीवरं च व्यात्तं प्रसारितं गुहा तुल्यमाननं यस्मिन् तत् १६ अद्भुतमिति यदुक्तं तद्दर्शयितुं विशिनष्टि धरायामधरोऽष्टौ य-
स्यसः जलदोत्तरोऽष्टौ यस्यसः दर्याविवाननस्यांतौ सूक्किणी यस्यसः गिरेः शृंगाणी वदंष्ट्रा यस्यसः ध्वातवदंतरास्यं यस्यसः वितताध्वजि
ह्वा यस्यसः परुषानिलवच्छ्वासो यस्यसः दववदीक्षणयोरुष्णः दाववदृष्टिरित्यर्थः परुषानिलश्वासश्चासौ दवेक्षणोष्णश्च तथा १७ वस्तु-
तोऽजगरमेव व्यात्ततुंडं दृष्ट्वा वृंदावनस्य श्रीः संपदेषेति श्वांत्या मत्वा विपरीतं व्यात्ता जगरतुंडं सादृश्येनोत्प्रेक्षितवंतः १८ ६५ ६५

उत्प्रेक्षामेव प्रश्नोत्तराभ्यामाहुः अहो इति सत्वकूटं सत्वाभासमिदं न वा तत्राप्यस्मत्संगसनाय व्याप्तेयं द्यालतुंडं तद्वदचरति वानवा
१९ निश्चितं तथैवेत्याह सत्यमिति अर्ककरैरारक्तं घनमुत्तरोष्ठवत्पश्यत तस्य घनस्य प्रतिच्छायाया अरुणं रोधस्थलं अधरोष्ठवत्पश्य
तैति सर्वत्रान्वेति २० सृक्किम्यामोष्ठप्रांताभ्यां प्रतिस्पृष्टे ते तुल्यतया वर्त्तेते न गोदरे गिरिद्वयो एतास्तुंगशृंगालयः तस्य दंष्ट्राभिः स्पृष्ट
मानाः २१ आस्तृतायाममार्गः विस्तृतो दैर्घ्यवान्मार्गः प्रतिगर्जति प्रतिस्पृष्टे एषां शृंगाणामंतर्गतं मध्यगतं ध्वांतमेतत् अंतराननम्
आननस्य मध्यं प्रतिगर्जति २२ दावेनोष्णाः खरो वातोऽयम् तेन दावाग्निना दग्धानां सत्वानां यो दुर्गंधः स एव सर्पंतिर्गतामिषगंधं

अहो मित्राणि गदतसत्त्वकूटं पुरः स्थितम् अस्मत्संगसनाय व्याप्तेयं द्यालतुंडाय तेन वा १९ सत्यमर्ककरारक्तमुत्तरा
हनुवद्घनम् अधराहनुवद्घोषस्तत्प्रतिच्छायायाऽरुणम् २० प्रतिस्पृष्टे ते सृक्किम्यामोष्ठस्येन गोदरे तुंगशृं
गालयोऽप्येतास्तदंष्ट्राभिश्च पश्यत २१ आस्तृतायाममार्गोऽयं रसनां प्रतिगर्जति एषां मंतर्गतं ध्वांतमेतदप्यं
तराननम् २२ दावाष्णारखरो वातोऽयं श्वासवद्भाति पश्यत तद्गन्धसत्त्वदुर्गंधोऽप्यंतरामिषगंधवत् २३ अस्मा
न्किमत्र ग्रसिता निविष्टानयं तथा चेद्बहुवद्दिनं क्ष्यति क्षणादनेनेति वकार्युशन्मुखं वीक्ष्योद्भूतः करताडनेययुः
२४ इत्येभिधोऽतथ्यमतज्ज्ञाभाषितं श्रुत्वा विचिंत्येत्यमृषामृषायते रक्षो विदित्वाऽखिलभूतहृत्स्थितः स्वानां
निरोधुं भगवान्मनोदधे २५ तावत्प्रविष्टास्तु सरोदरांतरपरं नगीर्णाः शिशवः सवत्साः प्रतीक्षमाणेन वकारि वं
शनं हतस्युकांतस्मरणेन रक्षसा २६ तान् वीक्ष्य कृष्णाः सकलाभयप्रदो ह्यनन्यनाथान् स्वकरादवच्युतान् दीनां
श्च मृत्योर्जठराग्निघासानूयुणाऽर्दितो दिष्टकृतेन विस्मितः २७

वद्भाति २३ एवं संतमेवाजगरमन्यथोत्प्रेक्ष्य निर्भयाययुः किं

ग्रसिताग्रसिष्यति अनेन श्रीकृष्णेन हं भवेति वकारेण शल्कमनीयं मुखम् २४ अमृषावस्तुतः सर्पवपुरस्तर एव मृषायते स्वानां सर्पसादृश्यगो
चरत्वेन प्रतीयते इति तान् निरोधुं वारयितुं यावन्मनोदधे तावत्प्रविष्टा इत्युक्तं तरेणान्वयः २५ तावत्प्रविष्टा एव केवलं न तु तेन गीर्णा गिलिताः जी
र्णा इति पाठोऽपि स एवार्थः कथं भूतेन हतयोः स्वकयोरंतं स्मरति अनुध्यायतीति तथा तेन अत एव वकारेः श्रीकृष्णस्य प्रवेशं प्रतीक्षमाणेन २६
स्वकरादवच्युतान् विनिःसृतान् विस्मितः सन् कृत्यं किमत्रेत्यादिविचिंत्य तत्रोपायं ज्ञात्वा स्वयमप्यविशदित्यन्वयः २७ ७९ ७९

कथंविचिंत्य अस्य जीवनममीषांच विहिंसनमिति ह्ययं वै निश्चितं कथं न स्यादिति २८ घनच्छदामेधांतरिताः कौणपाः कुणपाः शिनोराक्षसाः को
णपो निर्भ्रंतिस्तदीया इति वा २९ चूर्णी किर्तुमिच्छोः तस्य गले आदावेव तरसा वृधे अवर्द्धत ३० निरुद्धो मुखवादीनां मार्गभूतः कंठो यस्य
स्तितस्य उद्ग्राणदृष्टेः बहिर्निर्गतलोचनस्य अंतरंगे देहमध्ये पूर्णः परिभृतः मूर्द्धन्मूर्द्धनि ब्रह्मरंध्रं निर्भिद्य बहिर्विनिर्गत इति ३१ प्राणेषु इंद्रि
येषु स्वयामृतवर्षिण्या दृष्ट्येव ३२ अहिदेहे स्थितं शुद्धसत्त्वमयं ज्योतिर्निर्गल्य रवेऽवस्थितम् तस्मिन् ईशो विवेश ३३ स्वकृतः स्वकार्यकृतः श्री

कृत्यं किमत्रास्य खलस्य जीवनं न वा अमीषांच सतां विहिंसनम् ह्ययं कथं स्यादिति संविचिंत्य तज्ज्ञात्वा विशत्तुं
इमं शेषदृग्धरिः २८ तदा घनच्छदा देवाभयाद्वा हेति चुक्रुशुः जहृषुर्ये च कंसाद्याः कौणपास्त्वघबांधवाः २९
तच्छ्रुत्वा भगवान् कृष्णस्त्वय्ययः सार्धं वत्सकम् चूर्णीचिकीर्षोरात्मानं तरसा वृधे गले ३० ततोऽतिकायस्य
निरुद्धमार्गिणोऽह्कद्ग्राणदृष्टेः फ्रमत्स्वितस्ततः पूर्णोऽंतरंगे पवनो निरुद्धो मूर्द्धन्निनिष्पाद्य विनिर्गतो बहिः
३१ तेनैव सर्वेषु बहिर्गतेषु प्राणेषु वत्सान् सहृदः परेतान् दृष्ट्वा स्वयो त्याप्य तदन्वितः पुनर्वत्सान् मुकुंदो भगवान्
विनिर्ययौ ३२ पीनाहिर्भोगो स्थितमद्भुतं महज्ज्योतिः स्वधाम्ना ज्वलयद्दिशो दश प्रतीक्ष्य रवेव स्थितमीशानिर्ग-
मं विवेश तस्मिन्निषतां दिवौकसाम् ३३ ततोऽतिदृष्टाः स्वकृतोऽकृता ह्येण पुष्पैः सुरा अप्सरसश्च नर्तनैः गी-
तैः सुगावाद्यधराश्च वाद्यकैस्तैश्च विप्राजयनिः स्वनैर्गणाः ३४ तदद्भुतस्तोत्रसुवाद्यगीतिकाजयादिनैकोत्स-
वमंगलस्वनान् श्रुत्वा स्वधाम्नोऽत्यज आगतोऽचिरात् दृष्ट्वा महेशस्य जगाम विस्मयम् ३५ राजन्ना जगरंच
मं शुष्कं वृंदावनेऽद्भुतम् व्रजौकसां बहुतिथं बभूवा क्रीडगद्गरम् ३६ एतल्लोमारजं कर्म हरेरात्मा हि मोक्षणम्

कृष्णस्यार्हणमकृतपूजामकुर्वन् सुगाः सुषुगायंतीति गंधर्वादयः ३४ किंच तेषां यान्यद्भुतस्तोत्रादीनि तेषां नैकोत्सवा अनेकोत्सवा ये मं-
गलस्वनास्तान् स्वधाम्नः अंतिसमीपे श्रुत्वा अजो ब्रह्मा अचिरादागतः ईशस्य श्रीकृष्णस्य महिमानं दृष्ट्वा विस्मयं प्रापेति ३५ बहुतिथं ब-
हुकालम् आक्रीडगद्गरं क्रीडार्थं महाविलम् ३६ अन्यच्चातिचित्रं वृत्तमित्याह एतदिति कौमारं पंचमाब्दांतं पौगंडं दशमावधि केशोरमा-
पंचदशाद्यौवनंतु ततः परम् हरेः कौमारजं पंचमाब्दकृतं कर्म तदैव दृष्ट्वा पौगंडकेष्वेऽब्दे बाला अद्यैतद् वृत्तमित्युच्यते ३५ ३६

किंतु कर्ममृत्योः सकाशादात्मनामहेश्वरमोक्षणम् आत्मनां प्रसिद्धान्मृत्योः अहेस्तसंसारलक्षणात् अथास्तरस्यज्योतिषः श्रीकृष्णोपवे-
शमपितदादृष्टंकथितवन्तइत्यर्थः ३७ नैतद्विचित्रमिति किंतदित्यपेक्षायामाह अघोऽपीति आत्मसाम्यं स्वसमानरूपताम् ३८ यस्यां
गंमूर्तिस्तस्यप्रतिमाप्रतिकृतिः तत्रापिकेवलं मनोमयी साऽपिबलादंतराहितासतीभागवतीगतिंददौप्रज्ञादादिभ्यः सएवसाक्षात्स्वयमंत-
र्गतः किंपुनः नित्याचासावात्मस्वरवानुभूतिश्चतयाऽभितोव्युदस्तामायायेनसः ३९ येनश्रवणेननिगृहीतंवशीकृतंचेतोयस्यसः ४०

मृत्योः पौगंडकेबालादृष्टोचुर्विस्मिताव्रजे ३७ नैतद्विचित्रंमनुजार्भमायिनः परावराणांपरमस्यवेधसः अ-
घोऽपियत्स्पर्शनधौतपातकः प्रापात्मसाम्यं स्वसतां सुदुर्लभम् ३८ सकृद्यदंगप्रतिमांतराहितामनोमयीभा-
गवतीददौगतिम् सएवनित्यात्मस्वरवानुभूत्यभिव्युदस्तामायोऽतर्गतोहिकिंपुनः ३९ सूतउवाच इ-
त्यंहिजायादवदेवदत्तः श्रुत्वास्वरातुश्चरितंविचित्रम् पप्रच्छभूयोऽपितदेवपुण्यं वैयासकिंयन्निगृहीतचेताः
४० राजोवाच ब्रह्मन्कालांतरकृतंतत्कालीनंकथंभवेत् यत्कोमारैरहरिकृतंजगुः पौगंडकेऽर्भकाः ४१
तद्ब्रह्ममेमहायोगिन्परंकौतूहलंगुरो नूनमेतद्दूरेरेवमायाभवतिनान्यथा ४२ वयंधन्यतमालोकेगुरोऽपिद्वत्र-
बंधवैः यत्पिबामोमुहुस्त्वत्तः पुण्यं कृष्णकथाऽमृतम् ४३ सूतउवाच इत्यस्मपृष्टः सतुबादरायणिस्त-
स्मारितानंतहृताखिलेन्द्रियः कृच्छ्रात्पुनर्लब्धबहिर्दृशिः शनैः प्रत्याहतभागवतोत्तमोत्तम ४४ इतिश्री-
भागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुकउवाच साधुपृष्टंमहाभागत्वया
भागवतोत्तम यन्भूतनयसीशस्यशृण्वन्मपिकथांसुहुः १

कालांतरे कौमारे कृतं पौगंडके कथं ज्ञात्वोचुरित्यर्थः ४१ ४२ तेनयः स्मारितोऽनंतः तेन हृतानि अखिलेन्द्रियाण्य-
स्यसः तथाभूतोऽपिकथंचिल्लब्धबहिर्दृष्टिः हेभागवतोत्तमोत्तम हेशौनक ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेदीक्षा-
यांद्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशोहरद्वह्मावसान्यालांश्चमायया तदातत्सर्वरूपोब्धंकृष्णः पूर्ववदाचरत् १ नूतनयसि नव्यव-
करोषि १ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

तथाहिसारभृतांसारग्राहिणामयंनिसर्गः स्वभावः कोऽसौअच्युतस्यवार्त्ताप्रतिक्षणंसाधुनव्यवद्वतीतियत्सः विदानांस्त्रैणानांस्त्रियाः
कामिन्यावार्त्ताइव कथंभृतानामपिसताम् याअच्युतवार्त्तेवअर्थोयेषांतानिवाणीश्रुतिचेतांसियेषांतथाभृतानामपि २ ३ ४ भोजन
विधानायपुलिनंस्तौति अहोइति स्वीयानांकेलीनांसंपदोविद्यंतेयस्मिन्तत् मृदुलाअच्छावालुकायस्मिन्तत् किंच स्फुटद्विकसत्स
रः सरोजबाहुल्येनोपचारतः सरएवविकसदित्यक्तंतस्यगंधः तेनहृताः आकृष्टाः अलयः पत्रिणश्चयेतेषांकेउदकेधनयस्तेषांप्रतिध्वानाः
तैर्लसंतोद्रुमास्तैराकुलं व्याप्तमूदिवारूढंवेलातीतमित्यर्थः ६ आरूढसंरूढा शादलेहरिततृणदेशो ७ तदातेविरेजुः कृष्णस्यविषकूप

सतामयंसारभृतांनिसर्गोयदर्थवाणीश्रुतिचेतसामपि प्रतिक्षणंनव्यवदच्युतस्ययत्स्त्रियाविदानामिवसाधु
वार्त्ता २ शृणुष्यावहितोराजन्नपिगुह्यवदामितं ब्रूयुःस्निग्धस्यशिष्यस्यगुरवोगुह्यमप्युत ३ तथाऽधवद-
नान्मृत्योरक्षित्वावत्सपालकान् सरित्पुलिनमानीयभगवानिदमब्रवीत् ४ अहोऽतिरम्यंपुलिनंवयस्याःस्व
केलिसंपन्मृदुलाच्छवालुकम् स्फुटत्सरोगंधहृतालपत्रिकध्वनिप्रतिध्वानलसद्द्रुमाकुलम् ५ अत्रभोक्तव्य
मस्माभिर्दिवारूढंक्षधाऽर्दिताः वत्साःसमीपेऽपःपीत्वाचरतुशनकैस्तृणम् ६ तथेतिपाययित्वाऽभावित्साना
रूढाशादले मुक्ताशिक्यानिबुभुजःसमंभगवतामुदा ७ कृष्णस्यविषकूपुरुराजिमंडलैरभ्याननाःफुल्लदृशो
व्रजार्भकाः सहोपविष्टाविपिनविरेजुश्छदायथाऽभोरुहकर्णिकायाः ८ केचित्पुष्पैर्दलैःकेचित्पल्लवैरंकुरैः
फलैः शिग्भिस्त्वग्भिर्दृषद्भिश्चबुभुजुःकृतभाजनाः ९ सर्वेमियोदर्शयंतःस्वस्वभोज्यरुचिपृथक् हसंतोहास-
यंतश्चाभ्यवजहुःसहेश्वराः १० बिभ्रद्दण्डजठरपटयोःशृंगवेत्रेचकक्षेवामेषाणामसृणकवलतफलान्यंगुलीषु
तिष्ठन्मध्येस्वपरिसहृदोहासयन्नर्मभिःस्वैःस्वर्गलोकेमिषतिबुभुजेयज्ञभगबालकेलिः ११

रितः पुरुराजिमंडलैर्बहुभिः

पंक्तिमंडलैः सहनैरंतर्येणोपविष्टाः श्रीकृष्णाभिमुखान्याननानियेषांते फुल्लदृशः विकसितनयनाः कमलकर्णिकायाः परितःपत्राणिय-
थेति ८ पुष्पैस्तदलैः अन्यैश्चपत्रैःकृतानिभाजनानियैस्ते ९ रुचिंस्वादविशेषम् अभ्यवजहुः बुभुजिरे सहेश्वराः श्रीकृष्णसहिताः १० यज्ञ
शुगपितेषुबुभुजे बालानामिवकेलिर्यस्यसः तदाह उदरवस्त्रयोर्मध्येवेणुंबिभ्रत्तदधदितिसर्वत्रसंबध्यते वामइतिकक्षपाण्यार्विशोषणम्

मसृणंस्निग्धंदध्योदनकवलम् तदुचितानिबिल्वादिफलानिअंगुलीसंधिषु कर्णिकेवसर्वाभिसुर्योमध्येतिष्ठन् स्वस्यपरितउपविष्टान्
सहृदः सौर्नर्मभिः परिहासवाक्यैः स्वर्गलोकेस्वर्गवासिनिजनेमिषति आश्चर्येणपश्यतिसतिलोकेजनानांमध्येबुभुजे ११ १२ भीभयं
भयहेतुभ्योभयमस्यअपास्य यद्वा अस्यविश्वस्यभियोऽपिभयंयः श्रीकृष्णः आशाद्भोजनात् अस्मिन्पादेअक्षराधिक्यमार्षम् १३
अद्रिषुतद्वरीषुकुंजेषुलतादिपिहितोदरविवरेषुगह्वरेषुसंकटस्थानेषु १४ अंभोजन्मनः पद्माज्जनिर्यस्यसः ब्रह्मातदंतरेतस्मिन्नवसरे
गतः आगतः तच्छिद्रं प्राप्नोवा मंजुमनोहरम् अन्यदपिमहत्त्वंमहिमानंद्रष्टुंतस्यवत्सानितः स्थानाहत्सपांश्चान्यत्रनीत्यास्वयंतिरोबभूव

भारतैवंवत्सपेषुभुंजानेष्वच्युतात्मसु वत्सास्त्वंतर्वनेदूरंविविश्वस्तृणलोभिताः १२ तान्दृष्ट्वाभयसंत्रस्तानूचे
कृष्णोऽस्यभीभयम् मित्राण्याशान्माविरमतेहानेष्वेवत्सकानहम् १३ इत्युक्त्वाऽद्रिदरीकुंजगह्वरेष्वाम्बुवत्स
कान् विचिन्वन्भगवान्कृष्णः सपाणिकवलोययौ १४ अंभोजन्मजनिस्तदंतरगतोमायाभक्तस्येशितुद्रष्टुंमं
जुमहित्वमन्यदपितद्वत्सानितोवत्सपान् नीत्याऽन्यत्रकुरुद्वहंतरेदधान्तरेऽवस्थितोयः पुरादृष्ट्वाऽघासरमोक्ष
णंप्रभवतः प्रातःपरंविस्मयम् १५ ततोवत्सानदृष्ट्वेत्यपुलिनेऽपिचवत्सपान् उभावपिवनेकृष्णोविचिकायस-
मंततः १६ क्वाप्यदृष्ट्वाऽतर्विपिनेवत्सान्यालांश्चविश्ववित् सर्वविधिकृतंकृष्णः सहसाऽवजगामह १७ ततः कृष्णो
सुदंकर्तुंतन्मातृणांचकस्यच उभयायितमात्मानंचक्रेविश्वकृदीश्वरः १८ यावद्वत्सपवत्सकाल्पकवपुर्यावत्करा-
द्यादिकंयावद्यष्टिविषाणवेणुदलशिग्यावद्विभूषांवरम् यावच्छीलगुणाभिधाकृतिवयोयावद्विहारादिकंसर्ववि-
ष्णुमयंगिरौऽगवदजः सर्वस्वरूपोवभौ १९

प्रभवतः श्रीकृष्णस्य १५ उभावपिवत्सान्वत्सपांश्चविचिकाय अन्वीक्षितवान् १६ वि-
धिकृतं ब्रह्मणा कृतम् १७ उभयायितं वत्सतत्पालरूपेण वर्तमानमित्यर्थः अयंभावः यदि तृष्णीमासेतर्हितन्मातृणां विषादः स्यात् यदि च ताने-
वानयिष्यामितर्हि ब्रह्मणो मोहो न स्यादिति तदुभयप्रीतये तथा चक्र इति १८ तदेव दर्शयति यावदिति वत्सपानां वत्सकानां चाल्पकं वपुः प्रमाणम-
नतिक्रम्य एवमुपर्यपि योज्यम् यद्वा यावद्वत्सपादिवपुस्तावत्सर्वरूपोऽजः कृष्णो वभा वित्यर्थः उत्तरत्राप्येवं सर्वविष्णुमयं जगत् इति प्रसिद्धा-
यागीः तस्या अंगवत् सागीरे वार्थस्वरूपेण प्रत्यक्षायथा तथा वभूवेत्यर्थः १९

एवंसर्वात्मासन्ब्रजं प्राविशत् कथं स्वयमात्मैव प्रयोजक आत्मरूपान् गोवत्सानितिकर्मापि स्वयमेवेत्युक्तम् आत्मरूपैर्वत्सपैः प्रतिवार्यप्रयोज्यक-
र्ताऽपि स्वयमेवात्मविहारैः क्रीडन्नितिक्रियाऽपिकारकाण्यपि स्वयमेवेत्यर्थः २० तत्तदात्मा तत्तद्गोपबालरूपोऽभवत् ततस्तत्तत्सद्यप्रविष्टः २१
गोपिकामोहमाह तन्मातर इति तन्मातरो वेणुरवेण त्वरया उत्थिताः सत्यः स्तनान्मत्वा परंब्रह्मैव दोर्भिरुदुह्युत्थाप्य स्नेहेन स्तुतं स्तन्यं पयः स्रधा
सर्वं पय एव सुधावत्त्वादु आसववन्मादकं पायया मासुरित्यर्थः २२ एवं यामयमेन च तत्तत्कालक्रीडानियमेन सायंगतः प्राप्तः स्वाचरितैः स्वस्याच-
रितैः शोभनैराचरितैर्वा मातृः प्रहर्षयन् ततस्ताभिरुन्मर्द्नादिभिरुपलालित इति २३ गवांमोहनमाह गाव इति परिहृता आहूताश्च ते संगता-

स्वयमात्मात्मगोवत्सान् प्रतिवार्यात्मवत्सपैः क्रीडन्नात्मविहारैश्च सर्वात्मा प्राविशद्ब्रजम् २० तत्तद्वत्सान् पृथ-
ङ्गत्वा तत्तद्गोष्ठे निवेशय सः तत्तदात्माऽभवद्ब्रजं तत्तत्सद्यप्रविष्टवान् २१ तन्मातरो वेणुरवेण त्वरोत्थिता उदुह्यदो-
र्भिः परिरभ्य निर्भरम् स्नेहस्तुतस्तन्यपयः स्रधा सर्वं मत्वा परंब्रह्म सुतान् पाययन् २२ ततो नृपोन्मर्द्नमज्जलेप-
नालंकाररक्षातिलकाशनादिभिः संलालितः स्वाचरितैः प्रहर्षयन् सायंगतो यामयमेन माधवः २३ गावस्ततो गो-
ष्ठमुपेत्य सत्वरं हुंकारघोषैः परिहृतसंगतान् स्वकान् स्वकान् वत्सतरान् पाययन् मुहुर्लिहंत्यः स्रवदौधसंपयः २४
गोगोपीनां मातृताऽस्मिन् सर्वास्नेहर्द्धिकां विना पुरोवदास्वपि हरेस्तोकतामायया विना २५ ब्रजौकसां स्वतोकेषु
स्नेहवल्ग्वब्दमन्वहम् शनैर्निःसीमवदधे यथा कृष्णोत्वपूर्ववत् २६ इत्थमात्मात्मनात्मानं वत्सपालमिषेण सः पा-
लयन् वत्सपो वर्षे चिक्रीडे वनगोष्ठयोः २७

श्चतान् २४ एतावत्तु वैषम्यं कृष्णस्यापि दुर्निवारमासीदित्याह गोगोपीनामि-
ति गवांगोपीनां चास्मिन् कृष्णो मातृता उपलालनादिरूपा पुरोवदेवासीत् किंतु स्नेहर्द्धिकां विना स्नेहाधिक्यं विदानीं विशोष इत्यर्थः आस-
गोगोपीषु हरेस्तोकता च बालभावनाऽपि पूर्ववदेवासीत् किंतु मायया विना ममेयं माताऽहमस्याः पुत्र इति मोहं विनेत्यर्थः २५ स्नेहर्द्धिमेव
दर्शयति ब्रजौकसामिति यथा कृष्णो यशोदानंदने स्वपुत्रेभ्योऽपि स्नेहाधिक्यं पूर्वमासीत् इदानीं स्वतोकेषु पितर्येवावर्द्धतेत्यर्थः आब्दं या-
वत्संवत्सरं निःसीमयथाभवति २६ एवमात्मा श्रीकृष्णः वत्सपो भूत्वा तत्रापि वत्सानां पालानां च मिषेणात्मानमात्मना पालयन् क्रीडित-
वानित्यर्थः २७

एतावत्पर्यंतं रामस्यापि मोह एवासीत् संवत्सरांते तु कथंचिज्ज्ञातवानिति दर्शयन्माह एकदेति पंचपासुपं च सुवाराधिषु हायना
पूरणीषु पूरकतयाः वशिष्टास्तिस्र्यर्थः २८ ततोदूरतर एव गोवर्धनशिरसरेचरं त्यो गावो व्रजसमीपे चरतो वत्सान् ददृशुः २९ तदैव स गोव्र
जः गवां कलापैः यतस्तत्स्नेहवशः तेषां वत्सानां स्नेहेनाकृष्टः अतएव न स्मृत आत्मा येन सः जवेन उपव्रजमगात् कथं भूतः अत्यात्मपदुर्गमा
र्गः अतिक्रान्त आत्मपान् गोपालान् यः सो त्यात्मपः तथा दुर्गो दुर्गमो मार्गो यस्य सः स च स च तथा युक्ताभ्यां पद्भ्यां धावनू द्वीपादिव प्रतीयमा
नः ककुदि आकुंचिता ग्रीवा यस्य सः उदास्य पुच्छः उन्नमितान्यास्यानि पुच्छानि च येन सः आस्तु पयाः सर्वतः स्खवंति पयांसि यस्य सः आस्तु
पया इत्यपि पाठे स एवार्थः गोव्रज इत्यनेन वृषभादयोऽप्यगुरित्युक्तम् ३० तत्र विशेषतो धेनूनां चैवित्तमाह समेत्येति गोवर्धनस्याधः वत्स

एकदा चारयन् वत्सान् सरामो वनमाविशत् पंचपासुपं चि यामासु हायना पूरणी घ्रजः २८ ततो विदूराच्चरतो गा
वो वत्सान् उपव्रजम् गोवर्धनाद्विशिरसि चरं त्यो ददृशुस्तृणम् २९ दृष्ट्वाऽयतस्नेहवशोऽस्मृतात्मा स गोव्रजोऽ
त्यात्मपदुर्गमार्गः द्वीपात् ककुद्ग्रीव उदास्य पुच्छोऽगालं कृतैरास्तु पयाजवेन ३० समेत्य गावोऽधो वत्सान् वत्स
वत्सोऽप्यपाययन् गिलंत्यद्वचां गानिलिहंत्यः स्वीधसंपयः ३१ गोपास्तद्रोधनायासमौघ्यलज्जोरुमन्युना दु
र्गाध्वकृच्छ्रतोऽप्येत्य गोवत्सो ददृशुः सुतान् ३२ तदीक्षणप्रेमरसाप्लुता शयाजातानुरागागतमन्यवोऽर्भकान्
उदुह्यदोर्भिः परिरभ्य मूर्द्धनि घ्राणैरवापुः परमांसुदंते ३३ ततः प्रवयसो गोपास्तोकाश्लेषकनिवृताः कृच्छ्राच्छ
नैरपगतास्तदनु स्मृत्युदध्रवः ३४ व्रजस्य रामः प्रेमर्द्धेर्वीक्ष्योत्कंठ्यमनुक्षणम् मुक्तस्तनेष्वपत्येष्वप्यहेतुविदं चिं
तयत् ३५

वत्यः पुनः प्रसूता अपि ३१ रामेण दृष्टं वत्सेषु गवां स्नेहातिशयमुक्ता गोपानामपि दर्शयितुमाह गोपा इति तासां गवां रो
धनेय आयासः तस्य मौघ्येन मोघत्वेन लज्जया सहोरुमन्युना दुर्गमार्गजनितक्लेशेन चाप्येत्य गोवत्सैः सह सुतान् ददृशुः ३२ ततश्च तेषा
मीक्षणेनोद्गतोयः प्रेमरसस्तस्मिन्नाप्लुताः निमग्नाः आशया येषां ते लज्जामन्यु कृच्छ्रैस्तानपिताडयितुमागताः संतोऽपगतमन्यवः प्रसूत
जातोऽनुरागो येषां ते मूर्द्धनि घ्राणैरवापुः परमांसुदमवापुः ३३ कृच्छ्रात्ततोऽपगताः निवृत्ताः तेषां सुतानामनु स्मृत्योद्गच्छंति अश्रूणि ये
षां ते ३४ प्रेमर्द्धेः औत्कंठ्यमतिशयमुक्तस्तनेष्वपत्येषु वीक्ष्य हेतुं अजानन् अचिंतयत् ३५

चिन्तामेवाह किमेतदिति द्वाभ्याम् वासुदेवेयथापुराप्रमेतथास्वतोकेष्वपि ब्रजस्य प्रेमवर्द्धते किमेतदद्भुतमिति किंच सात्मनः मत्सहितस्य
 ब्रजस्य ममतेषु प्रेमकारणं किमिति भावः ३६ केयं मायादेवानां वानराणां वा अस्फराणां वा कुतो वा कस्मात्प्रयुक्ता तत्रान्यमायानसंभव-
 ति यतो ममापि मोहो वर्तते अतः प्राच्यशो मत्स्वामिनः श्रीकृष्णस्यैव मायेयमस्त्विति संभावयति ३७ सवयसान् सखीनपि वयुनेन ज्ञानम-
 येन चक्षुषा वैकुण्ठं श्रीकृष्णमेवापश्यत् ३८ एवं कृष्णरूपान् सामान्यतो ज्ञात्वा कृष्णं दृष्ट्वा कृष्णापदेशेन विशेषतो ज्ञातवानित्याह नैतद-
 ति अयमर्थः पाल्यमानास्तावद्दत्ताक्षणीणामंशाः पालाश्च देवानामंशा इति तावदहं वेद्यि इदानीं तु न तथा किंतु अस्मिन् भिदाश्रयेऽपि
 त्वमेव भासि अतस्त्वं सर्वं पृथक् विविच्य कथं वृत्तमिति वदेत्कृत्तेन प्रभुणा बलानि गमात् संक्षेपत एवोक्तं वृत्तं बलौ वैत विदितवानित्यर्थः ३९
 ततः किं वृत्तमित्यपेक्षायामाह तावदिति वर्षे जाते आत्मनो मानेन नुद्यने हसा नुदिमात्रेण कालेन सकलं सानुचरं हरिं ददर्श ४० दृष्ट्वा च व्य-

किमेतदद्भुतमिव वासुदेवेऽखिलात्मनि ब्रजस्य सात्मनस्तोकेष्वपूर्वे प्रेमवर्द्धते ३६ केयं वा कुत आयाता देवी वाना-
 र्युतासुरा प्रायोमायाऽस्तु मे मर्तुर्नान्यामेऽपि विमोहिनी ३७ इति संचित्य दाशाहं वित्सां सवयसानपि सर्वानां च
 पृथक्कुठंचक्षुषा वयुनेन सः ३८ नैतस्फरेशाक्षरयो न चैतत्त्वमेव भासी शभिदाश्रयेऽपि सर्वं पृथक्त्वं निगमात्कथं व-
 देत्कृत्तेन वृत्तं प्रभुणा बलौ वैत ३९ तावदेत्यात्मभूरात्ममानेन नुद्यने हसा पुरो वदब्दं क्रीडतं ददृशे सकलं हरि-
 म् ४० यावंतोगो कुले बालाः सवत्साः सर्व एव हि मायाशयेशयानामेनाद्यापि पुनरुत्थिताः ४१ इत एतेऽत्र कुत्र-
 त्यामन्मायामोहिते तरे तावंत एव तत्राब्दं क्रीडंतो विष्णुना समम् ४२ एवमेतेषु भेदेषु चिरंध्यात्वा स आत्मनि
 सत्याः कैकतरेनेति ज्ञातुं नष्टं कथंचन ४३ एवमसंमोहयन् विष्णुं विमोहं विश्वमोहनम् स्वयमेव माययाऽजोऽपि स्व-
 यमेव विमोहितः ४४ तस्यांतमो वन्नेहारं स्वद्योतार्चिरिवाहनि तर्कयदित्याह यावंत इति द्वाभ्याम् मेमायाशये मायातल्ये

४१ मन्मायामोहितेभ्य इतरे कुत्रत्याः ४२ इति वि तर्कयन् न सुहृदित्याह एवमिति द्वाभ्याम् एवमेतेषु भेदेषु चिरंध्यात्वा स आत्मभूरिति पा-
 ठः ४३ ४४ ननु मायाश्रयस्य तस्य कुतो मोह इत्यत आह तस्यामिति महामायिनि भगवति अन्यमायाया आवरणविक्षेपकत्वाभावे दृष्टांत-
 द्वायमाह तस्यांतमिस्त्रायां रात्र्यां नैहारं हि मकणप्रभवंतम इव तद्वि ताशो पसर्जनस्यापि तमसो नैहारमिति विशेषणं छांदसंतत्तमो यथा धृ-
 शगावरणं न करोति किंतु तत्रैव लीयते यथा न स्वद्योतार्चिरहनि पृथक् प्रकाशनं करोति

एवंमहतिपुरुषेषुंजतः पुंसः इतरानीचामायातयातत्रनकिंचित्करोति किंतु आत्मनिस्वस्मिन्नेव ऐशं सामर्थ्यं निहंतीति ४५ अन्यदप्याश्व
र्यमाह तावदिति वत्सपालाः वत्साः पालाश्च सर्वे यष्टिविषाणादयश्च ४६ ४७ श्रीवत्सप्रभायुक्तान्यंगदानि दोष्युषेषाम् रत्नमयानिकंबुव
न्निधाराणिकंकणानि पाणिषु येषां ते च ते च ४८ तथाभूरिवहुजन्मार्जितं पुण्यं तद्युक्तैर्जनैरर्पितैः ४९ चंद्रिकाविशदस्मितयुक्तैः सारुण-
गुणेन च वर्तमाना येः पांगास्तैर्वीक्षितैः स्वकार्थानां स्वभक्तमनोरथानां रजःसत्त्वाभ्यां स्पृष्टपालका इव व्यदृश्यंत सत्त्ववद्विशदस्मितेन पालका इव
रजोवदरुणगुणेन च स्वशरद्वता दृक्कटाक्षैर्द्योतमाना इत्यर्थः ५० आत्मा ब्रह्मा तदादिस्तंबपर्यंतैरनेकाहैरनेकार्हाणैः ५१ अजाद्याभिर्मा

महतीतरमायैशं निहंत्यात्मनियुंजतः ४५ तावत्सर्वे वत्सपालाः पश्यतोऽजस्य तत्क्षणात् व्यदृश्यंत घनश्यामाः
पीतकौशेयवाससः ४६ चतुर्भुजाः शंखचक्रगदाराजीवपाणयः किरीटिनः कुंडलिनो हारिणो वनमालिनः ४७
श्रीवत्सांगदोस्तत्त्वकंबुकंकणपाणयः नूपुरैः कटकैर्भाताः कटिसूत्रांगुलीयकैः ४८ अंघ्रिमस्तकमापूर्णास्तुलसी
नवदामभिः कोमलैः सर्वगात्रेषुभूरिपुण्यवदर्पितैः ४९ चंद्रिकाविशदस्मितैः सारुणापांगवीक्षितैः स्वकार्थानां
मिव रजःसत्त्वाभ्यां स्पृष्टपालकाः ५० आत्मादिस्तंबपर्यंतैर्मूर्तिमद्भिश्चराचरैः नृत्यगीताद्यनेकाहैः पृथक् पृथक्
पासिताः ५१ अणिमाद्यैर्महिमभिरजाद्याभिर्विभूतिभिः चतुर्विंशतिभिस्तलैः परीता महदादिभिः ५२ कालस्व
भावसंस्कारकामकर्मगुणादिभिः स्वमहिध्वस्तमहिभिर्मूर्तिमद्भिरुपासिताः ५३ सत्यज्ञानानंतानंदमात्रैकरस
मूर्तयः अस्पृष्टभूरिमाहात्म्या अपि ह्यपनिषद्दृशाम् ५४

याविद्यादिभिर्विभूतिभिः शक्तिभिः महदादिभिरिति महत्सूत्रयोरपृथक्त्वविवक्षया चतुर्विंशतितलैर्जगत्कारणैः ५२ कालादिभिश्च तत्सह-
कारिभिः तत्रस्वभावः परिणामहेतुः संस्कारउद्बोधकः स्वमहिध्वस्तमहिभिः भगवन्महिम्नातिरस्कृतस्वातंत्र्यैः उक्तैः सर्वैरणिमाद्यैः ५३ सर्वे
षांमूर्तिमत्त्वेऽपि विशेषमाह सत्यज्ञानरूपाश्च अनंताश्च आनंदरूपाश्च तत्रापि तदेकमात्राविजातीयसंभेदरहिताः तत्रापि चैकरसाः सदैकरूपा
मूर्तयो येषां ते यद्वा सत्यज्ञानादिमात्रैकरसं यद्वा सतदेवमूर्तयो येषां मिति अतएवोपनिषत् आत्मज्ञानं सैव हृक्चक्षुर्येषां तेषां अपि हि निश्चित
म् अस्पृष्टभूरिमाहात्म्याः न स्पृष्टं स्पर्शयोग्यं भूरिमाहात्म्यं येषां ते तथाभूताः संतो व्यदृश्यंतेति ५४

एवंसकृत् एकदेवददर्श परब्रह्मणोविशेषणम् यस्येति ५५ अतिकुतुकेनाश्रयेण उहृत्य दृष्टीः परावृत्य हंसपृष्ठे निपत्येति वा कुतुकशा-
ब्दे तृतीयायाश्छांदसोलुक् यद्वा उहृत्य इति च्छेदः अतिकुतुकेन उहृत्यः विलोड्यः विपर्यस्तः सन्नितियावत् पाठांतरे तु अतिकुतुकेनो हृतः
क्षुभितः तेषां धाम्ना तेजसास्तब्धसर्वेन्द्रियो ब्रह्मातूष्णीं निश्चलोः भूत् अत्र दृष्टांतः पूर्वो ब्रजाधिष्ठात्री काचिद्देवता तस्या अंतिसमीपेषु ति-
काचतुर्मुखी कृतकप्रतिमेव ५६ एवं मोहमग्नमजमुज्जहारेत्याह इतीति इरेशोऽरासरस्वती तस्या ईशो ब्रह्मणि किमिदमिति मुह्यतिसति-
पश्चात्तद्रूपमप्यनीशो सति परमोऽजः श्रीकृष्णः सपदि अजाजवनिकां मायारूपांतिरस्करिणीम् ययाद्भुतं दर्शितम् तां च छादतिरोऽधत्त अ-
पसारितवानित्यर्थः अथवा अयं लोकाभिमानो ममैश्वर्यं द्रष्टुमयोग्य इति तस्योपरि मायां प्रसारितवानिति कमुह्यतिसति अतर्क्ये तर्कागोच-

एवंसकृद्दृष्टाजिः परब्रह्मात्मनोऽखिलान् यस्य भासा सर्वमिदं विष्मातिसचराचरम् ५५ ततोऽतिकुतुको
हृत्य स्तिमितैकादशेन्द्रियः तद्भास्माऽभूदजस्तूष्णीं पूर्वव्यंतीव पुत्तिका ५६ इतीरेशोऽतर्क्ये निजमहिमनि-
स्वप्नमिति के परब्रह्माजातोऽतन्निरसनमुखब्रह्मकमितो अनीशोऽपि द्रष्टुं किमिदमिति वा मुह्यतिसति च छादजो
ज्ञात्वा सपदि परमोऽजाजवनिकाम् ५७ ततोऽर्वाक् प्रतिलब्धाक्षः कः परेतव दुस्थितः कच्छादुन्मील्य वेद-
शीराचष्टेदं सहात्मना ५८ सपद्योवाभितः पश्यन् दिशोऽपश्यत् पुरस्थितम् वृंदावनं जनाजीव्यद्रुमाकीर्णं समा-
प्रियम् ५९ यत्र नैसर्गदुर्वैराः सहासन् नृमृगादयः मित्राणि वाजितावासद्रुतरुदत्तर्षकादिकम् ६० ततो ह ह-
त्पशुपवंशशिशुत्वनाट्यं ब्रह्माद्वयपरमनंतमगाधबोधम् वत्सान्सखीनिवपुरापरितो विचिन्वदकस्वपाणिक्व-
ले परमेष्ठ्यचष्ट ६१

रेनिजः असाधारणो महिमायस्य तस्मिन्निति मोहे हेतुरुक्तः दर्शनायोग्यत्वा यत्राणि विशेषणानि स्वप्नमि-
तिके स्वप्नमिति स्वप्नकाशं च तत्कंसखं च यस्मिन् अतएवाजातः प्रकृतेः परत्र परस्मिन् अतन्निरसनमुखेन ब्रह्मकैः श्रुतिशिरोभिर्मितिर्ज्ञा-
नं यस्मिन् तस्मिन् स्वरूपे ५७ अर्वाक् बहिः प्रतिलब्धान्यक्षीणियेन सः परेतव नृतोयदिकथंचित्पुनरुत्तिष्ठति तथा दृष्टीः नैत्राणि ५८ ज-
नानामाजीव्यैर्दुर्मैराकीर्णम् समाप्रियं संततानि आसमंतास्थिणियस्मिन् तत् ५९ तदाह यत्रेति नैसर्गदुर्वैराः स्वाभाविकाप्रतिकार्यवैरवं-
तोऽपिनराः सिंहादयश्च मित्राणां वयत्र सहैवासन् अजितस्यावासेन दुताः पलायिताः रुदत्तर्षादयः क्रोधलोभादयो यस्मात्तथाभूतं वृंदावनं
मपश्यदिति ६० तत्र च परमेष्ठी ब्रह्मा एव पुरा पूर्ववदेव ब्रह्म अचष्ट अपश्यत् कथंभूतम् पशुपवंशशिशुत्वनाट्यमुदहत् नाट्यमित्यत्र-

हेतुः अहयमित्यादि अहयंचवत्सान् विचिन्वत् एकंचसखात् अगाधबोधंचविचिन्वत् अनंतंचपरितोविचिन्वत् परंचशिशुत्वसु
दहत् ब्रह्मचसपाणिकवलमितिनाद्यमेवोदहदित्यर्थः ६१ निजधोरणतः स्ववाहनात्वरणवेगेनावतीर्यदंडवन्त्वा चतुर्णामुकुटा-
नामयैः अंधियुग्मंस्पृष्ट्वा मुदशुस्रजलैरानंदाशु रूपैः स्रजलैरभिषेकमकरोदिति ६२ चिरस्यचिरं पादयोः पतन्नास्ते ६३ सवेपथुः सकं-
पः अतएवगद्गदया अनुकरणमेतत् इत्यावाचाणेलत अस्तौत् ६४ इति दशमोटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशोऽहुतं द

दृष्ट्वात्वरणनिजधोरणतोऽवतीर्य पृथ्यां वपुः कनकदंडमिवातिपात्य स्पृष्ट्वा चतुर्मुकुटकोटिभिरंधियुग्मं न
त्वा मुदशुस्रजलैरकृताभिषेकम् ६२ उत्थायोत्थाय कृष्णस्य चिरस्य पादयोः पतन् आस्ते महिलं प्राग्दृष्ट्वा
स्मृत्वा पुनः पुनः ६३ शनैरथोत्थाय विमृज्य लोचने मुकुटमुद्गीक्ष्य विनम्रकंधरः कृतांजलिः प्रश्रयवान् समाहितः
सवेपथुर्गद्गदयैलते लया ६४ इति श्रीभागवतं महापुराणोदशमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३ ब्रह्मोवाच
नौमीड्यतेऽश्रवपुषेतद्विदंबराय गुंजावतं सपरिपिच्छलसन्मुखाय वन्यस्त्रजे कवलवेत्रविषाणवेषु लक्ष्मश्रिये मृ
दुपदे पशुपांगजाय १

स्वापूर्वागंतुकनिश्चयम् अनीशः कर्तुमस्तौषात् कृष्णं ब्रह्मा विमोहितः १ स्वकृतापराधेन भियासकंपतया भग
वन्महिमानमनवगाहमानो यथा दृष्टस्वरूपमेव कीर्तयन्नाह नौमीति हेर्दड्यस्त्यते तुभ्यं नौमि द्वितीयार्थे चतुर्थी अथवा नौमीत्य-
क्ताप्रस्तुतस्य भगवतः कर्मत्वे ज्ञाते प्रयोजनापेक्षायामेवं भूतो भगवानेव प्रयोजनमिति तादर्थ्ये चतुर्थी यद्वा तुभ्यंत्वामेव प्रसादयितुं
त्वामेव स्तौमीत्यर्थः अश्रवद्वयस्य तस्मै तुभ्यम् तद्विदंबरस्य तस्मै गुंजानामवतंसौ कर्णभूषणोपरिपरितः पिच्छं च बर्हापीडं तैलस-
न्मुखं यस्य तस्मै वन्याः स्त्रजो यस्य तस्मै कवलादिभिर्लक्ष्मभिः श्रीः शोभा यस्य तस्मै मृदूपादौ यस्य तस्मै पशुपस्यांगजाय १ ६२

ननु नोमीतिप्रतिज्ञायकिंस्वरूपानुवादमात्रंक्रियतेअतआह अस्यापीति सोदेवअस्यापिफलभलेनप्रकाशितस्यापितववपुषोःवतारस्यम
हिमहिमानमवसितुंज्ञातुंकोऽपिकः ब्रह्माअहमपिनेशोनशक्नोमि यद्वा कश्चिदपिनेशोनसमर्थआसीत् फलभलायविशेषणद्वयम् मदनुग्र
हस्यममात्रुग्रहोयस्मात्तन्मदनुग्रहतस्य किंच स्वेच्छामयस्य स्वीगानांभक्तानांयथायथेच्छातथातथाभवतः तर्हि किमितिज्ञातुंनशक्यतेअ
तआह नतुभूतमयस्य अचिंत्यशक्त्यसत्त्वात्कस्य यदाऽस्यैवंतदाकथंपुनः साक्षात्तवकेवलस्यात्मस्वरवानुभूतेरेवस्वस्वरवानुभवमात्रस्याव
तारिणोगुणातीतस्यमहिमानंआंतरेणनिरुद्धेनापिमनसाकोवाज्ञातुंसमर्थोऽभवेत् अथवाभूतमयस्यउक्तलक्षणस्यापिविराड्रूपस्यत-
वलन्नियम्यस्यवपुषः महिमानमेवावसितुंकोऽपिनेशो तदासाक्षात्तवैवासाधारणस्यनियम्यनियंतृभेदरहितस्यउक्तलक्षणस्यास्यमहिमान
मवसितुंकोऽपिनेश इति किमुवक्तव्यमित्यर्थः २ तर्हिअज्ञाः कथंसंसारंतरेयुरतआह ज्ञानइति हेअजितउदपास्यईषदप्यकृत्वा सद्भिर्मुखरि

अस्यापिदेववपुषोमदनुग्रहस्यस्वेच्छामयस्यनतुभूतमयस्यकोऽपि नेशोमहिल्ववसितुंमनसांतरेणसाक्षात्तवैवकि
मुतात्मस्वरवानुभूतेः २ ज्ञानेप्रयासमुदपास्यनमंतएवजीवंतिसन्मुखरितांभवदीयवार्त्ताम् स्थानेस्थिताःश्रुतिगतां
तनुवाङ्मनोभिर्येप्रायशोऽजितजितोऽप्यसितैस्त्रिलोक्याम् ३ श्रेयःश्रुतिभक्तिमुदस्यतेविभोक्लिश्यंतियेकेवलबोध
लब्धये तेषामसौकुशलएवशिष्यतेनान्यद्यथास्थूलतुषावघातिनाम् ४ पुरेहभूमन्बहवोऽपियोगिनस्तदपितेहा
निजकर्मलब्धया विबुध्यभक्त्यैवकथोपनीतयाप्रपदिरेऽजोऽच्युततेगतिंपराम् ५

तांस्वतएवनित्यंप्रकटितांभवदीयवार्त्ताम् स्वस्व
स्थानएवस्थिताः तत्संनिधिमात्रेणस्वतएवश्रुतिगतांश्रवणंप्राप्तांतनुवाङ्मनोभिर्नमंतः सत्कुर्वंतोयेजीवंतिकेवलंयद्यपिनान्यकुर्वन्ति तैःप्रायशस्त्रिलो
क्यामन्यैरजितोऽपिलंजितःप्राप्तोऽसीति किंज्ञानप्रमेणेत्यर्थः ३ भक्तिंविनाज्ञानंतुनैवसिल्येदित्याह श्रेयःश्रुतिमिति श्रेयसामप्युदयापवर्गलक्षणानां
श्रुतिःस्ववर्णयस्याःसरसइवनिर्झराणां तांतेतवभक्तिमुदस्यत्यक्ता श्रेयःश्रुतिमितिपाठे श्रेयसांमार्गभूतामिति तेषांकुशलः कुशाएवावशिष्यते अयं
भावः यथाअल्पप्रमाणंधान्यंपरित्यज्यभंतःकणहीनान्स्थूलधान्याभासान्तुषानेवावघ्नन्ति तेषांनकिंचित्फलम् एवंभक्तिंतुच्छीकृत्ययेकेवलबोधा
यप्रयतंततेतेषामपीति ४ भक्त्यैवज्ञानंनान्यद्येत्यत्रसदाचारंप्रमाणयति पुरेति हेभूमन् इहलोकेपूर्वयोगिनोऽपिसंतः योगैर्ज्ञानमप्राप्यपश्चात्तदपितेहाः
त्वय्यर्पितालौकिक्यपीहाचेष्टायैस्ते निजकर्मलब्धयात्वदपितैर्निजैः कर्मभिरलब्धयात्वयिअर्पिताइहानिजानिकर्माणिचतैर्लब्धयाइत्येकंपदंवा कथो
पनीतयाकथयास्वसमीपंप्रापितया भक्त्यैवविबुद्धाआत्मानंज्ञात्वाअंजःसरस्वेनैवतेपरांगतिंप्राप्ताः ५

एवंतावत्सगुणनिर्गुणयोरुभयोरपि ज्ञानंदुर्घरमितित्वत्कथाश्रवणादिनैव नत्वन्मिर्नान्यथेति उक्तम् इदानीं यद्यप्युभयोरविशेषेण दु-
र्ज्ञेयत्वमुक्तम् तथाऽपि गुणातीतस्य ज्ञानं कथंचिद्भवेत् न तु सगुणस्य तव अचिंत्यानंतगुणत्वादिति श्लोकद्वयेन स्तोतितथाऽपीति हे भूम-
न् अपरिच्छिन्न अगुणस्य ते महिमा अमलैरंतरात्मभिः प्रत्याहर्तेन्द्रियैः विबोल्कं बोधगोचरी भवितुमर्हति योग्यो भवति अथवा विबोल्कं-
ज्ञातुमर्हति अर्ह्यते शक्यत इत्यर्थः यद्वा महिमेति महिमानं कश्चिद्बोद्धुमर्हतीत्यर्थः कथं स्वानुभवात् आत्माकारांतःकरणसाक्षात्कारात् न
न्यंतःकरणमपि सविकारमेव विषयीकरोतीति कथमात्माकारता तस्येत्यत आह अविक्रियादिति विक्रियाविशेषाकारः तद्रहितात् विशेष
परित्याग एवात्माकारतेत्यर्थः नन्यंतःकरणसाक्षात्कारविषयत्वेऽनात्मत्वप्रसंगः स्यादत आह अरूपत इति रूपविषयः अविषयात् रति
विषयत्वमेवात्मनो न फलविषयत्वमतो नायं दोष इति भावः कथं तर्हि स्फूर्तिः अनन्यबोद्ध्यात्मतया स्वप्रकाशत्वेनैव न त्वन्यथा इदं तदिति वि

तथाऽपि भूमन्महिमाऽगुणस्य ते विबोल्धुमर्हत्यमलांतरात्मभिः अविक्रियात्स्वानुभवादरूपतो ह्यनन्यबोद्ध्या
त्मतया न चान्यथा ६ गुणात्मनस्तेऽपि गुणान्विमातुं हितावतीर्णस्य कर्दशिरेऽस्य कालेन यैर्वा विमिताः सकल्यै
भूपांसवः खेमिहिकाद्युभासः ७

षयत्वेनेत्यर्थः बुद्धितत्त्वचिदाभासौ द्वावेतौ व्याप्नुतो घटम् तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेन घटः
स्फुरेदिति अनात्मसु आत्मनितु ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय रतिव्याप्तिरिहेष्यते स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभासस्तत्रयुज्यते अथवा मासर्वतोऽ-
तरंगालक्ष्मीरपि अगुणस्य ते महिमा महिमानममलैरंतरर्तुतिभिरिन्द्रियैरपि यथायादृक् वस्तु तस्तेन रूपेण विबोल्कं किमर्हति नार्हत्येवेत्यर्थः कथं
तर्ह्यर्हति तदाह स्वानुभवादित्यादिना उक्तार्थमेवेतत् ६ गुणात्मनः गुणानामात्मनः गुणाधिष्ठातुस्ते तव पुनर्गुणान्विमातुमेतावन्त इति
गणयितुमपि कर्दशिरे समर्था बभूवुः दूरतस्तद्विशेषवार्त्ता कथं भूतस्य तव अस्य विश्वस्य हिताय पालनाय बहुगुणा विष्कारेणावती-
र्णस्य ननु कालेन निपुणैः किमशक्यमत आह कालेनेति वाशब्दोचितर्के सकल्यैरिति निपुणैर्बहुजन्मना कालेन भूपरमाणवो विमिता वि-
शेषेण गणिता भवेयुः तथारखेमिहिका हिमकणा अपि तथाद्युभासः दिवि नक्षत्रादिकिरणपरमाणवोऽपि ७

तस्माद्भक्तिरेवसंगच्छतइत्याह तत्तेऽनुकंपामिति ससमीक्षमाणः तवकृपाकदाभविष्यतीतिबहुमन्यमानः स्वार्जितंचकर्मफलंअना-
सक्तः सन्भ्रंजानएवनातीवतपआदिनाक्लिश्यन्नेवंयोजीवेतसमुक्तौदायभाग्भवति भक्तस्यजीवनव्यतिरेकेणदायप्राप्ताविवसुक्तौनान्य-
दुपयुज्यतइतिभावः ८ तदेवंस्तत्वाभगवंतंक्षमापयितुंस्वापराधंनिवेदयति पश्येति हेईश मेनार्यदौर्जन्यंपश्य यदहंमायिनामपि-
मायिनिविमोहकेल्यपिस्वमायांप्रसार्यआत्मैश्वर्यमीक्षितुमैच्छम् अभिलषितवान् अहोएवंकर्तुंत्वय्यहंकियान्ननकिंचित् यथाऽग्ने-
रुद्धताज्वालाअग्नौनकिंचित्तद्ददिति ९ रजोभवः रजसोजातस्यअतः अजानतः अतएवाजावलेपांधतमोऽधचक्षुषः अजोजगत्कर्ता
हमितिप्रदेनगाढतमोरूपेणांधीभूतेनेत्रेयस्य अतस्त्वत्तः पृथगीशमानिनः अन्यत्रप्रफलेनवर्तमानोऽपिमयिनाथेसतिनाथवान्मद्भृत्य
एवअतएषोऽनुकंप्यइतिमत्वाक्षमस्वेत्यर्थः १० ननुब्रह्मांडविग्रहस्त्वमपिईश्वरएवेतिचेत्तत्राह ब्राह्ममिति तमः प्रकृतिः महान्महत्तत्वं

तत्तेऽनुकंपांसुसमीक्षमाणोभ्रंजानएवात्मकृतंविपाकम् हृद्वाग्वपुर्भिर्विदधन्नमस्तेजीवेतयोमुक्तिपदेसदायभाक्
८ पश्येशमेऽनार्यमनंतआद्योपरात्मनित्वय्यपिमायिमायिनि मायावितत्येक्षितुमात्मवैभवंह्यहंकियानेच्छमिवा-
चिरग्नौ ९ अतःक्षमस्वाच्युतमेरजोभवोह्यजानतस्त्वत्पृथगीशमानिनः अजाऽवलेपांधतमोऽधचक्षुषएषोऽनुकं-
प्योमयिनाथवानिति १० ब्राह्मंतमोमहदहंरवचराग्निवाभूर्संवोष्टितांडघटसप्तवितस्तिकायः क्षेत्रविधाविगणितान्ड
पराणुचर्यावाताधरोमविवरस्यचतेमहित्वम् ११ उत्क्षेपणांगभगतस्यपादयोः किंकल्पतेमातुरधोऽक्षजागसे किम-
स्तिनास्तिव्यपदेशाभूषितंतवास्तिकुक्षेः कियदप्यनंतः १२

अहमहंकारः स्वमाकाशः चरोवायुः अग्निः वार्जलंभूश्चप्रकृत्यादिपृ-

थिव्यांतैरेतैः संवोष्टितोयोऽडघटः सएवतस्मिन्वास्वमानेनसप्तवितस्तिः कायोयस्यसोऽहंक कचतेमहित्वम् कथंभूतस्य ईदृग्विधानिया-
न्यविगणितानिअंडानितएवपरमाणवः तेषांचर्यापरिभ्रमणंतदर्थंवाताध्यानोगवाक्षाइवरोमविवराणियस्यतस्यतव अतोऽतितुच्छत्वा-
त्तयाऽनुकंप्योऽहमिति ११ अपिचगर्भगतस्यशिशोःपादयोरुत्क्षेपणांमातुः किमपराधायभवति लोकेअस्मिन्नास्तिव्यपदेशाभ्यांभावाभाव-
शब्दाभ्यांस्थूलसूक्ष्मकार्यकारणशब्दैर्वाभूषितमभिहितम् एतेषांशब्दानांभविषयेउषितंस्थितमितिवासर्ववस्त्वित्यर्थः हेअधोक्षजत-
वकुक्षेः अनंतः बहिः कियदपिकिंचिन्मात्रमपिकिमस्तिनकिंचिदस्तीत्यर्थः अतः सर्वस्यतवकुक्षिगतत्वेनममापितयान्वान्मातृवदपराधः सोदच्य
इतिभावः १२

किंच विशेषतोऽपित्वत्तोममजन्मप्रसिद्धमित्याह जगन्त्रयेत्यादि जगन्त्रयस्यांते प्रलये उदधीनां संप्लवः संश्लेषः तस्मिन्नुदे उदके नारायणस्योदरे नाभिः तस्य नालादजो विनिर्गत इति यावाक् सातावन्मृषानभवति वै निश्चितम् तथापि तु हे ईश्वर त्वत्तः अहं किं न विनिर्गतः नोत्पन्नोऽस्मि अपितु त्वत्तएवोत्पन्न इत्यर्थः १३ तर्हि नारायणस्य पुत्रस्त्वं मम किमायातं तत्राह नारायणस्त्वमिति न हीति का क्वात्वमेव नारायण इत्यापादयति कुतोऽहं नारायण इति चेदत आह सर्वदेहिनामात्माऽसीति एवमपि किं नारायणो न भवसि नारंजीवसमूहः अयनमाश्रयो यस्य स तथेति त्वमेव सर्वदेहिनामात्मानारायण इति भावः हे अधीश त्वं नारायणो न हीति पुनः काकुः अधीशः प्रवर्तकस्ततश्च नारस्यायनं प्रवृत्तिर्यस्मात्स तथेति पुनस्त्वमेवासाविति किंच त्वमखिललोकसाक्षी अखिलं लोकं साक्षात्पश्यसि अतो नारमयसे जानासीति त्वमेव नारायण इत्यर्थः

जगन्त्रयांतोदधिसंप्लवोदे नारायणस्योदरनाभिनालात् विनिर्गतोऽजस्त्विति वाङ्मयैर्मृषा किं त्वीश्वर त्वन्नविनिर्गतोऽस्मि १३ नारायणस्त्वं न हि सर्वदेहिनामात्माऽस्य अधीशोऽखिललोकसाक्षी नारायणोऽगं नरभूजलायनात्तच्चापि सत्यं न तवैवमाया १४ तच्चैज्जलस्थं तव सज्जगद्गुणः किमेन दृष्टं भगवंस्तदेव किं वा स दृष्टं हृदि मे तदेव किं नो स पद्मे व पुनर्व्यदर्शि १५ अत्रैवमाया धमनावतारे ह्यस्य प्रपंचस्य बहिःस्फुटस्य कृत्स्नस्य चांतर्जठरे जनन्यामाया त्वमेव प्रकटीकृतं ते १६

नन्वेवं नारायणपदव्युत्पत्तौ भवेदेवं तत्त्वान्यथा प्रसिद्धमित्याशंक्याह नारायणोऽगमिति नरादुद्धृतायेऽर्थास्तथा नरात् जातं यज्जलं तदयनाद्यो नारायणः प्रसिद्धः सोऽपि तवैवागं मूर्तिः तथा च स्मर्यते नराज्जातानि तत्त्वानि नाराणीति विदुर्बुधाः तस्य तान्ययनं पूर्वे तेन नारायणः स्मृत इति तथा च आपो नारा इति शोक्ता आपो वै नरसूनवः अयनं तस्य ताः पूर्वे तेन नारायणः स्मृत इति च ननु मन्मूर्तेरपरिच्छिन्नायाः कथं जलाश्रयत्वमत आह तच्चापि सत्यं नेति १४ अपरिच्छेदमेवोपपादयति तच्चोदिति जगदाश्रयभूतं तव तद्गुणः जलस्थमित्येवं यदिसत् सत्यं स्यात्तर्हितदेव कमलनालमार्गेणांतः प्रविश्य संवत्सरशतं विचिन्वताऽपि मया हे भगवन् चिंत्यैश्वर्यं तत्र किमिति न दृष्टम् हृद्यपि किमिति नो व्यदर्शि न दृष्टम् तदेव तपः करणानंतरं स पद्मे व स दृष्टम् अतो मायैव अतस्त्वन्मूर्तेर्देशविशेषपरिच्छेदः सत्यो न भवतीत्यर्थः १५ अपि च यदि जलादिप्रपंचः सत्यस्यात्तर्हितेन तव परिच्छेदो भवेत् स तु मायाविलसित इति त्वयैव दर्शितमित्याह श्लोकत्रयेण हे माया धमनमायोपशमन अत्रैवावतारे बहिःस्फुटस्यापि जठरमध्ये जनन्याः प्रदर्शनेन १६

ननु बहिः सत एव अंतर्जठरे प्रतिबिंबोऽस्तु कुतः सर्वथा मायात्वं तत्राह यस्येति यस्य तव कुक्षौ सर्वमिदं यथा भातितत् सर्वमिहापि बहिरपि तथैव भाति किंच सात्त्वं तत्सहितम् तदिदं सर्वमायया विना किंचिदेत अयं भावः त्वयि प्रतिबिंबश्चेत् बाह्यादिलोमतया प्रतीयेत ननु तदस्ति तव चादर्शस्थानीयस्य त्वयि प्रतीतिर्न स्यात् अतः सर्वथा मिथ्यात्वमेवेति १७ अपि च न केवलं जनन्याः ममापि तथैव दर्शितमित्याह अद्यैवेति त्वदृतेत्वां विना अस्य विश्वस्य मायात्वं त्वयाममेव च तदप्यद्यैव किं न दर्शितं किंतु दर्शितमेव तथाहि एकोऽसीत्यादितत्ततो मया सहारिबलैस्तत्त्वादिभिः उपासिताः तावन्तश्चतुर्भुजा असि जगन्ति ब्रह्मांडानीति प्रागनुक्तमपि दृष्टमिति ज्ञातव्यम् १८ ननु ब्रह्मन् तव मया दर्शितं शब्दमेव चैतन्यं कथं प्रपञ्चवन्मायेत्युच्यते सत्यम् किंतु अद्वितीयत्वे त्वयि नानात्वं गुणावतारमत्स्याद्यवतारेष्विव कार्यवशेन स्वतंत्रं माया निबं

यस्य कुक्षाविदं सर्वं सात्त्वं भातियथा तथा तत्त्वव्यपीहतत्सर्वं किमिदं मायया विना १७ अद्यैव त्वदृतेऽस्य किं मनते मायात्वं मादृशितं मे कोऽसि प्रथमं ततो ब्रजस्रुहदृत्साः समस्ता अपि तावन्तोऽसि चतुर्भुजास्तदखिलैः साकं मयोपासितास्तावत्येव जगत्प्रभूस्तदमितं ब्रह्माद्वयं शिष्यते १८ अजानतां त्वत्पदवीं मूनात्मन्यात्मात्मना भासि वितत्य मायाम् सृष्टा विवाहं जगतो विधान इव त्वमेषोऽत इव त्रिनेत्रः १९ सूरेषु पिषीशतथैव नृष्वपि तिर्यक्षयादस्त्वपितेऽजनस्य जन्मासतां दुर्मदनिग्रहाय प्रभो विधातः सदनुग्रहाय २० कोवेति भूमन् भगवन् परात्मन् योगेश्वरो तीर्णवतस्त्रिलोक्याम् क्वाकथं वाकति वाकदेति विस्तारयन् क्रीडसि योगमायाम् २१ तस्मादिदं जगदशेषमसत्त्वरूपं स्वप्नाभमस्तधिषणं पुरुदुःखदुःखम् त्वय्येव नित्यं सूरवबोधतनावनन्ते माया त उद्यदपि यत्सदिवावभाति २२

धनमित्याह श्लोकद्वयेन

अजानतामिति त्वत्पदवीति वस्वरूपमजानताम् अनात्मनि प्रकृतौ स्थितः आत्मैव त्वं आत्मनैव स्वात्रं च्येण मायां वितत्य भासि कथं जगतः सृष्टावहमिव ब्रह्मेव विधाने पालने च एष त्वमिव अन्ते त्रिनेत्र इवेति १९ सूरेषु उपेन्द्रः ऋषिषु परशुरामः नृष्वपिरामः २० ननु च स्वातंत्र्ये कथं कुत्सितेषु मत्स्यादिषु जन्म कथं वा वामनाद्यवतारे याज्ञादिकार्षण्यं कथं वाऽस्मिन्नेव कदाचिद्भयपलायनादि अत आह कोवेतीति अन्वर्थैः संबोधनैर्दुर्ज्ञेयत्वमेवाह भूमन्नित्यादिभिः भवत ऊतीर्लाः त्रिलोक्यां कोवेति क्वाकथं वा कदा वाकतिवेति अचिंत्यं तव योगमाया वैभवमिति भावः २१ ननु भवत्ववताराणामचिंत्यो महिमा प्रपञ्चस्य ह्यसत्त्वे कथं सत्त्वप्रतीतिरिति मा माशं कां सपरिकरमुपसंहरन् परिहरति तस्मादिति अस्तधिषणं-

निरस्तप्रतिभासंलयेकउद्यत् उद्भवत् अपियन्मश्यत् सदिवेकपलक्षणमेतत् नित्यमिव सस्वमिव चेतनमिव अधिष्ठानभूतस्य तवगु-
णैः तथा तथाभातीत्यर्थः २२ त्वमेव तु सत्य इत्याह एकस्त्वं सत्यः कुतः आत्मा दृश्यमसत्यं दृष्टं न चात्मा दृश्यः अतः सत्यः किंच यद्विकार-
वत् तदसत्यम् न च त्वयि जन्मादयो विकाराः संतीत्याह आद्यः कारणम् अतो न जन्म आद्यत्वे हेतुः पुराणः पुरापि नवः कार्यत्पूर्वमपि वर्त-
मान इत्यर्थः अत्र हेतुः पुरुष इति तथा च श्रुतिः पूर्वमेवाह मिहासमिति तत्पुरुषस्य पुरुषत्वमिति जन्मानंतरास्ति त्वलक्षणं विकारं वारयति
नित्य इति सनातन इत्यर्थः पूर्णः अजस्रस्सर्वः अक्षरः अमृत इति चतुर्भिः पदैः क्रमेण दृष्टिविपरिणामापक्षयविनाशान् वारयति पूर्णत्वे हे-
तुः अनंतः अद्वय इति च देशकालपरिच्छेदरहितः वस्तुपरिच्छेदरहितोऽपि अमृतत्वोपपादनाय चतुर्विधक्रियाफलत्वं वारयति स्वयं ज्योति-
रिंजनः उपाधितो मुक्त इति पदत्रयेण अयं भावः तत्रोत्पत्तिराद्य इत्यनेनैव निराकृता प्राप्तिरपि क्रियया ज्ञानेन वा भवेत् क्रियया प्राप्तिरात्म-
पदेनैव निराकृता ज्ञानतः प्राप्तिं वारयति स्वयं ज्योतिरिति विकृतिरपि तुषापाकरणेनावघातेन ब्रीह्याणां मिव उपाल्यपाकरणेन भवेत् तत्तु

एकस्त्वमात्मा पुरुषः पुराणः सत्यः स्वयं ज्योतिरनंत आद्यः नित्योऽक्षरोऽजस्रस्सर्वो निरंजनः पूर्णोऽद्वयो मुक्त उपाधितो
ऽमृतः २३ एवं विधत्वांसकलात्मनामपि स्वात्मानमात्मात्मतया विचक्षते गुर्वर्कलब्धोपनिषत्सु चक्षुषायते तं तं तीव
भवान्नृतांबुधिम् २४ आत्मानमेवात्मतया विजानता तेनैव जातं निखिलं प्रपंचितम् ज्ञानेन भूयोऽपि च तत्सलीय
ते रज्ज्वामहे भोगि भवा भवो यथा २५

असंगत्वान्न संभवतीत्याह मुक्त उपाधित इति संस्कारोऽपि किमप्यतिशयाधानेन मला-
पाकरणेन वा तत्रातिशयाधानं पूर्णत्वेनैव निराकृतम् मलापाकरणं निवारयति निरंजन इति निर्मल इत्यर्थः २३ तस्मादेवं भूतज्ञानान्मु-
च्यंत इत्याह एवं विधमिति त्वां यो विचक्षते सम्यक्पश्यति कथं आत्मात्मतया आत्माप्रत्यक्तस्य स्वरूपेण न चैतत्पुत्रादिष्विव गौणमित्याह
सकलात्मनामपि स्वात्मानम् केन गुरुरेवार्कस्तस्माल्लब्धोपनिषत्तु ज्ञानं तदेव स चक्षुः तेन भव एवान्नृतांबुधिः तं तं तीव २४ तत्र च ज्ञानेन
तरंतीति तच्च तरंती वेति तच्चात्मात्मतया ज्ञानेनैत्यर्थं त्रयं प्रतिज्ञातं क्रमेणोपपाद्यते तत्रात्मानमेवात्मतयेत्यनेन श्लोकेन ज्ञानेन तरंतीत्युपपा-
द्यते अज्ञानसंज्ञावित्यनेन तरंती वेत्येतत् वामित्यादिश्लोकद्वयेन तु आत्मात्मतयेत्येतदुपपाद्यते ननु ज्ञानेन कथं भवं तरंतीति तस्याज्ञानमूल-
त्वादित्याह आत्मानमेवेति तेनैव अज्ञानेनैव प्रपंचितं प्रपंचः रज्ज्वामहे भोगि भवा भवो यथा २५ ७२

ननु ज्ञानेन तरेत्येव किमिदमुच्यते तरेतीति तत्राह अज्ञानसंज्ञायति अज्ञानेन संज्ञाय योः तौ भवबंधमोक्षौ भवेन बंधस्तन्मोक्षश्च तौ द्वौ
नामप्रसिद्धौ ऋतज्ञभावात् ऋतश्चासौ तश्च तस्य भावः तस्मादन्यौ नस्तः ननु कथं महानपलापः क्रियते परमार्थविचारादित्याह अज-
ज्ञेति अखंडानुभवरूपे परेशब्दे आत्मनि अज्ञानेन न च बंधः अतएव न ज्ञानं न च मोक्षः तरणौ सूर्ये रात्र्यहनी इवेति २६ ननु परमार्थज्ञाना-
दज्ञानकृतो बंधो निवर्तताम् आत्मात्मतयैव ज्ञानादितिकोऽयमाग्रह इत्याशंक्याह यदध्यासादात्मनः पररूपास्फूर्तिस्तदपवादेन तत्रैव ज्ञा-
नं युक्तमित्यमुमर्थं विस्मयेनाक्रोशन्निवाह त्वामिति त्वामात्मानं परं देहादिमत्वा आत्मनि देहादिमध्यस्थतया परं देहादिमात्मानं मत्वा देहा-
दावात्मानमध्यस्थ अत्र नष्ट आत्मा बहिर्मुग्य इति चित्रं न हि गृहे नष्टं वने मृग्यत इत्यर्थः २७ विवेकिनस्तत्प्रत्यक्सवरूपे एव परमात्मानं विचि-
न्वन्तीत्याह अंतर्भव इति भवतीति भवः चिज्जडात्मकं शरीरं तन्मध्य एव त्वामृगयन्ति अतज्जडं त्यजंतः अपवदंतः ननु सतो ज्ञानेनालं किम-
न्वन्तीत्याह अंतर्भव इति भवतीति भवः चिज्जडात्मकं शरीरं तन्मध्य एव त्वामृगयन्ति अतज्जडं त्यजंतः अपवदंतः ननु सतो ज्ञानेनालं किम-

अज्ञानसंज्ञौ भवबंधमोक्षौ द्वौ नाम नान्यौ स्त ऋतज्ञभावात् अजस्रचिंत्वात्मनि केवले परे विचार्यमाणे तरणा वि-
वाहनी २६ त्वामात्मानं परं मत्वा परमात्मानमेव च आत्मा पुनर्बहिर्मुग्य अहोऽज्ञजनताऽज्ञता २७ अंतर्भवे-
ऽनंतं भवंतमेव ह्यतत्यजंतो मृगयन्ति संतः असंतमध्यस्थ हिमंतरेण संतं गुणं तं किमुयन्ति संतः २८ अथापि ते दे-
वपदांबुजद्वयप्रसादलेशानुगृहीत एव हि जानाति तत्त्वं भगवन्महिम्नो न चान्य एकोऽपि चिरं विचिन्वन् २९ तद-
स्तु मे नाथ स भूरिभागो भवेऽत्र वान्यत्र तु वातिरश्वाम् येनाहमेकोऽपि भवज्जनानां भूत्वानिषेवेतव पादपल्लवम्

३० सतोऽपवादेनेत्याशंक्याध्यस्तापवादे विनाऽधिष्ठानतत्त्वं न ज्ञायत इति सतां व्यवहारेणाह असंतमिति अंतिसमीपे असंत-
मपि अहिमंतरेण तन्निषेधं विनेत्यर्थः संतं गुणं रज्जुं संतः किमुयन्ति जानन्ति अंतिसंतमपि गुणमिति वानजानन्तीत्यर्थः तस्मादात्मतयैव ज्ञा-
नात्मुक्तिरिति भावः २८ नन्वेवं ज्ञाने कसाध्ये मोक्षो किमिति भक्तिरुद्धो धिता अत आह अथापीति यद्यपि हस्तप्राप्य भिव ज्ञानमुक्तं तथापि हे दे-
वतवपादांबुजद्वयमध्ये एकदेशस्थापियः प्रसादलेशोऽपि तेनानुगृहीत एव भगवतस्तव महिम्नस्तत्त्वं जानाति हे भगवन् त्वमेव महिम्नस्तत्त्वमिति
वा एकोऽपि कश्चिदपि चिरमपि विचिन्वन् अपि अतदंशापवादेन विचारयन् न पीत्यर्थः २९ तत्तस्माद्भूरिभागः महद्भाग्यम् अत्र भवेद्ब्रह्मजन्म नि-
तिरश्वामपि मध्ये यज्जन्मतस्त्विन्वा येन भाग्येन भवदीयानां जनानां मेकोऽपि यः कश्चिदपि भूत्वानिषेवे अत्यर्थं सेवेय इति ३० ६९

देवादिजन्मनोऽपियत्रकुत्रचित्त्वद्भक्तिमज्जन्मैव श्रेष्ठमित्यौत्सुक्येन सप्तभिः श्लोकैरभिनन्दति अहोति धन्या इत्याभिः ब्रजगोरमण्यः ब्रज
स्थागावोरमण्योगोप्यश्च ते लयावत्सतरात्मजात्मना वत्सानामात्मजानां च रूपेण यस्य तवत्तये सर्वेऽपियज्ञा अद्यापिन शक्ताः तेन लया
प्रतिक्षणं तृप्यतायासां स्तन्यममृतं रूपं पीतमिति ३१ ३२ किंच एतेषां भाग्यस्य तावन्महिमा आस्ताम् कस्तं वक्तुं शक्नोति शर्वादयः
शर्वोऽहंकाराधिष्ठाता आदिर्येषां चंद्रादीनामेकादशानां तेन तावयंच वयमित्यात्मानमेव बहु मन्यमान आह एवं बुल्यहंकारमनश्चक्षरा
द्याधिष्ठातारस्त्रयोदशदेवा एव तावत्तवत् अहोभूरिभागाः यस्मादेतेषां हृषीकाणीन्द्रियाण्येव च षकाणि पानपात्राणि ते स्ते चतुर्दशस्य चि-
त्ताधिष्ठातुः अंघ्रा एव उदजैवारिजेतयोर्मधुमकरंदः तदेवामृतं स्यादु आसवं मादकं पिबामः एतदुक्तं भवति यदा प्रत्येकमिन्द्रियाभिमानिनो

अहोति धन्या ब्रजगोरमण्यः स्तन्यामृतं पीतमतीव ते सुदा यासां विभो वत्सतरात्मजात्मना यत्तु तयेऽद्यापिन चाल-
मध्वराः ३१ अहोभाग्यमहोभाग्यं नंदगोपव्रजौकसाम् यन्मित्रं परमानंदं पूर्णं ब्रह्मसनातनम् ३२ एषां-
तु भाग्यमहिमाऽस्युत तावदास्तामेकादशैव हि वयं बतभूरिभागाः एतद्दृषीकचषकैरसकृत्पिबामः शर्वादयोऽप्यु-
दजमध्वमृतासवं ते ३३ तद्भूरिभाग्यमिह जन्म किमप्यद्व्यायद्रोकुलेऽपि कतमांधिरजोभिषेकम् यज्जीवितं
तु निखिलं भगवान्मुकुंदस्त्वद्यापियत्पदरजः श्रुतिमृग्यमेव ३४

वयं कीर्त्तिर्सौंदर्यसौगं ध्याद्येकदेशसेविनोऽपि ह्युतार्थाः

तदा सर्वेन्द्रियोः सर्वसेविनामेतेषां किं वर्ण्यते भाग्यमिति ३३ अतो मया प्रार्थितं तदस्तमेनाथ स भूरिभाग इति यत्तु तदेतदेवेत्याह तद्भूरि-
भाग्यमिति किंतु इह मनुष्यलोके यत् किमपि जन्मतत्रापि अद्व्यायत् तत्रापि गोकुले यत् अहो सत्यलोकं विहाया ब्रजन्मनि जाते-
कोलाभः अत आह अपि कतमांधिरजोऽभिषेकमिति गोकुलवासिनां मध्ये अपि कतमस्य यस्य कस्याप्यंधिरजसाऽभिषेको यस्मिन् नू-
तं ननु कुतो गोकुलवासिन एव धन्यास्तत्राह यदिति येषां जीवितं निखिलं भगवान्मुकुंदः मुकुंदपरमेव जीवनमित्यर्थः दुर्लभतामाह अ-
द्यापीति श्रुतिमृग्यं वेदैरपि मृग्यत एव न तु दृश्यत इत्यर्थः ३४

अपि च किं वर्यते कृतार्थत्वमेतेषां येषां भक्त्या भवानपि कृणीवास्ते ननु किं दातुमसमर्थोऽहं येन कृणीस्यामि त आह उत अपि भवानपि एषां कु
 आपि किं विश्वफलात्सर्वफलात्मकत्वाच्चतः परं फलं रातादास्यतीति न श्वेतः अयत्सर्वत्र गच्छत् विचारयत् मुह्यति ननु मामेव दत्त्वा अन्तुयाः
 स्यामिति चेत् न हि नहि सद्देषादिव सतां भक्तानां यो वेषस्तदनुकरणमात्रेण पापिष्ठापूतनाऽपि त्वामेवापिता प्रापिता तर्हितसंबन्धिनामपि दा
 स्यामीति चेत्त आह सकुलेति वकाया सरसहिता एषामपिता वदेव चेत् अपर्याप्तमित्याह यदिति येषां धामादयः स्वत्कृते तदर्थमेवेत्यर्थः ३५
 ननु वातरागादिदोषाणां संन्यासिनामपि नमत्तः परं किंचिदस्तिकथमेषामपर्याप्तमित्यत आह तावदिति हे कृष्ण रागादयस्तावदेव स्तेनाश्चोराभ
 वन्ति तथा तावद्गृहमपि कारागृहं बंधनागारम् मोहोपिता वदेवांघ्रिनिगडः पादशृंगखला यावत्ते त्वदीया जनान भवन्ति त्वदीयानां तुरागादयोऽपि

एषां घोषनिवासिनामुत्तमवान् किं देवरातेति न श्वेतो विश्वफलात्फलं त्वदपरं कुत्राप्ययन्मुह्यति सद्देषादिव पू
 तनाऽपि सकुलात्त्वामेव देवापिता यद्दामार्थं सहस्रियात्सुतनयप्राणाशयास्वत्कृते ३५ तावद्वागादयस्तेना-
 स्तावत्कारागृहं गृहम् तावन्मोहोऽघ्रिनिगडो यावत्कृष्णानतजनाः ३६ प्रपञ्चं निष्प्रपञ्चोऽपि विडंबयसि मूतले प्र
 पन्नजनतानंदसंदोहप्रथितुप्रभो ३७ जानंत एव जानंतु किं ह त्त्यानमप्रभो मनसो वपुषो वाचो वै भवंतव
 गोचरः ३८ अनुजानीहि मां कृष्ण सर्वं त्वं वेत्सि सर्वं ह कृ त्वमेव जगतां नाथो जगदेतत्तवापितम् ३९

त्वन्निष्ठा मोचका एवेति नयतिभ्यो विशेषः भजनं त्वधिकमिति भावः ३६ नन्वत एव अहमेषां पुत्रादिरूपेण वर्त्ते इति चेत्त आह प्रपञ्चमि
 ति प्रपन्नाया जनता जनसमूहस्तस्या आनंदानां संदोहं समूहं प्रथयितुमिति न हि कपटपुत्रत्वादिना तादृक् भक्तेरा नृण्यं संपद्यत इत्यर्थः
 ३७ तदेवमादित आरभ्या चित्यानंतगुणत्वेन स्वयं दुर्ज्ञेयत्वं मुक्तम् केचित्तु जानामीति स्थितास्तानुपहसन्निवाह जानंत इति ननु मेम
 न आदीनां तव वै भवं विषय इति ३८ जगदीशत्वाद्यभिमानं परित्यज्याह अनुजानीहीति हे कृष्ण मामनुजानीहि सत्यलोकं गंतुं अनुजा
 नोहि स्वमहिमानमस्मदादीनां च ज्ञानबलादिसर्वं त्वमेव वेत्सि यतः सर्वं ह कृ जगतां नाथस्तत्त्वमेवेत्येतावत्ज्ञानम् अतो मम तास्य देजग
 त् एतत्तु शरीरं च तवापितम् ३९

तदेवं किं करं प्रस्थापयेति अत्यादरेण नमस्करोति श्रीकृष्णोति रुष्णि कुलपदस्य श्रीतिदातृत्वेन हे सूर्योपम दस्मान्च अवनिः निर्जरा देवा-
श्च द्विजाश्च पशवश्च त एव उदधयस्तेषां रुद्धि कारित्वेन हे चंद्रोपम उद्धर्मः पारखंडधर्मस्तदेव शार्वरंतमः तद्हरतीति तथा अनेन द्वयोपम हे-
क्षितिराक्षसधुक् क्षितौ राक्षसाः कंसादयः उद्यन्तेव तेभ्यो द्रुह्यतीति पुनः सूर्योपम सूर्याद्युपमापिन्यूनेति मत्वाऽह आऽकर्म कर्म मभिन्याप्य
सर्वेषामर्हन् पूज्य भगवन् आकल्य कल्यपर्यंतं ते तुभ्यं नम इति ४० ससखिवत्सकमोक्षणकौतुकद्रुतविलंबितपुत्रमुदेऽद्रुतम् निखिलरू-
पमतो दधदक्षुतोऽवतु सवः कलयन् व्रजमंगलम् १ पादयोर्नत्वा अभीष्टं सर्वतः पूजितमभिप्रेतं वा ४१ अनुज्ञाप्य अनुज्ञापदाप्यपृष्ट्वे-
त्यर्थः स्वयं भवं ब्रह्माणम् यथा पूर्वं सखा योयस्मिन् तत्सकं पुलिनम् ४२ नन्वेतावतं कालं कथं तत्रैवोपविष्टाः कथंचक्षुः सिपासादिविस्म-

श्रीकृष्णरुष्णि कुलपुंकरजोषदायिन् दस्मान् निर्जरद्विजपशूदधिरुद्धि कारिन् उद्धर्मशार्वरहरक्षितिराक्षसधुगां
कल्यमा कर्मर्हन् भगवन् नमस्ते ४० श्रीशुक उवाच इत्यभिपृष्ट्य भूमानं त्रिः परिक्रम्य पादयोः नत्वा-
भीष्टं जगद्धाता स्वधाम प्रत्यपद्यत ४१ ततोऽनुज्ञाप्य भगवान् स्वभवं प्रागवस्थितान् वत्सान् पुलिनमानिन्येयथा
पूर्वसखि स्वकम् ४२ एकस्मिन् पिपाते ब्दे प्राणेशं चान्तरात्मनः कृष्णमाया हताराजन् क्षणार्थं मे निरेऽर्भकाः
४३ किं किं न विस्मरतीह माया मोहितचेतसः यन्मोहितं जगत्सर्वमभीक्ष्णं विस्मृतात्मकम् ४४ ऊचुश्च सहस्रं
कृष्णं स्वागतं तेतिरहसा नैकोऽप्यभोजिकवल एहीतः साधु भुज्यताम् ४५ ततो हसन् हृषीकेशोऽभ्यवहस्य
सहार्भकैः दर्शयन् चर्माजिगरं न्यवर्त्तत वनाद्भुजम् ४६ बर्हप्रसूननवधातुविचित्रितांगः प्रोद्दामवेणुदलशृंगरवो-
त्सवाढ्यः वत्सान् गृणन् ननु गगीतपवित्रकीर्तिगोपीदृशुत्सवदृशिः प्रविवेश गोष्ठम् ४७

न अब्देऽपि पाते प्राणेशं कृष्णमन्तराच विनाऽपि प्रियविरहे क्षणोऽपि वर्षाऽधिको भवति तथाऽपि माया हताः क्षणार्थं मे निरे ४३ यत्र य-
यामायया मोहितं जगदभीक्ष्णं पुनः पुनः विस्मृतात्मकम् विस्मृतः आत्मैव येन तत्तथा ४४ अत एव मूचुश्च ते त्वयाऽतिवेगेन स्वागतं सम्यगा-
गतम् एकोऽपि प्रासस्त्वां विनाऽस्माभिर्नाभोजि न भक्तः इत एहि साधु अविक्षेपेण भुज्यतामिति ४५ अभ्यवहस्य भक्ता ४६ प्रोद्दामवे-
णवादिस्तस्वरवैरुत्सवस्तेनाढ्यः संपन्नः गृणन् उपलालनैराह्वयन् गोपीदृशा मुत्सवरूपादृशिर्दर्शनं यस्य सः ४७

यशोदानंदसूनुनेतिबहूनामुक्तिः सहैवदर्शिता यद्वा केचिदाहुः यशोदासूनुनाअपरेनंदसूनुनेति यद्वा यशोदानंदयतीति यशोदानं
दः सचासौसूनुश्चेति तथा तेनास्मात् महाव्यालाद्वयंचाविताः रक्षिताः ४८ ब्रजोक्तसांसृतोकेषुस्नेहवल्याः ४९ शनैर्निःसी-
मवदधेयथाकृष्णोत्वपूर्ववदित्यादिनास्वतोकेभ्योऽपिपरपुत्रे कृष्णोप्रेमाधिक्यमुक्तम् तत्रपृच्छति ब्रह्मन्निति ४९ श्रीकृष्णस्यसाक्षा-
दात्मत्वात्तस्मिन्नात्मीयेभ्यः प्रेमाधिक्यंयुज्यतइतिवक्तुं प्रथमंतावदात्मनः स्वतः प्रेष्ठत्वम् अन्येषांतुतदुपाधिकमितिदर्शयतिपंचभिः स-
र्वेषामपीति ५० कुतः तथादर्शनादित्याह तदिति तस्मादेवकारणात्स्वस्वकात्मनिअहंकारास्पदेऽपिदेहेआत्माध्यासतारतम्येनप्रेम

अद्यानेनमहाव्यालोयशोदानंदसूनुना हतोऽवितावयंचास्मादितिवालाब्रजेजगुः ४८ राजोवाच ब्र-
ह्मन्परोद्भवेकृष्णोद्भयान्प्रेमाकथंभवेत् योऽभूतपूर्वस्तोकेषुस्नेहवेषापिकथ्यताम् ४९ श्रीशुकउवाच
सर्वेषामपिभूतानानृपस्वात्मैकवल्लभः इतरेऽपत्यवित्ताद्यास्तद्वल्लभतयेवहि ५० तद्वाजेंद्रयथास्नेहः स्वस्व
कात्मनिदेहिनाम् नतथाभमतालंबिपुत्रवित्तगृहादिषु ५१ देहात्मवादिनांपुंसामपिराजन्यसत्तम यथादेहः
प्रियतमस्तथानह्यनुयेवतम् ५२ देहोऽपिममताभाकचेत्तर्ह्यसौनात्मवल्लियः यज्जीर्यत्यपिदेहेऽस्मिन्जीवि-
ताशाबलीयसी ५३ तस्मात्प्रियतमः स्वात्मासर्वेषामपिदेहिनाम् तदर्थमेवसकलंजगच्चैतच्चराचरम् ५४
कृष्णामेनमवेहिल्वमात्मानमखिलात्मनाम् जगद्धितायसोऽप्यत्रदेहीवाभातिमायया ५५ वस्तुतो जानतामत्र
कृष्णांस्थाष्णुचरिष्णुच भगवद्रूपमखिलंनान्यद्वस्त्वहकिंचन ५६

तारतम्यं दृश्यमानं तन्निबंधनमेवेति दर्शयितुं सू-

दासूदभेदेनविशेषमाह देहात्मवादिनामितिह्याभ्याम् तंदेहमनुभवंतियेषुत्रादयस्तेतुनतथाप्रियतमाइत्यर्थः ५१ ५२ यद्यस्माज्जीर्य-
त्यपिआसन्नमरणोऽपिजीविताशाभवति अयंभावः नजीविष्यतीतिनिश्चितेऽपिदेहेयसोमास्पदत्वंतदात्मगतमेवसंगच्छतइति अथवा
यद्यस्मिन्देहेजीर्यत्यपिजीविताशाअविवेकदशायामासीत् साऽपिविवेकिनोयदाममताभाक्भवतितदाआत्मवल्लियोनभवतिअतः तत्रना-
तीवास्थेति ५३ तदर्थमेवसकलंप्रियमित्यर्थः ५४ प्रस्तुतमाह कृष्णामेनमिति ५५ नकेवलमात्मनामात्मा अपितुजडानामपीत्याह वस्तुत-
इति सर्वजगत्कारणमिति कृष्णां जानतां पुंसां स्थावरं जंगमं च सर्वं भगवद्रूपं भगवानेव स्वरूपं यस्य तत् नान्यत् ५६ ७५ ७५

कुतइतितदाह सर्वेषामिति भावार्थः परमार्थः भवतिभवत्परिणामं प्राप्नुवन्कारणं तस्मिन् तस्यापि भवतः कारणस्यापि भगवान्
कृष्ण एव कारणम् अतः किमेतत् श्रीकृष्णव्यतिरिक्तं वस्तु रूप्यताम् तस्माच्छ्रीकृष्णस्यैव परमार्थत्वात् तदेकशरणानामयत्नसिद्धौ
मोक्ष इति ५७ प्रकरणार्थमुपसंहरति समाश्रिता इति पुण्यं यशो यस्य स पुण्ययशाः स चासौ सुरारिश्च तस्य पदपल्लव एव पुवः तं ये स
म्यगाश्रिता महत्पदं महतां पदमाश्रयम् यद्वा महच्चतत्पदं चेति तथा तेषां भवांबुधिर्वत्सपदमात्रं भवति किंच परंपदं श्रीवैकुण्ठारथं
पदं स्थानं भवति विपदां यत्पदं विषयः तत्पुनः कदाचिदपि तेषां न भवति न ततः पुनरावर्त्तत इत्यर्थः ५८ ५९ सहस्रद्विश्चरितं सुधांतोऽ

सर्वेषामपि वस्तूनां भावार्थो भवति स्थितः तस्यापि भगवान् कृष्णः किमेतद् वस्तु रूप्यताम् ५७ समाश्रिता ये
पदपल्लवपुवं महत्पदं पुण्ययशो सुरारैः भवांबुधिर्वत्सपदं परंपदं पदं पदं यद्विपदान्तेषाम् ८ एतत्ते सर्वमा
ख्यातं यत्पृष्टोऽहमिह लब्धा यत्कौमारैः हरिः कृतं पौगंडे परिकीर्तितम् ५९ एतत्सहस्रद्विश्चरितं सुरारैरघाद नं-
शाहलजे मनंच व्यक्तेतरद्रूपमजोर्वभिष्टवं शृण्वन् गृणन्नेति नरोऽखिलाथान् ६० एवं विहारैः कौमारैः कौमा
रं जहत्तुर्धजे निलायनैः सेतुबंधैर्मर्कटोत्प्लवनादिभिः ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे ब्रह्म-
स्तुतिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीशुक उवाच ततश्च पौगंडवयः श्रितौ ब्रजं बभूव तु सौ पशुपालसं-
मतौ गाश्चारयंतौ सखिभिः समंपदैर्दंदावनं पुण्यमतीव चक्रतुः १

न्योऽन्यशिव्यादीनित्यादिना उक्तम् अघाद नंच शाहलजे मनंच भो-
जनंच व्यक्तेतरत् व्यक्तात् जडप्रपंचादितरत् शब्दसत्त्वात्मकं वत्सवत्सपालरूपम् यद्वा व्यक्तेतरः चिह्निलासस्तं रूप्यत इति रूपम् अ-
जस्य ऊरुर्महान् अभिष्टवस्तवस्तं ब्रह्मकृतां स्तुतिम् एतत् शृण्वन् गृणन् गायन् नरः सर्वपुरुषार्थान् प्राप्नोति ६० ६१ इति श्रीपरमानंदनृ-
सिंहपदषट्पदः व्याकरोच्छ्रीधरस्यामीयथामतिविधिस्तुतिम् १ इति दशमे टीकायां चतुर्दशः १४ ततः पंचदशोधेनुपालनंधेनुकादनम्
कालियक्षेडतोगोपरक्षणंच निरूप्यते १ अहिवल्कप्रवेशेन दृथारिविन्नान्सरणीनतः कृष्णः प्रावेशयत् कफलं तालालिकाननम् २ पशु-
पालसंमतौ पशुपालने संमतौ पशुपालानां वा संमतौ ईषद्वयो बलातिरेकमनुकृतवंतौ इत्यर्थः अतीव चक्रतुः सर्वतः प्रसर्पणेन १ ६२

स्वयशोगृणद्विर्गोपैर्युतः तद्वनं प्राविशत् २ तद्वनं निरीक्ष्य रंतुं मनोदधे कथं भूतम् मंजुघोषायेऽलिमृगहिजाः भ्रमरमृगपक्षिणः तैराकुलं व्या-
प्तम् महन्मनः स्वच्छपयः सरस्वतामहतां मनसा तुल्यं स्वच्छं पयोयस्मिन् तत्सर आश्रयत्वेन अस्तियस्य तेन वा तेनेति शैल्यमुक्तम् शतपत्रगंधि-
नेति परिमलवत्त्वम् जुष्टं वनमिति गांधी सूचितम् ३ अरुणपल्लवश्रिया सहस्पृशं त्यः शिरसाः शाखायां गिरयेषां तान् ४ तरुजन्मयेन तमसा कृतं
तस्य तमसः पापस्य अपहृत्यैनाशाय अथवा येन त्वया ईश्वरेण सर्वोपकारकं तरुजन्मकृतं तं त्वानंमंति एवं श्लाघ्येऽपि जन्मनियदज्ञानरूपं त-

तन्माधवो वेणुमुदीरयन् वृतो गोपैर्गृणद्विः स्वयशो बलान्वितः पशून् पुरस्कृत्य पशव्यमाविशद्दिहर्तुकामः कुसुमा-
करं वनम् २ तन्मंजुघोषालिमृगहिजाकुलमहन्मनः स्वच्छपयः सरस्वता वातेन जगृहं शतपत्रगंधिना निरीक्ष्य रं-
तुं भगवान्मनोदधे ३ सतत्र तत्रारुणपल्लवश्रिया फलप्रसूनोरुभरेण पादयोः स्पृशच्छिरवान्नीक्ष्य वनस्पतीन् सु-
दास्मयन्निवाहाय जमादिपूरुषः ४ श्रीभगवानुवाच अहो अमी देववरा मराचिंतं पादांबुजं ते सम-
नः फलार्हणम् नमस्कृत्पादाय शिरसाभिरात्मनस्तमोपहृत्यै तरुजन्मयत्कृतम् ५ एतेऽलिनस्तव यशोऽखिल-
लोकतीर्थगायत आदिपुरुषानुपदं भजंते प्रायो अमी सुनिगुणा भवदीयसुरव्यागूढं वनेऽपि न जहत्यनघात्मदेव-
म् ६ नृत्यं त्यमी शिखिन ईड्य सुदाहरिण्यः कुर्वंति गोप्य इव ते प्रियमीक्षणेन सूक्तैश्च कोकिलगुणगृहमागता-
य धन्या वनौकस इयान् हि सतां निसर्गः ७ धन्येयमद्य धरणी तृणवीरुधस्त्वत्पादस्पृशोद्गुमलताः करजाभिर्मृष्टाः
नद्योऽद्रयः खगमृगाः सदयावलोकैर्गोप्योऽतरेण भुजयोरपियत्स्पृहाश्रीः ८ श्रीशुक उवाच एवं-
चृदावनश्रीमत्कृष्णः प्रीतमनाः पशून् रेमे संचारयन् नद्रेः सरिद्रोधस्तसानुगः ९ सोऽस्ति तस्यापहृत्यै ५ हे अनघ

वने गूढमपि त्वानं त्यजंति त्वयि मनुष्यवेषेण निगूढे सति मुनयोऽप्यलिवेषेण निगूढास्त्वां भजंतीत्यर्थः ६ इयान् हि सतां निसर्ग इति यदस्ति
स्वस्मिन् नद्गूहमागताय महते महत्पुरुषाय समर्पयंतीति ७ तृणवीरुधश्च तव पादौ स्पृशंतीति तथा करजाभिर्मृष्टाः नरयैः स्पृष्टाः सदयैरव-
लोकनैः श्रीरपियस्मै स्पृहयति केवलं तेन भजयोरंतरेण वक्षसा गोप्यो धन्या इति ८ एवं श्रीमत्चृदावनं प्रति प्रीतः सन् अद्रेः समीपव-
र्त्तिसरित्तटेषु पशून् संचारयन् सानुगः गोपैः सह वर्त्तमानः प्रीतमनारैमे ९ ७ ७ ७

तामेवरतिमाह कचिदित्यादिदशभिः १० बर्हिणं नृत्यंतमनु अभिनृत्यति बर्हिणमभिमुखो नृत्यतीति वा सरयो नृहासयन् ११ १२ च-
कोरादीननु कृत्यरौतिकदाचिच्च सत्त्वानां मध्ये व्याघ्रसिंहयोः ताभ्यां भीतवद्भवति सत्त्वेषु पलायमानेषु पलायत इत्यर्थः तयोः सत्त्वानां बलो
द्रेकाणां भीतवद्भवतीति वा १३ आर्यमग्रजं विश्रमयति विगतश्रमं करोति १४ मिथो नृत्यादीन् कुर्वन्तो गोपालान् प्रशशंसतुः १५ १६ व्यजनैः

कचिद्गायति गायत्सु मदांधालिघनुव्रतैः उपगीयमानचरितः स्वर्गा संकर्षणान्वितः १० कचिच्च कलहं सानाम
नुकूजतिकूजितम् अभिनृत्यति नृत्यंतं बर्हिणं हासयन् कचित् ११ मेघगंभीरया वाचानामभिर्दूरगान्पशून्
कचिदावहयति प्रीत्या गो गोपालमनोज्ञया १२ चकोर्कोचचक्राद्भारद्वाजांश्च बर्हिणः अनुरौति स्म सत्त्वानां
भीतवद् व्याघ्रसिंहयोः १३ कचित् क्रीडा परिश्रान्तं गोपोत्संगोपवर्हणम् स्वयं विश्रमयत्यार्यपादसंवाहनादिभिः
१४ नृत्यतो गायतः क्वापि वल्गातो युद्धतो मिथः गृहीतहस्तो गोपालान् हसन्तो प्रशशंसतः १५ कचित्पल्लवत
ल्लेषु नियुद्धश्रमकर्षितः वल्लभमूलाश्रयः शोते गोपोत्संगोपवर्हणः १६ पादसंवाहनं चक्रुः केचित्तस्य महात्म
नः अपरं हतपाप्मानो व्यजनैः समवीजयन् १७ अन्येतदनुस्त्वाणि मनोज्ञानि महात्मनः गायन्ति स्म महाराज
स्नेहकिन्नाधियः शनैः १८ एवं निगूढात्मगतिः स्वमायया गोपात्मजत्वं चरितैर्विडम्बयन् रेमेरमालालितपादपल्ल
वोग्राम्यैः समग्राभ्यवदोशचेष्टितः १९ श्रीदामानाम गोपालोरामकेशवयोः सर्वा सुवलस्तोककृष्णाद्या गोपाः
प्रेम्णोदमब्रुवन् २० रामराममहाबाहो कृष्णदुष्टनिवर्हण इतो विदूरेकमहद्वनंतालालिसंकुलम् २१ फ-
लानितत्रभूरीणि पतितानि पतन्ति च सन्ति किंलव रुद्धानि धेनुकेन दुरात्मना २२ सोऽतिवीर्योऽसुरोरामहे कृ-
ष्णारवररूपधृक् आत्मतुल्यबलैरन्यैर्ज्ञातिभिर्बहुभिर्वृतः २३ तस्मात्कृतनराहाराद्भित्तैर्नृभिरमित्रहन् नसे-
व्यते पशुगणैः पक्षिसंघैर्विवर्जितम् २४ विद्यन्तेऽभक्तपूर्वाणि फलानि सरभीणि च एष वै सरभिर्गन्धो विषूची-
नोऽवगृह्यते २५

पल्लवादिनिर्मितैः १७ १८ ईशचेष्टित इति निगूढस्वभावत्वेऽपि अंतरांतरा ईशस्यैव चेष्टितानि दृश्यन्ते यस्मिन्सः १९ २० ईश-
चेष्टितत्वमेव दर्शयितुमाह श्रीदामेति स्तोककृष्णः कश्चित् तालालिसंकुलं तालपंक्तिभिर्व्याप्तम् २१ २२ २३ २४ विषूचीनः सर्वतः प्रसृतः २५

२६ २७ २८ सनगंसहस्रम् २९ प्रत्यग्द्वाभ्यां पश्चिमाभ्यां द्वाभ्याम् काशब्दमिति गर्दभजातिशब्दानुकरणम् पर्यसरत्परितोऽधाव
दित्यर्थः ३० उपक्रोशागर्दभः पराकृप्रतिमुखः अपरौ पश्चिमौ बलाय बलं हंतुम् ३१ तृणराजः तालः ३२ ३३ उत्सृष्टेन खरदेहेन हतैराहता

प्रयच्छतानिनः कृष्णागंधलोभितचेतसाम् बांछाऽस्ति महती रामगम्यतां यदि रोचते २६ एवं स ह हृत्तः शुक्ला
सहस्रियचिकीर्षया प्रहस्यजग्मतुर्गोपैर्वृता तालवनं प्रभू २७ बलः प्रविश्य बाहुभ्यां तालान् संपरिकं पयन्
फलानि पातयामास मतंगज इवौजसा २८ फलानां पततांशब्दनिशाम्या सररासभः अभ्यधावत्क्षितितलं
सनगं परिकंपयन् २९ समेत्यतरसा प्रत्यक्द्वाभ्यां पद्भ्यां बलं बली निहत्योरसिकाशब्दं मुच्यन् पर्यसरत्तलः ३०
पुनरासाद्य संरब्ध उपक्रोशा पराकृ स्थितः चरणावपरो राजन् बलाय प्राक्षिपद्गुषा ३१ सतंगृहीत्वा प्रपदोभ्यां
मयिलैकपाणिना चिक्षेप तृणराजा येन मणयत्तज्जीवितम् ३२ तेनाहतो महातालो विपमानो महाशिराः
पार्श्वस्थं कंपयन् भग्नः स चान्यसोऽपि चापरम् ३३ बलस्य लीलया लुप्तं खरदेहं हताहताः तालाश्च कंपिरे स
र्वे महावातेरिता इव ३४ नैतच्चित्रं भगवति ह्यनंतं जगदीश्वरे ओतप्रोतमिदं यस्मिन्स्तु घंगयथापटः ३५ त-
तः कृष्णां च रामं च ज्ञातयो धेनुकस्य ये क्रोशारोऽभ्यद्रवन् सर्वे संरब्धा हतबांधवाः ३६ तास्तानां पततः कृष्णोरा
मश्च नृपलीलया गृहीतपश्चाच्चरणान् प्राहिणोत् तृणराजसू ३७ फलप्रकरसंकीर्णं दैत्यदेहैर्गताः कृष्णिः ररा
जभूः स तालाग्रे धनैरिव नभस्तलम् ३८ तयोस्तत्कर्म हलकर्म निशाम्य विबुधादयः मुमुक्षुः पुष्पवर्षाणि चक्रु
र्वाद्यानि तुष्टुवुः ३९ अथ तालफलान्यादन्मनुष्यागतसाध्वसाः तृणचपशवश्चैरुहृतधेनुककानने ४० कृ-
ष्णाः कमलपत्राक्षः पुण्यश्रवणकीर्त्तनः स्तूयमानोऽनुगैर्गोपैः साग्रजोऽवजमाव्रजत् ४१

अकंपिरे अकंपंत ३४ यस्मिन्निदं विश्वमोतमूर्ध्वतंतुषु पट इव यथितम् प्रोतंतिर्यक्तंतुषु पटवदवसंग्रथितं सर्वतोऽनुस्यूतं वर्त्तत इत्य-
र्थः ३५ ३६ ३७ यनैर्नभस्तलमिव भूः रराज तत्र फलप्रकरसंकीर्णंति दैत्यदेहैः फलतालाग्रेऽश्वसंकीर्णा इत्यरुणश्वेतनीलघनसाह-
स्यसंपादनम् ३८ ३९ आदन् अभक्षयन् ४० ४१

तंगोरजश्चरितकुंतलबद्धवर्हवन्यप्रसूनरुचिरेक्षणचारुहासम् वेणुं कृपांतमनुगैरनुगीतकीर्त्तिंगोप्योदि
दक्षितदृशोऽभ्यगमन्समेताः ४२ पीत्वा मुकुन्दमुखसारयमक्षिभृंगैस्तापजुहुविंरहजंघ्रजयोषितोऽन्हि त
त्सल्लुतिसमधिगम्यविवेशगोष्ठं सव्रीडहासविनययदपांगमोक्षम् ४३ तयोयशोदारोहिण्योपुत्रयोः पुत्रवत्स-
ले यथाकामं यथाकालं व्यधत्तां परमाशिषः ४४ गताध्वानश्चमोतत्रमज्जनोन्मर्दनादिभिः नावींवासित्वारुचि-
रादिव्यस्रगंधमंडितौ ४५ जनन्युपहृतं प्राश्य स्याद्दून्नमुपलालितौ संविश्य वरशय्यायां सरवं सुषुपतुर्ब्रजे
४६ एवमभगवान्कृष्णो वृंदावनचरः क्वचित् ययोराममृते राजन्कालिंदोसंखिभिर्वृतः ४७ अथ गावश्च
गोपाश्च निदाघातपपीडिताः दुष्टजलपुस्तस्यास्तृषात्ता विषदूषितम् ४८ विषांभस्तदुपस्पृश्य देवोपहत
चेतसः निपेतुर्व्यसवः सर्वसलिलोत्तेकुर्वुह ४९ वीक्ष्य तान्वैतयाभूतान्कृष्णो योगेश्वरेश्वरः ईक्षया मृत
वर्षिण्यास्वनाथान्समजीवयत् ५० तैसंप्रतीतस्मृतयः समुत्थाय जलांतिकात् आसन्नसुविस्मिताः सर्वे वी-
क्षमाणाः परस्परम् ५१ अन्वमंसतु तद्राजन्गोविंदानुग्रहेक्षितम् पीत्वा विषं परेतस्य पुनरुत्थानमात्मनः
५२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे नुकवधोनाम पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीशुक उवाच
विलोक्य दूषितां कृष्णां कृष्णाः कृष्णाहिना विभक्तः तस्या विशद्विभक्तं निच्छन्नसर्पं तमुदवासयत् १

संस्कृतिं प्राप्येति ४३४४

४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० संप्रतिसद्यएवइताप्राप्तास्मृतियैस्तेसंप्रतीतस्मृतयः यद्वा सम्यक्प्रतीताप्रतिप्राप्तास्मृतियैस्तेनयाइति ५१ ५२
इतिदशमेटीकायांपंचदशोऽध्यायः १५ षोडशेकालियस्योक्तोनिरुहोयमुनाङ्गदे तत्पत्नीभिः स्तूतेनाथरूपेणानुग्रहः कृतः १ हत्वारासप्त-
दैतेयान्जग्ध्वातालफलान्यलम् प्रीतोऽनृत्यत्फणारंगे कालियस्य कला निधिः २ उदयासगतनिःसारितवान् १ ३ ३ ३

बहूनि युगानि आवासो यस्य तमहिम् सर्वे अहिः अजलचरोऽपि तस्मिन् न तर्जले यथा येन प्रकारेणासीत् अथवा बहूनि युगानि आवासो यथा
भवति तथा तेन प्रकारेण सर्वे तत्रासीदिति कथ्यतामिति २ गोपालेन यदुदारमाचरितं तदेवामृतमतः कथ्यतामिति ३ श्रव्यमाणं पच्यमानं प
यो यस्य सः अत उपरि गच्छंतः स्वगायस्मिन् पतन्ति ४ किंच विप्रुष्मता अंबुकण युक्तेन विषोदतरंगस्पर्शमारुतेन स्पृष्टायस्य तीरगाभिर्यन्ते स
द्गद आसीदिति ५ तं कालियं चंडो वेगो यस्य तद्विषमेव वीर्यं यस्य तम् कदंबमिति भाविना श्रीकृष्णस्य चरणस्पर्शभागेन स एकस्तत्तीरेन-
शुष्कः अथवा मृतमाहरता गरुत्मा ताक्रांतत्वादिति च पुराणांतरम् आस्फोट्य बाहुं करतलेनाहत्य गाढादृढावद्धारशना कटिबंधनवस्त्रं

राजोवाच कथमंतर्जले गाधेन्यगृणहाद्गवानहिम् सर्वे बहु युगावासं यथाऽसीद्विप्रकथ्यताम् २ ब्रह्मन्
भगवतस्तस्य भूम्नः स्वच्छंदवर्तिनः गोपालोदारचरितं कस्तृप्येतामृतं जुषन् ३ श्रीशुक उवाच का
लिंघां कालियस्यासीत् द्रुदः कश्चिद्विषाग्निना श्रव्यमाणपयायस्मिन् पतत्कपरिगाः स्वगाः ४ विप्रुष्मता विषोदो
र्मिमारुतेनाभिर्मर्शिताः स्त्रियन्ते तीरगायस्य प्राणिनः स्थिरजंगमाः ५ तं चंडवेगविषवीर्यमवेक्ष्य तेन दुष्टानदीच
खलसंयमनावतारः कृष्णाः कदंबमधिरुह्य ततोऽतितुंगमास्फोट्य गाढरशनो न्यपतद्विषोदे ६ सर्पद्रुदः पुरुषसार
निपातवेगसंक्षोभितोरगविषोच्छुसितांबुराशिः पर्यकुपुतो विषकषायविभीषणोर्मिधविन्धनुः शतमनतबल-
स्य किंतत् ७ तस्य द्रुदे विहरतो भजदंडघूर्णवाघोषमंगवरवारणविक्रमस्य आश्रुत्य तत्स्वसदनाभिभवं निरी-
क्ष्य चक्षुःश्रवाः समसरत्तदमृष्यमाणः ८ तं प्रेक्षणीयं सुकुमारघनावदातं श्रीवत्सपीतवसनं स्मितसुंदरास्यम् श्री
दंतमप्रतिभयंकमलोदरांघ्रिसंदश्य मर्मसरुषा भजया च छाद ९

येन सः ६ तदा सर्पस्य द्रुदः पुरुषश्चैष पतनभारेण संक्षोभितानां सुरगाणां विषैरुन्नतोऽंबुराशिर्यस्य सः विषेण कषायी कृताभयं करा-
र्मयो यस्य सः पर्यकुपरितः धनुः शतं पुनः प्रसृतः नैतच्चित्रमित्याह अनंतबलस्येति ७ द्रुदे विहरतः भजदंडाहतो दकघोषं श्रुत्वा ततः स्वस-
दनाभिभवं निरीक्ष्य तदसहमानः सर्पः समसरत् समाजगाम ८ प्रेक्षणीयश्च सुकुमारघनवदुज्ज्वलश्च तं श्रीवत्सपीतवसनं श्रीवत्सेनसं-
युक्तमुच्चलसीतं वस्त्रं यस्य तम् भुजया भोगेन च छाद अवेष्टयत् ९

सप्रियोयेषांतेतस्त्रियाः तेचतेसखायइति १० ११ ऋविष्मूकंपादयः दिविउल्कापातादयः आत्मनिवामनेत्रस्फुरणादयः आसन्नंभयं
शंसितुंशीलंयेषांते १२ तानालक्ष्यगोकुलान्निर्जग्मुरितितृतीयेनान्वयः भयोद्विग्नाः भयहेतुभ्योभीताः भयेनकंपमानाइतिवा १३ न
तंविदंतीतिअतद्विदः १४ पशुवृत्तयः अतिवत्सलाः १५ कातरान्भीतान् १६ भगवंतंलक्षयंतियानिपदानितैः पदैः सूचितयापदव्या-

तन्नागभोगपरिवीतमदृष्टचेष्टमालोक्यतस्त्रियसखाः पशुपाभृशार्त्ताः कृष्णोऽर्पितात्मसहृदयंकलत्रकामादुः
खानुशोकभयमूढधियोनिपेतुः १० गावोवृषावत्सतयः क्रंदमानाः स्रुदुःखिताः कृष्णोन्यस्तेक्षणाभीतारुदंत्य
इवतस्थिरे ११ अथव्रजमेहोत्सातास्त्रिविधाह्यतिदारुणाः उत्पेतुर्भाविदिव्यात्मन्यासन्नभयशंसिनः १२
तानालक्ष्यभयोद्विग्नागोपानंदपुरोगमाः विनारामेणगाः कृष्णांज्ञाल्वाचारयितुंगतम् १३ तैर्दुर्निमित्तैर्निधनं
मत्वाभासुमतद्विदः तस्याणास्तन्मनस्कास्तेदुःखशोकभयातुराः १४ आबालवृद्धवनिताः सर्वेगपशुवृत्तयः
निर्जग्मुर्गोकुलाहीनाः कृष्णादर्शनलालसाः १५ तास्तथाकातरान्वीक्ष्यभगवान्माधवोबलः प्रहस्यकिंचि
न्नोवाचप्रभावज्ञोऽनुजस्यसः १६ तैः न्येषमाणादयितं कृष्णां सूचितयापदैः भगवल्लक्षणेर्जग्मुः पदव्यायसु
नातदम् १७ तंतत्रतत्राजयवांकुशाशनिध्वजोपपन्नानिपदानिविश्रुतेः मार्गेगवामन्यपदान्तरांतरेनिरीक्ष्य
माणाययुरंगसत्वरः १८ अतर्कदंभजगभोगपरीतमारात् कृष्णां निरीहमुपलभ्यजलाशयांते गोपांश्चमूढधि
षणान्परितः पशूंश्चसंक्रंदतः परमकश्मलमापुरार्त्ताः १९ गोप्योऽनुरक्तमनसोभगवत्त्यनंतेतत्सौहृदस्मितविलो
कगिरः स्मरत्यः ग्रस्तेऽहिनाप्रियतमेभृशदुःखतप्ताः शून्यांप्रियव्यतिहृतंददृशुस्त्रिलोकम् २० ताः कृष्णमातर
मपत्यमनुप्रविष्टांतुल्यव्यथाः समनुगृह्यशुचःस्ववंसः तास्ताः प्रियव्रजकथाः कथयंत्य आसन्कृष्णाननेर्पितदृशो
मृतकप्रतीकाः २१

मार्गेण १७ पदैर्मार्गज्ञानप्रकारमाह तइति विश्रुतेः श्रीकृष्णस्यान्येषांपदानामंतरांतरेमध्येमध्येतत्तदपोहेनगवां
श्रुतीनांमार्गेऽसत्वरः अप्रमत्ताः योगिनस्तदुपाध्यपवादेनयथापरंतत्वंमृगयंतेतद्वदितिभावः १८ ततश्चसर्पशरीरवेष्टितंकृष्णांदूरान्नि
रीक्ष्यगोपांश्चपशूंश्चतथानिरीक्ष्यार्त्ताः परमकश्मलंपरंमोहंप्रापुः १९ प्रियेणश्रीकृष्णोनव्यतिहृतंविरहितंत्रैलोक्यंशून्यंददृशुः २० २१

२२ अनन्यगतिमात्मानमित्यनिरीक्ष्यातएवात्महेतोः स्वगोकुलमतिदुःखितमाज्ञायउरगबंधादुदतिष्ठदित्यन्वयः २३ तस्यप्रथ्यमानेनवपुषाव्यथितात्मशरीरोक्कजंगः कुंडलीमुन्मुच्यतंत्यत्काकुपितः फणानुन्नमय्यश्चसन्नकेवलमीक्षमाणस्तस्थौकथंभूतः श्वसनरंध्रेषुनासाविवरेषुविषयस्यसतथा अंबरीषोमंडकपाकभाजनंतद्वत्संतमानिस्तब्धानिईक्षणानियस्यसतथाउल्मुकानिमुरवेषुयस्यसचसच २४ हरिश्चक्रीडंस्तमसुंसर्पपरिससार परितोबभ्राम अतिकरालाविषाग्नियुक्तादृष्टिर्यस्यतम् जिह्वयाद्विशिरवयेतिप्रतिमुखम् २५ एवंपरिभ्रमेणैवहतमोजोयस्यतम् तस्यमूर्द्धस्येरत्ननिकरास्तेषांस्पर्शेनात्यरुणं पादांबुजंयस्यसः ननुकथंचंचलेषुशिरस्फननर्त्त

कृष्णाप्राणान्निर्विशतो नंदादीन्वीक्ष्यतं द्रुतम् प्रत्यषेधत्समगवान् रामः कृष्णानुभाववित् २२ इत्थंस्वगोकुलमनन्यगतिं निरीक्ष्य सस्त्रीकुमारमतिदुःखितमात्महेतोः आज्ञायमर्त्यपदवीमनुवर्त्तमानः स्थित्वा सुहृत् सुदतिष्ठदुरंगबंधात् २३ तस्यप्रथ्यमानवपुषाव्यथितात्मभोगस्यत्कोन्नमय्यकुपितः स्वफणान् भ्रजंगः तस्थौ श्वसनं श्वसनरंध्रविषांबरीषस्तब्धे क्षणोल्मुकमुखो हरिमीक्षमाणः २४ तं जिह्वयाद्विशिरवयापरिलेलि हानं द्वे सृक्किणीद्व्यतिकरालविषाग्निदृष्टिम् क्रीडन्नसुं परिससारयथारवगेंद्रो बभ्रामसोऽप्यवसरं प्रसूमीक्षमाणः २५ एवंपरिभ्रमहतोजसमुन्नतो समानम्यतत्पृथक् शिरस्त्वधिरूढ आद्यः तन्मूर्द्धरत्ननिकरस्पर्शातिताम्रपादांबुजोखिलकलादिगुरुनर्त्त २६ तं नर्त्तुमुद्यतमवेक्ष्य तदा तदीयगंधर्वसिद्धसरचारणदेववध्वः प्रीत्यामृद्गपणवानकृवाद्यगीतपुष्पोपहारनुतिभिः सहसोपसेदुः २७ यद्यच्छिरोननमतेऽगशतैकशीर्ष्वास्तत्तन्ममर्दस्वलदंडधरोऽधिपातैः क्षीणायुषोऽपि पुनर्भ्रमत उल्बणमास्यतोऽसृक् नस्तो वमन् परमकश्मलमापनागः २८ तस्याक्षिभिर्गरलमुद्गमतः शिरस्सयद्यत्समुन्नमतिनिःश्वसतोरुषोच्चैः नृत्यसदाऽनुनमयन् दमयांबभ्रवपुष्पैः प्रपूजित इवेह पुमान्पुराणः २९

तत्राह अखिलकलानामादिगुरुः २६ उपसेदुः प्राप्ताः २७ शतैकशीर्ष्वाः शतमेकानि सुरत्यानि शीर्षाणियस्यतस्य क्षीणायुषोऽपि पुनर्भ्रमतः यद्यच्छिरोननमते स्तब्धतां न जहाति नृत्यच्छलेनां धिपातैस्तत्तन्ममर्द तदाचास्यतो मुखेभ्यो नस्तो नासाविवरेष्वश्वाससृक् वमन् २८ पुनरपिरुषाउच्चैर्निःश्वसतो यद्यत्समुन्नमति तत्तदाघातेनानुनमयन् इह अस्मिन्नवसरे दृष्टे-

गंधर्वादिभिः शोषासनः पुराणपुरुषइवयशोदानंदनः पुष्पैः प्रपूजितः यद्वा तदागंधर्वादिभिः पुष्पैः प्रपूजितो गोपैः पुराणः पुमानिव-
दृष्टइति यद्वा पुष्पैः प्रपूजितइवप्रसन्नः सन्दमयांबभूव हितं कृतवानित्यर्थः २९ अरणं शरणम् ३० गर्भेजगंतियस्यतस्यातिभा-
रेणावसन्नमाक्रांतम् पाष्णिः पादपृष्ठम् आद्यं श्रीकृष्णम् श्लथंतो विस्त्रंसमानावसनादयोयासांताः ३१ ताः शरणं प्रपन्नाः सत्यः
तंप्रणोमुः सविग्नमनसः अविबिह्वलचित्ताः भूवीति तस्मिन्स्थानेजलाधस्ताद्वातीरेवा शमलस्यपापात्मनोऽपिभर्तुर्मोक्षोप्सवः भ-
र्तुः यन्तुशमलंतस्यवा भूतपतिं प्राणिमात्रस्यपतिम् शरणदमात्रयमदम् ३२ प्रथमं तावत्कुपितं भगवंतं दंडानुमोदनेनोपशमयंत्यः

तच्चित्रतांडवविरुग्णफणातपत्रोरक्तं सुरैरुरुवमन्त्रपभग्नगात्रः स्मृत्याचराचरगुरुंपुरुषंपुराणं नारायणं
तमरणं मनसाजगाम ३० कृष्णस्य गर्भजगतोऽतिभरावसन्नपाष्णिप्रहारपरिरुग्णफणातपत्रम् दृष्ट्याः
हिमाद्यसुपसेदुरमुष्यपत्न्य आत्ताः श्लथहसनभूपणकेशबंधाः ३१ तास्तस्य सविग्नमनसोऽथपुरस्कृताभिः का-
यनिधाय भविभूतपतिंप्रणोमुः साध्यः कृतांजलिपुटाः शमलस्य भर्तुर्मोक्षोप्सवः शरणदं शरणं प्रपन्नाः ३२
नागपत्न्य ऊचुः न्याय्यो हि दंडः कृतकिल्बिषैः स्मिस्तवावतारः खलनिग्रहाय रिपोः कृतानामपितुल्यदृष्टे
धत्सेदमं फलमेवानुशंसन् ३३ अनुग्रहोऽयं भवता कृतो हि नो दंडोऽसतांते खलुकल्मषापहः यद्दंडं शूकत्वम-
मुष्यदेहिनः क्रोधोऽपितेऽनुग्रहएव समतः ३४ तपः कृतं किमनेन पूर्वनिरस्तमानेन च मानदेन धर्मोऽथवास-
वैजनाचुकपयायतो भवांस्तुल्यतिसर्वजीवः ३५

स्तवंति न्याय्यो हीति तत्र दंडानुमोदनं षड्विंशतिभिश्च हरेः स्तुतिः प्रार्थ-
नं पंचभिः श्लोकैस्ततः पन्नगयोषिताम् नच निग्रहानुग्रहलक्षणं वैषम्यं तवास्तीत्याहुः धत्सेदममिति अनुशंसन् आलोचयन् ३३
निग्रहोऽप्यनुग्रहायैककम् इदानीमनुग्रहएवायं न निग्रहइत्याहुः अनुग्रहइति नः अस्माकं यस्मादमुष्यसर्पत्वं दृश्यते अतस्तन्मू-
लपापनिवर्तको दंडोऽनुग्रहएव क्रोधत्वेन प्रतीयमानोऽपीत्यर्थः ३४ महं श्यायमनुग्रहइतितस्य पूर्वपुण्यमभिनंदंति तपइति स्वयं मा-
नरहितेन अन्येभ्यो मानदेन च सर्वजीवयतीति सर्वजीवः ३५

नतपआदिनिमित्तएषभाग्योदयः किंतु अचिंत्यंतवकृपावैभवमित्याहुः श्लोकत्रयेण कस्यानुभावइति तपआदिनाब्रह्मादयोऽपियस्याः
 श्रियः प्रसादमिच्छंति साश्रीर्ललनाउत्तमास्त्रीयस्यत्वदंघ्रिस्पर्शाधिकारस्यवांच्छयातपआचरन् अस्यसर्पस्यसाकंरुतवानितिकोवेत्तीत्य
 र्थः ३६ यत्तवपादरजः प्रपन्नाः प्राप्ताः पारमेष्ठ्याद्यपितुच्छंमन्यंते ३७ अहोतदेषअयत्नतएवप्राप अन्यैश्चादिभिरपि कथंभूतंपादरजः
 यदिच्छतः सेव्यंमेभवत्वितिप्रार्थयमानेस्यैवसमक्षः प्रत्यक्षाएवविभवः अपेक्षितासंपद्भवति ३८ नमस्तुभ्यंभगवतेअचिंत्यैश्वर्यादिगुणाय त
 दुपपादनायदशभिः श्लोकैर्विशेषणानि पुरुषायपूर्वुअंतर्यामिरूपेणवर्तमानाय महात्मनेएवमपिनातिपरिच्छिन्नायकुतः भूतावासाय
 आकाशाद्याश्रयाय एतदपिकुतः भूतायपूर्वमपिसते कुतः परायकारणाय किंच परमात्मनेकारणातीताय ३९ कारणत्वंकारणातीतत्वंच

कस्यानुभावोऽस्यनदेवविद्यहेतुवांघ्रिरेणुस्पर्शाधिकारः यद्वांच्छयाश्रीर्ललनाचरन्तूपोविहायकामान्सकचिरं
 धृतव्रता ३६ ननाकपृष्ठनचसार्वभौमिनपारमेष्ठ्यनरसाधिपत्यम् नयोगसिद्धीरपुनर्भववावांच्छतियस्यादरजः
 प्रपन्नाः ३७ तदेषनाथापदुरापमन्यैस्तूमोजनिः क्रोधवशोऽप्यहीशः संसारचक्रेष्वमतः शरीरिणोयदिच्छतः
 स्याद्विभवःसमक्षः ३८ नमस्तुभ्यंभगवतेपुरुषायमहात्मन् भूतावासायभूतायपरायपरमात्मने ३९ ज्ञानवि
 ज्ञाननिधयेब्रह्मणेऽनंतशक्तये अगुणायविकारायनमस्तप्राकृतायच ४० कालायकालनाभायकालावयव
 साक्षिणे विश्वायतदुपद्रष्टृतत्कर्त्रेविश्वहेतवे ४१

समर्थयितुमाहुः ज्ञानविज्ञाननिधये ज्ञानंज्ञप्तिः विज्ञानंविच्छक्तिः उभयोः निधयेताभ्यांपूर्णाय कथंतथात्वमतउक्तम् ब्रह्मणेऽनंतश-
 क्तये कथंभूतायब्रह्मणे अगुणायअविकाराय कथंभूताय अनंतशक्तयेप्राकृतायप्रकृतिप्रवर्तकाय अप्राकृतायइतिवा अप्राकृताया-
 नंतशक्तियुक्ताय अयमर्थः अगुणत्वादविकारंब्रह्मज्ञप्तिमात्रत्वात्कारणातीतंप्रकृतिप्रवर्तकोऽनंतशक्तिर्विज्ञाननिधित्वादीश्वरः कार-
 णम् तदुभयात्मनेनमइति ४० अनंतशक्तित्वात्कालशक्त्याविश्वस्वष्टृत्वादिरूपेणनमस्यंति कालायकालस्वरूपाय कालनाभा-
 यकालशक्त्याश्रयायकालावयवानांसृष्ट्यादिसमयानांसाक्षिणे ततश्चविश्वायविश्वरूपाय तर्हि किंजडोऽहंनहि तदुपद्रष्टेनचद्रष्ट-
 मात्राय किंतु तत्कर्त्रेनचकर्तृमात्राय विश्वहेतवेसर्वकारकरूपाय ४१

तदेवाहुः भूतमात्रेन्द्रियप्राणमनोबुद्ध्याशयात्मने आशयश्चित्तम् भूतादिरूपाय अतः सर्वकारकरूपायेति अहंकारात्मतयानमस्यंति
त्रिगुणेनेति एवं सृष्टकार्येयस्त्रिगुणोऽभिमानस्तेन गूढास्वांशभूतानामात्मनां जीवानामनुभूतिर्येन तस्मै ४२ त्वं त्वहंकारानाद्यत इति स्तवं
ति नमोऽनन्तायाहंकारापरिच्छेदात् अतः सूक्ष्मायादृश्यत्वात् अतएव कूटस्थाय उपाधिकृतविकाराभावात् अतएव विपश्चिते सर्वज्ञाय
एवं वस्तुतः स्तुत्याऽचिंत्यमायात्वेन स्तवंति नानावादानुरोधाय अस्ति नास्ति सर्वज्ञः किञ्चिज्ज्ञः बद्धः मुक्त एकः अनेक इत्यादि नानावादा
ननुरुणाद्भि मायया अनुवर्तते यस्तस्मै किञ्च वाच्यवाचकशक्तये अभिधानाभिधेयशक्तिभेदादपि नानात्वेन प्रतीयमानायेत्यर्थः ४३
अनाद्यतत्त्वमेव हेतुवन्तरेणाऽपि सूचयंत्यः स्तवंति नमः प्रमाणमूलाय चक्षुरादीनां चक्षुरादिरूपाय अतएव कवये स्वयंतन्निरपेक्षज्ञानाय

भूतमात्रेन्द्रियप्राणमनोबुद्ध्याशयात्मने त्रिगुणेनाभिमानेन गूढस्वात्मानुभूतये ४२ नमोऽनंताय सूक्ष्मा
यकूटस्थाय विपश्चिते नानावादानुरोधाय वाच्यवाचकशक्तये ४३ नमः प्रमाणमूलाय कवये शास्त्रयोनये
प्रवृत्ताय निवृत्ताय निगमाय नमो नमः ४४ नमः कृष्णाय रामाय वसुदेवसुताय च प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सा
त्वतां पतये नमः ४५ नमो गुणप्रदीपाय गुणात्मच्छादनाय च गुणवृत्तपलक्ष्याय गुणद्वष्ट्रे स्वसंविदे ४६

कुतः शास्त्रयो नये वेदात्मकनिःश्वासाय किंच प्रवृत्ताय निवृत्ताय निगमाय नमोनमः ४४ किंच अनावृत्तेश्वर्यत्वादेव चतुर्भू-
र्तिरूपेण सर्वोपास्यत्वेन नमंति नमः कृष्णायैति श्लोकेन रामाय संकर्षणाय वसुदेवसुताय च वसुदेवशब्दितं शब्दं सत्त्वं तत्र प्र-
काशमानाय वासुदेवायैत्यर्थः सात्वतामुपासकानां पतये सा लोव्यादिना पालकाय एवं चतुर्भूतये कृष्णाय तुभ्यं नम इति ४५ कथं
चतुर्भूति तेति तदाहुः नमो गुणप्रदीपायैति गुणाः अंतःकरणानि तानि प्रदीपयति प्रकाशयतीति तथा तस्मै चित्ताद्यधिष्ठातृत्वेन चतु-
र्भूति तेत्यर्थः ननु तथाऽपि एकस्यैव कथं चतुश्च मत आहुः गुणात्मच्छादनाय तैरेव गुणैरुपासकानां फलवैचित्र्यायात्मानमाच्छाद्य-
नानात्वेन प्रकाशमानायैत्यर्थः ननु तर्हि कथं प्रतीतिरत उक्तम् गुणवृत्त्यपलक्ष्याय चित्तादीनां चेतनाद्भवसायादिवृत्तिभिरुपलक्ष्याय
उपलक्षणमेवाहुः गुणद्रष्टृत्वाक्षिणौ कथंचिदुपलक्ष्य एव न ज्ञेय इत्याहुः स्वसंविदे अगोचरायैत्यर्थः ४६ ७ ७ ७ ७
श्रीमज्जगदीश्वराय नमः श्रीवामनो विजयते ७ ७ ७ ७ ७

अगोचरत्वमुपलक्ष्यत्वं च दर्शयंत्योनमंति अव्याकृतविहाराय अतर्क्यमहिम्न इत्यर्थः सर्वव्याकृतसिद्धये सर्वकार्योत्पत्तिप्रकाशहेतुत्वेनोपलक्षणयोग्यायेत्यर्थः उपलक्षणांतरमाहुः हेह षीकेशकरणप्रवर्तक किंविषयलिप्सयानमुनये आत्मारामाय किंसाधनवशेनवा नहि मौनशीलिनेमौनमात्मारामतातत्त्वभावाय ४७ कुतः परावरगतिज्ञाय स्थूलसूक्ष्माणांगतिज्ञत्वेन न कापिसज्जमानायेत्यर्थः अपिच सर्वाध्यक्षाय सर्वस्याधिष्ठात्रे कुत एतत् अविश्वायनविश्वं यस्मिन् तन्निषेधावधये विश्वायचतद्विवर्त्ताधिष्ठानायेत्यर्थः किंच तद्वष्ट्रे अध्यासापवादसाक्षिणे अपिच अस्य विश्वाध्यासस्य तदपवादस्य विद्याऽविद्याभ्यां हेतवे यद्वा अविश्वायविश्वतैजसाद्यवस्थारहिताय विश्वायच मायया स्वांशैस्तत्तदवस्थाय तद्वष्ट्रे तासामवस्थानां भावाभावसाक्षिणे अन्यत्समानम् तस्मात्सर्वगतिज्ञ

अव्याकृतविहाराय सर्वव्याकृतसिद्धये हृषीकेशनमस्तेस्तुमुनयेमौनशीलिने ४७ परावरगतिज्ञाय सर्वाध्यक्षाय तेनमः अविश्वायच विश्वाय तद्वष्ट्रेऽस्य च हेतवे ४८ त्वं ह्यस्य जन्मस्थिति संयमान्प्रभोगुणैरनीहोऽकृतकालशक्तिधृक् तत्तत्त्वभावान् प्रतिबोधयन्सतः समीक्षयाऽमौघविहार ईहसे ४९ तस्यैव तैः सूक्तनवस्त्रिलोक्यां शांता अशांता उत मूढयोनयः शांताः प्रियास्ते ह्यधुनाऽवितुसतां स्थातुश्च ते धर्मपरीप्सये हतः ५० अनुगृणहीष्मभगवन् प्राणास्त्यजतिपन्नगः स्त्रीणां नः साधुशौच्यानां पतिः प्राणः प्रदीयताम् ५१ अपराधः सहस्रं हि सोढव्यः स्वप्रजाकृतः क्षंतुमर्हसि शांतात्मन मूढस्य त्वामजानतः ५२

त्वसर्वाधिष्ठातृत्वात् आरामादिभिर्निरतिशयैश्वर्यायतुं न्येनमइति विशेषणैरसंकीर्णैः पंचपंचाशतानुतः अहिस्त्रीभिः स्तुतस्तासां प्रसन्नोऽभूद्धरिः स्वयं ४८ एव तावद्दंडानुमोदनेन नमस्कारैश्च भगवन्तं प्रसाद्य इदानीं त्वदधीनानां प्राणिनां कोऽपराध इत्याशयवत्यः प्रार्थयन्ते त्वं हीति अस्य लोकस्य जन्मादित्यमेव अकृतअकरोः तत्तत्त्वतांस्तान् संस्काररूपेण सतः स्वभावान् धोरत्वादीन् प्रतिबोधयन्नीहसे क्रीडसियद्वा अस्य जन्मादीस्त्वमीहस इत्यन्वयः कथं भूतः अकृता अनादिर्याकालशक्तिस्तां धारयतीति तथा अन्यत्समानम् ४९ अतस्तस्य तवैवामूक्तनवस्तन्यंत इति तनवः क्रीडोपस्कराः तथाऽपि तवाधुना शांताः प्रियाः कुतः सतां धर्मपरिपालनेच्छया ईहतः प्रवर्त्तमानस्यातस्तानवितुं स्थातुः स्थितस्य ५० ५१ एव तवाप्रियाचरणाद्यपराधस्तर्हि सोढव्य इति ५२

युष्मदनुग्रहेऽन्येषां मृत्करेवेति चेत्तन्नेत्याहुः विधेहीति त्वदाज्ञया प्राणिनो नाद्यामेति भावः ५३ ५४ ५५ यदसद्गुह इति यतः स्वभा-
वोऽसद्गुहरूपः यद्वा यतः स्वभावादसति देहादौ योगहः सदुस्त्यज इति ५६ गुणैर्विविधतया सृज्यत इति गुणविसर्जनं तत्रापि नानास्व-
भावादयो यस्य तत् ५७ जात्या जन्मनैव उरुर्मन्युर्येषां ते वयं कथं त्यजामः ५८ हियस्मात्तत्र त्वन्माया त्यागे भवानेव कारणमिति अनुग्र-
हं विधेहीति के केशीणामनुष्ठेयं तवाज्ञया यच्छुद्ध्याऽनुतिष्ठन्वै सुच्यते सर्वतोभयात् ५३ श्रीशुक उवाच
इत्थं सनागपत्नीभिर्भगवान्समभिपुतः मूर्च्छितं भग्नशिरसां विससर्जार्धिकुट्टनैः ५४ प्रतिलब्धेन्द्रियप्राणः
कालियः शनैर्कहरिम् कृच्छ्रात्समुच्छुसन् दीनः कृष्णं ग्राहकृतांजलिः ५५ वयं रवलाः सहोत्पत्त्या तामसादीर्घ-
मन्यवः स्वभावो दुस्त्यजो नाथ लोकानो यदसद्गुहः ५६ त्वया सृष्टमिदं विश्वं धातुगुणविसर्जनम् नानास्वभा-
ववीर्यैर्जो योनिबीजाशयाकृति ५७ वयं च तत्र भगवन्सर्पाजात्करुमन्यवः कथं त्यजामस्त्वन्मायां दुस्त्यजां
मोहिताः स्वयम् ५८ भवान्हिकारणं तत्र सर्वज्ञो जगदीश्वरः अनुग्रहं निग्रहं वामन्यसे तद्विधेहि नैः ५९
श्रीशुक उवाच
इत्याकण्य वचः ग्राह्यं भगवान्कार्यमानुषः नात्र स्थेयं त्वया सपसमुद्रया हिमाचिरम्
६० स्वज्ञात्पत्यदाराद्या गोभिरभ्यर्ज्यतां नदी य एतत्संस्मरेन्मर्त्यस्तुभ्यं मदनुशासनम् ६१ कीर्तयन्नुभ-
योऽसंध्योर्न युष्मद्भयमाप्नुयात् योऽस्मिन्स्नात्वा मदाक्रीडे देवादीस्तपयेज्जलैः ६२ उपोष्य मां स्मरन् न च सर्व-
पापैः प्रमुच्यते दीपं रमणं कंहित्वा हृदमेतमुपाश्रितः यद्भयात्समुपर्णस्त्वं नाद्यान्मत्स्यादलांछितम् ६३ अ-
धिरुवाच एवमुक्तो भगवता कृष्णो नाद्रुतकर्मणा तं पूजयामास मुदानागपत्य श्वसादरम् ६४ दिव्यां
वरस्त्रग्मणिभिः परार्धैरपि भूषणैः दिव्यगंधानुलेपैश्च महत्योत्पलमालया ६५ पूजयित्वा जगन्नाथं प्रसा-
द्य गरुडध्वजम् ततः प्रीतोभ्यनुज्ञातः परिक्रम्याभिवाद्य तम् ६६

हं विधेहि ममाज्ञया खादंतीति इच्छन् त्वान्निग्रहं वा विधेही-
ति ५९ ६० यतो गोभिर्नृभिश्च नदीभ्यर्ज्यतामिति ६१ न युष्मत्तोभयमाप्नुयात् तस्य युष्माभिर्भयं नोत्पादनीयमित्याज्ञा इतोऽपि त्वयानि-
र्गतव्यमित्याह योऽस्मान्नि ति त्वयि स्थिते तन्न संभवतीति भावः ६२ न च तव गरुडभयं भवेदित्याह दीपमिति ६३ ६४ ६५ ६६ ६७

६७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ नागं सप्तदशेनागालयंतं निरयापयत् बंधून्स्वदुःखतः श्रान्तान्
 कृतांस्तत्र दवा दपात् १ असमंजसमप्रियम् १ उपहार्यैः भक्ष्यैः सर्पजनैः सर्पायत्तैर्जनैः वानस्पत्यः वनस्पतेर्मूले देयः नागानां तद्वाधापरिहा
 राय यो बलिर्निरूपितः उपकल्पितः २ ते च नागाः स्वस्वभागं जनैर्दत्तं सपर्णाय प्रयच्छन्ति ततोर्भाताः गोपीशायरक्षणाय ३ विषवीर्याभ्यां यो म
 दः तेनाविष्टः काद्रवेयः कद्रुपुत्रो गरुडं कदर्थी कृत्य अविगणस्य यद्वा उपहार्यैः सपर्णभक्ष्यैः सर्पा एव जनान् सौ नागानां संबंधीयस्मिन्नेकैकोना

सकलत्रसहस्रुचौ द्वीपमध्ये जगाम ह तदैव सामृतजलाय मुनानिर्विषाः भवत् ६७ इति श्रीभागवते महा
 पुराणे दशमस्कंधे कालियनिर्यापणं नाम षोडशोऽध्यायः १६ राजोवाच नागालयं रमणकं कस्मात्तत्त्वा
 जकालियः कृतं किं वा सपर्णस्य ते नैकेना समंजसम् १ श्रीशुक उवाच उपहार्यैः सर्पजनैर्मोसिमासीहयो
 बलिः वानस्पत्यो महाबाहो नागानां प्राक् निरूपितः २ स्वस्वभागं प्रयच्छन्ति नागाः पर्वणि पर्वणि गोपीशयात्मनः
 सर्वे सपर्णाय महात्मने ३ विषवीर्यमदा विष्टः काद्रवेयस्तकालियः कदर्थी कृत्य गरुडं स्वयंतं बुभुजे बलिम् ४ त
 च्छुत्वा कुपितो राजन् भगवान् भगवत्प्रियः विजिघांसमहावेगः कालियं समुपाद्रवत् ५ तस्मापतंतंतरसा विषा
 युधैः प्रत्यभ्ययादुच्छ्रितनैकमस्तकः दद्विः सपर्णं व्यदशहृदा युधः करालजिह्वोच्छ्वसितोऽग्रलोचनः ६ तं ताक्ष्यपु
 त्रः सनिरस्य मन्युमान् प्रचंडवेगो मधुसूदन आसनः पक्षेण सव्येन हिरण्यरोचिषा जघान कद्रुसूतमुग्रविक्रमः ७
 सुपर्णपक्षाभिहतः कालियोऽतीव विह्वलः क्रुदविवेश कालिद्यास्तदगम्य दुरासदम् ८ तत्रैकदा जलचर गरु
 डो भक्ष्यमीप्सितम् निवारितः सौभरिणा प्रसह्य क्षधितो हरत् ९

गोदीयते तथा भूतो यो बलिः सपर्णाय निरूपितः
 तत्र स्वस्वभागं सर्वे नागाः प्रयच्छन्ति कालियस्तनप्रयच्छति किं त्वन्यैर्दत्तमपि तंबलिं स्वयमेव बुभुजे ४ ५ विषमे वा युधं यस्य सः प्रत्य
 भ्ययात् योत्सुं प्रतिजगाम उच्छ्रितनैकमस्तकः उन्नमितानेकफणः ददायुधः दंतायुधः करालजिह्वश्चासावुच्छ्वसितोऽग्रलोचनश्च उच्छ्व
 सितानि उज्जृम्भितानि उग्राणि लोचनानि यम्यसः ६ ताक्ष्यपुत्रो गरुडः मधुसूदनस्यासनं यस्मिन्सः ७ तस्य गरुडस्य अगम्य मगाधतया
 दुरासदम् ८ तदगम्यत्वे कारणमाह तत्रैति निवारितोऽपि ९ ७ ८ ९ ९

१० ११ लेलिहः सर्पः अतस्तत्रावासीत् १२ जांबूनदं सुवर्णं तेनालंकृतम् १३ असवः इंद्रियाणि प्रमोदनिभृतात्मानः आनंदपूर्
णमनसः १४ लब्धेहाः लब्धचेष्टाः १५ नगाः वृक्षा अपि पूर्वेषु फाः संतः सद्य एव विरूढा इत्यर्थः १६ ते विप्रा ऊचुः १७ १८ नष्टलब्ध

मीनान् सुदुःखितान् दृष्ट्वा दीनान् मीनपतौ हते कृपया सौभरिः प्राह तत्र त्यक्षेममाचरन् १० अत्र प्रविश्य गरु
डो यदि मत्स्यान् सरवादति सद्यः प्राणैर्विद्युज्येत सत्यमेतद्ब्रवीम्यहम् ११ तं कालियः परवेदनान्यः कश्चन लेलि
हः अवासीद्गुरुडाद्भीतः कृष्णो न च विवासितः १२ कृष्णान् हृदा हि निष्क्रान्तं दिव्यस्वर्गं धवाससम् महामणि-
गणां कीर्णं जांबूनदपरिष्कृतम् १३ उपलभ्योत्थिताः सर्वे लब्धप्राणा इवासवः प्रमोदनिभृतात्मानो गोपाः प्रीत्या
ऽभिरेभिरे १४ यशोदारो हि णीनदो गोप्यो गोपाश्च कोरवः कृष्णं समेत्य लब्धेहा आसन् लब्धमनोरथाः १५
रामश्चाच्युतमालिङ्ग्य जहासास्यानुभाववित् नगा गावो वृषा वल्सालेभिरे परमां मुदम् १६ नंदं विप्राः समागत्य गु
रवः सकलत्रकाः ऊचुस्ते कालियग्रस्तो दिक्ष्यामुक्तस्तवात्मजः १७ देहिदानं हि जातीनां कृष्णानिर्मुक्तिहेतवे न
दः प्रीतमनाराज नृगाः सुवर्णं तदाऽदिशत् १८ यशोदाऽपि महाभागानष्टलब्धप्रजासती परिषृज्या कमारो-
प्यसुमोचाश्च कलां मुहुः १९ तारात्रितत्रराजेंद्रक्षत्तृङ्ग्याश्चमकर्षिताः ऊषुर्ब्रजौ कसो गावः कालिद्या उपकूल
तः २० तदाश्चुचिवनोद्भूतो दवाग्निः सर्वतो व्रजम् सप्तनिशीथ आवृत्य प्रदग्धुमुपचक्रमे २१ तत उत्थाय स
भ्राता दह्यमाना ब्रजौ कसः कृष्णं ययुस्ते शरणं मायामनुजमीश्वरम् २२ कृष्णं कृष्णमहाभाग हे रामा मितवि
क्रम एष घोरतमो वह्निस्तव कान् ग्रसते हि नः २३ सुदुस्तरान्नः स्वान्पाहिकालाग्नेः सहृदः प्रभो नृशकुम-
रस्त्वच्चरणं संत्यक्तुमकुतो भयम् २४ इत्थं स्वजनवैकुण्ठ्यनिरीक्ष्य जगदीश्वरः तमग्निमपि बन्ती व्रमनंतानं तं श
क्तिधृक् २५ इति श्रीभागम० कालियदमनोनाम सप्तदशः १७

प्रजानष्टप्राया पुनर्लब्धप्रजाययासा १९ श्रमेण च कर्षिताः उ

पकूलतः कूलप्रांते २० २१ २२ २३ कालाग्नेः मृत्युरूपादग्नेः नमृत्योर्विभीमः किंतु त्वच्चरणवियोगादित्याहुः नशकुम इति २४
२५ विमोहानहिदंडेन ततः स्वशरणंगतान् गोपानपादनंतोऽसावनंतवनवन्हितः १ इति दशमे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७

अष्टादशोत्तमो ग्रीष्मो वसंतगुणलक्षिते अथातयद्वलेनालं प्रलंबं लीलाया हरिः १ कृत्वा नृत्यं कणाग्रेषु कालियस्य सकौतुकम् बलं प्रलं
 बतुंगां समारोहयदरातिहा २ १ गोपालच्छद्यमायया गोपालनमेव छद्ययस्यांतया मायया २ ३ वसंतसाम्यमाह चतुर्भिः यत्र-
 ग्रीष्मोः पिनिर्झराणां निद्रादेन घोषेण निवृत्तस्वनाः छन्नध्वनयोऽश्लिकाः कठोरध्वनिसूक्ष्मकीटायस्मिन्नूतया भूतं वृंदावनं भवति किं
 च शश्वत्तेषां निर्झराणां शीकरैरंबुकणैर्ऋजीषाः स्निग्धाये दुमास्तेषां मंडलैर्मंडितम् ४ यत्र ग्रीष्मो वनेवानिदाघो ग्रीष्मस्तेन तत्काली-
 नवन्द्यार्कभ्यां च भवतियोदवस्तापः अतिशाद्वले अतिहरिततृणाकीर्णे यद्वा अतित्रांतशाद्वलेऽपि स्थाने ५ ननु शाद्वलमेव कुत

श्रीशुक उवाच अथ कृष्णः परिचृतो ज्ञातिभिर्मुदितात्मभिः अनुगीयमानो न्यविशद्वजंगो कुलमंडितम्
 १ ब्रजे विक्रीडतो रेवं गोपालच्छद्यमायया ग्रीष्मो नाम तुरभवन्नाति प्रेयान् शरीरिणाम् २ स च वृंदावनगु-
 णैर्वसंत इव लक्षितः यत्रास्ते भगवान्साक्षाद्रामेण सह केशवः ३ यत्र निर्झरनिद्राद निवृत्तस्वनश्लिकम्
 शश्वत्तच्छीकरजीषद्रुममंडलमंडितम् ४ सरित्सरः प्रस्रवणोर्मिवायुना कल्हारकंजोत्पलरेणुहारिणा न वि-
 द्यते यत्र वनो कसांदवो निदाघवन्द्यार्कभवोऽतिशाद्वले ५ अगाधतोयद्रुदिनी तटोर्मिभिर्द्रवत्सुरीष्याः पुलि-
 नैः समंततः न यत्र चंडांशकरा विषाल्वणा भवोरसं शाद्वलितं च गृणहते ६ वनकुसुमितं श्रीमन्नदस्त्रिभु-
 गद्विजम् गायन्मयूरफ्रमरकूजलोकिलसारसम् ७ क्रीडिष्यमाणस्तत्कृष्णो भगवान्बलसंयुतः वेणुं विह-
 णयन् गौपैर्गोधनैः संवृतोऽविशत् ८ प्रवालबर्हस्तबकस्त्रिधा तु कृतभूषणाः रामकृष्णादयो गोपाननृत्यु-
 युधुर्जगुः ९ कृष्णास्य नृत्यतः केचिज्जगुः केचिदवा दयन् वेणुपाणि तलैः शृंगैः प्रशशंसुरथापरे १० गोपजा-
 तिप्रतिच्छन्ना देवा गोपालरूपिणः ईडिरे कृष्णारामोचनटा इव नटनृप ११

स्यंतत्राह अगाधेति अगाधानितो यानियासां तासां द्रुदिनीनां तटस्पर्शिभिरूर्मिभिः पुलिनैः सह द्रवत्सुरीषं पंकोयस्यास्तस्या भवः
 रसं शाद्वलितं शाद्वलरूपतां च विषवदुल्बणा अपि सूर्यरश्मयो न गृणहते न हरंति ६ तद्वनमविशदित्युत्तरेणान्वयः नदंतः चिन्ताः मृ-
 गद्विजाश्च यस्मिन् गायंतो मयूराफ्रमराश्च यस्मिन् कूजंतः कोकिलाः सारसाश्च यस्मिन् नृत्यन्त अविशत् ७ ८ ९ १० ११

काकपक्षाः चूडाकरणात्प्राक्तनकेशाः श्रामणादिप्रकारैर्नियुद्धेनबाहुयुद्धेनचिक्रीडतुः १२ १३ कुंभैः कुंभवृक्षफलेः अस्पृश्यत्वेन
त्रयं बंधश्चतदाद्यैर्मृगाणांस्वगानांचचेष्टया १४ दर्दुरप्लवैः मंडुकपुतिभिः स्पंदोलिकयादोलालंबनेन नृपाणामिवलीलया १५ नद्यः
अद्रिद्रोणयः कुंजानिच एतेषु १६ चारयतोः सतोः तद्धने तस्मिन्ने तयोर्जिह्वाय १७ १८ यथायथं वयोबलाद्यनुसूतं हंतीम

श्रामणैर्लघनैः क्षोपैरास्फोटनविकर्षणैः चिक्रीडतुर्नियुद्धेनकाकपक्षधरौ क्वचित् १२ क्वचिन्नृत्यत्सचान्ये
पुगायकौवादकौस्वयम् शशांसतुर्महाराजसाधुसाध्वितिवादिनौ १३ क्वचिद्विल्वैः क्वचित्कुंभैः क्वचामल
कमुष्टिभिः अस्पृश्यनेत्रबंधाद्यैः क्वचिन्मृगस्वर्गहया १४ क्वचिच्चदर्दुरप्लवैर्विविधैरुपहासकैः कदाचि
त्स्पंदोलिकया क्वचिन्नृपचेष्टया १५ एवंतोलोकसिद्धाभिः क्रीडाभिश्चरतुर्वने नद्यद्रिद्रोणिकुंजेषुका
ननेषुसरस्सत्त्व १६ पशूश्चारयतोगोपैस्तद्धनेरामकृष्णयोः गोपस्त्रीप्रलंबाः गादसरस्तज्जिह्वाय १७
तंविद्वानपिदाशाहोभगवान्सर्वदर्शनः अन्यमोदततत्सरल्यंबधंतस्यविविंचितयन् १८ तत्रोपहृयगोपालान्
कृष्णः प्राहविहारवित् हेगोपाविहरिष्यामोदंतीभूययथायथम् १९ तत्रचक्रुःपरिचटौगोपोरामजनार्दनौ
कृष्णसंघट्टिनः केचिदासन्नरामस्यचापरे २० आचैरुर्विविधाः क्रीडावाद्यवाहकलक्षणाः यत्रारोहंतिजे-
तारोवहंतिचपराजिताः २१ वहंतोवाह्यमानाश्चचारयंतश्चगोधनम् भांडीरकवटनामजग्मुः कृष्णपुरोग
माः २२ रामसंघट्टिनोयर्हि श्रीदामवृषभादयः क्रीडायांजयिनस्तास्तानूहुः कृष्णादयोन्नृप २३ उवाहकृ-
ष्णोभगवान् श्रीदामानंपराजितः वृषभंभद्रसेनस्तप्रलंबोराहिणीस्ततम् २४ अविषह्यमन्यमानः कृष्ण
दानवपुंगवः वहन्दुततरागादवरोहणतः परम् २५ तमुद्वहन्धरणिधरेद्रगौरवंमहाः सरोविगतरयो
निजंवपुः स आस्थितः पुरटपरिच्छदोबभौतडित्द्युमानुडुपतिवाडिवांबुदः २६

य १९ परिचटौनायकौ तत्रकेचनकृष्णसं

घट्टिनः कृष्णयक्षीयाः २० २१ वाह्यमानाः पृथेनोह्यमानाः २२ २३ २४ कृष्णाद्विचंचनाय अवरुह्यतेस्मिन्नित्यवरोहणंमर्यादाततः परंदूरमगा
त् २५ धरणिधरेद्रगौरवंयस्यतं निजमासरंवपुरास्थितः पुरटपरिच्छदः सुवर्णालंकारः तडित्द्युमान्विद्युद्दीप्तिमान् इत्यलंकारोपमाउडुपति
वाडितिरामोपमाउडुपतिवहतीत्युपतिवाद् यदियथोचितस्थानेषुस्थिताविद्युतोभवन्ति उपरिचउडुपतिस्तदासोऽंबुदोयथाभातितद्वहन्भावित्यर्थः

अलमतिवेगेन प्रदीप्ते दृशो यस्मिन् वपुषितत् फक्कुटितत् सैलुग्ना उग्रा दंष्ट्रा यस्मिन् तत् प्रदीप्तदृक् फक्कुटितदं यस्मिन् उग्रा दंष्ट्रा यस्मिन् तत्
 चतच्चेति वा ज्वलंत्यः शिरवाः केशा यस्मिन् तत् २७ आगतस्मृतिरभय इव आत्मनः सार्थगोपसमूहं विहाय हरंतं रिपुमहनत् यद्वा
 विहाय सा आकाशमार्गेणात्मनः प्राप्तमर्थं इव हरंतमिति वज्ररंहसा वज्रवेगेन मुष्टिना २८ अपस्मृतः गतस्मृतिः महारवं समीरयन्
 २९ ३० तदर्हणं प्रशंसाऽर्हम् ३१ ३२ इति दशमे टीकायामष्टादशोऽध्यायः १८ ऊनविंशो निविष्टं तु गोपगोकुलमच्युतः मुंजा

निरीक्ष्य तद्दुष्टं लम्बरे चरत्यदीप्तदृक् फक्कुटितदंष्ट्रा दंष्ट्रकम् ज्वलच्छिरवं कटककिरीटकुण्डलखिषाऽद्भुतं हूल
 धरद्विषदत्रसत् २७ अथागतस्मृतिरभयोरिपुं बलो विहाय सार्थमिव हरंतमात्मनः रुषाऽहनच्छिरसि दृढेन
 मुष्टिना स्रवाधिपोगिरिमिव वज्ररंहसा २८ स आहतः सपदिविशीर्णमस्तुको सुरवाद्मनूरुधिरमपस्मृतोऽस्तरः
 महारवं व्यसुरपतत् समीरयन् गिरिर्यथा मधवत् आयुधाहतः २९ दृष्ट्वा प्रलंबं निहतं बलेन बलशालिना गोपाः
 सुविस्मिता आसन् साधुसाध्विति वादिनः ३० आशिषो भिगृणतस्तत्प्रशंसस्तदर्हणम् प्रेत्यागतमिवालिङ्ग्य
 प्रेमविह्वलचेतसः ३१ पापे प्रलंबं निहतं देवाः परमनिवृत्ताः अभ्यवर्षन् बलं माल्यैः शशंसः साधुसाध्विति ३२
 इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे प्रलंबवधो नामाष्टादशोऽध्यायः १८ श्रीशुक उवाच क्रीडा
 सत्तेषु गोपेषु तद्गावो दूरचारिणीः स्वैरचरंत्यो विविशुस्तृणलोभेन गव्हरम् १ अजागावो महिष्यश्च निर्विशं
 ल्यो वनाहनम् इषीकाटवी विविशः क्रंदंत्यो दावतर्षिताः २ तेषु पश्यंतः पशून् गोपाः कृष्णारामादयस्तदा जाता
 नुतापानविदुर्विचिन्वंतो गवांगतिम् ३ तृणैस्तत्पुनरदच्छिन्नैर्गोष्पदैरंकितेर्गवासु मार्गमन्वगमन् सर्वे नष्टा
 जीव्या विचेतसः ४ मुंजाटव्याश्च पृथुमार्गं क्रंदमानस्वगोधनम् संप्राप्य तृषिताः श्रान्तास्ततस्ते संन्यवर्त्तयन्

५
 रण्यमरण्याग्नेररक्षतन्निपानतः १ दूरचारिणीः दूरचारिण्यः १ वनाहनांतरं निर्विशं ल्यो दावेन तर्षिताः तृषिताः क्रंदंत्यः
 इषीकाटवीम् अलच्छित्तयनतृणविशेषारण्यं निर्विविशः २ कृष्णारामावादीयेषां ते नतुतौ ३ तासां गवांस्वुरैः दद्विच्छिन्नैस्तृणैः
 गोष्पदैरंकितेश्च भूप्रदेशैस्तृणैर्वा गवां मार्गमन्वगमन् नष्टा जीव्या गतजीविका साधनाः ४ मुंजाटव्यपि सैव इषीकाटवी ५ ६

६ गोपानां नाशहेतुर्वनवन्धिः सर्वतः प्रादुरभूत् सारथिना वायुना ७ ८ ९ १० ११ कच्छात् गच्छरप्रवेशाक्षत्तदश्रमादिजनि
तात् १२ क्षणेनैव भाडीरं प्रापिताः ततः अक्षीण्युन्मील्य विस्मिताः १३ १४ १५ १६ श्रीदामादिस्वगोपानां स्वांगमारुह्य

ता आहूता भगवता मेघगंभीरया गिरा स्वनाम्नां निनदं श्रुत्वा प्रतिनेदुःप्रहर्षिताः ६ ततः समंताद्हनधूमके
तुर्यदृच्छयाः भूत् क्षयकृद्नौकसाम् समीरितः सारथिनोल्बणोल्बु कैर्विलेलिहानः स्थिरजंगमान्महान्
७ तमापततपरितो दवाग्निगोपाश्रुगावः प्रसमीक्ष्यभीताः ऊचुश्च कृष्णसबलपपन्ना यथा हरिमृत्कभया-
दिताजनाः ८ कृष्णकृष्णमहावीर्यहंरामामितविक्रम दावाग्निना दह्यमानान्पपन्नां स्मृता तुमर्हथः ९ नूनं ल-
ह्यांधवाः कृष्णान् चार्हत्य वसीदितुम् वयं हि सर्वधर्मज्ञत्वं न्नायास्वत्परायणाः १० श्रीशुक उवाच व
चो निशम्य कृपणं बंधूनां भगवान् नृहरिः निर्मोलयत मा भैष्टलोचनो नीत्यभाषत ११ तथेति मीलितोक्षेषु भग-
वानग्निमुल्बणम् पीत्वा सुरवेन तान् कच्छाद्योगाधीशो व्यमोचयत् १२ ततश्च तेऽक्षीण्युन्मील्य पुनर्भाडी-
रमापिताः निशम्य विस्मिता आसन्नात्मानं गाश्च मोचिताः १३ कृष्णस्य योगवीर्यं तद्योगमायाऽनुभाषितम्
दावाग्नेरात्मनः क्षेमं वीक्ष्य ते मे निरेऽमरम् १४ गाः सन्निवर्त्य सायान् हे सहस्रभोजनार्दनः वेणुं विरणयन् नृगो-
ष्ठमगाह्योऽपैरभिष्टुतः १५ गोपानां परमानन्द आसीद्गोविन्ददर्शने क्षणं युगशतमिव यासां येन विनाऽभवत्
१६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे दवाग्निपाननाम एकोनविंशोऽध्यायः १९ श्रीशुक उ-
वाच तयोस्तदद्भुतं कर्म दावाग्नेर्मोक्षमात्मनः गोपाः स्त्रीभ्यः समाचरन्त्युः प्रलंबवधमेव च १ गोपवृद्धाश्च
गोप्यश्च तदुपाकर्ण्य विस्मिताः मे निरे देवप्रवरौ कृष्णारामौ ब्रजंगतौ २ ततः प्रावर्त्तत प्रावृट्सर्वसत्त्वसमुद्भवा वि-
द्योतमानपरिधिर्विस्फूर्जितनभस्तला ३

दृश्यताम् स्वैश्वर्यमाविरकरो हनवन्धिनिपानतः १ इति दशमे टीकायामेकोनविंशः १९ विंशो
प्रावृट् शरच्छोभावर्णनेन वनोचिताः प्रावृट् क्रीडानिरूप्यन्ते गोपरा मयुजो हरेः १ हेया देयोपमानेन प्रावृट् शरदृतुश्रियोः वर्णनं त्वद्भुतैश्वर्यकृ-
ष्णालीलाविवक्षया २ १ २ तत्र प्रावृट् पूर्णतत आदिद्वाविंशत्या सर्वेषां प्राणिनां समुद्भव उत्पत्तितो जीवन्तश्च यस्यां सा प्रावृट् विद्योतमानाः
परिधयः परिवेषादिशो वायस्यां सा विस्फूर्जितसंक्षुभितं नभस्तलयस्यां सा ३

सांद्रैर्निविडैर्नीलांबुदैर्विद्यद्भर्जितसहितैराच्छन्नसगुणंगुणैराच्छन्नजीवारव्यंविद्यद्भर्जितांबुदानांसत्वरजस्तमोभिरुपमा ४ पर्जन्यः सूर्यः स्वर्गोभिः रश्मिभिः कालेयथोचितसमये अत्रराजोपमाकरादानतः समये पुनर्दानतश्चसूचिता ५ अस्यविश्वस्यग्रीणनमाप्यायनकरंजीवनमुदकंसुसुक्षुः रूपालवोयथातत्तज्जनंनिरीक्ष्यानुकंपमानाः तदाप्यायनायस्वजीवनमपित्यजंति तद्वन्महांतोमेघास्तद्विन्नेत्रैर्विश्वंतत्तंनिरीक्ष्यवायुभिर्वेपिताजीवनंसुसुक्षुरिति ६ तपसाग्रीष्मेणकृशादेवमीदापर्जन्यसिक्तावर्षायसीउच्छूनापुष्टा कास्यंतपोयस्यतस्यतनुः कामान्संप्राप्ययथेति ७ ८ नित्यकर्मवसाने आचार्यनिमदंश्रुत्वातच्छिष्याः यथाधीयंतेतद्वदिति ९ अनुशक्त

सांद्रनीलांबुदैर्व्योमसविद्यत्तनयितुभिः अस्पृष्टज्योतिराच्छन्नब्रह्मेवसगुणंबभौ ४ अष्टौमासान्निपीतं यद्भूम्याश्चोदमयंवक्तुः स्वर्गोभिर्मोक्तुमारभेपर्जन्यः कालआगते ५ तद्वित्वंतोमहामेघाश्चंडश्चसनवेपिताः प्राणिनंजीवनंह्यस्यसुसुक्षुः करुणाइव ६ तपः कृशादेवमीदाआसीद्वर्षायसीमहो यथैवकाम्यतपसस्तनुः संप्राप्यतत्फलम् ७ निशामुखेषुरवद्योतास्तमसाभातिनग्रहाः यथापापेनपारवडान्हिवेदाः कलौयुगे ८ श्रुत्वापर्जन्यनिनदमंडुकाव्यसृजन्गिरः तूष्णींशयानाः प्राग्यद्ब्रह्माह्मणानियमात्यये ९ आसन्नुत्यथवाहिन्यः स्फुटनद्योऽनुशक्यतीः पुंसोयथाऽस्वतंत्रस्यदेहद्रविणसंपदः १० हरिताहरिभिः शर्षपैरिंद्रगोपैश्चलोहिता उच्छिलीधकृतच्छायानृणां श्रीरिवभूरभूत ११ क्षेत्राणिसस्यसंपद्भिः कर्षकाणांमुदंददुः धनिनासुपतापंचदेवाधीनमजानताम् १२ जलस्थलौकिसः सर्वेनववारिनिषेवया अबिभ्रद्भुचिररूपयथाहरिनिषेवया १३ सरिद्धिः संगतः सिंधुश्चुभुभेश्वसनोर्मिमान् अपक्वयोगिनश्चित्तकामाक्तगुणयुग्यथा १४

प्यतीः अनुशक्यंत्यः अस्वतंत्रस्यइंद्रियपरतंत्रस्यस्वतंत्रस्यनिरंकुशस्येतिवा १० हरिभिर्नीलैः शर्षपैः बालतृणैः नीलवर्णा क्वचित्इंद्रगोपैः कीटविशेषैर्लोहिता तत्रतत्रउच्छिलीधैः छत्राकारैरुद्भिदैः कृतच्छायानृणांराजांश्रीः सेनासंपदिव ११ क्षेत्राणीति तदाहिंष्टैरक्लिष्टैर्देवैः प्रियंगवादयोमुदंददति विच्छेदेऽशक्यंतोऽनुतापंचेति १२ अबिभ्रत् अबिभ्रतुः यथाहरिनिषेवयेति हरिसेवायांप्रवृत्ताहिसद्यएव सर्वैरुचिरामवंतितस्याः परमधर्मत्वात्परमसरत्वाच्चतद्वदिति १३ कामाक्तकामवासनायुक्तमिति श्वसनोर्मिसाम्यंगुणैर्विषयैर्युज्यतइ

तिसरित्संगतिसाम्यम् १४

अधोक्षजएवचेतोयेषांते १५ असंस्कृताअक्षणाः नाभ्यस्यमाना इत्यसंस्कृतसाम्यम् कालेनचाहताइतितृणान्छादनसाम्यम् १६
यथाकामिन्यः पुंश्चल्यः १७ निर्गुणंज्यारहितमपिगुणिनिगर्जितशब्दवतिआभात् अशोभत गुणव्यतिकरात्मकेव्यक्तेप्रपंचेअगुण
वान्निर्गुणः पुरुषोयथेति १८ स्वभासाभासितया अहंमत्येतिस्वचैतन्येनैवप्रकाशितेनाहंकारेणछन्नोजीवोयथा यद्वा अहंविद्वान्दा-
तावेत्ताशूरइतिस्वप्रतीत्यैवारोपितयाइति १९ मेधागमेनोत्सवोयेषामतोहृष्टाः २० नानात्मभूतयः अनेकरूपदेहाः २१ अशांतानिपंक
कंदकादियुक्तानिरोधांसितटानियेषांतेषपिन्यूषुः नितरामवसन् सारसाः चक्रवाकाः अशांतानिघोराणि अनुपरतानिवाकृत्यानियेषु

गिरयोवर्षधाराभिर्हन्यमानानविव्यथुः अभिभूयमानाव्यसनैर्यथाऽधोक्षजचेतसः १५ मार्गाविभूवुः सं
दिग्धास्तृणैश्छन्नाह्यसंस्कृताः नाभ्यस्यमानाः श्रुतयोद्विजैः कालहताइव १६ लोकबंधेषुमेघेषुविद्युतश्च
लसौहृदाः स्थैर्येनचक्रुः कामिन्यः पुरुषेषुगुणिधिव १७ धनुर्वियतिमाहेद्रनिर्गुणचगुणिन्यभात् व्यक्तेगु
णव्यतिकरेऽगुणवान्पुरुषोयथा १८ नरराजोदुपश्छन्नः स्वज्योत्स्नाराजितैर्धनैः अहमत्याभासितयास्य
भासापुरुषोयथा १९ मेधागमोत्सवाहृष्टाः प्रत्येनंदनशिरवंडिनः गृहेषुतप्तानिर्विण्णायथाऽच्युतजनागमे
२० पीत्वाऽपः पादपाः पट्टिरासन्नानात्मभूतयः प्राक्क्षामास्तपसाश्रितायथाकामानुसेवया २१ सरस्वशां
तरोधस्कन्यूपुरंगापिसारसाः गृहेष्वशांतकृत्येषुग्राम्याइवदुराशयाः २२ जलोद्यैर्निरभिद्यंतसेतवोवर्षतीश्व
रे पारवंडिनामसहार्देवैर्दमार्गाः कलौयथा २३ व्यसुंचन्यायुभिर्नुन्नाभूतैर्म्योऽथासृतघनाः यथाऽशिषोविशप
तयः कालेकालेद्विजेरिताः २४ एवंवनंतद्वर्षिष्ठपक्षुर्वज्ररजंबुमत् गोर्गापालेवृतांरदुसबलः प्राविशद्भरिः
२५ धेनवोमंदगाभिन्यक्रुधोभारेणभूयसा ययुर्भगवताहृताद्रुतंपीत्यास्तुतस्तनीः २६ वनौकसः प्रसुदिता
वनराजामधुच्युतः

तेषपिगृहेषु २२ ईश्वरेदंद्रे २३ नुन्नाः प्रेरिताः आशिषः कामान् विशपतयोराजानः वणिजांपतयोवा द्विजेरिताः

पुरोहितैरुक्ताः २४ प्रावृषिकृतांकीडांवर्णयति एवंवनमितिसतभिः वर्षिष्ठंसमृद्धम् २५ २६ वनौकसः पुलिंदीः प्रसुदिताः भगवान्दह
शे तथावनराजीः मधुच्युतः मधुस्रवाः ददृशे गिरेः सकाशाज्जलधाराश्चतासांनादान् आसन्नानिकटवर्तिनीर्गुहाश्च ७ ७

यद्वा वनौकसः प्रसुदिता आसन् तथावनराजीः वनराजयः वनपरंपराः मधुच्युत आसन् गिरेर्जलधारा आसन् तानेवंभूतान्ददृशे सर्व-
तोददर्श तथाभगवान् धाराणां नादान् गुहाश्चेति २७ २८ २९ ३० ३१ शरदंवर्णयति एवंनिवसतो रित्यष्टादशभिः विगतानि अबु-
भ्राणियस्यांसा स्वच्छानि अंबूनियस्यांसा अपरुषः शांतोऽनिलोयस्यांसा चसाच ३२ नीरजाना मुत्पत्तिर्यया तथा शरदा कृत्वा नीरजाना
मुत्पत्त्यावा ३३ व्योम्नोऽब्दमिति व्योमादीनांचतुर्णांचतुरोमलान् शरदहरत् आश्रमिणांचतुर्णां कृष्णो जाता भक्तिर्यथाऽश्रममस्करं हरति

जलधारागिरेर्नादानासन्नाददृशे गुहाः २७ क्वचिद्वनस्पतिः कोडे गुहायां चाभिवर्षति निविश्य भगवान् रेमे कंद-
मूलफलाशनः २८ दध्योदनं समानीतं शिलायां सलिलांतिके संभाजनीयैर्बुभ्रजे गोपैः संकर्षणाऽन्वितः २९ शा-
हलोपरिसंविश्य चर्वतो मीलिते क्षणान् तृप्तान् वृषान् वत्सतरान् गाव्यस्वोद्योभरश्चमाः ३० प्रावृष्टश्रियंचतान् वीक्ष्य
सर्वभूतमुदावहाम् भगवान् पूजयांचक्रे आत्मशक्त्युपबृंहितान् ३१ एवंनिवसतोस्तस्मिन् रामकेशवयोर्व्रजे श-
रत्समभवद्ब्रजस्वच्छां ह्यपरुषानिला ३२ शरदानीरजोत्पत्त्यानीराणि प्रकृतिययुः अश्रानामिव चेतोसि पुन-
र्योगनिषेवया ३३ व्योम्नोऽब्दं भूतशाबल्यं भवः पंकमपांमलम् शरज्जहाराश्रमिणां कृष्णो भक्तिर्यथाऽश्रमम्
३४ सर्वस्य जलदाहिला विरेकः श्रमवर्चसः यथात्यक्तैषणाः शांता मुनयो मुक्तकिल्बिषाः ३५ गिरयो मुमु-
चुस्तोयं क्वचिन्नमुमुचुः शिवम् यथाज्ञानाभूतं काले ज्ञानिनो ददते न वा ३६ नैवाविंदन्क्षीयमाणं जलं गाधजलं
चराः यथायुरन्वहं क्षय्यं न रामूढाः कुटुंबिनः ३७

तथाहि ब्रह्मचारिणो गुर्वर्थो दकाहरणकष्टं यथा भक्तिर्हरति तथा पूर्णस्य

तेनानुपयोगात् गुरुभिरपि कृतार्थस्य तस्यानियोगात् एवं व्योम्नोऽब्दं शरज्जहार यथाच गृहिणोऽपत्यादिसांकर्यं भक्तिर्हरति विवि-
क्तवासरुच्युत्पत्तेः तथाभूतानां शाबल्यं सांकर्यं शरत् वर्षासकृष्टिभियां संकुलानि वसंतियथाच वनस्थस्य मलधारणकृशं भक्तिर्हरति ए-
वंभुवः पंकं शरत् यथाच यतीनां कामादिवासनामलं कृष्णभक्तिर्हरति एवमपांमलं शरदिति ३४ त्यक्तैषणाः त्यक्ताः पुत्रवित्तलोके
षणायैस्ते ३५ गिरय इति अयं भावः न ह्युपाध्यायाः कर्मविद्यामिव ज्ञानिनो ज्ञानाभूतं सर्वतो वितरंति अपितु कृपया क्वचिदेव एवं गि-
रयः शिवं निर्मलं तोयं क्वचिन्मुमुचुः क्वचिन्न न पुनः प्रावृषीव सर्वत इति ३६ गाधे क्षुद्रे जले चरंतीति तथा तैमीनादयः अविंदन् लोभिरे ३७

३८ शनैः शनैरिति तत्रममतामिवपंकमहंतामिव आमतामपक्वतांजहुरिति ३९ आत्मन्युपरतेत्यक्तक्रियोमुनिरिवनिश्चलांबुः स ए
वव्युपरतागमः निवृत्तवेदघोषइवतूष्णीमभूदिति ४० केदारेभ्योबद्धशालिक्षेत्रेभ्योदृढैः संतुभिरपोऽगृणहन् ततः परंवृक्षभावात्
प्राणैरिन्द्रियैस्तन्निरोधेनइन्द्रियप्रत्याहारेण ४१ देहाभिमानजंबोधइवव्रजयोषितांसुकुंदइवचैत्यर्थः ४२ शरदाविमलतारकायस्मिन्
तत् शब्दब्रह्मणोवेदस्यार्थान्पूर्वोत्तरमीमांसांनिर्णीतान्दर्शयतीति तथातद्वत् ४३ ४४ समः अन्यूनाधिकः शीतश्चोष्णश्चतंतनुगोप्यः

गाधवारिचरास्तापमविंदन् शरदर्कजम् यथादरिद्रः कृपणः कुटुंब्यविजितेन्द्रियः ३८ शनैः शनैर्जहुः पंकस्थला
न्यामंचवीरुधः यथाहंममताधीराः शरीरादिघनात्मक ३९ निश्चलांबुरभूतूष्णीमसुद्रः शरदागमे आत्मन्युपर
तेसम्यक्मुनिर्व्युपरतागमः ४० केदारेभ्यस्त्वपोऽगृणहन्कर्षकादृढसंतुभिः यथाप्राणैः स्ववज्ज्ञानंतन्निरोधेन
योगिनः ४१ शरदर्कांशज्जास्तापान्भूतानामुडुपोऽहरत् देहाभिमानजंबोधोसुकुंदोव्रजयोषिताम् ४२ खम
शोभतनिर्मेघंशरद्विमलतारकम् सत्त्वयुक्तयथाचित्तंशब्दब्रह्मार्थदर्शनम् ४३ अखडमंडलोव्योस्मिरराजोडु
गणैः शशी यथायदुपतिः कृष्णोद्युष्णिचक्राद्यतोभवि ४४ आश्लिष्यसमशीतोष्णाप्रसूनवनमारुतम् जना-
स्तापजहुर्गोप्योनकृष्णाहृतचेतसः ४५ गावोमृगाः स्वगानार्थाः पुष्पिण्यः शरदाऽभवन् अन्वीयमानास्स्ववृषैः फ
लेरीशक्रियाइव ४६ उदहृष्यन्वारिजानिसूयोत्थानेकुसुदिना राज्ञातुनिर्भयालोकायथादस्यून्विनानृप ४७
पुरग्रामेष्वग्रयणैरिन्द्रियैश्चमहोत्सवैः बभौभूः पक्वसस्याढ्याकलाभ्यांनितरांहरेः ४८

कृष्णापहृतचेतस्त्वेनतासांसंतापोदुःसहइति यद्वा नकारउपमार्थः तदाकृष्णाहृतचेतसइति चेतसाकृष्णमाश्लिष्ययथेत्यर्थः ४५
पुष्पिण्यः गर्भिण्यः अन्वीयमानाः स्ववृषैः स्वपतिभिः अनिच्छंत्योऽपिबलादनुगम्यमानाः ईश्वराराधनार्थाः क्रियाः बलात्फलैरनुग
म्यमानाः समस्तभोगगर्भायथेति ४६ कुसुत्कुसुदंकुलितासुतृयस्येतिदस्युसाम्यम् ४७ आग्रयणैर्नवान्नप्राशनार्थैर्वैदिकैर्यागैरि
न्द्रियैरिन्द्रियार्थैर्लौकिकैश्चमहोत्सवैः कलाभ्यारामकृष्णाभ्यांदर्शनादिमहोत्सवाभ्याम् ४८ श्रीगोपालकृष्णायनमः ४९
श्रीवसुदेवचंदनायनमः ४९

वणिजोयतयोन्मृपाः स्नातकाश्च दृष्टादृष्टाभ्यां वर्षरुद्धाः संतो निर्गम्यार्थान्वाणिज्यस्वाच्छंद्यदिग्विजयविद्यादीन्पेदिरे प्रापद्यंत यथा मंत्रयो
गादि सिद्धाः आयुषारुद्धाः काले आगते स्वपिंडान् योगादिप्राप्यान् देवादिदेहानिति ४९ इति दशमस्कंधे टीकायां विंशतितमोऽध्यायः २०
एकविंशेशरदस्य वृंदावनगते हरौ तद्वेषु स्वनमाकर्ण्य गोपीभिर्गीतमीर्यते १ इत्यमेवं भूतं वनम् तदेवाह शरदास्वच्छानि जलानि यस्मि
नूतत् वायुना वातमनुगतं व्याप्तमित्यर्थः १ ततश्च कुसुमितवनराजिषु शशिभूमिनाः भृंगाः द्विजाः खगाश्च तेषां कुलानि तेर्घुषाः सरांसि स
रितः महीधाश्च यस्मिन् तद्वनं कृष्णोऽवगाह्य प्रविश्य वेणुमवादयत् २ तत्कृष्णवेणुगीतं स्मरस्योदयो यस्मात् तदा श्रुत्य श्रुत्वा परोक्षं यथा

वणिग्मुनिनृपस्नातानिर्गम्यार्थान्पेदिरे वर्षरुद्धायथा सिद्धाः स्वपिंडान् काल आगते ४९ इति श्रीभागवते महा
पुराणे दशमस्कंधे शरद्वर्णनं नाम विंशतितमोऽध्यायः २० श्रीशुक उवाच इत्थं शरत्स्वच्छजलपद्माकर
स्रगंधिना न्यविशद्वायुना वातं सगो गोपालकोच्युतः १ कुसुमितवनराजिषु शशिभृंगद्विजकुलघुष्टसरः सरिन्मही
धम् मधुपतिरवगाह्य चारयन् गङ्गाः सहपशुपालबलश्रुकुजवेणुम् २ तद्वज्रस्त्रिय आश्रित्य वेणुगीतं स्मरोदयम्
काश्चित्परोक्षं कृष्णस्य स्वसर्वाभ्योऽन्ववर्णयन् ३ तद्वर्णयितुमारब्धाः स्मरन्त्यः कृष्णचेष्टितम् नाशकन्स्मरवेगे
न विक्षिप्तमनसो नृप ४ बर्हापीडं नटवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारं बिभ्रद्वासः कनककपिशं वैजयंती च मालाम् रं
धान्वेणोरधरस्रधया पूरयन् गङ्गापूवृंदैर्वृंदारण्यं स्वपदरमणं प्राविशद्गीतकीर्तिः ५ इति वेणुरवंराजन् सर्वभूतमनो
हरम् श्रुत्वा ब्रजस्त्रियः सर्वावर्णयंत्योऽभिरेभिरे ६

भवति तथा ३ ब्रजे स्थितत्वात् विक्षिप्तमनसः व्याकुलचित्ताः

४ यादृशं कृष्णस्मरणं तासां मनसः क्षोभकं जातम् तदाह बर्हापीडमिति नटवत्वरं च पुर्विभ्रत् वृंदावनं प्राविशत् कथं भूतं वनम् स्व
पदैरंकितेः रमणं रतिजनकम् गोपवृंदैः गीतकीर्तिः तथा बर्हमयमापीडं शिरोभूषणं बिभ्रत् बर्हमापीडो यस्मिन्निति वपुषो विशेष-
णं वा वेणुवादनमुत्प्रेक्षते रंध्रान्वेणोरिति अतो नूनमधरस्रधैव पूर्णाद्वेणोरुच्चलंती गीतवत् प्रसर्पितुमर्हतीति भावः ५ अभिरेभिरे व-
र्णयंत्यः पदे पदे परमानंदमूर्तिं कृष्णं परिरब्धवत्यः ६

अनुवर्णनमेवाह अक्षण्वतामिति त्रयोदशभिः अक्षण्वतां च क्षण्वतां तावदिदमेव फलं प्रियदर्शनं परमन्यन्नविदामः न विद्येत्यर्थः तच्च फलं सखिभिः सह पशून् च न प्रवेशयतो राम कृष्णयोर्वल्क्यैर्निपातं तैरेव जघंसे वितनान्यैरित्यर्थः कथं भूतं वल्कम् अनुवेणुं वेणुमनुवर्त्तमानं तं वादयत् तथा अनुरक्तकटाक्षमोक्षं स्निग्धकटाक्षविसर्गम् अथवा यैर्निपातं तयोर्वल्कं तैर्जघंसे इति दमेवाक्षण्वतामक्ष्णोः फलमिति ७ अन्या आहुः चूतेति चूतप्रवालादीनां चित्राभिर्मालाभिः अनुपृक्ते ईषदंतरांतरतः संयुक्ते परिधाने नीलपीतांबरैताभ्यां विचित्रो वेषो ययोस्तौ कचकदाचित्पशुपालगोष्ठांगोपालसभायां मध्ये अलमत्यर्थी विरेजतुः अहोगोपानां पुण्यमिति भावः ८ अन्या ऊचुः हे गोप्यः अयं वेणुः किं स्म पुण्यमाचरत् कृतवान् कथं यद्यस्मात् गोपिकानामेव भोग्यां सतीमपि दामोदराधरसंधां स्वयं स्वातंत्र्येण यथेष्टं भक्तं कथम् अवशिष्टरसं केवलमवशिष्टं रसमात्रं यथाभवति यतो यासां हृदि नीनां पयसा पुष्टः तामातृतुल्या हृदि न्यः हृष्यत्वचः विकसितकमलवनमिषेण-

गोप्य ऊचुः अक्षण्वतां फलमिदं न परं विदामः सरल्यः पशून् ननु विवेशयतोर्वयस्यैः वल्कं व्रजेशसूतयोरनुवेणुजघंसे र्वा निपातमनुरक्तकटाक्षमोक्षम् ७ चूतप्रवालबर्हस्तवकोत्पलाञ्जमालानुपृक्तपरिधानविचित्रवेषो मध्ये विरेजतु रलं पशुपालगोष्ठां रंगेयथानंदवरो कचगायमानौ ८ गोप्यः किमाचरदयं कुशलं स्मवेणुर्दामोदराधरसंधामपि गोपिकानाम् भक्तं स्वयं यदवशिष्टरसं हृदि न्यो हृष्यत्वचोऽशुमुमुचुस्त रवो यथाऽयः ९ वृंदावनं सरिष्वक्वो वितनोति कीर्त्तयद्देवकीसूतपदांबुजलब्धलक्ष्मिं गोविंदवेणुमनुमत्तमयूरनृत्यं प्रेक्ष्याद्विसान्वपरतान्यसमस्तसर्वम् १० धन्याः स्ममूढमतयोऽपि हरिण्यएतायानंदनंदनमुपात्तविचित्रवेषम् आकर्ण्य वेणुरणितं सह कृष्णसाराः पूजां दधुर्विरचितां प्रणयावलोकैः ११ रोमांश्चितालक्ष्यं ते येषां वंशजातः तेतरवो मधधारा मिषेण आनंदाशु

मुमुचुः यथा आर्याः कुलहृद्वाः स्ववंशो भगवत्सेवकं हृत्वा हृष्यत्वचोऽशुमुचंति तद्दिति ९ काश्चिदाहुः हे सखि वृंदावनं भवः कीर्त्तिस्वर्गादपि विशेषेण वितनोति कथं भूतम् यद्देवकीसूतपदांबुजाभ्यां लब्धालक्ष्मीः शोभासंपद्येन तत् किंच गोविंदस्य वेणुमनुवेणुनिनादं शुक्लाः नंतरं मंदगर्जितं नीलमेघं तं मत्वा मत्ताये मयूरास्तेषां नृत्यं प्रेक्ष्य संघशस्तत्र तत्र अद्विसानुषु अपरतानि उपरतक्रियाणि अन्यानि समस्तानि सत्त्वानि यस्मिन्नृतत् नैतदन्येषु लोकेषु विद्यते अतो भवः कीर्त्तिं वितनोतीत्यर्थः १० अपरा आहुः हे सखि मूढमतयः तिर्यगादयोऽपि एता हरिण्यो धन्याः कृतार्थाः यावेणुरणितं वेणुना दमाकर्ण्य नंदनं दनं प्रति प्रणयसहितै रवलोकनै र्विरचितां पूजां संमानं दधुः कृतवत्यः किंच कृष्णसारैः स्वपतिभिः सहिता एव द

धुः अस्मत्पतयस्तु गोपाः क्षुद्राः समक्षं तन्न सहंत इति भावः ११ ६९

अन्या ऊचुः हे गोप्यः आश्चर्यं शृणुत वनितानामुत्सवेष्वस्मान्नद्रूपं वेषं च यस्य तं कृष्णं निरीक्ष्य तेन वा दितवेणोरसंकार्णं गीतं च श्रुत्वा विमानैर्गच्छन्त्यो देव्यो देवानामंकेषु स्थिता अपि स्मरेण नुन्नसाराः परिक्षितधैर्या सुसुहुः मोहेलिंगमाहुः भ्रश्यत्सूनाः कबराश्चूडायासांताः विगतानीव्योयासांताः अत्र सर्वत्र वक्तुं भेदान्नातीव संगतिर्वक्तव्या १२ क्षरणशक्यै चोत्तं भित्तेरुन्नमितैः कर्णपुटैः पिबन्त्यः सत्यः तथा शावाश्च वत्साश्च स्तनपाने प्रवृत्ताः समनंतरमेव गीतं श्रुत्वा तदेव पीयूषमुत्तं भित्ते कर्णपुटैः पिबन्तः स्नुतस्तनपयः कवलाः केवलं स्तनेभ्यः क्षरितक्षीरग्रासाः सुरवेषु येषां ते तस्थुः विस्मृतक्रिया बभूवुरित्यर्थः तत्र हेतुः गोविंदं दृशामार्गेण आत्मनि मनसि स्पृशन्त्य आलिंगन्त्यः अतएव अश्रूणां कलालेशाः लोचनयोर्यासांताः गावस्तो च शावाः वत्साः १३ भो अंबमातः अस्मिन्वने ये विहगाः पक्षिणस्तो प्रायेण सुनयो भवितुमर्हन्ति कुतः

कृष्णं निरीक्ष्य वनितोत्सवरूपवेषं श्रुत्वा च तत्कणितवेणुविचित्रगीतम् देव्यो विमानगतयः स्मरन् नुन्नसाराभ्रश्यत्सूनकबरासुसुहुर्विनीव्यः १२ गावश्च कृष्णसुरवनिर्गतवेणुगीतपीयूषमुत्तं भित्ते कर्णपुटैः पिबन्त्यः शावाः स्नुतस्तनपयः कवलाः स्तनस्थगोविंदमात्मनि दृशाः शुकलाः स्पृशन्त्यः १३ प्रायो ब्रतांब विहगा सुनयो वनेऽस्मिन् कृष्णक्षितं तदुदितं कलवेणुगीतम् आरुह्य ये द्रुमभ्रजान् रुचिरप्रवालान् शृण्वन्ति मीलितदृशा विगतान्यवाचः १४ नद्यस्तदा तदुपधार्य मुकुंदगीतमावर्त्तलक्षितमनोभवे भग्नवेगाः आलिंगनस्थ गीतमूर्ध्नि भ्रजैर्गुरारेर्गृणन्ति पादयुगुलं कमलोपहाराः १५ दृष्ट्वाऽतपे ब्रजपशून् सहस्रमगोपैः संचारयन्तं मनुवेणुमुदीरयन्तम् प्रेमप्रवृद्ध उदितः कुसुमावलीभिः सरल्युर्वधात्स्ववपुषाऽबुद आतपत्रम् १६

कृष्णोक्षितं कृष्णदर्शनं पुष्पफलाद्यन्तरं विना यथा भवति तथा

रुचिराः प्रवाला येषां तान् द्रुमभ्रजान् वृक्षाणां शाखा आरुह्य तेन श्रीकृष्णो न उदितं प्रकटितं कलवेणुगीतं केनापि सखेन निमीलितदृशस्त्यक्तान्यवाचः संतः ये शृण्वन्तीति तथा हि सुनयः श्रीकृष्णदर्शनं यथा भवति तथा वेदोक्तकर्मफलपरित्यागेन वेदद्रुमशाखारूढाः रुचिरप्रवालस्थानीयानि कर्माण्येवोपाददानाः सुखिनः संतः श्रीकृष्णगीतमेव शृण्वन्ति अतस्तएवैते भवितुमर्हन्तीति भावः १४ आस्तां चेतनानां कथानद्योऽपि आवर्त्तैः परिभ्रमैर्लक्षितेन सूचितेन मनोभवेन कामेन भग्नो वेगो यासांताः आलिंगनेन स्थगितमाच्छादितं यथा भवति तथा ऊर्मय एव भुजाः तैः कमलोपहाराः कमलान्युपहरन्त्यः गुरारेः पादयुगुलं गृणन्ति धारयन्ति १५ लोकार्तिहरणशीलत्वादिसाम्यात् सरल्युः श्रीकृष्णस्य अंबुदस्तदुपरि उदितः पुनः प्रेम्णा प्रवृद्धः सन् कुसुमावलीभिः पुष्पसमूहैः तत्तुल्यैस्तृणैर्वसिहस्रवपुषा छत्रं विहितवान् १६

पूर्णाः पुलिंघ उरुगायपदाब्जरागश्रीकुंकुमेन दयितास्तनमंडितेन तद्दर्शनस्मररुजस्तृणरूषितेन लिपंत्य आ-
ननकुचेषु जहुस्तदा धिम् १७ हंतायमद्विरबलाहरिदासवयो यद्रामकृष्णचरणस्पर्शप्रमोदः मानंत नोतिस-
हगोगणयोस्तयोर्यत्पानीयसूयवसकंदरकंदमूलैः १८ गोगोपकैरनुवननयतोरुदारवेषेषु स्वनैः कलपदैस्तनुभू-
त्ससरव्यः अस्पंदनगतिमतां पुलकस्तरूणां नियोगिणोऽशकृतलक्षणयोर्विचित्रम् १९ एवंविधाभगवतो याद्यदा-
वनचारिणः वर्णयंत्यो मिथो गोप्यः क्रीडास्तन्मयतां ययुः २० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे ए-
कविंशतितमोऽध्यायः २१ श्रीशुक उवाच हेमंतं प्रथमं मासिनंदं ब्रजकुमारिकाः चैरुर्हविष्यं भुं-
जानाः कात्यायन्यर्चनव्रतम् १ आपुत्यां भसिकालिंघाजलांते चोदितैः रुणे कृत्वा प्रति कृतिं देवीमानर्चुर्नृपसै-
कतीम् २

हेसरव्य इदं त्वतिचित्रंगोपैः सहवने वने गाः संचारयतीः तयोः रामकृष्णयोः मधुपदैर्महावेषु नादैः शरीरिषु ये गति-
मंतस्तेषां स्पंदनं स्थावरधर्मः तरूणां पुलकः जंगमधर्म इति निर्युज्यंते गावः आभिरिति नियोगाः पादबंधनरज्जवः अधृष्यगवां कर्षणार्थाः
पाशाश्च तैः कृतलक्षणं चिह्नं ययोः शिरसि नियोगवेषनेन स्कंधस्थपाशेन च गोपपरिचटश्रिया विराजमानयोरित्यर्थः १९ गोपीनां कामतः
कृष्णोनिःसीमप्रेमसंगमः कात्यायन्यर्चनोद्भूततत्त्वसादमहोदयः २० इति दशमोऽध्यायः २१ द्वाविंशो गोपक-
न्यानां वस्त्राहरणलीलया वरंदत्वागतः कृष्णो यज्ञशालामितीर्यते १ प्रथमं मासि मार्गशीर्षे १ २ ६२ ६२

३ महामायेत्यादिसंबोधनैस्तवन किंचिदशक्यमिति सूचयंत्यः प्रत्येकं प्रार्थयन्ते ४ ५ कृष्णाचेतस्तस्माह भूयान्नंदस्ततः पतिरिति आन-
 र्चुरिति व्रतस्य पूर्वांगमाह उषसीति गोत्रैर्नामभिः अन्योऽन्याबद्धबाहवः परस्परंगृहीतपाणयः ६ ७ योगेश्वराणामीश्वर इति प्रत्येकं तादृ-
 क्मनोरथ पूरणसामर्थ्यं दर्शयति ८ तासां कर्मणः सिद्धये फलदानायैति नीपंकदंबम् ९ बालैः सह हे अवलाः १० नोनर्म नपरिहासः

गंधैर्माल्यैः स्तरभिर्भिलिप्तिर्धूपदीपकैः उच्चावचैश्चोपहारैः प्रवालफलतंडुलैः ३ कात्यायनिमहामाये
 महायोगिन्यधीश्वरि नंदगोपस्ततंदेविपतिमेकुरुतेनमः ४ इति मंत्रं जपंत्यस्ताः पूजांचक्रुः कुमारिकाः ए-
 वं मांसं व्रतं चेरुः कुमार्यः कृष्णाचेतसः ५ भद्रकालीसमानर्चुर्भूयान्नंदस्ततः पतिः उषस्कृत्याय गोत्रैः स्वैरन्यो-
 ऽन्याबद्धबाहवः ६ कृष्णामुच्चैर्जगुर्यात्यः कालिद्यास्तातुमन्वहम् नद्या कदाचिदागत्य तीरे निक्षिप्य पूर्ववत्
 ७ वासांसि कृष्णागायत्र्या विजङ्गुः सलिलमुदा भगवांस्तदभिप्रेत्य कृष्णो योगेश्वरेश्वरः ८ वयस्यैरागत-
 स्तत्र च तस्तत्कर्म सिद्धये तासां वासांस्तु पादाय नीपमारुह्य सत्वरः ९ हसद्भिः प्रहसन्बालैः परिहासमुवाच ह
 अत्रागत्यावलाः कामं स्वस्ववासः प्रगृह्यताम् १० सत्यं ब्रवाणि नोनर्मय द्यूय व्रतं कर्षिताः नमयोदितं पूर्ववा
 अचूतं तदिमे विदुः ११ एकैकशः प्रतीच्छध्वं सहेवोतस्तु मध्यमाः तस्य तल्लेखितं हृद्वा गोप्यः प्रेमपरिपुताः
 १२ व्रीडिताः प्रेक्ष्य चान्योऽन्यं जातहासाननिर्ययुः एवं ब्रुवति गोविंदे नर्मणा क्षिप्तचेतसः आकंठमग्नाः शी-
 तो देवे पमानास्तम ब्रुवन् १३ मानयामोः कृथास्त्वातु नंदगोपस्ततः प्रियम् जानीमोऽग ब्रजश्लाघ्यं देहि वासां-
 सिवैपिताः १४ श्यामसुंदरतेदास्यः करवामतयोदितम् देहि वासांसि धर्मज्ञनोचेद्राज्ञे ब्रुवामहे १५
 श्रीभगवानुवाच भवत्योयदि मेदास्यो मयोक्तं वा करिष्यथ अत्रागत्य स्ववासांसि प्रतीच्छतुश्चुचिस्मि-
 ताः १६ ततोजलाशयात्सर्वादारिकाः शीतवपथाः पाणिभ्यां योनिमाच्छाद्य प्रोत्तेरुः शीतकर्षिताः १७

यस्माद्ययं परिश्रं

ताः ११ एकैकशो वा आगत्य स्वीकुरुत सहेव वा नतत्रास्माकमाग्रह इत्यर्थः क्ष्वेलितमुत परिहासः प्रेमपरिपुताः प्रेमरसनिमग्नाः १२ १३
 तत्र सुग्राऊचुः अंगमोः कृष्ण अनयमन्याप्यं मा कृथाः १४ प्रौढाऊचुः नोचेद्राज्ञे नंदाय कंसाय वा ब्रुवामहे हे कृष्णोति वा १५ १६ प्रोत्तेरुः निर्गताः

आहताः ईषदक्षतयोनीर्विद्व्य १८ धृतघ्नताः सत्योविवस्त्राः अपोव्यगाहत अप्सस्नाता इति यत्तदेतत् उएवदेवहेलनमपराधए
वेत्यर्थः व्रतवैगुण्यभातानां प्रायश्चित्तमिवाह अस्यांहसः पापस्य निरुत्तये मूर्ध्नि अंजलिं बध्वाऽधो नमः प्रणामं कृत्वेति १९ इति दोषत्वेन अ-
च्युतेनाभिहितं विवस्त्राः पूवनं व्रतस्य च्युतिहेतुं मत्वा तस्य व्रतस्य पूर्तिकामाः तदशेषकर्मणां तस्य व्रतस्य अन्येषामशेषकर्मणां च साक्षात्कृतं
फलभूतं तमेवनेसुः स एवावद्यमृक् पापमार्जकः २० २१ हृदमत्यर्थं प्रलब्धावंचिताः यूयं विवस्त्रा इत्यादिना त्रपया लज्जया हापिता स्या-
जिताः अत्रागत्य स्ववासांसि इत्याद्यहेण प्रस्तोभिताः उपहसिताः सत्यं व्रताणि नो नर्मत्यादिना क्रीडनवल्कारिताश्च बध्वाऽजलिमित्यादिप्राय-
श्चित्तच्छलेन ताः नाभ्यसूयन् दोषदृष्ट्या नापश्यन् २२ प्रेष्ठसंगमेन सज्जिता वशीकृता अतो गृहीतचित्ताः सत्यो नो चेलुः गृहीतचित्तत्वमो-

भगवानाहतावीक्ष्य शब्दभावप्रसादितः स्कंधे निधाय वासांसि प्रीतः प्रोवाच सस्मितम् १८ यूयं विवस्त्रा यदपो
धृतघ्नता व्यगाहते तत्तदुदेवहेलनम् बध्वांजलिं मूर्ध्नि पनुत्तयेऽहसः कृत्वा नमोऽधो वसनं प्रगृह्यताम् १९ इ-
त्यच्युतेनाभिहितं व्रजाबलामत्वा विवस्त्राः पूवनं व्रतच्युतिम् तत्पूर्तिकामास्तदशेषकर्मणां साक्षात्कृतं नेमुरवद्य-
मृग्यतः २० तास्तथाऽवनता दृष्ट्वा भगवान्देवकीकृतः वासांसिताभ्यः प्रायच्छत् करुणस्तेन तोषितः २१ हृदमल-
ब्धास्त्रपया च हापिताः प्रस्तोभिताः क्रीडनवल्चकारिताः वस्त्राणि चैवापहृताऽन्यथाऽप्यसुतानाभ्यसूयन् प्रियसं-
गनिर्हृताः २२ परिधाय स्ववासांसि प्रेष्ठसंगमसज्जिताः गृहीतचित्तानो चेलुस्तस्मिं लज्जायिते क्षणाः २३ तासां
विज्ञाय भगवान्स्वपादस्पर्शकाम्यया धृतघ्नानां संकल्पमाह दामोदरोऽबलाः २४ संकल्पो विदितः साध्व्यो भव-
तीनां मदर्चनम् मयाऽनुमोदितः सोऽसौ सत्यो भवितुमर्हति २५ नमय्यावेशितधियां कामः कामाय कल्पते भ-
र्जिता कथिता धाना प्रायो बीजाय नोप्यते २६

ह तस्मिन् ऋणो लज्जायिते क्षणालज्जाविलसितमीक्षणं यासां ता इत्यर्थः २३ दामोदर इति भक्त-
वात्सल्यं दर्शयति अबलाः प्रति २४ मोः साध्व्यः भवतीनां मदर्चनमेव संकल्पमनोरथः स च लज्जया युष्माभिरकथितोऽपि मया विदितः समया अनु-
मोदितः अतः सत्यो भवितुमर्हति अर्हतीति संभावनां नोक्त्या आत्यंतिको नमविष्यति इति सूचितम् २५ तत्कृत इत्यत आह नमयीतिकामाय पुनः काम-
भोगाय विषयमहिम्ना कामस्यापिशान्तिहेतुत्वादिति भावः कामाप्ररोहे दृष्टान्तः भर्जिता दग्धा कथिता पक्वा धाना यवादि बीजाय अंकुरोद्गमाय न माय-
इति स्वेच्छया पुनः प्ररोहमपि सूचयति ध्रुवादीनां तथा दर्शनात् २६

सिद्धाः पूर्णमनोरथाः तदाह इमा आगाभिनीः रात्रीः मयारंस्यथेति आर्याकात्यायनीसतीः सत्यः २७ २८ २९ ३० ३१ भक्त्यानुकंप्यकन्या
स्तास्तद्विर्वर्जितयज्वनाम् पत्न्यनुग्रहतस्तोषामहन्कर्ममहामदम् १ विप्रभार्यानुग्रहाययज्ञवाटंगच्छन् विप्राणां काठिन्यमभिप्रेत्यतेभ्योऽपि
दुमाः श्रेष्ठा इति तानभिनन्दति चतुर्भिः पश्यतेति हेस्तोककृष्णादयोगोपाः एतान् दुमान्यथ्यत परार्थमेव एकांतेन जीवनं येषां तान् तदाह वातवर्षा

याताबलाव्रजं सिद्धामयेमारंस्यथक्षपाः यदुद्दिश्यव्रतमिदं चेकरार्यार्चनं सतीः २७ श्रीशुकउवाच इ
त्यादिष्टा भगवता लब्धकामाः कुमारिकाः ध्यायंत्यस्तस्य दाभोजं हृच्छान्निर्विविशुर्व्रजम् २८ अथगोपैः परिवृ
तो भगवान् देवकीकृतः वृंदावनाद्गतो दूरचारयन् ग्राः सहाग्रजः २९ निदाघार्कतपेति गमेच्छायाभिः स्वाभिरात्मनः
आतपत्रायितान्वीक्ष्य दुमानाहव्रजो कसैः ३० हेस्तोककृष्णाहे अंशो श्रीदामनसुबलार्जुन विशालर्षभतेजस्वि-
न्देवप्रस्थवरूथप ३१ पश्यते तान्महाभागान् परार्थे कांतजीविनः वातवर्षातपहिमान् सहंतो वारयन्ति नः ३२ अ-
हो एषा वरजन्मसर्वप्राण्युपजीवनम् सुजनस्य वयेषां वै विमुरवायांति नार्थिनः ३३ पत्रपुष्पफलच्छायामूलवल्क
लदारुभिः गंधनिर्यासमस्मास्थितो वैभैः कामान्वितन्वते ३४ एतावज्जन्मसाफल्यं देहिनामिह देहिषु प्राणैर
र्थैर्धियावाचाश्रेयएवाचरेत्सदा ३५ इति प्रवालस्तवकफलपुष्पदलीकरैः तरूणां नम्रशारवानां मध्येनयमुनां
गतः ३६ तत्रगाः पाययित्वापः समृष्टाः शीतलाः शिवाः ततो नृपस्वयंगोपाः कामं स्वादुपपुर्जलम् ३७ तस्या
उपवने कामं चारयन्तः पशून् नृप कृष्णारामावुपागम्य क्षधार्ता इदमब्रुवन् ३८ इति श्रीभागवते महापु
राणे दशमस्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः २२ गोपाऊचुः रामराम महावीर्यकृष्णादुष्टनिबर्हण एषा वै बाधते
क्षन्तस्तच्छांतिं कर्तुमर्हथः १

दान् स्वयंसहंतः सहमाना अस्माकं वारयन्ति ३२ सुजनस्य कृपालोरर्थिन इव ३३ निर्यासो घनरसः तो
क्माः पल्लवाद्यंकुराः ३४ ३५ इत्यभिनन्दन् प्रवालादिसमूहेन तशारवानां तरूणां मध्येनयमुनां प्राप्तः ३६ ३७ कुमारिकाभ्यः पूर्वमेव तन्मर्मा-
कुलतया अगृहीतभोज्यानामेव निर्गमात् क्षधार्ता इत्युक्तम् ३८ इति दशमोऽध्यायः २२ त्रयोविंशोऽध्यायः २२ ततो गोपैरन्व-
याच्चाऽपदेशतः तस्य ल्यनुग्रहात् कृष्णो दीक्षितानन्वतापयत् १ १ ६२ ६२ ६२

भक्ताया इत्येकवचनम् सद्यः सायुज्याभिप्रायेण २ ३ अस्मद्विसर्जिताः आवाप्यां प्रहिताः संतोयाचध्वं युष्माकं कातत्रलज्जा ननु तथा
प्यथात्रत्वादस्माकं किमिति दास्यंतीति चेत्तत्राह कीर्तयंत इति ४ ५ ६ अविदूरे वर्तमानौ संतौ वोयदन्नंतल्लपतः इच्छतः वः ओदनं तथा
च यद्यस्ति तर्हि यच्छतेति ७ दीक्षिता वयमभोज्यान्ना इति वदिष्यंतीति स्वयमेवाशंक्याहुः दीक्षायाः आरभ्याग्नीषोमीयपश्वालंभनात्पूर्
र्वदोषः नततोऽन्यत्र तथासौत्रामण्याश्चान्यत्र अन्यदा ८ क्षुद्रेस्वर्गादावाशामात्रं येषाम् भूरीणि क्लेशाधिकानि कर्माणि येषाम् अतो ज्ञा

श्रीशुक उवाच इति विज्ञापितो गोपैर्भगवान् देवकीकृतः भक्ताया विप्रभार्यायाः प्रसीदन्निदमब्रवीत्
२ प्रयात देवयजनं ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः सत्रमांगिरसं नाम ह्यासते स्वर्गकाम्यया ३ तत्र गत्वौदनं गोपाया
च तास्मद्विसर्जिताः कीर्तयंतो भगवत आर्यस्य मम चाभिधाम् ४ इत्यादिष्टा भगवता गत्वा याचंत ते तथा कृतां
जलिपुटा विप्रान् दंडवत्यतिताम्रवि ५ हे भूमि देवाः शृणुत कृष्णास्यादेशकारिणः प्राप्ता न जानीत भद्रं वो गोपा-
न्मोरामचोदितान् ६ गाश्चारयन्ता व विदूर ओदनं रामाच्युतौ वोलषतो बुभुक्षितौ तयोर्दिजा ओदनमर्थिनो र्यदि
श्रद्धा च वो यच्छत धर्मवित्तमाः ७ दीक्षायाः पशुसंस्थायाः सौत्रामण्याश्च सत्तमाः अन्यत्र दीक्षितस्यापि नान्न
मभ्यन्नुहि दुष्यति ८ इति ते भगवद्याच्चां शृण्वंतोऽपि न श्रुश्रुतुः क्षुद्राणां भूरिकर्माणो बालिशान् दुर्मानिनः ९
देशः कालः पृथक् द्रव्यं मंत्रं तत्र किंजोऽग्नयः देवता यजमानश्च क्रतुर्धर्मश्च यन्मयः १० तं ब्रह्म परमं साक्षाद्भग-
वंतमधोक्षजम् मनुष्यदृष्ट्या दुष्प्रज्ञामर्त्यात्मानो न मे निरे ११ न ते यदोमिति प्रोचुर्न नेति च परंतप गोपानि रांशाः
प्रत्येत्य तथोचुः कृष्णारामयोः १२ तदुपाकर्ण्य भगवान् प्रहस्य जगदीश्वरः व्याजहार पुनर्गोपान् दर्शयन् लोकि
कीं गतिम् १३ मां ज्ञापयत पत्नीभ्यः स संकर्षणमागतम् दास्यति काममन्नं वः स्निग्धामयुषिताधिया १४

तथा ज्ञानवृद्धा इति मानवंतः ९ ननु कर्मक्रममुल्लंघ्या देशकाले अन्यार्थमन्नमन्यस्मै कथं देयं तत्राह देश इति पृथक् चरुपुरोडाशादिद्रव्यं
तंत्रं प्रयोगः धर्मोऽपूर्वम् १० मनुष्यो यमिति दृष्ट्या मर्त्यात्मानो ब्राह्मणा वयं महांत इति मन्यमानाः ११ १२ लौकिकीं गतिम् न हि कार्यार्थिनो नि-
र्विद्यंते को वा याचको न पराभूयत इत्यादि लोकस्थितिं दर्शयन् १३ केवलं देहेन गृहे वसंति धिया च मय्येवोषिताः यतो मयि स्निग्धाः अतो दास्यं-
तीति १४

१५ इषिताः प्रेषिताः १६ सकृष्णोगोपालैः सह १७ तत्कथाक्षिसमनस्वात्तद्दर्शनोत्सुकाः अतएवमुपागतं श्रुत्वा जातसंभ्रमा बभूवुः १८
भक्ष्यभोज्यलेह्यचोष्यभेदेऽथतुर्विधम् बहुगुणं संस्कारविशेषैर्बहुवोगुणारससौरभ्यादयो यस्मिन् तत् भाजनैः अमत्रैः पत्न्यादिभिर्वा
र्यमाणा अपि प्रियं श्रीकृष्णमभिसस्युः अभिजग्मुः अप्रतिबंधे दृष्टांतः समुद्रं निम्नगानद्यद्वेति १९ अत्र हेतुः भगवतीति दीर्घबहुका-
लं श्रुतेन श्रवणेन धृतं आशयोयाभिस्ताः २० तथा गताः सत्योददृशुः २१ हिरण्यवत्परिधिः परिधानं यस्य तं पीतांबरमित्यर्थः वनमाल्यैर्बहै-
र्धातुभिः प्रवालैश्च नदवद्देषो यस्य तम् अनुव्रतस्य सरल्युः अंसे विन्यस्तो निहितो हस्तो येन तम् इतरेण हस्तेन लीलया अञ्जन् नानं फ्राम-

गत्वाऽथ पत्नीशालायां दृष्ट्वा सीनाः स्वलंकृताः नत्वा द्विजसतीर्गोपाः प्रथिता इदमब्रुवन् १५ नमो वो विप्रपत्नी-
भ्यो निबोधत वचांसिनः इतो विदूरे चरता कृष्णेन हेषिता वयम् १६ गाश्चारयन्स गोपालैः सरामो दूरमागतः बु-
भक्षितस्य तस्यान्नं सानुगस्य प्रदीयताम् १७ श्रुत्वाऽच्युतमुपायातं नित्यं तद्दर्शनोत्सुकाः तत्कथाक्षिसमनसो
बभूवुर्जातिसंभ्रमाः १८ चतुर्विधं बहुगुणमन्नमादाय भाजनैः अभिसस्युः प्रियं सर्वाः समुद्रमिव निम्नगाः १९
निविध्यमानाः पतिभिर्भ्रातृभिर्वंधुभिः सुतैः भगवत्कृतमश्लोकं दीर्घं श्रुतं धृताशयाः २० यमुनापक्वने शोकनव-
पल्लवमंडिते विचरंतं वृतंगोपैः साऽग्रजं ददृशुः स्त्रियः २१ श्यामं हिरण्यपरिधिं वनमाल्यबर्हधातुप्रवालनदवे-
षमनुव्रतांसे विन्यस्तहस्तमितरेण धुनानमञ्जुकर्णोत्पलालककपोलमुरवाब्जहासम् २२ प्रायः श्रुतप्रियतमो-
दयकृष्णपूरैर्यस्मिन् निमग्नमनसस्तमथाक्षिरधैः अंतःप्रवेश्य सुचिरपरिरभ्यतापंप्राज्ञं यथाऽभिमतयो विज-
हुनरैर्द्र २३ तास्तथा त्यक्तसर्वाशाः प्राप्ता आत्मदिदृक्षुः विज्ञायास्विलदृग्द्रष्टा प्राह प्रहसिताननः २४

यंतम् कर्णयोरुत्पलेयस्य अलकाः कपोलयोर्यस्य मुरवाब्जे हासो यस्य तंच तंच तंच २२ वृत्तेरपिलयेन सामरस्यमाह प्राय इति बहुशः श्रुता-
ये प्रियतमस्य उदयाः उत्कर्षास्त एव कर्णपूराः कर्णोपूरयंति कृताथौ कुर्वताति तथातैः कर्णाभरणैरिति वा यस्मिन् कृष्णे निमग्नमनसः आविष्ट-
चेतसस्तं लोचनद्वारैरंतःप्रवेश्य सुचिरमुपगृह्यतापं जहुः अभिमतयोऽहं वृत्तयः प्राज्ञं सुषुप्तिसाक्षिणं परिरभ्यतस्मिन् लयं प्राप्य यथेति २३
अस्विलदृग्द्रष्टा सर्वबुद्धिसाक्षी तास्तथा प्राप्ता विज्ञायापि तथेत्येतद्विदृणोति त्यक्तसर्वाशाः त्यक्ताः सर्वा आशयाभिस्ताः केवलमात्मनः स्वस्यै-
व दिदृक्षुः इति २४

हेमहाभागाः वः स्वागतं शक्तमागमनम् तदेवाह यद्यस्मात्प्रतिबंधातिरस्कारेण अस्माकं दिदृक्षया प्राप्ता इति इदं वः उपपन्नं संपन्नं यु-
क्तमिति वा २५ युक्तत्वमाह नन्विति आत्मप्रिये आत्मा च प्रियश्च तस्मिन्मयिकुशलाः विवेकिनः अतएव स्वस्यात्मनोऽर्थं पुरुषार्थं पश्यं-
तियेते यथा यथा वदन्ति कुर्वन्ति यथात्वमाह अद्वासाक्षात् अत्र हेतुः अहेतुक्यव्यवहितां फलाभिसंधिरहिताम् अतएवाव्यवहितां निरंतरा-
म् २६ आत्मनः सर्वतः प्रेम्ण सुपपादयति प्राणोति स्वाज्ञातयः आत्मा देहः एते सर्वे यत्संपर्कात् यस्याभ्यासेन उपकरणत्वेन वा २७ तत्तस्मात्
कृतार्थायूयं देवयजनं यज्ञवाटं यातुं गच्छत ननु कृतार्थाः किमिति यास्याम इति चेदत आह पतय इति पारयिष्यन्ति समापयिष्यन्ति पतीनामनु-

स्वागतं वोमहाभागा आस्यतां करवामकिम् यन्नो दिदृक्षया प्राप्ता उपपन्नमिदं हि वः २५ नन्वहामयिकुर्वन्ति कु-
शलाः स्वार्थदर्शनाः अहेतुक्यव्यवहितां भक्तिमात्मप्रिये यथा २६ प्राणबुद्धिमनः स्वात्मदारापत्यधनादयः यत्संप-
र्कात् प्रिया आसंस्ततः को न्वपरः प्रियः २७ तद्यात्तदेव यजनपतयो वो द्विजांतयः स्वसत्रपारयिष्यन्ति युष्माभिर्गृहमे-
धिनः २८ पत्युञ्जुः मैवं विमोहंति भवान्गदितुं नृशंसं सत्यं कुरुष्व निगमं तव पादमूलम् प्राप्ता वयं
तुलसिदामपदावसृष्ट केशौर्निवोदुमन्तिलंघ्य समस्तबंधून् २९ गृणहन्ति नोनपतयः पितरौ सुतावान् भ्रातृबंध-
कहृदः कुत एव चान्ये तस्माद्भूयत्यपदयोः पतितात्मनानो नान्या भवेद्भूतिरिदं मतद्विधेहि ३० श्रीभगवा-
नुवाच पतयो नाभ्यसूयन् पितृभ्रातृसुतादयः लोकाश्च ये मया उपेता देवा अप्यनुमन्वते ३१ न प्रीतयेः
नुरागायस्त्र्यंगसंगो नृणां मिह तन्मनो मयि युजाना अचिरान्मामवाप्स्यथ ३२ श्रीशुक उवाच इत्युक्त्वा सुनि-
पत्य स्तायज्ञवाटं पुनर्गताः तन्वानसूयवः स्वाभिः स्त्रीभिः स च मपारयन् ३३

ग्रहायेत्यर्थः २८ नृशंसं परुषम् निगमं प्रतिज्ञानमे-

भक्तः प्रणश्यतीति वेदं वानसपुनरावर्तत इति पदावसृष्टमवज्ञयाऽपि दत्तं बहुमानेन केशौर्निवोदुं दासीमवितुम् २९ किंच न गृणहन्ति नोऽस्मा-
न् हे अरिदं मकामलोभपाप्मादिदमनभवतः प्रपदयोः पादाग्रयोः पतितदेहानामन्यास्वर्गादिगतिरपि न भवेन्माभूत् तत्तस्माद्वास्यमेव विधे-
हि इति ३० मया उपेता अनुज्ञाताः प्रत्यक्षं देवान् प्रदर्शयामि देवा अपीति ३१ तथाऽपि त्वां त्यक्तुं न शक्नुम इति चेत्तत्राह नेति प्रीतये स्वरवाय अ-
नुरागाय स्नेहवृद्धये अंगसंगः ३२ अनसूयवः अदोषदृष्टयः ३३

देहमिति तदीयं देहं तत्र विहाय चैतन्येन भगवंतं प्राप्तेत्यर्थः ३४ ३५ अनुशीलयन् अनुकुर्वन् गोगोपगोपीनामिति कर्मणि षष्ठी रूपवाक्यं
कृतैः रूपेण वाचा कृतैश्चरित्रैश्चरमयन् तान् रमयितुं रेमे इत्यर्थः ३६ अनुस्मृतिप्रकारमाह नरानुकरणवतो विश्वेश्वरयो र्याच्चापत् अहम्भूत
वंतः तत्कृतागसो वयमित्यनुस्मृत्येत्यर्थः ३७ तदा च भार्यागुरु निवमानयंतो भगवद्भक्तिरहितमात्मानं व्यनिन्दन्ति त्याहुः दृष्ट्वेति अलौकिकीलो

तत्रैकाविधतामन्नाभिगवंतं यथा श्रुतम् हृदोपगुह्य विजहौ देहं कर्मानुबन्धनम् ३४ भगवानपि गोविंदस्तेनै
वान्नेन गोपकान् चतुर्विधेनाशयित्वा स्वयं च बुभुजे प्रभुः ३५ एवं लीलानरवपुर्नृलोकमनुशीलयन् रेमे गोगो
पगोपीनां रमयन् रूपवाक्यकृतैः ३६ अथानुस्मृत्य विप्रास्ते अन्वतप्यन्कृतागसः यद्विश्वेश्वरयो र्याच्चापत् अहम्भूतवि
डंबयोः ३७ दृष्ट्वा स्त्रीणां भगवति कृष्णो भक्तिमलौकिकीम् आत्मानं च तया हीनमनुतसा व्यगर्हयन् ३८ धि
ग्जन्मनस्त्रिद्विधाधिग्रतं धिग्वहुज्ञताम् धिक्कुलं धिक्क्रियादाक्ष्यं विमुखाये त्वधोक्षजे ३९ नूनं भगवतो माया
योगिनामपि मोहिनी यद्वयंगुरवो नृणां स्वार्थं सुहृदामहे द्विजाः ४० अहो पश्य तनारीणामपि कृष्णे जगद्गुरो दुरंत
भावं यो विद्वान्मूलकपाशान् गृहाभिधान् ४१ नासा द्विजाति संस्कारो न निवासो गुरावपि न तपो नात्ममीमांसा न शौ
चं न क्रियाः श्रमाः ४२ अथापि ह्यक्तमश्लोके कृष्णो योगेश्वरेश्वरे भक्तिर्दत्तान् चास्माकं संस्कारादिमृतामपि ४३ न
नुस्वार्थं विमूढानां प्रमत्तानां गृहे हया अहोनः स्मारयामास गोपवाक्यैः सतां गतिः ४४ अन्यथा पूर्णकामस्य कैव
ल्याद्या शिषोपतेः ईशितव्यैः किमस्माभिरोशस्यैतद्विडंबनम् ४५ हित्वाऽन्यान् भजते यं श्रीः पादस्पर्शा शयाऽस
कृत् आत्मदोषापवर्गेण यद्याच्चाजनमोहिनी ४६ देशः कालः पृथग्द्रव्यमंत्रतंत्रत्विजोऽग्नयः देवतायजमानश्च
क्रतुर्धर्मश्च यन्मयः ४७ स एष भगवान् साक्षाद्विष्णुर्योगेश्वरेश्वरः जातो यदुधित्यशृण्मह्यपि मूढानविग्रहे ४८

कातीताम् ३८ त्रिद्वत्तशौकुंसावित्रंदैक्ष्यमिति त्रिगुणितं जन्म व्रतं ब्रह्मचर्यम् क्रियाः कर्माणि दाक्ष्यं च क्रियादाक्ष्यमित्येकं वापदम् धिगित्यधि
क्षेपे यवयं त्वधोक्षजे विमुखास्तेषां जन्मादितत्सर्वं धिगितिव्यगर्हयन्नित्यर्थः ३९ ४० यो विद्वत् अच्छिनत् तंदुरंतं भावं भक्तिं पश्यतेति ४१ द्वि
जातिसंस्कारः उपनयनम् क्रियाः संध्योपासनादयः ४२ ४३ ४४ ४५ आत्मदोषापवर्गेण चांचल्यगर्वादित्यागेन ४६ ४७ इति अशृण्म एवं सर्वत्र
श्रुतवंतो वयं हितथाऽपीति ४८

४९ ५० ५१ नचाचलन् तयोर्दर्शनायनजग्मुः ५२ इति दशमस्कंधे टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३ चतुर्विंशोऽहं द्रस्यमखं व्याव-
र्त्य हेतुभिः कृष्णाः प्रवर्तयामास गोवर्द्धनमहोत्सवम् १ भूसराणां क्रियागर्वं निरस्य स्वः सरेषु च मधवन्मदभंगायतन्मखं समवारयत् २ ब्रा-
ह्मणाः कंसाद्गीताः स्वाश्रमस्था एव भगवंतमभजन् भगवानपितत्रैव निवसन् इन्द्रयागकृतोद्यमान् गोपानपश्यदितिसंबंधः १ २ यथा संभ्र-
मो न भवति मखोऽयमिति एवं चेत् किमत्र फलं का देवता केनाधिकारिणा केन वा साधनेन साध्यते ३ एतद्ब्रह्मिह महान्कामो मम अथ वणे वर्तते यद्वा
तव महान्कामो हृष्यत इति तूष्णीं स्थितं प्रत्याह नेति सर्वात्मिनां सर्वत्रात्मदर्शनाम् ४ अतएव न विद्यते स्वः पर इति दृष्टिर्येषामिति स्वपरदृश्य-

अहो वयं धन्यतमा येषां न स्तादृशीः स्त्रियः भक्त्या यासां मृतिर्जाता अस्माकं निश्चला हरौ ४९ नमस्तभ्यं भगवते
कृष्णाया कुठमेधसे यन्मायामोहितधियो भ्रमामः कर्मवर्त्मसु ५० सर्वे न आद्यः पुरुषः स्वमायामोहितात्मनाम् अ-
विज्ञातानुभावानां क्षतुमहत्यतिक्रमम् ५१ इति स्वाधमनुस्मृत्य कृष्णोत्तेकृतहं लनाः दिदृक्षुर्वाऽप्यच्युतयोः कंसा
द्गीतानचाचलन् ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे यज्ञपत्न्युद्धरणनाम त्रयोविंशोऽध्यायः २३
श्रीभगवानुवाच भगवानपितत्रैव बलदेवेन संयुतः अपश्यन् निवसन् गोपानिन्द्रयागकृतोद्यमान् १ तदभि-
ज्ञोऽपि भगवान् सर्वात्मा सर्वदर्शनः प्रश्नयावनतोपृच्छत् पृच्छान्नंदपुरोगमान् २ कथ्यतां मे पितः कोऽयं संभ्रमो वउपा-
गतः किं फलं कस्य चोद्देशः केन वा साध्यते मखः ३ एतद्ब्रह्मिह महान्कामो मम ह्यंशुश्चूषवे पितः नहि गोप्यं हि साधूनां कृत्यं
सर्वात्मनामिह ४ अस्त्यस्व परदृष्टानाममित्रोदास्तविद्दिषाम् उदासीनो रिव हर्ज्य आत्मवत्सह दुच्यते ५ ज्ञात्वा
ज्ञात्वा च कर्माणि जनोऽयमनुतिष्ठति विदुषः कर्मसिद्धिः स्यात्तथानाविदुषो भवेत् ६ तत्र तावत्क्रियायोगो भवतां किं
विचारितः अथवा लौकिकस्तन्मोपृच्छतः साधुभण्यताम् ७

भावादेव तत्तद्भेदादमित्रादयोऽपि येषां न संतीत्याह अमित्रेति न मित्रमु-
दास्त उदासीनो विद्दिदृक्षे येषां तेषां कृत्यं सर्वं कर्म न गोपनीयं किंचिदस्तीत्यर्थः सत्यपि भेददर्शने उदासीनः शत्रुवद्वर्ज्यः आत्मतुल्यत्वात् सहन्मंत्रेषु
न वर्जनीय इत्याह उदासीन इति ५ किंच सहृद्भिः सह विचार्य ज्ञात्वाैव कर्म कर्तव्यं न तु गतानुगतिकमात्रेणेत्याह ज्ञात्वाति अज्ञात्वा च तत्र विदुषो य-
थावत्कर्मफलं स्यात्तथानाविदुषः ६ भवतामयं क्रियायोगः शास्त्रतोपि किंचिद्विचारितः प्रवृत्तौ लौकिक आचारमातोवेतिसाधसोपपत्तिकं भण्यतां क-
थ्यतामिति ७

आचारप्राप्तएवेतिसहेतुकमाह पर्जन्यइति आत्ममूर्तयः प्रियमूर्तयः ८ ततः किमित्यत आह तमिति तमिंद्रं वार्मुचां मेघानां पतिं स्वामिनं ईश्वरं नियतारं तद्रेतसा तदृष्टिपयसा ९ उपजीवन्ति उपजीविकां कल्पयन्ति धर्मार्थकामसिद्धये ननु कृष्यादिभिर्जीवन्ति किमिंद्रेण तत्राह पुंसां मिति फलभावनः फलसाधकः पर्जन्यं विना कृष्यादिवैफल्यादित्यर्थः १० ११ इंद्राय मन्युं जनयन्निति कोपजननद्वारा गर्वपर्वतादिंद्रं अवतारयितुं देवतानिराकरणं न लयमेवाभिप्राय इत्यर्थः १२ प्रथमं तावत्कर्मवादेन देवान्निराकरोति कर्मणेति १३ ननु जडात्कर्मणः केवलात्कथं फलसिद्धिः स्यादिति चेत् अहो अशीलितमीमांसानां स्वमतिविलसितश्रद्धाकर्मणां फलकारणत्वे वचनतो वगते किंततोऽनुपपन्नं नाम केचित्सुन

नंद उवाच पर्जन्यो भगवानिंद्रो मेघास्तस्यात्ममूर्तयः तेऽभिवर्षति भूतानां प्राणनं जीवनं पयः ८ तं तातवय मन्ये च वार्मुचां पतिमीश्वरम् द्रव्यैस्तद्रेतसा सिद्धेयं जतं क्रतुभिर्नराः ९ तच्छेषेणोपजीवन्ति त्रिवर्गफलहेतवे पुंसां पुरुषकाराणां पर्जन्यः फलभावनः १० य एवं विस्मृजेद्धर्मपारंपर्यागतं नरः कामाल्लोभाद्भ्या ह्येषास्वैनामोति शोभनम् ११ श्रीशुक उवाच वचो निशम्य नंदस्य तथाऽन्येषां व्रजोक्तसाम् इंद्राय मन्युं जनयन्नपि तरंगं प्राह केशवः १२ श्रीभगवानुवाच कर्मणा जायते जंतुः कर्मणो व विलीयते सरवदुःखं भयं क्षेमं कर्मणो वाभिपद्यते १३ अस्ति चेद्दीश्वरः कश्चित्फलरूप्यन्यकर्मणाम् कर्तारं भजते सोऽपि न ह्यकर्तुः प्रफर्हिषः १४ किमिंद्रेणोद्भूतानां स्वस्वकमानुवर्तिनाम् अनीशेनान्यथा कर्तुं स्वभावविहितं नृणाम् १५ स्वभावतंत्रो हि जनः स्वभावमनुवर्तते स्वभावस्थमिदं सर्वं स देवा सरमानुषम् १६ देहानुच्चावचान् जंतुः प्राप्योत्सृजति कर्मणा शत्रुर्मित्रमुदासीनः कर्मैव गुरुरीश्वरः १७

रतिसाहसभीताः कर्मतंत्रपरमीश्वरं मन्यन्ते तन्मतमनूय निराकरोति अस्ति चेदिति स्वयंकर्मभिरलितोऽन्येषां जीवानां कर्मणां फलरूपी फलदाता कर्तारं भजते तत्तत्कर्मफलदानेन १४ अतः कर्मण एव फलसिद्धेस्तत्पारतंत्र्येण अजागलस्तनतुल्यत्वात् न देवतया कृत्यमित्याह किमिंद्रेणोति ननु कर्मणोऽपि प्रवृत्तिरंतर्याम्यपेक्षैव कथं सर्वथा देवताया अनुपयोग इत्याशंक्याह स्वभावविहितमिति स्वभावेन प्राप्तं न संस्कारेणैव विहितं तत्कर्म तदन्यथा कर्तुं मनीशेन १५ एतद्विचरणोति स्वभावतंत्र इति प्रवृत्तेः संस्काराधीनत्वात् किमंतर्यामिणोत्यर्थः १६ तस्मात्स्वभावतोनियन्तस्य कर्मण एव सर्वकारणत्वात् कर्मैव पूज्यमित्याह देहानिति सार्द्धेन १७ ६९ ७९

संपूजयेत्संमानयेत् ननु देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्प्रकृतात्कर्मणः कथं देवतां विना सिद्धिरित्याशंक्य कर्मणि गमाच्च देवतेति पक्षमुपसंहर
न्निवहेतुवादमाश्रित्यान्यामेव शैलगवादि रूपां देवतां समर्थयते अंजसेति १८ हेतुबलेनैव विपक्षे दोषमाह आजीव्येति उपजीवति सेव
ते १९ स्ववृत्तिं वक्तुं दृष्टान्तत्वेन वर्णानां वृत्तिभेदमाह वर्तेतेति ब्रह्मणा वेदाध्ययनादिना २० वैश्यवृत्तेश्चातुर्विध्यमाह कृषीति कृषिवा
णिज्यसहिता गोरक्षा एवं त्रयम् कुसीदं वृद्धिजीवनं चतुर्थम् २१ ननु गवामपि वृत्तिर्महेंद्राधीनैवेत्याशंक्य निरोधवरसांख्यमताश्रयेण
निराकरोति सत्त्वमिति श्लोकद्वयेन अन्योऽन्यस्त्री पुरुषयोगेन २२ सर्वत इति समुद्रशिलोषरादिष्वपि वृष्टिदर्शनान्नप्रेक्षावत्पूर्वकत्वं

तस्मात्संपूजयेत्कर्मस्वभावस्यः स्वकर्मकृत् अंजसायेन वर्तेत तद्देवास्य हि देवतम् १८ आजीव्यैकतरं भा
वं यस्त्वन्यमुपजीवति न तस्माद्दिदत्तं क्षेमं जारं नार्यसतीयथा १९ वर्तेत ब्रह्मणा विप्रो राजन्योरक्षया भुवः वै
श्यस्तवात्तया जीवेच्छूद्रस्तद्विजसेवया २० कृषिवाणिज्यगोरक्षा कुसीदं तुर्यमुच्यते वात्तचितुर्विधा तत्र वयंगो
वृत्तयोऽनिशम् २१ सत्त्वं रजस्तम इति स्थित्युक्त्यन्तर्हेतुः रजसोत्पद्यते विश्वमन्योऽन्यं विविधं जगत् २२ रज
साच्चोदिता मेघा वर्षत्यंबूनि सर्वतः प्रजास्तैरेव सिद्ध्यन्ति महेंद्रः किं करिष्यति २३ ननः पुरो जनपदान्यामानगृहा
वयम् नित्यं वनौकसस्तातवनशैलनिवासिनः २४ तस्माद्भवा ब्राह्मणानामद्रश्चारभ्यतां मखः यद्द्रव्यागसं
भारास्तैरेव साध्यतां मखः २५ पच्यन्तां विविधाः पाकाः सूपान्ताः पायसादयः संयावापूपशक्नुत्यः सर्वदोहश्च गृ
ह्यताम् २६ हूयन्तां मग्नयः सम्यक् ब्राह्मणैर्ब्रह्मवादिभिः अन्नं बहुविधं तेष्व्यो देयं वोधेनुदक्षिणाः २७ अन्ये
भ्यश्चाश्वचांडालपतितेष्व्यो यथाऽर्हतः यवसंचगवांदत्वागिरये दीयतां बलिः २८

वृष्टेरिति भावः तैरेव मेघैरेव सित्थ्यन्ति जीवं

ति २३ तथाऽपि योगक्षेमार्थं देवताऽपेक्षेति चेदत आह ननः पुर इति पुरः पत्तनानि जनपदादेशाः अस्माकं योगक्षेमहेतुर्वनशैलादय एव
ति भावः २४ ब्राह्मणानपि संगृह्णन्निगमयति तस्मादिति स्वयमुत्प्रेक्षितयागप्रयोगकल्पनामाह यद्द्रव्यागसंभारा इति सार्धपंचभिः संभा
राः साधनानि २५ सूपं मौद्गम् पायसं केवले पयसि पक्कम् संयावादयोगो धूमादिविक्रियाः क्रमश्च सूपपायसयोः श्रुत्या दोहस्यार्थतोऽन्येषां पा
ठतः २६ यागशोभार्थं श्रुत्योत्पादनार्थं चाह हूयन्तामिति धेनुदक्षिणाः धेनुसहिताः दक्षिणाः ता एव वा दक्षिणाः वः युष्माभिः २७ यवसंतृणम् २८

२९ सर्वान् शिरः कं पेनानुमोदयन्नाह गोब्राह्मणाद्रीणामिति मत्स्यंमम ३० ३१ तद्व्येणतेनमहेंद्रमखद्व्येणगिरिद्विजान्प्रतियथायथं
बलीनुपहृत्यदत्त्वा आहृताः सादराः ३२ ३३ अनडुघक्तानिउत्तमानडुद्धिर्युक्तानिसहिजाशिषः द्विजाशोभिः सहिताः ३४ गोपविश्रंभणं
गोपानांविश्वासजनकरूपंगतः प्राप्तः सन्बलिमुपहारमादत्त अमक्षयत् ३५ तस्मैआत्मनेआत्मनास्वयंव्रजजनैः सहनमश्चक्रे अहोइति

स्वलंकृताभक्तवंतःस्वनुलिप्ताःसुवाससः प्रदक्षिणंचकुरुतगोविप्रानलपर्वतान् २९ एतन्मममतंततातक्रियतां
यदिरोचते अयंगोब्राह्मणाद्रीणामह्यंचदयितोमखः ३० श्रीशुकउवाच कालात्मनाभगवताशक्त
दप्यंजिघांसता प्रोक्तंनिशम्यनदाद्याःसाध्वगृणहततद्वचः ३१ तथाचव्यदधःसर्वयथाहमधसूदनः वाचयित्वा-
स्वस्ययनंतद्व्येणगिरिद्विजान् ३२ उपहृत्यबलीन्सर्वानाहृतायवसंगवाम् गोधनानिपुरस्कृत्यगिरिंचक्रुःप्रदक्षि
णम् ३३ अनास्यनडुघक्तानितेचारुह्यस्वलंकृताः गोप्यश्चकृष्णावीर्याणिगायंत्युःसहिजाशिषः ३४ कृष्णास्त्व
न्यतमंरूपंगोपविश्रंभणंगतः शैलोऽस्मीतिब्रुवन्भूरिबलिमाददुहृदपुः ३५ तस्मैनमोव्रजजनैःसचक्रेआत्मना
त्मने अहोपश्यतशैलोऽसौरूपीनोऽनुग्रहंल्यधात् ३६ एषोवजानतोमर्त्यान्कामरूपीवनौकसः हतित्यस्मैनमस्या
मःशर्मणोआत्मनोगवाम् ३७ इत्यदिगोद्विजमखवासूदेवप्रणोदिताः यथाविधायतेगोपाःसहकृष्णाव्रजययुः
३८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेचतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४ श्रीशुकउवाच इन्द्रस्त
दात्मनःपूजांविज्ञायविहृतानृप गोपेभ्यःकृष्णानाथेभ्योनदादिभ्यश्चुकोपसः १ गणंसांवर्त्तकंनाममेधानांचात-
कारिणाम् इन्द्रःप्राचोदयत्कुन्दोवाक्यंचाहेशमान्युत २

सार्धंश्लोकंपठन् ३६ कामरूपीसर्पादिरूपः अस्मैअद्रयेशर्मणोक्षेमाय
३७ कर्मैवालंप्राक्स्वभावोऽगुणोवाकर्मगंवातद्वशोवामहेशः कर्त्ताकच्चीदेवतेतीयमुक्तादेवक्षोभेषणमतीनलभीष्टा ३८ इतिदशमेटीकायां
चतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४ पंचविंशोरुषाशक्रेव्रजनाशायवर्षति उद्धृत्यगिरिमासारादरक्षद्रोकुलंप्रभः १ कृष्णोनाथोयेषांतेभ्यः १ कुन्दःसन्नि
द्रः सांवर्त्तकंनामसंवर्त्तःप्रलयः तत्कर्त्तारिमेषानांप्रसिद्धंगणंप्राचोदयत्प्रेषयामास नचकृष्णानाथानांघातेकथंप्रवृत्तइत्याशंक्यात्मसंभावन-
यानिरस्तविवेकत्वादित्याशयेनाहवाक्यंचाहेत्यादिपंचभिः ईशमानी अहमेवेश्वरइतिगर्ववान् २ ६२ ६२ ६२

देवहेलनंदेवस्यममावज्ञाम् ३ अदृढैः असमर्थैः कर्ममयैः क्रियानिर्वर्त्यैः अतएवनामनौनिभैः नाममात्रेणयानौरिति व्यवहियतेतत्स
दृशैः आन्वीक्षिकीमात्मानुस्मृतिरूपाम् ४ तथावाचालंबहुभाषिणंबालिशंशिशं पंडितमानिनंपंडितमन्यमतः स्तब्धभाषिणीतमितिनिंदा
यांयोजिताः पीडस्यभारतीकृष्णंस्तौति तथाहि वाचालंशास्त्रयोनिम् बालिशमेवमपिशिशुवन्निरभिमानिनम् स्तब्धमन्यस्यबंधस्या
भावादन्मम् अज्ञानास्तिज्ञोयस्मात्तंसर्वज्ञमित्यर्थः पंडितमानिनंपंडितैर्विद्वद्भिर्बहुमाननीयंकृष्णंसदानंदरूपंपरंब्रह्म मर्त्यतथाऽपिभक्त
वात्सल्येनमनुष्यतयाप्रतीयमानमिति ५ अवलितानांमत्तानां आध्मायितात्मनांबृंहितदेहानाम् धुनुतअपनयत श्रीमदेनयस्तंभोगर्व
स्तं ६ विषयतस्तान्प्रत्याह अहंचेति अनुव्रजेअनुअनंतरमेवागमिष्यामिभरुद्रुणैर्देवगणैः सह ७ मधवताइंद्रेणनिर्मुक्तबंधनयेषांतेप्रल

अहोश्रीमदमाहात्म्यंगोपानांकाननौकसाम् कृष्णंमर्त्यमुपाश्रित्ययेचक्रुर्देवहेलनम् ३ यथादृढैः कर्ममयैः क्रतु
भिर्नामनौनिभैः विद्यामान्वीक्षिकांहित्वातितीर्षतिभवाणवम् ४ वाचालंबालिशंस्तब्धमज्ञंपंडितमानिनम् कृ
ष्णंमर्त्यमुपाश्रित्यगोपामेचक्रुरपियम् ५ एषांश्रियाःवलितानांकृष्णेनाध्मायितात्मनाम् धुनुतश्रीमदस्तंभप-
श्रून्नयतसंक्षयम् ६ अहंचैरावतंनागमारुह्यानुव्रजेव्रजम् मरुद्रुणैर्महावीर्यैर्नंदगोष्ठजिघांसया ७ ऋषि
रुवाच इत्थंमधवताज्ञतामेघानिर्मुक्तबंधनाः नंदगोकुलमासारैः पीडयामासुरजसा ८ विद्योतमानाविद्य-
द्विस्तनंतःस्तनयित्नुभिः तीव्रैर्मरुद्रुणैर्नुन्नावद्युर्जलशर्कराः ९ स्थूणास्थूलावर्षधारासुंचत्स्रश्चषमीक्ष्णशः
जलोद्यैः पूल्यमानाभूर्नादृश्यतन्तोन्नतम् १० अत्यासारातिवातेनपशवोजातवेपनाः गोपागोप्यश्चशीतात्ता-
गोविंदशरणययुः ११ शिरःसृताश्चकायेनप्रच्छाद्यासारपीडिताः वेपमानाभगवतःपादमूलमुपाययुः १२ कृष्ण
कृष्णमहाभागत्वन्नाथंगोकुलंप्रभो त्रातुमर्हसिदेवान्नःकुपिताद्भुक्तवत्सल १३

याभिप्रायेणवद्वाआसन्तदनिर्मुक्तबंधनाः संतः

आसारैर्धारासंपातैः पीडयामासुः ८ स्तनयित्नुभिरशानिभिः स्तनंतः गर्जंतः मरुद्रुणैः आवहप्रवाहादिवासुसमूहैः तुन्नाः प्रेरिताः जलशर्कराजलो
पलान् ९ स्थूणावत् स्थूलाः अश्वेषुसुंचत्स्रसत्स्र नतोन्नतंनतंनिम्नसुन्नतंतद्विपरीतंयथाभवतितथाभूर्नादृश्यत १० जातवेपनाः जातकंपाः
११ तत्रपशूनांयानंविशिनष्टि शिर इति १२ गोपगोपीनांप्रार्थनामाह कृष्णकृष्णोति त्वमेवनाथोयस्यतद्गोकुलंगवांकुलंवंशमस्मांश्चदेवादिंद्राच्चा

तुरक्षितुमर्हसि १३

विज्ञापनात्पूर्वमेव कुपितेनेन्द्रेण कृतं तद्वर्षमेने १४ कथंमेनेतदाह अपर्त्तिरिति अपगतऋतुर्यस्य तद्वर्षमतिशयितो वातो यस्मिन् तत् अति
वातम् शिलामयं शिलाप्रचुरम् १५ तत्र प्रतिज्ञा पूर्वगोवर्द्धनोद्धरणमाह तत्रेति तत्र प्रतिविधिं प्रतीकारं स्वसामर्थ्येन साधयिष्यामि तेन च
मौढ्यात् लोकेशमानिनां श्रीमदलक्षणं तमो हरिष्यामि बहुवचनं तु वरुणादीनाभिप्रैति १६ ननु देवाः साखिकास्वङ्गताश्च कुतस्तेषां तम-
स्तत्राह नहीति सद्भावः सत्त्वं मङ्गलं किंवा तद्वृत्तानां सराणामोशावयमिति विस्मययोगो यस्मान्न घटते अतोऽसंतस्ते किंच तेषां मानभंगोऽनुग्र
ह एवेत्याह मन्त इति १७ गोपायेरक्षिष्यामि किंच सोऽयं मेव यावन्नो नियमः संकल्पो वा आहितः धृत इत्यर्थः १८ कृत्वा उल्लस्य छत्राकं शिलीं ध

शिलावर्षनिपातेन हन्यमानमचेतनम् निरीक्ष्य भगवान्मेने कुपितेन्द्र कृतं हरिः १४ अपर्त्तित्कल्बणं वर्षमतिगा
तं शिलामयम् स्वयागे निहते स्माभिरिन्द्रो नाशाय वर्षति १५ तत्र प्रतिविधिं सम्यगात्मयोगेन साधये लोकेश
मानिनां मौढ्याद् हरिष्ये श्रीमदंतमः १६ न हि सद्भावयुक्तानां सराणामोशा विस्मयः मन्तोऽसतां मानभंगः प्रशमायो
पकल्पते १७ तस्मान्मच्छुरणं गोष्ठमन्नाद्यमत्परिग्रहम् गोपायेत्यात्मयोगेन सोऽयं मेव त आहितः १८ इत्कल्के
केन हस्तेन कृत्वा गोवर्द्धनाचलम् दधारलीलया कृष्णाश्छत्राकमिव बालकः १९ अथाह भगवान्गोपान् हेऽवता
तत्र जौकसः यथोपजोषं विशतगिरिगर्तं सगोधनाः २० नत्रास इह वः कार्यमिदं स्ताद्रिनिपातने वातवर्षभयेना-
लंतत्राणं विहितं हि नः २१ तथा निर्विविशगर्तं कृष्णाश्वासितमानसाः यथाऽवकाशं सधनाः सव्रजाः सोपजीवि
नः २२ क्षुत्तुड्व्यथा सरवापेक्षां हित्वा तैर्व्रजवासिभिः वीक्ष्यमाणो दधावद्रिं सप्ताहं नाचलत्पदात् २३ कृष्णायो
गानुभावंतं निशाम्येन्द्रोऽतिविस्मितः निस्तप्तोऽप्यष्टसंकल्पः स्वान्मेधान् सन्यवारयत् २४ स्वव्यवस्थमुदितादित्यं
वातवर्षं च दारुणम् निशाम्योपरतं गोपान् गोवर्द्धनधरोऽब्रवीत् २५ निर्यातत्यजतत्रासंगोपाः सस्त्रीधनार्भकाः
उपारतं वातवर्षं व्युदप्रायाश्च निम्नगाः २६ ततस्ते निर्ययुर्गोपाः स्वस्वमादाय गोधनम् शकटोदोपकरणं स्त्रीवा
लस्थविराः शनैः २७

म् १९ यथोपजोषं यथा सरवम् २० २१ सव्रजाः शकटमंडलसहिताः सोपजीविनः ऋत्यपुरोहितादिसहिताः २२ पदान्स्था
नात् २३ २४ २५ व्युदप्रायाः विगतोदकप्रायाः स्वल्पजला इत्यर्थः २६ शकटोदोपकरणं शकटैरुदमुपकरणं यथा भवति तथा २७ २८ २९

२८ निभृताः पूर्णाः यथोचितं परिरंभणादिभिः समीयुः उपजग्मुः सदाशिषः श्रेष्ठानाशीर्वादान् २९ ३० ३१ ३२ ततो गोवर्धनस्थानात् अ-
स्थश्रीकृष्णस्य तथाविधानि गोवर्धनोद्धरणानि कृतानि गायंत्यः ईयुः ययुः कथं भूताः एवं प्रेम्णा हृदि स्पृशन्तीति हृदि स्पृशन्ताः यद्वा कथं
भूतस्य प्रेष्ठत्वेन तासां हृदि स्पृशतीति हृदि स्पृकृतस्य ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे टीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ षड्विंशो-
विस्मितान् गोपान् कृष्णस्याद्भुतकर्मभिः नंदो गगोक्तिमाश्वायतदैश्वर्यमवर्णयत् १ समभ्येत्य नंदमागम्य १ यदूचुस्तदाह बालकस्येति य

भगवानपि तं शैलं स्वस्थाने पूर्ववत्प्रफः पश्यतां सर्वभूतानां स्थापयामास लीलया २८ तं प्रेमवेगान्निभृता ब्रजो-
कसो यथा समीयुः परिरंभणादिभिः गोप्यश्च सस्नेहमपूजयन्मुदादध्यक्षताद्विर्ययुजुः सदाशिषः २९ यशोदारो
हिणी नंदो रामश्च बलिनां वरः कृष्णमालिङ्गय युयुजराशिषः स्नेहकातराः ३० दिवि देवगणाः साध्याः सिद्धगंधर्वचा-
रणाः तुष्टुर्मुसुक्षुस्तथाः पुष्पवर्षाणि पार्थिव ३१ शंखदुंदुभयोने दुर्दिवि देवप्रणोदिताः जगुर्गंधर्वपतयस्तंबरु-
प्रमुरवानृप ३२ ततोऽनुरक्तैः पशूपैः परिश्रितो राजन्त्यगोष्ठे स बलो ब्रजहृदिः तथा विधान्यस्य कृतानि गोपिकागायं-
त्य ईयुर्मुदिता हृदि स्पृशः ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे पंचविंशोऽध्यायः २५ श्रीशुक उ-
वाच एवं विधानि कर्माणि गोपाः कृष्णस्य वीक्ष्यते अतदीर्यविदः प्रोचुः समभ्येत्य स विस्मिताः १ बालकस्य य-
देतानि कर्माणि यत्तद्भुतानि वै कथमर्हत्सौ जन्म ग्राम्येष्वाम्बुजगुप्सितम् २ यः सप्तहायनो बालः करेणैकेन लील-
या कथं बिभ्रद्भिरिव रं पुष्करं गजराडिव ३ तौ केनामीलिताक्षेण पूतनायामहौजसः पीतः स्तनः सह प्राणैः कालेनै-
व वयस्तनोः ४ हिन्वतोऽधः शयानस्य मास्यस्य चरणावुदक् अनोऽपतद्विपर्यस्त रुदतः प्रपदाहतम् ५

यस्मादद्भुतानि कर्माणि तस्मात्ग्राम्येषु गोपालेषु कथं जन्म अर्हति आत्मजगुप्सितमात्मानर्हम् २ अद्भुतानि कर्माण्याहुः यः सप्तहायन-
इति कथं बिभ्रत् स्थित इति पुष्करं पद्मं गजराट् महागज इव ३ महौजसः महाबलायाः तनोर्वयः आयुः यौवनं वा कालेन यथा पीयते तद्वत्
४ कथमित्यनुवर्तते अनसः अधः शयानस्य मास्यस्य मासां स्त्रयः परिच्छेदकायस्य उदक् ऊर्ध्वं चरणौ हिन्वतः चालयतः पदेन पदाद्येण
हतं विपर्यस्तमनः कथमपतत् ५

यः कृष्णः दैत्येन क्रियमाणः सन्तं तृणावर्तं दैत्यं कथमहन्नित्यर्थः ६ हैयंगवस्तै न्येन वनात्तचौर्ये बाहुभ्यांगच्छन्नरिंगन्नित्यर्थः ७ मुखतो हं
तुं कामो यस्य तं बकवेषमरिं बाहुभ्यां मुखतः कथमपाटयत् ८ ९ १० ११ आशीविषतमः अतिकूरविषश्चासावहींद्रश्चतम् १२ औत्प

एकहायन आसीनो क्रियमाणो विहाय सा दैत्येन यस्तृणावर्तमहत्कंठग्रहातुरम् ६ क्वचिद्दैयंगवस्तै न्येमात्राव
हृत्तुल्लखले गच्छन्नर्जनयोर्मध्ये बाहुभ्यां तावपातयत् ७ वने संचारयन्वत्सान्सरामो बालकैर्वृतः हंतुकामं बकंदो
भ्यां मुखतोऽरिमपाटयत् ८ वत्सेषु वत्सरूपेण प्रविशंतं जिघांसया हत्वान्यपातयत्तेन कपित्थानि च लीलया ९ हं
त्वा रासभ दैतेयं तहं धूंश्च बलान्वितः चक्रे तालवनं क्षेमं परिपक्वफलान्वितम् १० प्रलंबं घातयित्वाऽग्रं बलेन बलशा
लिना अमोचयद्भुजपशून् गोपांश्चारण्यवन्हितः ११ आशीविषतमाहींद्रदमित्वा विमदं क्रुदात् प्रसत्त्वा ह्यस्य यमु
नां चक्रेऽसौ निर्विषोदकाम् १२ दुस्त्यजश्चानुरागोऽस्मिन् सर्वेषां नो ब्रजो कसाम् नंदतेतनयेऽस्माक तस्याप्यौत्पत्ति
को मिथः १३ कसप्तहायनो बालः कसमहाद्रिविधारणम् ततो नो जायते शंका ब्रजनाथ तवात्मजे १४ नंद उवाच
श्रूयतां मे वचो गोपाव्यं तु शंका च वोऽर्भके एनं कुमारमुद्दिश्य गर्गो मे यदुवाच ह १५ वणास्त्रयः किलास्या सन् गृणह
तोऽनुयुगंतनूः शक्रो रक्तस्तथा पीत इदानीं कृष्णातागतः १६ प्रागयं वसुदेवस्य क्वचिज्जातस्तवात्मजः वासुदेव
इति श्रीमानभिज्ञाः संप्रवक्षते १७ बहूनि संति नामानि रूपाणि च कृतस्यते गुणकर्मनुरूपाणि तान्यहं वेद नोज
नाः १८ एष वः श्रेय आधास्यत् गोपगोकुलनंदनः अनेन सर्वदुर्गाणि यूयमंजस्त रिष्यथ १९ पुराऽनेन ब्रजपते
साधवो दस्युपीडिताः अराजके रक्ष्यमाणा जिग्युर्दस्यूनसमेधिताः २० ये एतस्मिन् महाभागाः प्रीतिं कुर्वन्ति मान-
वाः नारयोऽभिभवत्येतां चिष्णुपक्षानि वासुराः २१ तस्मान्नंदात्मजो यं ते नारायणसमो गुणैः श्रिया कीर्त्याऽ
नुभावेन तत्कर्मसु न विस्मयः २२

क्तिकः स्याभाविकः कथमिति किं सर्वेषां मात्माऽयं स्यादिति शंका १३ उक्तमपि अतिविस्मयेन वदंति

कसप्तहायन इति १४ प्राक्श्रुतमेव गर्गोचार्यवाक्यं तच्चरितपरिशीलनेन निवृत्ताऽसंभावनस्य नंदस्य कृष्णातत्वावबोधकं जातं स इदानीं तेनैव-
वाक्येन गोपानुपदिशति श्रूयतामिति १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ तस्मात्तस्य कर्मसु विस्मयो नास्तीति नंदस्योक्तिः २२ २३ २४

इत्यन्दासाक्षात्मां प्रति समादिश्य गर्गे च स्वगृहं गते सति तदानीं तं श्रामन्यमानोऽपि इदानीं कृष्णानारायणस्यांशं मन्ये अत्र हेतुः अक्लिष्टकारिणामिति २३ २४ गोवर्द्धनोद्धरणं सपरिकरमनुस्मरन् प्रकटितैश्वर्यस्य श्रीकृष्णस्य प्रतिप्रार्थयन्ते देव इति यज्ञविप्लवेन यारुदृतया देवे इंद्रे वर्षति सति वर्षाश्मपुरुषानिलैः अशनिजलशर्करातीव्रवायुभिः सीदत्सालपशुस्त्रिआत्मशरणं सीदंतः पालाः पशवः स्त्रियश्च यस्मिन् तत्तथा आत्मा स्वयमेव शरणं यस्य तद्गोष्ठं दृष्ट्वा अनुकंपी उत्स्य यन् हसन् प्रौढिमा विष्कुर्वन् शैलमुत्पाद्य अवलो बालो लीलार्थमुच्छिलीं ध्रं यथा तथा एकेन करेण बिभ्रत् दधत् गोष्ठमपात् पालितवान् एवं महेंद्रमदभित् गवामिन्द्र इत्युत्तराध्यायार्थं च स्मरति स एव भूतः श्रीकृष्णो नः प्रीयात् प्रीयतामिति षड्विंशोदशमे व्यक्तः षड्विंशोदशमो हरिः व्यनक्तु पंचविंशं मां चतुर्विंशतितः पृथक् २५ इति दशमस्कंधे टी

इत्यन्दासां समादिश्य गर्गे च स्वगृहं गते मन्ये नारायणास्यांशं कृष्णामक्लिष्टकारिणाम् २३ इति नंदवचः श्रुत्वा ग र्गगीतं व्रजौकसः दृष्ट्वा श्रुतानुभावोऽस्ते कृष्णस्यामिततेजसः सुदितानंदमानर्चुः कृष्णां च गतविस्मयाः २४ देवैव र्षतियज्ञविप्लवरुषावर्षाश्मपर्वानिलैः सीदत्सालपशुस्त्रिआत्मशरणं दृष्ट्वाऽनुकंप्युत्स्य यन् उत्पाद्यैककरेण शै लमवलोलिलोच्छिलीं ध्रं यथा बिभ्रत् गोष्ठमपान् महेंद्रमदभित् प्रीयान् इन्द्रो गवाम् २५ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधे षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ श्रीशुक उवाच गोवर्द्धने धृतेशैले आसाराद्रक्षिते व्रजौ गोलोकादा व्रजकृष्णसरभिः शक्र एव च १ विविक्त उपसंगस्य व्रीडितः कृतहेलनः पस्पर्शपादयोरनंकिरी टेनार्कवर्चसा २ दृष्ट्वा श्रुतानुभावोऽस्य कृष्णस्यामिततेजसः नष्टत्रिलोकेशमदइन्द्राह कृतानजलिः ३ इन्द्र उवाच विशद्वसत्त्वतव धामशांतं तपोमयं ध्वस्तरजस्तमस्कम्

कायां षड्विंशोऽध्यायः २६ सप्तविंशोऽध्यायः कृष्णस्य प्रभवपरम् वर्ण्यते सरं- भीन्द्राभ्यामभिषेकमहोत्सवः १ गोवर्द्धने धृतेशैले इति शक्रस्य भयेनागमने हेतुः आसाराद्रक्षिते व्रज इति सरभोर्हर्षेणागमनम् १ तत्रैन्द्र आगत्य किं कृतवान् तदाह विविक्त उपसंगस्येत्यादिना अथाह सरभिरित्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन विविक्ते एकांते पादयोः पस्पर्श नमश्चकार २ अस्य कृष्णस्य श्रुतश्चा- सावनुभावश्च श्रुतानुभावः दृष्टः श्रुतानुभावो येन स इन्द्रः नष्टत्रिलोकेशोऽहमिति मदीयस्य सः ३ तत्र ममापराधं क्षमस्वेति वक्तुं तव तावदपराधो नास्त्ये वत्तया अनुग्रह एव कृत इत्याह चतुर्भिः विशद्वसत्त्वमिति धामस्वरूपं शांतमेकरूपमतश्च तपोमयं प्रचुरज्ञानं सर्वज्ञमित्यर्थः कुतः ध्वस्तरजस्तमस्कं ध्व स्ते अविद्यमाने रजस्तमसीयस्मिन्

अतएवायमस्मदादिषु दृश्यमानः मायाकार्यरूपः गुणसंप्रवाहः गुणैः संप्रोह्यत इति तथा संसार इत्यर्थः सः तेतवनविद्यते यतः अग्रहणेनाज्ञा
नेनानुबन्धत इति तथा सः सर्वज्ञस्य तेनास्तीत्यर्थः अज्ञानसंबंधोवा ४ यदा अज्ञानतत्कृतदेहसंबंधोनस्तः तदा तत्कृतानां लोभादीनां कावार्त्त
त्याह कुतोनु इति तत्कृतादेहसंबंधकृताः तद्देतवः पुनरन्यस्य देहस्य हेतवः ननु ज्ञानिनामपि ते दृश्यं तत आह अबुधलिंगभावा अज्ञानिनां
गमकाः यावद्वागादिमत्त्वं तावत्ज्ञानित्वमेवनसिद्धमित्यर्थः लोभाद्यभावेऽपि मन्वानभंगोदंडार्थमित्याह तथाऽपीति ५ ननु त्वदंडे च मम गो
पपुत्रस्य काशक्तिः किंवा कारणं को वा दंडो मया कृत इत्यत आह पितेति त्वं पिता जगतां जनकः गुरुरूपदेशा अधीशः नियंता इति दंडधारणे
हेतुत्रयम् कालत्वात्समर्थः तस्मादुपात्तदंडो हिताय कल्याणाय स्वेच्छातनुभिर्लीलावतारैः समीहसे तव समीहालीलैव जगदीशमानिनाम

मायामयोऽयं गुणसंप्रवाहो न विद्यते तेऽग्रहणानुबन्धः ४ कुतोनु तद्देतव ईशतत्कृता लोभादयो ये बुधलिंगभावाः
तथाऽपि दंडं भगवान्बिभर्त्ति धर्मस्य गुणैरवलनियहाय ५ पिता गुरुस्त्वजगतामधीशोदुरत्ययः कालउपात्तदंडः
हिताय स्वेच्छातनुभिः समीहसेमानं विधुन्वन्जगदीशमानिनाम् ६ येमद्विधाज्ञाजगदीशमानिनस्त्वावीक्ष्य काले
ऽभयमाश्रितन्मदम् हित्वा र्यमार्गं प्रभजंत्यपस्मया ईहारवलानामपि तेऽनुशासनाम् ७ सत्त्वममैश्वर्यमदपुतस्य कृ
तागसस्तेऽविदुषः प्रभावम् क्षंतुं प्रभोऽथार्हसि मूढचेतसो मेव पुनर्भून्मतिरीशमेऽसती ८ तवावतारोऽयमधीक्ष-
जेह स्वयंभराणां मुरुभारजन्मनाम् चमूपतीनामभवाय देवभवाय युष्मच्चरणानुवर्तिनाम् ९ नमस्तुभ्यं भगवते
पुरुषाय महात्मने वासुदेवाय कृष्णाय सात्वतापतये नमः १०

स्माकं मानविधूननमित्यर्थः ६ कथमेतदित्यत आह यइति मद्विधाभ्यते

अज्ञाश्च ते अतो जगदीशमानिनः कालेभयकालेऽपि यथाऽधुने वातिवृष्टौ त्वामभयं भयमगणयंतं वीक्ष्य आश्रितन्मदं जगदीश इति मद्विधाविग
तगर्वाः संतः आर्यमार्गं त्वद्वक्तिलक्षणं भजंति अतस्तव ईहैव रवलानामनुशासनं दंड इत्यर्थः ७ एवं भगवत्स्वरूपमभिप्रायं चानुवर्ण्य क्षमापय
ति सत्वमिति एवंभूता असती मतिर्मे पुनर्माभूदिति प्रार्थनां ८ तरम् ८ महानयमपराधः कथं क्षंतव्य इति चेदत आह तवेति स्वयंभराणां पुनश्च उ
रुभारजन्मनां बहूनां भाराणां जन्मयेभ्यस्तेषामभवाय नाशाय युष्मच्चरणसेविनांतु भवाय अतो मम त्वत्सेवकत्वादत्यंतापराधिनोऽपि क्षंतव्यमिति
भावः ९ क्षमापयन्मम स्क्रुतिं नम इति तुभ्यं भगवते कृष्णाय नमः पुरुषाय सर्वतर्क्याभिणे महात्मने अंतस्थत्वेऽप्यपरिच्छिन्नाय कुतः वासुदेवाय स

र्वनिवासाय सात्वतायादवानां पतये १० ध

तर्हि किमहं यादवः न स्वच्छंदोपात्तदेहायस्वेषां भक्तानां लुं देन इच्छया स्वीकृतदेहाय तत्रापि विशुद्धं ज्ञानमेव मूर्तिर्यस्य तस्मै मायया सर्व
स्मै सर्वरूपाय कुतः सर्वस्य बीजाय कारणाय अतएव सर्वभूतात्मने नमः इति ११ कृतागस इत्यनेनोक्तमपराधं निवेदयति मयेदमिति आसार
वायुभिः गोष्ठनाशाय मयेदमकृत्यं चेष्टितं कृतम् १२ तथाऽपि भो ईश लयाऽनुगृहीतोऽस्मि अनुग्रहं दर्शयति ध्वस्तस्तं भदिति वृथो द्यम इति च
१३ १४ इंद्रेण स्वाभिप्राये निवेदिते भगवानपितर्यैवाह मयेति इंद्रश्रिया देवराज्येन १५ १६ वः सुष्माभिः बहुवचनं वरुणाद्यभिप्रायेण
कृगंतव्यं स्वर्गे पितर्यैवैश्वरत्वादिति चेत्तत्राह क्रियतामिति मदनुशासनेन यथा पूर्वतत्र स्थायतामित्यर्थः युक्तैरप्रमत्तैः स्तंभवज्जितैः निरहंका

स्वच्छंदोपात्तदेहाय विशुद्धज्ञानमूर्तये सर्वस्मै सर्वबीजाय सर्वभूतात्मने नमः ११ मयेदं भगवन्गोष्ठनाशाय आसार
वायुभिः चेष्टितं विहते यज्ञे मानिनातीव्रमन्यना १२ त्वयेशानुगृहीतोऽस्मि ध्वस्तस्तं भो हतो द्यमः ईश्वरगुरुमा-
त्मानं त्वामहं शरणं गतः १३ श्रीशुक उवाच एवं संकीर्तितः कृष्णामघोना भगवानमुम् मधगंभीर
यावाचा प्रहसन्निदमब्रवीत् १४ श्रीभगवानुवाच मया तेऽकारि मघवन्मखभंगोऽनुगृह्यता मदनुस्मृ-
तये नित्यं मत्तस्येन्द्रश्रिया भूशम् १५ मामेश्वर्यं श्रीमदांधो दंडपाणिं न पश्यति तं भ्रंशायामि संपद्भ्यो यस्य चेच्छा
स्यनुग्रहम् १६ गम्यतां शक्रभद्रवः क्रियतां मेऽनुशासनम् स्थायितां स्वाधिकारेषु युक्तैर्वः स्तंभवज्जितैः १७ अ
थाह सरभिः कृष्णामभिवद्यमनस्विनी स्वसंतानैरुपास्य गोप रूपिणामीश्वरम् १८ सरभिरुवाच कृ
ष्ण कृष्ण महायोगिन् विश्वात्मन् विश्वसंभव भवता लोकनाथेन सनाथा वयमच्युत १९ त्वं नः परमकंदैवं त्वं न इ-
द्रो जगत्पते भवाय भवगोविप्रदेवानां ये च साधवः २० इंद्रं न स्वाभिषेक्ष्यामो ब्रह्मणानोदिता वयम् अवतीर्णोऽ
सि विश्वात्मन् भूमेर्भारपनुत्तये २१ श्रीशुक उवाच एवं कृष्ण सुपामं च सरभिः पयसात्मनः जलैराकाशगं
गाया ऐरावतकरोद्भूतैः २२

रैः १७ स्वसंतानैः गोभिः सह उपामं च कृष्ण कृष्णोत्पादिसंबोध्य १८ इंद्रेण हता अपि भवता सनाथा वयं कृताः रक्षिता

इत्यर्थः १९ त्वं नः परमकंदैवं देवतं देवता अतः हे जगत्पते गोविप्रदेवानां ये च साधवः तेषां भवाय अष्पदयाय अद्य त्वमेव इंद्रो भव २० ननु भवता मिंद्रो
स्तीति चेदत आह इंद्रमिति अलं पुरंदरस्येन्द्रतया इत्यर्थः ननु देव एव इंद्रो भवति कथमहं भवेयमिति चेदत आह अवतीर्णोऽसीति २१ सरभिः आ-
त्मनः पयसाऽभ्यषिंचत् इंद्रश्चाकाशगंगाया जलैरभ्यषिंचत् २२ ७९

सपर्ययाअर्हणेन ४ अद्यदानीममेयादेहोनिष्कृतः धृतः यदा लहर्शनं जातं तदैव देहः साफल्यं प्राप्तमित्यर्थः यद्वा निष्कृतः पूर्णमनोरथ इत्यर्थः किंच अद्यैवार्थोऽधिगतः सर्वरत्नाकरपतिनाऽपीतः पूर्वैर्नैवंविधोऽर्थः प्राप्तइत्यर्थः किंच संसारेऽपि निवृत्तएवेत्याशयेनाह त्वत्पादभाजइति अध्वनः पारंमोक्षम् ५ भगवतेनिरतिशयैश्वर्याय ब्रह्मणे पूर्णाय परमात्मने सर्वजीवनियंत्रं तत्र हेतुः नयत्रेति लोकसृष्टिं विकल्पयतियामायासायत्र न श्रूयते अविद्यमानेव तिष्ठतीत्यर्थः ६ अजानतामदृत्येन त्वत्सिन्नाहरणं यत्कृतं तदिति ७ नंदं विमुच्य समर्पयति गोविंदेति ८ ९ अतीन्द्रियमदृष्टपूर्वलोकपालस्य महोदयमैश्वर्यम् १० औत्सुक्ययुक्ताधीर्येषांते अपि किं स्वगतिं स्वस्थानं

प्राप्तं वीक्ष्य हृषीकेशं लोकपालः सपर्यया महत्या पूजयित्वा हतदृशनमहोत्सवः ४ वरुण उवाच अद्यमेनिष्कृतो देह अद्यार्थोऽधिगतः प्रभो त्वत्पादभाजो भगवन् नवापुः पारमध्वनः ५ नमस्तस्मै भगवते ब्रह्मणे परमात्मने नयत्र श्रूयते माया लोकसृष्टि विकल्पना ६ अजानतामामकेन मूढेनाकार्यवेदिना आनीतोऽयं तव पिता तद्भवान्क्षंतुमर्हति ७ ममाप्यनुग्रहं कृष्ण कर्तुमर्हस्य शोषहृक् गोविंद नीयतामेष पिता ते पितृवत्सल ८ श्रीशुक उवाच एवं प्रसादितः कृष्णो भगवानीश्वरेश्वरः आदाया गातृस्वपितरं बंधूनां चावहन्मुदम् ९ नंदस्त्वतीन्द्रियं हृष्ट्वा लोकपालमहोदयम् कृष्णो च सन्नतितेषां ज्ञातिभ्यो विस्मितोऽब्रवीत् १० तैर्लोत्सुक्यधियोर राजन्मत्वा गोपास्तमीश्वरम् अपिनः स्वगतिं सूक्ष्मा मुपाधास्य दधीश्वरः ११ इति स्वानां स भगवान् विज्ञायाश्विलहृक् स्वयम् संकल्पसिद्धये तेषां कृपयेत दचित्तयत् १२ जनो वै लोक एतस्मिन्नविद्याकामकर्मभिः उच्चावचा सुगतिषु न वेद स्वांगतिं भ्रमन् १३ इति संचिंत्य भगवान् महाकारुणिको हरिः दर्शयामास लोकं स्वंगोपानां तमसः परम् १४

सूक्ष्मां ब्रह्मारब्धां च उपाधास्यत् उपाधास्यति नः अस्मान्पापविष्यतीति संकल्पितवन्त इत्यर्थः ११ इत्येवंभूतं स्वानां तेषां संकल्पम् अश्विलहृक् सर्वज्ञः स्वयमेव विज्ञायते तेषां संकल्पसिद्धये कृपयेत हृदयमाणमचिंतयत् १२ अविद्यादेहाद्यहंबुद्धिस्ततः कामस्ततः कर्मतैरुच्चावचास्तदेवतिर्यगादिषु भ्रमन् स्वीयांगतिं न वेद १३ स्वब्रह्मस्वरूपं लोकं वैकुण्ठारब्धं तमसः प्रकृतेः परम् १४ ६१ श्रीभज्जगदीश्वराय नमः ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

देहादिपिहितानां दर्शनमशक्यमिति प्रथमं देहादिव्यतिरिक्तं ब्रह्मस्वरूपं दर्शयामास तदाह सत्यमिति सत्यमवाद्यां ज्ञानमजडमनंतमपरि-
च्छिन्नं ज्योतिः स्वप्रकाशं सनातनं शश्वत्सिद्धं ब्रह्म गुणापाये गुणापो हे ज्ञानिनो यत्पश्यंति तत् रूपं यैव दर्शयामास १५ एवं ब्रह्म ह्रदं ब्रह्मैव ह्रद-
वह्नदः तत्र निमग्नस्य विशेषविज्ञानाभावात् तं ब्रह्म ह्रदं ते लुनीताः प्रापितास्तस्मिन्मग्नाश्चतुशब्दोक्तं विशेषमाह पुनः कृष्णेन उद्धृताः स-
माधेरिवोत्थापिताः संतः ब्रह्मणस्तस्यैव लोकं वैकुण्ठारव्यं ददृशुरिति ननु ब्रह्म निमग्नानां पुनर्लोकदर्शनमघटितमेवेत्याशंक्याह यत्रोति य-
त्रयस्मिन्कृष्णे निमित्ते सति पूर्वमचूरोऽध्यगात् दृष्टवान् शकपरीक्षितसंवादात्मात्तनत्वाद्भूतनिर्देशः न ह्यतर्क्यैश्वर्ये भगवति किंचिदपि अ-
संभावितमिति भावः अथवा अचूरो यत्र दृष्टवान् तस्य यमुनाहदस्य ब्रह्म ह्रद इति नाम तं ह्रदं नीताः प्रापिताः संतो ब्रह्मणो लोकं ददृशुः पु-

सत्यं ज्ञानमनंतं यद्ब्रह्म ज्योतिः सनातनम् यद्विपश्यंति मुनयो गुणापाये समाहिताः १५ ते तु ब्रह्म ह्रदं नीता म-
ग्नाः कृष्णेन चोद्धृताः ददृशुर्ब्रह्मणो लोकं यत्राचूरोऽध्यगात्पुरा १६ नदादयस्तत दृष्ट्वा परमानंदनिर्घृताः कृ-
ष्णांच तत्र छंदोभिः स्तूयमानं सविस्मिताः १७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे अष्टाविंशतितमो-
ऽध्यायः २८ श्रीशक उवाच भगवानपितारात्रीः शरदोत्फुल्लमल्लिकाः वीक्ष्य रंतुं मनश्चक्रे यो-
गमाया मुपाश्रितः १ तदोदुराजः ककुभः करैर्मुखं प्राच्या विलिंपन्नरुणेन शंतमैः स चर्षणीनामुदगाच्छुचो मृ-
जन्प्रियः प्रियाया इव दीर्घदर्शनः २

नश्चतद्वर्णनानंतरं कृष्णेनोद्धृताः पूर्ववत्तं दृष्ट्वा विस्मिता बभूवुः व्यवहितान्वयोऽप्रसिद्धकल्प-
नाच्च सोढव्येति १६ १७ इति दशमे टीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ ऊनत्रिंशोत्तरासार्थमुक्तिप्रत्यक्तयो हरेः गोपीभीराससंरंभे तस्य चां-
तर्द्धिकोत्तुकम् १ ब्रह्मादिजयसंस्कृतमूढकंदर्पदर्पहा जयति श्रीपतिर्गोपीरासमंडलमंडनः २ ननु विपरीतमिदं परदारविनोदेन कंदर्पविजेतृत्वं
प्रतीतिः मैवम् योगमाया मुपाश्रितः आत्मारामोऽप्यरीरमत् साक्षान्मन्मथमन्मथः आत्मन्यवरुद्धसौरत इत्यादिषु स्वातंत्र्याभिधानात् तस्माद्वा
सक्रीडा विडंबनं कामविजयरव्यापनायेत्येव तत्त्वम् किंच शृंगारकथोपदेशेन विशेषतो निवृत्तिपरेयं पंचाध्यायीति व्यक्तीकरिष्यामः तारात्रीः
याता बलाव्रजं सिद्धामये मारं स्य यक्षपा इति प्रतिश्रुता इत्यर्थः १ तदा तस्मिन्नेव क्षणे तत्प्राप्तये उदुराजश्चंद्र उदगात् उदितः किं कुर्वन् दीर्घ-
कालेन दर्शनं यस्य सः प्रियः स्वप्रियायाः सुरवमरुणेन कुंकुमेन यथा विलिंपतितथा प्राच्याः ककुभो दिशः मुखं शंतमैः सरवतमैः करैरशिमभिः
अरुणेन उदयरागेण विलिंपन्नरुणी कुर्वन्नित्यर्थः सप्रसिद्धः उदुराजः चर्षणीनां जनानां शक्यः तापग्लानाः मृजन् अपनयन् २ ६५ ६५

कुमुलकुमुदं विकसनीयं विद्यते यस्य तं कुमुदं तं नखं डं मंडलं यस्य तं रमाया आननस्य आपादव आप्तायस्य तम् नवकुंकुममिव अरुणमेवं विधंचं
द्रं दृष्ट्वा तथा च वनंतस्य कोमलैर्गोभिः रंजितं दृष्ट्वा कलं मधुरं जगौ अगायत् कयं वामदृशां वामाः मनोहराः दृशोयासां तासां मनोहरं यथा ३ असा
पत्न्यार्यमन्योऽन्यमलक्षितः न ज्ञापितः उद्यमो याभिस्ताः सकांतो यत्र तत्र गीतध्वनिमार्गेण जग्मुः जवेन वेगेन लोलानि चंचलानि कुंडलानि या
सांताः ४ श्रीकृष्णसूचकशब्दश्रवणेन तत्प्रवणचित्तानां तत्क्षणमेव त्रैवर्गिककर्म निवृत्तिं द्योतयंत्य इवादीव सितं कर्म विहाय ययुः तदा ह
दुहंत्य इति पयःस्थालीस्थं चुक्ष्यामधिश्चित्यैतत् क्वाथमपतीक्षमाणाः काश्चिद्ययुः संयावंगो धूमकणान्नं पक्वमनुदास्य अनुत्तारय ५ ६
अन्याः प्रमृजंत्यः अंगो हर्त्तनादिकुर्वंत्यः काश्च काश्चित् कृष्णा तुष्ट्यर्थं कर्म तदा सक्तमनसा मन्यथा कृतमपि फलस्येवेति द्योतयन्नाह व्यत्यस्ते

दृष्ट्वा कुमुदं तमखं डं मंडलं रमान्नाभं नवकुंकुमारुणम् वनंचतलोमलगोभिरंजितं जगौ कलं वामदृशां मनोह
रम् ३ निशम्य गीतं तदनंगवद्धं न ब्रजस्त्रियः कृष्णगृहीतमानसाः आजग्मु रन्योऽन्यमलक्षितोद्यमाः सयत्र कांतो
जवलोलकुंडलाः ४ दुहंत्योऽभिययुः काश्चिद्दोहं हित्वा समुत्स्रकाः पयोऽधिश्चित्य संयावमनुदास्यापराययुः ५
परिवेषयंत्यस्तद्वित्वा पाययंत्यः शिशून्ययः शुश्रूषंत्यः पतीन्काश्चिदभ्यंत्योऽपास्य भोजनम् ६ लिपंत्यः प्रमृजं
त्योऽन्याः अंजंत्यः काश्चलोचने व्यत्यस्तवस्त्राभरणैः काश्चित्कृष्णाति कं ययुः ७ तावार्थमाणाः पतिभिः पितृ
भिर्भ्रातृबंधभिः गोविंदापहृतात्मानो न न्यवर्त्तन्त मोहिताः ८ अंतर्गृहगताः काश्चिद्गोप्यालब्धविनिर्गमाः
कृष्णांतद्भावनायुक्ता दध्यर्मीलितलोचनाः ९ दुःसहप्रेषु विरहतीव्रतापधुताश्रमाः ध्यानप्राप्ताश्चुताश्लेषनिर्वृ
त्याक्षीणमंगलाः १०

ति स्थानतः स्वरूपतश्चोर्लब्धोधारणेन विपर्ययं प्राप्ता निवस्त्राभरणानियासांताः ७ नच कृष्णा कृष्टमनसां विघ्नाः प्रभवन्तीत्याह तावार्थमाणा इति ८ नल
ब्धो निर्गमो याभिस्ताः प्रागपितद्भावनायुक्ताः तदानितरां दध्युरित्यर्थः ९ किंच तदानीमेव तं परमात्मानं कृष्णं ध्यानतः प्राप्ताः सत्यः गुणमयं देहं जहुरित्या
ह श्लोकद्वयेन दुःसहेति ननु कथं जहुः परमात्मेति ज्ञानाभावादित्याशंक्याह जारबुद्ध्याः पीति न हि वस्तुशक्तिर्बुद्धिर्मपेक्षते अन्यथा मत्वाऽपि पीतामृत
वदिति भावः ननु तदपि प्रारब्धकर्मबंधने सति कथं जहुस्तत्राह सद्यः प्रक्षीणबंधना इति ननु कथं भोगमंतरेण प्रारब्धकर्मक्षीणं भोगेनैव सद्यः क्षीणमि
त्याह दुःसहेति दुःसहोयः प्रेषु विरहस्तेन तीव्रतापस्तेन धुतातिगतानि अश्रुमानियासां तदप्राप्तिपरमदुःखभोगेन पापं क्षीणमित्यर्थः तथा ध्यानेन प्राप्ता अ
न्यतस्य आश्लेषेण या निर्वृतिः परमस्वभोगः तथा क्षीणमंगलं पुण्यबंधनं यासांताः अतो ध्यानेन परमात्मप्राप्तेस्तत्कालसर्वदुःखाभ्यानिःशेषकर्मक्षन

११ ननु यथापतिपुत्रादीनां वस्तुतो ब्रह्मत्वेऽपि न तद्भजनान्मोक्षस्तथा बुद्ध्यभावात् एवं कृष्णोऽपि ब्रह्म बुद्ध्यभावेन तत्संगतिः कथं मोक्षहेतु
रिति शङ्कते कृष्णां विदुरिति परं केवलं कांतं कमनीयं विदुः न ब्रह्म १२ परिहरति उक्तमिति अयं भावः जीवे चाद्यतं ब्रह्मत्वं कृष्णास्य तु हृषीकेश
शत्वा दनावृतमतो न तत्र बुद्ध्यपेक्षेति भावः १३ ननु देही कथमनाहतः स्यादत आह नृणां मिति गुणात्मनः गुणनियंतुर्भगवत एव रूपा अ-
भिव्यक्तिः अतो न देहि सादृश्यमत्र वक्तुं युज्यत इति भावः १४ अतो यथा कथंचित्तदा सक्तिर्मुक्तिकारणमित्याह काममिति ऐक्यं संबंधं सौह-
दं भक्तिम् १५ न च भगवतोऽयमति भार इत्याह न चैवमिति यतः श्रीकृष्णादेतत्स्थावरादिकमपि विमुच्यते १६ प्रस्तुतमाह तादृश्वेति वाचः

तमेव परमात्मानं जार बुद्ध्याऽपि संगताः जहृगुणमयं देहं सद्यः प्रक्षीणबंधनाः ११ राजोवाच कृष्णं
विदुः परं कांतं न तु ब्रह्मतया मुने गुणप्रवाहो परमस्तासां गुणधियां कथम् १२ श्रीशुक उवाच उक्तं पुर-
स्तादतत्ते चैद्यः सिद्धिं यथागतः द्विषन्नपि हृषीकेशं किमुता धोक्षजप्रियाः १३ नृणां निःश्रेयसाश्चायं व्यक्तिर्भगव-
तो नृप अव्ययस्याप्रमेयस्य निर्गुणस्य गुणात्मनः १४ कामं क्रोधं भयं स्नेहं मैत्र्यं सौहृदमेव च नित्यं हरो विदध-
तो यांति तन्मयतां हिते १५ न चैवं विस्मयः कार्यो भवता भगवत्यजे योगेश्वरेश्वरे कृष्णाय त एतद्विमुच्यते १६ ता-
दृश्यांति कमायाता भगवान् ब्रजयोषितः अवदद्दत्तांश्रेष्ठो वाचः पेशोर्विमोहयन् १७ श्रीभगवानुवाच
स्वागतं वो महाभागाः प्रियं किं करवाणि वः ब्रजस्यानामयं कच्चिद्भूतागमनकारणम् १८ रजन्येषां घोररूपां घोर-
सत्त्वनिषेवितां प्रतियात ब्रजं नेह स्थेयं स्त्रीभिः समध्यमाः १९ मातरः पितरः पुत्रा भ्रातरः पतयश्च वः विचि-
न्वंति ह्यपश्यन्तो मां कृध्वं बंधुसाध्वसम् २० दृष्ट्वनंकुसमितं राकेशकरं रंजितम् यमुनाऽनिललीलैर्जतरुपल्लु-
वशोभितम् २१ तद्यात माचिरंगोष्ठं शुश्रूषध्वं पतीन् सतीः क्रंदन्ति वत्सा बालाश्च तान्प्राययत दुह्यत २२

पेशोर्विमोहयन्

सैः १७ सर्वाः ससंभ्रममागता विलोक्य सभयमिवाह ब्रजस्येति १८ लज्जया मंदहसितमालक्ष्याह रजन्येषेति १९ किंच मातर इति
विचिन्वंति मृगयन्ते बंधूनां साध्वसं कृच्छ्रं मा कृध्वं मा कुरुतेत्यर्थः २० इषत्यणयकोपेनान्यतो विलोकयन्तीः प्रत्याह दृष्टमिति राकेशस्य पूर्णचं-
द्रस्य करैरंजितम् यमुनास्पर्शिनोऽनिलस्य लीलामंदगतिस्तथा एजंतः कंपमाना स्तरूपां पल्लवास्तैः शोभितम् २१ सतीः हे सत्यः २२ ६३

संरंभस्तुभितदृष्टीः प्रत्याह अथवेति यंत्रिताशयाः वशीकृतचित्ताः उपपन्नं युक्तम् प्रीयंते प्रीता भवन्ति २३ दृष्टादृष्टमयप्रदर्शनेन
निवर्तयति भर्तुरित्यादिश्लोकत्रयेण २४ २५ फल्गुतुच्छम् कृच्छ्रं दुःसंपादकम् औपपत्यं जारसौरव्यम् २६ किंच श्रवणादिति
२७ २८ चिंतां प्राप्तानां स्थितिमाह कृत्वेति शतचः शोकादुद्भवेन श्वसनेन शठ्यंतो विंबफलसदृशा अधरायेषु मुखेषु तान्यव अवान्चि-

अथ वामदक्षिणस्मेहाद्भवंत्यो यंत्रिताशयाः आगता ह्युपपन्नं वः प्रीयंते मयि जंतवः २३ भर्तुः शुश्रूषणं स्त्री-
णां परोधर्मो ह्यमायया तद्वधूनां च कल्याण्यः प्रजानां चानुपोषणम् २४ दुःशीलो दुर्भगो वृद्धाजडो रोग्यधनोऽ-
पि वा पतिः स्त्रीभिर्न हातव्यो लोकेऽपि रपातकी २५ अस्वर्ग्यमयशस्यं च फल्गुकृच्छ्रं भयावहम् ऊगुप्सि
तंच सर्वत्र औपपत्यं कुलस्त्रियाः २६ श्रवणादृशनाद्धानान्मयि भावोऽनुकीर्तनात् न तथा सन्निकर्षेण प्रति-
यातततो गृहान् २७ श्रीशुक उवाच इति विप्रियमाकर्ण्य गोप्यो गोविंदमाधितम् विषण्णाभग्न
संकल्पाश्चितामापुर्दुरत्ययाम् २८ कृत्वा मुखान्यवशतः श्वसनेन शठ्यं द्विबाधराणि चरणेन भवंति खंत्यः अ-
स्त्रैरुपात्तमधिभिः कुचकुंकुमानितस्थर्मजं त्यउरुदुःखभराः स्मृतूष्णीम् २९ प्रेष्टं प्रियेतरमिव प्रतिभाषमाणं कू-
ष्मांतदर्थं विनिवर्तितसर्वकासाः नेत्रे विमृज्य रुदितोपहृते स्म किंचित् संरंभगद्गिरोऽब्रुवता नुरक्ताः ३० गो-
प्यऊचुः मैवं विभोऽहंति भवानादितुं नृशंसं संत्यज्य सर्वविषयांस्तव पादमूलम् भक्ताभजस्व दुरवग्रहमात्यजा
स्मान् देवो यथादिसुरुषो भजते सुमुक्षून् ३१

कृत्वा तथाऽगुष्ठेन महीं लिखंत्यः तथा गृहीतकज्जलैरशुभिः कुंचकुंकुमानि क्षालयंत्यः नूष्णीं
स्थिताः यतः उरुदुःखभरो भारो यासां ताः २९ किंच प्रेष्टमिति किंचित्संरंभेण कोपावेशेन गद्गदागिरो यासां ताः अब्रुवत स्म संरंभे कारणं प्रेष्टमि-
त्यादि प्रियेतरमिव प्रतिभाषमाणं प्रत्याचक्षाणम् ३० नृशंसं क्रूरम् दुरवग्रहं हे स्वच्छंदं तव पादमूलं भक्ताः सेवितवतीः अस्मान् भजस्व मात्यजेति

अपिच यदुक्तं यत्पत्यपत्येत्यादित्वयाधर्मविदेति सोपहासमेवमेतदुपदेशानां पदे विषये त्वय्येवास्त उपदेशपदत्वे हेतुः ईश इति विविद
 षावाक्येन सर्वोपदेशानामीशपरत्वावगमादिति भावः ईशत्वे हेतुः आत्मा किल भवानिति भोग्यस्य हि सर्वस्य भोक्ता आत्मैवेश इति अतः
 प्रेष्ठो बंधश्च भवानेवेति सर्वबंधुषु करणीयं त्वय्येवास्त्वित्यर्थः अथवा धर्मोपदेशानां पदे स्थाने धर्मोपदेशे रित्वयिसति अस्माकं च धर्म-
 जिज्ञासमानास्सतीषु त्वयाधर्मविदा यदुक्तमेवमेतदस्तु न तुल्यं धर्मोपदेशे किंतु भवानात्मैति अथवा यदुक्तमेतदुपदेशपदे तद्गोचरेषु
 रूपे अस्तु नाम त्वयितु ईशो स्वामिनि एवं काङ्क्षानैवमित्यर्थः यस्तनुभृतां त्वमात्मा फलरूप इति यद्वा यदुक्तं पत्यादिषु श्रूषणं धर्म इति एव
 मेतत्त्वय्येवास्तु कुतः उपदेशपदेषु श्रूषणीयत्वेनोपदिश्यमानानां पत्यादीनां पदे अधिष्ठाने कुतः ईशो न हीश्वरमधिष्ठानं विना कोपि पतिषु

यत्पत्यपत्यसहृदामनुवृत्तिरंगस्त्रीणां स्वधर्म इति धर्मविदा त्वयोक्तम् अस्त्वेवमेतदुपदेशपदे त्वयोशो प्रेष्ठो
 भवांस्तनुभृतां किल बंधुरात्मा ३२ कुर्वन्ति हित्वयिरति कुशलाः स्व आत्मन्नित्यप्रिये पतिस्सुतादिभिरार्त्तिदोः
 किम् तन्नः प्रसीद परमेश्वरमास्मिच्छिद्या आशां भृतां त्वयि चिरादरविंदनेन ३३ चित्तस्करत्वेन भवताऽपहृतं
 गृहेषु यन्निर्विशतकरावपि गृह्य कृत्ये पादोपदनचलतस्तव पादमूलाद्यामः कथं ब्रजमथो करवाम किं वा ३४
 सिंचागनस्त्वदधरा मृतपूरकेण हासावलोककलगीतजहृच्छयाग्निम् नोचेदयं विरहजागन्तुपयुक्तदेहाध्याने
 नयामपदयोः पदवीं सरवेते ३५

आदिर्नामोते अन्यत्समानम् अलमिति विस्तरेण ३२ एतत्सदाचारेण दृढयंत्यः प्रार्थयं-
 ते कुर्वन्ताति शास्त्रनिपुणाः तथाच शास्त्रम् किंप्रजया करिष्यामो येषां नोऽयमात्मा लोक इति ३३ किंच प्रतियातेति यदुक्तं तदश-
 क्यं त्वयैव चित्तादीनामपहृतत्वादित्याहुः चित्तमिति यदस्माकं चित्तमेतावंतं कालं स्करत्वेन गृहेषु निर्विशति तत्त्वयाऽपहृतम् करावपियौ
 गृहकृत्ये निर्विशतः तावपि स्करवात्मना त्वयेति वा ३४ अतः अंगहे कृष्ण नः अस्माकं तवाधरा मृतपूरकेण तवैव हाससहितेनावलोकेन
 कलगीतेन च जातो यो हृच्छयाग्निः कामाग्निस्तं सिंच नोचेदयं तावदेकोऽग्निस्तथा विरहाज्जनिष्यते योऽग्निस्तेन च उपयुक्तदेहाः दग्ध-
 शरीराः योगिन इव ते पदवीमंति कंध्यानेन यामप्राप्नुयाम ३५

ननु स्वपतीनेवोपगच्छततएवाग्निं सिंचेयुरिति चेत्तत्राहुः यहीति रमाया लक्ष्म्याः दत्तक्षणांदत्तोत्सवंदत्तावसरं वातदपि क्वचिदेव न सर्वदा अर
ण्यजनाः प्रियायस्य तस्य तव अरण्यजनप्रियत्वादरण्ये क्वचित्पार्हि अस्माक्ष्म स्पृष्टवत्यो वयं तत्र च त्वयाऽभिरमिता आनंदिताः सत्यः तदारभ्य
न्यसमक्षं स्थातुमपि न पारयामः तुच्छास्तेन रोचंत इत्यर्थः ३६ त्वत्पादसौभाग्यं त्वत्तिचित्रमित्याहुः श्रीरिति वक्षसि असापत्यं स्थानं लब्ध्वाऽ
पितुलस्यासपत्न्या सह तव पादांबुज रजः कामयते स्म भृत्यैः सर्वैर्जुष्टमिति सौभाग्यातिरेकोक्तिः यस्याः स्ववीक्षणकृते श्रीरात्मानं विलोकयंतु इ
त्येतदर्थं मन्येषां ब्रह्मादीनां तपोभिः प्रयासः सातद्रजः तद्द्वयमपि प्रपन्ना इति ३७ हे वृजि नार्दन दुःखहंतः त्वदुपासने त्वद्भजन एव आशायासां
तावयंच सतीर्गृहान् विसृज्य हित्वा योगिन इव प्राप्ताः तव संस्मृतं विलसितं निरीक्षणं नयः तीव्रः कामः तेन तप्तचित्तानां हे पुरुष रत्नदास्यं देहि

यत्तु बुजाक्षतवपादतलं रमाया दत्तक्षणां क्वचिदरण्यजनप्रियस्य अस्माक्ष्म तत्प्रभृतिनान्यसमक्षमंगस्थातुं त्वया
भिरमिता वत पारयामः ३६ श्रीर्यत्पादांबुज रजश्चकमेतुलस्यालब्ध्वाऽपि वक्षसि पदं किल भृत्यजुष्टम् यस्याः स्व
वीक्षणकृतेऽन्यस्मिन् प्रयासस्तद्द्वयं च तव पाद रजः प्रपन्नाः ३७ तन्नः प्रसीद वृजि नार्दन तैः धिमूलं प्राप्ता विसृज्य व
सतीस्त्वदुपासनाशाः त्वत्संस्मृतं निरीक्षणं तीव्रकामतत्तात्मनां पुरुषभूषणं देहि दास्यम् ३८ वीक्ष्यालका
वृतमुखं तव कुंडलं श्रीगंडस्थलाधरसंधं हसितावलोकम् दत्ताभयं च भजदंडयुगं विलोक्य वक्षः श्रियैकरमणं च
भवामदास्यः ३९ कारुण्यं गते कलपदाय तवेणुगीतं संमोहितार्यचरितान्न चलेन्निलोक्याम् त्रैलोक्यसौभाग्यमि
दं च निरीक्ष्य रूपं यद्गोद्विजद्रुममृगाः पुलकान्यविभ्रत् ४०

३८ ननु गृहस्वाम्यं विहाय दास्यं किमिति प्रार्थ्यते अत आहुः

वीक्ष्येति अलकावृतमुखं केशांतरैरावृतं मुखम् तथा कुंडलयोः श्रीर्ययोस्ते गंडस्थले यस्मिन् अधरे सथायस्मिन् तच्च तच्च तव मुखं वीक्ष्य द
त्ताभयं भजदंडयुगं वक्षश्च श्रिया एकमेवरमणं रतिजनकं वीक्ष्य दास्य एव भवामेति ३९ ननु जुगुप्सितमौपपत्यमित्युक्तं तत्राहुः कारुणीति
अंगहेतुणा कलानिपदानियस्मिन् तत् आयतं दीर्घं मूर्च्छितं स्वरालापभेदस्तेन पाठांतरे कलपदा मृतमयं चेणुगीतं तेन संमोहिता कावास्त्री आ
र्यचरितान्निजधर्मान्न चलेत् यन्मोहिताः पुरुषाः अपि चलिताः किंच त्रैलोक्यसौभाग्यमिति यत्पुनः अभिभ्रत् अभिभरुः त्वद्योतकशब्दश्चा
वणमात्रेणापि तावन्निजधर्मत्यागो युक्तः किंपुनस्त्वदनुभवेनेति भावः ४०

व्यक्तं निश्चितम् ४१ विकृतिं पारवश्यप्रलपितम् गोपीररीरमत् रमयामास ४२ प्रियस्येक्षणेन उत्फुल्लानि मुखानि यासां ताभिः उदारहा
सश्च द्विजाश्रयेषु कुंदकुसुमवत् दीधिति र्यस्य सः एणांकश्चंद्रः ४३ ४४ ४५ बाहुप्रसारश्च परिरंभश्च करादीनामालम्बनं स्पर्शश्च नर्मपरिहास
श्च नखाग्रपातश्च तैः स्वेत्याक्रीडया अवलोकैश्च हसितैश्च कामंतासामुद्दीपयन्ताः रमयामास ४६ महात्मनो विमुक्तचित्तात् ४७ तत्सौ

व्यक्तं भवान्ब्रजभयार्तिहरोऽभिजातो देवो यथादिपुरुषः स रलोकगोप्ता तन्नो निधो हिकरपंकजमार्त्तबंधोत्
मस्तनेषु च शिरस्सूचकिकरीणाम् ४१ श्रीशुक उवाच इति विकृतिं तासां श्रुत्वा योगेश्वरेश्वरः प्रह
स्य सदयं गोपीरात्मारामोऽप्यरीरमत् ४२ ताभिः समेताभिरुदारचोदितः प्रिये क्षणोत्फुल्लमुखीभिरच्युतः उदारहा
सद्विजकुंददीधितिर्व्यरोचते णांक इवोडुभिर्वृतः ४३ उपगीयमान उद्गायन् वनिताशतयूथपः मालां बिभ्रद्देज-
यंतीं च चरन्मंडयन्वनम् ४४ नद्याः पुलिनमाविश्य गोपीभिर्हिमवालुकम् रमेतत्तरलानंदकुमुदामोदवायुना ४५
बाहुप्रसारपरिरंभकरालकोरुनीवीस्तनालम्बननर्मनखाग्रपातैः स्वेत्याऽवलोकहसितैर्व्रजसुंदरीणां मुत्तमयन्
रतिपतिरमयांचकार ४६ एवं भगवतः कृष्णाल्लब्धमाना महात्मनः आत्मानं मे निरेस्त्रीणां मानिन्योऽप्यधिकं भ्र-
वि ४७ तासां तत्सौ भगवदंवीक्ष्यमानं च केशवः प्रशमाय प्रसादाय तत्रैवांतरधीयत ४८ इति श्रीभागव
ते महापुराणे दशमस्कन्धे भगवतो बालचरित्रवर्णनं नाम एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ श्रीशुक उवाच
अंतर्हिते भगवति सहसैव व्रजांगनाः अतप्यस्तमचक्षाणाः करिण्य इव यूथपम् १ गत्यानुरागस्मितविभ्रमेक्षि
तैर्मनोरमालापविहारविभ्रमैः आक्षिप्तचित्ताः प्रभदारमापतेस्तास्ता विचक्षणजगूहस्तदात्मिकाः २

भगवदंसौभाग्ये

नमदमस्वाधीनतां मानं गर्वम् केशवः कश्चिदंशश्च तौ वशयत इति तया सः अंतर्धानंगतः ४८ इति दशमे टीकायामेकोनत्रिंशोऽध्यायः
२९ त्रिंशो विरहसंतप्तगोपीभिः कृष्णमार्गणम् उन्मत्तवन्ननियतं भ्रमंतीभिर्वनेवने १ अचक्षाणाः अपश्यंत्यः १ गत्या च अनुरागस्मिता
भ्यां विभ्रमेक्षितानि सविलासनिरीक्षणानितैश्च मनोरमा आलापाश्च विहाराः क्रीडाश्च विभ्रमा अन्ये च विलासास्ते रमापतेर्गत्यादिभिरे
तैराक्षिप्तानि आकृष्टानि चित्तानि यासां ताः अतस्तस्मिन्नेव आत्मा यासां ताः तस्य विविधाश्चेष्टा जगूहुः तदनुकरणेनाक्रीडन् २ ६९ ६९

अपिच गतिस्मितेति प्रियस्यगत्यादिषुप्रतिरूढा आविष्टा मूर्त्तयोयासांताः अतः कृष्णविहारविभ्रमाः कृष्णस्येवविहारविभ्रमाः क्रीडा-
विलासाः यासांताः अहमेवकृष्णइतिपरस्परंनिवेदितवत्यः ३ किंच गायंत्यइति वनादूनांतरंगच्छंत्योविचिक्चुरमृगयन् उन्मत्ततुल्यत्वमा-
ह वनस्पतीन्प्रच्छुः भूतेषुअंतरंगमध्येसंतंपुरुषंबहिष्मसंतमिति ४ तत्प्रपंचयतिनवभिः तत्रमहत्वादेतेपश्येयुरित्याशयाः श्वत्थादीन्पृच्छं-
ति दृष्टइति प्रेमहासविलसितैरवलोकनैरस्माकंमनोहृत्वाचोरइवगतोवोयुष्माभिः किंदृष्टइति ५ महान्तःस्वपुष्पैः बहूपकारिणश्चेतिकु-
रुबकादीन्पृच्छंति कच्चिदिति हेकुरुबकादयः दर्पहरंस्मितंयस्यसः इतोगतः कच्चिदिति ६ अलिकुलैः सहत्वालांबिभ्रत्तवातिप्रिय-
स्त्वयाकिंदृष्टइति ७ गुणातिरेकेऽपिनम्रत्वादिमाः पश्येयुरितिपृच्छंति मालतीति हेमालति मल्लिकेजातियूथिकेयः युष्माभिः किमदर्शिह

गतिस्मितप्रेक्षणभाषणादिषुप्रियाः प्रियस्यप्रतिरूढमूर्त्तयः असावहंत्वित्यबलास्तदात्मिकान्यवेदिषुः कृष्णविहा-
रविभ्रमाः ३ गायंत्यउच्चैरमुमेवसंहताविचिक्चुरुन्मत्तकवदूनादनम् पप्रच्छुराकाशवदंतरंबहिष्मतेषुसंतंपुरु-
षंबनस्पतीन् ४ दृष्टोवः कच्चिदश्वत्थपूक्षन्यग्रोधनोमनः नंदसूनुर्गतोहृत्वा प्रेमहासावलोकनैः ५ कच्चित्कुरु-
बकाशोकनागपुन्नागचंपकाः रामानुजोमानिनीनांगतोदर्पहरस्मितः ६ कच्चित्तुलसिकल्याणिगोविंदचरणप्रिये
सहत्वाऽलिकुलैर्बिभ्रदृष्टस्तेतिप्रियोऽच्युतः ७ मालत्यदर्शिवः कच्चिन्मल्लिकेजातियूथिके प्रीतिंवोजनयन्त्यातः करस्य
शेनिमाधवः ८ चूतप्रियालपनसासनकोविदारजंबुर्कविल्वबकुलाम्रकदंबनीपाः येऽन्येपरार्थभवकायमुनोपकूलाः
शंसंतुकृष्णपदवीरहितात्मनानः ९ किंतेकृतंक्षितितपोबतकेशवांध्रिस्पर्शोत्सवोत्सुलकितांगरुहैर्विभासि अप्यंध्रि-
संभवउरुक्रमविक्रमाद्वा आहोवराहवपुषः परिरंभणेन १०

८ कः करस्पर्शनिवः प्रीतिंजनयन्किंयातइति अत्रमालतीजात्योरवांतर-
विशेषोद्वेष्टव्यः ८ फलादिभिः सर्वपाणिनांसंतर्पकाः एतेपश्येयुरितिपृच्छंति चूतेति चूताम्रयोरवांतरजातिभेदः कदंबनीपयोश्च हेचूताद-
यः येऽन्येचपरार्थभवकाः परार्थमेवभवोजन्येषांतेयमुनोपकूलाः तस्याः कूलेसमीपेवर्त्तमानाः तीर्थवासिनइत्यर्थः तेभवंतः रहितात्मनांभूत्य-
चेतसांनः कृष्णपदवींकृष्णस्यमार्गेशंसंतुकथयंतु ९ हेक्षितिक्षितेत्वयाकिंतपः कृतंयात्वंकेशवांध्रिस्पर्शोत्सवाकेशवांध्रिस्पर्शेनउत्सवोयस्याः
सा कुतः अंगरुहैरुत्सुलकितारोमांचिताविभासिशोभसे तत्रविशेषंपृच्छंति अपिकिमयमुत्सवः अंध्रिसंभवः अधुनातवैकदेशांध्रिस्पर्शसंभूतः
यद्वा नैतावत्किंतुउरुक्रमविक्रमात्पूर्वमेवत्रिविक्रमस्यपदासर्वाक्रमणात् आहो अथवानैतावदेवअपितुततोऽपिपूर्ववराहस्यवपुषः परिरंभणे

होरियाः हाष्टप्रत्यासत्याहं जदशनसभाय्याहुः अपाति हसारवणपाति आपाकिमुपगतः समापगतः गात्रः सुदरमुखवाक्कादाभिः प्रिययास
हेतियदुक्तंतद्योतकंकांतायाः अंगंतद्रतकुचकुंकुमेनरंजितायाः कुंदकुसुमस्वजोगंधः कुलपतेः श्रीकृष्णस्यवाति आगच्छति ११ फलभारेणन
तांस्तस्मिन् कृष्णं हृष्टाप्रणताइतिमत्वाप्रिययासहतस्यगतिविलाससंभावयंत्यः पृच्छंति बाहुमिति तुलसिकाया अलिकुलैरतस्तदामोदमंदां-
धैरन्वीयमानः गम्यमानः इहचरन्निति १२ काश्चिदाहुः हेसख्यइमालताः कृष्णोनसंगतानूनमतइमाः पृच्छत ननुस्वपतिसंगतौतत्संगतिर्दुर्घा-
टानवनस्पतेः पत्कबाहुनाश्लिष्टाअपि अहोभाग्यंनूनंतन्नरवैः स्पृष्टाः यतः उत्सुलकानिबिभ्रति नहिस्वपतिसंगतावीहकपुलकसंभवइतिभावः

अप्येणपत्युपगतः प्रिययेहगात्रैस्तन्वन्दशांसखिस्तनिर्वृतिमच्युतोवः कांतांगसंगकुचकुंकुमरंजितायाः कुंदस्वजः
कुलपतेरिववातिगंधः ११ बाहुप्रियांसउपधायगृहीतपद्मोरामानुजस्तुलसिकालिकुलैर्मंदाधैः अन्वीयमानइहव
स्तरवः प्रणामंकिंवाभिनंदतिचरन्प्रणयावलोकैः १२ पृच्छतेमालताबाहुनप्याश्लिष्टावनस्पतेः नूनंतत्करजस्पृष्टावि-
भ्रत्युत्सुलकान्यहो १३ इत्यन्मत्तवचोगोप्यः कृष्णान्वेषणकातराः लीलोभगवतस्तास्ताह्यनुचक्रुस्तदात्मिकाः १४
कस्याश्चित्पूतनायत्याः कृष्णायंत्यपिबल्लनम् तोकायित्वारुदत्यन्यापदाः हन्शकदायतीम् १५ दैत्यायित्वाजहा
रान्यामैकाकृष्णार्भभावनाम् रिगयामासकाऽप्यंघ्रीकर्षतीघोषनिस्वनैः १६ कृष्णारामायितेहेतुगोपायंत्यश्रुका
श्चन वत्सायंतीहंतिचान्यातत्रैकातुवकायतीम् १७ आहूयदूरगायद्वत्कृष्णास्तमनुवर्ततीम् वेणुंक्वणंतीक्री
डंतीमन्याः शांसंतिसाधिति १८ कस्यांचित्स्वभुजन्यस्यचलेत्याहापराननु कृष्णाः हंपश्यतगतिललितामिति
तन्मनाः १९

१३ उन्मत्तवत्पप्रच्छुरित्येतत्पंचितम् इदानींरमापतेस्तास्ताश्चेष्टजगृहुः तदात्मिकाइतियदुक्तंतत्पंचयति इतीति उन्म-
त्तवचोगोप्यः उन्मत्तवचसश्चतागोप्यश्च कृष्णान्वेषणेनकातरा अतिविह्वला अनुचक्रुः अनुकृतवत्यः १४ कस्याश्चिदित्यादिभिश्चतुर्भिस्नुक-
रणं प्रपंच्यते ततश्चतुर्भिस्तन्मयलंपुनरेकैरानुकरणमिति विवेकः पूतनायत्याः पूतनावदाचरंत्याः कृष्णावदाचरंतीस्तनमपिबत् तोकायित्वा-
तोकवदात्मानंकृत्वा १५ दैत्यायित्वा दैत्यवदात्मानंकृत्वा एकाकृष्णार्भभावनांकृष्णास्यार्भबाल्यंभावयतियातामन्यांजहार १६ १७ दूरगादूरे
वर्तमानागाः यद्वत् यथाकृष्णास्तथाहूयतंकृष्णामनुवर्ततीमनुवर्तमानाम् अनुकुर्वतीमितिवापाठः १८ १९ २० २१

यतंतीप्रयत्नं कुर्वती अंबरमुत्तरीयं वस्त्रमुन्निदधे ऊर्ध्वं धृतवती २० २१ अपिदध्वं निमीलयत २२ सहकृत्स्नयनमास्यं पिधाय सहकृत्
राक्षीतिवा भीतिविडंबनं मयानुकरणम् २३ एवं पुनरपि वृंदावनलतास्तस्मिन् शृङ्गारं पृच्छं त्योवनोद्देशे वनप्रदेशे व्यचक्षत अपश्यन् २४
२५ सुपृक्तानि संमिश्राणि २६ तेन अंसं न्यस्तः प्रकोष्ठो यस्याः करेणोः हस्तिन्याः २७ रहः एकांतस्थानम् २८ हे आल्यः सख्यः अहो धन्या

मा भौ श्रुत्वा तव वर्षाभ्यां तन्त्राणं विहितं मया इत्युक्ते केन हस्तेन यतं त्वन्निदधेऽंबरम् २० आरुह्यैकापदाक्रम्य शिर
स्याहापरां नृप दुष्टाहे गच्छ जातोऽहरं वलानां ननु दंडधृक् २१ तत्रैको वाचहे गोपादावाग्निपश्यतो ल्वणम् चक्षूंष्या
अपिदध्वं वो विधास्येक्षे ममंजसा २२ बद्धाऽन्ययास्त्रजाकाचित्तन्वीतत्र उल्लसत्ले भीता सुहृक् पिधायास्यं भोजे भीति
विडंबनम् २३ एवं कृष्णं पृच्छमाना वृंदावनलतास्तस्मिन् व्यचक्षत वनोद्देशे पदानि परमात्मनः २४ पदानि व्यक्तमे
तानि नंदसूनुर्महात्मनः लक्ष्यं ते हि ध्वजां भोजवज्रां कुशायवादिभिः २५ तैस्तैः पदैस्तत्पदवीमन्विच्छं त्योऽग्रतोऽव
लाः वध्वाः पदैः सुपृक्तानि विलोक्यार्त्ताः समब्रुवन् २६ कस्याः पदानि चैतानि यातायानंदसूनुना अंसं न्यस्तप्रको
ष्ठायाः करेणोः करिणा तथा २७ अनयाराधितो नूनं भगवान् हरिरीश्वरः यन्नो विहाय गोविंदः प्रीतो यामनयद्रहः
२८ धन्या अहो अमी आल्यो गोविंदांश्च अरेणवः यान् ब्रह्मेशोरमा देवी दधुर्मूर्त्यं धनुर्जये २९ तस्या अमूनि
नः क्षोभं कुर्वन्त्येवैः पदानि यत् यैकाऽपहृष्य गोपीनां रहो भक्तेऽच्युता धरम् ३० नलक्ष्यं ते पदान्यत्र तस्या नूनं
तृणां कुरैः खिद्यत्सजातां धितला मुनिन्ये प्रेयसां प्रियः ३१ अत्र प्रसूना वचयः प्रियाऽर्थे प्रेयसा कृतः प्रपदाक्रमणे
ते पश्यता सकले पदे ३२ केशप्रसाधनं त्वत्र कामिन्याः कामिना कृतम् तानि चूडयता कांता सुपविष्टमिह ध्रुवम् ३३

अतिपुण्या गोविं

दांश्च अरेणवः तत्र हेतुः यानिति अस्माभिरप्येतद्रेण्वभिषेकेण तथैव कृष्णाः प्राप्सुं शक्यत इति भावः २९ अन्या आहुः तस्या इति गोपीनां सर्वस्वम् अ
यं भावः भवेदेवं यदि तस्याः पदानि संपृक्तानि न भवेयुः तानि तु नो दुःखं कुर्वतीति ३० तदसंपृक्तान् केवलं कृष्णापादरेणून् एव विचिन्वंत्यः तान् दृष्ट्वा पुनरु
त्पतंतं समतपन् तदा हृल्लोकत्रयेण नलक्ष्यं त इति खिद्यती सजाते स कुमारं अंघ्रितले यस्यास्ता मुनिन्ये स्कंधमारोपितवान् ३१ प्रपदाभ्यामाक्रमणं क्षो
णीमर्दनं ययोः अतएवासकले पदे पश्यतेति ३२ तस्याः कृष्णजान्वंत उपविष्टायाः चिन्हं दृष्ट्वाहुः केशप्रसाधनमिति कांतामधिकृत्य तानि प्रसूनानि चूडय

रेमेइत्यादिशुकोक्तिः आत्मीरतः स्वतस्तष्टः आत्मारामः स्वक्रीडः अखंडितः स्त्रीविभ्रमेरनाकृष्टोऽपितथाचेत् किमितिरेमेअतआह कामिना
मिति ३४ ३५ स्त्रीणांदुरात्मतामाह साचेतिद्वाप्याम् कामोयानमागमनसाधनंयासांतागोपीः हित्वासांभजतइतिहेतोरात्मानंवरिष्ठमेनेइति
३६ कामिनांदैन्यंदर्शयति एवमुक्तइति अखंडितत्वमाह ततश्चेति तस्यास्कंधारोहोद्यतायामंतर्हितइत्यर्थः ३७ अनुतापमाह हानाथेति ३८
अन्विच्छंत्योभृगयमाणाः अविदूरतः समीपे ३९ ४० ४१ ततस्तयाऽपिसहिताः कृष्णान्वेषणायवनमविशन्ततोहरेरन्वेषणान्निवृत्ताः यदित
मः शब्देन अंधकारउच्यतेतदाविरुद्धं भवतिकथं दृष्ट्वाकुमुदंतमखंडमंडलमिति पूर्वमुक्तत्वात् अतः तमस्ततरूपांछायांप्रविष्टं कृष्णमालक्ष्यज्ञा

रेमेतयाचात्मीरत आत्मारामोऽप्यखंडितः कामिनांदर्शयन्दैन्यंस्त्रीणांचैवदुरात्मताम् ३४ इत्येवंदर्शयित्यस्ताश्चे
रुर्गोप्योविचेतसः यांगोपीमनयत्कृष्णोविहायान्याः स्त्रियोवने ३५ साचमेनेतदात्मानंवरिष्ठं सर्वयोषिताम् हित्वा-
गोपीः कामयानामामसौभजतेप्रियः ३६ ततोगत्वावनोद्देशं दृष्ट्वाकेशवमब्रवीत् नपारयेऽहंचलितुंनयमायत्रतेमनः
३७ एवमुक्तः प्रियामाहस्कंधमारुह्यतामिति ततश्चांतर्दधेकृष्णः सावधूरन्वतप्यत ३८ हानाथरमणप्रेष्ठकासिका
सिमहाभज दास्यास्तेकृष्णायामेसखेदर्शयसन्निधिम् ३९ श्रीशुकउवाच अन्विच्छंत्योभृगवतोमा
र्गगोप्योविदूरतः ददृशुः प्रियविश्लेषमोहितांदुःखितांसखीम् ४० तयाकथितमाकर्ण्यमानप्रातिचमाधवान् अव
मानंचदौरात्म्याद्विस्मयंपरमंययुः ४१ ततोऽविशन्वनंचद्रज्योत्स्नायावद्विभाव्यते तमः प्रविष्टमालक्ष्यततोनिवृत्तुः
स्त्रियः ४२ तन्मनस्कास्तदालापास्तद्विषेष्टास्तदात्मिकाः तद्गुणानेवगायंत्योनात्मागाराणिसस्मरुः ४३ पुनः पुलिनमा
गत्यकालिंद्याः कृष्णभावनाः समवेताजगुः कृष्णांतदागमनकाक्षिताः ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेरा
सक्रीडायांत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३०

त्वाततः हरेरन्वेषणान्निवृत्तुरिति ४२ एवंतमप्राप्ता अपिस्वगृहान्नैवस्मृतवत्यः तदात्मिकाः सएवात्मा
यासांताः तन्मय्यइत्यर्थः ४३ किंतु पूर्वयत्रश्रीकृष्णोनसंगतिरासीत्तदेवकालिंद्याः पुलिनमागत्यकृष्णंभावयंतिध्यायंतीतितथाताः कृष्णस्या
गमनंकाक्षितंयासांताः मिलिताः सत्यः कृष्णमेवजगुरिति ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेटीकायांत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३०
श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः श्रीगोपालोविजयते ६१ ६२ ६३ ६४ ६५

एकत्रिंशो निराशास्ताः पुनः पुलिनमागताः कृष्णमेवानुगायन्त्यः प्रार्थयन्ते तदा गमम् १ जयतीति हे दयित ते जन्मना व्रजः अधिकं यथा भवति
तथा जयति उत्कर्षेण वर्तते यस्मात् त्वमत्र जातस्तस्मादिन्दिरालक्ष्मीः अत्र हि श्रयते व्रजमलंकृत्य वर्तते एवं व्रजे सर्वस्मिन्मोदमाने अत्र ता
वकास्त्वदीया गोपीजनास्त्वयि त्वदर्थमेव कथंचित् धृता सवः धृता असवो ये स्ते त्वां विचिन्वते अतस्त्वया दृश्यतां प्रत्यक्षा भूयतामिति यद्वा
अस्माभिर्भवान् दृश्यताम् यद्वा एवं त्वया दृश्यतामेते विचिन्वन्त इति १ अत्र स्वतंत्राणां बहूनां वक्तृत्वादपरा आहुरिति सर्वश्लोकेष्ववतार-
णां अथाऽपि संगतिरुच्यते तत्र विचिन्वन्तु मम किमिति चेत्तत्राहुः शरदिति शरदुदाशये शरत्कालीने सरसि साधुजातसत्सरसि जोदरश्रीसु-
षासाधुजातसंम्य कृजातं यत्सरसि जं विकसितं पद्मं तस्य उदरे गर्भे या श्रीस्तां मुष्णाति हरतीति तथा तया दृशाने त्रेण हे सरत नाथ संभोगपते व

गोप्य ऊचुः जयति तेऽधिकं जन्मना व्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि दयित दृश्यतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृता स
वस्त्वां विचिन्वते १ शरदुदाशये साधुजातसत्सरसि जोदरश्रीसुषा दृशा सुरतनाथ तेऽशुल्कदासिकावरदनिघ्नतो
नेह किं वधः २ विषजलाप्यया द्यालराक्षसाद्वर्षमारुताद् वैद्यकतानलात् वृषमयात्मजा हि श्वतो भया दृषमते वयं र-
क्षितामुहुः ३ नखलु गोपिका नदनो भवानखिल देहिनामतरात्महक् विरवनसाऽर्थितो विश्वगुप्तये सरव उदेयि
वान् सात्वताकुले ४

रद अभीष्टप्रद अशुल्कदासिका अमूल्यदासीः निघ्नतो मारयतस्ते तव त्वया क्रियमाण इह लोकेऽयं वधो न भव
ति किं शस्त्रेणैव वधो वधः किं दृशा वधो न भवति किंतु भवत्येव अतस्तव दृशाऽपहतप्राणप्रत्यर्पणाय त्वया दृश्यतामिति यथा संभवं सर्वत्र वाक्य
शेषः २ किंच बहुभ्यो मृतकभ्यः रूपयारक्षित्वा किमितीदानीं दृशामन्मथं प्रेष्य घातयसीत्याहुः विषेति हे व्रजभूषणे विषमयाज्जलाद्योऽप्य
यो नाशस्तस्मात्तथा व्यालराक्षसात् अघासुरात् वर्षात् मारुतात् वैद्यकतानलात् अशनिपातात् वृषोरिष्टः तस्मान्मयात्मजात् व्योमात् विश्व
तः अन्यस्मादपि सर्वतो भयाच्च कालियदमनादि नारक्षिताः किमिदानीं मुपेक्षस इति भावः ३ अपिच विश्वपालनायावतीर्णस्य तव भक्तोपेक्षाऽ
त्यंतमस्तु चितेत्याशयेनाहुः नखल्विति हे सरवे भवानखलु निश्चितं यशोदाकृतो न भवति किंतु सर्वप्राणिनां बुद्धिसाक्षी ननु स किं दृश्यो भव
तितत्राहुः विरवनसा ब्रह्मणा विश्वपालनाय प्रार्थितः सन् सात्वताकुले उदेयिवान् उदित इति ४

तस्मान्त्वद्भक्तानामस्माकमेतत्प्रार्थनाचतुष्टयसंपादयेत्याहुः विरचिताभयमित्यादिचतुर्भिः हेष्टुष्णिधुर्यसंसृतेर्भयात्तेचरणमीयुषांशरणं प्रा
प्तानां प्राणिनां विरचितं दत्तमभयं येन तत्तथा हेकांतकामदंवरदंतथाश्रियः करंगृणहातीतितथातत् भवत्करसरोरुहंनः शिरसिधोहि ५ हेव
जजनार्तिहन्हीर निजजनानांयः स्मयोगर्वस्तस्य ध्वंसनं नाशकं स्मितं यस्य तथा भूतहेसखेभवत्किंकरीर्नः अस्मान्भजआश्रयस्मेतिनिश्चित
म् प्रथमं तावज्जलरुहाननंचारुयोषितांनोदर्शय ६ अविशेषेण प्रणतानां देहिनां पापकर्षणं पापहंतृत्तृणचरान्पशून्पुन्यगच्छति कृपयेति त
थासौभाग्येन श्रियोनिकेतनम् वीर्यातिरेकेण फणिनः फणास्वर्पितंतेपदांबुजंनः कुचेषु कृणुकुरुकिमर्थम् हृच्छयं कामं कंधिछिंधि ७ हेपुष्
रेक्षणतवैवमधुरयागिरावल्गूनिवाक्यानियस्यांतयाबुधानां मनोज्ञया हृद्यया गंभीरयेत्यर्थः सुहृतीः इमाः नोविधिकरीः किंकरीः अधरसीधु
ना आप्याययस्वसंजीवयेति ८ किंच अस्माकं त्वद्विरहे प्राप्तेमेव मरणं किंतु त्वत्कथाः मृतं पाययद्भिः सकृत्तिभिर्विचितमित्याहुः तवेति कथैवामृ

विरचिताभयंष्टुष्णिधुर्यतेचरणमीयुषांसंसृतेर्भयात् करसरोरुहंकांतकामदंशिरसिधोहिनः श्रीकरग्रहम् ५
व्रजजनार्तिहन्हीरयोषितांनिजजनस्मयध्वंसनस्मित भजसखेभवत्किंकरीः स्मनोजलरुहाननंचारुदर्शय ६
प्रणतदेहिनां पापकर्षणं तृणचरान्पशून्पुन्यगच्छति श्रीनिकेतनम् फणिफणास्वर्पितंतेपदांबुजं कृणुकुचेषुनः कंधिहृच्छयम्
७ मधुरयागिरावल्गूनिवाक्याबुधमनोज्ञयापुष्करेक्षणा विधिकरीरिमावीरसुहृतीरधरसीधुनाप्याययस्वनः
८ तवकथाः मृतं तत्तजीवनं कविभिरीडितं कल्मषापहम् श्रवणमंगलं श्रीमदाततं सुविगृणंतितेभूरिदाजनाः ९

तम् अत्रहेतुः तत्तजीवनम् प्रसिद्धामृतादुत्कर्षमाहुः कविभिः ब्रह्मविद्भिरपीडितं स्तुतम् देवभोग्यं त्वमृतं तैस्तच्छ्रीकृतम् किंच कल्मषापहं-
कामकर्मनिरसनम् तत्त्वमृतं नैवंभूतम् किंच श्रवणमंगलं श्रवणमात्रेण मंगलप्रदं तत्त्वनुष्ठानापेक्षम् किंच श्रीमत्कृशांतं तत्तुमादकम् ए-
वंभूतं त्वत्कथाः मृतमाततं यथाभवति तथा येऽप्यविगृणंतिनिरूपयंतितेजनाभूरिदाः बहुदातारः जीवितं ददतीत्यर्थः यद्वा एवंभूतं त्वत्कथाः मृ-
तं येऽप्यविगृणंतितेभूरिदाः पूर्वजन्मसु बहु दत्तवंतः सकृत्तिन इत्यर्थः एतदुक्तं भवति ये केवलं कथाः मृतं गृणंतितेऽपि तावदतिधन्याः किंपुनः ये
त्वांपश्यंति अतः प्रार्थयामहे त्वया दृश्यतामिति ९

ननुमत्कथाश्रवणेनैवनिर्हताभवत्यः तल्लिखदंशनेननखद्विलासक्षभितचित्तावयंतत्रापिशान्तिनविंदामइत्याहुः प्रहसितमिति हेप्रियकुहकक
पटसंविदः संकेतनर्माणि १० किंच स्वयिवयमतिप्रेमाद्रिचित्ताः त्वंपुनरस्मात्सकेनहेतुनाकपटमाचरसीत्याहुः श्लोकद्वयेन चलसीति हेना-
थहेकांत यत्तदाव्रजाचलसिपशूआरयन्तदातत्तनलिनसुंदरं कोमलंतेपदंशिलैः कणिशैः तृणैरंकुरैश्चसीदति किंशयेदितिनोमनः कलिल
तामस्वास्थ्यंगच्छति मामिति एवंप्रभूतास्त्वदुःस्वशंकितचित्तावयम् ११ त्वंतुदिनपरिक्षयेसायंकालेनीलकुंतलैरावृतंयनरजस्वलंगोरजश्चुरितं
वनरुहाननमलिमालाकुलपरागच्छुरितपद्मेतुल्यमाननंमुखंविभ्रत् तच्चमुहुर्मुहुर्दर्शयन्नोमनसिकेवलस्मरंयच्छसि अर्पयसि नतुसंगददा
सीतिकपटइतिभावः १२ अतोधुनाकपटंविहायएवंकुर्वितिप्रार्थयन्तिश्लोकद्वयेन प्रणतकामदमिति प्रणतानांभक्तजनानांकाममीप्सितंद

प्रहसितंप्रियप्रेमवीक्षणंविहरणंचतेध्यानमंगलम् रहसिसंविदोयाहृदिस्पृशः कुहकनोमनः क्षोभयन्तिहि १०
चलसियद्वाजाचारयन्त्यशून्नलिनसुंदरनाथतेपदम् शिलतृणांकुरैः सीदतीतिनः कलिलतामनः कातगच्छति ११
दिनपरिक्षयेनीलकुंतलैर्वनरुहाननंविभ्रदावृतम् यनरजस्वलंदर्शयन्मुहुर्मनसिनः स्मरंवीरयच्छसि १२ प्रणत-
कामदपद्मजाचितंधरणिमंडनंध्ययमापदि चरणपंकजंशान्तमंचतेरमणनस्तनेष्वर्पयाधिहन् १३ सुरतवर्धनंशो-
कनाशनंस्वरितवेणुनासुष्ठुचुंबितम् इतररागविस्मारणंनृणांवितरवीरनस्तेऽधरामृतम् १४ अटतियद्भवानन्हिका-
ननंत्रुटिर्युगायतेत्वामपश्यताम् कुटिलकुंतलंश्रीमुखंचतेजडउदीक्षतांपक्ष्मकृद्दृशाम् १५

दातीति हेआधिहन् हेरमण

पद्मजोब्रह्मातेनअर्चितंपूजितंआपदिध्येयंध्यानमात्रेणापन्निवर्त्तकम् शान्तमंचसेवासमयेऽपिस्मरवतमंतेचरणपंकजंकामतापशान्तयेनःस्तनेष्व-
र्पयेति १३ अपिच हैवीरतेऽधरामृतंनोवितरदेहिस्वरितेननादितेनवेणुनासुष्ठुचुंबितमिति नादामृतवासितमितिभावः इतररागविस्मारणं-
नृणामितरेषुसार्वभौमादिस्मरवेषुरागमिच्छांविस्मारयतिविलापयतीतितथातत् १४ किंच क्षणमपित्वददर्शनेदुःखंदर्शनेचस्मरंवदस्वासर्वसंग-
परित्यागेनयतयद्वयंत्वामुपागताः त्वंतुकथमस्मान्त्यक्तुमुत्सहसेइतिसकरुणमूचुः अटतीतिद्वयेन यद्यदाभवान्काननंवृंदावनंप्रतिअटति
गच्छतितदात्वामपश्यतांप्राणिनांत्रुटिः क्षणार्द्धमपियुगवद्भवति एवमदर्शनेदुःखमुक्तम् पुनश्चकथंचिद्वनांतेतवश्रीमन्मुखमुदुच्चैरीक्षमाणा
नांतेषांदृशांपक्ष्मकृद्ब्रह्माजडोमंदएव निमेषमात्रमपिअंतरमसह्यमितिदर्शनेस्मरवमुक्तम् १५

यस्मात् हे अच्युत पतो नूक्तान् अन्वयान् तत्संबन्धिनः फ्रातृन् बांधवांश्चातिविलंध्य तव समीपमागताः वयम् कथं भूतस्य गतिविदः अस्म
दागमनं जानतः गीतगतीर्वा जानतः गतिविदो वयं वा तवोद्गीतेनोच्चैर्गतिर्न मोहिताः हे कितवशठ एवं भूता योषितः निशि स्वयमागतास्वामृते
कस्य जेतुं न कोऽपीत्यर्थः १६ अतस्त्वया त्यक्तानामस्माकं प्राक्तनत्वं दर्शनं निदानं हृद्रोगस्य त्वत्संगत्यैव चिकित्सां कुर्वित्वा शयेनाहुः हृदयेन रह
सीति श्रियो धाम ते बृहद्दिशालसुरश्च वीक्ष्य अतिस्पृहा भवति तथा च मुहुर्मुहुर्मनो मुह्यति १७ तव च व्यक्तिरभिव्यक्तिर्ब्रजवनौकसां सर्वेषां
मविशेषेण वृजिनहं ब्रीदुःखनिरसनीति विश्वमंगलं सर्वमंगलरूपा च अतस्त्वत्स्पृहा रूढमनसां नः मना कर्द्वेषत् किमपि त्यज मुंच कार्पण्यमकु
र्वन् देहीत्यर्थः किंतु स्वजनहृद्रोगाणां यदतिगोप्यं निषूदनं निवर्तकमौषधं तत्त्वमेव वेत्सीति गूढाभिप्रायम् १८ अतिप्रेमधर्षिताः रुदंत्य आहुः

पतिस्तत्त्वय फ्रातृबांधवान्तिविलंध्यतेऽत्यच्युता गताः गतिविदस्तवोद्गीतमोहिताः कितवयोषितः कस्य जेतुं नि
शि १६ रहसिं संविदं हृच्छयोदयं प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम् बृहदुरश्रियो वीक्ष्य धाम ते मुहुरतिस्पृहा सुहृते
मनः १७ ब्रजवनौकसां व्यक्तिरगते वृजिनहं त्र्यलं विश्वमंगलम् त्यज मना क्वचनस्त्वत्स्पृहात्मना स्वजनहृद्रुजाय-
न्निषूदनम् १८ यत्ते स्म जातचरणां बुरुहस्तनेषु भीताः शनैः प्रियदर्धमहि कर्कशेषु तेनादवीमदसितद्व्यथतेन
किंस्वित् कूर्पादिभिर्भ्रमति धीर्भवदायुषानः १९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे गोपीकृतकृष्ण-
स्तुतिर्नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ३९ श्रीशुक उवाच इति गोप्यः प्रगायं त्यः प्रलपं त्यश्च चित्रधा रुरुदुः
स्वस्वरराजन् कृष्णदर्शनलालसाः १ तासामाविरभूच्छौरिः स्मयमानसुखाबुजः पीतांबरधरः स्वग्वीसाक्षान्मन्म-
थमन्मथः २

यदिति हे प्रिय यत्ते तव सुकुमारं पदाब्जं कठिनेषु कुचेषु संमर्द्दनशंकिताः शनैर्दर्धमहि धारयेम वयम् त्वंतु तेनादवीमदसि नयसी
ति पाठे पशून्वाकां चिदन्यां वा आत्मानमेव वा नयसि प्रापयसि तत्ततः तत्पदां बुजं वा कूर्पादिभिः सूक्ष्मपाषाणादिभिः किंस्विन्नव्यथते कथं तु नाम
नव्यथेतेति भवानेवायुर्जीविनं यासां तासां नो धीर्भ्रमति मुह्यतीति १९ इति दशमे टीकायामेकत्रिंशः ३९ द्वात्रिंशे विरहालापविक्रिन्नहृदयो हरिः
तत्राविर्भूय गोपीस्ताः सांत्वयामासमानयन् १ स्वप्रेमासृतकल्लोलविकृलीकृतचेतसः सदयं नंदयन् गोपीरुद्धतो नंदनंदनः २ इति गोप्य इति इ
ति एवं प्रभृतिचित्रधा अनेकधा सुस्वरमुच्चैः कृष्णदर्शने लालसाऽतिस्पृहायासां ताः १ साक्षान्मन्मथमन्मथः जगन्मोहनस्य कामस्यापि मनस्युद्धृतः
कामः साक्षात्तस्यापि मोहक इत्यर्थः २

तन्वः करचरणादयः ३ ४ अंजलिनासंहतहस्तद्वयेन ५ भ्रुकुटीं प्रवृत्तमावृत्य कुटिलीकृत्य प्रेमसंरंभेण प्रणयकोपावेशेन विह्वलाविवशा-
दष्टाधरोष्ठाकटाः कटाक्षासैर्ये आक्षेपाः परिभवास्ते स्ताडयंती वैक्षत ६ अनिमिषंतीभ्यामनिमीलंतीभ्यां दृग्भ्यामापीतमपि सम्यक् दृष्ट-
मपि पुनः पुनः जुषाणानात्प्यत् ७ हृदि कृत्य हृदयं नीत्वा इत्यर्थः ८ प्राज्ञमीश्वरं प्राप्य यथा मुमुक्षुवोजनाः यद्वा प्राज्ञं ब्रह्म ज्ञं प्राप्य यथा संसा-
रिणः यद्वा प्राज्ञं सौषुप्तं प्राप्य यथा विश्वतैजसावस्थया जीवाः ९ पुरुषः परमात्मा शक्तिभिः सत्त्वादिभिर्यथा यद्वा उपासकः पुरुषो ज्ञानबलवी-
र्यादिभिः यद्वा पुरुषोऽनुशायी प्रकृत्याद्युपाधिभिर्वर्तोयथाऽधिकं विरोचते तद्वत् १० विकसत्कुंदमंदारैः सरभिर्योऽनिलः तस्मात्षट्पदायस्मि

तं विलोक्यागतं प्रेष्ठं प्रीत्य कुल्लुहशोऽबलाः उत्तस्थुर्गुणपत्सर्वास्तन्वः प्राणमिवागतम् ३ काचित्करांबुजं शोरेर्जगृ-
हैः जलिनामुदा काचिद्धारतद्वाहुमंसे चंदनभूषितम् ४ काचिदंजलिना गृण्हात्तन्वीतांबूलचर्वितम् एकातदं-
घ्रिकमलं संतप्तास्तनयोरधात् ५ एकाभ्रुकुटिमावृत्य प्रेमसंरंभविह्वला घृती वैक्षलकटाक्षैः संपृष्टदशनच्छदा ॥
६ अपरानिमिषदृग्भ्यां जुषाणा तन्मुखं बुजम् आपीतमपि नात्प्यत्संतस्तच्चरणयथा ७ तं काचिन्नेत्ररंध्रेण हृ-
दि कृत्य निमील्य च पुलकांगुपगूह्यास्ते योगीवानंदसंप्लुता ८ सर्वास्ताः केशवा लोकपरमोत्सवनिर्वृताः जहृर्विरह-
जंतापं प्राज्ञं प्राप्य यथा जनाः ९ ताभिर्विधूतशोकाभिर्भगवान् व्युतोद्यतः व्यरोचताधिकं तात पुरुषः शक्तिभिर्यथा १०
ताः समादाय कालिंघानिर्विशयपुलिनं विष्कः विकसत्कुंदमंदारसरभ्यनिलषट्पदम् ११ शरच्चंद्रांशुसंदोहध्वस्तदो-
षातमः शिवम् कृष्णाया हस्ततरलाचितकोमलवालुकम् १२ तद्दर्शनाल्हादं विधूतहृद्भुजो मनोरथान्तं श्रुतयो यथा य-
युः स्वैरुत्तरीयैः कुचकुंकुमांकितैरचीकूपन्नासनमात्मबंधवे १३

नूतत् ११ शरच्चंद्रांशूनां संदोहैः समूहैर्ध्वस्तंदोषातमः रा-

त्रिगतंतमोयस्मिन्तत् अतः शिवं सखकरं हस्तरूपैस्तरलैस्तरंगैराचिता आस्तृता कोमलावालुकायस्मिन् एवंभूतं पुलिनं ताः समादाय नि-
र्विशयताभिर्वर्तोऽधिकं व्यरोचतेति पूर्वणान्वयः १२ ताश्च मनोरथानामंतं ययुः पूर्णकामाबभूवुः श्रुतयो यथेति अयमर्थः यथा कर्मकांडे श्रुत-
यः परमेश्वरमपश्यंत्यस्तत्तत्कामानुबंधैरपूर्णा इव भवंति ज्ञानकांडेतु परमेश्वरं दृष्ट्वा तदाल्हादपूर्णाः कामानुबंधं जहति तद्वदिति आत्मकामा-
अपि प्रेष्णातमभजन्नित्याह स्वैरिति अचीकूपन् रचयामासुः आत्मबंधवे अंतर्यामिणे १३

गोपीसभागतस्ताभिः समानितः सन् चकास शुश्रूषे त्रैलोक्येयालक्ष्मीः शोभातस्याः एकमेव पदं स्थानं तद्वपुर्दधत् दर्शयन् १४ सहासली-
लेक्षणो न विभ्रमो विलासो यस्यां तथा भ्रुवा उपलक्षितः संस्पर्शनेन संमर्द्दनेन १५ तत्र भगवतोऽकृतज्ञतां तद्वचनेनैवापादयतु कामाः गूढाभि-
प्राया लोकवृत्तांतमिव पृच्छन्ति भजत इति भजतः प्राणिनः अनु अनंतरं केचित्तद्भजनानुसारेण भजन्ति केचिदेतद्विपर्ययं यथा भवति तथा तद्भज-
नानपेक्षमभजतो भजन्ति अन्येतु नोभयानिति १६ विदिताभिप्राय उत्तरमाह मिथ्य इति हेसरव्यः उपकारप्रत्युपकारतया ये मिथो भजन्ति ते अ-
न्येन भजन्ति किंतु आत्मानमेव कुतः हियस्मात् स्वार्थ एवैकांततः उद्यमो येषां ते तत्र च न सौहृदं अतो न सखं न च धर्मो दृष्टो देशात् गोमहिष्यादि
भजनवदित्यर्थः १७ यैस्त्वभजतो भजन्ति ते द्विविधाः करुणाः स्निग्धाश्च तत्र तु यथाक्रमं धर्मकामौ भवत इत्याह भजं त्यभजत इति १८ तृतीयप्र

तत्रोपविष्टो भगवान् स ईश्वरो योगेश्वरांतर्हृदिकल्पितासनः चकास गोपीपरिषद्गतोऽर्चितस्त्रैलोक्यलक्ष्म्येकपदं
वपुर्दधत् १४ सभाजयित्वा तमनगदीपनं सहासलीलेक्षणविभ्रमभ्रुवा संस्पर्शनेनांककृतांघ्रिहस्तयोः संस्तुत्य
ईषत् कुपिता वभाषिरे १५ गोप्य ऊचुः भजतोऽनुभजं त्येक एक एतद्विपर्ययम् नोभयांश्च भजं त्येक एतन्नो
बृहिसाधुभोः १६ श्रीभगवानुवाच मिथो भजन्ति ये सरव्यः स्वार्थेकांतोद्यमाहिते न तत्र सौहृदं धर्मः स्वा-
र्थार्थतद्भिन्नान्यथा १७ भजं त्यभजतो ये वै करुणाः पितरो यथा धर्मो निरपवादोऽत्र सौहृदं च स मध्यमाः १८ भज-
तोऽपि न वै केचित् भजं त्यभजतः कुतः आत्मारामाद्याप्तकामा अकृतज्ञा गुरुद्रुहः १९ नाहंतु सरव्यो भजतोऽपि जंतून्
भजाम्यमीषामनुवृत्तिवृत्तये यथा धनो लब्धधने विनष्टे तच्चिंतयाऽन्यन्निभृतो न वेद २०

श्रोतरं भजतोऽपीति अयमर्थः ते तु चतुर्विधाः एके आत्मारामाः अपरा दृष्टाः केचिदाप्तकामाः प्रियदर्शनेऽपि पूर्णकामत्वेन भोगेच्छारहिताः अ-
न्ये कृतज्ञा मूढाः अन्येतु गुरुद्रुहः अतिकठिनाः सपितायस्तपोषक इति न्यायादुपकर्त्ता गुरुतुल्यस्तस्मै द्रुह्यंति इति तथा ते १९ अत्र चरमकोटिग-
तमात्मानं मत्वा अक्षिसंकोचैः परस्परं गूढस्मितमुखीस्तादृष्ट्वाह नाहंत्विति हेसरव्यः अहंतेषां मध्येन कोऽपि किंतु परमकारुणिकः परमस्त-
द्वच्च कथम् अमीषां भजतामनुवृत्तिवृत्तये निरंतरं ध्यानप्रवृत्त्यर्थं तानून भजामि एतत्सदृशं तमाह यथेति तस्य धनस्यैव चिंतयानिभृतः पूर्णो-
व्याप्त इति यावत् अन्यत्क्षतिपासाद्यपि न वेद २०

एवंमदर्थोऽज्झितलोकवेदस्वानाम् मदर्थेऽज्झितः लोकः युक्तायुक्ताप्रतीक्षणात् वेदश्चधर्माधर्माप्रतीक्षणात् स्वाज्ञातयश्चस्नेहत्यागात्तया
भिस्तासां वीर्युष्माकंपरोक्षमदर्शनं यथाभवति तथा भजतायुष्मत्सेवालापान्शृण्वतैवतिरोहितमंतर्धानेन स्थितम् तत्तस्मात्तद्देवताः हेप्रियाः
मामामसूयितुं दोषारोपेण द्रष्टुं यूयं मार्हथ न योग्याः स्थ २१ आस्तामिदं परमार्थं तु शृणुतेत्याह नेति निरवद्यसंयुजां निरवद्यासंयुक्तसंयोगोया
सांतासां वः विबुधानामायुषाऽपि विरकालेनाऽपि स्वीयं साधुकृत्यं प्रत्यपकारं कर्तुं न पारये न शक्नोमि कथं भूतानां याभवंत्यो दुर्जराः अजरायागे ह शृ
खलास्ताः संवृश्य निःशेषं छित्ता मामामभजन्तासाम् मच्चित्तं तु बहुषु प्रेमयुक्ततया नैव मे कनिष्ठम् तस्माद्दोषुष्माकमेव साधुना साधुकृत्येन तद्यु
ष्मत्साधुकृत्यं प्रतियातु प्रतिकृतं भवतु युष्मत्सौशील्ये नैव ममानृण्यम् न तु मल्लतप्रत्यपकारेणेत्यर्थः २२ इति दशमे टीकायां द्वात्रिंशः ३२

एवंमदर्थोऽज्झितलोकवेदस्वानां हि वीर्यमय्यनुवृत्तये बलाः मया परोक्षं भजतातिरोहितं मासूयितुं मार्हथ तत्प्रियं-
प्रियाः २१ न पारयेऽहं निरवद्यसंयुजां स्वसाधुकृत्यं विबुधायुषापिवः यामाभजन् दुर्जरगे ह शृखलाः संवृश्य तद्दः प्र
तियातु साधुना २२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ श्रीशुक उवाच इ
त्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः स्रपेशलाः जहुर्विरहजंतापंतदंगोपचिता शिषः १ तत्रारभत गोविंदो रासक्रीडामनु
व्रतैः स्त्रीरत्नैरन्वितः प्रीतैरन्यो न्याबद्धबाहूभिः २ रासोत्सवः संप्रवृत्तो गोपीमंडलमंडितः योगेश्वरेण कृष्णो न ता
सामध्ये हयोर्द्वयोः प्रविष्टेन गृहीतानां कंठे स्वनिकटं स्थितः ३ यं मन्येरन्नमस्तावीद्विमानशतसंकुलम् दिवौकसांस
दाराणामौसुक्यापहततत्पनाम् ४

अयं स्त्रिंशोऽतोगोपीमंडलमध्यगोहरिः प्रियास्तारमयामासद्गदिनीवनकेलिभिः १ तत्तदा अंगहैराजन्
यद्वा तस्य भगवतोऽंगेन वपुषा करचरणाद्यवयवैर्वा उपचिताः समृद्धाः आशिषः यासां ताः १ रासक्रीडां रासोनाम बहुनर्तकीयुक्तो नृत्यविशेषः तां क्री
डाम् अन्योऽन्यमाबद्धाः संग्रथिता बाहवो यैस्तेः सह २ तस्मादित्यमभिनयेन दर्शयति रासोत्सव इत्यक्षरचतुष्टयाधिकेन सार्धेन तासां मंडलरूपेणा
वस्थितानां हयोर्द्वयोर्मध्ये प्रविष्टेन तेनैव कंठे गृहीतानां मुभयत आलिंगितानां कथं भूतेन यं सर्वाः स्थितः स्वनिकटं मामेवाच्छिष्टवानिति मन्येरन्न
तेन एतदर्थं हयोर्द्वयोर्मध्ये प्रविष्टेनेत्यर्थः नन्वेकस्य कथं तथा प्रवेशः सर्वसन्निहितत्वे वा कुतः स्यैकनिकटत्वाभिमानस्तासामित्यत उक्तं योगेश्वरे-
णेति अचिंत्यशक्तिनेत्यर्थः ३ तावत्तत्क्षणमेव औसुक्यापहततत्पनाम् ४ ६२

तत्तत्तस्य भगवतः श्रीकृष्णस्य अमलनिर्मलयशः जगुरिति ५ सप्रियाणां कृष्णसहितानां तुमुलः संकीर्णः ६ महामरकतोनीलमणिरिव हैमानां
मणीनां मध्ये मध्ये ताभिः स्वर्णवर्णाभिराश्लिष्टाभिः शुशुभे गोपीदृष्ट्याभिप्रायेण वा विनैव मध्यपदावृत्तिमेकवचनम् ७ स यथा ताभिः शतशतमेत
थाता अपितेन विरेजुरित्याह पादन्यासैरिति भुजविधुतिभिः करचालनैर्भज्यमानैश्च मध्ये श्वलद्भिः कुचैश्च पटैश्च गंडलोलैः गंडेषु चंचलैः स्वि
द्यन्मुख्यः स्विद्यन्ति स्वेदमुद्गिरन्ति मुखानियासांताः कवरेषु रशनासु च ग्रंथयो हृदायासाम् यद्वा तेषु तास्तु च अग्रंथयः शिथिलग्रंथय इत्यर्थः तत्र ना
नामूर्तिः कृष्णो मेघचक्रमिव तास्तु बहुविधास्तडित एव स्वेदस्तुषार इव गीतं गज्जितमिवेति यथा संभवमूह्यम् ८ नृत्यमानाः नृत्यंत्यः रक्तकंठ्यः
नानारागैरनुरंजितकंठ्यः कृष्णास्याभिमर्शेन संस्पर्शेन सुदिताः इदं विश्वम् ९ मुकुंदेन सह स्वरजातीः षड्जादिस्वरालापगतीः अमिश्रिताः कृष्णो

ततोदुन्दुभयोनेदुर्निपेतुः पुष्पवृष्टयः जगुर्गंधर्वपतयः सरस्त्रीकास्तद्यशोः मलम् ५ वलयानां नूपुराणां किंकिणी
नांचयोषिताम् सप्रियाणामभूच्छब्दस्तु सुलोरासमंडले ६ तत्रातिशक्तमेताभिर्भगवान्देवकीसुतः मध्येमणीनां
हेमानां महामरकतोयथा ७ पादन्यासेर्भुजविधुतिभिः सस्मितैर्भ्रूविलासेर्भज्यन्मध्ये अलंकृतपदैः कुंडलैर्गंडिलोलैः
स्विद्यन्मुख्यः कबररशनाग्रंथयः कृष्णवध्वो गायत्यस्तंतडित इव तामेधचक्रे विरेजुः ८ उच्चैर्जगुर्नृत्यमानारक्तकंठ्यो
रतिप्रियाः कृष्णाभिर्मर्शमुदितायद्गतिनेदमावृतम् ९ काचित्सममुकुंदेनस्वरजातीरमिश्रिताः उन्निन्ये पूजिता तेन-
प्रीयतासाधुसाध्विति तदैवध्रुवमुन्निन्येतस्यैमानंच बहूदात् १० काचिद्रासपरिश्रान्ता पार्श्वस्थस्य गदाभूतः जग्राह-
बाहुना स्कंधं श्लथं हृल्लयमल्लिका ११ तत्रैकां सगतं बाहुं कृष्णस्योत्पलसौरभम् चंदनालिसमाधाय हृष्टरोमाचुचुबह
१२ कस्याश्चिन्नाद्यविक्षिप्तकुंडलविषमंडितम् गंडगंडे संदधत्या अदात्ता बूलचर्वितम् १३ नृत्यंती गायती काऽपि
कूजन् नूपुरमेखला पार्श्वस्थाऽच्युतहस्ता अंश्रान्ता धास्तनयोः शिवम् १४

नीताभिरसंकीर्णाः प्रियमाणेनसंमानिताः तज्जात्युन्नय

नमो वध्रवंधुवाख्यंतानविशेषं कृत्वा उन्नितवती १० एवं नृत्यगीतादिना श्रीकृष्णसंमानितानां तासामतिप्रीतिविलसितं वृत्तमाह काचि
दिति श्रुत्यंति वलयानि मल्लिकाश्रयस्याः सा ११ उत्पलस्य सौरभमिव सौरभं यस्य तं बाहुम् १२ नादयेन नृत्येन विक्षिप्तयोश्चंचलयोः कुण्डलयो-
स्त्विषेण विषामंडितं गंडं कपोलं तथा भूतेस्वगंडे संदधत्याः संयोजयंत्याः १३ कूजतीनूपुरे मेखलाचयस्याः सा १४ ६२ ६२

एवमन्या अपि गोप्यो यथा यथं नाना विभ्रमैर्विजङ्गुरित्याह गोप्य इति १५ तत्र वादकेषु गायकेषु च सस्त्रीकेषु गंधर्वकिन्नरादिषु रसावेशेन सु-
 त्यक्तनृत्यसु चान्यामेव वाद्यादिसंपत्तिं दर्शयन् रससंभ्रममाह कर्णोत्पलेति कर्णोत्पलेऽश्च अलकविटंकेः अलकालं कृतैः कपोलैश्च यमैश्च व-
 ल्केषु श्रीः शोभायासांताः घोषाः किंकिण्यः वलयनूपुरघोषैर्वाद्यैः वादित्रैः स्वकेशोभ्यः स्त्रस्ताः स्त्रजोयासांताः एतेन तालगति संतुष्टाः केशाः सशिरः
 कंपपादेषु पुष्पवृष्टिभिर्वा कुर्वन्निष्कलेशितम् भगवता सह ननृतुः क्षत्रमरा एव गायकायस्यां रससभायाम् १६ यथा गोप्यो नाना विभ्रमैः भ-
 गवता सह विजङ्गुः एवं भगवानपि स्वविलासैस्ताभिः सह रेम इत्याह एवमिति तद्विलासानभिभूतस्यैवरतौ दृष्टान्तः यथाऽर्भक इति स्वप्रतिबिंबौ
 विभ्रमः क्रीडायस्य स इव अनेनैतद्दर्शितं स्वीयमेव सर्वकलाकौशलं सौगंध्यलावण्यमाधुर्यादि च तासु संचार्यताभिः सह रेमे यथाऽर्भकः स्वप्रति-
 बिंबौ रिति १७ तास्तु भगवद्विलासैराकुला बभूवुरित्याह तदंगेति तस्यांगसंगेन प्रकृष्टा मुत्सीति स्तया कुलानि अवशानींद्रियाणि यासांताः विभ्र-
 ल

गोप्योलब्धाः व्युत्कांतं श्रिय एकांतवल्लभम् गृहीतकंद्यस्तदोभ्यां गायं त्यस्तं विजङ्गुरे १५ कर्णोत्पलालकविटं
 ककपोलधर्मवल्कश्रियो वलयनूपुरघोषवाद्यैः गोप्यः समं भगवताननृतुः स्वकेशस्त्रस्तस्त्रजोभ्रमरा गायकरासगो-
 ष्याम् १६ एवं परिधंगकराभिर्मर्शस्निग्धे क्षणोद्दामविलासहासैः रेमे रमेशो ब्रजसुंदरीभिर्यथाऽर्भकः स्वप्रतिबिं-
 वविभ्रमः १७ तदंगसंगप्रसुदाकुलेंद्रियाः केशान्दुकूलकुचपट्टिकांवा नाजः प्रतिव्योढुमलंब्रजस्त्रियो विस्मस्तमा-
 लाभरणाः कुरूह १८ कृष्णविक्रीडितवीक्ष्य मुमुहुः खेचरस्त्रियः कामार्दिताः शशांकश्च सगणो विस्मितोऽभव-
 त् १९ कृत्वा तावन्तमात्मानं यावती गोपयोषितः रेमे स भगवांस्ताभिरात्मारामोऽपिलीलया २० तासामिति विहारेण
 श्रान्तानां वदनानिसः प्रामृजत्करुणः प्रेम्णा शान्तमेनांगपाणिना २१

थ बंधान् केशादीन् अंजसा प्रतिबोद्धुं यथा पूर्वधर्तुना लंन समर्थो ब-

भूवुः विस्मस्तामाला आभरणानि च यासांताः १८ न केवलं ता एवाकुलेंद्रियाः किंतु देव्योऽपीत्याह कृष्णविक्रीडितमिति किंच शशांकश्चेति अनेनैत-
 त्सूचितं शशांकेन विस्मितेन गतौ विस्मृतायां ततः प्राक्तनाः सर्वेऽपि ग्रहाः तत्र तत्रैव तस्थुः ततश्चातिदीर्घा सुरात्रिषु यथा सुरवं विजङ्गुरिति १९ किंच कृत्वा
 ति अयं भावः कात्यायनि महाभाये महायोगिन्यधीश्वरि नंदगोपसु तं देविपतिं मे कुरुते नम इति प्रत्येकं ताभिः प्रार्थनात् भगवताऽपि याता बलाब्रजं-
 सिद्धामये गारं स्थय क्षपादिति तथैव प्रतिश्रुतत्वात् तावन्तमात्मानं कृत्वा रेमे इति यावतीः यावत्यः २० कृपाऽतिशयमाह तासामिति २१

ततोऽतिहृष्टानागापानाचरितमाह गोप्यइति स्फुरतास्वणकुण्डलानाकुंतलानाचल्लिषागडपुयाश्वाः तयासुधितेनामृतधितेनहाससाहितेननि-
 रीक्षणेनचक्रषभस्यपत्नः कृष्णस्यमानंदधत्यः पूजांकुर्वत्यः तत्कर्माणिजगुः तस्यकररुहैः नखैः स्पर्शेनप्रमोदोयासांताः २२ अथजलकेलिमाह
 ताभिरिति तासामंगसंगेनघृष्टासंमर्दितायास्त्रकृतस्याअतएवतासांकुचकुंकुमेनरंजितायाः संबंधिभिर्गंधर्वपालिभिः गंधर्वपाः गंधर्वपतयइव-
 गायंतोयेअलयसैरनुद्रुतः अनुगतः सः कृष्णः वाऽउदकमाविशत् भिन्नसेतुः विदारितवप्रः स्वयंचातिक्कांतलोकवेदमर्यादः २३ स्वरतिः आत्मा
 रामोऽपिअत्रगोपीमंडलेअंभसिवा २४ स्थलजलक्रीडेदर्शितेवनक्रीडांदर्शयति ततश्चेति यमुनायाउपवनेजलस्थलप्रसूनानांगंधोयस्मिन्ते-
 नानिलेनजुष्टानिदिशांतदानिअंतायस्मिन् यद्वा दिशश्चतदंस्थलंचयस्मिन्नुपवनेभृंगाणांप्रमदानांचगणैरावृतः २५ रासक्रीडांनिगमयति एव

गोप्यः स्फुरत्सुरटकुण्डलकुंतलल्लिङ्गं डश्रियासुधितहासनिरीक्षणेन मानंदधत्यः ऋषभस्यजगुः कृतानिपुण्यानित
 ल्कररुहस्पर्शप्रमोदाः २२ ताभिर्युतः श्रममपोहितुमंगसंगघृष्टस्त्रजः सकुचकुंकुमरंजितायाः गंधर्वपालिभिरनुद्रुत
 आविशहाः श्रांतोगजीभिरिभराडिवभिन्नसेतुः २३ सौऽभस्यलंयुवतिभिः परिषिच्यमानः प्रेम्णोक्षितः प्रहसतीभिरित
 स्ततोऽग वैमानिकैः कुसुमवर्षिभिरीड्यमानोरेमेस्वयंस्वरतिरत्रगजेन्द्रलीलः २४ ततश्चकृष्णोपवनेजलस्थलप्रसून-
 गंधानिलजुष्टदिक्कटे चचारभृंगप्रमदागणावृतोयथामदच्युद्दिरदः करेणुभिः २५ एवंशशांकांशविराजितानिशाः
 ससत्यकामोऽनुरताबलागणः सिषेव आत्मन्यवरुद्धसौरतः सर्वाः शरत्काव्यकथारसाश्रयाः २६ राजोवाच
 संस्थापनायधर्मस्यप्रशमायेतरस्यच अवृतीर्णोहिभगवानंशोनजगदीश्वरः २७ सकथंधर्मसेतूनांवक्ताकर्त्ताऽभिर
 क्षिता प्रतीपमाचरद्ब्रह्मन्परदाराभिमर्शनम् २८

मिति सः कृष्णः सत्यसंकल्पः अनुरागिरुक्तीकदंबस्थः एवंसर्वानिशाः सेवितवान् शरत्काव्यकथारसाश्रयाः शरदिभवाः काव्येषुकथ्यमाना
 येरसास्तेषामाश्रयभूतानिशाः यद्वा निशाइतिद्वितीयाऽत्यंतसंयोगे शृंगाररसाश्रयाः शरदिप्रसिद्धाः काव्येषुयाः कथास्ताः सिषेवइति ए
 वमप्यात्मन्येवावरुद्धः सौरतः चरमधातुः नतुस्वलितोयस्येतिकामजयोक्तिः २६ २७ प्रतीपंप्रतिकूलमधर्ममित्यर्थः आचरत्कृतवान् नचे
 दमधर्ममात्रंकलंजभक्षणादिवत् किंतुमहासाहसमित्याह परदाराभिमर्शनमिति २८ ६२ ६२ ६२

आप्तकामस्य नायमधर्म इति चेत् यद्येवं कामाभावा निन्दितं केनाभिप्रायेण कृतवानिति पृच्छति आप्तकाम इति २९ परमेश्वरं कैमुतिकन्या-
येन परिहर्तुं सामान्यतो महतां वृत्तमाह धर्मव्यतिक्रम इति साहसं च दृष्टम् प्रजापतीन्द्रसोमविश्वामित्रादीनां तच्च तेषां तेजस्विनां दोषाय न-
भवतीति ३० तर्हि यद्यदाचरति श्रेष्ठ इति न्यायेनान्योऽपि कुर्यादित्याशंक्याह नैतदिति अनाश्वरो देहादिपरतन्त्रः यथारुद्रव्यतिरिक्तो विषमा-
चरन्मक्षयन् ३१ कथं तर्हि सदाचारस्य प्रामाण्यमत आह ईश्वराणामिति तेषां वचः सत्यमतस्तदुक्तमाचरे देव आचरितं क्वचित्सत्यमतः स्व-
वचो युक्तम् तेषां वचसा यदुक्तमविरुद्धं तत्तदेवाचरेत् ३२ ननु तर्हि तेऽपि किमेवं साहसमाचरन्ति तत्राह कुशलेति प्रारब्धकर्मक्षपणमात्रमे-
व तेषां कृत्यं नान्यदित्यर्थः ३३ प्रसक्तमाह किमुतेति कुशलाकुशलान्वयोनविद्यत इति किंपुनर्वक्तव्यमित्यर्थः ३४ एतदेव स्फुटीकरोति य-

आप्तकामो यदुपतिः कृतवानू वैतुगुप्सितम् किमभिप्राय एतन्नः संशयां छिंधि सव्रत २९ श्रीशुक उवाच
धर्मव्यतिक्रमो दृष्ट ईश्वराणां च साहसम् तेजोयमानां दोषाय बन्धैः सर्वभुजो यथा ३० नैतत्समाचरेज्जातु मनसा
ऽपि ह्यनीश्वरः विनश्यत्याचरन्मोक्ष्याद्यथारुद्रोऽब्धिजं विषम् ३१ ईश्वराणां वचः सत्यं तथैवाचरितं क्वचित् तै-
षां यत्स्ववचो युक्तं बुद्धिमांस्तत्समाचरेत् ३२ कुशलाचरिते नैषाभिहस्वार्थो न विद्यते विपर्ययेण वाऽनर्थो निरहं-
कारिणा प्रभो ३३ किमुताखिलसत्त्वानां तिर्यङ्मर्त्यादिवो कसाम् ईशितुश्चेति शतव्यानां कुशलाकुशलान्वयः ३४
यत्पादपंकजपरागनिषेवत्तायोगप्रभावविधुताखिलकर्मबंधाः स्वैरचरन्ति मुनयोऽपि न न ह्यमानास्तस्येच्छया तत्तव
पुषः कुत एव बंधः ३५ गोपीनां तत्पतीनां च सर्वेषामेव देहिनाम् योऽतश्चरति सोऽद्भ्यस्तः क्रीडनेनेह देहभाक् ३६
अनुग्रहाय भूतानां मानुषं देहमास्थितः भजते तादृशीः क्रीडायाः श्रुत्वा तत्परो भवेत् ३७

स्य पादपंकजपरागस्य निषेव-

णेन तृप्ताः यद्वा यस्य पादपंकजपरागे निषेवायेषां ते तथा ते च ते तृप्ताश्चेति भक्ता इत्यर्थः तथा ज्ञानिनश्च न न ह्यमानाः बंधनमप्राप्नुवंतः
परदारलंगोपीनामंगीकृत्य परिहृतम् ३५ इदानीं भगवतः सर्वातिर्यामिणः परदारसेवानामनकाचिदित्याह गोपीनामिति योऽतश्चरति
अध्यक्षो बुल्यादिसाक्षी स एव क्रीडनेन देहभाक् न त्वस्मदादितुल्यः येन दोषः स्यादिति ३६ नन्वेवं चेदाप्तकामस्य निन्दिते कुतः प्रवृत्तिरित्य-
त आह अनुग्रहायेति शृंगाररसाकृष्टचेतसोऽतिबहिर्मुखानपि स्वपरान् कर्तुमिति भावः ३७

नन्वन्यऽपिभिन्नाचाराः स्वचेष्टितमेवमेवेतिवदन्तित्राह नासूयन्निति एवंभूतैश्वर्याभावेतथाकुर्वन्तः पापाज्ञेयाइतिभावः ३८ ब्रह्मरात्रेब्रा
ह्मेमुहूर्तेउपावृत्तेप्राते ३९ भगवतः कामविजयरूपरासक्रीडाश्रवणादेः कामविजयमेवफलमाह विक्रीडितमिति अचिरेणधीरः सन्तुहद्रोगंका
मम् आश्रुअपहिनोतिपरित्यजतीति ४० सेयंश्रीपरमानंदसेविश्रीधरनिर्मिता श्रीभागवतभावार्थदीपिकादशमाश्रया १ इतिदशमे-
टीकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ चतुस्त्रिंशोऽहिनाग्रस्तनंदंहरिरमूसुचत् विद्याधंचांगिरःशापाच्छंखचूडंतथाऽवधीत् १ राक्षापदेश
तः कामकिंकरीकृत्यकामतः अनुगृह्यहन्वशानिन्येतथाविद्याधराधिपम् २ तदेवंकामानुग्रहमुखेनकामजयंप्रतिपाद्यतथैवविद्याधरजयंप्र-

नासूयन्नूरवलुकृष्णायमोहितास्तस्यमायया मन्यमानाः स्वपार्श्वस्थान्स्वान्स्वान्दारान्ब्रजौकसः ३८ ब्रह्मरा
त्रउपावृत्तेवासुदेवानुमोदिताः अनिच्छंत्योययुर्गोप्यः स्वगृहान्भगवत्प्रियाः ३९ विक्रीडितं ब्रजवधूभिरिदं च
विष्णोः श्रद्धान्वितोऽनुशृणुयादथवर्णयेद्यः भक्तिपरां भगवतिप्रतिलभ्यकामं हृद्रोगमाश्रयपहिनोत्यचिरेणधीरः ४०
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेरासक्रीडावर्णनं नामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ श्रीशुकउवाच ए
कदादेवयात्रायांगोपालाजातकौतुकाः अनोभिरनडुद्यत्तैः प्रययुस्तेऽबिकावनम् १ तत्रस्नात्वासरस्वत्यां देवंपशु
पतिविष्णुम् आनर्चुरहणैर्भक्त्या देवीचनृपतैऽबिकाम् २ गावोहिरण्यवासांसिमधुमध्वन्नमाहताः ब्राह्मणेभ्यो
ददुःसर्वे देवानः प्रीयतामिति ३ ऊषुः सरस्वतीतीरे जलप्राश्य धृतघृताः रजनीतां महाभागानंदस्ननं दकादयः ४
कश्चिन्महानहिसस्मिन्विपिनेतिबुभुक्षितः यदृच्छयागतोनंदशयानमुरगोऽग्रसीत् ५ सचुक्रोशाहिनाग्रस्तः
कृष्णकृष्णमहानयम् सूर्योभाग्रसतेतातप्रपन्नं परिमोचय ६ तस्यचाक्रदितंशुलागोपालाः सहस्रोस्थिताः ग्र-
स्तचदृष्ट्वाविभ्रांताः संप्रविच्यधुरुल्मुकैः ७ अलातैर्हन्यमानोऽपिनामुचत्तसुरगमः तमस्पृशत्यदाऽप्येत्यभ
गवान्सात्वतापतिः ८

तिपादयितुंतत्संगं दर्शयति एकदेति १ २ गावः गाः मधुमधुरं मध्वन्नं मधुना सहितमन्नम् ३ जलमात्रं
प्राश्योपोषिताः तांनिशांतत्रऊषुः न्यवसन् ४ महानहिरजगरः उरगः उरसागच्छन्नित्यलक्षितत्यसुक्तम् अग्रसीत् जग्रास ५ ६ विच्यधुः
ताडयामासः उल्मुकैर्ज्वलकाष्ठैः ७ अलातैः तैरेवोल्मुकैः हन्यमानोऽपितनंदं यदानासुंचत् तदाभगवानूपदातमस्पृशत् ८ ९ १०

भगवतश्चरणस्पर्शमात्रेणैव हताशम् विद्याधरे चर्चितं पूजितम् ९ गोपेष्वात्मन ऐश्वर्यं प्रकाशयितुमविहानिवन्तमपृच्छत् दीप्यमानेन वपुषा
समवस्थितम् १० यः परयाशोभया प्रकाशते स भवान्क इति ११ १२ ग्राहसं उपहसितवानस्मि प्रलब्धैरुपहसितैः मदीयेनैव पापेन निमित्तेन १३
यत्तु यतः शापात् १४ आपृच्छेस्वलोकं गंतुमनुज्ञायाचे हे अमी वहन् दुःखनाशन १५ १६ १७ १८ १९ अहिदेहं निहत्यैवं-

स वै भगवतः श्रीमत्पादस्पर्शहताशम् भोजे सर्पवपुर्हितारूपं विद्याधरार्चितम् ९ तमपृच्छद्दृषीकेशः प्रणतं समुप-
स्थितम् दीप्यमानेन वपुषा पुरुषं हेममालिनम् १० कौभवान् परयालक्ष्यारोचतेऽद्भुतदर्शनः कथं जुगुप्सितामेतां
गतिं वा प्रापितोऽवशः ११ सर्प उवाच अहं विद्याधरः कश्चित् सुदर्शन इति श्रुतः श्रिया स्वरूपसंपत्त्या विमानेना-
चरन् दिशः १२ ऋषीन् विरूपानं गिरः सः ग्राहसं रूपदर्पितः तैरिमां प्रापितो यो निंप्रलब्धैः स्वेन पाप्मना १३ शापो मेऽनु-
ग्रहायैव कृतस्तैः करुणात्मभिः यदहं लोकगुरुणा पदास्पृष्टो हताशम् १४ तं त्वाहं भवभीतानां प्रपन्नानां भयापहम्
आपृच्छे शापनिमुक्तः पादस्पर्शादमी वहन् १५ प्रपन्नोऽस्मि महायोगिन् महापुरुष सत्यते अनुजानीहि मां देव स-
र्वलोके श्वरेश्वर १६ ब्रह्मदंडादिमुक्तोऽहं सद्यस्तेऽच्युतदर्शनात् यन्नाम गृहं हन्नि रिव लान् श्रोतुं नात्मानमेव च १७
सद्यः पुनाति किं भूयस्तस्य स्पृष्टः पदाहिते इत्यनुज्ञाप्य दाशाहं परिक्रम्या भिवंद्य च सुदर्शनो दिवं यातः कच्छं चिदंश्च
मोचितः १८ निशम्य कृष्णस्य तदात्मवैभवं ब्रजो कसो विस्मितचेतः सस्ततः समाप्य तस्मिन् नियमं पुनर्ब्रजं नृपाय युक्त-
कथयंत आहताः १९ कदाचिदथ गोविंदो रामश्चाद्भुतविक्रमः विजृह्णतुर्वने रात्र्यां मध्यगौ ब्रजयाषिताम् २० उप-
गीयमानो ललितं स्त्रीजनैर्बद्धसौहृदैः स्वलंकृतानुलितांगौ स्त्रिग्विणौ विरजोऽबरो २१ निशा मुखं मानयता बुदितोऽदु-
पतारकम् मल्लिकागंधमत्तालिजुष्टकुसुदवायुना २२ जगतुः सर्वभूतानां मनः श्रवणमंगलम् तौ कल्पयंतौ युगपत्
स्वरमंडलमूर्च्छितम् २३

प्रागुन्मत्तं सुदर्शनम् तद्दुन्यादिनं कृष्णः शंखचूडमताडयत् १ तस्य संगमाह कदाचिदिति २० विरजोऽबरावि-
ति विरजसां निर्मले अंबरे योस्तौ २१ किंच निशा प्रवेशं स कुर्वंतौ उदित उडुपस्तारकाश्च यस्मिन् तत् मल्लिकागंधेन मत्ता अलयो यस्मिन् तत् २२
अनिबद्धत्वादयैर्युगपत्कल्पयितुमशक्यमपितौ स्वरमंडलमूर्च्छितं युगपत्कल्पयंतौ मनः श्रवणयोर्मंगलं यथाभवति तथा जगतुः अगायतामिति २३

सूक्ष्मतास्तद्गतलानां चत्ताः स्वसत्प्रभयत् दुकूलयस्मात्तमात्मानदहम् स्वस्ताः केशभ्यः स्वजायस्यतवततां नाविदन् २४ २५ निरीक्षताः नि
रीक्ष्यमाणयोः तौ नाथौ यस्य तम् प्रमदाजनं कलयामास २६ दस्युना व्याघ्रेण २७ माभौष्टुभयं न प्राप्नुतेत्यभयवाचौ २८ २९ ३० शिरसा
सहचूडामणिं जहारेत्यर्थः ३१ ३२ इति दशमे टीकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ पंचत्रिंशो वनं याते कृष्णो गोकुलयोषितः युग्मश्लोकानुगीते

गोप्यस्तद्गीतमाकर्ण्य मूर्च्छितानां विदन् रूपं स्रंसदुकूलमात्मानं स्वरस्तकेशस्त्रजंततः २४ एवं विक्रीडितोः स्वैरंगा यतोः
संप्रमत्तवत् शंखचूड इति रव्यातो धनदानुचरोऽप्यगात् २५ तयोर्निरीक्षतां राजस्तन्नाथं प्रमदाजनम् क्रोशंतं का
लयामास दिश्युदीच्यामशंकितः २६ क्रोशंतं कृष्णारामेति विलोक्य स्वपरिग्रहम् यथागादस्युनाग्रस्ताभ्यातरावन्व
धावताम् २७ माभौष्टुभयं न प्राप्नुतेत्यभयवाचौ शालहस्तौ तरस्विनौ आसेदतुस्तंतरसात्वरितं गुह्यकाधमम् २८ सवीक्ष्यता
वन्नुप्राप्तौ कालमृत्युद्वौ हि जन् विस्मृत्य स्त्रीजनं मूढः प्राद्वज्जीवितेच्छया २९ तमन्वधावद्भो विंदो यत्र यत्र सधावति
जिहीर्षुस्तच्छिरारत्नतस्थौरक्षन् स्त्रियो बलः ३० अविदूर इवाभ्येत्य शिरस्तस्य दुरात्मनः जहार सुष्टिने वांगसहचूडा
मणिं विष्कः ३१ शंखचूडनिहत्यैव मणिमादाय भास्वरम् अग्रजाया ददत्तीत्यापश्यंतीनां च योषिताम् ३२ इति
श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे शंखचूडवधो नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ श्रीशुक उवाच गो-
प्यः कृष्णो वनं याते तमनुद्भुतचेतसः कृष्णालीलाः प्रगायंत्यो निन्युर्दुःखेन वासरान् १ गोप्य ऊचुः वाम
बाहुकृतवामकपोलोलिगितफ्युरधरार्पितवेणुम् कोमलांगुलिभिराश्रितमार्गं गोप्य ईरयति यत्र मुकुंदः २

न निन्युर्दुःखेन वासरान् १ एवं रात्रिषु कृष्णेन स्वैरमभिरमितानां दिवा तद्विरहितानां मनुगीतेन दिननिस्तारप्रकारमाह गोप्य इति दुःखे
न कृच्छ्रेण १ वामबाहुकृतवामकपोल इत्यादीनि द्वादश युगुलानि हे गोप्यः वामे बाहौ तन्मूलैकतः अर्पितः वामकपोलो येन सः वलिगतेन
निते फ्युवौ येन सः वलिगितः मुकुंदः अधरे अर्पितं वेणुं कोमलाभिरंगुलिभिराश्रिता मार्गाः सप्तस्वरच्छिद्राणि यस्य तम् यत्र यदा ईरय
ति वादयति २ ७ ७ ७ ७ ७ ७

तदाव्योमयानानां सिद्धानां वनिताः सिद्धैः स्वप्रतिभिः सह वर्तमाना अपितु द्वेण्वीरितमुपधार्याकर्ण्यप्रथमं विस्मिताः ततः काममार्गणेष्वप्यः समर्पितानि चित्तानि याभिस्तास्तत्परं वशा इत्यर्थः सलज्जाः सत्यः कश्मलं ययुः अत्रलिंगम् अपस्मृताः विस्मृताः नीव्योयाभिरिति अतएवं भूतस्य कृष्णस्य विरहं कथं सहामं इति सर्वत्र वाक्यशेषः ३ हंत हे अबलाः इदं चित्रं शृणुत हारहासः हरिवद्विशदो हासो यस्य सः यद्वा वेणुवादनं अधो वदनेन हसतः हारेषु स्फुरन् हासो यस्य सः यद्वा हारवद्वदसि शोभमानो हासो यस्य सः यद्वा हाराणां हास इव विशदा स्फूर्तिर्यस्मिन्सुरसीति उरसि स्थिरा विद्यदिव लक्ष्मीर्यस्य सः यर्हि यदा कूजितवेणुर्नादितवेणुर्भवति ४ तदा व्रजे वृषामृगाः गावश्च वेणुवाद्येन हतानि चेतांसि येषां ते आरात् दूरादेव दंतैर्वशाः कवलायासायैस्ते दृता उत्तंभिताः कर्णायैस्ते निद्रिता इव लिखितचित्रमिव चासन् अविदुषांति रश्मि

व्योमयानवनिताः सह सिद्धैर्विस्मितास्तदुपधार्य सलज्जाः काममार्गणसमर्पितचित्ताः कश्मलं ययुः पस्मृतनीव्यः ३ हंत चित्रमबलाः शृणुते दं हारहास उरसि स्थिरविद्यत् नंदसूचुरयमार्त्तजनानां नर्मदो यर्हि कूजितवेणुः ४ वृंदशो व्रजवृषामृगगावो वेणुवाद्ये हतचेतसा आरात् दंतदष्टकवला धृतकर्णा निद्रिता लिखितचित्रमिव चासन् ५ बर्हिणस्तबकधातुपलाशैर्बद्धमल्लपरिबर्हविडंबः कर्हि चित्सबल आलिसगोपैर्गाः समावृणोति यत्र सुकुंदः ६ तर्हि भग्नगतयः सरितो वै तस्य दांबुजरजोऽनिलनीतम् स्पृहयतीर्वयमिवा बहुपुण्याः प्रेमवेपितभुजास्तिमितापः ७ अनुचरैः समनुवर्णितवीर्य आदिपुरुष इवाचलभूतिः वनचरोगिरितटेषु चरतीर्वेणुना क्वयति गाः सयं दाहि ८

दमतिचित्रमित्यर्थः ५ किंच अचेतनासु सरित्कृतदतीव चित्रमित्याहुः हे आलिसखि बर्हिणो मयूरस्य स्तबकाः मयूरपिच्छाः धातवो गौरिका दयश्च पलाशानि पल्लवाश्च तैर्बद्धासौ मल्लानां परिबर्हः परिकरस्तं विडंबयति अनुकरोतीति तथा समुकुंदः गोपैः सह वेणुनेति उपरितनमत्रापिज्ञातव्यम् यत्र यदा गाः सम्यगावृणोति ६ तर्हि तदा तद्व्यनिश्चयणात् अनिलेनानीतं तस्य पदांबुजरजः स्पृहयंत्य इव भग्नगतयः सरितः वै निश्चितं वयमिव ता अपि अबहुपुण्याः यतो न प्राप्नुवंति केवलं प्रेम्णा वेपिताः कंपिताः भुजाः तरंगाः यासां ताः स्तिमितानि श्वला आपो यासां ताः गोप्योऽपिलोचनयोस्तिमितजलाभवंतीति ७ स्थावरेष्वप्यतिचित्रं दृश्यत इत्याहुः अनुचरैर्गोपैर्देवादिभिर्वा सुगंधानां वाक्यमादिपुरुष इवेति अचलभूतिर्निश्चलश्रीः वेणुना तत्तन्वाग्नागानेन ८

तत्पतीनामपितथैवानंदइतिभावः एतानिविष्णुभक्तिलक्षणानि ९ किंच सरसिकमलवनेषु विहरतांपक्षिणामप्याकर्षणंतद्गतं किंचुनर-
न्येषामित्याहुः दर्शनीयतिलकइति दर्शनीयस्तिलकोयस्य दर्शनीयानांसुंदराणांमध्येसुरव्यइतिवाचनमालासुयादिव्यगंधातुलसीतस्याः
मधुनामत्तैः अलिकुलैः अलघुउच्चैरभीष्टमनुकूलंगीतमाद्रियन् आदरेणगृह्णन्त्यर्हिअधरेसंधितवेणुर्भवति १० तर्हि येसरसिसारसहंसाः
अन्येचविहंगास्तेचारुणागीतनहतचेतसएत्यतत आगत्यहरिसुपासत अमजन् तत्समीपेउपविविशर्वा हंतैतिविषादे ११ मेघोऽपिहरिं
सेवतइत्याहुः सहबलइति भोजनदेव्योगोप्यः सहबलः सरामः कृष्णः सगभिर्निर्मिताभ्यामवतंसाभ्यांकर्णभूषणाभ्यांविलासोयस्य यद्वा सु

वनलतास्तरव आत्मनिविष्णुं व्यंजयंत्यइवपुष्पफलाढ्याः प्रणतमारविटपामधुधाराः प्रेमहृष्टतनवः ससृजुः स
९ दर्शनीयतिलकावनमालादिव्यगंधतुलसीमधुमत्तैः अलिकुलैरलघुगीतमभीष्टमाद्रियन्त्यर्हिसंधितवेणुः
१० सरसिसारसहंसविहंगाश्चारुगीतहतचेतसएत्य हरिसुपासततेयतचित्ताहंतमीलितहृशोधृतगौनाः ११ स
हबलः सगवतंसविलासः सानुषुक्षितिभृतोव्रजदेव्यः हर्षयन्यर्हिवेणुरवेणजातहर्षउपरंभतिविश्वम् १२ म
हदतिक्रमणशंकितचेतामदमदमनुगर्जतिमेघः स्रुहृदमभ्यवर्षत्क्रमनोभिश्छायायाचविदधत्यतपत्रम् १३
विविधगोपरसेषु विदग्धोवेणुवाद्यउरुधानिजशिक्षाः तवसुतः सतिचदाधरबिंबेदत्तवेणुरनयत्स्वरजातीः १४

क्ताफलस्त्रगापीडेनविलासोयस्येति क्षितिभृतः सानुषुगिरेस्तटेषुवर्तमानः स्वयंजातहर्षः विश्वंहर्षयन्त्यदावेणुरवेणउपरंभति निनादयति
नादेनपूरयतीत्यर्थः १२ तदामेघः महतः कृष्णस्यातिक्रमणेशंकितंचेतोयस्यसः नपुरतोयातिनचोच्चैर्गर्जति किंतु तत्रैवस्थितः सन्वेणुरवमनुमंदमंदं
गर्जति किंच स्रुहृदं विश्वार्तिहरणादिसाम्यात्स्रुहृत्कृष्णस्तंक्रमनोभिरभ्यवर्षत् अदृश्यैर्देवैः क्रियमाणंकुसुमवर्षमेघैकल्पयितोक्तम् तुषारीवाकुसु
मतयाकल्पितः सएववादेवतारूपोऽभ्यवर्षदिति प्रतपादानपात्रायतइतिप्रतपत्रंछत्रंतच्छायायाकुर्वन्निति १३ अपिच महदेतदाश्चर्यमित्याहुः विविधेति
हेसतियशोदेतवसुतः नानागोपक्रीडास्रविदग्धोनिपुणोवेणुवाद्योविषयेनिजैवशिक्षायासुताः स्वोत्प्रेक्षितानलन्यतः श्रुताइत्यर्थः स्वरजातीनिषादक्र

षभादिस्वरालापभेदान् अनयन् उन्नीतवान् १४ ६९

तत्तत्ताः स्वस्वातीः सवनशः मंद्रमध्यमतारभेदेनयतोगीतध्वनिरागतः ततश्चानताकंधराचित्तंचयेषांतेऽपधार्यसमाकर्ण्यकवयः कौविदाः
पिननिश्चितंतत्त्वंतद्देदोयैस्तेकश्मलंमोहंययुरिति १५ अस्माकंतुमोहंकिंब्रूमइत्याहुः निजपदाब्जदलैरितिध्वजादीनिविचित्राणिललामानिचि
न्हानियेषांतैः निजानिपदान्येवाब्जदलानितैर्व्रजभवः स्वरतोदंस्वुराक्रमणव्यथाशमयन् वर्षणादेहेनधुर्योगजः तद्वद्वतिर्यस्यसकृष्णोवादित
वेणुःसन् १६ यद्व्रजतितेननिमित्तेनसविलासवीक्षणेनार्पितोमनोभववेगोयासृतावयम् कुजावृक्षास्तेषांगतिंगमिताः सत्यःमोहेननविदामः क
बरंवावसनंवेति १७ किंच मणिधरः मणीन्ग्रथितान्गोगणनार्थधरतीतिमणिधरः क्वचिद्देशेएतैर्मणिभिर्गाः आसमंताद्गणयन् तथादधि
तगंधायातुलसीतस्याः मालयासहवर्त्तमानः प्रणयिनः प्रियस्यानुचरस्यांसेभजंभक्षिपन्प्रयदाकदाचित् अगायत १८ तदाक्वणितवेणुरवेण

सवनशस्तदुपधार्यकरेशाः शक्रशर्वपरमेष्ठिपुरोगाः कवय आनतकंधरचित्ताः कश्मलंययुरनिश्चिततत्त्वाः १५ निजप
दाब्जदलैर्ध्वजवज्रनीरजाकुशविचित्रललामैः व्रजभुवः शमयन्स्वरतोदंवर्षधुर्यगतिरीडितवेणुः १६ व्रजतितेनव
यंसविलासवीक्षणापितमनोभववेगाः कुजगतिंगमितानविदामः कश्मलेनवसनंकबरंवा १७ मणिधरः क्वचिद्
गणयन्गामालयादधितगंधतुलस्याः प्रणयिनोऽनुचरस्यकदांसेभक्षिपन्भुजमगायतयत्र १८ क्वणितवेणुरवव
चित्चित्ताः कृष्णामन्वसतकृष्णागृहिण्यः गुणगणार्णमनुगत्यहरिण्योगोपिकाइवविमुक्तगृहाशाः १९ कुंददामकृ
तकौतुकवेषो गोपगोधनचृतोयमुनायाम् नंदसूनुनघेतववत्सो नर्मदः प्रणयिनांविजहार २०

वंचितानि अपहृतानिचित्तानियासांताः कृष्णाहरिणस्यगृहिण्योभार्याः गुणगणार्णगुणगणसमुद्रं कृष्णामनुगत्य प्राप्यताः कृष्णामेवान्व-
सतअन्वासत नन्यवर्त्ततइत्यर्थः कुतोयतोविमुक्तागृहाशयाभिस्तागोपिकाइवता अपिह्येवमेवान्वासतेति १९ तदेवंचंदावनप्रदेशेषुकी
डित्वासायान्हेगोधनानिपरावर्त्ययमुनायां क्रीडतस्तस्यसौभाग्यमनुवर्णयंति कुंदेति कुंददामकृतकौतुकवेषइतिगोपीनामुत्सवायकुंद
दामभिः कृतः कौतुकेनउत्सवेनवेषोऽलंकारोयेनसः हेअनघेयशोदेतववत्सः पुत्रः नंदसूनुः कृष्णः यद्वा सहैववद्व्यः कथयंत्यः काश्चित्तव
वत्सइतिकाश्चिन्नंदसूनुरितिचाहुः नर्मदः हर्षदः सनूयदाविजहार क्रीडतिस्म २० ६१ ६२ ६३ ६४
श्रीमज्जगदीश्वरायनमः श्रीगोपालोविजयते ६५ ६६ ६७ ६८ ६९

तदा मलयजस्य शानमलयजस्य च दनस्य वसराभिः शातश्चयः सस्यस्तनतकृष्णामानयन् अनुकूलयथातथा उपवाते वाजयाते यद्वा मलय-
जोदक्षिणोवायुः यद्वा मलयजस्य कृष्णो न स्वांगेः नुलितस्य स्पर्शेन मानयन् इति किंच बंदिन इव स्तावकाः संतः गंधर्वादिगणाः वाद्यगीतपुष्पवर्षा
दिभिः परिवव्रुः परित उपासत २१ आयांतमालोक्य हृष्यंत्यः परस्परमूचुः वत्सल इति व्रजस्य गवांच यद्वा व्रजे निबद्धानां गवामनुकंप्यानामस्मा
कमित्यर्थः वत्सलः हितकृत् कुतः यत् यस्मात् अगध्रः अगंधरतीति गोवर्द्धनोद्धरणः बहुशोरक्षणस्योपलक्षणमेतत् वृद्धैर्ब्रह्मादिभिः सेव्य
म् पथीति वंद्यमानचरणः सायं शीघ्रमागतुं न ददतीत्यर्थः उपोह्य एकीकृत्य गीतयुक्तो वेणुर्यस्य सः २२ अमयुक्तयाऽपि कांत्यानेत्राणां हर्षमुन्नय
न् उच्चैः प्रापयन् खुररजोभिः क्षुरिता व्याप्ताः स्रजो यस्य सहृदामस्माकमाशिषः मनोरथस्य दित्सया दातुमिच्छया देवक्या जठरे भवतीति तथा स ए

मंदवायुरनुवात्यनुकूलं मानयन् मलयजस्पर्शेन बंदिनस्तमुपदेवगणायै वाद्यगीतबलिभिः परिवव्रुः २१ वत्सलो व्र
जगवां यदगध्रो वंद्यमानचरणः पथिवृद्धैः कृत्स्नगोधनमुपोह्य दिनांते गीतवेणुरनुगोडितकीर्तिः २२ उत्सवं अमरुचाऽपि
दृशीनामुन्नयन् खुररजश्चक्षुरितस्त्रक् दित्सयैति सुहृदाशिष एष देवकीजठरभूरुद्रराजः २३ मदविधूर्णितलोचन ई
षन् मानदः स्वसहृदावनमाली बदरपांडुवदनो मृदुगंडमडयन् कनककुंडललक्ष्म्याः २४ यदुपतिर्द्विरदराजविहा
रो यामिनी पतिरिवैष दिनांते सुदितवल्क उपयाति दुरतं मोचयन् व्रजगवां दिनतापम् २५ श्रीशुक उवाच ए
वं व्रजस्त्रियोरजन् कृष्णालीलानुगायतीः रेमिरेः हस्सुतचित्तास्तन्मनस्कामहोदयाः २६

वोडुराजश्चंद्रः निर्वृतिहेतुत्वेन स ए

षएतीति २३ अतिसंभ्रमेण काश्चित्समीपमायांतं कथयंति ईषन्मदेन विधूर्णिते विह्वलिते लोचने यस्य सः बदरपांडुवदनः ईषत्येकबदरव-
त्पांडुरं वदनं यस्य सः अत्र हेतुः कनककुंडलयोर्लक्ष्म्याकांत्यामृदौ कोमलौ गंडौ यस्मिंस्तद्वदनं मंडयन्निति कोमलगंडस्थलं वा शोभयन्निति २४
यदुपतिरिति देवकीजठरभूरिति च प्रागयं वक्तुं देवस्य क्वचिज्जातस्तवात्मज इत्यादिगर्गवाक्यप्रसिद्धोक्तम् यद्वा सरस्वतदेयिवान् सात्वतां कुल इ-
ति वत् ज्ञात्वा काश्चिद्ददंतीति गजेन्द्रलीलः गजेन्द्रगतिरिति वा चंद्र इव प्रसन्नवल्कः व्रजगवामस्माकमनंतं दिनतापं च शमयन् उपयाति एष स
मीपमायातीति २५ एवं विरहदुःखेनापि नु अहो कृष्णालीला एव गायंत्यः तस्मिन् चित्तं चेतना जीवितं यासां तास्तस्मिन्नेव मनः संकल्परूपं या-
सां ताः अतो महाबुद्धय उत्सवी यासां ता अहः स्वपिरेमिरे २६

७१

७२

७३

७४

७५

इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे टीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ षट्त्रिंशोऽनुहतेरिष्टेनारदोत्तयाबलाच्युतौ वसुदेवसुतौ जालाकंसौः
 क्रूरं समादिशत् १ गोपीरासांतरायांतं शंखचूडनिहत्य शः अहन् गोपीमहानंदासहं दुष्टमरिष्टकम् २ एवं देवगंधर्वादिगीतवाद्यकुसुमवर्षा
 दिभिः कृष्णं प्राप्तं दृष्ट्वा व्रजस्य परमोत्सवे वर्तमाने तद्विरुद्धार्थं तस्य अधिकारार्थमथ शब्दः तर्हि तदा वृषभाकृतिरसुरस्तं वर्णयति सार्द्धं त्रयं गं महानं-
 तौ ककुत्सायौ यस्य खुरैर्विदारितां महोकंपयन् १ रंभमाणः वृषभजातिशब्दं कुर्वन् विलिखन् विदारयन् उद्यम्य ऊर्ध्वं कृत्वा वप्राणितदानि उ-
 त्क्षिपन् २ किंचित् किंचित् शकृन्मध्ये मध्ये ईषत् ईषत् पुरीषं मुंचन् तथा मूत्रयन् मूत्रमुत्सृजन् स्तब्धलोचनः अनिमिषलोचनः ३ यस्य ध्वनि-
 नागवां नारीणांच तत्र आचतुर्थाद्भवेत्प्रावः पातः पंचमषष्ठयोः अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्यादिति विभागः ककुदिगलपृष्ठशृंगे ४ ५ कृष्णकृष्णं

इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे चूदावनक्रीडागोपिकागीतनाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ श्रीशुक उवाच
 अथ तर्ह्यगता गोष्ठमरिष्टो वृषभास्तरः महो महाककुत्सायः कंपयन् खुरविक्षताम् १ रंभमाणः खरतरपदाच्च विलि-
 खन्महीम् उद्यम्य पुच्छवप्राणि विषाणाग्रेण चोद्धरन् २ किंचित् किंचित् शकृन्मुंचन् मूत्रयन् स्तब्धलोचनः यस्य निद्रा
 दितेनागनिष्ठुरेण गवां नृणाम् ३ पतंत्य कालतोग्भाः स्रवंति स्म भयेन वै निर्विशंति घनो यस्य ककुद्वचलशंकया ४
 तं तीक्ष्णशृंगमुदीक्ष्य गोप्योगोपाश्रितः पशवो दुदुर्भूतिराजन्संलज्य गोकुलम् ५ कृष्णकृष्णो तिते सर्वे गोविंदं
 शरणं ययुः भगवानपि तदीक्ष्य गोकुलं भयविद्रुतम् ६ मा भैष्टेति गिराश्वास्य वृषास्तरमुपाह्वयन् गोपालः पशूभि-
 र्मंदत्रासितैः किमसत्तम ७ बलदपहाहं दुष्टानां त्वद्विधानां दुरात्मनाम् इत्यास्फोट्याच्युतोऽरिष्टतलशब्देन कोपयन्
 ८ सरखुरं स भजामोगं प्रसाद्या विस्थितो हरिः सोऽप्येव कोपितो रिष्टः खुरेणावनिमुल्लिखन् उद्यम्य पुच्छं मन्मथः
 क्रुद्धः कृष्णमुपाह्वयन् ९ अग्रन्यस्त विषाणाग्रः स्तब्धासृक् लोचनोऽच्युतम् कटाक्षिप्याद्वचनं र्णमिद्रमुक्तो शनिर्य-
 था १०

रक्षेति ६ ७ एवं वदन् आस्फोट्य करतलेन बाहुमाहत्य तेन तलशब्देन कोपयन् ८ भुजाभोगं भजामुजः स एव भोगः स र्प-
 देहः तं सर्पदेहाकारं भजमित्यर्थः स्वयमच्युतः अन्यान् दुष्टान् हरति इति हरिः उद्यता ऊर्ध्वं गच्छता पुच्छेन मन्मथं तोमं धाय स्मिन् ९ अग्र-
 न्यस्ते विषाणाग्रे येन सः स्तब्धो असृक् तुल्यलोचनो यस्य सः कटाक्षिप्य कटाक्षेण तिर्यक् निरीक्ष्य १० ६२ ६२ ६२

प्रत्यपोवाह प्रतिलोमं व्यनुदत् ११ अपविद्धः अपक्षितः आपतत् आद्रवत् स्थिन्नानिस्वेदयुक्तानि सर्वाङ्गानि यस्य सः क्रोधमूर्च्छितः
क्रोधेन व्याप्तः १२ कृत्वा विषाणमुत्पाद्यते नैव जघान स चापतत् १३ मूत्रं च शकृच्च मूत्रशकृत् एकवद्भावः तदुभयं समुत्सृजन्नित्यर्थः पादं
श्वक्षिपन् इतस्ततश्चालयन् अनवस्थिते क्षणः प्रचलितनेत्रः कृच्छ्रं कष्टं जगाम अथ निर्ऋतेर्मृत्योः क्षयं निवासं जगाम कृच्छ्रं यथाभवति त
थामृत इति वा १४ नयनोत्सवः नयनानां मूर्तिमानुत्सवः १५ कामं व्रजे वसंतं तं कृष्णं तेन तु विस्मृतम् नारदः स्मारयामास कंसं दूतगिरैव तु तदा

गृहीत्वा शृङ्गयोस्तं च अष्टादशपदानि सः प्रत्यपोवाह भगवान् गजं प्रति गजो यथा ११ सोपविद्धो भगवता पुनरु-
त्थाय सत्वरः आपतत् स्थिन्नसर्वाङ्गो निःश्वसन् क्रोधमूर्च्छितः १२ तमापतंतं स निगृह्य शृङ्गयोः पदा समाक्रम्य नि-
पात्य भूतले निष्पीडयामास यथाऽद्रमं वरं कृत्वा विषाणेन जघान सोऽपतत् १३ असृग्बलं मूत्रशकृत्समुत्सृजन्
क्षिपंश्च पादाननवस्थिते क्षणः जगाम कृच्छ्रं निर्ऋतेरथ क्षयं पुष्पैः किरतो हरिमीडिरे सुराः १४ एवं ककुभिर्नह-
त्वा स्तूयमानः स्वजातिभिः विवेश गोष्ठं सबलैर्गोपीनां नयनोत्सवः १५ अरिष्टे निहतं दत्तं कृष्णनाडुतकर्मणा कं-
सायाथाह भगवान् नारदो देवदर्शनः १६ यशोदायाः सुता कन्या देवक्याः कृष्णमेव च रामं च रोहिणीं पुत्रं वसुदे-
वेन विष्यता १७ न्यस्तौ स्वमित्रेन नंदे वैयाभ्यां तं पुरुषाहताः निशम्य तद्भोजपतिः कोपात् प्रचलितेन्द्रियः १८ निशा-
तमसि मादत्त वसुदेवजिघांसया निवारितो नारदेन तत्सुतौ मृत्युमात्मनः १९ ज्ञात्वा लोहमयैः पाशैर्बन्ध सह
भार्यया प्रतियाते तु देवपौकंस आभाष्य केशिनम् २० प्रेषयामास हन्यतां भवतारामकेशवीं ततो मुष्टिकचाणू-
रशालतोशलकादिकान् २१ अमात्यान् हस्तिपांश्चैव समाहूया हभोजराट् भोभो निशम्यतामेतद्द्वारचाणूरमु-
ष्टिकाः २२

ह अरिष्ट इति देवदर्शनः देवर्षिः यद्वा एवं कथिते एवं भविष्यतीति साक्षादेव देवदेवत्वं दर्शनं ज्ञानं यस्य सः १६ आतेनैव नार-
देनोक्तमाह यशोदाया इति देवक्या अष्टमगर्भत्वेन प्रसिद्धां कन्यां यशोदायाः सुतामाह यशोदायाः सुतत्वेन प्रसिद्धं कृष्णं देवक्याः सुतमाह
रोहिणीं पुत्रं रामं च देवक्याः सप्तमं सुतमाह यद्वा नंदसुतत्वेन प्रसिद्धं रामं च वसुदेवभार्यायाः रोहिण्याः पुत्रमाह तौ वसुदेवसुतौ चेत्कथं व्रजं ग-
तौ तत्राह वसुदेवेनेति १७ १८ निवारित इति हते वसुदेवतौ पलायिताम् अतो मावध्यतामिति मंत्रं वदतानारदेन निवारित इति १९ २० २१ २२

मह्यंमनिदर्शितः विधात्रानारदेनवा २३ व्रजंगंतुमुद्यतोतावाह भवद्भामिति मंचाउत्तुंगस्तंभादिरनितस्थानानि २४ २५ अहितोशचू मा
दुषेवरदाय २६ अर्थतंत्रज्ञः अर्थसिद्धांतमेवजानातीति २७ हेदानपतेअक्रूर मैत्रंभिन्नकृत्यंत्वयाक्रियताम् त्वत्तोऽन्य आहतः सादरोहिततमश्च
नविद्यतइति २८ २९ ३० तौमेमृत्कर्नितरांसृष्टः वैकुण्ठसंश्रयैर्विष्णुसंश्रयैर्देवैः ३१ किंततस्तत्राह घातयिष्यतइतिकालकल्पेनमृत्युतुल्येन वै

नंदव्रजेकिलासातेसुतावानकदुंदुमेः रामकृष्णौततोमह्यंमृत्कः किलनिदर्शितः २३ भवद्भामिहसंभ्रातौहन्येतां
मल्ललीलया मंचाःक्रियताविविधामल्लरगपरिश्रिताः २४ यौराजानपदाःसर्वेपश्यतुस्त्वेरसंयुगम् महामात्रत्वया
मद्वरंगद्वार्युपनीयताम् २५ द्विपःकुवल्यापीडोजहितेनूममाहितो आरभ्यताधनुर्योगश्चतुर्दशाययाविधि वि
शसंतुपशून्मध्यान्भूतराजायमोदुषे २६ इत्याज्ञाप्यार्थतंत्रज्ञ आहूययदुपुंगवम् गृहीत्वापाणिनापाणिततोऽ
क्रूरमुवाचह २७ भोभोदानपतेमह्यंक्रियतामैत्रमाहतः नान्यस्त्वत्तोहिततमोविद्यतेभोजघृष्णिषु २८ अतस्त्वा
माश्रितःसौम्यकार्यगौरवसाधनम् यथेन्द्रोविष्णुमाश्रित्यस्वार्थमध्यगमहिषुः २९ गच्छनंदव्रजतंत्रसुतावानकदु
दुमेः आसातेताविहानेनरथेनानयमाचिरम् ३० निसृष्टः किलमेमृत्कर्देवैर्वैकुण्ठसंश्रयैः तावानयसमंगोपैर्नदा-
द्यैःसाभ्युपायनैः ३१ घातयिष्यइहानीतौकालकल्पेनहस्तिना यदिमुक्तौततोमल्लैर्घातयेवैद्यतोपमैः ३२ तयो-
निहतयोस्ततान्वसुदेवपुरोगमान् तद्वधून्निहनिष्यामिदृष्णिभोजदशाहकान् ३३ उग्रसेनचपितरस्थविररा
ज्यक्रासुकम् तद्भातरदेवकचयेचान्येविद्विषोमम् ३४ ततश्चेषामुहामित्रमवित्रीनष्टकंटका जरासंधोममगुरुर्हि
विदोदयितःसखा ३५ शंबरानरकोबाणोमस्यव कृतसोहदाः तैरहंकरपक्षीयान्हत्वाभोक्ष्येमहीनृपान् ३६
एतज्ज्ञात्वानयक्षिप्रंरामकृष्णाविहार्मकौ धनुर्मखनिरोक्षार्थद्रष्टुयदुपुरश्रियम् ३७ अक्रूरउवाच रा
जन्मनीषितंसम्यक्कृतवस्वावद्यमार्जनम् सिद्धसिद्धोःसमंभुर्याद्वैवंहिफलसाधनम् ३८

द्युतोपमैः अशानितुल्यैः ३२ ३३

३४ नष्टकंटकानष्टशत्रुः ननुकतिपयोऽसहहृधेननष्टकंटकाकथंस्यादितितत्राहजरासंधइति ३५ ३६ यदुपुरश्रियंद्रष्टुंचेति ३७ तत्रस्वमनी
षितंविचारितंसम्यक् स्वावद्यंमरणंतन्मार्जनंतथाऽप्येतावानभिनिवेशोनकार्यइतिमविष्यत्सूचयन्नाह सित्यसित्योरिति ३८ ६९

पुरुषकारस्यसव्यभिचारतामाह मनोरथानिति ३९ ४० इतिदशमस्कंधेटीकायांषट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ सप्तत्रिंशोहतेकेशिन्यच्युतोभा
विकर्मभिः नारदेनस्तुतः क्रीडन्व्योमासरमथावधीत् १ वृषवेपासुरंयद्वत्केशिनंहयवेषिणम् कंसप्राणसखंहत्वाकंसंव्यसामिवाकरोत्
२ केशीत्विति प्रथमश्लोकेनयएवंप्रभूतः केशीत्यनूद्यतंभगवानुपाह्वयत्इतिद्वितीयेनान्वयः महाहयःसन्महीनिर्जरयन्स्त्वय्यन्विदार
यन्नित्यर्थः सटाभिः केसरैः अवधूतानिइतस्ततः क्षिप्तानिअबुभ्राणिविमानानिचतैः संकीर्णनभः कुर्वन्हेषितैः अश्वजातिशब्दैर्भीषितम
खिलंविश्वंयेनसः १ २ तद्देवितैस्तैरितिनिष्ठुरैर्हेषितैर्वालैः पुच्छलोमभिर्विघूर्णिताः परिभ्रामिताः अंबुदायेनतम् आजौसंयामार्थम् आ

मनोरथान्करोत्यर्च्यैर्जनोदैवहूतानपि युज्यतेहर्षशोकाभ्यांतथाप्याज्ञांकरोमिते ३९ एवमादिशयन्नाक्रूरंमंत्रिण
श्वविस्मृत्यसः प्रविवेशगृहकंसस्तथाः क्रूरःस्वमालयम् ४० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअक्रूरसं
प्रेषणंनामषट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ श्रीशुकउवाच केशीतुकंसप्रहितःस्वुरैर्महीमहाहयोनिर्जरयन्म
नोजवः सटावेधूताब्जविमानसंकुलंकुर्वन्भोहेषितभीषिताखिलः १ विशालनेत्रोविकटास्यकोटरोबृहद्गुल्लो
लमहाघनोपमः दुराशयःकंसहितचिकीर्षुर्ब्रजसंनदस्यजगामकंपयन् २ तंत्रासयंतंभगवान्स्वगोकुलंतद्देवितैर्वा
लविघूर्णितांबुदम् आत्मानमाजौमृगयंतमग्रणीरूपाह्वयत्सव्यनदन्मृगेंद्रवत् ३ सतंनिशम्याभिसुरवोमुखेनखं
पिचन्नित्याभ्यद्रवदत्यमर्षणः जुघानपद्भ्यामरविंदलोचनदुरासदश्चंडजवोदुरत्ययः ४ तद्वचयित्वातमधोक्षजोरु
षापगृह्यदोभ्यांपरिविद्धपादयोः सावज्ञमुत्सृज्यधनुःशतोतरंयथोरगंताक्ष्यंस्ततोव्यवस्थितः ५

त्मानंरुष्णाम् अग्रणीःपुरतोनिर्गतः सन्नुपाह्वयत् स्वसमीपमाजुहाव सचकेशीतन्निशम्यमृगेंद्रवन्नादमकरोत् ३ ततः केशीतंरु
ष्णां हत्वासुरवेनखंपिबन्नियसुरवंविष्ट्याभिसुरवःसन्नभिजगाम किंच अत्यमर्षणः अतिकुपितः अत्यंतमसहमानोवाप्रत्यकूपद्भ्यांज
घान दुरासदः अन्यैरभिभवितुमशक्यः दुरत्ययः उद्यतःसन्दुरतिक्रमः अत्रहेतुः चंडजवः चंडः तीव्रःजवोवेगः धावनंयस्य ४ तद्वच
नंवंचयित्वातंचहननायप्रसारितयोः पादयोः हस्ताभ्यांगृहीत्वापरिविद्धपत्रामयित्वाव्यवस्थितः तथैवस्थितोबभूव ५
श्रीगोवर्धनोद्धारणायनमः ६९ ७९ ८९ ९९ १०९

व्यादायमुखं प्रसार्य वेगेन हरिं प्रत्याद्रवत् सोऽपि हरिः हसन् उत्तरं सव्यं भुजम् निर्भयत्वे दृष्टान्तः यथोरगं बिल इति ६ ततः किं तदाह दंता इति चर्वणा यमगवद्भुजं स्पृशन्तीति तथा ते व्यादानेन ये दंताः विवृताः अयो लोहं स्पृशन्तीति स्पृशः यद्वा तत्तमयः अतितमं लोहादिस्पृशन्तीत्यर्थेति आमयः जलोदरम् ७ लेंडं पुरीषमुत्सृजन् ८ कर्कटिका फलं हि पक्वं सदस्यं तं विदोर्णं भवति तद्वा हि दीर्णं तस्य देहात् विगतप्राणात् अविस्मितः गर्वरहितः अयत्नेन हतोऽरियेन सः ९ कंसाय कृष्णामादिश्यत द्रहस्यादिपैशुनैः कंसघातादिकृष्णस्य कार्यमावेदयन्मुनिः तदाह देवर्षिरित्यादिना नचायं सूचकः किंतु सर्वसहृदित्याह भागवतप्रवर इति १० अस्मद्द्रहस्यं वैरिणिकं सेसूचितवानिति माशं कीरित्याह कृष्णा

सलब्धसंज्ञः पुनरुत्थितोरुषा व्यादाय केशीतरसाऽपतद्हरिम् सोऽप्यस्य वल्के भुजमुत्तरं स्मयन् प्रवेशयामास यथोरगं बिले ६ दंतानिपेतुर्भगवद्भुजं स्पृशस्ते केशिनस्तत्तमयः स्पृशो यथा बाहुश्च तद्देहगतो महात्मनो यथा मयः स वयधे उपेक्षितः ७ समेधमानेन सहृष्णा बाहुना निरुद्धवायुश्चरणौ च विक्षिपन् प्रस्विन्नगात्रः परिवृत्तलोचनः पपात लेंडं व्यसृजन् क्षितौ ध्रुवः ८ तद्देहतः कर्कटिका फलोपमा द्यसोरपा कृष्णभुजं महाभुजः अविस्मितोऽयत्नहतारिरुत्सर्गैः प्रसूनवर्षैर्दिविषद्विरीडितः ९ देवर्षिरुपसंगम्य भागवतप्रवरो नृप कृष्णामाक्षिप्य कर्माणां रहस्ये तद्भाषत १० कृष्णकृष्णाप्रमेयात्मन्योगं शजगदीश्वर वासुदेवारिबलावाससात्वताप्रवरप्रभो ११ त्वमात्मा सर्वभूतानामेको ज्योतिरिवैधसाम् गूढो गुहाशयः साक्षी महापुरुष ईश्वरः १२

कृष्णोत्यादिना अयं भावः त्वमीश्वरो भूमा रदेत्यसंहारायावतीर्णोऽसि अतस्तदनु रूपाचरणेन विश्वं परिपालयेति तत्र त्वयितावत्प्रभयशं कैवलास्तीत्याह अप्रेमयात्मन् अपरिच्छिन्नरूपयोगेश अचिंत्यप्रभावजगदीश्वर विश्वनियंतः वासुदेव सर्वभूतेषु वर्तमान अखिलावास सर्वस्याश्रयसंप्रतिसात्वताप्रवरश्रेष्ठ प्रभो सर्वशक्ते ११ कथमेवं रूपोऽहमिति चेदत आह त्वमात्मेति न हिलं जीववत्परिच्छिन्नः किंतु सर्वभूतानामांतरा एकोऽनुस्यूत आत्मा अंतरनुस्यूतत्वे दृष्टान्तः एधसांकाष्ठानामंतर्ज्योतिरिवेति भूतेषु स्थितोऽपितेर्न दृश्यस इत्याह गूढ इति अचहेतवः गुहाशयः बुद्धेरप्यांतरः किंच साक्षी न हि साक्षी दृश्यत इत्यर्थः अपिच महापुरुषः अतः परिच्छिन्नमतिभिर्न ज्ञायस इत्यर्थः तर्हि सर्वांतरत्वे किंप्रमाणमत आह ईश्वर इति न हीश्वरं विना परतंत्राणां जीवानां प्रवृत्तिर्घटत इत्यर्थः १२

अहमीश्वरः अन्यत्सर्वमीशितव्यमित्येतदेवकुतइत्यतआह आत्मनेति साधनांतरनिरपेक्षएवात्माश्रयः स्वतंत्रः माययाशक्त्याभवान्गु-
णान्सृजतेसृष्टवान् तैः सृष्टैः सुणैरिदंविश्वंसृजसि अत्तिसंहरसि अवसिपालयसि ननुसृष्ट्यादिक्रियाषट्कारकसाध्येवदृष्टेत्याह सत्यं
कल्पइति नहिसंकल्पैकसाध्येबहिःसाधनापेक्षेतिभावः अतस्त्वमीश्वरइत्यपसंहारः १३ प्रकृतमाह सत्वमिति भूधरभूतानांभुवंधरतीतिभू-
धराराजानस्तद्रूपाणाम् १४ १५ परश्वोःहनीति अद्यैवाकूरएष्यतिश्वोमथुरांगंतासि परश्वश्चाणूरादींश्चत्वयानिहतान्द्रक्ष्यामीतिसिद्धव-
न्निर्देशोविज्ञापनप्रकारविशेषः १६ तस्यानुतदनंतरंशंखादीनांशंखः पंचजनः वधंद्रक्ष्यामीतिशेषः भाविनिर्देशमात्रमेतत्तत्तत्त्वानंतर्यीवि-
वक्षितम् १७ १८ भार्ययाजांबवत्यासहस्वधामतः महाकालपुरात् १९ २० द्वारकायावसन्द्वारकायांवसन्कर्त्ताकरिष्यति २१ असु-

आत्मनात्माश्रयः पूर्वमाययाससृजेगुणान् तैरिदंसत्यसंकल्पः सृजस्यत्स्यवसीश्वरः १३ सत्वंभूधरभूतानांदै-
त्यप्रमथरक्षसाम् अवतीर्णोविनाशायसेतूनांरक्षणायच १४ दिष्ट्यातेनिहतोदैत्योलीलयाःयंहयाकृतिः य-
स्यहेषितसंत्रस्तास्त्यजत्यनिमिषादिवम् १५ चाणूरमुष्टिकंचैवमल्लानन्याश्चहस्तिनम् कंसंचनिहतंद्रक्ष्येप-
रश्वोःहनितेविभो १६ तस्यानुशंखयवनसुराणानरकस्यच पारिजातापहरणमिद्रस्यचपराजयम् १७ उद्वाहवीरक-
न्यानांवीर्यशुल्कादिलक्षणम् नृगस्यमोक्षुणपापात्द्वारकायाजगत्यते १८ स्यमेतकस्यचमणोरादानंसहभार्यया मृत-
पुत्रप्रदानंचब्राह्मणस्यस्वधामतः १९ पौंड्रकस्यवधंपश्चात्काशिपुयश्चदीपनम् दंतवक्त्रस्यनिधनंचैद्यस्यचमहा-
क्रतो २० यानिचान्यानिवीयाणिद्वारकामावसन्भवान् कर्त्ताद्रक्ष्याम्यहतानिगेयानिकविभिर्भवि २१ अथतकाल-
रूपस्यक्षपयिष्णोरमुष्यैव अक्षौहिणीनांनिधनंद्रक्ष्याम्यर्जुनसारथेः २२ विशद्भुविज्ञानघनंस्यसंस्थयासमाप्तसर्वा-
थममोघवांछितम् स्वतेजसानित्यनिवृत्तमायागुणप्रवाहभगवन्तमीमहि २३

प्यविश्वस्यभूभारस्यवा २२ एवंविज्ञाप्यकृताभिन्नं

दनंभगवन्तंनमस्यतिद्वयेन विशुद्धविज्ञानघनमिति केवलंज्ञानैकमूर्तिम् अतएवस्वसंस्थया स्वरूपस्यसम्यक्स्थित्यैवपरमानंदरूपयासम्यगा-
प्ताःसर्वैःर्यायेनतम् आप्तकामतोक्तासत्यसंकल्पतामाह अमोघवांछितमिति ननुवांछाचेदस्तितर्हिदुर्निवारासंसृतिः अतआह स्वतेजसेति
चिच्छत्त्यानित्यनिवृत्तोमायाकार्यरूपोगुणप्रवाहोयस्मात्तम् अतोभगवन्तंनिरतिशयैश्वर्यमीमहि शरणंव्रजेमेति २३ ६२ ६२

ननुत्रिकालज्ञस्त्वं कथं मत्पपंचं न जानासि जानासि चेत्कथं मगुणप्रवाहं ब्रवीषितं ब्राह्मणमिति ईश्वरमन्यस्य वशयितारं स्वाश्रयमन्यस्य अवश-
मू अतः आत्ममायया आत्माधीनया मायया विनिर्मिता अशेषविशेषामहदाद्याः यादवादिरूपा वा कल्पना येन तं धुर्यं श्रेष्ठं न तोऽस्मीति २४ २५
२६ ननु नारदेन व्योमवधो न दृष्टस्तत्कथं व्योमवधप्रसक्तिरिति तत्रोच्यते प्रातरेव केशिवधानंतरं नारदेनोक्तमंगीकृत्य पुनस्तथैव पशून्पालयता-
व्योमोहतः यद्वा व्योमवधः पूर्वमेव वृत्तोऽपि वेषधारिवधप्रसंगादत्रोच्यत इति द्रष्टव्यम् केचित्सुनः शंखचूडवधात् पूर्वमेव पठन्ति च तमाह एकदेति

त्वामीश्वरं स्वाश्रयमात्ममायया विनिर्मिता शेषविशेषकल्पनम् क्रीडार्थमद्यात्तमनुष्यविग्रहं न तोऽस्मि धुर्यं यदुदु-
ष्ठासात्वताम् २४ श्रीशुक उवाच एवं यदुपतिष्ठन्त्वा भागवतप्रवरो मुनिः प्रणिपत्याभ्यनुज्ञातो ययौ
तद्दर्शनोत्सवः २५ भगवानपि गोविंदो हत्वा केशिनमाहवे पशून्पालयत्सालैः प्रीते ब्रजसुरवावहः २६ एकदा ते पशू-
न्पालाश्वारयंतो द्रिसानुषु चक्रुर्निलायनक्रीडाश्वोरपालापदेशतः २७ तत्रासन्नकतिचिच्चोराः पालाश्वकतिचि-
न्तृष मेषायिताश्च तत्रै केविजहुरकुतोभयाः २८ मयपुत्रो महामायो व्योमो गोपालवेषधृक् मेषायितानपोवाह
प्रायश्चोरायितो बहून् २९ गिरिदर्या विनिक्षिप्य नीतं नीतं महासुरः शिलयापि दधे हारचतुः पंचावशेषिताः ३०
तस्य तत्कर्म विज्ञाय कृष्णः शरणदः सताम् गोपान्नयंतं जग्राह दृक् हरि रिवौजसा ३१ सनिजरूपमास्थाय गिरिं द्र-
सद्दृशं बली इच्छन् विमोक्तुमात्मानं नाशक्रोद्धूणातुरः ३२ तं निगृह्या व्युतो दोष्य पातयित्वा महीतले पश्यतां दि-
विदेवानां पशुमारममारयत् ३३ गुहापिधानं निर्भिद्य गोपान्निःसार्य हृच्छ्रुतः स्तूयमानः सुरैर्गोपैः प्रविवेश स्वर्गो-
कुलम् ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे व्योमासुरवधो नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७

२७ २८ मेषायितान् मेषवदाचरितान् स्वयंचोरवदाचरितः सन्नपोवाह अपहृष्य निनाय २९ पिदधे छादितवान् ३० शरणदः आश्रय-
प्रदः हरिः सिंह इव ३१ ३२ पशुमारं पशुमारो यथाभवति तथा अनिश्वासमित्यर्थः ३३ सुविगोपैः स्तूयमान उपरिवैमानिकैः देवैरिति ३४
इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ अष्टत्रिंशो यथाध्यायन्नक्रूरोगो कुलंगतः तथैव रामकृष्णाभ्यांगृहं नी-
त्वा ससक्तः १ प्रातः केशिवधे वृत्ते द्वादश्यां निर्गतं सुनौ ततो व्योमे हतेऽक्रूरः सायंगो कुलमागमत् २ ६९ ६९

तदेव नारदेन कंसवधादिकार्यं विज्ञापिते श्रीकृष्णो मथुरांगंतुमुद्यतो वर्तते तदाः क्रूरोऽपि गोकुलमागमत् इत्याह अक्रूरोऽपीति अपीतिसंभावना
याम् १ २ अर्हते योग्याय ३ स्वस्य कृष्णस्य दर्शनेऽसंभवमाशंक्य पुनः संभावयति ममैतदिति द्वयेन विषयात्मनो विषया विष्टचित्तस्य शूद्रा
जन्मयस्य तस्य ब्रह्मकीर्तनं वेदोच्चारणं यथेति ४ यद्वा मैवं किंतु अधमस्य नीचस्यापि मयस्यादेव कुत इत्यत आह क्रियमाणः काल नद्येति अ
यं भावः यथानद्या क्रियमाणानां तृणादीनां मध्ये किंचित्कदा चित्तरति कूलं शोभोति तथा कर्मवशेन कालेन क्रियमाणानां जनानां जीवानां मपि म
ध्ये कश्चित्तरतिदिति संभवतीति ५ अतो नया प्रवृत्त्यैव ममामंगलं भवं नष्टमेव ज्ञायते भवो जन्म च सफलं जातमिति यद्यतः नमस्कृतिं प्रीत्यामि ६

श्रीशुक उवाच अक्रूरोऽपि च ताराभिर्मधुपुर्यामहामतिः उषित्वारथमास्थाय प्रययौ नंदगोकुलम् १ गच्छन्त्य
थि महाभागो भगवत्यंबुजे क्षेणे भक्तिं परां मुपगत एव मे तदचिंतयत् २ किं मया चरितं भद्रं किं तत् परमं तपः किं वाऽथा
प्यहं ते दत्तं यद् दृक्ष्याम्यद्य केशवम् ३ ममैतद्दुर्लभं मन्युत्तमं श्लोकदर्शनम् विषयात्मनो यथा ब्रह्मकीर्तनं शूद्रजन्म
नः ४ मैवं ममाधमस्यापि स्यादेवाच्युत दर्शनम् क्रियमाणः काल नद्या कश्चित्तरति कश्चन ५ ममाद्यामंगलं नष्ट
फलवांश्चैव मे भवः यन्नमस्ये भगवतो योगि ध्येयाधिपकजम् ६ कंसो बतः द्याकृतमेऽत्यनुग्रहं दृक्ष्येऽधिपं प्रहृतोऽ
मुनाहरेः कृतावतारस्य दुरत्ययं तमः पूर्वेऽतरन् यन्नस्वमंडलं लिषा ७ यदचिंतं ब्रह्मभवादिभिः स्मरैः श्रिया च देव्या
मुनिभिः ससात्वतैः गोचारणायां नुचैरश्ररदने यद्गोपिकानां कुचकुंकुमांकितम् ८ दृक्ष्यामि नूनं सकपोलनासिकं स्मि
तावलोक्य कुरुण कजलोचनम् सुखं मुकुटस्य गुडालकावृतं प्रदक्षिणं मे प्रचरति वमृगाः ९

अमंगलनाशो सूचकांतरमाह कंस इति बतत्याश्चर्ये अतिरबलः कंसोऽपि ममात्यंतमनुग्रहं कृतवान् यतोऽमुना कंसेन प्रहृतो हरेः अंधिपं द्र
क्ष्ये दृक्ष्यामीति पूर्वे अंबरीषादयः तमः संसारमतरन्तीर्णाः ७ अंधिपं विभावयति यदिति ब्रह्मादिभिरर्चितमिति परमैश्वर्यमाह श्रिया चेति
सौभाग्यातिशयम् मुनिभिः भक्तसहितैरिति परमपुरुषार्थत्वम् गोचारणायेति कृपालुत्वम् यद्गोपिकानामिति प्रेममात्रसलभत्वम् ८ मनोरथांतरं
करोति दृक्ष्यामीति शोभमानो कपोलौ नासिका च यस्मिन् तत् स्मितसहितः अवलोको यस्मिन् अरुणे कंजवल्ली चनेयस्मिन् तच्च तच्च सुखं गुडाल
कावृतं वक्रकेशावृतम् तदानीमेव शोभसूचकं दृष्ट्वा अतिहृष्यन्नाह प्रदक्षिणमिति ९

पुनरप्यन्यच्चिंतयति अप्यद्येति ईयुषः प्राप्तवतः लावण्यस्य धाम आश्रयः तस्य विष्णोः यद्वा विष्णोर्लावण्ययुक्तं यद्दामवपुस्तस्य उपलंभनं दर्शनं भविता भविष्यति अपि यद्येवं स्यात्तर्हि मह्यं मम दृशो लोचनस्य फलं न स्यादिति न अपि तु स्यादेवेत्यर्थः १० यद् ईक्षितेत्यादि चतुर्भिः कुलकम् तत्रैवं शंका नन्वस्मदादिव देवभोक्तृत्वकर्तृत्वादि धर्मैस्तत्र तत्र प्रतीयमानस्य कथं विष्णुत्वमितीमांशं कांश्लोकत्रयेणापाकुर्वन्त्यतुर्येन तमहं द्रक्ष्यामीति मनोरथं करोति तथा हि यद् ईक्षितेति असत्सतोः कार्यकारणयोः ईक्षिताः पि ईक्षणमात्रेण कर्त्ताः पि अहंरहितः अहंकारहीनः तथा अपास्ततमो भिदाश्रमः तमः स्वाज्ञानं ततः अज्ञानात् भिदाश्रमः ततोऽश्रमः अभिनिवेशादिः अपास्ता अपाकृतास्तम आदयो यस्मिन्सः कुत एतत्तत्राह स्वतेजसा विच्छिन्नानित्यस्वरूपसाक्षात्कारेण तथाऽपि स्वमायया स्वाधीनया मायया तदीक्षया तस्यैव ईक्षया प्राणाक्षधीभिः सहितैः आत्मनः

अप्यद्य विष्णोर्मनुजत्वमीयुषो भारवताराय भवो निजेच्छया लावण्यधाम्नो भवितो पलंभनं मह्यं न न स्यात्फलं जसा दृशः १० यद् ईक्षिताः हंरहितोऽप्यसत्सतोः स्वतेजसाऽपास्ततमो भिदाश्रमः स्वमायया तन्मन्त्रचित्तैस्तदीक्षया प्राणाक्षधीभिः सदनेषु भीयते ११ यस्याखिलामीव हभिः सुमंगलैर्वाचो विमिश्रा गुणकर्मजन्मभिः प्राणान्तिश्रुभान्तिपुनन्ति वैजगद्यास्तद्विरक्ताः शोषशोभनामताः १२ सचावतीर्णाः किल सात्वतान्वये स्वसेतुपाला मरवर्यशर्मकृन् यशोवितन्व न्नज आस्त ईश्वरो गायति देवाय दशोषमंगलम् १३ तत्त्वद्यनूनं महतां गतिगुरुत्रैलोक्यकांतं दृशि मन्महोत्सवम् रूपं धानं श्रियद् ईप्सितास्पदं द्रक्ष्ये ममासन्नुषसः सुदर्शनाः १४

आत्मनि स्वस्मिन्नेव रचितैः जीवैः सदनेषु चंद्रावनतरुषु गोपीगृहेषु च ली-

लया कर्माणि कुर्वन्सक्तवदभीयते आभिमुख्येन प्रतीयते ११ ननु सर्वथा हंकारादिरहितस्यात्मारामस्य लीलाऽपि कुत इत्याशंक्य परानुग्रहार्थेत्याशयेनाह यस्येति अखिलानि अखिलस्य वा अमीवानि पापानि घंतीत्यखिलामीव हानितैः तथा सुमंगलैः शोभनानि मंगलानि येभ्यस्तैः गुणाः करुणादयः कर्माणि जन्मानि च तैर्विमिश्रा युक्ता वाचः जगत्प्राणान्तिजीवयन्ति शंभान्ति शोभयन्ति पुनन्ति पवित्रयन्ति व्यतिरेकमाह या इति तैर्विरक्तारहितास्तास्तु स्वलंकृता अपि वस्त्राद्यलंकृतशववच्छोभमानाः मताः संमताः १२ स्वयं रचितान् सेतून् चर्णाश्रमधर्मान्पालयताममरवर्याणां सुखकर्त्ता सन्नवतीर्णः यद्यशः १३ त्रैलोक्ये एकमेव कांतं दृशि दृष्टिः तद्वतां महानुत्सवो यस्मात् यद्वा महानुत्सव एव अत एव श्रियद् ईप्सितमास्पदम् एवं मूर्तरूपं श्रीमूर्तिं धानं तमीश्वरं द्रक्ष्यामीति अत्र लिंगम् उषसः प्रभातसमयाः सुदर्शनाः शुभदर्शनाः सुखं प्रभातारजन्यः शुभसूचका वभूवुरित्यर्थः १४ ६९

किंच अथदर्शनानंतरं सपदितक्षणमेवरथादवतीर्णः सन् प्रधानपुरुषयोः रामकृष्णयोश्चरणं योगिभिरपि आत्मलाभाय केवलं धियैव धृतं-
साक्षादहं नमस्यामि आप्यांसह अनयोः सखीभूगोपांश्च नमस्यामीति १५ किंच अपीति अधास्यत्धास्यति तद्विभावयति दत्ताभयमिति सार्थे
न १६ बलिना तावत्पदत्रयपरिमितभूदानसमये तस्य हस्ते उदकं निहितम् कौशिक इन्द्रस्तेनापि कदाचित् किंचिन्निहितमिति ज्ञातव्यम् मुमुक्षू
णां संसारभयनिवर्तकम् सकामानामप्युदयप्रदं चेत्पुनः अतुरक्तानां परमं सुखदं चेत्प्राह यद्वा वाशब्दो वितर्कविहारे रासक्रीडायां सौगंधिक
स्य गंधद्वयगंधो यस्य तत्सौगंधिकगंधि १७ एवं परमाद्युग्रहं संभाव्य पुनरप्यसंभवमाशंक्य परिहरति नमसीति यद्यप्यहं कंसेन प्रहितः अतस्तस्य
दूतः तथापि मयि अरेरयमिति बुद्धिं न उपैष्यति न करिष्यतीत्यर्थः यतो विश्वदृक् सर्वज्ञः अतो मम चेतसोऽतश्च बहिः श्वयदाहितं चेष्टितमेतत् यः

अथावस्तुतः सपदीशयोरथात्प्रधानपुंसोश्चरणं स्वलब्धये धिया धृतं योगिभिरप्यहं ध्रुवं नमस्य आप्यांच सखीन्व
नौकसः १५ अप्यंघ्रिमूले पतितस्य मे विभुः शिरस्य धास्यन्निजहस्तपंकजम् दत्ताभयकालमुजंगरं हसाप्रोद्देजि
तानां शरणं विणानृणाम् १६ समर्हणं यत्र निधाय कौशिकस्तथा बलिभ्यापजगत्त्रये दत्ताम् यद्वा विहारे व्रजयोषि
तांश्च मंस्पर्शेन सौगंधिकगंध्यपात्रुदत् १७ नमस्युपैष्यत्यरिबुद्धिमच्युतः कंसस्य दूतः प्रहितोऽपि विश्वदृक् योऽ
तर्बहिश्चेतस एतदाहितं क्षेत्रज्ञ इक्षत्यमलेन चक्षुषा १८ अप्यंघ्रिमूलेऽवहितं कृतोजलिमासीक्षितासस्मितमार्द्र
यादृशा सपद्यप्यस्तसमस्तकिल्बिषो वोढा सुदरीतविशंकुज्जिताम् १९ सहृदयमंशातिमनन्यदेवतं दोष्यां बहू
भ्यां परिरप्स्यतेऽयमाम् आत्माहितीया क्रियते तदेव मे बंधश्च कुमालिक उच्छुसित्यतः २० लब्धांगसंगप्रणतकृता
जलिमावक्ष्यते कूरतते कुरुश्रवाः तदा वयं जन्मभृतो महीयसानेवाहतायो धिगमुप्यजन्मातत् २१

क्षेत्रज्ञः अंतर्धामीति

त्यज्ञानेनेक्षते अयं भावः चेतसो बहिरेव कंसमनुवर्ते अतस्तु कृष्णमेव तदेतदसौ हृदि स्थितो जानातीति यद्वा एतस्य जगतः ईहितमिति १८ अपि य
दि अंघ्रिमूले चरणोपांते अवहितं संयतं कृपाऽमृतेन आर्द्रयादृशमासीक्षिता द्रक्ष्यति तर्हि सपद्येव विनश्वरिव लकल्मषः परांगुदं वोढा प्राप्स्यामीति
१९ अथ सांपरिरप्स्यते आलिङ्गिष्यति यदा तदेव मे आत्मा देहः तीर्था क्रियते अतिपवित्रीकरिष्यते उच्छुसिति श्लयो भविष्यति अतो देहान् २० त
तप्पोस्तातेति तदा जन्मभृतः सफलजन्मानः अन्यथा तज्जन्मैव न भवतीत्याह महीयसेति महीयसा श्रीकृष्णो न यो नाहतः असुष्यतरस्य जंतोस्तज्जन्मधि

नवत्रिंशोपुरांगच्छत्यच्युतेगोपिकोक्तयः अकूरेणाथकालिंघांविष्णुलोकस्यदर्शनम् १ भक्तानांमनोरथाः सत्याभवन्तीतिद्योतयन्नाह सखो
पविष्टइति रामकृष्णाभ्यासुरुअधिकंमानितः १ २ ३ हेतातहेसौम्यस्वागतंयथातथाआगतः स्वज्ञातिबंधूनांस्वेकहृदः श्रातयः सपिंडाः
बंधवः असपिंडाः संबंधिनः तेषामपिकिमनमीवमपापमदुःखमिति यावत् अनामयमारोग्यम् ४ एवंप्रभोऽपिममनातिसंगतइत्याह किन्विति
अंगहेअकूरपृच्छेपृच्छामि नः अस्माकंकुलस्यामयेरोगेनोमातुलइतिनामयस्यतस्मिन् नः स्वानांज्ञातीनाम् तस्यप्रजासूच ५ अस्मत् अस्म

श्रीशुकउवाच सखोपविष्टः पर्यंकेरामकृष्णोरुमानितः लेभेमनोरथान्सर्वान्पथियान्सचकारह १ किमल
स्यभगवतिप्रसन्नेश्रीनिकेतने तथाऽपितत्पराराजन् नहियाच्छंति किंचन २ सायंतनाशनंकृत्याभगवान्देवकीसुतः
सहृत्सवृत्तंकंसस्यपप्रच्छान्यच्चिकीर्षितम् ३ श्रीभगवानुवाच तातसौम्यागतः कश्चिस्वागतंमद्रमस्तु
वः अपिस्वज्ञातिबंधूनामनमीवमनामयम् ४ किंनुनः कुशलंपृच्छेएधमानेकुलामये कंसोमातुलनामन्यगस्वानान
स्तत्प्रजासूच ५ अहोअस्मदपूडूरिपित्रोर्वृजिनमार्ययोः यद्देतोः पुत्रमरणंयद्देतोर्वधनंतयोः ६ दिष्ट्याः ददर्शनं
स्वानांमह्यं वः सौम्यकाक्षितम् संजातंवर्ण्यतांताततत्वागमनकारणम् ७ श्रीशुकउवाच पृष्टोभगवता
सर्ववर्णयामासमाधवः वैरानुबंधयदुषुवसदेववधोद्यमम् ८ यत्संदेशोयदर्थंवा दूतः संप्रेषितः स्वयम् यदुक्तंनारदे
नास्यस्वजन्मानकदुंदुभोः ९ श्रुत्याः कूरवचः कृष्णोबलश्चपरवीरहा महस्यनंदपितरंराजादिष्टंविजज्ञतुः १० गोपान्
समादिशत्सोऽपिगृह्यतांसर्वगोरसः उपायनानिगृणहीध्वंयुज्यतांशकटानिच ११ यास्यामः श्वोमधुपुरींदास्यामोनृपते
रसान् द्रक्ष्यामः सुमहत्सर्वयांतिजानपदाः किल एवमाधोषयत् क्षत्रानंदगोपः स्वगोकुले १२

निमित्तं वृजिनंदुःखम् आर्ययोः नि
रपराधयोः यद्देतोर्धः अहमेवहेतुः तस्मात् ६ हेसौम्यस्वानां वोदर्शनमद्यममसंजातंतत् दिष्ट्यामद्रम् ७ माधवः मधोर्वंशजः ८ यः धनुर्मख-
च्छासंदेशोयस्य यदर्थंचाणूरादिभिर्घातनार्थम् अस्यकंसस्यस्वजन्मकृष्णजन्मआनकदुंदुभोः सकाशात् ९ विजज्ञतुः विशेषेणज्ञापयामा-
सतुः १० सोऽपिनंदोगोपान्समादिशत् तदेवदर्शयति गृह्यतामित्यादिना गोरसः क्षीरादिः उपायनानिउत्तमवस्तूनि ११ रसान् घृतादीन् शब्द-
च्छलेनेदंसूचयति अविकल्प्यस्परोगस्यचिकित्सार्थम् रसान्दास्यामइति क्षत्रावजरक्षाधिकृतेन आधोषयत् सर्वतोघोषितवान् १२ ६४

ताः कृष्णकजावनाः गोप्यस्तदनुत्तदा अक्रूरमागतमुपश्रुत्या १३ काश्चित्तल्लुतहत्तापश्वा
 श्वासस्तेनस्लानामुखश्रीर्यासांताः वभूवुरिति दुकूलानिचवलया निचकेशग्रंथयश्च स्तंसंतो दुकूलादयोयासांतथाभूताः काश्चनवभूवुरि-
 ति १४ तस्यश्रीकृष्णस्यानुध्यानेन निवृत्ता अशेषाश्चक्षुरादिवृत्तयोयासांताः इमंलोकंदेहमपिनजानंतिस्म सुक्ताइवेति १५ अपराः स्त्रियः शौ-
 रेः गिरः स्मरंत्यः संसुमुहुः कथंभूताः अनुरागेणयत्स्मितंतेन ईरिताः हृदिस्पृशंतीतिहृदिस्पृशः मनोज्ञाः चित्राणिपदानियास्रताः १६ १७
 विरहेणकातराः विह्वलाः अच्युतेआशयश्चित्तंयासांताः १८ कृष्णसंगतिंविधायविघट्टयतीतिविधातारंपत्येवमाक्रोशंत्य आहुः अहोइति मे

गोप्यस्तास्तदुपश्रुत्यवभूवुर्यथिताभूशम् रामकृष्णौपुरीनेतुमक्रूरंव्रजमागतम् १३ काश्चित्तल्लुतहत्तापश्वा
 सस्लानामुखश्रियः स्तंसंदुकूलवलयाकेशग्रंथयश्चकाश्चन १४ अन्याश्चतदनुध्याननिवृत्ताशेषवृत्तयः नाभ्यजा-
 नन्निमंलोकमात्मलोकंगतोइव १५ स्मरंत्यश्चापराः शौरेरनुरागस्मितेरिताः हृदिस्पृशाश्चित्रपदागिरः संसुमुहुः
 स्त्रियः १६ गतिंसललितान्चेष्टास्निग्धहासावलोकनम् शोकापहानिनर्माणिप्रोदामचरितानिच १७ चिंतयंत्या
 मुकुंदस्यलीलाविरहकातराः समेताः संघशः प्रोचुरश्चुमुख्योऽच्युताशयाः १८ गोप्यऊचुः अहोविधात
 स्तवनंकचिद्व्यासंयोज्यमेव्याप्रणयेनदेहिनः ताश्चाकृतार्थान्वियुनक्ष्यपार्थकंविक्लीडितंतेऽर्भकचेष्टितंयथा १९
 यस्त्वंप्रदश्यामितकुंतलावृतंमुकुंदवल्लंस्कपोलमुन्नसम् शोकापनोदस्मितलेशसुंदरं करोषिपारोक्ष्यमसाधु
 तेकृतम् २० क्रूरस्त्वमक्रूरसमारख्ययास्मनश्चक्षुर्हिदत्तहरसेवताज्ञवत् येनैकदेशोऽखिलसर्गसौष्टवंत्वदीयम्
 द्राक्षमवयमधुहिषः २१

आहिताचरणेनप्रणयेनस्नेहेनच अकृतार्थान् अप्राप्तभोगानपितान्वियुनक्षि वियोजयसि तस्मान्नतवदया
 बालिशोऽपित्वमित्याहुः अपार्थकमिति १९ विगर्हितंतवेदंकर्मेत्याहुः यस्त्वमिति शोकमपनुदतीतिशोकापनोदः सचासौस्मितलेशश्च गूढहा-
 सः तेनसुंदरंमुकुंदस्यवक्रंसकृत्प्रदश्यपुनस्तस्यपारोक्ष्यमदृश्यतां करोषि अतस्तवकृतंकर्मअसाधुनिंद्यमित्यर्थः २० किंच दत्तापहारित्वे
 नातिक्रूरस्त्वमित्याहुः क्रूरस्त्वमिति नन्वक्रूरोहरतिनाहमितिचेदत आहुः अक्रूरसमारख्ययेति नह्येवंकर्तुमन्यः प्रभवति अतोनामांतरेणस्म
 ध्रुवंत्वमेवागतोऽसि कृष्णंहरामिनयुष्मच्चक्षुरितिचेन्नयेनत्वद्वत्तेनचक्षुषामधुहिष एकदेशेनेत्रवक्त्रादौत्वदीयंसमग्रं सृष्टिनैपुण्यमद्राक्ष्म
 दृष्टवत्योवयम् तच्चक्षुः अयंभावः ममसर्वरहस्यमाभिर्ज्ञातमितिअमर्षेणैवकृष्णंवियोजयन्नस्मानंधीकरोषीतिच २१ ६२ ६२

विधातारं विहाय परस्परमूचुः ननंदसूचुरिति बतेति खेदे क्षणभंगं अस्थिरं सौहृदं यस्य सः गृहादीन् विहाय अद्वासांस्तान् तस्यैव दास्यमुपगताः स्वकृतानुरागः तत्कृतेनैव स्मितादिना परवशा अपिनः अस्मान्न समीक्षते न वनं वनं प्रियं यस्य सः अत एनं निवारयाम इति भावः २२ सौख्यमूचुः स्वसंप्रभातेति ब्रजस्पतेः श्रीकृष्णस्य मुखं पास्यंति आदरेण द्रक्ष्यंति कथं भूतम् अपांगेन नेत्रं प्रांतेन उल्ललितमुज्जृम्भितं स्मितमेवासवोरसोऽयस्मिन् तत् यद्वा अपांगो ललितस्मितेनासवरूपं यन्मुखम् तत्तद्व्यपानं मुख्यमेव संभावयंति २३ ननु द्वित्राणि दिनानि तथा भवतु नाम तथाऽप्यस्मत्स्नेहाकृष्टः पित्रादिभिश्च परावर्तितः आगमिष्यतीत्याशंक्याहुः हे अबलाः तासां मधुचन्मंजुभिर्भाषितैर्वशीकृतचित्तस्तथा तासां सलज्जस्मितैर्विभ्रमैर्भ्रमन् परवान् पित्रादिपरतंत्रोऽपि यद्वा ब्रजे परे अन्ये बंधवः संतियस्य तथा मनस्वी धीरोऽपि ग्राम्याः अविदग्धानः कथं प्र

ननंदसूचुः क्षणभंगं सौहृदः समीक्षतेनः स्वकृतानुरागं विहाय गेहान् स्वजनान् सक्तान् पतींस्तद्दास्यमद्भोपगतां न वप्रियः २२ सुरसंप्रभातारजनीयमाशिषः सत्याबभूवुः पुरयोषितां ध्रुवम् याः संप्रविष्टस्य मुखं ब्रजस्पतेः पास्यं त्यपांगो ललितस्मितासवम् २३ तासां मुकुटो मधुमंजुभाषितैर्गृहीतचित्तः परवान् मनस्यपि कथं पुनर्नः प्रतियास्यतेऽबला ग्राम्याः सलज्जस्मितविभ्रमैर्भ्रमन् २४ अद्य भ्रवंतं दृशां भविष्यते दाशार्हं भोजं धकृष्णि सात्वताम् महोत्सवः श्रीरमणं गुणास्पदं द्रक्ष्यंति ये चाध्वनिदेवकीसुतम् २५ मैतद्विधस्याकरुणस्य नाम भूदकूर इत्येतदतीवदारुणः यो सावनाश्वास्य सकदुःखितजनप्रियात् प्रियं नेष्यति पारमध्वनः २६ अनार्द्रधीरेष समीस्थितौरथं तमन्वमीचत्वरयंति दुर्मदाः

तियास्यते प्रत्येक्यतेन कथं चिदित्यर्थः २४ किंच अस्मदुत्सवभाजोऽन्य एवाद्य भविष्यंतीत्याहुः

अद्येति तत्र पुरे दाशार्हादीनां दृशः दृष्टेर्महानुत्सवो भविष्यते भविष्यति ये देवकीसुतं द्रक्ष्यंति तथा ये चाध्वनिगच्छंतं द्रक्ष्यंति तेषामपि दृशो भविष्यतीति यद्वा दृश इति द्वितीया तेषां दृशो नेत्राणि महोत्सवो भविष्यते प्राप्स्यति प्राप्त्यर्थस्य भवते रात्मनेपदित्वात् २५ अकूरं शपंत्य आहुः मैतद्विधस्येति एषा विधा विधानं कर्म यस्य अत एव निष्कृपस्य अकूर इति शोभनं नाम मा भूत् तत्र हेतुः अतीवदारुण इत्यादि प्रियात् प्राणादपि प्रियतरं कृष्णमध्वनः पारमस्मद्गुणोच्चरत्वादतिदूरं देशं नेष्यति २६ अहोधिगस्मज्जीवितमित्याहुः आनार्द्रधीरिति अनार्द्रा कठिनाधीर्यस्य सः तावदेव कृष्णोरथमधिरूढः

अस्याविनयमालक्ष्यस्थविरश्वापेक्षिततेननिवारितवतइत्यर्थः किंचदेवचेति अयमावः यदिदेवमस्माकमनुकूलभवताहोविघ्नः काश्चिदपाम
ध्येप्रतिहन्येत अकस्मात्त्वज्जपातोभवेत् अन्यद्वाकिंचिदनिष्टंस्यात् नतुतकिंचिदस्तीति २७ परस्परंसंमंच्यसाहसमधिरुह्याहुः निवारयाम
इति अकरिष्यन् करिष्यन्ति निमिषार्द्धदुस्त्यजात्सुकुंदसंगात्विध्वंसितानिवियोजितानि अतएवदीनानिचेतांसियासामेवंभूतानामस्माकंनमृ-
त्योरपिभयमित्यर्थः २८ इतोऽपिकारणादवश्यंसाहसमेवावलंबनीयमित्याहुः हेगोप्यः यस्यललितंस्मितंचवल्गुमंत्रश्चलीलाऽवलोकश्चपरिरं-
भणंचानुरागेणैतानियस्यांरासगोष्ठ्यांरासक्रीडासभायांनः अस्माभिः क्षणदाः रात्रयः क्षणमिवनीताः तमसुंरुष्णांविनादुरंतंतमः विरहदुःखं
कथंचनुअतितरेमनकथंचिदित्यर्थः २९ किंच आस्तांतावत्तमोऽतितरणंजीवनमेवकथंस्यादित्याहुः यइति अन्हः क्षयेदिनावसानेरवुररजोभिः

गोपाअनोभिःस्थविरैरुपेक्षितंदैवंचनोद्यप्रतिकूलमीहते २७ निवारयामःसमुपेत्यमाधवंकिंनोऽकरिष्यन्कूलवृद्ध
बांधवाः सुकुंदसंगान्निमिषार्द्धदुस्त्यजाद्देवेनविध्वंसितदीनचेतसाम् २८ यस्यानुरागललितस्मितवल्गुमंत्रली-
लाऽवलोकपरिरंभणरासगोष्ठ्याम् नीताःस्मनः क्षणमिवक्षणदाविनातगोप्यः कथंचन्यतितरेमतमोदुरतम् २९
योऽन्हः क्षयेव्रजमनतसरवःपरीतोगोपैर्विशन्नरवुररजश्छुरितालकस्त्रक वेणुं कृष्णन्स्मितकटाक्षनिरीक्षणंनवि-
त्तंक्षिणोत्यमुमृतेनुकथंभवेम ३० श्रीशुकउवाच एवंब्रुवाणाविरहातुराभृशं व्रजस्त्रियः कृष्णाविषक्तमा-
नसाः विसृज्यलज्जारुरुदुःस्मसुस्वरंगोविंददाभोदरमाधवेति ३१ स्त्रीणामेवरुदतीनामुदितेसवितर्यथ अकू-
रश्चोदयामासकृतमैत्रादिकोरथम् ३२ गोपास्तमन्वसज्जतनदाद्याःशकदैस्ततः आदायोपायनंभूरिकुंभान्गोर-
ससंभृतान् ३३ गोप्यश्चदयितंकृष्णामनुव्रज्याचुरंजिताः प्रत्यादेशंभगवतःकाक्षंत्यश्चावतस्थिरे ३४

छुरिताधूसराअलकाः स्त्रजश्चयस्यसः व्रजंविशन्स्मितेनयत्कटाक्षनिरीक्षणंतेननश्चित्तंक्षिणोति हरति असुंरुष्णांविनाकथंभवेम
जीवेम ३० कृष्णोविषक्तानिमानसानियासाम् सस्वरमुच्चैः ३१ क्रूरमक्रूरतः शुल्बकंसंकंसनिषूदनः गोपीमनोरथारामःसरामः स्वपु-
रंययौ स्त्रीणामिति ताअनादृत्यकृतमैत्रादिकः मैत्रंमित्रदैवतंसंध्योपासनंतदादिकर्मकृतंयेनसः ३२ अन्वसज्जंत अन्वगच्छन् ३३
अनुरंजिताः परावृत्त्यनिरीक्षणादिभिः किंचिदानंदिताःप्रत्यादेशंप्रत्यारब्धानम् ३४

तप्यतीः संतप्यमानाः आयास्येशीघ्रमागमिष्यामीति दूतवाक्यैः ३५ लघ्णामनुप्रस्थापिताः आत्मानश्चित्तानियामिस्ताः लेख्यमयपुत्तिका
इव निश्चलाः ३६ ३७ ३८ वृक्षाणां खंडं समूहमुपगम्य ३९ शान्ताभ्यः शंकितः सन्नरथोपरि निवेश्य ४० ब्रह्मवेदं जपन् केमौ बालौ कृतौ म-
ह्माविति शंकितचेतसे अक्रूराय जले रूपमत्याश्रयं व्यदर्शयत् ४१ ४२ ४३ सिद्धादिभिः स्तूयमानम् ४४ सहस्रं शिरांसि यस्य समं सह

तास्तथा तप्यतीर्वाक्ष्यस्व प्रस्थानेयदत्तमः सांत्वयामास स प्रेमैरायास्य इति दौत्यकैः ३५ यावदा लक्ष्यते केतुर्वा विद्रेणू
रथस्य च अनुप्रस्थापितान्मानो लेख्यानीवोपलक्षिताः ३६ तानिराशानिवृत्तुर्गोविंदविनिवर्त्तने विशोका अह
नानि न्युर्गोयत्यः प्रियचेष्टितम् ३७ भगवानपि संप्राप्तो रामाचक्रयुतो नृप रथेन वायुवेगेन कालिंदा मघनाशिनी
म् ३८ तत्रोपस्पृश्य पानीयं पीत्वामृष्टमणिप्रभम् वृक्षखंडमुपगम्य सरामोरथमाविशत् ३९ अक्रूरस्तावुपामं
श्च निवेश्य चरथोपरि कालिंदा हृदमागत्य स्नानविधिवदाचरत् ४० निमज्ज्य तस्मिन्सलिले जपन् ब्रह्मसनातन
म् तावेव ददृशेः क्रूरा रामकृष्णौ समन्वितौ ४१ तौरथस्थौ कथमिह सूतावानकदुदुभेः तर्हि स्तित्यदनेन स्त इत्यु
न्मज्ज्य व्यचष्टसः ४२ तत्रापि च यथा पूर्वमासीनौ पुनरेव सः न्यमज्ज हर्शनं यन्मृषा किं सलिले तयोः ४३ भूयस्तत्रा
पिसौऽद्राक्षीत् स्तूयमानमहर्निशम् सिद्धचारणगंधर्वैरसुरैर्नतकंधरैः ४४ सहस्रशिरसं देवं सहस्रफणमौलिनम्
नालांबरविसर्जितं शृंगैः श्वेतमिव स्थितम् ४५ तस्योत्संगे घनश्यामपीतकौशेयवाससम् पुरुषचतुर्भुजं शांतपद्म
पद्मारुणेक्षणम् ४६ प्रसन्नचारुवदनं चारुहासनिरीक्षणम् सफूर्न्नसंचारुकर्णसुकपोलारुणाधरम् ४७ प्रलंब
पीवरभ्रजंतुंगासोरस्थलश्रियम् कंबुकंठनिम्ननाभिवलिमत्पल्लवोदरम् ४८ बृहत्कटितटश्रोणि करभोरुद्वया-
न्वितम् चारुजानुयुगंचारुजंघायुगुलसंयुतम् ४९

स्वफणेषु मौलयो यस्य संतीति तथा तम् नीले अंबरयस्य तम् विसवत् कमलनालव
त् श्वेतं शृंगैः शिरवरैः श्वेतं कैलासमिव स्थितम् ४५ तस्योत्संगे कुंडलीकृतदेहार्द्धं विलोक्येत्येकादशेन श्लोकेनान्वयः ४६ शोभनेऽस्तु वौयस्य उन्न
तानासिका यस्य तंच तंच शोभनौ कपोलौ यस्य अरुणौ अधरौ यस्य तंच तंच ४७ तुंगां अंसौ यस्य उरस्थले श्रीर्यस्य तंच तंच वलिमतपल्लवोदरं वलयः
तिर्यक् निम्नारेखा यस्य संतीति हलिमतं तच्च तत्पल्लववत् अश्वत्थदलसदृशमुदरं यस्य तम् ४८ कटितटं च श्रोणिश्च करभोरुद्वयं च बृहच्च
वत् तत्रिंशदशोऽपि तत्र उक्तं त्रयं नान्यत्र गता न दृष्टांतं त्रितटश्रोणिभ्यां करभोरुद्वयेन चान्वितम् ४९ ६२ ६२

तुंगोर्दपदुन्नतौ गुल्फौ अरुणनखव्राताश्च तेषां द्वाधितिभिः तथानवाः कोमला अंगुल्यः अंगुष्ठौ च तान्येव दलानिते अखिलसच्छा भिमाने प
दपंकजं यस्य तम् ५० महार्हमणिघ्रातायेषु तैः किरादादिभिः ५१ ५२ पृथक् पृथक् भावोऽभिप्रायो येषां तैस्तत्र पार्षदैः स्तूयमानं सन
कादिभिर्ब्रह्मेति ब्रह्माद्यैर्महेश्वर इति मरान्यादिभिर्हिजोत्तमैः परः प्रजापतिरिति ५३ वसुरुपरिचरः प्रह्लादनारदवसवः प्रसुरवामुख्या येषां
तैः परं देवतमिति च श्रेष्ठैर्वचोभिः पृथग्भावेर्वचोभिरिति वा ५४ विद्याविद्ये जीवानां सुक्ति संसृति हेतूमाया तयोः कारणं शक्तिर्द्वादिनी संवित्ज्ञा

तुंगगुल्फारुणनखव्रातद्वाधितिभिर्वृतम् नवांगुल्यंगुष्ठदलैर्विलसत्पादपंकजम् ५० समहार्हमणिघ्रातकिरीट
कटकंगदैः कटिस्त्रयब्रह्मसूत्रहारनूपुरकुंडलैः ५१ प्राजमानपद्मकरशरवचक्रगदाधरम् श्रीवत्सवक्षसंभ्रा-
जत्कौस्तुभं वनमालिनम् ५२ सुनन्दनप्रसुरैः पार्षदैः सनकादिभिः सरेशैर्ब्रह्मरुद्राद्यैर्नवभिश्च हिजोत्तमैः ५३
प्रह्लादनारदवसुप्रसुरैर्भागवतोत्तमैः स्तूयमानं पृथग्भावेर्वचोभिरमलात्मभिः ५४ श्रियापुष्ट्या गिराकात्याकीर्त्या
तुष्ट्येलयोज्जया विद्ययाऽविद्यया शक्त्या मायया च निषेवितम् ५५ विलोक्य स भृशं प्रीतो भक्त्या परमया युतः ह
ष्यन्त नूरुहोभावपरिक्लिन्नात्मलोचनः ५६ गिरागद्गदयाऽस्तौषीत् स लमालंब्य सात्वतः प्रणम्य भूमां वाहितः क
तांजलिपुटः शनैः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धेऽक्षरप्रतियाने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९
अक्षर उवाच नतोऽस्म्यहं त्वारिवलहेतुहेतुनारायणं पुरुषमाद्यमेव्ययम् यन्नाभिजातादरविंदकोशाद्-
ह्माऽविरासीद्यत एष लोकः १ भूस्तोयमग्निः पवनः खमादिर्महानजादिर्मनइंद्रियाणि सर्वेन्द्रियार्था विबुधाश्च
सर्वे ये हेतवस्ते जगतोऽंगभूताः २

नमाभिरन्याभिश्च निषेवितम् ५५ विलोक्य स भृशं प्रीतः अस्मल्लुण्णोऽसावेवंभूतः परमेश्वर इ-
ति ज्ञात्वेति ५६ ५७ इति दशमे टीकायामेकोनचत्वारिंशः ३९ चत्वारिंशोत्तमोऽक्षरः कृष्णं मलेश्वरेश्वरम् प्रणम्य भक्त्या तुष्टावसगुणा गुणभेदतः
१ श्रीकृष्णं प्रणमति नतोऽस्मीति हे कृष्णत्वात् नतोऽस्मि लमस्मसितृव्यः कुतो मां बालं नतोऽसितत्राह आद्यं पुरुषमव्ययं चानादिनिधनमित्य-
र्थः कुत एतत् अखिलहेतूनां हेतुम् स तु नारायणः नाहमिति चेत्तत्राह नारायणं त्वाम् किं नारायण इति मांस्तौषि काऽवस्तुतिः सत्यमेवेत्याह
यन्नाभिजातादिति यतो ब्रह्मणः १ अखिलहेतुहेतुत्वं प्रपंचयति भूरिति खस्यादिरहंकारः अजामाया तस्या आदिः पुरुषः एते ये जगतो हेतवस्ते
सर्वे तव अंगभूताः अंगात् श्रीमूर्तेर्भूताः उपसर्जनभूताः वा २

नन्वतिस्तुतिः कथंक्रियते अहमेवान्यतउत्पन्नस्तत्परतंत्रश्चेत्याशंक्यतवैषामाया त्वत्सारमाथ्येतुनकोऽपिवेदेत्याह नैतदिति एते अजो आ
दिर्येषांते आत्मनस्तेस्वरूपंनविदुः अनात्मतयाजडत्वेनकारणेन जडत्वेहेतुः गृहीताः प्रत्यक्षादिभिर्दृष्टाः नह्यजडोदृग्गोचरइतिभावः ननु
जडामांमाजानंतु जीवस्तुज्ञास्यतीत्यतआह अजइति सअजोब्रह्मापि अजायागुणैरनुबद्धः आरुतः गुणातीतंतेतवस्वरूपंनवेद अन्यःकु
तोज्ञास्यतीति यद्वा प्रकृत्यादयः आत्मनःस्वरूपंतवस्वरूपंनचविदुः जडत्वादेव जीवस्ततान् आत्मानंचवेत्ति नपुनस्त्वत्स्वरूपमिति यथो
क्तंहंसगुह्ये देहोऽसवोऽक्षामनवोऽभूतमात्रानात्मानमन्यंचविदुः परंतत् सर्वपुमान्वेदगुणांश्चतज्ज्ञानवेदसर्वज्ञमनंतमीडइति ३ ननुयदि
केऽपिनजानंतिकथंतर्हिसंसारनिवृत्तिर्जीवानामित्याशंक्यसाक्षादगोचरत्वेऽपियेनकेनापिमार्गेणभजतांल्यंगम्योऽसीत्याह त्वांयोगिनइति
हैरण्यगर्भादयोऽध्यात्माधिभूताधिदैवसाक्षिणंमहापुरुषंतदंतर्यामीश्वरंनियंतारंचयजंति ४ तदेवंसारख्ययोगोएकीकृत्योक्तो त्रयीमार्गिकर्म

नैतेस्वरूपंविदुरात्मनस्तेह्यजादयोऽनात्मतयागृहीताः अजोऽनुबद्धः सगुणैरजायागुणात्परंवेदनतेस्वरूपम्
३ त्वांयोगिनोयजंत्यहमहापुरुषमीश्वरम् साध्यात्मसाधिभूतंचसाधिदैवंचसाधवः ४ त्रय्याचविद्यया
केचित्त्वांवेदैतानिकादिजाः यजंतैविततैर्यज्ञैर्नानारूपामरारख्यया ५ एकेत्वाऽखिलकर्मणि सन्यस्योपशमग
ताः ज्ञानिनोज्ञानयज्ञेनयजंतिज्ञानविग्रहम् ६ अन्येचसंस्कृतात्मानोविधिनाऽभिहितेनते यजंतित्वन्मया
स्त्वांवे बहुमूर्त्यैकमूर्तिकम् ७ त्वामेवान्येशिवोक्तेनमार्गेणशिवरूपिणम् ब्रह्माचार्यविभेदेनभगवन्समुपा
सते ८

ज्ञानभेदेनदर्शयति त्रय्याचेतिश्लोकद्वयेन वैतानिकाः कर्मयोगिनः त्वांवेत्त्वामेवयजंते ननु इंद्रवरुणवाय्वादीन्यजंते नतुमामिति
अतआह नानावज्रहस्तादीनिरूपाणियेषांतेयोऽमरास्तेषामारख्ययानाम्नात्त्वामेवयजंतइति अयंभावः ऐंद्रवारुणादिसूक्तैरिंद्रादयः सर्वे
श्वर्येणप्रकाश्यंते नचसर्वेश्वराब्रह्मवःसंभवन्ति अतोनामभेदेनत्वामेवयजंतइति तथाचश्रुतिः सप्रथमः सप्रकृतिर्विश्वकर्मासप्रथमोमित्राव
रुणोऽग्निः सप्रथमोरुहस्पतिश्चिकित्वान् तस्माइंद्रायहविराजुहोतीति ५ ज्ञानयज्ञेनसमाधिना ६ सारख्ययोगत्रयीमार्गोक्ताः वैष्णवशैवमार्गा
वाहद्वयेन अन्येचेति संस्कृतात्मनः वैष्णवशैवदीक्षयादीक्षिताः संतः तेत्वयाभिहितेनपंचरात्रविधिनात्वन्मयाः त्वन्मयत्वेनात्मानंचिंतयंतः त्व
देकप्रधानइतिवा वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धभेदेन बहुमूर्तिनारायणरूपेणैकमूर्तिकंचत्वामेवयजंति ७ ब्रह्माचार्यविभेदेनेतिनानाभेदपा

येऽपि क्षुद्रदेवताभक्ताः सोऽपि त्वामेव यजंतीत्याह सर्वएवेति हे सर्वदेवमय नन्वेते परस्परदेवताऽधिक्षेपकलहव्याकुलचित्ताः कथमेकमेव यजंतीत्युच्यते तत्राह यद्यप्यन्यधियइति बुद्धिमात्रभेदो न वस्तुभेद इत्यर्थः ९ तस्मात्सर्वे मार्गास्त्वय्येव पर्यवस्यंतीति सहृष्टांतमाह यथेति अद्रेः सकृशात्सर्वतः प्रभवंतियानद्यः ताः पुनः पर्जन्येनापूरिताः बहुस्रोतसः सत्यः सर्वतः सिंधुमेव विशंतियथा तद्देतागतयो मार्गा अंततस्त्वामेव विशंतीति १० अत्र हेतुमाह सत्त्वमिति भवतः शक्तिर्या प्रकृतिस्तस्याः सत्त्वादयोगुणाः अतः प्राकृताः प्रकृतिकार्योपाधयो ब्रह्मपर्यताः स्थावरादयो जीवाः स्योपाधिद्वारा तेषु गुणेषु प्रोताः प्रविष्टाः ते च प्रकृतौ सा च त्वयीति अतः क्रमेणोपाधिलयात्सर्वेऽपि त्वामेव विशंतीति यद्वा भवतः प्रकृतेर्गुणेषु प्रोताः ब्रह्मादयो भवद्व्यतिरिक्तानसंति अतस्त्वमेव सर्वदेवमय इति ११ ननु भवतः प्रकृतेरिति वदन्ममापि प्रकृतिसंबंधं ब्रवीषिततश्च ते-

सर्वएव यजंतित्वां सर्वदेवमयेश्वरम् येऽप्यन्यदेवताभक्ता यद्यप्यन्यधियः प्रभो ९ यथाऽद्विप्रभवानद्यः पर्जन्या पूरिताः प्रभो विशंतिसर्वतः सिंधुतद्देत्तागतयोऽततः १० सत्त्वरजस्तम इति भवतः प्रकृतेर्गुणाः तेषु हि प्राकृताः प्रोता आब्रह्मस्थावरादयः ११ तुभ्यं नमस्तेऽस्त्वविषक्तदृष्टये सर्वात्मने सर्वधियां च साक्षिणे गुणप्रवाहोऽयमविद्यया कृतः प्रवर्तते देवनृतिर्यगात्मक १२ अग्निर्मुखं तेऽवनि रंघिरीक्षणं सूर्यो नमो नाभिरथो दिशः श्रुतिः द्यौः कंसरे द्रास्तव बाहवोऽर्णवाः कुक्षिर्मरुत्प्राणबलं प्रकल्पितम् १३ रोमाणि वृक्षौषधयः शिरोरुहामेघाः परस्यास्थिनखानितेऽद्रयः निमेषणं रात्र्यहनी प्रजापतिर्मेद्रस्तुष्टिस्तव वीर्यमिष्यते १४ त्वय्यव्ययात्मनूपुरुषे प्रकल्पिता लोकाः सपाला बहुजीवसंकुलाः यथा जले संजिहते जलौकसोऽप्युदुंबरवामशकामनोमये १५

षांममचकोविशेषः स्यादित्याशंक्यविशेष

माह तुभ्यमिति अविषक्तदृष्टये अलिप्तबुद्धये कुतः सर्वात्मने स्वव्यतिरिक्ताभावादविषक्तदृष्टित्वमित्यर्थः किंच सर्वधियां साक्षिणे सर्वबुद्धि साक्षित्वान्नक्वापि बुद्धिलेप इत्यर्थः इतरेतु संसरंतीत्याह गुणप्रवाह इति देवनृतिर्यंच आत्मानो येषां तेषु देवादिशरीराभिमानिधित्यर्थः अविद्या कृतोऽयं गुणप्रवाहः प्रवर्तते अतो महान्विशेष इत्यर्थः १२ सर्वात्मन इत्यनेनोक्तं सगुणं स्तौति अग्निर्मुखमिति ह्यग्न्याम् अग्न्यादीननूद्येश्वरावयवताविधीयते योऽयमग्निः स तु तव मुखमित्यादिवचनव्यक्त्या ईक्षणं चक्षुः श्रुतिः श्रवणं द्रियम् कंसूक्षां प्राणश्च बलं च तत् १३ अद्रयः परस्य तेऽस्थिनखानि १४ न केवलमेतावत् किंतु सर्वोऽप्ययं प्रपंचस्त्वदवयवभूत एवेति वदन्नेवं सत्यपि प्रपंचस्य षड्जन्मादयो विकारास्त्वयिन प्रसज्यं

तैतस्यत्ययिकल्पितत्वादित्याह त्वयीति अव्ययात्मनिपुरुषे पूर्णलोकादयः संजिहते प्रचलंति हे अव्ययात्मन इति वा कथं भूतेत्ययिमनो
मये मनः प्रधाने मनोवृत्तिव्यंग्ये दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या मनोसेवानुद्रष्टव्यमित्यादिभुतेः जले यथा जलौकसः सूक्ष्मप्राण्यंडराशयः यथा च उदुं
बरांतः केसरेषु मशकाः परस्परवार्त्तानभिस्ता एव मनंतानि ब्रह्मांडानित्ययिसंचरंतीत्यर्थः १५ तस्मादेवं भूतं तव स्वरूपं दुरवगाहमिति त्वद
वतारकथाः स्मृतमेव संतः सेवंत इत्याह यानियानीति आमृष्टापरिमार्जिता शक्येषां ते १६ अंतः स्वयमप्यवतारान्ममस्यति नम इति ह
यशीर्ष्णे हयग्रीवाय मधुकैटभयोर्मृत्यवे हं त्रे १७ अकूपाराय कूर्माय क्षित्यक्षरौ विहारो यस्य तस्मै १८ १९ भृगूणां पतये परशुरामाय

यानियानीह रूपाणि क्रीडन्तार्यं विमर्षिहि तैरामृष्टभुचो लोका सुदागायंति ते यशः १६ नमः कारणमत्स्याय प्र
लयाब्धिचराय च हयशीर्ष्णे नमस्तुभ्यं मधुकैटभमृत्यवे १७ अकूपाराय दृढतेन मोमंदरधारिणे क्षित्यक्षर
विहाराय नमः सूकरमूर्त्तये १८ नमस्तेऽद्भुतसिंहाय साधुलोकभयापह वामनाय नमस्तुभ्यं क्रांतत्रिफवनाय च
१९ नमो भृगूणां पतये दत्तक्षत्रवनच्छिदे नमस्ते रघुवर्माय रावणातकराय च २० नमस्ते वासुदेवाय नमः संक
र्षणाय च प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतां पतये नमः २१ नमो बुद्धाय शुद्धाय दैत्यदानवमोहिने स्नेच्छप्रायक्षत्रह
त्रे नमस्ते कल्किरूपिणे २२ भगवन् जीवलोकोयं मोहितस्तु वमायया अहं ममेत्यसद्वाहो भ्रास्यते कर्मवत्सक २३
अहं चात्मात्मजागारदारार्थस्वजनादिषु भ्रमामि स्वभक्त्येषु मूढः सत्यधिया विभो २४ अनित्यानात्मदुःखेषु
विपर्ययमतिर्ह्यहम् इदं द्वारामस्तमो विष्टेन जानेत्वात्मनः प्रियम् २५ यथा बुधोजलं हित्वा प्रतिच्छिन्नं तदुद्भवैः अ
प्येति मृगतृष्णां वैतद्वत्त्वाऽहं पराङ्मुखः २६

२० संकर्षणं रामम् चतुर्व्यूह रूपेण प्रणमति नमस्ते वासुदेवायेति २१ २२ एवं स्तुत्वा बंधमोक्षं प्रार्थ
यितुमाह भगवन्निति असति देहादौ ग्राहः आग्रहो यस्य सः असन् ग्राहो यो यस्येति वा २३ न केवलमयं लोकः अहमपि तथैवेत्याह अहं
चेति २४ मूढत्वमेव प्रकटयति विपर्ययमतिरिति अनित्ये कर्मफले नित्यमिति अनात्मनि देहे आत्मेति दुःखरूपे गृहादौ सखमतिविपरीतम
तिरित्यर्थः इदं द्वेषु सखदुःखादिषु आरमते क्रीडतीति तया सः ननु दुःखे कुतोरिति स्तत्राह तमो विष्टः तमसा व्याप्तः आत्मनः प्रियं प्रेमास्पदं त्वानजान

नन्वेवं जानतः कुतो विषयाभिमुखता तत्राह नोत्सह इति कृपणावासनायुक्ताधीर्यस्यसः अतएव कामकर्मभ्यां हतं दक्षभितमिन्द्रियैश्च बलिभिः
विषयसंयुक्तैरितस्तत आकृष्यमाणं मनोरोधं नियमयितुं न शक्नोमीति २७ तदेवमस्वतंत्रोयः सोऽहंतवांघ्रिमुपगतः शरणं प्राप्तः नन्विन्द्रियप
रतंत्रस्यैतदपि कुतः तत्राह तच्चापीति हे ईश अंतर्यामिन् खलु दंष्ट्र्युपगमनं चासतां दुरापम् अतो भवतोऽनुग्रह एवेत्यहं मन्ये अनुग्रहे सतीति वा
ननु सतां सेवया इदं भवतीति किं मदनुग्रहेणेत्यत आह पुंस इति जीवस्य संसारस्यापवर्गः समाप्तिर्यदा खलु कृपया भवेत्संभावनास्य दं भवति हे अहं
नाम तदा स दुपासना संपद्यते तथैव लयिमतिर्भवत् खलु पां विना न सत्सेवानुत्तरां लब्धतिः न तमां मुक्तिरित्यर्थः २८ पादयोः पतन्त्यार्ययते नम इ
ति ह्येन विज्ञानमेव मात्रा मूर्तिर्यस्य तस्मै अतएव सर्वप्रत्ययहेतवे समस्तज्ञानकारणाय किंच पुरुषस्य ये ईशाः स्वरवदुःखादिप्रापकाः कालकर्म-

नोत्सहेऽहं कृपणाधीः कामकर्महतं मनः रोत्कं प्रमाथिभिश्चाहौर्द्रियमाणमितस्ततः २७ सोऽहंतवांघ्र्युपगतोऽ
स्य सतां दुरापं तच्चाप्यहं भवदनुग्रह ईश मन्ये पुंसो भवेद्यहिं स सरणापवर्गस्त्वय्यहं नाम स दुपासनायामिति स्यात्
२८ नमो विज्ञानमात्राय सर्वप्रत्ययहेतवे पुरुषेशप्रधानाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये २९ नमस्ते वासुदेवाय सर्वभूतक्ष
याय च हृषीकेश नमस्तभ्यं प्रपन्नपाहि मां प्रभो ३० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे अचूरस्तुतिर्ना
मचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ४० श्रीशुक उवाच स्तुवतस्तस्य भगवान्दर्शयित्वा जले वपुः पूज्यः समाहर-
त्कृष्णो न दानाद्यमिवात्मनः १ सोऽपि चांतर्हितं वीक्ष्य जलादुच्चज्ज्यसत्वरः कृत्वा चावश्यकं सर्वं विस्मितोरथ मा
गमत् २

स्वभावादयस्तेषां प्रधानाय नियंत्रे कुतः ब्रह्मणे परिपूर्णाय किंच अनंतशक्तये अनंताः शक्तयो यस्य यद्वा अनंता माया स्या
शक्तिर्यस्य तस्मै अथवा प्रधानं प्रकृतिः पुरुषस्तत्प्रवर्तकः ईशः कालः एतच्चितयात्मने ब्रह्मणे वक्ष्यति च भगवान्प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारः पु
रुषः परः सतोऽभिव्यंजकः कालो ब्रह्म तच्चितयं त्वहमिति २९ सर्वप्रत्ययहेतुत्वमभिव्यंजयंस्तौति नमस्त इति वासुदेवाय धिष्ठात्रे सर्वभूतक्षयाय
क्षयः आश्रयः अहंकारश्च प्राणिनामाश्रयः ततश्चाहंकाराधिष्ठात्रे संकर्षणायेत्यर्थः हृषीकेशोति बुद्धिमनसोरधिष्ठात्रोः प्रद्युम्नानिरुद्धयोरैकीकृ
त्यग्रहणम् शरणागतं मां पाहीति प्रार्थना ३० इति दशमे टीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ४० एकचत्वारिंशकेऽहं नृजकं प्रविशन्तुरीम् ततो वरानदा
नुष्टः सुदासो वायकस्य च १ सशंकमचूरमनः प्रबोध्य स्वधाम संदर्शनं सत्कृपातः स्वराजधानीं मथुरामपश्यदलंकृतानंतमहोत्सवाद्याम् २ १ २

३ भूमौ वियतिजले वायावन्ति अद्भुतानि तानि त्वय्येव संतितं च त्वां पश्यतो मे किमद्भुतमदृष्टम् अपितु सर्वे दृष्टमित्यर्थः ४ ननु मत्प्राप्तेः पूर्वमेव त्वं विस्मितमुखो लक्षितोऽसि अतो भूमौ वियतिजले वा किमप्यद्भुतं दृष्टमेवेति चेदत आह यत्राद्भुतानीति यत्र त्वयि सर्वाण्यद्भुतानि संतितं त्वां मिह पश्यतो मे अन्यत्र भूम्यादौ किमद्भुतं दृष्टं त्वां विना न तत्र किंचिदद्भुतमित्यर्थः ब्रह्मन् हे परमेश्वर इत्यर्थः ब्रह्मेति वा पाठः ५ गां दिनी सुतोऽक्रूरः ६ दृष्टिना ददुः पश्यन्त एव स्थिता इत्यर्थः ७ रामकृष्णागमनं प्रतीक्षमाणाः स्थिता इत्यर्थः ८ प्रश्रितं विनीतम् ९ स्वगृहं च प्रविशताम् अव

तमपृच्छद्दुषीकेशः किं ते दृष्टमिवाद्भुतम् भूमौ वियतितो ये वा तथा त्वां लक्षयामहे ३ अक्रूर उवाच अद्भुतानीह यावन्ति भूमौ वियतिवाजले त्वयि विश्वात्मके तानि किमेऽदृष्टं विपश्यतः ४ यत्राद्भुतानि सर्वाणि भूमौ वियतिवाजले तत्त्वाऽनुपश्यतो ब्रह्मन् किमेदृष्टमिवाद्भुतम् ५ इत्थं क्लानो दयामास स्यंदनं गां दिनी सुतः मथुरामेन यद्रामकृष्णौ चैव दिनात्यये ६ मार्गे ग्रामजनाराजस्तत्र तत्रोपसंगताः वसुदेवसक्तौ वीक्ष्य प्रीता दृष्टिं न चाददुः ७ तावद्भुजौ कसस्तत्र नंदगोपादयोऽग्रतः पुरोपवनमासाद्य प्रतीक्षन्तौ वतस्थिरौ ८ तान्समैत्याह भगवानक्रूरजगदीश्वरः गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रश्रितं प्रहसन्निव ९ भवान् प्रविशतामग्रे सहयानः पुरीगृहम् वयं लिहा वसुच्यथ ततो द्रक्ष्यामहे पुरीम् १० अक्रूर उवाच नाहं भवद्भारहितः प्रवेक्ष्य मथुरां प्रभो त्यक्तुनाहं सिमानां यभक्तं ते भक्तवत्सल ११ आगच्छयामर्गे हान्नः सनाथान् कुर्वधोक्षज सहाग्रजः सगोपालैः सह हृदि श्वसहृत्तमः १२ पुनीहि पादरजसा गृहान्नो गृहमेधिनाम् यच्छोचेनानुत्प्रेयंति पितरः सारग्नयः सराः १३ अवनिज्याधियुगुलमासीत् श्लोक्यो बलिर्महान् ऐश्वर्यमनुललेभे गतिं चैकातिना तुया १४ आपस्तैः ध्रुवने जन्मस्त्रील्लोकां च्छुचयोऽपुनन् शिरसा धत्तयाः शर्वः स्वर्गाताः सगरात्मजाः १५ देवदेव जगन्नाथ पुण्यश्रवणकीर्त्तन यदूत्तमोत्तमं श्लोकनारायणं नमोस्तुते

१६

मुच्य उक्तार्य विश्राम्येत्यर्थः १० ११ साग्रजः सहगोपालैरित्यर्थः १२ यच्छोचेन यस्य पादरजसः क्षालनोदकेन गृहां गणस्थितेन १३ श्लोक्यः पुण्यकीर्त्यर्हः एकांतभक्तानां यागतिस्तांचलेभे १४ अपुनन् पवित्रितवत्यः याभिरद्भिः स्वः स्वर्गप्राप्ताः १५ प्रार्थयमानो नमस्करोति देवदेवेति अतः परमन्यत् श्रेयो नास्तीति मत्वा बहुधा संबोधयति १६

आदोतावद्यदुचक्रायदुह्यतोतयदुचक्रधुकु तं कंसं हत्वा सुहृदा प्रियावितरिष्ये दास्यामि १७ रामकृष्णावानीताविति स्वकृतकमावद्यसमव्यति १८
गोपैः परिवारितः प्राविशत् १९ श्रीकृष्णदृष्टां पुरीमनुवर्णयति चतुर्भिः ददर्शतामिति स्फाटिकानितुंगानिगोपुराणिगृहद्वाराणिचयस्यांताम् २० हेममयानिकपटानितोरणानिचयस्यांताम् ताम्रचआरः आरकूटश्चतन्मयाः कोष्ठाधान्यागाराश्वशालादयोयस्यांताम् परिरवाः परितः स्वातगर्त्ता
स्ताभिः दुरासदांदुर्गमाम् उद्यानानिदूरस्थानिवनानिरम्याणिउपवनानिचनिकटानितैरुपशोभिताम् २० सौवर्णाः शृंगाटकाश्चतुष्पथाः हर्म्या-
णिधनिनागृहाणिचनिष्कृताः गृहोचिताआरामाश्चतैः श्रेणीनामेकरूपशिल्पोपजीविनांसभाभिः उपवेशस्थानैरन्यैश्चभवनैः गृहैरुपस्कृतामलं
कृताम् अमलाः स्फाटिकाः हरितः मरकताः वैडूर्यादिरत्नैर्जुष्टेषुवलम्बादिषु आविष्टैः उपविष्टैः पारावतैर्बर्हिभिश्चनादिताम् तत्रवलम्बः गृह

श्रीभगवानुवाच आयास्येभवतो गेहमहमार्गसमन्वितः यदुचक्रदुहं हत्वा वितरिष्ये सुहृद्विषयम् १७ एव
मुक्तो भगवता सोः क्रूरो विमना इव पुरीप्रविष्टः कसायकमावेद्य गृहययौ १८ अथापराणहं भगवान् कृष्णः संकर्ष-
णाऽन्वितः मथुरां प्राविशद्गोपैर्दिदृक्षः परिवारितः १९ ददर्शतां स्फाटिकतुंगगोपुरद्वारां बृहद्हेमकपाटतोरणाम्
ताम्रारकोष्ठापरिरवादुरासदां मुद्यानरम्योपवनोपशोभिताम् २० सौवर्णशृंगाटकहर्म्यनिष्कृतैः श्रेणीसभाभिर्भ-
वनैरुपस्कृताम् वैडूर्यवज्रामलनीलविद्रुमैर्मुक्ताहरिद्रिर्वलभीषुवेदिषु २१ ऊष्टेषु जालासुरवरंधकुट्टिमैश्चाविष्ट-
पारावतबर्हिनादिताम् संसिक्तरथ्यापणमार्गचत्वरं प्रकीर्णमाल्याकुरलजतंडुलाम् २२ आपूर्णकुंभैर्दधिव-
दनोक्षितैः प्रसूनदीपावलिभिः सपल्लवैः सवृतरभाक्रमुकैः सकेतुभिः स्वलंकृतद्वारगृहांसपट्टिकैः २३

पुरोभागेषु चक्र

दारुच्छादनानि वेदयः वलभीनामधोदेशे विरचिताः अवष्टंभवेदिकाः २१ जालासुरवरंधाणिगवाक्षच्छिद्राणिकुट्टिमानिमणिकद्वाभूमयः तै-
र्वितिरथ्याराजमार्गाः आपणाः पण्यवीथयः मार्गा अन्ये च चत्वरणि अंगणानि संसिक्तानिरथ्यादीनियस्यांताम् प्रकीर्णमाल्यादयोयस्यांता-
म् २२ तथास्वलंकृतानिद्वाराणियेषांते गृहायस्यांताम् कैः आपूर्णैः कुंभैर्दध्याचंदनेन च उक्षितैः सिक्तैः प्रसूनानां दीपानां चावलयो येषु तैः वृंतैः
फलगुच्छैः उपलक्षितारंभाः क्रमुकाश्चतस्रहितैः सकेतुभिः केतवो ध्वजास्तसहितैः पट्टिकावितस्तिविस्तारपट्टवस्त्राणि तसहितैः तत्रेयं शतिः
द्वारेषु भयतस्तंडुलानामुपरिकुंभास्तपरितः प्रसूनावलयः कंठे पट्टिकासुरवेचूतादिपल्लवाः तदुपरि पात्रांतरदीपावलयस्तसंनिधौ रंभाः क्रमुकाः
केतवस्तोरणानिचेति २३

नरदेवानां वत्सलानां रजसां र्गणतां पुरीं संप्रविष्टौ इति द्वितीयां तम् २४ औत्सुक्यमेवाह दूयेन काश्चिदिति विपर्ययकविपरीतं धृतानि वस्त्राणि भूषणानि च याभिस्ताः युगुलेषु धार्येषु कुंडलकंकणादिषु एकं विस्मृत्य समीयुः कृतमेकमेव पत्रं ययोस्तेश्च वणो यासाम् एकमेवं नूपुरं च रणाभरणं यासां ताश्च ताश्च नान्का अनन्का एकस्मिन्नेव लोचने अंजनं निधायेत्यर्थः २५ तद्भोजनं त्यक्त्वा अप्यज्यमानाः सरवीभिः क्रियमाणं तैलाभ्यंगाः अकृतस्नानाः अपोह्य निरस्य २६ प्रगल्भायाः लालास्ताभिर्हसितानि निरीक्षितानि च तैः श्रियं रमयतीति श्रीरमणः तेनात्मना वपुषा तत्सां दृशा मुत्सवं ददन्मनां सिजहार २७ मुहुः श्रुत्वा कृतचेतसः सद्यस्तं दृष्ट्वा तस्य प्रेक्षणं चोत्स्मितं च तदेव सधा तया उक्षणं सेचनं तेन लब्धो मानो

तां संप्रविष्टौ वस्तु देवनन्दनौ च तौ वयस्यैर्नरदेववत्सलानां द्रष्टुं समीयुस्त्वरिताः पुरस्त्रियो हर्म्याणि चैवारुरुहुर्नृपोत्सकाः २४ काश्चिद्विपर्ययकविपरीतवस्त्रभूषणाविस्मृत्य चैकं युगुलेषु धार्यपराः कृतैकपत्रं च वणौ कनूपुरानां का द्वितीयत्वं पराश्च लोचनम् २५ अश्मत्येकास्तदपास्य सोत्सवा अप्यज्यमाना अकृतोपमज्जनाः स्वपत्युत्थाय निशम्य निःस्वनं प्रपाययंत्योऽर्भमपोह्यमातरः २६ मनां सितसामरविंदलोचनः प्रगल्भलीलाहसितावलोकनैः जहार मत्तद्विरदेन्द्रविभ्रमो दृशां ददच्छ्रीरमणात्मनोत्सवम् २७ दृष्ट्वा मुहुः श्रुतमनुद्भुतचेतसस्तंतत्प्रेक्षणोत्स्मितसुधोक्षणलब्धमानाः आनन्दमूर्तिसुपगुह्यदृशात्मलब्धदृश्यत्वचो जहुरन्तमरिदमाधिम् २८ प्रासादशिरवरास्तूटाः प्रीत्यत्फुल्लमुरवांबुजाः अप्यवषन्सौमनस्यैः प्रमदाबलकेशवौ २९ दध्यक्षतैः सोदपात्रैः स्वर्गंधैरभ्युपायनैः तावानुचुः प्रसुदितास्तत्र तत्र द्विजातयः ३० ऊचुः पौरा अहो गोप्यस्तपः किमचरन्महत् यादो तावन्नुपश्यति नरलोकमहोत्सवौ ३१ रजकंकचिदायांतरंगकारंगदाग्रजः दृष्ट्वा याचत वासां सिधौ तान्यत्कृतमानि च ३२ देह्यावयोः स मुचितान्यगवासां सिचार्हतौः भविष्यति परं श्रेयो दातुस्तेनात्र संशयः ३३ सयाचितो भगवता परिपूर्णं न सर्वतः साक्षरुषितः प्राह भृत्यो राज्ञः सुदुर्मदः ३४

याभिस्ताः दृशा उद्वाहितेन नेत्रहारेणात्मनि मनसि लब्धं प्राप्तं परिष्वज्य तदप्राप्तिजनि तमनं तमाधिमानसीव्यथां जहुः हे अरिंदम निर्जितकामेति संबोधनं शृंगाररसे निमग्नो माभूरिति २८ सौमनस्यैः शोभनकुसुमसमूहैः शोभनमनोभावैर्वा २९ ३० पौराः पुरस्त्रियः ३१ रजको वस्त्रनिर्णेजकः स एव वस्त्राणां रंगमपि कुर्वन् रंगकारः ३२ ३३ रुषितः कुपितः ३४ ६९

हेउहुत्ताः गिरीवनेचरथनित्यंतेयूयंपरिधत्तेतिसंभावनायांलोह अमीप्सत प्रार्थयध्वम् ३५ राजकुलानिराजकीयाः लुंपंतिनिःस्वकुर्वन्ति ३६
 ३७ वासःकोशान्वरस्त्रपुटकान् ३८ ३९ वायकःतंतुवायविशेषः वेषमलंकारम् चैलेयैर्वस्त्रमयैराकल्यैर्भूषणैः ४० पर्वणिउत्सवे ४१

इहशान्येववासांसिनित्यंगिरिवनेचराः परिधत्तकिमुहुत्ताराजद्रव्याप्यमीप्सत ३५ याताशुबालिशामैवंप्रार्थय
 यदिजिजीविषा बध्नांतिघ्नंतिलुंपंतिहसराजकुलानिहि ३६ एवविकल्पमानस्यकुपितोदेवकीकृतः रजकस्यकराग्रे
 णशिरःकायादपातयत् ३७ तस्यानुजीविनःसर्वेवासःकोशान्विसृज्यवै दुहुवुःसर्वतोमार्गवासांसिजगृहेऽच्युतः
 ३८ वसित्वात्मप्रियेवस्त्रेकृष्णाःसंकर्षणस्तथा शेषाण्यादत्तगोपेभ्योविसृज्यभुविकानिचित् ३९ ततस्तवायकः
 प्रीतस्तयोर्वेषमकल्पयत् विचित्रवर्णैश्चैलेयैराकल्यैरनु रूपतः ४० नानालक्षणावेषाभ्यांकृष्णारामौविरजतुःस्वलंकृ
 तौबालगजौपर्वणीवसितेतरो ४१ तस्यप्रसन्नोभगवान्प्रादात्सारूप्यमात्मनः श्रियंचपरमालोकेबलेश्वर्यस्मृतीदि
 यम् ४२ ततःसुदान्नोभवन्नमालाकारस्यजग्मतुः तौहृदयाससमुत्थायननामशिरसाभुवि ४३ तयोरासनमानीय
 पाद्यचार्थाहणादिभिः पूजासानुगयोश्चक्रैस्त्रकृतांबूलानुलेपनैः ४४ प्राहनःसार्धकंजन्मपावितंचकुलप्रभो पितृ
 देवर्षयोमह्यतुष्टाह्यागमनेनवाम् ४५ भवतौकिलविश्वस्यजगतःकारणंपरम् अवतीर्णाविहांशेनक्षेमायचम-
 वायच ४६ नहिवाविषमादृष्टिःसहृदोर्जगदात्मनोः समयोःसर्वभूतेषुभजंतंभजतोरपि ४७ तावाज्ञापयतंभूत्य-
 किमहंकरवाणिवाम् पुंसोऽत्यनुग्रहोद्योषभवद्विर्यन्नियुज्यते ४८ इत्यभिप्रेत्यराजेद्रसुदामाप्रीतमानसः शस्तेः
 सुगंधैःकुसुमैर्मालाविरचिताददौ ४९ ताभिःस्वलंकृतौप्रीतौकृष्णारामौसहानुगौ प्रणतायप्रपन्नायददतुर्वरदौ
 वरान् ५० सोऽपिवर्गेचलाभक्तितस्मिन्नेवारिवलात्मनि तद्भक्तेषुचसौहार्दभूतेषुचदयांपराम् ५१

इहलोकेपरमांश्रियंचबलंचऐश्वर्यंचस्मृतिंचइंद्रियंचतत्प्रादवंप्रादात् ४२ ४३ ४४ ४५ क्षेमायअभयायभवायउद्भवाय ४६ रजकवधेन
 वायकानुग्रहेणचयुवयोर्विषमदृष्टितया अनीश्वरतानाशंकनीयेत्याह नहिवामिति अत्रहेतुः समयोरितिअत्रापिहेतुद्वयंसहृदोरितिजगदा
 त्मनोरितिच ४७ ४८ इत्यभिप्रेत्यइत्येवंविज्ञापयन्नभिप्रेत्य तन्मतंज्ञात्वा ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

अन्वयवर्द्धिनां वंशोद्विद्धिनीमित्यर्थः अप्रार्थितं श्रीप्रभृति कंचदत्वा ततो निर्जगामेति ५२ स्वेरंचरन्मधुपुरेरजकं निहृत्य रुष्णाः प्रदाय च व-
रानथवायकाय मालाकृतं समनुकंप्य चकार कुञ्जामृज्जीधनुश्च सहसानमयन्वभंज १ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकाया
एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ द्विचत्वारिंशके कुञ्जोन्नमनं धनुषां भिदा वधस्तद्रक्षिणां कंसारिष्टं रंगोत्सवादि च १ अंगविलेपाश्च दनादयः गृही-
तान्यंगविलेपानां भाजनानि ययाताम् रसप्रदः सुखप्रदः १ हे अंगने हे वरोरु इति सोपहासं संबोध्य पृच्छति त्वं का एतदनुलेपनं कस्य वा उह
इति निपातौ भूविसेपयुक्ते वितर्के अस्मत्सोवासद्यः फलत्येवंत्याह नचिरादिति २ तिस्रः श्रीवोरः कट्यो वक्त्रादिति त्रिवक्त्रेति नामयस्याः सा

इतितस्मै वरं दत्वा श्रियं चान्वयवर्द्धिनीम् बलमायुर्यशः कांतिं निर्जगाम सहायजः ५२ इति श्रीभागवते महापु-
राणे दशमस्कंधे पुरप्रवेशो नाम एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ श्रीशकउवाच अथ ब्रजनराजपथेन मा-
धवः स्त्रियं गृहीतां गविलेपभाजनाम् विलोक्य कुञ्जायुवतीं वराननां पप्रच्छ यांती प्रहसन् रसप्रदः १ कांस्ववरोर्वेत
दुहानुलेपनं कस्यांगने वा कथयस्व साधुनः देह्यावयोरंगविलेपमुत्तमं श्रेयस्ततस्तेन चिराद्भविष्यति २ सैरं ध्रुवा-
च दास्यस्य हंसं दरकं ससंमता त्रिवक्त्रनामा ह्यनुलेपकर्मणि मद्भावितां भोजपतेरिति प्रियविनायुवाकोऽन्य-
तमस्तदर्हति ३ रूपपेशलमाधुर्यं हसितालापवीक्षितैः धर्षितात्मा ददौ सांद्रं सुभयोरनुलेपनम् ४ ततस्तावंगरा-
गेण स्ववर्णैर्तरशोभिना संप्राप्तपरभागेन शुशुभातेनुरंजितौ ५ प्रसन्नो भगवान् कुञ्जां त्रिवक्त्रां चिराननाम् क-
ज्जीवं कर्तुमनश्चक्रे दर्शयन् दर्शने फलम् ६ पद्भ्यामाक्रम्य प्रपदे ह्यंगुल्युत्तानपाणिना प्रगृह्य चुबुकेऽध्यात्ममुदनी-
नमदच्युतः ७ सातदनुसमाना गीबृहच्छ्रेणिपयोधरा मुकुंदस्य शनिात्सद्यो बभूव प्रमदोत्तमा ८

अनुलेपसाधनक्रियायां

कंसस्य बहुमता दास्यस्मि ३ रूपं च अंगसौष्टवं पेशलं च सौकुमार्यमाधुर्यं च रसिकताहसितं च आलापाश्च वीक्षितं च तैर्धर्षितात्मा मोहितचित्ता
सांद्रं घनम् ४ स्ववर्णैर्तरशोभिना रामरुष्णयोर्वर्णाभ्यामितरः पीतादिवर्णस्तेन शोभितुं शीलं यस्य तेन संप्राप्तपरभागेन संप्राप्तः परोनाभेरुपरि-
तनो भागो येन सः संप्राप्तः परभागः शोभाति शयो येनेति वा तेनानुरंजितौ ५ स्वदर्शने सद्यः फलं दर्शयन् ६ तस्याः प्रपदे पादाग्रद्वयं पद्भ्यामापी-
ड्य हे अंगुल्या बुत्ताने उन्नते यस्मिन् पाणौ तेन चुबुके मुखस्याधोभागे धृत्वा अध्यात्मं देहमुन्नमयामास ७ तदैव ब्रजसमानमंगं यस्याः बृहत्यौ श्री-
णीपयोधरौ च यस्याः सा मुकुंदस्पर्शनादिति मुख्यं कारणम् ८ ६९

९ १० ११ आधिविकर्शनं मनः पीडाशमनम् कंसवधेन साधितः अर्थः सहृदां प्रयोजनं येन सः अगृहाणामकृतदाराणां पांथानां प्रवासि
नां परमयनमाश्रयस्त्वम् १२ मधुरया गिरातां प्रस्थाप्य व्रजन् वणिक्पथैः वणिग्भि रर्चितः १३ लेख्याश्चित्रन्यस्ता इव मूर्त्तयो यासां ताः १४ ध
नुर्मखशालां पृच्छन् १५ प्रसह्य बलात् १६ निमिषेणातिशीघ्रम् मदकरीमत्तहस्ती १७ १८ गृह्यतां बल्यतामिति वदंतो जिघृक्षवः

तत्तोरूपगुणौदार्यसंपन्ना प्राह केशवम् उत्तरीयांतमाकृष्य स्मयंती जातहृच्छया ९ एहि वीरगृहं यामोनत्वां त्य
कुमिहोत्सहे त्वयोन्मथितचित्तायाः प्रसीद पुरुषर्षभ १० एवं स्त्रियायाच्यमानः कृष्णोरामस्य पश्यतः सुरवर्षी
स्यानुगानां च प्रहसंस्तामुवाच ह ११ एष्यामि ते गृहं सुभूः पुंसामाधिविकर्शनम् साधिताः रथैः गृहाणां नः पांथा
नां त्वं परायणम् १२ विस्मृत्य माध्यावाण्याता व्रजन् मार्गे वणिक्पथैः नानोपायनतां बूलस्वर्गाधैः सागुजोऽर्चितः
१३ तद्दर्शनं स्मरक्षोभादात्मानं नाविदन् स्त्रियः विस्मस्तवासः कबरवलया लेख्या मूर्त्तयः १४ ततः पौरान् पृच्छ
मानो धनुषः स्थानमच्युतः तस्मिन् विष्टो ददृशे धनुर्दृमिवाद्भुतम् १५ पुरुषैर्बहुभिर्गुप्तमर्चितं परमर्द्धिमत् वा
र्यमाणो नृभिः कृष्णः प्रसह्य धनुराददे १६ करेण वामेन सलीलमुद्धृतं सज्य चकृत्वा निमिषेण पश्यताम् नृणां वि
कृष्य प्रवभंजमध्यतो यथोक्षदंडमदकयुरुक्रमः १७ धनुषो भ्रज्यमानस्य शब्दः खरो दसीदिशः पूरयामास यं
श्रुत्वा कंसस्त्रासमुपागमत् १८ तद्रक्षिणः सानुचराः कुपिता आततायिनः गृहीतुकामा आवधुर्गृह्यता बद्ध
तामिति १९ अथ तान् दुरभिप्रायान् विलोक्य बलकेशवो क्रुद्धो धन्वन आदाय शकलेतांश्च जघत् २० बल
चकंस प्रहितं हत्वा शालामुखात्ततः निष्क्रम्य चैरतुर्हृष्टो निरीक्ष्य पुरसंपदः २१ तयोस्तदद्भुतं वीर्यं निशम्य पुर
वासिनः तेजः प्रागल्भ्यरूपं च मे निरेविबुधोत्तमौ २२ तयोर्विचरतोः स्वैरमादित्योऽस्तमुपेयिवान् कृष्णरा
मौ दृत्तौ गोपैः पुराच्छुकटमीयतुः २३

आवृत्तवतः १९ न केवलं क्रुद्धौ किंतु भग्नस्य धनुषः शकले गृहीत्वा जघत्तुश्चेति

२० परतः प्रातर्गत व्यमिति शालासुखादेव पुनः निष्क्रम्य २१ तेजः प्रभावं प्रागल्भ्यं दृष्टताम् २२ शकटं शकटावमोचनस्थानम् २३

श्रीवास्तुदेवो विजयते

७२

७३

७४

७५

७६

७७

मुकुंदस्य विगमे व्रजान्निर्गमनसमये या आशिषः आशासतस्करं प्रभातारजनीयम् अद्यधुवंतत्र दृशो भविष्यत इत्यादियदुक्तवत्यः
ताः ऋताः सत्याः बभूवुः पुरुषभूषणस्य श्रीरुष्णास्य गात्रस्य देहस्य लक्ष्मीं शोभाम् कथं भूतस्य गात्रस्य च अहो इतरान् ब्रह्मादीन् हिंत्वा
यदयनमाश्रयं श्रीः कामयामास यां गात्रलक्ष्मीमिति वा २४ अवनिक्तं क्षालितमंघ्रियुगलं ययोस्तौ क्षीरमिश्रमन्नं भक्तास्करं न्यवसता
म् २५ परं केवलं गोविंदरामयोर्विक्रीडितं तत् न तु पराक्रमः कश्चित् २६ उभयथास्वप्नजागरितभेदेन प्रत्येकं मृत्योर्दोषकराणि च तथा
चर्मत्रः इत्यादुलूकश्चापघ्नन् हिरण्याक्षो अयोमुखः रक्षसां दूत आगत इत्यादिः तथा यदेतद्भूतान्यन्याविश्य देवां वा च वदसीत्यादिश्च २७

गोप्यो मुकुंदविगमे विरहात्तुराया आशासता शिषः ऋतामधुपुंर्यभूवन् संपश्यतां पुरुषभूषणगात्रलक्ष्मीं हिंत्वे
तरान्नुभजतश्चकमेयनं श्रीः २४ अवनिक्तां घ्रियुगलौ भक्ता क्षीरोपसेचनम् उषतुस्तां स्करं वरात्रिं ज्ञात्वा कंस
चिकीर्षितम् २५ कंसस्तद्धनुषोभंगं रक्षिणास्ववलस्य च बध्निशम्य गोविंदरामविक्रीडितपरम् २६ दीर्घम-
जागरोभीतो दुर्निमित्तानि दुर्मतिः बहून्यच शोभयथामृत्योर्दोषकराणि च २७ अदर्शनं स्वशिरसः प्रतिरूपे च
सत्यपि असत्यपि द्वितीये च द्वैरूप्यं ज्योतिषां तथा २८ छिद्रप्रतीतिश्छायायां प्राणघोषानुपश्रुतिः स्वर्णप्रती-
तिरुल्लेखेषु स्वपदानामदर्शनम् २९ स्वप्ने प्रेतपरिधंगः स्वरयानं विषादनम् यायान्नलदमाल्येकं स्तलाभ्यक्तो दिगं
वरः ३० अन्यानि चेत्यंभूतानि स्वप्नजागरितानि च पश्यन्मरणसंज्ञस्तो निद्रालेभेन चिंतया ३१ व्युष्टायानि-
शिकौरव्यसूर्ये चाद्भ्यः समुत्थिते कारयामास वैकंसो मल्लक्रीडामहोत्सवम् ३२

तानि दर्शयति श्लोकत्रयेण जलादौ प्रतिरूपे दृश्यमानेऽपि स्वशिरसस्तत्रादर्शनम् असत्यपि द्वितीये च क्लृप्तोऽतर्धाने अंगुल्यादौ ज्योति-
षां चंद्रादीनां हिंत्वम् २८ छायायां प्रतिबिंबे छिद्रप्रतीतिः पिहितकर्णपुटस्य योऽतः श्रूयमाणो ध्वनिः स प्राणघोषस्तस्याश्रवणम् वृक्षेषु
स्वर्णवर्णप्रतीतिः रजः कर्दमादिषु स्वपदानामदर्शनम् एतानि जागरितानि दुर्निमित्तानि २९ स्वाप्नान्याह स्वप्न इति प्रेतैः मृतैः परिधंगः
स्वरमारुहयानम् विषमक्षणम् नलदमालीजपाकुसुममाली यायादिति यत् तदप्येकं दुर्निमित्तमिति ३० ३१ कष्टेन कथं चित्तमातायां पु-
नः सूर्ये चाद्भ्यः समुत्थित इति तथा च श्रुतिः यउदगान्महतोऽर्णवात् विभ्राजमानः सलिलस्य मध्यात् समामृषमोलोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मन-

३३ यथोपजोषंयथासुखम् ३४ ३५ मल्लतालउत्तरउपरिउच्चैः श्रूयतेयेषुतेषुतूर्येषुउपाध्यायाः मल्लाचार्याः ३६ उपस्थानंमल्लरंगम् ३७
समाहुताः समाहुताः निवेदितान्युपायनानियेस्ते ३८ इतिदशमेटीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ त्रिचत्वारिंशकंहत्वागजेन्द्ररामकृष्णा
योः रंगप्रवेशसौभाग्यंचाणूरेणचभाषणम् १ पूर्वद्युरेवकृतंशौचंशुद्धंनिरपराधत्वंयाभ्यांतौ एतदुक्तंभवति धनुर्भगादिना आवाभ्यानि
जैश्वर्येसूचितेऽपिपितरौनसुंचति आवांचपुनर्जिघांसति अतोऽस्यमातुलस्याऽपिवधेनावयोर्दोषइत्येवंकृतापराधपरिहाराविति मल्लानांदुंदु-

आनर्चुःपुरुषारंगंतूर्यभेर्यश्चजघिरे मंचाश्चालंकृताःस्त्रग्भिःपताकाचैलतोरणैः ३३ तेषुपौराजानपदाब्रह्मक्षत्र
पुरोगमाः यथोपजोषविविश्वराजानश्चकृतासनाः ३४ कंसस्तुसंवृतोऽमाल्यैराजमंचउपाविशत् मंडलेभ्यरमध्यस्थो
हृदयेनविदूयता ३५ वाद्यमानेषुतूर्येषुमल्लतालोत्तरेषुच मल्लाःस्वलंकृताहृष्टाःसोपाध्यायाःसमागताः ३६ चाणूरा
मुष्टिकःकूटःशलस्तोशलएवच तआसेदुरुपस्थानंवल्गुवाद्यप्रहर्षिताः ३७ नंदगोपादयोगोपाभोजराजसमाहुताः
निवेदितोपायनास्तेएकस्मिन्मंचआविशन् ३८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेमल्लरंगोपवर्णनना
मद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ श्रीशुकउवाच अथकृष्णाश्चरामश्चकृतशौचौपरंतप मल्लदुंदुभिनिर्घोष
श्रुत्वाद्रष्टुमुपेयतुः १ रंगद्वारंसमासाद्यतस्मिन्नागमवस्थितम् अपश्यलकुवल्यापीडंकृष्णाःबधुप्रचोदितम् २ ब
ध्वापरिकरंशौरिःसमुद्रकुटिलालकान् उवाचहस्तिपंचामेघनादगभीरया ३ अंबष्ठांबष्ठमार्गनौदेह्यपक्रममा
चिरम् नोचेत्सकुंजरत्वाऽघनयामियमसादनम् ४ एवंनिर्भर्त्सितोऽबधुःकुपितःकोपितंगजम् चोदयामासकृष्णा
यकालांतकयमोपमम् ५ करीद्रस्तमभिद्रुत्यकरणतरसाऽग्रहीत् कराद्विगलितःसोमुनिहत्याधिघलीयत ६ सं
क्रुद्धस्तमचक्षाणोघ्राणदृष्टिःसकेशवम् परामृशत्युक्करेणसप्रसह्यविनिर्गतः ७

मीनांचनिर्घोषंमल्लतालदुंदुभिनिर्घोषंवा १

अबधोहस्तिपस्तेनचोदितम् २ परिकरंयुद्धोचितपरिधानंकृत्वा समुद्रनिबल्य ३ ४ अंतकोमृत्कःकालस्तन्निमित्तंयमस्तन्नियंतातैरुपमा
यस्यतम् ५ विगलितोविच्युतः सुष्टिनानिहत्यालीयतअदृश्योबभूव ६ अचक्षाणः अपश्यन्घ्राणमवघ्राणंतेनदृष्टिर्दर्शनंयस्यसःलोचन
गोचरमपिहिपशवोघ्राणेनजानंतीतिप्रसिद्धम् परामृशद्वतवान् पुक्करेणशुंडायेणसःकृष्णाःप्रसह्यबलेन ७ ८ ९

धनुषः धनुषांपंचविंशतिर्यावत् तावन्तं देशं विचर्ष आकृष्य नीतवान् कंकडविविचर्ष यथानागं सर्पवद्वर्त्तमानं गजं सपर्वणवत्स्वयमिति आवि-
रासीद्यथाप्राच्यादिशीतुरिव पुष्कल इति वत् - सपर्यावर्त्तमानेनेति पुच्छग्राहिणं श्रीकृष्णं गृहीतुं यदि दक्षिणतः परिवर्त्तते गजस्तर्हि सव्य-
तो भ्रामयति यदा सव्यतः परिवर्त्तते तदा दक्षिणतो भ्रामयंस्तेन सह बभ्राम गोवत्सेन भ्राम्यमाणेन बालकः स एव कृष्णो यथाऽन्यो बालक इवेति
९ वारणां गजम् प्राद्वन् प्रकर्षेणा समन्ततो धावन् पातयामास यथा पतति तथा तं वंचयन् प्राद्वदित्यर्थः १० किंच सधावन्निति अहं नत् अह-
न् ११ १२ १३ १४ रंगं समाविशत् तदा वीरश्रिया बभौ कथं भूतः असेन्यस्तं विषाणं गजदंतो येन सः असृजोरक्तस्य मदस्य बिंदुभिः परि-

पुच्छे प्रगृह्यातिबलं धनुषः पंचविंशतिम् विचर्ष यथानागं सपर्वण इव लीलया - सपर्यावर्त्तमानेन सव्यदक्षिणतो-
ऽच्युतः बभ्राम भ्राम्यमाणेन गोवत्सेनेव बालकः ९ ततो भिसुरवमभ्येत्य पाणिना हत्य वारणम् प्राद्वन् पातयामास-
स्पृश्यमानः पदे पदे १० सधावन् क्रीडया भूमौ पतित्वासहसोत्थितः तं मत्वा पतितं कुत्सो दत्ताभ्यां सोहनक्षितिम् ११
स्वविक्रमे प्रतिहते कुंजरे द्रोऽत्यमर्षितः चोद्यमानो महामात्रैः कृष्णमभ्यद्रवद्रुषा १२ तमापतेतमासाद्य भगवान्म-
धुसूदनः निगृह्य पाणिना हस्तं पातयामास भूतले १३ पतितस्य पदाक्रम्य मृगं द्रवलीलया दंतमुत्पाद्य तेनेभं ह-
स्तिपांश्चाहनद्धरिः १४ मृतकं द्विपमुत्सृज्य दंतपाणिः समाविशत् असेन्यस्तं विषाणोऽसृज्यद बिंदुभिरंकितः १५
विरूढस्वेदकणिका वदनांबुरुहो बभौ दंतौ गोपैः कतिपयैर्बलदेव जनार्दनो रंगं विविशत् तूराजं नृगजदंतवरायुधौ १६
मल्लानामशानिर्नृणां नरवरः स्त्रीणां स्मरः मूर्तिमान् नृगोपानां स्वजनोऽसतां क्षितिभुजां शास्ता स्वपित्रोः शिशुः मृत्युभौ
जपते विराडविदुषां तत्त्वपरयोगिनां वृष्णीनां परदेवतैति विदितो रंगगतः सायजः १७

नोऽंकितः १५ विरूढा उद्धताः स्वेदकणिकास्ताभि-

रूपलक्षितं वदनांबुरुहं यस्य सः न केवलं स एकः समाविशत् किंतु दंतौ गोपैरिति १६ तत्र शृंगारादिसर्वरसकदंबमूर्तिर्भगवांस्तत्तदपि प्रायात्
सारेण बभौ न सा कल्पेन सर्वेषामित्याह मल्लानामिति मल्लादीनामज्ञानां द्रष्टृणां मशान्यादिरूपेण दशधा विदितः सन् सायजो रंगगत इत्यन्वयः म-
ल्लादिष्वभिव्यक्ताः रसाः क्रमेण श्लोकेन निबल्यन्ते रौद्रोऽद्भुतश्च शृंगारो हास्यं वीरो दया तथा भयानकश्च बीभत्सः शांतः सप्रेम भक्तिकः अविदु-
षां विराट् विकलः अपर्याप्तो राजत इति तथा अनेन बीभत्सरस उक्तः विकलत्वं च क्वचन सारसर्वांगवित्यादिना वक्ष्यते १७ १८ १९

उद्विजेभीतोबभूव १८ यथानटाविति निर्भयत्वं दर्शितम् १९ प्रहर्षवेगेन उल्लसितानि उज्ज्वलानि निरीक्षणानि आननानि च येषां तयो रान-
नं पपुः परं न तृप्ताः निराकांक्षानवभूवुरित्यर्थः २० तदेवाह पिबत इवेति श्लिष्यंतः परिष्वंगं कुर्वत इव लक्षिता इत्यर्थः २१ यथा दृष्टं धनुर्भ-
गादियथाश्रुतं गोवर्द्धनोद्धरणदितत्तदनतिक्रम्य तदनु रूपमित्यर्थः प्रत्यक्षं च तयो रूपं गजदंतादियुक्तम् गुणाः शौर्यादयः साधुर्यं हसिताला-
पादि प्रागल्भ्यं धार्ढ्यं तैः स्मारिता इव स्मरणं प्रापिता इव २२ विस्मितानां वाक्यान्वाह अष्टभिरेतावित्यादिभिः २३ किलेति सर्वत्रान्वयः २४ गुह्य-

हृतं कुवलयपीडं दृष्ट्वा तावपि दुर्जयो कंसो मनस्व्यपितदाभृशमुद्विजेन्नृप १८ तौ रेजतूरंगगतौ महाभजौ वि-
चित्रवेषाभरणस्त्रगंबरौ यथानटावुत्तमवेषधारिणौ मनःक्षिपंतौ प्रभया निरीक्षताम् १९ निरीक्ष्यतावुत्तमपूरु-
षौ जनामंच स्थितानागरराष्ट्रकानृपाः प्रहर्षवेगो ललिते क्षणाननाः पपुन तृप्तानयनैस्तदाननम् २० पिबत इव च
क्षुष्यालिहंत इव जिह्वया जिघ्रत इव नासाभ्यां श्लिष्यंत इव बाहुभिः २१ ऊचुः परस्परं ते वै यथा दृष्टं यथा श्रुतम् तद्
पगुणमाधुर्यं प्रागल्भ्यं स्मारिता इव २२ एतौ भगवतः साक्षाद्धरं नारायणस्य हि अवतीर्णा विहाशेन वसुदेवस्य वेश्म-
नि २३ एष वै किल देवक्यां जातो नीतश्च गोकुलम् कालमेतं वसन् गूढो वृद्धेन दवेश्मनि २४ पूतनाऽनेन नीताऽतं
चक्रवातश्च दानवः अर्जुनो गुह्यकः केशी धनुर्कोऽन्ये च तद्दिधाः २५ गावः सपाला एतेन दावाग्नेः परिमोचिताः का-
लियोदमितः सर्प इन्द्रश्च विमदः कृतः २६ सप्ताहमेकहस्तेन धृतोऽद्रिप्रवरोऽमुना वर्षवाताशनिभ्यश्च परित्रातं च गोकु-
लम् २७ गोप्योऽस्य नित्यमुदितहसितप्रेक्षणं सुरवम् पश्यत्यो विविधां स्तापां स्तरंति स्माश्रमं मुदा २८ वदत्यनेन
वंशोऽयं यदोः स बहुविश्रुतः श्रिययशो महत्त्वं च लप्स्यते परिरक्षितः २९ अयं चास्याग्रजः श्रीमान्नुरामः कमललो-
चनः प्रलंबो निहतायेन वत्सको ये बकादयः ३० जनेष्वेवं ब्रुवाणेषु तूयेषु निनदत्सु च कृष्णारामौ समाभाष्य चा-
णूरो वाक्यमब्रवीत् ३१

कः शंखचूडः अन्ये चाघासरादयः २५ २६ २७ आश्रममीषच्छ्रमयुक्तं सुरवम् अश्रमं सरवमिति वा यद्वा
अश्रमं यथाभवति तथातरंति स्मेति २८ अनेन परिरक्षितो यदोर्वंशः स बहुविश्रुतः सन् श्र्यादिलप्स्यत इति वदंतीति २९ धेनुकबकवत्सा-
सुरेषु विपर्ययोक्तिर्जनवादेश्च निश्चयात् ३० जनेष्वेवं ब्रुवाणेषु तदसहमानश्चाणूरोऽब्रवीदिति ३१

३२ ३३ ३४ हे कृष्णप्रियं करवामेति राज्ञि प्राप्ते भूतानि च प्रसीदयुः ३५ ३६ ३७ यद्योचितं नित्यं बह्विधं भवेत् मल्लसभासदः
मल्लसभाऽधिकृतान् जनान् अधर्मो मा स्पृशेन्न स्पृशेदित्यर्थः हेमल्लेति वा ३८ सहस्रद्विपानां सत्वं बलं विभर्त्तति तथा ३९ बलिभिः माह
शैः सह अनयोऽधर्मः विक्रमपराक्रमं कुरु मुष्टिको विक्रमतादित्यनुषंगः ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे टीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः

हे नन्दसूनो हे राम भवन्तौ वीरसंमतौ नित्यं कुशलौ श्रुत्वा राजा हतौ दिदृक्षुः ३२ प्रियं राज्ञः प्रकुर्वत्यः श्रेयो विदंति
वैप्रजाः मनसा कर्मणा वाचा विपरीतमतान् यथा ३३ नित्यं प्रमुदिता गोपावत्सपालायथास्फुटम् वनेषु मल्लयुद्धे-
न क्रीडन्त्यारयति गाः ३४ तस्माद्राज्ञः प्रियं यूयं वयं च करवामहे भूतानि नः प्रसीदतिसर्वभूतमयो नृपः ३५ त-
न्निशम्या ब्रवीत्कृष्णो देशकालोचितं वचः नित्यं दूमात्मनो भीष्टं मन्यमानो भिनद्य च ३६ प्रजाभोजपतेरस्य वयं चा-
पिवनेचराः करवामप्रियं नित्यं तन्नः परमनुग्रहः ३७ बालावयं तुल्यबलैः क्रीडिष्यामो यथोचितम् भवेन्नित्यं दूमा-
धर्मः स्पृशेन्मल्लसभासदः ३८ चाणूरुवाच न बालो न किशोरस्त्वं बलश्च बलिना वरः लीलये भो हतो-
येन सहस्रद्विपसत्त्वभृत् ३९ तस्माद्भूवृद्धो बलिभिर्योद्ध्व्यनानयोऽत्र वै मयि विक्रमवाष्पार्थं बलेन सह मुष्टिकः ४०
इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे कुवलयपीडवधो नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ श्रीशुक उवाच
एवं चर्चितसंकल्पो भगवान्मधुसूदनः आससादाथ चाणूरुमुष्टिकरोहिणीकृतः १ हस्ताभ्यां हस्तयोर्बद्ध्वा पद्भ्या-
मेव च पादयोः विचक्षतुरन्योऽन्यं प्रसह्य विजिगीषया २ अरुन्धतीं दे अरुन्धत्यां जानुभ्यांचैव जानुनी शिरः शी-
र्ष्णोरिसोरस्तावन्योऽन्यमभिजमतुः ३ परिक्लामणं विक्षेपपरिरंभावपातनैः उत्सर्पणापसर्पणैश्च अन्योऽन्यं प्रत्य-
रुन्धताम् ४

ध्यायः ४३ चतुश्चत्वारिंशके तु मल्लकंसादिमर्दनम् कंसयोषित्समाश्वासस्ताभ्यां पित्रोश्च दर्शनम् १ चर्चितः
निश्चित एवं संकल्पो यस्य सः १ २ बाहुमध्यात् कनिष्ठांगुलिव्यतिरेकेण कृतमुष्टिर्हस्तोरन्तिः ३ परिक्लामणं हस्तादिषु गृहीत्वा परि-
तश्चालनम् विक्षेपो नोदनम् परिरंभो बाहुभ्यां निष्पीडनम् अवपातनमधः क्षेपः उत्सर्पणमुत्सृज्य पुरतो गमनम् अपसर्पणं पृष्ठतो गमन-
म् एतैः प्रत्यरुन्धतां प्रत्यावृतवन्तौ ४

उत्थापनं जानुनीपादौ च पिंडाकृत्य पतितस्योच्चादनम् उन्नयनं हस्ताभ्यामुद्धृत्य नयनम् चालनं कंठादिलग्नस्य निःसारणम् स्थापनं पादादि
पिंडाकरणम् एवं परस्परमात्मनो देहस्यापचक्रतुः अपकारं कृतवन्तौ ५ तद्युद्धं बलाबलवत् एकतो बलमन्यतोऽबलम् तद्युद्धं विषममित्यु-
चुरित्यर्थः यद्वा तद्बलाबलवतो युद्धं दृष्ट्वा महानयमधर्म इत्युचुरित्यन्वयः ६ तदेव दर्शयति महानिति बालयोर्बलवत्तद्व्यसुद्धं राजाचेत्यर्थे
स्वयं वारणीयः एते राज्ञः पश्यतः स्वयमन्विच्छन्ति अनुमन्यत इति महानधर्म इत्यर्थः ७ बलाबलवद्युद्धतां प्रपंचयति पंचभिः क्वेति वज्रसा-
राणि वज्रवल्किनानि सर्वाण्यंगानिययोस्तौ ८ समाजस्य सभायाः ९ अपराञ्जुः न सभा मिति अश्रुवन् जालाऽपितूष्णीति अश्रुविश्रुवन् विप-
शतं श्रुवन् अज्ञः न जानामीति श्रुवन् अतः प्राज्ञो न सभां प्रविशेदिति १० वल्गातः शत्रुमभित इति शत्रोः सर्वतो धावतः कृष्णस्य अमवारिणा

उत्थापनैरुन्नयनैश्चालनैः स्थापनैरपि परस्परं जिगीषन्तावपचक्रतुरात्मनः ५ तद्बलाबलवद्युद्धं समेताः सर्वयो-
षितः ऊचुः परस्परं राजन्सानु कृपावरुणशः ६ महानयं बन्ताधर्म एषा राजसभा सदाम् ये बलाबलवद्युद्धं राज्ञोऽन्वि-
च्छन्ति पश्यतः ७ वज्रसारसर्वांगौ मल्लौ शैलेद्रसन्निभौ क्वातिसुकुमारांगौ किशोरौ नातयौ वनौ ८ धर्मव्यति-
क्रमो ह्यस्य समाजस्य ध्रुवं भवेत् यत्राधर्मः समुत्तिष्ठेन्न स्येयं तत्र कर्हिचित् ९ न सभां प्रविशेत् राज्ञः सभ्यदोषान-
नुस्मरन् अश्रुवन् विश्रुवन् ज्ञानरः किल्बिषमश्नुते १० वल्गातः शत्रुमभितः कृष्णस्य वदनां बुजुम् वीक्ष्यतां अम-
वार्युत्तपन्नकोशमिवांशुभिः ११ किं न पश्यतरामस्य सुखमाताम्रलोचनम् सुष्टिकं प्रतिसामर्षहाससंरम्भशोभि-
तम् १२ पुण्यावतग्रजमुवोयदयं नृलिंगगूढः पुराणपुरुषो वनचित्रमाल्यः गाः पालयन् सहबलः कृष्णयश्च व-
णुं विक्कीडयां चतिगिरिचरमाश्रितांघ्रिः १३ गोप्यस्तपः किमचरन् यदसुष्यरूपलावण्यसारमसमो धर्मनन्यसि-
द्धम् दृष्टिः पितृव्यनुसवाभिनवं दुरापमेकांतधामयशसः श्रिय एष्वरस्य १४

उत्सं व्याप्तं सुरवां बुजं दृश्यताम् ११ अन्या ऊचुः किं न प-

श्यत इति सामर्षसक्रोधं हासेन संरंभ आवेशस्तेन शोभितम् १२ अन्या ऊचुः पुण्यावतेति नृलिंगेन मनुष्यदेहेन गूढः वनस्थानि चित्राणि माल्या-
नियस्यसः गिरिचरः शिवः रमाचताप्यामर्चिता वंदनीयस्यसः अयं भावः धिगिमां सभां यस्यामयं पराभूयते तास्तु व्रजमुवोधन्याः यत्र यासु अयं-
कृष्णो विविधकीडयां चतिगच्छतीति अहो कष्टमल्पपुण्यावयं यतोऽस्माभिरनवसरे दृश्यम् १३ गोप्यस्तु बहुपुण्या इत्याहुस्त्रिभिः गोप्य इति

अमुष्य श्रीकृष्णस्य रूपमंगलावर्ण्येन सारं श्रेष्ठम् किंच असमोर्त्येन विद्यते सममूर्ध्वमधिकं च यस्य तत् तदपि अन्येन आभरणादिना मि-
दम् किंतु स्वत एव एंश्वरस्य ऐश्वर्यस्य च एकांतधाम अद्यभिचारिस्थानम् पारांतरे अमुष्य ईश्वरस्येत्यन्वयः एवं भूतं नित्यं नवीनं रूपं यानेत्रैः
पश्यंतीति १४ किंच यादोहनादिष्वेन गायंति तावजस्त्रियोधन्याः प्रेरंस्वनं दोलांदोलनम् उद्वेगं संचनम् कथं भूताः उरुक्रमेचित्तसुरुक्रमनि-
तं तेनैव यानं सर्वविषयप्राप्तिर्यासां ताः पारांतरे उरुक्रमं चिंतयंत्य इत्यर्थः कुतः अनुरक्तधियः तत्र लिंगमश्रुकंद्यः १५ प्रातरिति या अवला अस्य वेणुं
निशम्य गृहात्तूर्णं निर्गम्य पथिसस्मितमुखं पश्यंति तामूरिपुण्या इति १६ एवं सभयं श्रुत्वा णासूस्त्रीषु तासां भयनिवृत्तये कृष्णः शशुं हंतुं मनश्च

यादोहनेऽवहनने मथनोपलेपप्रेरंस्वनार्भरुदितोक्षणमार्जनादौ गायंति चैनमनुरक्तधियोऽश्रुकंद्यो धन्यावजस्त्रि-
यु उरुक्रमचित्तयानाः १५ प्रातर्ब्रजात् ब्रजत आविशतश्च सायंगोभिः समं कृणायतोऽस्य निशम्य वेणुम् निर्गम्य तू-
र्णमबलाः पथिभूरिपुण्याः पश्यंति सस्मितमुखं सदावलोकम् १६ एवं प्रभाषमाणा सस्त्रीषु योगेश्वरो हरिः शशुं
हंतुं मनश्च क्रेमगवान् भरतर्षभ १७ सभयाः स्त्रीगिरः श्रुत्वा पुत्रस्नेहशुचातुरौ पितरावन्वतप्येतां पुत्रयोरबुधौ ब-
लम् १८ तैस्तैर्निमुह्य विधिभिर्विविधैरच्युते तौ युयुधाते यथान्यायतथैव बलमुष्टिकौ १९ भगवद्भात्रनिष्पातैर्व-
ज्रनिष्पेषनिष्ठुरैः चाणूरो भज्यमानां गोमुहुर्लानि मवाप ह २० सश्येन वेग उत्पत्य मुष्टीकृत्य करावुभौ भगवन्तं वास-
देवं क्रुद्धो वक्ष्यस्य बाधत २१ नाचलत्तल्यहारिणमालाहत् इव द्विपः बाह्वोर्निगृह्य चाणूरं बहुशो फ्रामयन् हरिः २२
भूएष्टपोथयामास तरसाक्षीणजीवितम् विस्त्रस्ताकल्पकेशस्त्रकुंड्रध्वज इवापतत् २३ तथैव मुष्टिकः पूर्वस्वमु-
ष्ट्याभिहतेन वै बलभद्रेण बलिना तलेनाभिहतो भूशम् २४

के १७ सभयाः स्त्रीणां गिरः श्रुत्वा पुत्रयोः स्नेहेन याशक्नु-
तया आतुरौ विह्वलौ पुत्रयोर्बलमजानंतौ पितरावन्तु तापं प्राप्ताविति १८ १९ तदा भगवतो गात्राणामरत्नजान्वादीनां निष्पातैः प्रहारेः
वज्रस्य निष्पेषः तीव्रप्रपातः तद्वन्निष्ठुरैः भज्यमानां गः स्लथगात्र इत्यर्थः २० श्येनस्येव वेगो यस्य सः चाणूरः अबाधत अताडयत् २१
२२ भूएष्टे भवउपरिपोथयामास आस्फालयत् इन्द्रध्वजो वज्रम् यद्वा इन्द्रध्वजो गौडेषु प्रसिद्धः कस्मिंश्चिदुत्सवे महान् स्तंभो ध्वजपताकाद्यलं-
तः पुरुषाकृतिः उच्छ्रीयते स यथापतति तद्वदपतति इति २३ २४ २५ २६ २७ २८

अर्हितः पाडितः उर्व्युपस्थेभूतले २५ २६ २७ २८ वलांतौनृत्यादिकुर्वंतौ २९ साधुसाधुइतिवदंतः ३० ३१ ३२ ३३ अव्ययः अथमः ल
धिन्मालाघवेन ३४ ३५ दुर्विषहमविषह्यमुग्रंतेजोयस्यसः श्रीकृष्णः ३६ गरिष्ठलायविश्वाश्रयत्वमुक्तम् तत्रहेतुः अजनाभः कुतः त

प्रवेपितः सरुधिरमुहमन्मुरवतोऽर्हितः व्यसुः पपातोर्व्युपस्थेवाताहतइवांधिपः २५ ततः कूटमनुप्रातंरामः प्रहुर-
तांवरः अवधील्लालयाराजन्सावज्ञचाममुष्टिना २६ तर्ह्येवहिशलः कृष्णपदापहतशीर्षिकः द्विधाविदीर्णस्त्रोश
लकउभावपिनिपेततुः २७ चाणूरेमुष्टिकेकूटेशलेतोशलकेहते शेषाः प्रदुद्बुधुर्मल्लाः सर्वेप्राणपरीप्सवः २८ गो
पान्वयस्यानारुष्यतेः संसृज्यविजद्रुतुः वाद्यमानेषुतूर्येषुवलांतौधृतनूपुरौ २९ जनाः प्रजहृषुः सर्वकर्मणारामकृ
ष्णयोः ऋतेकंसविप्रसुरव्याः साधवः साधुसाधिति ३० हृतेषुमल्लवयेषुविद्रुतेषुचमोजराट् न्यवारयत्स्वतूर्या-
णिवाक्यंचेदुसुवाचह ३१ निःसारयतदुष्टतोवस्तुदेवात्मजोपुरात् धनहरतगोपानानंदबधीतुदुर्मतिम् ३२ व
स्तुदेवस्तुदुर्मधाहन्यतामाश्वसन्तमः उग्रसेनः पिताचापिसानुगः परपक्षगः ३३ एवविकल्पमानेवैकंसेप्रकुपितोऽव्य
यः लधिन्मालाघवेन ३४ तमाविशंतमालोक्यमृत्कमात्मन आसनात् मनस्वीसुहसोत्था
यजगृहेसोऽसिचर्मणी ३५ तरकुडुपाणिंविचरतमाश्रयेनयथादक्षिणसत्यमंबरं समग्रहीदुर्विषहोयतेजायथो
रगंताद्व्यस्तः प्रसह्य ३६ प्रगृह्यकेशेषुचलकिरीटंनिपात्यरंगोपरितुंगमंचात् तस्योपरिष्ठात्स्वयमजनाभः पपात
विश्वाश्रय आत्मतंत्रः ३७ तंसंपरंतविचकर्षभूमौहरिर्यथेमजगतोविपश्यतः हाहेतिशब्दः स्मृमहांस्तदाऽमृदुदा
रितः सर्वजनेनैरद ३८ मनित्यदोद्विग्नधियातमीश्वरं पिवन्वदन्याविचरन्स्वपन्नश्चसन् ददशचक्रायुधमग्रताय
तस्तदेवरूपंदुरवापमाप ३९ तस्याऽनुजाभ्रातरोऽष्टौकंकन्यग्रोधकादयः अप्यधावन्नभिक्षुन्दाभ्रातुर्निर्वेशकारि
णः ४० तथाऽतिरभसास्तास्तुसंयत्तानुरोहिणीस्तः अहन्यरिघमुद्यम्यपशूनिवमृगाधिपः ४१ नेदुर्दुदुभयोव्यो
म्निब्रह्मेशाद्याविष्मृतयः पुष्पैः किरंतस्तप्रीत्याशशंसुर्ननृतुः स्त्रियः ४२ तेषांस्त्रियोमहाराजस्तद्वन्मरणदुःखिताः त
त्राभीयुर्विनिघ्नंत्यः शीर्षाण्यश्रुविलोचनाः ४३ स्वोपर्येवपपातयतः आत्मतंत्रः स्वतंत्रः ३७ ३८ ३९ निर्वेशोनिष्कृतिरानृण्यमित्य

र्थः तत्कारिणः संतः ते अप्यधावन् ४० तथातादृक् अतिरभसोवैगोयेषांतान्संयत्तान् उद्युक्तान् ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

शोचंत्यो विलापंचक्रुः शुचः अश्रूणि ४४ धर्मज्ञइत्यादीनि विलापे प्रेमसंबोधनानि ते त्वदीयावयम् ४५ त्वयापत्याविरहिता पुरीयं न शोभ
त इति स्वदृष्ट्याभिधानम् ४६ अनागसाभितुपरमार्थाभिधानम् ४७ एषः कृष्णः प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः अपियं त्यस्मिन्निति अप्ययः स
च सच तदवध्यानमवज्ञातकर्तुंशीलं यस्य सः ४८ ४९ आस्पृश्य ईषत्सृष्ट्वा ५० पुत्रप्राप्तिं विहाय जगदीश्वराविति ज्ञात्वा शंकितौ न सस्व
जातेन आलिंगितवंतौ किंतु बद्धांजलीतस्थतुरित्यर्थः प्रसह्य हत्वा हस्तींद्रं मल्लं द्रान्मल्ललालया वीभत्सचरितं कंसं सवीभत्सममारयत्

शयानान्वीरशय्यायां पतीनालिंग्य शोचतीः विलेपुः सस्वरं नार्यो विसृजंत्यो मुहुः शुचः ४४ हानाय प्रियधर्म
ज्ञकरुणानाय वत्सल त्वया हतेन निहता वयं ते सगृहप्रजाः ४५ त्वयाविरहिता पत्या पुरीयं पुरुषर्षभ न शोभते व
यमिव निवृत्तोत्सवमंगला ४६ अनागसात्वं भूतानां कृतवान्द्रोहमुत्थणम् तेनेमांभो दशानीतो भूतधुक् कोलभे
तशम् ४७ सर्वेषामिह भूतानां मेघहिप्रभवाप्ययः गोप्ता च तदवध्यायी न क्वचित् सरवमेधते ४८ श्रीशुक
उवाच राजयोषित आश्वास्य भगवौ लोकाभावनः यामाहुर्लोकिकीं संस्थां हतानां समकारयत् ४९ मातरं पि
तरं चैव मोचयित्वाऽयं बधनात् कृष्णारामो वदन्तेशिरसास्पृश्य पादयोः ५० देवकी वसुदेवश्च विज्ञाय जगदीश्व
रौ कृतसंवदनो पुत्रौ सस्वजातेन शंकितौ ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे कंसवधो नाम चतुश्च
त्वारिंशोऽध्यायः ४४ श्रीशुक उवाच पितरावुपलब्धार्थौ विदित्वा पुरुषोत्तमः माम्भूदिति निजां मायां
ततानजनमोहिनीम् १ उवाच पितरावेल्यसाग्रजः सत्त्वतर्षभः प्रथयावनतः प्रीणन्न वताते तिसादरम् २

१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे टीकायां चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ पंचचत्वारिंशके यपितृनंदादिसांत्वनम् उग्रसेना
भिषेकश्च गुरौ वासात्पुरागमः १ उपलब्धार्थौ विदित्वेति अयमर्थः उपसमीपे आवयोः पुत्रबुद्ध्या सांसारिकपरमसख्यभोगात्पूर्वमेव लब्धा
र्थौ आवामीश्वराविति लब्धः प्राप्तः परमज्ञानरूपोऽर्थो याभ्यां तौ तथा भूतौ ज्ञात्वा मयि प्रसन्ने सति अनयोर्ज्ञानं नाम किंदुर्लभं स्यात् दुर्ल
भंतु मयि पुत्रतया प्रेम अत इदानीमेव तज्ज्ञानं माम्भूदिति निजां स्वाधीनां मायां तयोः प्रसारितवानिति १ तदेव दर्शयति उवाचेत्यादिभिर-
ष्टभिः प्रीणयन् सादरं ब्रुवन् २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

अस्मत्तः अस्मन्निमित्तं नित्यमुलंठितयोरपि युवयोः पुत्राभ्यामावाभ्यां कृत्वा बाल्यपौगंडकैशोरास्तत्तदवस्थाः नुभवसंख्यानीत्यर्थः नाभवन्ति
 ति अस्मत्तः पुत्राभ्यामिति सामानाधिकरण्येन ३ किंच आवामेव देवहीनावित्याह नलब्ध इति पितृगेहस्थावालायां सुदं विदंते सा च न लब्धेति
 ४ एवतावत् श्लोकद्वयेन युवयोरावयोश्च कामहानिर्जातेत्युक्तम् आवयोः पुनर्युष्मत्परिचर्यालोपेन धर्महानिरपि जातेत्याह सर्वार्थसंभव इति
 सर्वेषां धर्माद्यर्थानां संभवो यस्मिन् स देहो यतः याभ्यां जनितः पोषितश्च तयोः पित्रोर्निर्वेशं निष्कृतिमानृण्यं मर्त्यः शतसंवत्सरमात्रेणायुवानमा-
 मोति ५ तन्मध्योपितुः यः पुत्रः कल्पः समर्थः सन्नपि देहेन धनेन च पित्रोर्दृष्टिं जीविकां न संपादयेत् तं प्रेत्य लोकांतरे यमदूताः स्वस्थैव मांसं खादयं-

नास्मत्तो युवयोस्तात नित्यो लंठितयोरपि बाल्यपौगंडकैशोराः पुत्राभ्यामभवन् क्वचित् ३ नलब्धो देवहतयोर्वासो
 नौ भवदंतिके यां बालाः पितृगेहस्था विदंते लालिता सुदम् ४ सर्वार्थसंभवो देहो जनितः पोषितो यतः न तयो याति-
 निर्वेशं पित्रोर्मर्त्यः शतायुषा ५ यस्तयोरात्मजः कल्प आत्मना च धनेन च धृतिं न दद्यात्तं प्रेत्य स्वमांसं खादयंति हि ६
 मातरं पितरं वृद्धं भार्या साध्यां सुतं शिशुम् गुरुं विप्रं प्रपन्नं च कल्पोऽविष्मच्छुसन्मृतः ७ तन्नाव कल्पयोः कंसान्नित्य
 मुद्दिग्नचेतसोः मोघमेते व्यतिक्ता तादिव सा वामनर्चतोः ८ तत्क्षंतुमर्हथ स्तात मातनोर्परतत्रयोः अकुर्वतो वां सु-
 श्रूषां क्लिष्टयोर्दुर्हदाभृशम् ९ श्रीशुक उवाच इति मायामनुष्यस्य हरेर्विश्वात्मनो गिरा मोहिता वं क-
 मारोऽप्यपरिघज्यापतु सुदम् १० सिंचंता वशुधाराभिः स्नेहपाशेन चावृतौ न किंचिदूचतूराजन् बाष्पकं ठौ विमोहितौ
 ११ एवमाश्वस्य पितरो भगवान् देवकी सुतः मातामहतूयसेन यदूनाम करोन्नुपमू १२ आहवास्मान्महाराज प्र-
 जाश्राजस्तुमर्हसि ययाति शापाद्यदुभिर्नासितव्यं नृपासने १३ मयि भृत्य उपासीने भवतो विबुधादयः बलिहरत्यवन-
 ताः किमुतान्येन राधिपाः १४

ताति ६ किंच मात्रादिशुश्रूषामकुर्वन् विफलजीवितश्च भवतीत्याह मातरमिति अविष्मच्छु अ-
 पुष्पान् श्वसन्नपि मृततुल्य एवेति ७ तत्तस्मान्नौ आवयोः मोघं व्यर्थमनर्चतोः अपूजयतोः ८ दुर्हदाकं सेन कृत्वा ९ १० ११ आश्वस्य
 सांख्यित्वा १२ त्वमेवाज्ञापयेति भावदेत्याह ययाति शापादिति तव तु यादवलेऽपि मदाज्ञयानदोष इति भावः १३ ममता दृशी शक्तिर्नास्ती-
 ति चेत्तत्राह मयीति मत्प्रसादेन सर्वं भविष्यतीत्यर्थः १४

स्वानुज्ञातीन्संबंधान्दिग्भ्यः कंसभयाकुलान् १५ सिद्धाः पूर्णाः कृष्णारामाभ्यांगतो निवृत्तोज्जरस्तापो येषां ते १७ सदयस्मितवीक्षणं यस्मि
नूतत् १८ प्रवयसोऽह्ना अपि अतिशयितं बलमोज्ज्वल्येषां ते १९ २० भृशमात्मनोऽप्याधिक्येन पोषितो न चाश्चर्यमेतदित्याह पित्रोरिति आ
त्मनो देहादप्यात्मजेष्वप्यधिका हि प्रीतिरिति २१ देवकी वसुदेवयोः पुत्रौ युवांनास्मत्पुत्रावित्यपि न वाच्यमित्याह सपितेति २२ २३ सब्रजं व्रज

सर्वानुस्वज्ञातिसंबंधान्दिग्भ्यः कंसभयाकुलान् यदुदृष्टं यंधकमधदाशार्हकुकुरादिकान् १५ समाजितान् समा
श्वास्य विदेशावासकर्षितान् न्यवासयत्स्वर्गहेषु वित्तैः सतर्प्य विश्वकृत् १६ कृष्णसंकर्षणभर्जैर्गुणालब्धमनोरथाः
गृहेषु रेमिरे सिद्धाः कृष्णारामगतज्वराः १७ वीक्षन्तो हरहः प्रीता सुकुंदवदनां बुजम् नित्यं प्रसुदितं श्रीमत्सदयस्मितवी
क्षणम् १८ तत्र प्रवयसोऽप्यासन् युवानोऽतिबलौ जसः पिबन्तोऽक्षौ सुकुंदस्य सुखां बुजस्रधां सुहुः १९ अयनंदं समा
साद्य भगवान् देवकीकृतः संकर्षणश्च राजेन्द्रपरिष्वज्येदमूचतुः २० पितर्युवाभ्यां स्निग्धाभ्यां पोषितौ लालितौ भृशम्
पित्रोरप्यधिका प्रीतिरात्मजेष्वप्यात्मनोऽपि हि २१ सपिता सा च जननी यौ पुष्णीतां स्वपुत्रवत् शिष्यन्बन्धुभिरुत्सृष्टान-
कल्पैः पोषरक्षणो २२ यातयूयं व्रजं तात वयं च स्नेहदुःखितान् ज्ञातीन् वौ द्रष्टुमेष्यामो विहाय सह दासकवम् २३ ए
वं सांत्वय्य भगवान् नंदं सब्रजमूचतुः वासोलंकारकुप्याद्यैरहं यामास सादरं २४ इत्युक्तस्तौ परिष्वज्य नंदः प्रणयवि
कलः पूरयन्नश्रुभिर्नेत्रे सह गोपैर्व्रजं ययौ २५ अथ शूरसुतो राजन् पुत्रयोः समकारयत् पुरोधसा ब्राह्मणैश्च यथा
वद्विजसंस्कृतिम् २६ तेषां दाहक्षिणा गावोरुक्ममाल्यः स्वलंकृताः स्वलंकृतेभ्यः संपूज्य सवत्साः क्षौममालिनीः
२७ याः कृष्णारामजन्मक्षेमनोदत्तामहामतिः ताश्चाददादनुस्मृत्य कंसेनाधर्मतो हताः २८ ततश्च लब्धसंस्कारौ द्वि
जत्वं प्राप्य सक्रतौ गर्गाद्यदुकुलाचार्यांश्चायत्रं व्रतमास्थितौ २९

वासिभिः सहितम् कुप्यानि स्वर्णरजतादिव्यतिरिक्तकांस्यपात्रादीनित्यभूतिभिः २४ २५ पुरोधसा गर्गाचार्येण द्विजसंस्कृतिमुपनयनम् २६
गावोगाः रुक्मस्य मालाविद्यंते यासां ताः क्षौमवस्त्रमालावतीः २७ याः पूर्वमनोदत्ताः आसन्ता एवाददात् ननु ताः कंसेनापहताः सत्यम् राजगो
ष्ठादाच्छिद्यदत्ता इत्याह कंसेनाधर्मत इति २८ गायत्रं व्रतं ब्रह्मचर्यम् २९

प्रकर्षेण भवंत्याभ्यामिति प्रभवौ अतएव सर्वज्ञो स्वतः सिद्धममलं ज्ञानं प्रच्छादयंतौ नरचेष्टितैः ३० ३१ यथा यथावत् उपसाद्य प्राप्य गुरो-
रतिमन्यान् ग्राहयंतौ शिक्षयंतौ गुरुमुपेतौ उपगतौ सेवितवंता वित्यर्थः ३२ श्रुत्वोभावो यासुताभिरनुवृत्तिभिः सांगोपनिषदः अंगानिषड-
गानि शिक्षादीनितैरुपनिषद्भिश्च सहितान् ३३ सरहस्यं मंत्रदेवताज्ञानसहितम् धर्मान्मन्वादिधर्मशास्त्राणि न्यायपथान्मीमांसादान्
आन्वाक्षिकीं तर्कविद्याम् षड्विधां संधिर्विग्रहोयानमासनं द्वैधमाश्रय इति एवं षड्विधाराजनीतिम् ३४ सकृन्निगदमात्रेण एकवारं गुरोरुच्चार-
णमात्रेण काश्यः गोत्रतः यद्वा काश्याः सकाशात् पठित्वा आगतः तस्मात् ३५ तावतीः चतुषष्टिकलाः ताश्च शैवतंत्रोक्ता लिरव्यंते यथा गीतं
१ वाद्यम् २ नृत्यम् ३ नाट्यम् ४ आलेख्यम् ५ विशेषकच्छेद्यम् ६ तंडुलकुसुमबलिप्रकाराः ७ पुष्पास्तरणम् ८ दशनवसनांगरागाः ९ मणि-
भूमिकाकर्म १० शयनरचनम् ११ उदकवाद्यम् १२ उदकघातः १३ चित्रयोगाः १४ माल्यग्रथनविकल्पाः १५ शेरवरापीडयोजनम् १६ नेपथ्ययोगाः
१७ कर्णपत्रमंगाः १८ स्रगंधयुक्तिः १९ मूषणयोजनम् २० ऐंद्रजालम् २१ कौतुमारयोगाः २२ हस्तलाघवम् २३ चित्रशाकापूपभक्षविकारक्रिया २४

प्रभवौ सर्वविद्यानां सर्वज्ञौ जगदीश्वरौ नान्यसिद्धममलं ज्ञानं गूहमानौ नरेहितैः ३० अथो गुरुकुलेवासमिच्छंतां बुपज-
ग्मतुः काश्यं सादीपनिनाम ह्यवन्ति पुरवासिनम् ३१ यथोपसाद्य तौ दातौ गुरो रतिमनिदिताम् ग्राहयतां बुपेतौ स्मभ-
क्त्या देवमिवाहृतौ ३२ तयोर्द्विजवरस्तुष्टः श्रुद्धभावानुवृत्तिभिः प्रोवाच वेदानखिलान् सांगोपनिषदो गुरुः ३३ सरहस्यं
धनुर्वेदं धर्मान्यायपथांस्तथा तथा चान्वाक्षिकीं विद्यां राजनीतिं च षड्विधाम् ३४ सर्वनरवरश्चैषो सर्वविद्याप्रवर्त-
को सकृन्निगदमात्रेण काश्याज्जगृह तुर्नृप ३५ अहोरात्रैश्चतुःषष्ट्या संयतौ तावतीः कलाः गुरुदक्षिणयाचार्यं छं-
दयामास तुर्नृप ३६ पानकरसरागासवयोजनम् २५ सूचीकर्म २६ सूत्रक्रीडा २७ प्रहेलिका २८ प्रतिमाला २९ दुर्वचकयोगाः ३० पु-
स्तकवाचनम् ३१ नाटकारव्यायिकादर्शनम् ३२ काव्यसमस्यापूरणम् ३३ पट्टिकावेत्रबाणविकल्पाः ३४ तर्ककर्मणि ३५ तक्षणम् ३६ वास्त-
विद्या ३७ रूप्यरत्नपरीक्षा ३८ धातुवादः ३९ मणिरागज्ञानम् ४० आकरज्ञानम् ४१ वृक्षायुर्वेदयोगाः ४२ मेषकुक्कुटलावकयुद्धविधिः ४३
शुकसारिकाप्रलापनम् ४४ उत्सादनम् ४५ केशमार्जनकौशलम् ४६ अक्षरमुष्टिकाकथनम् ४७ म्लेच्छितकुतर्कविकल्पाः ४८ देशभाषाज्ञानम्
४९ पुष्पशकटिकानिमित्तज्ञानम् ५० यंत्रमातृकाधारणमातृका ५१ संवाच्यम् ५२ मानसीकाव्यक्रिया ५३ अभिधानकोशः ५४ छंदोज्ञानम् ५५
क्रियाविकल्पाः ५६ छलितकयोगाः ५७ वरुणगोपनानि ५८ द्यूतविशेषः ५९ आकर्षक्रीडा ६० बालक्रीडनकानि ६१ वैनायिकानाम् ६२ वैजयिका-
नाम् ६३ वैतालिकानां च विद्यानां ज्ञानम् ६४ इति चतुःषष्टिकलाः छंदयामासतुः उपलोभितवन्तौ ३६ ३७ ३८ ३९

प्रभासोक्षेत्रे महार्णवे मृतं बालं वरयामास ३७ ईश्वराविति विदित्वा समुद्रस्तयोरर्हणमाजहार ३८ ३९ पञ्चजनस्वसरोऽर्हापित् सच महान्म
मासाध्य इत्यर्थः ४० ४१ ४२ ४३ सपर्यापूजाम् सर्वेषां भूतानामाशयाः अंतःकरणानितान्यालयो निवासो यस्य तम् ४४ निजं कर्म एव निबं
धनं यस्य तस्या भूतमपि मदाज्ञापुरस्कारेणानयतः तेन दोष इत्यर्थः ४५ ४६ वत्सेति प्राधान्येनैकस्य संबोधनम् गुरोर्निष्क्रयः गुरुदक्षिणासु-

ह्विजस्तयोस्तं महिमानमद्भुतं संलक्ष्य राजन्नतिमात्तुपीमितिम् संमंत्र्य पत्न्या समहार्णवे मृतं बालं प्रभासे वरयां बभूव ह
३७ तथेत्ययारुह्य महारथोरथं प्रभासमासाद्य दुरतविक्रमौ वेलामुपव्रज्य निषीदतुः क्षणं सिंधुर्विदित्वाऽर्हणमाहर-
त्तयोः ३८ तमाह भगवानाशु गुरुपुत्रः प्रदीयताम् योऽसाविहल्य याग्रस्तो बालको महतोर्मिणा ३९ समुद्र उवाच
नैवाहार्णमहं देवदैत्यः पञ्चजनो महान् अंतर्जलचरः कृष्णशंखरूपधरोऽसरः ४० आस्ते तेनाहूतो नूनं तच्छ्रुत्वा सत्त्वं
रं प्रभूः जलमाविश्य तं हत्वानापश्यदुदरेऽर्भकम् ४१ तदंगप्रभवं शंखमादाय रथमागमत् ततः संयमनीनां भयमस्य
दयितां पुरीम् ४२ गत्वा जनाहूतः शंखं प्रदध्मौ सहलायुधः शंखनिद्रादमाकर्ण्य प्रजासंयमनो यमः ४३ तयोः सपर्या
महतीं चक्रे भक्त्युपहृिताम् उवाचा वनतः कृष्णसर्वभूताशयालयम् ४४ लीलामनुष्य हे विष्णोऽयुवयोः करवाम-
किम् श्रीभगवानुवाच गुरुपुत्रमिहानीतं निजकर्मनिबन्धनम् आनयस्व महाराज मच्छासनपुरस्कृतः
४५ तथेति तेनोपानीतं गुरुपुत्रं यदूतमौ दत्त्वा स्वगुरवं भूयो वृणीष्येति तस्मै चतुः ४६ सम्यक्संपादितो वत्स भवद्भ्यां
गुरुनिष्क्रयः कोनुयुष्मद्विधगुरोः कामो नामावशिष्यते ४७ गच्छतस्व गृहं वीरौ कीर्तिर्वामिस्तु पाविनी छंदोऽस्य यात
यामानि भवंति ह परत्र च ४८ गुरुणैव मनुजा तौरथेनानिलरहसा आयातोऽस्य पुरतात पर्जन्यनिनदेन वै ४९ स
मनंदन् प्रजाः सर्वा हृद्वारामजनाहूतो अपश्यत्यो बद्धहानि नष्टलब्धधना इव ५० इति श्रीभागवते महापुराणे द
शमस्कंधे पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ४५

आद्विधयोर्गुरोर्ममकामानां मध्ये कोऽनुकामोऽवशिष्यते न कोऽपीति ४७ हे वीरौ स्वगृहं गच्छ
तम् वां युवयोः अयातयामानि अगतसाराणि ४८ अनिलवद्गह्वरे गोयस्य तेन पर्जन्यो मेघस्तद्वन्निनदो यस्य तेन ४९ नष्टमदृष्टं तत्पुन-
र्लब्धधनं याभिस्ता इवेति ५० इति दशमस्कंधे टीकायां पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ ४५ ४५ ४५

षट्चत्वारिंशकेषुषमुद्भवंप्रेष्यतद्गिरा यशोदानंदयोश्चक्रेकृष्णः शोकापनोदनम् १ कामचारं हि जातिः सन्परित्यज्यातिसंयतः गुरोर्ज्ञानम
नुप्राप्यसखागोपीरूपादिशतम् २ गोपीनां सांख्यनमतिरहस्यं सन्मंत्रिसाध्यमिति तदर्थमुद्भवं विशिनष्टि वृष्णीनामिति बुद्धिसत्तमः बुद्ध्याऽतिशेषः
१ २ ३ गोपीनां विशेषतः संदेशोकारणमाह ता इति मय्येव संकल्पात्सकं मनोयासांताः अहमेव प्राणोयासांताः मदर्थे त्यक्ता देहिकाः पतिपु
त्रादयो याभिस्ताः ततः किमत आह ये त्यक्तलोकधर्मा इति मन्निमित्तं त्यक्तौ लोकधर्मौ इहामुत्र स्रखेतत्साधनानि च ये स्तान् विभर्मि संवर्द्धयामि
स्रखयामीत्यर्थः ४ तासां वियोगाधिं दर्शयति दूयेन मयिता इति ५ विरहेण औलंक्यं तेन विह्वलाः परवशाः गोकुलान् निर्गमनसमये शीघ्रमाग

श्रीशुक उवाच वृष्णीनां प्रवरो मंत्री कृष्णस्य दयितः सखा शिष्यो बृहस्पतेः साक्षादुद्भवो बुद्धिसत्तमः १
तमाह भगवान्प्रेष्यं भक्तमेकांतिनं क्वचित् गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रपन्नार्तिहरं हरिः २ गच्छेद्भवव्रजं सौम्यपित्रो
र्नोप्राप्तिमावह गोपीनां महियोगाधिं मत्संदेशो विमोचय ३ तामन्मनस्कामत्याणामदर्थे त्यक्तदेहिकाः ये त्यक्तलो
कधर्माश्च मदर्थे तान् विभर्म्यहम् ४ मयिताः प्रेयसां प्रेषेदूरस्थे गोकुलस्थितः स्मरंत्योऽगविमुह्यति विरहो लंक्यवि
ह्वलाः ५ धारयंत्यतिरुच्छ्रेण प्रायः प्राणान् कथंचन प्रत्यागमनसं देशो बल्लव्यो मे मदात्मिकाः ६ श्रीशुक उवा
च इत्युक्त उद्भवो राजन् संदेशं भर्तुरादृतः आदायरथमारुह्य प्रययौ नंदगोकुलम् ७ प्राप्ता नंदव्रजं श्रीमन्नि
म्लोचति विभावसो छन्नयानः प्रविशतां पशूनां खुररेणुभिः ८ वासिताः र्थेऽभियुक्त्यदिर्नादितं शशिभिर्वृषैः
धावन्तीभिश्च वास्त्राभिरूधोभारैः स्ववत्सकान् ९ इतस्ततो विलंघ्यद्भिर्गोवत्सैर्मंडितं सितैः गोदोहशब्दाभिरवैवैणू
नानिः स्वनेन च १०

शिष्यामीतिये प्रत्यागमनसंदेशास्तैः मे मदीया बल्लव्यो गोप्यः मदात्मिका इति तासां मात्मायदिस्वदेहेस्या
त्तर्हि विरहतापेन दह्येतैव मयि वर्तमानत्वात् कथंचिज्जीवंतीति भावः ६ संदेशं भवतीनां वियोगो मे न हि सर्वात्मना क्वचिदित्यादिकम् ७
निम्लोचति अस्तंगच्छति सति छन्नयानं यस्येति तदा गोपीभिरज्ञातत्वेन नंदसंगं लब्धवानिति सूचयति ८ व्रजं वर्णयति पंचभिः वासिताः र्थ-
इत्यादिना वासिताः पुष्पवंत्योगावस्तन्निमित्तमभितो युत्थाद्भिः शृष्णिभिर्मर्तैर्वृषैर्नादितम् वास्त्राभिर्धनुभिः स्ववत्सकान्यति ९ विलंघ्यद्भिः उ-
त्पतद्भिः गोदोहशब्दैः सह अभितोरवाः मुंचमा मुंचनय आनयदेहि गृहाणेत्यादयो यस्मिन् तमूवेणूनां निःस्वनेन च मंडितम् १० ११ १२

गायंतीभिर्गोपीभिर्गोपैश्चकविराजितम् ११ अग्न्याद्यर्चनान्वितैः गोपगृहैर्धूपदिभिश्चमनोरमम् १२ खंडंसमूहः १३ आर्चयत्युजयामा
स १४ कशिपौशय्यायांसंविष्टम् १५ १६ साधूनामिति कर्मणि षष्ठी १७ गावोगाः गिरिगोवर्द्धनम् १८ अप्यायास्यति आगमिष्यतिक्रमे
१९ श्रीकृष्णोपकारस्मरणादिभिरनुपमानंदेनाभिभूयमान आह दावाग्नेरित्यादिना वातात् वर्षाच्चैति वृषात् सर्पाच्चैति अन्येभ्यश्च दुरतिक्रमे
भ्यो मृत्कफ्यः श्रीकृष्णेन रक्षिताः स्म २० किंच स्मरतामिति लीलया अपांगेन निरक्षितम् अंगहेउद्धव २१ न केवलं शिथिला एव किंतु शनैरुप

गायंतीभिश्च कर्माणि शक्तानि बलकृपायोः स्वलंकृताभिर्गोपीभिर्गोपैश्चकविराजितम् ११ अग्न्याद्यर्चनातिथिगोविप्र
पितृदेवाद्यर्चनान्वितैः धूपदीपैश्चमाल्यैश्च गोपावासैर्मनोरमम् १२ सर्वतः पुष्पितवनं द्विजालिकुलनादितम् हंसका
खंडवाकीर्णैः पद्मखंडैश्च मंडितम् १३ तमागतं समागम्य कृष्णस्यानुचरं प्रियम् नंदः प्रीतः परिष्वज्य वासुदेवधिया च
यत् १४ भोजितं परमान्देन संविष्टं कशिपौ सुखम् गतश्च संपर्यटच्छत्पादसंवाहनादिभिः १५ क्वचिदंगमहाभागस
खानः शूरनंदनः आस्तेकुशल्यपत्याद्यैर्युक्तो मुक्तः सुहृद्भूतः १६ दिव्याकंसो हतः पापः सानुगः स्वनपाप्मना साधूनां
धर्मशीलानां यदूनां हेष्टियः सदा १७ अपि स्मरति नः कृष्णो मातरं सुहृदः सखीन् गोपान् व्रजं चात्मना यंगवाचं दावेन
गिरिम् १८ अप्यायास्यति गोविंदः स्वजनान् सकृदीक्षितुम् तर्हि द्रक्ष्याम तद्भक्तं सन संसृज्यते क्षणम् १९ दावाग्ने
वातवर्षाच्च वृषसर्पाच्च रक्षिताः दुरत्ययेभ्यो मृत्कफ्यः कृष्णेन समहात्मना २० स्मरतां कृष्णावीर्याणि लीलाः पांगनि
रक्षितम् हसितं भाषितं चांगसर्पानः शिथिलाः क्रियाः २१ सरिच्छैलवनोद्देशान् सुकुटपदभूषितान् आक्रीडानीक्ष
माणानां मनोयातितदात्मताम् २२ मन्ये कृष्णं च रामं च प्राप्ताविहसरोत्तमो सराणामहदर्थायि गगस्यवचनं यथा २३
कंसं नागायुतप्राणमल्लो गजपतिं तथा अवधिष्टां लीलयेव पशूनि वमृगाधिपः २४ तालत्रयं महासारं धनुर्बभ्रुमिवेभ
राट् बभ्रुर्जकेन हस्तेन सप्ताहमदधाद्गिरिम् २५ प्रलंबो धेनुकोऽरिष्टस्तृणावर्त्तबकादयः देव्याः सुराकरजितो हताये
नेह लीलया २६

रमंतीत्याह सरिच्छैलेति सरितश्च शैलाश्च वनोद्देशाश्च तान् आक्रीडान् क्रीडास्थानानि २२ सराणामर्थाय महत्तुंगं भीरुम्
गगस्यवचनं यथा २३ न केवलं तद्वचनानुसारेणैव व्यवहारसंवादादपीत्याह कंसमिति २४ इमराट् यष्टिमिव तालत्रयप्रमाणं धनुर्बभ्रुज २५ २६

२७ २८ २९ ३० अखिलगुरुत्वमेवजनकत्वेननियंतृत्वेनचाह एताविति रामोमुकुंदश्चेत्येतौविश्वस्यबीजयोनीनिमित्तोपादानेनच
पुरुषप्रधानयोबीजयोनित्वंप्रसिद्धमतआह पुरुषःप्रधानमिति पुरुषोःशः प्रधानंशक्तिः अतःप्रधानपुरुषावप्येतावेवेत्यर्थः एवजनक
त्वमुक्तम् किंच अन्वीयभूतेषुअनुप्रविश्यभूतानांचतदुपहितस्यविलक्षणस्यनानाभेदस्यज्ञानस्यजीवस्यचदेशातेर्देश्वरौनियंतारौभवतः
कुतःपुराणौअनादीअनादित्वात्कारणत्वंततश्चनियंतृत्वमित्यर्थः ३१ ननुसृष्ट्यादिकर्मावेशान्मनुष्यादिजन्मदर्शनाच्चतस्यान्येभ्यःको-
विशेषइत्याशंक्याह यस्मिन्नितिहास्याम् कर्माशयंकर्मवासनानिर्हृत्यत्यक्ताब्रह्ममयःस्वरूपज्ञानवान् अर्कवर्णः शब्दसत्वमूर्तिःसत्परः

श्रीशुकउवाच इतिसंस्मृत्यसंस्मृत्यनंदःकृष्णानुरक्तधीः अल्फल्कंठोऽभवत्तूष्णींप्रेमप्रसरविह्वलः २७ य
शोदावर्ण्यमानानिपुत्रस्यचरितानिच शृण्वत्यश्रूण्यवास्त्राक्षीत्स्नेहस्नुतपयोधरा २८ तयोरित्थंभगवतिकृष्णो
नंदयशोदयोः वीक्ष्याचुरागंपरमंनंदमाहोद्भवोमुदा २९ उद्भवउवाच युवांश्लाघ्यतमोचूनंदेहिनामि
हमानंद नारायणोऽखिलगुरोयत्कृतामतिरीदृशी ३० एतौहिविश्वस्यचबीजयोनीरामोमुकुंदःपुरुषःप्रधानम्
अन्वीयभूतेषुविलक्षणस्यज्ञानस्यचेशातइमौपुराणौ ३१ यस्मिन्जनःप्राणवियोगकालेक्षणसमावेश्यमनोवि
शब्दम् निर्हृत्यकर्मशयमाश्रयातिपरांगतिंब्रह्ममयोऽर्कवर्णः ३२ तस्मिन्भवतावखिलात्महेतौनारायणोका
रणमर्त्यमूर्त्तौ भावंविधत्तानितरांमहात्मन्किंवाऽवशिष्टंयुवयोःसकृत्सम् ३३ आगमिष्यत्यदीर्घेणकालेनव्रज
मच्युतः प्रियंविधास्यतेपित्रोर्भगवांस्साल्वतापतिः ३४ हत्वाकसरंगमध्येप्रतीपंसर्वसात्वताम् यदाहवःसमागत्य
कृष्णःसत्यंकरोतितत् ३५ मारिवद्यतमहाभागोदृश्यथःकृष्णमंतिके अंतर्हृदिसभूतानामास्तेज्योतिरिवैध-
सि ३६

गतितत्पदंयाति ३२ अखिलस्यात्माचहेतुश्चतस्मिन्कारणेनमनुष्याकृतौमहात्मन्महात्मनिपरिपूर्णेभवंतौभक्तिंकुरुतः अतः
कृतकृत्यावित्यर्थः ३३ प्रसूतमाह आगमिष्यतीतिपित्रोर्युवयोःयातयूयंव्रजंतातवयंचस्नेहदुःखितान् ज्ञातीन्वीदृष्टुमेष्ट्यामोविधायसकृद्दा
सरवमिति यदाह कृष्णस्तत्सत्यंकरिष्यतीति ३४ ३५ कालविलंबनमसहमानौप्रत्याह मारिवद्यतमिति हेमहाभागौअंतिकेइदानीमेवसमी
पेवा कुतइत्यतआह अंतर्हृदीति तर्हि सर्वैः किमिति न दृश्यतेतत्राह ज्योतिरिवैधसीति तद्यथा मयनं विना न दृश्यतेतथा भक्तिं विना कृष्णोऽपीति भा

अहो आस्तामेतत्तस्य विहागमनं स्वस्यातिप्रियान् पित्रादीन् विहाय न संगच्छत इति मन्येत तत्राह न ह्यस्येति अस्य प्रियादयो न हि संति तत्र हेतू
अमानिनः समानस्येति च ३७ ३८ सोऽपि जन्मकर्मादिरहितोऽपि क्रीडाप्रयोजनः सन् साधूनां परिपालनाय सदसन्निभ्रयो निषु सालिकरा
जसतामसयोनिषु यद्वा देवादिमत्स्यादिनृसिंहादियोनिषु कल्पते आविर्भवतीत्यर्थः ३९ ननु जन्मकर्मादिरहितस्य कुत एतदित्यत आह स
त्वमिति क्रीडामतीतोऽपि क्रीडन्तथाऽपि मायागुणैः घटत इत्यर्थः ४० अत्राविद्योपाधेर्जीवस्य कर्तृत्वं दृष्टं तो कुर्वन् तस्याविद्येयैव कर्तृत्व
मिति सदृष्टान्तमाह यथेति भ्रमरिकापरिभ्रमणं तयोपलक्षितया दृष्ट्या भ्रूरपि भ्राम्यतीति यथाप्रतीयते एवं चित्ते कर्तारि सति तत्र विक्षिप्ते

न ह्यस्यास्ति प्रियः कश्चिन्नाप्रियोऽवास्त्यमानिनः नोत्तमो नाधमो वाऽपि समानस्यासमोऽपि वा ३७ न माता न पिता
तस्य न भ्रातृ न सखा दयः नात्मी यो न परश्चापि न देहो जन्म एव च ३८ न चास्य कर्म बालोके सदसन्निभ्रयो निषु क्रीडा
ऽर्थे सोऽपि साधूनां परित्राणाय कल्पते ३९ सत्वरजस्तम इति भजते निर्गुणो गुणान् क्रीडन् नतीतोऽत्र गुणैः सृजत्य
वृत्तिहं त्यजः ४० यथा भ्रमरिका दृष्ट्या भ्राम्यतीति वमहीयते चित्ते कर्तारि तत्रात्मा कर्तृत्वाहं धिया स्मृतः ४१ युवयोरे
व नैवायमात्मजो भगवान् हरिः सर्वेषामात्मजो ह्यात्मा पिता माता स ईश्वरः ४२ दृष्टं श्रुतं भूतं भवद्भविष्यत्स्थान्नुभ्य
दिष्णुर्महदल्पकंच विनाऽच्युता दृक्ततरानवाच्यस एव सर्वपरमार्थभूतः ४३ एवं निशासां भुवतो व्यतीतानंदस्य
कृष्णानुचरस्य राजन् गोप्यः समुत्थाय निरूप्य दीपान् वास्तून् समभ्यर्च्य दधीन्यमयन् ४४ तादीपदीपैर्मणिभिर्विरे
जूरज्जूविकर्षज्जककणस्त्रजः चलन्ति तंबस्तनहारकुण्डलविष्यलकपोलारुणकुंकुमाननाः ४५

चित्तेऽहं धिया आत्मा ध्यासेन आत्मा कर्तारि स्मृतो यथा तद्वदिति ४१ किंच युवयोरेव नायमात्मजः किंतु सर्वेषामपि तत्रापि नात्मज एव किं
तु शत्रु मित्रादिरूपोऽपीति सर्वात्मत्व निरूपणेन मोह निवृत्तये संबन्धमनैकांतिकं करोति युवयोरेवेति द्वाभ्याम् ४२ अच्युतादिना नितरांतत्वं
तो वाच्यं निर्वचनाहं वस्तुना स्तीति ४३ दीपान् निरूप्य प्रज्वाल्य वास्तून् देहल्यादीन् ४४ मणिभिः कांच्यादिषु स्थितैरज्जूविकर्षत्स्रफजेषु कं
कणानां स्त्रजो यासां ताः चलंतो नितंबाः स्तनाहाराश्च यासां ताः कुण्डलैस्त्रिष्यंतः स्फुरंतः कपोलायासां ताः अरुणानि कुंकुमानियेषु तानि आ
ननानियासां ताः एव ताश्च ताश्च ४५

४६ ४७ तदाब्रजौकसोगोप्यः सक्रोधमाहुः अक्रूर इति अर्थसाधितवान् इत्यर्थसाधकः तदाहुः येन नीत इति ४८ कंसंघातयित्वा पुनः
 किमर्थमागत इत्याशङ्क्य स्वयमेव कारणं संभावयन्ति किमिति तदासाधितेन कार्येण ग्रीतस्य तुष्टस्य भर्तुः पादांतरे प्रेतस्य मृतस्य कंसस्य निष्कृ-
 तिमौर्ध्वदेहिकप्रस्माभिः कृत्वा साधयिष्यते किम् अस्मन्मांसैः पिंडान् कृत्वा दास्यतीत्यर्थः इति एवं वदन्तीनां स्त्रीणां ततस्तस्मिन् नवसरे कृतान्तिकः
 कृतस्नानादिनियमः उद्धव आगत इति ४९ इति दशमस्कंधे टीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ सप्तचत्वारिंशके थ कृष्णादेशे नगोपिकाः

उद्गायतीनामरविंदलोचनं ब्रजंगनानां दिवमस्पृशत् खनिः दध्मश्च निर्मथनशब्दमिश्रितो निरस्य ते येन दिशाममंग-
 लम् ४६ भगवत्कदिते सूर्ये ब्रजहारि ब्रजौकसः दृष्ट्वा रथं शातकोमं कस्यायमिति चाब्रुवन् ४७ अक्रूर आगतः
 किं वायः कंसस्यार्थसाधकः येन नीतो मधुपुरी कृष्णाः कमललोचनः ४८ किं साधयिष्यस्यस्माभिर्भर्तुः प्रीतस्य निष्कृ-
 तिम् इति स्त्रीणां वदन्तीनां मुद्गवोऽगाल्कृतान्तिकः ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे नंदशोकापन्न-
 यनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ श्रीशुक उवाच तं वीक्ष्य कृष्णानुचरं ब्रजस्त्रियः प्रलंबबाहुन वक-
 जलोचनम् पीतांबरपुष्करमालिनं लसन्मुखारविंदपरिमृष्टकुण्डलम् १ शक्तिस्थिताः कोऽयमपीच्यदर्शनः कुतश्च
 कस्याच्युतवेषभूषणः इति स्मसर्वाः परिवव्रुरुत्सुकास्तमुत्तमश्लोकपदांबुजाग्रयम् २ तं प्रश्रयेणावन्ताः ससक्त-
 तंस ब्रीडहासेक्षणसूनुतादिभिः रहस्यं पृच्छन्नुपविष्टमासने विज्ञाय संदेशं हरं रमापतेः ३ जानीमस्त्वायदुपतेः पा-
 र्षदं समुपागतम् भर्त्रे ह प्रेषितः पित्रोर्भवान् प्रियचिकीर्षया ४ अन्यथा गोव्रजे तस्य स्मरणीयं न च स्महे स्नेहानुब-
 धो बंधूनां मुनेरपि सुदुस्त्यजः ५ अन्ये धर्थं कृतमैत्रीयावदर्थं विडंबनम् पुंभिः स्त्रीषु कृता यद्वत्सलमनस्त्विव षट्-
 पदैः ६ निःस्वत्यजं तिगणिका अकल्पं नृपतिं प्रजाः अधीतविद्या आचार्यमृत्विजो दत्तदक्षिणम् ७

बोधयित्वा ह वस्तुत्वमनु

ज्ञाप्यागसत्पुरीम् १ १० अपीच्यं संदरं दर्शनं यस्य सः अच्युतस्येव वेषो भूषणानि च यस्य सः कोऽयं कुतो वा कस्य चेति वदं त्यस्तं परिवव्रुः २ ३
 पार्षदं सेवकम् ४ पित्रोः प्रियचिकीर्षयेत्यत्र हेतुः स्नेहानुबंध इति ५ अन्यथा गोव्रजे तस्येत्यत्र हेतुः अन्ये धिति अर्थकृतकार्यनिमित्ता विडंब-
 नमनुकरणमात्रम् ननु तालिकीमैत्री पुंभिरिति ह शंतः ६ अस्मैवान्यार्थनिदर्शनैः प्रपंचः निःस्वमित्यादिना दत्तादक्षिणायेन तं याज्यम् ७

पक्षिणः विगतफलं वृक्षम् रतामनुरक्तामत्तमामित्यर्थः ८ त्यक्तलौकिकाः त्यक्तलोकव्यवहाराः ९ प्रियस्य कर्माणि गायन्त्यः तथा तस्य वा-
ल्यकेशोरयोर्यानि कर्माणि तानि संस्मृत्य संस्मृत्य गतक्रियः सत्योरुदंत्यश्च तमपृच्छन्निति पूर्वक्रिययैव संबंधः १० प्रियेण श्रीकृष्णेन मां प्र-
सादयितुं प्रस्थापितोऽयं दूत इति कल्पयित्वाऽब्रवीत् यद्वा तस्मिन् न्युद्भवो प्रिय प्रस्थापितं दूतमिति दूतदृष्टिं कृत्वा मधुकरापदेशेन उद्भवमे-
वाब्रवीदित्यर्थः ११ हे मधुपकितवस्य धूर्तस्य बंधो नोऽस्माकं अंघ्रिमास्पृश मामां नमस्कारेण प्रार्थयस्वेत्यर्थः तत्किमित्यपेक्षायां कृष्णावर्ण-
स्य तस्य श्मश्रूणां लोहितत्वे कारणमुत्प्रेक्षमाणाऽह सपत्न्याः कुचाभ्यां लुलिता संमर्दिताया कृष्णास्य वनमाला अतएव तस्याः कुंकुमं येषु तैः
श्मश्रुभिः उपलक्षितः किंतु तासामेव मानिनीनां प्रसादं मधुपतिर्वहतु किमस्मत्प्रसादनेन तस्य यदुसदसि विडंब्य सुपहासास्पदम् कुतः य

स्वगावीतफलं वृक्षं फल्काचातिथयोगृहम् दग्धं मृगास्तथाऽरण्यं जारो भक्तकारतां स्त्रियम् ८ इति गोप्यो हि गोविंदे
गतवाक्कायमानसाः कृष्णादूतं व्रजं याते उद्भवे त्यक्तलौकिकाः ९ गायत्यः प्रिय कर्माणि रुदंत्यश्च गतक्रियः तस्य संस्मृ-
त्य संस्मृत्य यानि केशोरवाल्ययोः १० काचिन्मधुकरदृष्ट्वा ध्यायंती कृष्णा संगमम् प्रिय प्रस्थापितं दूतं कल्पयित्वे-
दमब्रवीत् ११ गोप्युवाच मधुपकितव बंधो मास्पृशांघ्रि सपत्न्याः कुचविलुलितमाला कुंकुमं श्मश्रुभि-
नैः वहतु मधुपतिस्तन्मानिनीनां प्रसादं यदुसदसि विडंब्य यस्य दूतस्त्वमीदृक् १२ सकृदधरस्रधा स्वां मोहिनीं पायु-
यित्वा समनस इव सद्यस्तस्य जेऽस्मान् भवादृक् परिचरति कथं तत्पादपद्मं तु पद्माद्यपि बतहतचेता उत्तमश्लोकजल्यः
१३ किमिह बहुषडंघ्रि गायसि त्वं यदूनामधिपतिमगृहाणामग्रतो नः पुराणम् विजयसरवसखीनां गीयतां तत्संगः
क्षपितकुचरुजस्तं कल्पयतीष्टमिष्टाः १४

स्य दूतस्त्वमीदृक् ईदृशः १२ ननु किमित्येवं तमवजानीथ किं वस्तेनापकृतमत आह स
कृदिति भवादृक्त्वादृशः दुर्मनाः समनसः कुसुमानियथात्यजति तद्वत् अहो बत अविज्ञस्य तस्य पादपद्मं श्रीः कथं सेवते विदितं मयेत्याह अ-
पीति बतेति खेदे उत्तमश्लोकस्य जल्यैर्मिथ्या कथाभिः प्रलापैः प्रायो हतचेताः वयं तु न लक्ष्मीवत् अविचक्षणा इति भावः १३ झंकारान् बहुधा
कुर्वन्तमस्मत्प्रसादलाभाय कृष्णां गायतीति मत्वाऽह किमिहेति पुराणं पुरातनं बहुशोऽनुभूतम् विजयसरवस्य श्रीकृष्णस्य सांप्रतयाः सरव्यः तासां
मग्रतः तत्संगो गीयताम् इष्टाः कृष्णस्य प्रियाः तेन पूजिता इति वा तेनालिंगितेन क्षपिता कुचरुक्यासां ताः तवेष्टमपेक्षितं दास्यंतीति १४

भोमातमैर्विचोचस्त्वामनुस्मृत्यानंगविक्रवस्त्वांमसादयितुंमामादिष्टवानित्यतआह दिवीति दिविभक्तिरसातलेचयाःस्त्रियःस्फस्ताःकानाम
दुरापानकाश्चन तदित्यव्ययंतस्येत्यर्थः कपटेनरुचिरेणहासेनफ्रूविजृंभोयस्यतस्य हेकपटइतिवा किंच यस्यचरणरजः श्रीःसेवतेतत्रचयं
काः अपिच यद्यप्येवंतथाऽपि रूपणपक्षे रूपणानुकंपिनिपुंसिउत्तमश्लोकशब्दोभवतीति तथाकथनीयंत्वयेतिभावः १५ पादमूलेप्रविशंतं
क्षमापयिष्यंतमिवमत्वाऽह शिरसिन्यस्तं पादं विसृज तथाप्यसुचंतमाह वेद्यीति मुकुंदादप्येत्यततः शिष्टित्वेत्यर्थः दौत्यैर्दूतकर्मभिश्चादुका
रैः प्रियोक्तिरचनाभिः अनुनयविदुषः प्रार्थनाचतुरस्यतेतवसर्वमहं वेद्यि मुकुंदवत्त्वमप्य विश्वसनीयइतिभावः ननुतेनकिमपराद्धंतत्राह स्वकृ
तइति स्वकृतेकृष्णकृतेतदर्थमेवविसृष्टाअपत्यपत्यन्यलोकाः अपत्यानिपतयश्चेतीहलोकाअन्यलोकाधर्मसाध्याश्चयाभिस्ताः नः अकृत

दिविभक्तिविचरसायांकाःस्त्रियस्तदुरापाःकपटरुचिरहासफ्रूविजृंभस्ययाःस्युः चरणरजउपास्तेयस्यभूतिर्वयंका
अपिचरूपणपक्षेद्वत्तमश्लोकशब्दः १५ विसृजशिरसिपादंवेद्यहंचादुकारैरनुनयविदुषस्तेऽप्येत्यदौत्यैर्मुकुं
दात् स्वकृतइहविसृष्टापत्यपत्यन्यलोकाव्यसृजदकृतचेताः किं नुसंधेयमस्मिन् १६ मृगयुरिवकपीद्रविव्यधे
व्यधर्मास्त्रियमकृतविरूपांस्त्राजितःकामयानां बलिमपिबलिमत्वाऽवेष्टयत्तूष्वाक्षवद्यस्तदलमसितसरत्वेदुस्त्य
जस्तत्कथाऽर्थः १७ यदनुचरितलीलाकर्णपीयूषविषुट्सकृददन्नविधूतहं हर्षधर्माविनष्टाः सपदिगृहकुटुंबं दीनमु-
त्सृज्यदीनाबहवइहविहंगाभिस्तत्त्वयंचिरंति १८

चेताः असंयतचित्तः योव्यसृजत् अस्मिन् किंनुसंधातव्यमिति १६ किंच कृष्णस्यपू

र्वाणिकर्माण्यनुसंधानाविषेभ्यहमस्मादित्याह मृगयुरिवेति मृगयुर्लुब्धकइवयः कपीद्रंवालिनंविब्यधे अविह्यत् लुब्धधर्माक्रौर्यवान् अलु
ब्धधर्मेतिवा लुब्धकोहितन्मांसमत्तुकामोवित्यति अयंतुनतथा अतोवृथाकठिनइत्यर्थः तथास्त्रियंभूर्पनखाम् स्त्राजितः सीतापरतंत्रः कामए
वयानंप्रातिसाधनंयस्यास्तांविरूपांश्चिन्नकर्णनासिकामकरोत् दाशरथिरूपेण तथाबलिमपितद्वत्तंबलिमत्त्वामक्षयित्वाध्वाक्षवत्काकवत्
अवेष्टयत्बबंध वामनरूपेणबलिमत्वाऽधोक्षिपत् विष्टपादितिपाठेबलिंपूजांगृहीत्वाविष्टपात्स्वर्गात् अधोऽक्षिपदित्यर्थः तत्तस्मादसितस्यकृ
ष्णस्यसरत्वेरलम् एवंचेत्किमितितंतनित्यंगायथतत्राह दुस्त्यजस्ततस्यकथारूपोऽर्थइति १७ अपिच जानीमएवतत्कथाऽपित्रिवर्गलतामूलो
न्मूलनीति तथाऽपिनत्यक्तुंशकुमः किंकर्मइत्याह यदनुचरितेति यस्यानुचरितंलीलातदेवकर्णपीयूषंतस्यविषुट्कणिकातस्याः सकृददन्नं

सेवनं तेन विधूतानिरस्ता हं हं धर्मा रागादयो येषां ते अतएव विनष्टाः असंचुल्याः दीनं दुःखितं गृहकुटुंबं विहाय दीनाभोगहीना विहंगा अपि
 भिक्षुचर्यां प्राणवृत्तिमात्रं चरन्ति अतस्त्वाज्यस्तथाऽपि त्यक्तं न शक्नुम इति निंदा परत्वेऽयं तावत् श्रौतोऽर्थः दुस्त्यजत्वेऽपि पारमार्थिकोऽयमर्थः
 विधूतं हं हं धर्मा इत्यंतः समासः पूर्ववत् ततस्ते च ते अविनष्टाश्चेति समासः इतरेषु न हं हं धर्माणो विनष्टा एव संपदितं तूक्ष्णमेव दीनं तुच्छं गृह
 सहितं कुटुंबं विहाय दीना इव अकिंचनाः धीरा इति वा पाठः बहवो विहंगा हंसा इव सारासारविवेकचतुराः भिक्षुचर्यां पारमहंस्यं चरन्ति तस्मा
 देवंपरमपुरुषार्थरूपत्वात् दुस्त्यज एव तत्कथाऽर्थ इति १८ ननु किमेवं ब्रूषे पूर्वत्वयैव साकं रहसि किमेवं नावोचदित्यत आह वयमिति हे उपमं
 त्रिन् दूत आस्तामि यं वार्ता यतः कुलिकस्य मृगयोः रुतं गीतमज्ञायथा चरतं सत्यमिति श्रद्धा नानाः कृष्णास्य हरिणस्य वधः भार्या हरिण्यः शरैः

वयमृतमिव जिह्मव्याहतं श्रद्धा नानाः कुलिकरुतमिवाज्ञाः कृष्णावधो हरिण्यः ददृशु रसकृदेतत्तन्नस्वस्पर्शतीव्रस्म
 ररुज उपमं त्रिन् भण्यतामन्यवार्ता १९ प्रियसरवपुनरागाः प्रेयसा प्रेषितः किं वरय किमनुरंधे माननीयोऽसि मेऽंग न
 यसि कथमिहास्मान् दुस्त्यज हं हं पाश्वं सततसुरसि सौम्य श्रीवधूः साकमास्ते २० अपि वत मधुपुण्यां सार्यपुत्रोऽधुना
 स्ते स्मरति सपितृगोहान् सौम्यबंधूश्च गोपान् क्वचिदपि सकथानः किं करीणां गृणीते मुजमगरुसंगंधं मूर्त्तिकदानुधास्यतीति
 दानु २१ श्रीशुक उवाच अथोद्भवो निशम्यैव कृष्णादर्शनं लालसाः सांख्यनियसंदेशो गोपीरिदमभाष
 त २२ उद्भव उवाच अहो यूयं स्म पूर्णार्था भवत्यो लोकपूजिताः वासुदेव भगवति या सामित्यर्पितं मनः २३

क्षताः सत्योरुजो ददृशुः एवं जिहास्य कुटिलस्य तस्य व्याहतमृतमिव श्रद्धा नानाः स्पृहयंत्यो वयमसकृत् एतद् दृशिम किंतु तस्य न रवेः स्पर्शस्तेन
 तीव्रः स्मरः तेन रुजः पीडाः तस्मादन्या वार्ता भण्यतां कथ्यतामिति १९ परावृत्त्यगत्या पुनरागतं प्रत्याह प्रियसरवेति हे प्रियस्य सरवे प्रेयसा कृष्णो न पु
 नः प्रेषितः किं त्वमागतोऽसि अंग हे दूत मे माननीयः पूज्योऽसि अतो भवान् किमनुरंधे प्राप्नुमिच्छतीत्यर्थः तत्वरय वृणीष्व संमानितं प्रत्याह न
 यसीति इह सतीः अस्मान् दुस्त्यज हं हं मिथुनी भावो यस्य तस्य पाश्वं सती पंकथनयसि नेप्यसितया हि हे सौम्य श्रीनाम वधूः साकं सहैव सतत
 मास्ते तत्रापि उरसि वक्षस्येव २० तेन संमंत्रिता सती ब्रूते अपि वतेति वत हर्षे हे सौम्य गुरुकुलादागत्य आर्यपुत्रः कृष्णः अधुना किमधुपुण्यां वृत्तं
 कदाचिदपि नोऽस्माकं वार्ताः ब्रूतं किम् अगुरुवत्संगंधं मूर्त्तिकदानुधास्यतीति २१ श्रीकृष्णादर्शनोत्सुक गोपीः प्रियस्य संदेशैः सांख्यनृप
 थमं तावदिदमभाषत २२ तदा हर्षाद्भिः अहो इति स्मनूनं यूयं पूर्णार्थाः कृतार्थाः २३

श्रेयोभिः श्रेयः साधनैः २४ अनुत्तमातिश्रेष्ठा २५ अचणीतवृत्तवत्यः २६ सर्वात्मभावः एकांतभक्तिः अधिकृतः प्राप्तः भगवत्येव सर्व
प्रदर्शनेनैवमैवमहाननुग्रहः कृत इति २७ भर्तुः कृष्णस्य रहस्करः रहस्यकार्यकर्त्ता २८ भवतीनां मेमया सह वियोगो नास्ति कुतः सर्वा
त्मना सर्वस्योपादानकारणेन अतएव सर्वेषु मन आदिकार्येषु अहमनुगतत्वेन स्थित इति सदृष्टांतमाह यथेति भूतेषु चराचरेषु महाभूता
नि वाय्वग्निः वायुसहितोऽग्निः वायुश्चाग्निश्चेत्यर्थः २९ तथाऽहंचेति मन आदीनि कार्याणि गुणाः कारणं तेषां माश्रयत्वेनानुगत इत्यर्थः न
नुकारणत्वे च सर्वानुगतत्वे च कार्यकारणभेदः स्यादत आह आत्मन्येवेति ननु नित्यसिद्धस्य कुतः सृष्ट्यादिरूपता अत आह भूतेंद्रियगुणात्म-

दानघृततपोहोमजपस्वाध्यायसंयमैः श्रेयोभिर्विविधैश्चान्यैः कृष्णो भक्तिर्हि साध्यते २४ भगवत्कृतमश्लोके
भवतीभिरनुत्तमा भक्तिः प्रवर्तिता दिव्या मुनीनामपि दुर्लभा २५ दिव्या पुत्रान् पतीन् देहान् स्वजनान् भवनानि
च हित्वाऽचणीतयूययत् कृष्णारव्यपरमपरम् २६ सर्वात्मभावोऽधिकृतो भवतीनामधोऽक्षजे विरहेण महाभागा
महान्नोऽनुग्रहः कृतः २७ श्रूयतां प्रियसंदेशो भवतीनां सरवावहः यमादायागतो भद्रा अहं भर्तुरहस्करः २८
श्रीभगवानुवाच भवतीनां वियोगो मे न हि सर्वात्मना क्वचित् यथा भूतानि भूतेषु खवाय्वग्निर्जलमूही २९
तथाऽहंच मनः प्राणभूतेंद्रियगुणात्मना आत्मन्येवात्मना त्मानं सृजं हन्यनुपालये ३० आत्ममायाऽनुभावेन भूतं
द्रियगुणात्मना ३१ आत्मा ज्ञानमयः शुद्धो व्यतिरिक्तो गुणान्वयः स्रष्टुं स्वप्नजाग्रद्विमायावृत्तिभिरीयते ३२ ये
नेन्द्रियार्थान् ध्यायेत मृषास्वप्नवदुत्थितः तन्निरुंध्यादिन्द्रियाणि विनिद्रः प्रत्यपद्यत ३३

ना बुद्धीन्द्रियगुणाश्रय इति वा पा

ठः तद्रूपेण आश्रय इति ३० तदेवाह आत्ममायाऽनुभावेनेति ३१ नन्वात्मनो भूतादिरूपत्वे तद्दोषप्रसंगः स्यात्तत्राह आत्मेति आत्मानु
शब्दः कुतः अगुणान्वयः न गुणोऽन्येति इति तथात कुतः व्यतिरिक्तः तदपि कुतः ज्ञानमयः ज्ञानस्वरूपः नन्वहंप्रत्यये स्वसंवेद्यमेवात्मनो ना
नावस्था क्वचित् कुतः शब्दतेति तत्राह स्रष्टुमीति मायाकार्यमनोवृत्तिभिर्विच्यते जस प्राज्ञरूपेण प्रतीयते न स्वत इत्यर्थः ३२ कुतः मनो निरोधे
तदभावादिति व्यतिरेकं दर्शयितुं मनो निरोधं विधत्ते येनेति उत्थितः पुमान्यथा मिथ्या भूतमेव स्वप्नं ध्यायति एवं बाधितानि इंद्रियार्थान् शब्दा
दीन् यूयेन मनसा ध्यायेत् चिंतयेत् ध्यायंश्च येनेन्द्रियाणि प्रत्यपद्यत प्राप तन्मनः विनिद्रः अनलसः सन्निरुंध्यात् नियच्छेदिति ३३

तावताचक्रतार्योभवतीत्याह एतदंतइति एषमनोनिरोधः अंतःसमाप्तिः फलयस्यसः समाप्तायोवेदः सतत्रपर्यवस्यतीत्यर्थः योगोः
ष्टांगः सांख्यमात्मानात्मविवेकः त्यागः संन्यासः तपः स्वधर्मः दमइंद्रियदमनम् मार्गभेदेऽप्येकत्रपर्यवसानेदृष्टान्तः समुद्रांता आपगानद्यइ
वेति ३४ ननुकिमन्यानिवास्मानात्मविद्ययाप्रलोभयसि वयंतुसर्वसुंदर सकलगुणगणालंकृतेनलयाविरहंनैवसहामइतिचेदतआ
ह यत्त्वहमिति दृशांदूरेयदूर्तेतत्तमदनुध्यानार्थतच्चध्यानंमनसःसन्निकर्षार्थमिति ३५ एतदुपपादयतित्रयेण यथादूरचरइति ३६
३७ उपैष्यथेति माधुर्यमात्रमितिचेदतआह याइति हेकल्याण्यः स्वभर्तृभिः प्रतिक्रियाः वनेक्रीडतामयासह अलब्धक्रीडास्ताः

एतदंतःसमाप्तायोयोगःसांख्यमनीषिणाम् त्यागस्तपोदमःसत्यंसमुद्रांताइवापगाः ३४ यत्त्वहंभवतीनां
वैदूरेवर्तेप्रियोदृशाम् मनसःसन्निकर्षार्थमदनुध्यानकाम्यया ३५ यथादूरचरेप्रेष्ठेमनआविश्यवर्तते
स्त्रीणांचनतथाचतःसन्निकृष्टेऽसगोचरे ३६ मय्यावेश्यमनःकृत्स्नंविमुक्तांशेषवृत्तियत् अनुस्मरत्योमां
नित्यमचिरान्मासुपैष्यथ ३७ यामयाक्रीडताराच्यावनेऽस्मिन्व्रजआस्थिताः अलब्धरासाःकल्याण्योमापुम
दीर्यंचितया ३८ श्रीशुकउवाच
संदेशागतस्मृतीः ३९ गोप्यऊचुः दिव्याःहितोहतःकंसोयदूनांसाक्षुगोऽघकृत् दिव्याःतैल-
ब्धसर्वार्थैःकुशल्यास्तःच्युतोऽधुना ४० कच्चिद्गदाग्रजःसौम्यकरोतिपुरयोषिताम् प्रीतिनःस्निग्धसब्रीड-
हासोदारैःक्षणाच्चितः ४१ कथंरतिविशेषज्ञःप्रियश्चवरयोषिताम् नानुबध्येततद्वाक्यैर्विभ्रमैश्चानुभाजितः
४२ अपिस्मरतिनःसाधोगोविंदःप्रस्तुतेकचित् गोष्ठीमध्येपुरस्त्रीणाग्राम्याःस्वैरकथांतरे ४३

तदैवमामामासुःप्रासुः ३८ तस्यसंदेशेनआगतास्मृतिर्यासांताः प्रथमार्थेद्वितीया ३९ यदूनामहितःशत्रुःअघकृत्दुःखदःदिव्ये
त्यानंदे आप्तैःप्राप्तैःहितैर्वासह ४० अन्याऊचुःकच्चिदिति नोऽस्माकंकरणीयांप्रीतिकच्चित्पुरयोषितांकरोति स्निग्धंचतत्सब्रीडहासे
नोदारमीक्षणांतेनार्चितःताभिरस्माभिर्वा ४१ अन्याऊचुःकथमिति तासांवाक्यैर्विभ्रमैश्चानुभाजितःपूजितः ४२ पुनरन्याऊचुःकिम
नयांचितयाऽस्मान्कचित्प्रस्तुतेप्रस्तावेस्मरतिकिम् ग्राम्याअविदग्धाः ४३

अन्याऊचुः ताः किमिति कुसुदैः कुंदैः शशांकेन चरम्ये वृंदावने कृष्णं तिचरणनूपुराणियस्यांतस्यां रासगोष्ठ्यामस्माभिः प्रियाभिरीडितामनोज्ञाः कथायस्यसः तदायासुनिशासुरेमे ताः कदाचित् किंनुस्मरतिवानवेति ४४ स्वनिमित्तेन शोकेन तप्ताः नः अस्मान् गात्रैः करस्पर्शादिभिः संजीवयन् किंनु इहैष्यतीति ४५ अन्याऊचुः कस्मादिति अनन्यगतित्वेन पूर्वमत्रावसत् संप्रति महदेश्वर्यं प्राप्तः कस्मादिहागमिष्यतीति ४६ अन्यास्तु परमार्थमूचुः किमस्माभिरिति वनचरीभिरस्माभिरन्याभिर्वाराजकन्याभिर्महात्मनो धीरस्य किंच श्रीपतेः

ताः किं निशाः स्मरति यासु तदा प्रियाभिर्वृंदावने कुसुदकुंदशशांकरम्ये रेमे कृष्णचरणनूपुररासगोष्ठ्यामस्माभिरीडितमनोज्ञकथः कदाचित् ४४ अप्येष्यतीह दाशाहस्तप्ताः स्वकृतयाश्रुचा संजीवयन्नुनो गात्रैर्यथेदो वनमंबुदैः ४५ कस्मात्कृष्ण इहायाति प्राप्तराज्यो हताहितः नरेन्द्रकन्या उद्धाह्यतीतः सर्वसह हतः ४६ किमस्माभिर्वनो कोभिरन्याभिर्वामहात्मनः श्रीपतेरातकामस्य क्रियेतार्थः कृतात्मनः ४७ परं सौख्यं हि नैराश्यं स्वैरिष्यप्याह पिंगला तज्ज्ञानतीनानः कृष्णो तथाऽप्याशादुरत्यया ४८ कउत्सहेतसंत्यक्तुमुत्तमश्लोकसंविदम् अनिच्छतोऽपियस्य श्रीरंगान्नच्यवते क्वचित् ४९ सरिच्छैलेवनो देशागावो वेणुरवा इमे संकर्षणसहायेन कृष्णो नाचरिताः प्रभो ५० पुनः पुनः स्मारयति नंदगोपकृतं वत श्रीनिकेतैस्तत्पदकैर्विस्मर्तुं नैव शक्नुमः ५१ गत्याललितयोदारहासलीलावलोकनैः माध्व्यागिराहृतधियः कथं तद्विस्मरामहे ५२ हेनाथ हेरमानाथ ब्रजनाथार्तिना शनमग्नमुद्धरगोविंदगोकुलं वृजिनाणिवे ५३ श्रीशुक उवाच ततस्ताः कृष्णसंदेशैर्व्यपेतवि रहज्वराः उद्धवपूजया च कुशलात्मानमधोक्षजम् ५४

तदपि आस्तां स्वत एवातकामस्यात एव कृतात्मनः पूर्णस्य किं कोऽप्यर्थः क्रियेत न कश्चिदिति ४७ यतोऽघटमानाया कृष्णस्य संगतिः सैवास्मान् व्याकुलयति अतो नैराश्यमेव परमं स्वरवंतश्चातिदुष्करमित्याहुः परं सौख्यमिति स्वैरिणीकामचारिणी ४८ संविदमेकांतवार्ताम् ४९ किंच तद्विस्मृतौ न तावत्तदुःखमस्ति साऽपि नास्माकं भवतीत्याहुः सरिच्छैलेति त्रिभिः आचरिताः सेविताः ५० ५१ हे उद्धव कथं विस्मरामहेति ५२ ५३ श्रीकृष्णमधोक्षजं ज्ञात्वा तंच स्वात्मानं ज्ञात्वा ५४ ५५ ५६

विनुदन् अपनयन् ५५ ५६ सरिद्धनगिरिदर्यादिषु प्रत्येकं श्रीकृष्णलीलासंपन्नादिभिः संस्मारयन् नरेमे ५७ कृष्णावेशेनात्मनो मनसो
विक्रवं वैकुण्ठम् ताः गोपीर्नमस्यन् नमस्कृष्यन् ५८ उत्तमस्यात्मनो गोपस्त्री नमस्कृतिरन्याय्या नभवतीति दर्शयितुं तासां महत्त्वं पंचभिर्जगौ
उवाच एता इति एताः परं केवलं तनुभृतः सफलजन्मानः रूढभावाः परमप्रेमवत्यः यदित्यं रूढं भावं भवभियो सुसुक्ष्मो मुनयो मुक्ता अपि वांछं
ति वयं च भक्ता अपि अतोऽनंतस्य कथासरसो रागो यस्य तस्य ब्रह्मजन्मभिर्विप्रसंबंधिभिः शौकुसा विप्रयाज्ञिकैस्त्रिभिः किं कोऽतिशयः यत्र तत्र जा
तः स एव सर्वोत्तिम इत्यर्थः यद्वा अनंतकथासरसो यस्य तस्य ब्रह्मजन्मभिश्चतुर्मुखजन्मभिरपि किं न किमपीत्यर्थः ५९ किंच ईश्वरप्रसादो मह

उवाच कतिचिन्मासान् गोपीनां विनुदन् शतः कृष्णलीलाकथां गायन् रमयामास गोकुलम् ५५ यावं त्यहानि नंदस्य व्र
जैः वात्सी त्स उद्धवः व्रजौकसां क्षणप्रायाण्यासन् कृष्णस्य वार्त्तया ५६ सरिद्धनगिरिद्रोणीर्वीक्षन् कुसुमितान् दुमान्
कृष्णं संस्मारयन् नरेमे हरिदासो व्रजौकसाम् ५७ दृष्ट्वैव मादिगोपीनां कृष्णावंशात्मविक्रवम् उद्धवः परमप्रीतस्तानि मस्य
निंदजगौ ५८ एताः परंतनुभृतो भविगोपवध्वो गोविंद एव निखिलात्मनिरूढभावाः वांछंति यद्भवभियो मुनयो वयं
च किं ब्रह्मजन्मभिरनंतकथारसस्य ५९ केमास्त्रियो वनचरीर्यभिचारदुष्टाः कृष्णोक्त्वं षपरमात्मनिरूढभावः न
न्वीश्वरोऽनुभजतोऽविदुषोऽपि साक्षाच्छ्रेयस्तनो त्यगदराज इवोपयुक्तः ६० नायं श्रियोऽगुनितांतरतः प्रसादः स्वर्गो
षितां नलिनगंधरुचांकुतोऽन्याः रासोत्सवेऽस्य भजदंडगृहीतकंदलब्धाशिषो य उदगाह्य जवल्लवीनाम् ६१

स्वेकारणं तस्य च न जातिराचारो ज्ञानं वा कारणं किंतु केवलं भजनमेवेत्याह केमा इति साक्षाद्भजतः पुंसो ननु अहोऽपयुक्तः सेवितः अ-
गदराजः अमृतं यथेति ६० अत्यंता पूर्वश्चायं गोपीषु भगवतः प्रसाद इत्याह नायमिति अंगो वक्षसि उ अहो नितांतरतः एकांतरति मत्याः
श्रियोऽपि नायं प्रसादोऽनुग्रहोऽस्ति नलिनस्येव गंधोरुक्तांति श्रयासां तासां स्वर्गो गनानां अप्सरसामपि नास्ति अन्याः पुनर्दूरतो निरस्ताः रा
सोत्सवे कृष्णभजदंडाभ्यां गृहीत आलिंगितः कंदस्तेन लब्धा आशिषो यभिः तासां गोपीनां य उदगात् आविर्बभूव ६१ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७
श्रीगोपालकृष्णो विजयते ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

किंच आस्तां तावद्गोपीनां भाग्यं मम त्वेतावत्प्राप्यमित्याह आसामिति गोपीनां चरणरेणुभाजांगुल्मादीनां मध्ये यत्किमप्यहं स्यामित्याशं
सा कथं भूतानां या इत्यादि आर्याणां मार्गधर्मं च हित्वा ६२ पुनस्ता एव विशिनष्टि या वादति योगेश्वरैरेषात्मन्येवार्चितं स्तनेषु न्यस्तं परिरम्यता
पंजहुरिति ६३ एवं महत्त्वं प्रतिपाद्य नमस्करोति वंदइति ६४ अनुज्ञाप्य अनुज्ञां याचित्वा आमंत्र्य पृष्ट्वा ६५ ६६ नः अस्माकं मनसो वृत्त

आसामहो चरणरेणुज्ज्वलामहं स्यां वृंदावने किमपि गुल्मलतौषधीनाम् यादुरस्य जं स्य जनमार्यपथं च हित्वा भोजु
मुकुंदपदवीश्रुतिभिर्विमृग्याम् ६२ यावैश्रियाऽर्चितमजादिभिराप्तकामैर्योगेश्वरैरपि यदात्मनिरासगोभ्याम्
कृष्णस्य तद्भगवतश्चरणारविंदं न्यस्तं स्तनेषु विजहुः परिरम्यतापम् ६३ वंदे नंदं व्रजस्त्रीणां पादरेणुमभीक्ष्णशः
यासां हरिकथोद्गीतं पुनाति सुवनत्रयम् ६४ श्रीशुक उवाच अथ गोपीरनुज्ञाप्य यशोदानंदमेव च
गोपीनामंत्र्यदाशाहोयास्यन्नाकुरुहेरयम् ६५ तन्निगतं समासाद्य नानोपायनपाणयः नंदादयोऽनुरागेण प्रावोच
न्मश्रुलोचनाः ६६ मनसो वृत्तयोनः स्युः कृष्णपादांबुजाश्रयाः वान्चोऽभिधायिनीर्नाम्नां कायस्तत्पद्मणादिषु ६७
कर्मभिर्भ्राज्यमाणानां यत्र क्वापीश्वरेच्छया मंगलान् चरितेर्दानैरतिर्नः कृष्णार्द्रेश्वर ६८ एवं सभाजितो गोपैः कृष्ण
भक्त्या नराधिप उद्धवः पुनरागच्छन् मथुरां कृष्णपालिताम् ६९ कृष्णाय प्रणिपत्याह भक्त्युद्रेकं व्रजौकसाम् व
सुदेवाय रामाय राज्ञे चोपायनान्यदात् ७० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उद्धवप्रतिपत्तये सप्त-
चत्वारिंशोऽध्यायः ४७ श्रीशुक उवाच अथ विज्ञाय भगवान्सर्वं त्मासवदर्शनः सैरंध्याः काम
तप्तायाः प्रियमिच्छन् गृहं ययौ १ महाऽहो पस्करैराढ्यं कामोपायोपबृंहितम् मुक्तादामपताकाभिर्वितानशय-
नादिभिः धूपैः सुरभिभिर्दीपैः स्वर्गाधैरपि मंडितम् २

यः कृष्णपादांबुजाश्रयाः स्युः अभिधायिनीः अभिधायिन्यः ६७

कृष्णोरतिः स्यादिति ६८ ६९ कृष्णादिभ्यो भक्त्युद्रेकमाह उपायनानि चाददादिति ७० इति दशमे टीकायां सप्तचत्वारिंशः ४७ अष्टचत्वारिंशके
थ कृष्णः कुञ्जामरीरमत् अकूरस्य गृहं गत्वा तं गजाद्वयमादिशत् १ सैरंध्री काममापूर्य पूरयित्वा मनोरथान् अकूरस्य ततः कृष्णस्तेन पार्थानसां
त्वयत् २ १ महाऽहो रनयैरुपस्करैर्गृहोपस्करणैरन्वितम् कामोपायैस्तदुद्दीपकैः सुरतबंधादिलेख्यैरुपबृंहितम् २ ६२ ६२

यथायथोचितम् ३ ४ प्रसाधितो योग्यतामापादित आत्मा देहाययासा मवी डंयत्त लीलया उद्भूतं स्मितं तत्तयेषु विभ्रमेषु तत्कैरी-
क्षितैरुपलक्षिता ५ अनुलेपार्पणादन्यत्तस्याः पुण्यं नास्तीति दर्शयितुं पुण्यलेशया इत्युक्तम् न तु पुण्यस्याल्पत्वविवक्षया ६ कुचादी-
नारुजो मृजंतीति जिघ्रंतीव चरणम् ७ काममेव प्राकृतदृष्ट्या अयाचत न च गोप्य इव सातन्निष्ठेति दुर्भगत्वमुक्तम् कृतार्थत्वे तु तस्या-

गृहं तमायां तमवेक्ष्य सा सनात्सद्यः समुत्थाय हिजातसंभ्रमा यथोपसंगम्य सखीभिरच्युतं सभाजयामास सदा स-
नादिभिः ३ तथोद्भवः साधुतयाऽभिपूजितो न्यषीद दुर्व्यामभिमुश्य चासनम् कृष्णोऽपितूर्णशयनं महाधनं विवेश
लोकचरितान्यनुव्रतः ४ सामज्जनालपदुकूलभूषणस्वगंधतांबूलसुधासवादिभिः प्रसाधिता लोपससारमाध-
वं सवीडलीलास्मितविभ्रमेक्षितैः ५ आहूय कांतां नवसंगमद्रियां विशंकितं कंकणभूषितेकरे प्रगृह्य शय्यामधि-
वेश्य रामयारे मेऽनुलेपार्पणापुण्यलेशया ६ साऽनगततकुचयोरुरसस्तथा दृष्ट्वा जिघ्रत्यनंतचरणेन रुजो मृजंती
दोभ्यां स्तनांतरगतं परिरुभ्यकांतमानंदमूर्तिमजहादतिदीर्घतापम् ७ सैवं केवल्यनाथं तं प्राप्य दुष्प्रापमीश्वरम्
अंगरागार्पणेनाहो दुर्भगे दमयाचत ८ आहोष्यतामिह प्रेष्ठदिनानि कतिचिन्मया रमस्वनोत्सह्यत्कुंसंगतैः बुरु-
हेक्षणा ९ तस्यैकामवरं दत्त्वा मानयित्वा च मानदः सहोद्भवेन सर्वेशः स्वधामागमदक्षितः १० दुराराध्यं समाराध्यं
विष्णुं सर्वेश्वरेश्वरम् योदृणीते मनोग्राह्यमसत्त्वालुमनीष्यसौ ११ अक्रूरभवनं कृष्णः सह रामोद्भवः प्रफः किं
चिच्चिकीर्षयन् प्रागादक्रूरप्रियकाम्यया १२ सतान्नरवरश्चैषानारादीदृश्यस्वबाधवान् प्रत्यत्थाय प्रसुदितः परिष-
ज्यामिनद्यच्च १३ ननाम कृष्णारामं च सतैरप्यभिवादितः पूजयामास विधिवत् कृतासनपरिग्रहान् १४ पादावनेजनी-
रापोधारयंश्छिरसानृप अर्हणेनां वरैर्दिव्यैर्गंधस्वगंधभूषणोत्तमैः १५ अर्चित्वा शिरसानम्य पादावेकगतौ मृजन् प्रश्न-
यावनतोक्रूरः कृष्णारामावभाषत १६

नसंदेहः ८ ९ कामा एव वरस्तंदत्त्वा मानयित्वा चालंकारादिदानैः १० मनोग्राह्यं विषयस्वरवम्

असत्त्वात्तुच्छत्वात् ११ किंचिच्चिकीर्षयन् हास्तिनापुरप्रस्थापनं कारयितुमिच्छन्नित्यर्थः अक्रूरप्रियकाम्ययाच १२ आराहूरादेव १३
१४ आअपइतिच्छेदः अपआसर्वतोधारयन्नित्यन्वयः १५ १६ १७ १८ १९ २०

वांयुवयोरिदं कुलमुद्धृतं समेधितं च १७ वामिदं कुलमित्यादिव्यवहारदृष्ट्योक्तम् परमार्थमाह युवामिति जगन्मयौ युवाम् कुतः जगद्धेतु तद-
पिकुतः प्रधानपुरुषौ तदात्मकौ अतोभवद्भ्यां विना परं कारणमपरं कार्यं च नास्तीति १८ ननु प्रत्यक्षादिसिद्धं कथं नास्तीत्युच्यते अत आह आत्म-
सृष्टमिति हे ब्रह्मन् परमेश्वर ब्रह्मेति वा पाठः रज आदिस्वशक्तिभिः आत्मनैव सृष्टमिदं विश्वमन्वाविश्य कारणत्वादननुप्रविष्टोऽप्यनुप्रविश्येव
स्थितः श्रुतप्रत्यक्षगोचरं यथा भवति तथा बहुधा भवानेव प्रतीयते १९ एकस्यैव बहुधा प्रतीतिं सदृशं तस्माह यथा हीति योनिषु स्वस्यैव रूपांतरं
णाभिव्यक्तिस्थानेषु चराचरेषु यथा मही प्रमुखानि कारणान्येव नाना भ्रांति आत्मयोनिषु स्वकारणेषु भूतभौतिकेषु जीवोऽपि नरमृगादि शरी-
रेषु बालयुवाद्यवस्थास्तथा तथा प्रतीयत इति तद्वच्छेदार्थमात्मतंत्रग्रहणम् २० ननु सृष्ट्यादिकर्तृत्वेन च मम किं जीववद्व्युक्तः न हिन

दिष्ट्या पापोहतः कंसः सानुगो वामिदं कुलम् भवद्भ्यामुद्धृतं कच्छ्रादुरंताच्च समेधितम् १७ युवां प्रधानपुरुषौ जगद्धे-
तूजगन्मयौ भवद्भ्यां विना किंचित्परमस्ति न चापरम् १८ आत्मसृष्टमिदं विश्वमन्वाविश्य स्वशक्तिभिः इयते बहु-
धा ब्रह्मन् श्रुतप्रत्यक्षगोचरम् १९ यथा हि भूतेषु चराचरेषु मत्स्यादयो योनिषु भ्रांति नाना एव भवान् केवल आत्म-
योनिश्चात्मात्मतंत्रो बहुधा विभाति २० सृजस्य थोलुपासिपासि विश्वरजस्तमः सत्त्वगुणैः स्वशक्तिभिः न बद्ध-
सेतद्रुणकर्मभिर्वा ज्ञानात्मनस्तेष्वच बंधहेतुः २१ देहाद्युपाधेरनिरूपितत्वाद्भूतनसाक्षान्निभिदात्मनः स्यात् अ-
तो न बंधस्तवनैव मोक्षः स्यात् आनिकामस्त्वयिनोऽविवेकः २२ त्वयोदितोऽयं जगतो हिताय यदायदा वेदपथः पुराणः वा
द्योत पारवडपथैरसद्भिस्तदा भवान्सत्त्वगुणविभर्ति २३

हीत्याह सृजसीति तद्रुणकर्मभिर्वर्तैर्गुणैः कर्मभिर्वेत्यर्थः यतः क्वच कदा

चिदपि बंधहेतुरविद्या तवनैवास्ति कुत इत्यत आह ज्ञानात्मन इति मायाया आश्रयानावरकत्वादिति भावः २१ किंच आस्तां तावद्वंधशंका यतो
विद्योपाधेर्जीवात्मनोऽपि न वस्तुतो बंधोऽस्तीत्याह देहाद्युपाधेरिति भवोजन्मतन्मूलाभिदाचसाक्षात्स्वरूपतो न स्यादिति ननु बंधाभावं च दत्ता-
त्वया किं मोक्षोऽंगीक्रियते ओमिति चेत्तर्हि बंधाभावे मोक्षसंभवादापन्नो बंधोऽपीत्याशंक्याह अत इति यतो नाविद्या अतो न बंधो मोक्षश्च एव
मुभौ न स्यातामित्यर्थः ननु उल्लख्ये मां बद्धं श्रुतवान् यमुनाद्गदे मुक्तं दृष्टवानसि अतः कथमुभयं नास्त्यत आह निकाम इति स्वाभिप्रायानुरूप-
स्त्वयिनोऽस्माकमविवेक एव परमेवं भूत इति यद्वा नोऽविवेक एव तवोभौ न स्यातामिति २२ ननु तर्हि ममावतारास्तच्चरित्राणि च शुक्तिरजतवदविद्या
कल्पितान्येव किम् न हिनहि इयंतु तव लीलेत्याह हृदयेन त्वयोदित इति २३

सुरेतरां शायैराजानस्तेषामक्षौहिणीशतानां वधेन भूमौ भूमिपनेतुं स्वांशेन रामेण सहावतीर्णाः सि २४ अतएवं भूतस्य तवागमनेन कृतार्थो
स्मीत्याह त्रयेण अद्योति हेर्दश अद्यनो वसतयो गृहास्तपोवनादपि बहु पुण्याः कुतः यावसतीस्त्वं साक्षात्प्रविष्टः कथं भूतः यस्य तव पादसलिल
मेव गंगात्रिजगत्पुनाति यश्च त्वं पंचयज्ञदेवतामूर्तिः स त्वं जगद्गुरुरिति २५ स्वमनोरथः परिपूरित इति तु ध्वन्नाह कः पंडित इति भूतगिरः सत्स-
वाचः त्वत्तोपरशरणं कः समीयात् गच्छेत्तु यतो भवान् भजतः सर्वान् अभितः कामांश्च ददाति आत्मानमपीति २६ नो विवेकिनां तत्रापीह गृह ए

स त्वं प्रभोः द्यवसुदेव गृहेऽवतीर्णः स्वांशेन भारमपनेतुमिहा सि भूमौः असौ हि णीशत वधेन सुरेतरां शराज्ञामसुष्य-
चकुलस्य यशो वितन्वन् २४ अद्योशनो वसतयः खलु भूरिभागायः सर्वदेवपितृभूतान् देवमूर्तिः यस्यादशो च सलिलं
त्रिजगत्पुनाति स त्वं जगद्गुरुरधोक्षजयाः प्रविष्टः २५ कः पंडितस्त्वदपरशरणं समीयात् इति प्रिया हतगिरः सुहृदः कृत-
ज्ञात् सर्वान् ददाति सुहृदो भजतोऽभिकामानात्मानमप्युपचयापचयौ नयस्य २६ दिष्ट्या जनादन भवानिह नः प्र-
तीतो योगेश्वरैरपि दुरापगतिः सुरेशोः छिंद्याशूनः सुतकलत्रधनामगोहदेहादिमोहरशानां भवदीयमायाम् २७ इ-
त्यर्चितः संस्तुतश्च भक्तेन भगवान् हरिः अचूरं सस्मितं प्राह गीर्भिः संमोहयन्निव २८ श्रीभगवानुवाच
त्वं नो गुरुः पितृव्यश्च श्लाघ्यो बंधुश्च नित्यदा वयं तुरक्ष्याः पोष्याश्च अनुकंप्याः प्रजाहिवः २९ भवद्दिधामहाभागानि
षेव्या अहं सत्तमाः श्रेयस्कामैर्नृभिर्नित्यं देवाः स्वार्थान् साधवः ३० न ह्यस्मयानि तीर्थानि न देवा मृच्छिला मयाः तेषु
न त्फरु कालेन दर्शनादेव साधवः ३१ स भवान् सुहृदां वै नः श्रेयान् श्रेयश्चिकीर्षया जिज्ञासार्थं पांडवानां गच्छस्व त्वं
गजाव्हयम् ३२ पितृषु परते बालाः सह मात्रा सुदुःखिताः आनीताः स्वपुरं राजा वसंत इति श्रुत्वा ३३

व २७ २८ वीर्युष्माकं

प्रजाः पुत्राहिवयमिति २९ ननु नृभिर्देवाः सेव्या इति प्रसिद्धं तत्राह देवा इति स्वार्थाः स्वकार्यसाधनपराः साधवस्तु केवलं परानुग्रहपराः परमार्थतस्त-
साधव एव देवा इति त एव सेव्या इत्यर्थः ३० तर्हि मृच्छिलादिमयाः किं देवादयो नैवेत्यत आह न हीति अस्मयानि तीर्थानि मृन्मयाः शिलामयाश्च देवा-
न भवन्तीति न अपितु भवंत्येव तथाऽपि साधूनां तेषां च महदंतरमित्याह तेषु नन्तीति ३१ किंचिच्चिकीर्षयन् प्रागादिति यदुक्तं तत्कार्यमादिशति स इ-
ति नः सुहृदां मध्ये भवान् श्रेष्ठः अतः पांडवानां श्रेयश्चिकीर्षया गजाव्हयं गच्छस्व गच्छेति यद्वा स्वेति पृथक्पदं हेत्युच्यते तस्यार्थः ३२ राजा धृतरा-

ष्ट्रेण वसन्ते निवसन्ति श्रुत्वा तवन्तो वयम् ३३

दुष्टायैस्वपुत्रादुर्योधनादयस्तद्वशीनगच्छतीति तथायतः अंधदृक् अंधनेत्रः धृतराष्ट्रः ३४ ३५ ३६ इति दशमे टीकायामष्टचत्वारिंशोः
 ध्यायः ४८ ऊनपंचाशत्तमे तु गत्वाः क्रूरगजाक्षयम् राज्ञः स्वभ्रातृपुत्रेषु बुध्वा वैषम्यमागमत् १ पौरवेन्द्राणां यशोभिस्तत्कृतदेवब्राह्मणा
 यतनादिभिरंकितम् १ बाल्हीकपुत्रः सोमदत्तः भारद्वाजो द्रोणः गौतमः कृपः २ अव्ययंकुशलम् ३ दुष्प्रजस्य अससुत्रस्य अल्पसारस्य मंद
 धृतेः स्वत्नानां कर्णादीनां छंदमिच्छामनुवर्तितुं शीलमस्येति तथा तस्य ४ तेजः प्रभावः ओजः शस्त्रादिनैपुण्यम् वीर्यशौर्यम् न सहद्विः अ

तेषु राजाऽविकापुत्रो भ्रातृपुत्रेषु दीनधीः समोनवर्त्तते नूनं दुष्पुत्रवशागोऽधदृक् ३४ गच्छजानीहितहृत्तमधुना सा
 ध्वसाधुवा विज्ञायत हि धास्यामायथाशक्त हृदा भवेत् ३५ इत्यक्रूरसमादिश्य भगवान् नृहरिरीश्वरः संकर्षणो हृवा
 म्यावैततः स्वभवनं ययौ ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधेऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ श्रीशुक
 उवाच स गत्वा हास्तिनपुरं पौरवेन्द्रयशोऽंकितम् ददशतत्राविकेयसभीष्मविदुरं पृथाम् १ सहपुत्रं च बाल्हीकं भा
 रद्वाजं स गौतमम् कर्गस्यो धनं द्रोणिं पांडवान् सहदो परान् २ यथावदुपसंगम्य बंधुभिर्गादिनीकृतः संपृष्टस्तैः स
 हृद्द्वान्तैस्वयंचाष्टच्छद्व्ययम् ३ उवासकतिचिन्मासान् राज्ञो वृत्तविविक्तया दुष्प्रजस्य अल्पसारस्य रवलं छंदानुवर्ति
 नः ४ तेज ओजो बलं वीर्यं प्रश्रयादींश्च सद्गुणान् प्रजानुरागपाथेषु न सहद्विश्चिकीर्षितम् ५ कृतंच धार्तराष्ट्रैर्यद्गुरदा
 नाद्यपेशलम् आचरन्त्यो सर्वमेवास्मै पृथ्याविदुर एव च ६ पृथ्यातु भ्रातरं शास्यमक्रूरमुपसृत्य तम् उवाच जन्मनिलयं
 स्मरंत्यश्रुकलक्षणा ७ अपि स्मरति नः सोम्य पितरो भ्रातरश्च मे भगिन्यो भ्रातृपुत्राश्च नामयः सरल्य एव च ८
 भ्रात्रेयो भगवान् कृष्णः शरण्यो भक्तवत्सलः पैतृषस्त्रेयान् स्मरति रामश्चाबुरुहक्षणाः ९ सपत्नमध्येशोचंती वृ-
 काणां हरिणीमिव सांत्वयिष्यति मां वाक्यैः पितृहीनाश्च बालकान् १० कृष्णकृष्णमहायोगिन् विश्वात्मन् विश्वभा-
 वन प्रपन्नां पाहि गोविंद शिशुभिश्चावसीदतीम् ११

सहमानैश्चिकीर्षितमित उपरि कर्तुमिष्टम् ५ गरस्य विषस्य दानादि अपेशलम्

न्याय्यं तेज ओज इत्यादिसर्वकथयामास ६ तत्कथनात्पूर्वतरं पृथ्यायाः वृत्तमाह पृथ्यालिति अश्रूणां कलाः लेशाः ययोस्ते ईदृशो यस्याः सा ७
 अपि किं नामयः कुलस्त्रियः ८ पैतृषस्त्रेयान् स्मृतान् ९ शोचंती मां वाक्यैः सांत्वयिष्यति किम् १० हे महायोगिन् महान् योगउपायो मायारव्यो
 ऽस्यास्तीति हे विश्वात्मन् सर्वतर्कामिन् हे विश्वभावन विश्वपालक प्रपन्नां शरणागताम् अवसीदतीं क्लिश्यंतीम् ११ ६२ ६५

आपवर्गिकात् मोक्षप्रदात् १२ श्रद्धायधर्मात्मने ब्रह्मणे अपरिच्छिन्नाय परमात्मने जीवसखाय योगेश्वराय अणिमादियुक्ताय योगा-
यज्ञानात्मने १३ प्रपितामही प्रपितामहः पांडुस्तस्य भार्याकुरोद १४ प्रथया सह समंदुःखं सुखं च यस्याः तस्याः पुत्राणां सुत्यतिहेतुभिर्ज-
नकैर्धर्मानिलेंद्रादिभिस्तत्कथने रित्यर्थः १५ बंधुभिः रामकृष्णादिभिः सौहृदेन उदितमुक्तं यत्तदवददिति १६ आतर्युपरत इति पांडोः
पुत्रेषु सत्सुराजासनं त्वमास्थित इति कटाक्षः १७ भवतु तथाऽप्येवं वर्तमानः श्रेयोऽवाप्स्यसीत्याह धर्मेणेति १८ तमो नरकमिह च महदुः-
खमिति भावः १९ नन्वात्मजानात्मजादिषु कथं समत्वं स्यात्तत्राह नेह चेति अत्यंतं नित्यं संवासः सम्यक्स्थितिः २० तत्र तावदुत्पत्तिमरणयोः

नान्यत्तवपदां भोज्यात्पश्यामि शरणं नृणाम् विष्यतां मृत्युसंसारोद्वेगस्यापवर्गिकात् १२ नमः कृष्णाय शब्दाय ब्र-
ह्मणे परमात्मने योगेश्वराय योगाय त्वामहं शरणं गता १३ श्रीशुक उवाच इत्यनुस्मृत्य स्वजनं कृष्णं च जगदी-
श्वरम् आरुदहः खिताराजन् भवतां प्रपितामही १४ समदुःखसुखोक्त्रो विदुरश्च महायशाः सात्वयामासतु कुंती त-
त्पुत्रोत्पत्तिहेतुभिः १५ यास्य नृराजानमभ्येत्य विषमं पुत्रलालसम् अवदत्सहृदां मध्ये बंधुभिः सौहृदोदितम् १६ अ-
कुर उवाच भो भो वैचित्रवीर्यलंकुरूणां कीर्तिवर्द्धन आतर्युपरते पांडावधुनासनमास्थितः १७ धर्मेण पालयन्तु
वै प्रजाः शीलेन रंजयन् वर्तमानः समः स्वेषु श्रेयः कीर्तिमवाप्स्यसि १८ अन्यथा त्वाचरत् लोके गर्हितो यास्यसे तमः
तस्मात्समत्वे वर्तस्व पांडवेष्वात्मजेषु च १९ नेह चात्यंतं संवासः कर्हि चित्केन चित्सह राजन्स्वेनापि देहेन किमु जायात्मा-
जादिभिः २० एकः प्रसूयते जंतुरेक एव प्रलीयते एकोऽनुमंते स कृतमेक एव च दुष्टतम् २१ अधमोपचितं वित्तं हरत्य-
न्येऽल्पमेधसः संभोजनीयापदेशैर्जलानीव जलौकसः २२ पुष्पाति यान धर्मेण स्वबुद्ध्या तमपंडितम् ते कृताऽर्थप्रहि-
द्वंति प्राणारायः सुतादयः २३

सुखदुःखयोश्च केनापि साहित्यं नास्तीत्याह एक इति २१ किंच यदा च सह संवसंतितदाऽपि-
कुंशोपार्जितवित्तापहारितया पुत्रानामशत्रव एव ज्ञेया इत्याह अधर्मेति संभोजनीयाः पोष्याः पुत्रादय इति व्यपदेशैः अल्पमेधसोऽसूद-
स्य वित्तं हरंति जलौकसो मत्स्यस्य जीवनभूतानि जलानि यथा तत्पुत्रा हरंतितद्वदिति २२ किंच यानेवं पुष्पाति ते धनमादाय मृता जीवन्तोऽ-
पि वातं परित्यजन्तीत्याह पुष्पातीति स्वबुद्ध्या स्वीया इत्यभिमानेन रायोऽर्थाः अकृतार्थमप्राप्तभोगम् २३

सपुनःपापैकपात्रेयोनरकंविशतीत्याह स्वयमिति असिद्धार्थोऽपूर्णमनोरथः २४ स्वप्नश्चमायात्वमनोरथश्चतत्तेनतुल्यम् आयम्यनिय-
म्यशांतःसन्समोभवोति २५ हेदानपतेअक्रूरनतृप्यामिअलमितिनमन्ये २६ सूतृताप्रियावाकूचलेअस्थिरेहृदिनस्थीयतेनतिष्ठतीत्यर्थः
सुदामापर्वतः तन्नभवाविद्यदिवतस्मिन्स्फटिकशिलामयेसहसैवातिस्फुरिताविद्यद्यथालीयतेतद्वदित्यर्थः यद्वा सुदाममालातस्यादयं

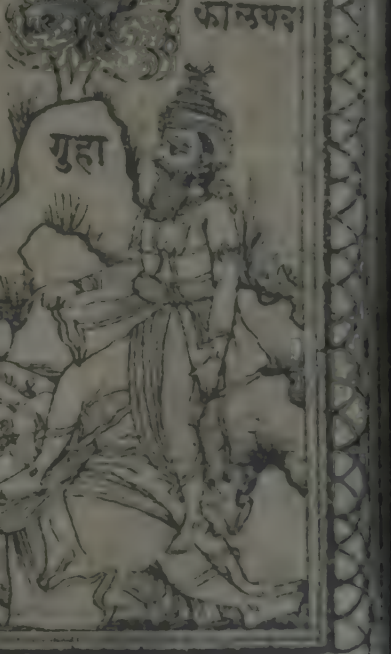
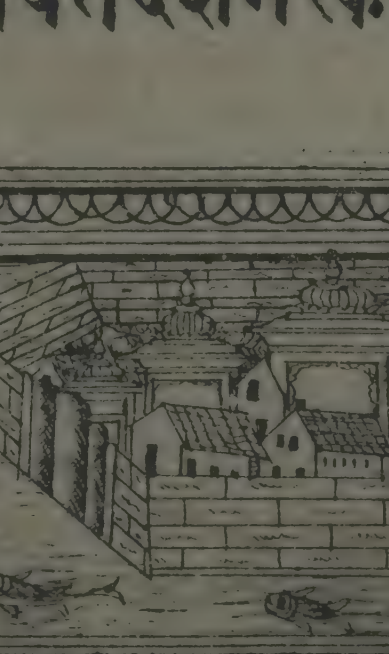
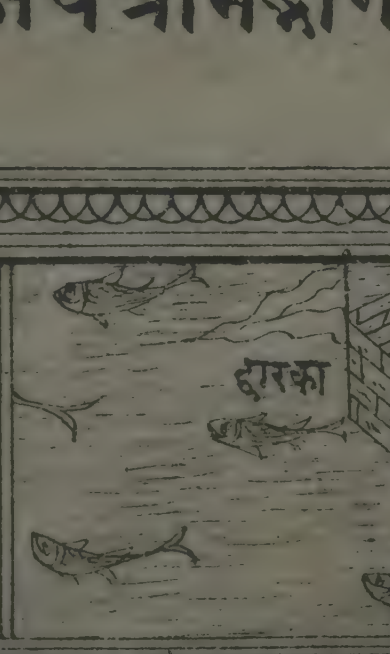
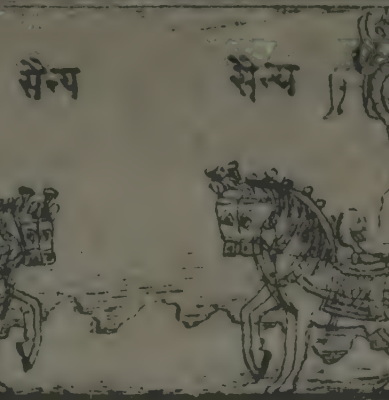
स्वयंकिल्बिषमादायतैस्त्यक्तो नार्थकोविदः असिद्धार्थोविशत्यंधंस्वधर्मविमुरवस्तमः २४ तस्माद्धोकमिमंराजनस्व
प्नमायामनोरथम् वीक्ष्यायम्यात्मनात्मानंसमः शांतोभवप्रभो २५ धृतराष्ट्रउवाच यथावदतिकल्याणीं
वाचंदानपतेभवान् तथाऽनयानतृप्यामिमर्त्यः प्राप्ययथाऽमृतम् २६ तथाऽपिसूतृतासौम्यहृदिनस्थीयतेचले
पुत्रानुरागविषमैविद्यत्सोदामनीयथा २७ ईश्वरस्यविधिकोऽनुविधुनोत्यन्यथापुमान् भूमोभारिवतारायद्योवती
र्णायदोःकुले २८ योदुर्विमर्शपथयानिजमाययेदंसृष्ट्वागुणान् विभजतेतदनुप्रविष्टः तस्मैनेमोदुरवबोधविहारतंत्र
संसारचक्रगतयेपरमेश्वराय २९ श्रीशुकउवाच इत्यभिप्रेत्यनृपतेरभिप्रायंसयादवः सुहृद्भिःसमनुज्ञातः
पुनर्यदुपुरीमगात् ३० शशंसरामकृष्णाभ्यांधृतराष्ट्रविचेष्टितम् पांडवान्प्रतिकौरव्ययदर्थंप्रेषितःस्वयम् ३१ इ
तिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टादशासाहस्र्यांसंहितायादशमस्कंधेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ श्रीकृष्णार्पण
मस्तु पूर्वार्द्धसमाप्तमिति ४९ ४९ ४९ ४९ ४९

सौदामनीमालाकारेत्यर्थः २७ नन्वेवंजानतोऽपिकथमयंमोहइतिचेदतआह ईश्वरस्येति विधिंविधानंमाया
मितियावत् २८ अतस्तमेवनमस्यति यइति दुर्विमर्शपथयाअवितर्क्यमार्गया गुणान्कर्माणितत्फलानिचविभजतेविविच्यददाति दुरवबो
धोयोविहारस्तस्यक्रीडासएवतंत्रप्रधानंसुख्यकारणयस्यसंसारचक्रस्यअतएवतस्यगतिर्यस्मात्तस्मैनेमइति २९ अभिप्रेत्यज्ञात्वा ३० ३१
इतिश्रीभागवतभावार्थदीपिकायादशमस्कंधटीकायामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ ४९ ४९ ४९

इति श्रीमद्भागवतदशमस्कंधपूर्वार्धसमाप्तम्.



अथ श्रीमद्भागवतदशमस्कंधोत्तरार्धप्रारंभः



श्रीगणेशायनमः ततःपञ्चाशत्तमेतुजरासंधभयादिव कारयित्वांबुधौदुर्गतंनिनायनिजंजनम् १ कपटान्कपटैरेवहत्वादेत्यानयत्ततः
अजायञ्जरासंधंधर्मेणैवतुधार्मिकम् २ अस्तिप्राप्तिसंज्ञिकेर्इयतुःजग्मतुः १ २ कंसेशोकः कृष्णोचामर्षः ताभ्यांयुतः ३ न्यरुणात्कुरो
ध ४ तस्यबलंसैन्यतुहेलंलंघितमर्यादंसागरमिवतेनतस्यबलेनसंरुद्धम् ५ किंबलमेवहन्मिनमागधंमागधंवाहत्वावलंग्णहामि यद्वा
समागधंसर्वहन्मीतिचिंतयामास ननुप्रथमंकथंजेष्वामीत्येवंचिंतयितुंयुक्तंतत्राह कारणमानुषइति भूभारावतारकारणेनमानुषःन

श्रीशुकउवाच अस्तिःप्राप्तिश्चकंसस्यमहिष्यौभरतर्षभ मृतेभर्त्तरिदुःस्वार्तेर्इयतुःस्मपितुर्गृहान् १ पित्रे
मगधराजायजरासंधायदुःखिते वेदयांचक्रतुःसर्वमात्मवैधव्यकारणम् २ सतदप्रियमाकर्ण्यशोकामर्षयुतो
नृप अयादवीमर्हांकर्तुंचक्रेपरममुद्यमम् ३ अक्षौहिणीभिर्विशल्यातिसृभिश्चापिसंहतः यदुराजधानीमथुरान्य
रुणात्सर्वतोदिशम् ४ निरीक्ष्यतद्वलंकृष्णोद्वेलमिवसागरम् स्वपुरंतेनसंरुद्धंस्वजनंचभयाकुलम् ५ चिंतया
मासभगवान्हरिःकारणमानुषः तद्देशकालानुगुणंस्वावतारप्रयोजनम् ७ हनिष्यामिबलंहेतुदुविभारंसमाहि
तम् मागधेनसमानीतंवश्यानांसर्वभूभुजाम् ७ अक्षौहिणीभिःसंख्यातंभटाश्वरथकुंजरैः मागधस्तनहंतव्यो
भूयःकर्ताबलोद्यमम् ८ एतदर्थोऽवतारोयंभूभारहरणायमे संरक्षणायसाधूनांकृतोऽन्येषांवधायच ९ अन्योः
पिधमेरक्षायदेहःसंभ्रियतेमया विरामायाप्यधर्मस्यकालेप्रभवतःक्वचित् १० एवंध्यायतिगोविंदआकाशात्सू
र्यवर्चसौ रथावुपस्थितोसद्यःससूतोसपरिच्छदो ११ आयुधानिचदिव्यानिपुराणानियदृच्छया दृष्ट्वातानिह
षीकेशःसंकर्षणमथाब्रवीत् १२ पश्यार्यव्यसनंप्राप्तंयदुनांत्वावतांप्रभो एषतेरथआयातोदयितान्यायुधानिच
१३ यानमास्थायजह्येतद्यसनात्त्वान्समुद्धर एतदर्थोहिर्नोजन्मसाधूनामीशशर्मकृत् १४

तुतत्वतइति ६ एवंविधा

विचिंत्यप्रथमंपक्षंनिर्धारितवान् तदाहचतुर्भिः हनिष्यामीति ७ बलोद्यमंकर्ताकरिष्यतीति ८ नन्वतएवहंतव्यस्तत्राह एतदर्थइ
ति एतच्छब्दार्थेस्पष्टयति भूभारहरणायेति ९ अयमेतदर्थोऽवतारइत्युपलक्षणमित्याह अन्योऽपीति प्रभवतःउद्भवतः १० ससूतोसा
रथिसहितौ परिच्छदः परिकरोध्वजकवचादिस्तत्सहितौ ११ १२ त्वमेवअवन्रक्षकोनाथोविद्यतेयेषांतेत्वावंतःतेषाम् १३ १४ ७२

दंशितौ बद्धकवचौ १५ स्वायुधाढ्यो शोभनायुधसंपन्नौ १६ पुरुषा अधमायस्मादिति वास्तवोऽर्थः हे पुरुषोत्तमेति १७ गुप्तेन सर्वोत्तरत्वा
दर्शनानर्हेण हे मुंदबध्नातीति बंधुरविद्यातां हंतीति तथा हे अविद्यानिरसनेति १८ याहि प्राप्नुहि अच्छेद्यदेहोऽसाविति स्वयमेव मत्वाऽप
रितोपासक्षान्तरमाह यद्वा मांजहीति १९ यथाश्रुतार्थग्रहणेन भगवत उत्तरम् न वैशूरा इति विकल्पं ते श्लाघंते २० माधवौ मधुवंशभ-
वौ महता सैन्यसमूहेनावृतवान् वायुरभ्यैः सूर्यम् रेणुभिश्चाग्निं यथेत्यदर्शनमात्रमेवावरणमिति सूचितम् २१ २२ परस्यानीकानि सै

त्रयोविंशत्यनीकारण्यं भूमेर्भारमपाकुरु एवं संमंत्र्य दाशाहौ दंशितौ रथिनौ पुरात् १५ निर्जग्मतुः स्वायुधाढ्यौ
बलेनात्पीयसावृतौ शरवंदध्मौ विनिर्गत्य हरिर्दारुकसारथिः १६ ततोऽभूत्परसैन्यानां हृदिविभ्रासवेषयुः तावाहमा
गधो वीक्ष्य हे कृष्णपुरुषाधम १७ नत्वया यो दुमिच्छामि बालेनैकेन लज्जेया गुप्तेन हित्वयामंदनयोत्स्ये याहि बं
धुहन् १८ तव राम यदि श्रद्धायुध्यस्वधैर्यमुदह हित्वा वामच्छरैश्छिन्नं देहं स्वयाहि मांजहि १९ श्रीभगवानु
वाच न वैशूरा विकल्पं ते दर्शयंत्येव पौरुषम् न गृणहीमो वचो राजन्नातुरस्य मुमूर्षतः २० श्रीशुक उ० जरास
तस्तावभिसृत्य माधवौ महाबलौ घेन बलीयसावृणोत् ससैन्ययानध्वजवाजिसारथीसूर्यानलौ वायुरिवाश्वरेणु
भिः २१ स्रपणंतालध्वजचिह्नितौ रथावलक्षयंत्यो हरिरामयोर्मध्ये स्त्रियः पुराहालकहर्म्यगोपुरं समाश्रिताः संमुमु
हुः शुचादिताः २२ हरिः परानीकपयोमुचो मेघाः शिलीमुखवाक्कल्बणवर्षपीडितम् स्वसैन्यमालोक्य सरासराचितं
व्यस्फूर्जयच्छाई शरासनोत्तमम् २३ गृणहन्निषंगादथ संदधच्छरान्विकृष्य मुंचन् शितबाणपूगान् निघ्नन् रथान्कुं
जरवाजिपत्नीन् निरंतरं यद्ददलातचक्रम् २४ निर्भिन्नकुंभाः करिणो निपेतुरनेकशोश्वाः शरवृक्काकंधराः रथाहता
श्वध्वजसूतनायकाः पदातयश्छिन्नभुजोरुकंधराः २५

न्यानि तान्येव पयोमुचो मेघाः तेषां शिलीमुखवाक्काणाः तेषामत्युल्बणं वर्षतेन
पीडितम् व्यस्फूर्जयन् उज्जृम्भितवान् २३ तदाह गृणहन्ति निषंगादिषु धेः शरान् गृणहन् अथ तान् गुणे संदधत् गुणमाकृष्य निशितबाण
समूहान् मुंचन् निघ्नन् प्रहरन् पत्तिः पदातिः निरंतरमिति ग्रहणादिक्रियाविशेषणम् ज्वलत् काष्ठमणयथा चक्रवद्भवति तद्वत् व्यस्फूर्ज
यदिति २४ हताश्वाध्वजाः सूताः नायकारथिनश्च येषु ते २५ ७

संछिद्यमानादिपदाद्भावाजिनश्चनेषामंगेष्वः प्रसूताअसृगापगाः रुधिरनद्यः परस्परंप्रवर्तिताः इतितृतीयेनान्वयः प्रसिद्धनदीरूप
कमाह भुजाएवअहयोयासताः पुरुषाणांशीर्षाण्येवकच्छपायासताः द्वीपाएवद्वीपाअंतर्वर्तितानिहयाएवग्रहाग्राहासैश्चाकुलाः
व्याप्ताः २६ कराऊरवश्चमीनायासताः नराणां केशाएवशैबलंयासताः धनूंष्येवतरंगाआयुधान्येवगुल्मास्तैश्चतैश्चसंकुलाः अच्छुरि
काश्चर्माणिचक्राणिवातान्येवावर्ताः तैर्भयानकाः महामणीनांप्रवेकाः उत्तमाआभरणानिचयथायथमश्मानः शर्कराश्चयासताः २७
भीरूणांभयावहाः मनस्विनांधीराणांहर्षकर्यः २८ संकर्षणेनापितद्वलंक्षयंप्रणीतम् अंगहेराजन् अर्णववत् दुर्गदुर्गमभैरवंभयंकरं

संछिद्यमानादिपदेमवाजिनामंगप्रसूताः शतशोऽसृगापगाः ऋजाः हयः पुरुषशीर्षकच्छपाहतद्विपद्वापहयग्रहाकु
लाः २६ करोरुमीनानरकेशशैबलाधनुस्तरंगायायुधगुल्मसंकुलाः अच्छुरिकावतंभयानकामहामणिप्रवेकाभरणा
श्मशर्कराः २७ प्रवर्तिताभीरुभयामहामुधेमनस्विनांहर्षकरीः परस्परैम् विनिघ्नताराल्युसलेनदुर्मदानसंकर्षणे
नापरिमंयतेजसा २८ बलंतदंगाणांवदुर्गभैरवंदुरंतपारमगधंद्रपालितम् क्षयंप्रणीतंवसुदेवपुत्रयोर्विक्रीडितं
तज्जगदीशयोः परम् २९ स्थित्कद्रवांतंभवन्नयस्ययः समीहतेऽनंतगुणः स्वलीलया नतस्याचित्रंपरपक्षनि
ग्रहस्तथाऽपिमर्त्यानुविधस्यवर्ण्यते ३० जग्राहविरथंरामोजरासंधंमहाबलम् हतानीकावशिष्टासंसिंहः सिंह
मिवौजसा ३१ बल्यमानंहतारातिंपाशैर्वारुणामानुषैः वारयामासगोविंदस्तेनकार्यचिकीर्षया ३२ समुक्तोलो
कनाथाभ्यांवीडितोवीरसंमतः तपसेकृतसंकल्पोवारितः पथिराजभिः ३३ वाक्यैः पवित्रार्थपदैर्नयनैः प्राकृतैर
पि स्वकर्मबंधप्राप्तोऽयंयदुभिरस्तेपराभवः ३४

यतोदुरंतपारं अंतोऽत्रतलंपारमवधिः दुःशब्दोनिषेधेविक्रमेणागाधंदेशतश्चनि
रवधिकमित्यर्थः किंच मगधंद्रेणचपालितम् बलम् यदेवंभूतंरामकृष्णयोः कर्मोक्तं तत्परंकेवलंतयोर्विक्रीडितंननुपराक्रमः २९ नचैत
दाश्चर्यमित्याह स्थित्कद्रवांतमिति तर्हि किमित्याश्चर्यमिववर्णितंतत्राह तथाऽपीति मर्त्यानुविधत्ते अनुकरोतीति मर्त्यानुविधस्तस्य ३०
जग्राहेति हतान्यनीकानियस्य अवशिष्टाअसवएवयस्यतंचतंच ३१ हताबहुशः अरातयोयेनतथाभूतमपिजरासंधंबद्धमानंवार
यामासेति ३२ ३३ पवित्रार्थानिधर्मोपदेशपराणिपदानियेषुतैर्वाक्यैः नयनैर्नीतिभिः प्राकृतैर्लोकिकैः तत्रलौकिकन्यायमाहुः स्वकर्मैति
यदुभिरत्यकैः कृत्वातेमहतः पराभवः केवलंकर्मबंधेनप्राप्तः अतस्त्वयानलज्जितव्यमिति ३४

बार्हद्रथोजरासंधः ३५ मुकुंदोऽपिययावित्यनुषंगः नक्षतंबलंयस्यसः तस्यैवामृतरक्ष्याक्षतप्रतिसंधानादितिभावः निस्तीर्णः अनायासेनेवती
 णोरिबलार्णवोयेन साधुसाधुइत्यनुमोदितश्च ३६ प्रत्युद्यतेर्मथुरावासिभिर्जनैः अभिसंगम्यमिलित्वा ३७ तदाप्रभौपुरंप्रविशतिशंखादयो
 नेदुः ३८ कथंभूतांपुरंतदाह सिक्तमार्गमिति ब्रह्मयोषेणवेदयोषेणनिर्युष्टानिनादिताम् कौतुकेनउत्सवेन आसर्वतोबद्धानितोरणानियस्यां
 ताम् ३९ निचीयमानः विकार्यमाणः प्रविवेशेतिविपरिणतानुषंगः ४० आयोधनंरणभूमिस्तत्रस्थंविजितवीराणांभूषणम् ४१ तावतीतिच्छे

हतेषुसर्वानीकेषुनृपोबार्हद्रथस्तदा उपेक्षितोभगवतामागधान्दुर्मनाययौ ३५ मुकुंदोऽप्यक्षतचलोनिस्तीर्ण
 रिबलार्णवः विकार्यमाणःकुसुमैस्त्रिदशैरनुमोदितः ३६ माथुरैरुपसंगम्यविज्वरैर्मुदितात्मभिः उपगीयमान
 विजयःसूतमागधवंदिभिः ३७ शंखदुंदुभयौनेदुर्भरीतूर्याण्यनेकशः वीणावेणुसृदंगानिपुरंप्रविशतिप्रभौ ३८
 सिक्तमार्गाहृष्टजनापताकाभिरलंकृताम् निर्युष्टांब्रह्मयोषेणकौतुकाबद्धतोरणाम् ३९ निचीयमानोनारीभिर्माल्य
 दध्यक्षतांकुरैः निरीक्ष्यमाणःसस्नेहंप्रीत्युत्कलितलोचनैः ४० आयोधनगतंविजितमनंतवीरभूषणम् यदुराजायत-
 त्सर्वमाहृतंप्रादिशत्प्रभः ४१ एवंसप्तदशकृत्वस्तावत्यक्षौहिणीबलः युयुधेमागधोराजायदुभिः कृष्णपालितैः ४२
 अक्षिण्वस्तद्वलंसर्ववृष्णायःकृष्णातेजसा हतेषुस्वेषनीकेषुत्यक्तोऽयाद रिभिर्नृपः ४३ अष्टादशमेसंग्रामआगामिनि
 तदंतरा नारदप्रेषितोवीरोयवनःप्रत्यदृश्यत ४४ रुरोधमथुरामेत्यतिसृभिर्मल्लैश्चकोटिभिः नृलोकेचाप्रतिद्वंद्वोवृ-
 ष्णीन्श्रुत्वात्मसंमितान् ४५ तंदृष्ट्वाचितयत्कृष्णःसंकर्षणसहायवान् अहोयदूनांवृजिनंप्राप्तंस्त्रभयतोमहत् ४६
 यवनोऽयंनिरुंधेऽस्मानद्यतावन्महाबलः मागधोऽप्यद्यवाश्वोवापरश्वोवागमिष्यति ४७ आवयोर्युत्पतोरस्यय
 द्वागंताजरासूतः बंधून्वधिष्यत्यथवानेष्यतेस्वपुरंबली ४८ तस्मादद्यविधास्यामोदुर्गोद्विपददुर्गमम् तत्रज्ञाती
 न्समाधाययवनंघातयामहे ४९

दः तावतिपराजयेवर्तमानेऽपिअक्षौहिण्योबलंयस्यसः सप्तदशकृत्वःसप्तदशवारान् युयुधे ४२
 अक्षिण्वक्षयंनिन्युः ४३ अष्टादशेअष्टादशेसंग्रामेभाल्येतन्मध्येऽकस्मात्कालयवनःप्राप्तः ४४ आत्मसंमितान्स्वतुल्यान् ४५ वृजिनं
 दुरवमुपपतः यवनात्जरासंधाच्च ४६ तदाहृदयेन निरुंधेनिरुणद्धि ४७ अस्यअनेन ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३

समुद्रमध्ये दुर्गेतन्मध्येनगरं कृत्वा द्रुतं सर्वाश्चर्यमयम् अचीकरत् कारयामास ५० त्वष्टा विश्वकर्मा तदीयं शिल्पनैपुणं चक्रिया कौशलम् तदा
हस्ताद्वैस्त्रिभिः रथ्येति रथ्याराजमार्गाः पुरतः वीथ्यः उपमार्गाः पश्चिमतः उभयतोऽपि चत्वारण्यंगणानितन्मध्ये कोष्ठास्ततोऽप्यंतः सुवर्णम
वनानितदुपरि स्फाटिकाट्टालिकास्तदुपरि हेमकुंभा इति बहुभूमिकं यथावास्तु वास्तुगृहप्रदिनिर्माणस्थानं तदनतिक्रम्य विनिर्मितम् ५१ सु
राणां दुमालताश्च येषु तान्युद्यानानि विचित्रोपवनानि च तैरन्वितम् हेममयानि शृंगाणियेषु तैः दिविस्पृग्भिः अत्यञ्चैः स्फाटिका अट्टाला उपरि
भूमिकागोपुराणि च द्वाराणि तैर्निर्मितमित्युत्तरेणान्वयः ५२ राजतारकुटैः रजतंच आरकूटंच पीतलोहं ताभ्यां निर्मितैः कोष्ठैः अश्वशाला-
न्नशालादिभिः कथंभूतैर्हेमकुंभैः अलंकृतैः तथा रत्नकूटैः पद्मरागादिशिरवरैः हेमैः सौवर्णैः महामरकतमयानि स्थलानियेषु तैर्गृहैश्च ५३

इति संमंत्र्य भगवान् दुर्गे द्वादशयोजनम् अंतः समुद्रेनगरं कृत्वा द्रुतमचीकरत् ५० दृश्यते यत्र हित्वाष्टं विज्ञानं
शिल्पनैपुणम् रथ्याचत्वरवीथीभिर्यथावास्तु विनिर्मितम् ५१ सरद्रुमलतोद्यानविचित्रोपवनान्वितम् हेमशृं
गैर्दिविस्पृग्भिः स्फाटिकाट्टालगोपुरैः ५२ राजतारकुटैः कोष्ठैर्हेमकुंभैरलंकृतैः रत्नकूटैर्गृहैर्हेमैर्महामरकतस्थलैः
५३ वास्तोष्पतीनांचगृहैर्वलभीभिश्च निर्मितम् चातुर्वर्ण्यजनाकीर्णाय दुर्देवगृहोत्सव ५४ सद्यमां पारिजातं
चमहेन्द्रः प्राहिणोद्धरेः यत्र चावस्थितो मर्त्यो मर्त्यधर्मे नैयुज्यते ५५ श्यामैककणान्वरुणो हयां च्छुक्लान् मनोज्ञान्
अष्टौ निधिपतिः कोशान् लोकपालो निजोदयान् ५६ यद्यद्भगवता दत्तमाधिपत्यं स्वसिद्धये सर्वप्रत्यर्पयामास हरो भू
मिगते नृप ५७ तत्र योगप्रभावेन नीत्वा सर्वजनं हरिः प्रजापालेन रामेण कृष्णः समनुमंत्रितः निर्जगाम पुरद्वारात् पद्म
मालीनिरायुधः ५८ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे दशमस्कन्धे दुर्गनिवेशनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५०

किंच नगरद्वारादौ वास्तोष्पतीनां देवानांचगृहैर्वलभीभिश्च चंद्रशालिकाभिश्च निर्मितम् यदुदेवगृहैराजगृहैरुत्सवशोभमानम् ५४ पारिजा
तंच प्राहिणोत्पस्थापयामासेति शुकपरीक्षितसंवादात् पूर्वभावित्वा द्रुतनिर्देशः मर्त्यधर्मेः क्षत्तिपासादिषड्भिः ५५ निधिपतिः कुंभरः अ
ष्टौ कोशान्निधीन् पद्मश्चैव महापद्मो मत्स्यकूर्मौ तथोदकः नीलोमुकुंदः शंखश्च निधयोऽष्टौ प्रकीर्तिता इति प्रसिद्धान् निजोदयान् निजविभू
तीः ५६ अन्ये च सिद्धादयो भगवता स्वाधिकारसिद्धये यद्यदाधिपत्यं दत्तमासीत् सर्वप्रत्यर्पयामासुरिति ५७ यथा कालयवनो न वेत्ति न चा
सौजनः तथा योगप्रभावेन नीत्वा त्वमत्र स्थित्वा प्रजाः पालय अहंपलायिष्ये इति समनुमंत्रितः कृतानुमंत्र इत्यर्थः ५८ इति दशमे टी. पञ्चा. अध्या
यः ५०

एकपञ्चाशत्तमे हनुचकुंददृशाहरिः यवनमुचकुंदेनस्ततः सन्नन्वकंपत १ यवनेंद्रसुतात्कालयवनाद्यदुभीषणात् हरिर्हरगिरः स्वैरंपाल
नायापलायत २ यदागार्ग्यः श्यालेनषट्दत्तस्तदायादवैरुपहसितेकुद्धोऽसौश्रीमहेशंप्रसाद्यदुभीषणंपुत्रंवरंलब्धवान् ततश्चयवनेंदे-
णापुत्रेणस्वक्षेत्रेपुत्रोत्पादनायप्रार्थितोगार्ग्यः कालयवनमजीजनत्इतिपुराणप्रसिद्धम् पुरद्वारात्निष्क्रान्तम् उज्जिहानमुद्रच्छंतम् १
२ नित्यप्रमुदितमित्यादिमुरवारविंदविशेषणम् ३ ४ नारदोक्तैरेतैर्लक्षणैरयंपुमान्वासुदेवएवनान्योभवितुमर्हति अयंचनिरायुधः अ-

श्रीशुकउवाच तंविलोक्यविनिष्क्रान्तमुज्जिहानमिवोडुपम् दर्शनीयतमंश्यामंपीतकोशेयवाससाम् १ श्रीवत्स
वक्षसंभ्राजत्कोस्तभासुक्तकंधरम् पृथुदीर्घचतुर्बाहुंनवकंजारुणोक्षणम् २ नित्यप्रमुदितंश्रीमत्सकपोलंशशि
स्मितम् मुरवारविंदंविभ्राणंस्फुरन्मकरकुंडलम् ३ वासुदेवोत्थयमितिपुमान्श्रीवत्सलांलुनः चतुर्भुजोरविंदा
क्षोवनमाल्यतिसुंदरः ४ लक्षणैर्नारदप्रोक्तैर्नान्योभवितुमर्हति निरायुधश्चलन्पद्मांयोत्स्येनेननिरायुधः ५ इति
निश्चित्ययवनः प्राद्वंतंपराङ्मुखम् अन्वधावज्जिघृक्षस्तंदुरापमपियोगिनाम् ६ हस्तप्राप्तमिवात्मानंहरिणा
सपदेपदे नीतोदर्शयतादूरंयवनेशोऽदिकंदरम् ७ पलायनंयदुकुलेजातस्यतवनोचितम् इतिक्षिपन्ननुगतोने
नंप्रापाहताशुभः ८ एवंक्षिप्तोऽपिभगवान्प्राविशद्विरिकंदरम् सोऽपिप्रविष्टस्तत्रान्यंशयानंददृशेनरम् ९ नन्व
सौदूरमानीयशतेमामिहसाधुवृत् इतिमत्वाऽच्युतंमूढस्तपदासमताडयत् १० सउत्थायचिरंरक्तः शनैरुन्मील्य
लोचने दिशोविलोकयन्पार्श्वतमद्राक्षीदवस्थितम् ११ सतावत्तस्यरुष्टस्यदृष्टिपातेनभारत देहजेनाग्निना
दग्धोभस्मसादभवत्क्षणात् १२ राजोवाच कोनामसपुमान्ब्रह्मन्कस्यकिंवीर्यएवच कस्मादुहांगतः
शिश्येकिंतेजोयवनार्दनः १३ श्रीशुकउवाच सइक्ष्वाकुकुलेजातोमांघातृतनयोमहान् मुचुकुंदइतिरव्या
तोब्रह्मण्यःसत्यसंगरः १४ सयाचितःसरगणैरिंद्राद्यैरात्मरक्षणे असुरेभ्यःपरिचस्तेस्तद्रक्षांसोऽकरोच्चिरम् १५

तोऽनेनपद्मामेवचलन्निरायुधोऽहंयोत्स्यामीतिनिश्चित्यपराङ्मुखंप्राद्वंतंमन्वधावदित्यन्वयः ५ ६ आत्मानंहस्तप्राप्तमिवदर्शयतादूरंनीतइ
त्यन्वयः ७ अहताशुभः अक्षीणकर्मा ८ ९ तंशयानमच्युतंमत्वाअताडयदिति १० ११ तस्यक्रुद्धस्यदृष्टिपातेनसंदीप्तोयःस्वदेहजोऽग्निस्तेन
१२ यवनमर्दयतिहिनस्तीतितथासकस्यवंश्यःकिंवीर्यःकीदृक्प्रभाववान् किंतेजःकस्यवीर्यंपुत्रइत्यर्थःशिश्येअशयिष्ट १३ सत्यःसंगरोयु
द्धंप्रतिज्ञावायस्यसः १४ १५

गुहंकार्तिर्कैयंस्वः पालंस्वर्गपालकंसेनान्यम् १६ उद्दिष्टतास्यक्तागता इत्यर्थः १७ किंच कृता इति तुल्यकालीयाः त्वत्समानकालीनाः कालिताः विचालिताः १८ मत्सजाः कोऽन्यः कालयेदिति चेदत आहुः काल इति कालयते इतस्ततश्चालयति १९ तस्य कैवल्यस्य २० गुहायां

लब्ध्वा गुहंतेस्वः पालं मुचुकुंदमथाब्रुवन् राजन्विरमतां कच्छाद्भवान्नः परिपालनात् १६ नरलोके परित्यज्य राज्यं निहितकंदकम् अस्मान्पालयतो वीरकामास्ते सर्व उद्दिष्टाः १७ कृता महिष्यो भवतो ज्ञातयो मात्यमन्त्रिणः प्रजाश्च तुल्यकालीयानां धुना संति कालिताः १८ कालो बलीयान्बलिनां भगवानीश्वरः व्ययः प्रजाः कालयते क्रीडन् पशुपालो यथा पशून् १९ वरं वृणीष्व भद्रं ते क्रते कैवल्यमद्यनः एक एवेश्वरस्तस्य भगवान् विष्णुरव्ययः २० एवमुक्तः सर्वे देवान भिवंद्य महायशाः अशयिष्टगुहाविष्टो निद्रया देवदत्तया २१ स्वापं यातं यस्तु मध्यबोधयेत्वा मुचेतनः स त्वया दृष्टमात्रस्तु भस्मीभवतु तत्क्षणात् २२ यवने भस्म सान्नीते भगवान् सात्वतर्षभः आत्मानं दर्शया मासमुचुकुंदा यधीमते २३ तमालोक्य धनश्यामं पीतकौशेयवाससम् श्रीवत्सवत्ससंभ्राजत्कोस्तुभेन विराजितम् २४ चतुर्भुजं रोचमानं वैजयंत्या चमालया चारुप्रसन्नवदनं स्फुरन्मकरकुंडलम् २५ प्रेक्षणीयं नृलोकस्य सा नुरागस्मितेक्षणम् अपीच्य वयसं मत्तमृगेंद्रोदारविक्रमम् २६ पर्यपृच्छन् महाबुद्धिस्तजसा तस्य धर्षितः शंकि तः शनैराजा दुर्धर्षमिव तेजसा २७ मुचुकुंद उवाच को भवानिह संप्राप्तो विपिने गिरिगह्वरे पद्मापद्मपलाशाभ्यां विचरस्फुरुकंदके २८ किंस्वित्तेजस्विनां तेजो भगवान्वा विभावसुः सूर्यः सोमो महेंद्रो वा लोकपालोऽपि रोपि वा २९ मन्येत्वां देवदेवानां त्रयाणां पुरुषर्षभम् यद्वा धसे गुहाध्वांतं प्रदीपः प्रभाया यथा ३० शुश्रूषतामव्यलीकमस्माकं नरपुंगव स्वजन्मकर्मगोत्रं वा कथ्यतां यदि रोचते ३१ वयं तु पुरुषव्याघ्र एक्ष्वाकाः क्षत्रबंधवः मुचुकुंद इति प्रोक्तो यौवनाश्वात्मजः प्रभो ३२

प्रविष्टः शेतेस्म २१ २२ २३ २४ २५ २६ धर्षितः अभिभूतः दुर्धर्षमधृष्यं २७ विपिने अरण्ये तत्रापि गिरिगह्वरे दुःप्रवेशस्थाने तत्रापि उरुकंदके पद्मपलाशसदृशाभ्यां पद्मां विचरसीति २८ तेजः मूर्तिः प्रभावो दीप्तिर्वा २९ सर्वत्रापरितोषादाह मन्ये इति पुरुषर्षभं श्रीविष्णुम् गुहाध्वांतं मंतस्तमः ३० ३१ वयं त्विति वंश्याभिप्रायेण बहुवचनम् तेषां मुचुकुंद इति प्रोक्त इति युवनाश्वो मां धातुः पिता अतो मां धाता यौवनाश्वः ३२ ७

हरे दुःप्रवेशस्थाने तत्रापि उरुकंदके पद्मपलाशसदृशाभ्यां पद्मां विचरसीति २८ तेजः मूर्तिः प्रभावो दीप्तिर्वा २९ सर्वत्रापरितोषादाह मन्ये इति पुरुषर्षभं श्रीविष्णुम् गुहाध्वांतं मंतस्तमः ३० ३१ वयं त्विति वंश्याभिप्रायेण बहुवचनम् तेषां मुचुकुंद इति प्रोक्त इति युवनाश्वो मां धातुः पिता अतो मां धाता यौवनाश्वः ३२ ७

३३ ३४ ३५ ३६ ३७ क्वचित्कदाचित्कश्चित् यद्यपिरजांस्यपि विममे गणितवान् तथापि जन्मानि कर्माणि न विमिमीते ३८ ३९ ४० ४१
 तेतिग्मचक्षुषानिमित्तेन मयैव दग्धः ४२ ४३ अपूर्णोऽहमिति शोचितुम् यद्वा अन्यैर्दत्तेषु वरेषु क्षीयमाणेषु यथा शोचति नैवं मां प्रपन्नः मद्भक्तव
 राणामक्षय्यत्वादिति भावः ४४ अष्टाविंशतिमेषु गेभगवानवतरिष्यतीति वृद्धगर्गवाक्यमनुस्मरन्नित्यर्थः ४५ त्वद्भक्तिरेव केवलं दुर्लभा कामा

चिरप्रजागरां तो निद्रया पहतेन्द्रियः शयैऽस्मिन् विजने कामं केनाऽप्युत्थापितोऽधुना ३३ सोऽपि भस्मीकृतो नून
 मात्मीयेनैव पाप्मना अनंतरं भवान् श्रीमां लुक्षितो मित्रशातनः ३४ तेजसा ते विषद्येण भूरिद्रष्टुं न शक्नुमः हे
 तौ जसो महाभाग माननीयोऽसि देहि नाम् ३५ एवं संभाषितो राज्ञा भगवान् भूतभावनः प्रत्याह प्रहसन्वाण्यामे
 घनादगभीरया ३६ श्रीभगवानुवाच जन्म कर्माभिधानानि संति मेऽगसहस्रशः न शक्यं तेऽनुसंख्या
 तुमनेतत्त्वान्मयाऽपि हि ३७ क्वचिद्रजांसि विममे पार्थिवान्पुरुजन्मभिः गुणकर्माभिधानानि न मे जन्मानि कर्हि चि
 त् ३८ कालत्रयोपपन्नानि जन्म कर्माणि मे नृप अनुक्रमं तो नैवांतंगच्छंति परमर्षयः ३९ तथाप्यद्यतनान्यंगश्च
 णुषगदतो मम विज्ञापितो विरिञ्चयेन पुराऽहं धर्मगुप्तये भूमे भारायमाणानामसुराणां क्षयाय च ४० अवतीर्णो
 यदुकुले गृह आनकदुंदुभेः वदंति वासुदेवेति वसुदेवसुतं हि मासु ४१ कालनेमिर्हतः कंसः प्रलंबाद्याश्च सहिषः
 अयं च यवनो दग्धो राजस्तोतिग्मचक्षुषा ४२ सोऽहं तवानुग्रहाय गुहामेतामुपागतः प्रार्थितः प्रचुरं पूर्वं त्वया हं भक्त
 वत्सलः ४३ वरान्ध्रणीधरा जर्षे सर्वान् कामान्ददामि ते मां प्रसन्नो जनः कश्चिन्न भूयोऽहंति शोचितुम् ४४
 श्रीशुक उवाच इत्युक्तस्तं प्रणम्या ह मुचुकुंदो मुदान्वितः ज्ञात्वा नारायणं देवगर्गवाक्यमनुस्मरन् ४५
 मुचुकुंद उवाच विमोहितोऽयं जन ईशमायया त्वदीयया त्वां न भजत्यनर्थदृक् सरवायदुःखप्रभवेषु सज्जते
 गृहेषु योषितु रुरुषश्च वंचितः ४६

स्तुतुच्छानवरणयोग्या इत्याशयेनाभक्तानां संसारमृषिः प्रपंचयन् स्तोति विमोहित इति हे ईशयो
 षितु रुरुषश्चेति द्विविधोऽप्ययं जनः त्वदीयया मायया विमोहितोऽतोऽनर्थदृक् अनर्थसंसारे दृक् दृष्टिर्यस्यासौ यद्वा अर्थपरमार्थस्वरूपं त्वां न प
 श्यतीति तथा अतस्त्वां न भजति किंतु परस्परं वंचितः सन् सरवेच्छया दुःखानामेव प्रभवो येषु तेषु गृहेषु वसज्जत इति ४६

किंच कामसरवंसूकरादिषुपिसंभवति भगवद्भजनंतु न मानुषजन्मव्यतिरेकेणेति मानुषत्वं प्राप्य त्वामभजन्ति मूढ इत्याह लब्धेति अत्र कर्म
भूमौ दुर्लभमुद्यमकोटिभिरपि दुःप्रापम् अव्यंगमविकलांगम् किंच असतिविषयसरवेमतिर्यस्यसः गृहमेवांधकूपस्तस्मिन्निपतितः यथाप
शुस्त्रुणलुब्धो अंधकूपेपततीति ४७ न केवलमस्य जनस्येयंगतिः किंतु ममापितयैवेत्याह ममैष इति मर्त्येशरीरे आत्मबुद्धिर्यस्य तस्य मम अ
तएव सतादिषु आसज्जमानस्य ४७ उन्नद्धमदत्तं प्रपंचयति कलेवर इति घटकुड्यादिसदृशो दृश्ये अनात्मनियत एव स दुर्मदोऽभवमतो
ममैष कालो निष्फलोगत इति ४९ त्वामगणयंतं त्वमाक्रमसीत्याह प्रमत्तमिति प्रमत्तमनवहितं त्वामंतकमनिगणय्य देहादिषु सक्तमिति
यावत् कुतः प्रमत्तम् इति कृत्यचित्तया एव मेवं करणीयमिति मनोरथपरंपरयामनोरथेभ्यो विषयेषु लालसमुत्सुकम् प्राप्तेऽपि पुनः प्रवृद्धो

लब्ध्वा जनो दुर्लभमत्र मानुषं कथंचिदव्यंगमयत्नतोऽनघ पादारविंदं न भजत्यसन्मतिर्गृहांधकूपेपतितो यथापशुः
४७ ममैष कालोऽजितनिष्फलोगतो राज्ञ्यश्रियो न्नद्धमदस्य भूपतेः मर्त्यात्मबुद्धेः सतदारकोशं भूषासज्जमानस्य
दुरंतचित्तया ४८ कलेवरेऽस्मिन् घटकुड्यसंनिभे निरूढमानो नरदेव इत्यहम् वृत्तोरथे भाश्वपदात्यनीकपैर्गोपयंतं
स्त्वाऽगणयन् स दुर्मदः ४९ प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्यचित्तया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसम् त्वमप्रमत्तः सहस्राभिपद्यसे
क्षुल्लेहिलिहानोऽहिरिवारवुमंतकः ५० पुरारथैर्हमपरिभूतैश्चरन्मतंगजैर्वा नरदेव संज्ञितः स एव कालेन दुरत्ययेन ते
कलेवरो विट्कृमिभस्मसंज्ञितः ५१ निर्जित्यदिक्चक्रमभूतविग्रहो वरासनस्थः समराजवंदितः गृहेषु मेथुन्यसरेव
पुयोषितां क्रीडामृगः पूरुष ईशनीयते ५२ करोति कर्माणितपस्क निष्ठितो निवृत्तभोगस्तदपेक्षया ददत् पुनश्च भूय
यमहं स्वराडिति प्रवृद्धतर्षेन सरवाय कल्पते ५३ लोभस्तृष्णा यस्य तम् अंतकस्त्वमभिपद्यसे अभिभवसीत्यर्थः क्षुधासृक्किणीले

लिहानोऽहिरारवुं मूषकमिवेति ५० किंच कालात्मना त्वयाऽभिपन्नो देह एव भवतीत्याह पुरेति श्वसृगालादिभिर्मक्षितो विद्वसंज्ञितः तैर-
भक्षितः कृमिसंज्ञितः दग्धो भस्मसंज्ञितो भवति बुद्ध्या विचार्यैवं भूतेशरीरे ममतां कुर्वंतो जनाहरिनाराधयंतिते आत्मनि शत्रुभूताः ज्ञेयाः
सततं यतः योनेः सहस्राणि बहूनि गत्वा दुःस्वेन लब्ध्वापि च मानुषत्वम् सरवावहं येन भजंति विष्णुं ते वै मनुष्यात्मनि शत्रुभूता इति ५१ किंच
अंतकप्राप्तेः प्रागपि दिग्विजयिनो राज्ञोऽपि पारतंत्र्यदुःखं तदवस्थमेवेत्याह निर्जित्येति अभूतविग्रहः अविद्यमानसंग्रामः पूर्वये समानारा
जानस्तैराजभिर्वंदितोऽपि मिथुनीभावः सरतमेव परं येषु ते पुयोषितां गृहेषु क्रीडामृग इव इतस्ततो नीयते ५२ किंच अति तृष्णा कुलस्य नभो

गक्षणाः कश्चिदस्तीत्याह करोतीति तपसिअथः शयनब्रह्मचर्यादौकनिष्ठितः पुनश्चस्वराडिंद्रः स्यामिति यद्वा जन्मांतरेष्वेवमेवचक्रवर्तस्यामि
ति ५३ तदेवमष्टभिः श्लोकैरीशबहिर्मुखानांसंसारंप्रपंच्यभक्त्यातन्निवृत्तिक्रममाह भवापवर्गइति भोअच्युतभ्रमतः संसरतो जनस्ययदात्वा
दनुग्रहेणभवस्यबंधस्यअपवर्गः अंतोभवेत्प्राप्तकालः स्यात्तदासतांसंगमोभवेत् यदाचसत्संगमोभवेत् तदासर्वसंगनिवृत्त्याकार्यकारण
नियंतरित्वयिभक्तिर्भवतिततोमुच्यतइत्यर्थः ५४ ममतुसत्संगमात्पूर्वमेवयोराज्यादिसंगविच्छेदोजातः सोऽयंत्वयामहाननुग्रहः कृतइत्या
ह मन्यइतितेत्वयासाधुभिर्विवेकिभिस्तपसेवनंप्रवेष्टुमिच्छद्भिः स्वयंत्यक्तुमलभमानैः प्रार्थ्यतइति ५५ तदेवंविषयसेवामार्गंभगवत्सेवा
मार्गंचविविच्यवरान्दृणीषेति यदुक्तंतत्रोत्तरमाह नकामयइति अकिंचनानिवृत्ताभिमानाः आर्योविवेकी ५६ रजस्तमः सत्वगुणैरनुब

भवापवर्गोभ्रमतोयदाभवेज्जनस्यतर्ह्यच्युतसत्समागमः यत्संगमोयर्हितदैवसद्गतौपरावरेषोत्वयिजायतेमतिः
५४ मन्येममानुग्रहइशतेकृतोराज्यानुबंधापगमोयहच्छया यः प्रार्थ्यतेसाधुभिरेकचर्ययावनंविद्विषादिरखंड
भूमिपैः ५५ नकामयेऽन्यंतवपादसेवनादकिंचनंप्रार्थ्यतमाहरंविभो आराध्यकस्त्वांस्त्वपवर्गदंहरदृणीतआर्योव
रमात्मबंधनम् ५६ तस्माद्विसृज्याशिषइशसर्वतोरजस्तमः सत्वगुणानुबंधनाः निरंजनंनिर्गुणमद्वयंपरंत्वांश
सिमात्रंपुरुषं ब्रजाम्यहम् ५७ चिरमिहहजिनार्तस्तप्यमानोऽनुतापैरवितृषषडमित्रोऽलब्धशांतिः कथंचित्
शरणदसमुपेतस्त्वत्पादाब्जंपरात्मन्नभयमृतमशोकं पाहिमापन्नमीश ५८ श्रीभगवानुवाच सार्वभौम
महाराजमतिस्तेविमलोजिता वरैः प्रलोभितस्यापिन कामैर्विहतायतः ५९ प्रलोभितोवरैर्यस्त्वमप्रसादायविद्धित
त् नधीर्मय्येकभक्तानामाशीभिर्मिथ्यतेकचित् ६०

ह्यंतइति तथाताः ऐश्वर्यादिशत्रुमरणादिधर्मरूपाः विसृज्यपरंपुरुषमीश्वरंज्ञा

सिमात्रंज्ञानघनम् कुतः निरंजनंतत्कुतः निर्गुणंतदपि कुतः अद्वयम् अतएवअक्षरंत्वांशरणं ब्रजामीति ५७ भ्रंक्षतावत्भोगान् कैवल्यंतुक्
रस्थमेवेतिपुनर्वरैः प्रलोभयंतंश्रीकृष्णं पादोपग्रहणेनप्रार्थयते चिरमितिहजिनैः कर्मफलेः आर्तः पुनस्तदासनामिस्तप्यमानस्तथापिअवि
तृषषडमित्रः तृडेव तृषातृष्णानविगततृषाः षडमित्राः शत्रवः इंद्रियलक्षणायस्यसः अतएवालब्धशांतिः कथंचिद्देववशेनलब्धशांतिरितिवा
शरणंस्वज्ञानंतद्दातीतितथाहेशरणदसमुपेतः प्राप्तोऽहम् अशोकत्वेहेतुः अभयंतत्रापिहेतुः कृतंसत्यम् आपन्नमापदाव्याप्तंपाहीति ५८ ५९

अप्रमादायप्रमादायनभवति एवंकुतइत्यतआहनधीरिति एकांतभक्तानांधीराशीभिः प्राप्ताभिरपिनभिद्यतेनासज्जतइत्यर्थः ६०

व्यतिरेकमाह युंजानानामिति उत्थितं विषयाभिसुरवम् ६१ तुभ्यंतव ६२ युक्त्याभासेनभीषयंस्तपसिलोकसंग्रहेप्रवर्तयति क्षात्रधर्मेति
 ६३ ६४ इतिदशमेरीकायां एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ द्विपंचाशत्तमेधावन्मयादिवगतःपुरीम् अन्वमोदतसंदेशंरुक्मिण्यादि-
 जवर्णितम् ११ कल्लुकान् अल्पप्रमाणान् २ तपसिश्चद्वायुतः ३ तत्रचबदर्याश्रमम् ४ निन्येनयन्मार्गेचलतिस्म ५ ६ रमसंवेगो

युंजानानामभक्तानां प्राणायामादिभिर्मनः अक्षीणवासनंराजन् दृश्यतेपुनरुत्थितम् ६१ विचरस्वमहींकामं
 मय्यावेशितमानसः अस्त्वेवनित्यदातुभ्यंभक्तिर्मय्यनपायिनी ६२ क्षात्रधर्मेस्थितो जंतून्त्यवधीर्मुग्धादिभिः
 समाहितस्तत्तपसाजह्यधमदुपाश्रितः ६३ जन्मन्यनंतरेराजन्सर्वभूतसहृत्तमः ११ त्वादिजवरस्त्ववैमामुपै
 व्यसिकेवलम् ६४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेमुचुकुंदस्तुतिर्नामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१
 श्रीशुक उवाच इत्थंसोऽनुगृहीतोऽगच्छेनेक्ष्वाकुनंदनः तंपरिक्लम्य संनम्य निश्चक्राम गुहामुरवात् १
 सवीक्ष्य कल्लुकान्मर्त्यान्पशून्वीरुहानस्यतीन् मत्वा कलियुगं प्राप्तं जगाम दिशमुत्तराम् २ तपः श्रद्धायुतो धी-
 रोनिः संगो मुक्तः संशयः समाधाय मनः कृष्णो प्राविश द्धमादनम् ३ बदर्याश्रममासाद्य नरनारायणालयम्
 सर्वद्वंद्वसहः शान्तस्तपसाराधयद्धरिः ४ भगवान्पुनराव्रज्य पुरीं यवनवेष्टिताम् हत्वा म्लेच्छबलं निन्येतदीयं
 द्वारकाधनम् ५ नीयमाने धने गोभिर्नृभिश्चाच्युतचोदितैः आजगाम जरासंधस्त्रयोविंशत्यनीकपः ६ विलो-
 क्य वैगरभसं रिपुसैन्यस्य माधवो मनुष्यचेष्टामापन्नो राजन्दुदुवतुर्दुतम् ७ विहाय वित्तं प्रचुरमभीतो भीरु-
 भीतवत् पद्मापद्य पलाशाभ्यां चेलतुर्बहुयोजनम् ८ पलायमानो तोहस्वामागधः प्रहसन्बली अन्वधावद्व्या-
 नीकैरीशयोरप्रमाणवित् ९ प्रदुत्य दूरं संप्रांतौ तुंगमारुहतां गिरिम् प्रवर्षणारव्यं भगवान् नित्यदा यत्र वर्षति १०
 गिरौ निलीनावाज्ञाय नाधिगम्य पदं नृप ददाह गिरिमेधोभिः समंतादग्निमुत्सृजन् ११

इकम् ७ भीरुभीतवत् भीरोरपिभीत

वत् अतिभीतवदित्यर्थः चेलतुः पलायेतां बहुयोजनं देशम् ८ अप्रमाणवित् प्रमाणमियत्तातन्नवेत्तीति तथा ९ तुंगमेकादशयोजनोन्न-
 तम् प्रकुर्षेण वर्षत्यस्मिन्निति प्रवर्षण इत्यारव्यायस्य तंतदाह भगवानिति भगवानिन्द्रः १० तत्रविचिन्वन्नपितयोः पदनिलयस्थानमनधिगम्य
 ११

ततो गिरेः दशैकं च योजनानि तावदुत्तुंगान्मागधसंरोधदेशमतिक्रम्य परतोऽधो निपेततुः १२ १३ १४ श्रीकृष्णस्य विवाहान्निरूपयितुं बलदेवविवाहं नवमस्कंधोक्तमनुस्मारयति आनर्तेति १५ मात्रांकलाम् १६ गरुडो यथा देवान् प्रमथ्य सधामहरत् तथेति १७ राक्षसो युद्धहरणादिति स्मृतेः राज्ञः प्रमथ्येति च त्वदुक्त्या राक्षसेन विधानेनोपयेमे परिणीतवानिति श्रुतं पूर्वमेव वा सामान्यतएव श्रुतम् १८ विशेषतु श्रोतुमिच्छामः १९ श्री

तत उत्पत्य तरसा दह्यमानतटादुभौ दशैकं योजनोत्तुंगान्निपेततुरधो भुवि १२ अलक्ष्यमाणौ रीपुणा सानुगेन यदूतमौ स्वपुरं पुनरायातो समुद्रपरिरवां नृप १३ सोऽपि दग्धाविति मृषामन्वानो बलकेशवौ बलमाकृष्य समहन्मगधान्मागधो ययौ १४ आनर्ताधिपतिः श्रीमान् रेवतो रेवतीं कृताम् ब्रह्मणा चोदितः प्रादाद्बलायेति पुरोदितम् १५ भगवानपि गोविंद उपयेमे कुरूदह वैदर्भीं भीष्मककृतां श्रियो मात्रां स्वयं वरे १६ प्रमथ्य तरसाराज्ञः शाल्वा दींश्चैद्यपक्षगान् पश्यतां सर्वलोकानां तादृश्यपुत्रः सधामिव १७ राजो वाच भगवान् भीष्मककृतां रुक्मिणीं रुचिराननाम् राक्षसेन विधानेन उपयेम इति श्रुतम् १८ भगवन् श्रोतुमिच्छामः कृष्णस्यामिततेजसः यथामागधशाल्वा दीन् जित्वा कन्यामुपाहरत् १९ ब्रह्मन्कृष्णकथाः पुण्यामाध्वी लोफमलापहाः को नु तृप्येत शृण्वानः श्रुतज्ञो नित्यनूतनाः २० श्रीशुक उवाच राजा सीद्भीष्मको नाम विदर्भाधिपतिर्महान् तस्य पंचाभवन् पुत्राः कन्यैका च वरानना २१ रुक्म्यग्रजो रुक्मरथो रुक्मबाहुरनंतरः रुक्मकेशो रुक्ममाली रुक्मिण्येषां स्वसासती २२ सोपश्रुत्य मुकुंदस्य रूपवीर्यगुणा श्रियः गृहागतैर्गीयमानास्तं मेने सदृशं पतिम् २३ तां बुद्धिलक्ष्मणो दार्यरूपशीलगुणाश्रयां कृष्णां च सदृशीं भार्यां समुद्वातं मनोदधे २४ बंधूनामिच्छतां दातुं कृष्णाय भगिनीं नृप ततो निवार्य कृष्णाद्विरूक्मीं चैद्यममन्यत २५ तदवेत्यासिता पांगी वैदर्भी दुर्मना भृशम् विचिंत्या संहिजं कंचित्कृष्णाय प्राहिणो द्रुतम् २६ द्वारकांसमभ्येत्य प्रतीहारैः प्रवेशितः अपश्य दाद्यं पुरुषमासीनं कांचनासने २७

वर्णोत्सुक्यमाविष्करोति ब्रह्मन्निति पुण्याः

महाफलाः माध्वीः श्रुतिस्तरवाः लोकस्य मलापहाश्च शृण्वानः शृण्वन्नित्यर्थः श्रुतज्ञः श्रुतसारवित् नित्यनूतनाः प्रतिक्षणमाश्चर्यवत् प्रतीयमानाः २० २१ २२ २३ २४ चैद्यममन्यत तस्यावरमित्यर्थः २५ अवेत्यज्ञात्वा असिता पांगी सनीलकटाक्षकृष्णाय कृष्णमानेतुं प्रेषयामास २६ प्रतीहारैर्द्वारपालैः २७

आत्मानं श्रीकृष्णम् २८ अभिमृशन् शनैः संमर्दयन् २९ ३० सधर्मोऽस्य ब्राह्मणस्याखिलकामदोग्धाभवति यदा स ब्राह्मणोऽस्य विश्व-
स्याखिलकामधुक ३१ लोकानां मोति लोकात् लोकांतरं पर्यटति नैकत्र निवृत्तस्तिष्ठतीत्यर्थः नाप्रोतीति पाठे सूरेश्वरोऽपि भूत्वा लोकान्नाप्रो-
त्युत्तमलोकान्नाप्तोऽप्यप्राप्त इव क्लिश्यतीत्यर्थः शेते सूरवमास्ते इत्यर्थः तदेवाह सर्वेष्वंगेषु वाक्याण्यादिषु विज्वरस्तापरहितः ३२ स्वलाभः स्व-
त एव प्राप्तो लाभः आत्मलाभो वा तेन संतुष्टान् पूर्णान् साधून् स्वधर्मनिष्ठान् ३३ यस्य राज्ञो विषये देशो ३४ यतः स्थानात् यदिच्छयायत्कार्येच्छया-
दुर्गं समुद्रम् ३५ संपृष्टः संप्रश्नः प्रष्टव्योऽर्थोयंसः परमेष्विना परमेश्वरेण बधूनामनभिप्रेतं रुक्मिणश्चेष्टितमित्यादिसर्वम् ३६ रुक्मिण्यास्व-

दृष्ट्वा ब्रह्मण्यदेवस्तमवरुद्धनिजासनात् उपवेश्यार्हयांचक्रे यथात्मानं दिवौकसः २८ तं भक्तवतं विभ्रान्त-
मुपगम्य सतांगतिः पाणिनाऽभिमृशन्पादावव्यग्रस्तमपृच्छत २९ कच्चिद् विज्वरश्चेष्टधर्मस्ते वृद्धसंमतः व-
र्ततेनातिकृच्छ्रेण संतुष्टमनसः सदा ३० संतुष्टोयर्हि वर्तते ब्राह्मणो येन केनचित् अहीयमानः स्वाद्धर्मात्सत्य-
स्याखिलकामधुक ३१ असंतुष्टोऽसकृल्लोकानां मोत्यपि सूरेश्वरः अकिंचनोऽपि संतुष्टः शेते सर्वांगविज्वरः
३२ विप्रान् स्वलाभसंतुष्टान् साधून् भूतसहृत्तमान् निरहंकारिणः शान्तान् मनस्येशिरसाऽसकृत् ३३ कच्चिद् रु-
शलं ब्रह्मनुराजतो यस्य हि प्रजाः सूरववसन्ति विषये पाल्यमानाः समेप्रियः ३४ यतस्त्वमागतो दुर्गं निस्तीर्य हयादि-
च्छया सर्वे नो ब्रूयुर्गुह्यं चेत्किं कार्यं करवामते ३५ एवं संपृष्टः संप्रश्नो ब्राह्मणः परमेष्विना लीलाग्रहीतदेहेनत-
स्मै सर्वमवर्णयत् ३६ रुक्मिण्युवाच श्रुत्वा गुणान् भुवनसंदरश्च ण्वतांते निर्विशयकर्णविवरैर्हर-
तोऽंगतापम् रूपं दृशां दृशिमतामखिलार्थलाभं त्वय्यच्युता विशति चित्तमपत्रपंमे ३७

यमेकांते लिखित्वादत्तपत्रिकाम् मुद्रामुन्मुच्य कृष्णाय प्रेमचिन्हामदर्शयत् ब्राह्मणः श्रीकृष्णानुज्ञया वाचयति श्रुत्वेति अयमर्थः हे भ-
च्युत भुवनसंदरेति औत्सुक्यं द्योतयति कृतवमहिमा कृत्वा हं रूपकुलशीलादियुक्तापि तथाऽपि अपगतात्रपायस्मात् तन्मे चित्तम्
त्वयि आविशति आसृज्यते तत्कुतस्तत्राह शृण्वतां कर्णविवरैरंतःप्रविश्य अंगतापम् अंगेति पृथक्सं बोधनं वाहरतस्तव गुणान् श्रुत्वा
तथा दृशिमतां चक्षुष्मतां दृशामखिलार्थलाभात्मकं रूपं च श्रुत्वेति ३७

अहो कुलकन्यानामिदमतिधार्यमिति माशंकीत्याह कात्वेति हेमुकुंदनृसिंहनरश्रेष्ठकानामकन्याकुलवतीतथामहतीपुरुगुणोदारात
 थाधीराधृतिमतीत्वात्पातिनवृणीत मय्येवकेयंदोषशंकेतिभावः कथंभूतम् गुणशीलादिभिरात्मनैवतुल्यनिरुपममित्यर्थः द्रविणं
 द्रव्यसंपत्तधामप्रभावः तथानरलोकस्यमनसामभिरामोऽभिरमणंयस्मात्तम् किंच कालेविवाहावसरे ३८ हेविभोतत्तस्मान्मेमयाभवा
 नूरवल्लुपतिर्वृतः आत्माचभवतोऽर्पितः अतस्त्वमत्रागत्यमांभवतोजायांविधेहि विपक्षेबाधकं द्योतयंत्याह मावीरभागमिति वीरस्यतव
 भागमाराच्छीघ्रमेत्यागत्यचैद्योमाभिमर्शतुमास्पृशतु मृगपतेर्बलिं गोमायुवत् गोमायुःसृगालइवेति ३९ अनेकजन्मकृतैः सः कृतैरिदमेवभूया

कात्वासुमुकुंदमहतीकुलशीलरूपविद्यावयोद्रविणधामभिरात्मतुल्यम् धीरापतिंकुलवतीनवृणीतकन्याका
 लेनृसिंहनरलोकमनोऽभिरामम् ३८ तन्मेभवानूरवल्लुहृतः पतिरगजायामात्मापितश्चभवतोऽत्रविभोविधेहि
 मावीरभागमभिमर्शतुचैद्य आराद्धोमायुवन्मृगपतेर्बलिं मंबुजाक्ष ३९ पूर्तेष्टदत्तनियमव्रतदेवविप्रगुर्वर्चनादिभि
 रलंभगवान्परेशः आराधितोयदिगदाग्रजएत्यपाणिंगृण्हातुमेनदमघोषस्रतादयोऽन्ये ४० श्वोभाविनि त्वमजि
 तोद्वहनेविदर्भान्गुप्तः समेत्यपूतनापतिभिः परीतः निर्मथ्यचैद्यमगधेंद्रबलंप्रसह्यमांराक्षसेनविधिनोद्वहवीर्य-
 शुल्काम् ४१ अंतःपुरांतरचरीमनिहत्यबंधूंस्त्वामुद्वहेकथमिति प्रवदाम्युपायम् पूर्वद्युरस्तिमहतीकुलदेवियात्राय
 स्यांबहिर्नववधूर्गिरिजामुपेयात् ४२

दितिप्रार्थयते पूर्तेति पूर्तंकृपादिइष्टमग्निहोत्रादिदत्तंहिरण्यादिनियमस्तीर्थानरादिः व्रतंकृ

च्छादि ४० चैद्यायबंधुभिरर्पितायांत्वयिकिमधुनाकरणीयमित्यपेक्षायामाह श्वोभाविनिइति हेअजितश्वोभाविनिउद्वहनेविवाहेप्रथमं-
 गुप्तः अलक्षितएवागत्यपश्चात्पूतनापतिभिः परिहृतः सन्चैद्यादिबलंनिर्मथ्यप्रसह्यबलात्वीर्यप्रभावदर्शनमेवशुल्कंवैवाहिकंदेयंयस्या
 स्तामाम् अनेनराक्षसविधिनोद्वहेति उपदेशरहस्यम् ४१ ननुभवतुशिशुपालादिवलप्रमथनम् अंतःपुरमध्यगतायास्तवहरणे-
 त्वद्वंधुवधोऽपिप्रसज्जेतेत्यतआह अंतःपुरेति पुराद्वहिर्वर्तमानांगिरिजामंबिकाम् अंबिकागृहादेवममहरणंस्मरमितिभावः ४२

५ ७ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

ननु किमनेनानर्थकारिणानिर्वंधेन चैद्योऽपितावत् परत्यातगुणकर्मायोग्यएववरइतितत्राह यस्येति हेअंबुजाक्षयस्यभवतोऽघ्रिपंकजरजोभिः स्म
पनमात्मनस्तमसोऽपहत्यैउमापतिरिवमहांतोवांछंतितस्यभवतः प्रसादंयर्हंनलभेयनशामुयांतर्हिबतैरुपवासादिभिः कृशान् असून्प्राणान्ज
ह्यांत्यजेयम् ततः किमित्यतआह शतजन्मभिरिति एवमेवचारंवारंजह्यांयावच्छतजन्मभिरपितवप्रसादः स्यादिति ४३ अत्रयत्कर्तुं करणीयंत
द्विमृश्यक्रियतांतच्चानंतरमेवक्रियतामिति ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमे दीकायां द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ त्रिपंचाशत्तमे ग
त्वाविदर्भान्द्रुतेहितः रुक्मिणीमहरत्कृष्णोमिषतां द्विषतांबलात् ११ निद्राया अस्त्राभेकारणांतरं वेदैतितया अकथितमप्यहं जानामीति २

यस्यांघ्रिपंकजरजः स्मपनंमहांतोवांछंत्यमापतिरिवात्मतमोऽपहत्यै यर्हंबुजाक्षनलभेयभवत्प्रसादंजह्यामसून्
व्रतकृशान्शतजन्मभिः स्यात् ४३ ब्राह्मणउवाच. इत्येतेगुह्यसंदेशायदुदेवमयाहताः विमृश्यकर्तुंयच्चा
त्रक्रियतांतदनंतरम् ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधेरुक्मिण्युद्धाहे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२
श्रीशुकउवाच वैदर्भ्याः सतुसंदेशानि शम्ययदुनेदनः प्रगृह्यपाणिनापाणिं प्रहसन्निदमब्रवीत् १ श्रीभग
वानुवाच तथाहमपितच्चित्तोनिद्रांचनलभेनिशि वेदाहंरुक्मिणा द्वेषान्ममोद्धाहोनिवारितः २ तामानयिष्य
उन्मथ्यराजन्यापसदान्मृधे मत्परामनवद्यांगीमेधसोऽग्निशिरवामिव ३ श्रीशुकउवाच उद्धाहर्क्षंचवि-
ज्ञायरुक्मिण्यामधुसूदनः रथः संयुज्यतामाशुदारुकेत्याहसारथिम् ४ सचाश्वैः शैब्यसग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः
युक्तंरथमुपानीयतस्थोप्रांजलिरग्रतः ५ आरुह्यस्यंदनंशौरिर्द्विजमारोप्यतूर्णगैः आनर्तादेकरात्रेणविदर्भानगम
द्वयैः ६ राजासकुंडिनपतिः पुत्रस्नेहवशंगतः शिशुपालायस्वांकन्यांदास्यन्कर्मण्यकारयत् ७ पुरंसंमृष्टसंसिक्त
मार्गंरथ्याचतुष्पथम् चित्रध्वजपताकाभिस्तोरणैः समलंकृतम् ८

आनयिष्ये आनेष्यामिराजन्यापसदान् राजसूहीनान् उन्म
थ्यानयनेदृष्टांतः एधसइति ३ उद्धाहर्क्षमिति परश्वोरात्रौ विवाहनक्षत्रमिति विज्ञाय तस्यांरात्र्यां प्रस्थाप्य प्रातर्विदर्भदेशान् अगमत् श्वोभावि
नित्वमजितोद्धहनेविदर्भान्गुप्तः समेत्येति रुक्मिणीसंदेशात् ४ शैब्यइत्यादीनि चत्वारि अश्वनामानि ५ ६ पुत्रस्य रुक्मिणः स्नेहेन तद्दशमनुग
च्छतीति तथा अनेन शिशुपालेन भिरुचिं द्योतयति कर्माणि पुरालंकारपितृदेवार्चनादीनि ७ तान्येवाह पुरमित्यादि चतुर्भिः संमृष्टाः संसिक्ता
श्वमार्गादयो यस्मिन्तत् चित्राध्वजेषु पताकास्ताभिः समलंकृतमकारयत् ८

स्वगंधमाल्याभरणैरित्यत्रमलर्थोदृष्टव्यः यद्वा स्वगंधमाल्यानिआविष्मतीतितथातैः तथाविरजोऽवरैः भूषितैश्चस्त्रीपुरुषैर्जुष्टं तथा श्रीमद्भिर्गु-
हैश्चजुष्टम् ९ यथान्यायमन्यांश्चकन्यांप्रतिमंगलंवाचयामास १० कृतंकौतुकेनविवाहसूत्रेणमंगलंयस्यास्ताम् अहतंनवीनंभूषणोत्तमैश्चभूषिता-
म् ११ वध्वास्तस्याः कन्यायाः अथर्ववित् अथर्वणमंत्रवित् १२ १३ अप्सुदयेउचितम् १४ ततश्चतुरंगसैन्यैः परीतः परिवृतः कुंडिनंभीष्मक-
स्यपुरंययौ मदंच्यवंतेइतिमदच्युतस्तैः स्यंदनैः रथैः हेमरचितामालाविद्यंतेयेषुतैः १५ कल्पितंनिर्मितंयदन्यनिवेशनंतस्मिन् १६ १७ य

स्वगंधमाल्याभरणैर्विरजोऽवरभूषितैः जुष्टंस्त्रीपुरुषैःश्रीमद्गृहैरगरुधूपितैः ९ पितृन्देवान्समभ्यर्च्यविप्रांश्च-
विधिवन्नुप भोजयित्वायथान्यायंवाचयामासमंगलम् १० सस्नातांसदतीकन्यांकृतंकौतुकमंगलाम् अहतांशु-
क्युग्मेनभूषितांभूषणोत्तमैः ११ चक्रुःसामर्ग्यजुर्मंत्रैर्वध्वारक्षांद्भिर्जोत्तमाः पुरोहितोऽथर्वविद्वेजुहावग्रहशान्तये
१२ हिरण्यरूप्यवासांसितिलांश्चगुडमिश्रितान् प्रादाद्धेनूश्चविप्रेभ्योराजाविधिविदांवरः १३ एवंचेदिपतीराजा
दमघोषःसुतायवै कारयामासमंत्रज्ञैःसर्वमप्सुदयोचितम् १४ मदच्युद्भिर्गजानीकैः स्यंदनैर्हेममालिभिः पत्यश्व-
संकुलैःसैन्यैःपरीतःकुंडिनंययौ १५ तंवैविदभीधिपतिःसमभ्येत्याभिपूज्यच निवेशयामासमुदाकल्पितान्यनि-
वेशने १६ तत्रशाल्वोजरासंधोदंतवक्रोविदूरथः आजग्मुश्चैद्यपक्षीयाःपांडुकाद्याःसहस्रशः १७ कृष्णारामद्विषोय-
त्ताःकन्यांचैद्यायसाधितुम् यद्यागत्यहरेत्कृष्णोरामाद्यैर्यदुभिर्वृतः १८ योत्स्यामःसंहतास्तेनइतिनिश्चितमा-
नसाः आजग्मुर्भूभुजःसर्वसमग्रबलवाहनाः १९ श्रुत्वैतद्भगवान्दुरामोविपक्षीयनृपोद्यमम् कृष्णांचैकंगतंहतुं
कन्यांकलहशंकितः २० बलेनमहतासार्धंभ्रातृस्नेहपरिप्लुतः त्वरितःकुंडिनंप्रागाद्गजाश्वरथपत्तिभिः २१ भीष्मक-
न्यावरारोहाकांक्षंत्यागमनंहरेः प्रत्यापत्तिमपश्यंतीद्विजस्याचिंतयत्तदा २२ अहोत्रियामांतरितउद्वाहोमेऽल्पराध-
सः नागच्छत्यरविंदाक्षोनाहंवेद्यत्रकारणम् २३ सोऽपिनावर्ततेऽद्यापिमत्संदेशहरोद्विजः अपिमय्यनवद्यात्माह-
स्वाकिंचिज्जुगुप्सितम् मत्पाणिग्रहणेनूनंनायातिहिहृतोद्यमः २४ द्विश्चकृष्णोहरेदितिशंकितःकन्यांसाधयितुमित्यर्थः

१८ १९ २० २१ सूर्योदयात्पूर्वमेवौत्सुक्येनरुक्मिण्यचिंतयदित्याह भीष्मकन्येति प्रत्यापत्तिंप्रत्यागमनम् २२ त्रियामाराविस्तावन्मात्रेणांतरि-
तः अल्पराधसः मंदभाग्यायाः २३ जुगुप्सितंधाष्ट्यादि अपीतिशंकायाम् नायातिहिहृतोद्यमइति अयमर्थः आदौकृतोद्यमत्वात्तनप्रस्थापित-
वान् प्रस्थानावसरेचकिंचिन्मयिजुगुप्सितंमत्वाप्रत्याचष्टेअतःसोऽपिद्विजोनूनंनायातीति २४

यद्वा ततो निर्गतोऽपि श्रीकृष्णो मद्दैववैभुरव्यात् क्वचित्प्रतिबद्धो भवेदित्याह दुर्भगाया इति २५ कालज्ञानाधुनापि गोविंदागमनकाल इति मन्वाना किंचिदाश्वस्तचित्तासती चिंतास्तब्धलोचने निमीलितवतीत्यर्थः २६ प्रियभाषिणः प्रियसूचकाः २७ पुरोपवनं प्राप्तेन श्रीकृष्णो न विनिर्दिष्टः प्राप्तं मां कथयेत्यादिष्टः २८ नव्यग्रा आत्मनो देहस्य गतिर्यस्य तम् लक्षणाभिज्ञादूतस्य लक्षणं तत्तत्कार्यसूचकमभिजानातीति तथा २९ तस्यै प्राप्तं यदुनंदनं आवेदितवान् तच्च शशंस आत्मनोपनयनं प्रति आत्मनः स्वयं श्रीकृष्णस्यानयनं प्रति तेन द्विजेन सत्यवचनं प्रोक्तमिति आत्मनः प्राणेश्वरस्येति वा यद्वा आत्मनस्तस्या उपनयनं प्रति श्रीकृष्णो न यदुक्तं सत्यवचनं तामानयिष्य इत्यादि तच्च शशंस अवर्णयदित्यर्थः

दुर्भगायानमेधातानानुकूलो महेश्वरः देवीवाविमुरवागोरीरुद्राणीगिरिजासती २५ एवं चिंतयती बाला गोविंद हृतमानसा न्यमीलयत कालज्ञाने त्रेचाश्रुकलाकुले २६ एवं वद्धाः प्रतीक्षंत्या गोविंदागमनं नृप वाम ऊरुर्मुजोने त्रमस्पुरन् प्रियभाषिणः २७ अथ कृष्णविनिर्दिष्टः स एव द्विजसत्तमः अंतःपुरचरी देवीराजपुत्रीददर्शह २८ सा तं प्रहृष्टवदनमव्यग्रात्मगतिसती आलक्ष्य लक्षणाभिज्ञा समपृच्छच्छुचिस्मिता २९ तस्या आवेदयत् प्राप्तं शशंस यदु नंदनम् उक्तं च सत्यवचनमात्मोपनयनं प्रति ३० तमागतं समाज्ञाय वैदर्भीदृष्टमानसा न पश्यंती ब्राह्मणाय प्रियम् न्यन्ननामसा ३१ प्राप्तौ श्रुत्वा स्वदुहितुरुद्राह प्रेक्षणोत्सुकौ अभ्ययात्तूर्ययोषेणारामकृष्णौ समर्हणौ ३२ मधुपर्कमु पानीयवासांसि विरजांसि च उपायनान्यभीष्टानि विधिवत्समपूजयत् ३३ तयोर्निवेशनं श्रीमदुपकल्प्य महामतिः ससैन्ययोः सानुगयोरातिथ्यं विदधे यथा ३४ एवं राज्ञां समेतानां यथावीर्यं यथावयः यथाबलं यथावित्तं सर्वैः कामैः समर्हयत् ३५ कृष्णमागतमाकर्ण्य विदर्भपुरवासिनः आगत्य नेत्रांजलिभिः पपुस्तन्मुरवपंकजम् ३६ अस्यैव भार्या भवि तुं रुक्मिण्यर्हति नापरा असावप्यनवद्यात्मा भैष्यास्ममुचितः पतिः ३७ ३० तं श्रीकृष्णम् अस्मिन् कार्ये सर्वस्वार्पणमपि जपर्या

समिति तदुचितं प्रियमपश्यंती तदा केवलं ननामपश्चाद्दुददावित्यर्थः यद्वा मां श्रियं येन मंति ते तावत्सर्वसंपदामास्पदं भवंति किंपुनर्मयि प्रणता यामिति ततोऽधिकमन्यस्त्रियमपश्यंती ननामेति ३१ ३२ ३३ महामतिरित्यनेन श्रीकृष्णो बाटंकन्यासु द्वौ दुमेवागतः स्यादिति वरोचितेन विधिना समपूजयदिति सूचितम् ३४ यथायथावत् समेतानां राज्ञां मध्ये वीर्याद्यनतिक्रम्य तंतं समर्हितवानित्यर्थः ३५ श्रीकृष्णो भाविकर्मसूचकं जना नुरागं दर्शयति कृष्णमागतमिति त्रिभिः ३६ अस्यैव रुक्मिण्येवार्हत्येव असावेव भैष्या एव समुचित एवेति षडवधारणानि तत्रैकस्मिन् व्यतिरेकप्र दर्शनमुपलक्षणार्थम् नापरेति न च वाक्यभेददोषः अचूद्यविधेयभेदेन विभिन्नानामेव वाक्यानां सहप्रयोगाद्गृह्यं संमार्ष्ट्यादिवदिति ३७

अयमेवानुग्रह इति निर्दिशति गृणहात्विति ३८ प्रेम्णाः कलालेशः तेन बद्धावदन्ति स्म संपूर्णप्रेमतेषां हृद्ये वाऽवर्तत इत्यर्थः ३९ तस्या आगमनं विशि
नष्टि हृद्येन पद्मामिति ४० अपि च मृदंगेत्यादि जघिरे आहताः वादिता इत्यर्थः ४१ वारसुरव्याः गणिकोत्तमाः ४२ ४३ उपस्पृश्य आचम्य ४४ प्रव
यसो वृद्धाः भवान्वितामिति भवस्योपसर्जनत्वं स्त्रीकर्मोचितमुक्तम् ४५ नमस्य इति रुक्मिण्या तदेव हृष्टोऽयं मंत्रः स्वसंतानयुतांगणेशा

किंचित्सूचरितं यन्नस्तेन तुष्टस्त्रिलोककृत् अनुगृणहातुगृणहातुवैदर्भ्याः पाणिमच्युतः ३८ एवं प्रेमकलाबद्धावदन्ति
स्म पुरोक्तसः कन्याचांतः पुरात्पागाद्देर्गुप्ताऽबिकालयम् ३९ पद्मां विनिर्ययौ द्रष्टुं भवान्याः पादपल्लवम् सा चानु
ध्यायतीत्यस्य कुमुदचरणंबुजम् ४० यतवाङ्मातृभिः सार्धं सरवीभिः परिवारिता गुप्ताराजभटैः शूरैः सन्नद्धैरुद्यता
युधैः मृदंगशंखपणवास्तूर्यभैर्यश्च जघिरे ४१ नानोपहारबलिभिर्वारसुरव्याः सहस्रशः स्वगंधवस्त्राभरणैर्द्विज
पत्न्यः स्वलंकृताः ४२ गायन्तश्च स्तवंतश्च गायकावाद्यवादकाः परिवार्यवधूंजगमुः सूतमागधबन्दिनः ४३ आसाद्य दे
वीसदनं धौतपादकरांबुजा उपस्पृश्य शुचिः शान्ता प्रविवेशां बिकांशतिकम् ४४ तां वै प्रवयसो बालां विधिज्ञाविप्रयोषि
तः भवानीं वंदयां चक्रुर्मवपलीं भवान्विताम् ४५ नमस्येत्वां बिकेऽभीक्ष्णं स्वसंतानयुतां शिवाम् भूयात्पतिर्मे भग
वान् कृष्णास्तदनुमोदताम् ४६ अद्भिर्गंधाक्षतैर्धूपैर्वासः स्वङ्घ्रात्य भूषणैः नानोपहारबलिभिः प्रदीपावलिभिः पु
थक् ४७ विप्रस्त्रियः पतिमतीस्तथातैः समपूजयन् लवणापूपतांबूलकंठसूत्रपल्लेक्षभिः ४८ तस्यैस्त्रियस्ताः प्र
ददुः शेषां युयुजुराशिषः ताभ्यो देव्यै नमश्चक्रे शेषां च जगृह्वधूः ४९ मुनिव्रतमथ त्यक्त्वा निश्चक्रामां बिकाग्रहात्
प्रगृह्य पाणिनाभृत्यां रत्नमुद्रोपशोभिना ५० तां देवमायामिव वीरमोहिनीं समध्यमां कुण्डलमंडिताननाम् श्यामानि
तं बापितरत्नमेरवलां व्यजस्तनीं कुंतलशंकितेक्षणाम् ५१

दिमहिताम् आत्मारामोसौ कथं त्वत्पतिर्भवेदिति चेदत आह तदनुमोदतामिति भवती श्रीकृष्णा एव वा ४६ वासः स्वगंधादिभिरं बिकां समपू
जयत् ४७ तथा विप्रस्त्रियोऽपितैर्द्रव्यैर्लवणादिभिश्च समपूजयन्निति ४८ शेषां निर्माल्यम् ४९ मुनिव्रतं मौनादिभृत्यां सरवीम् ५० तां विलो
क्य वीरामुमुहुरितितृतीयेनान्वयः श्यामामजातरजस्काम् कुंतलेभ्यः शंकिते इव च पले ईक्षणे यस्यास्ताम् ५१

द्विजाएवकुंदानांकुड्यलानिसुकुलानि बिंबफलवत् योऽधरस्तस्यद्युतिभिः शोणायमानानियस्यास्ताम् कलाशोभातद्युक्तं नूपुरंसिंजच्चतकला
नूपुरंचतस्यधामदीप्तिः तेनशोभितुंशीलमस्यतेनपदाचलंतीम् ५२ ५३ नकेवलंसुमुहुः पेतुश्चेत्याह यामिति यात्रामिषेणहरयेस्वलावण्यंस
मर्पयंतीयांवीक्ष्यक्षितौपेतुः सातान्द्रियाऐक्षत तदैवाच्युतंचददर्शेत्यत्तरेणान्वयः ५४ चलस्यकोशतुल्यौचरणौचालयंती ५५ स्रपणल
क्षणंगरुडध्वजंहरिः सिंहः ५६ असहमानानांतेषामाक्रोशमाह अहोधिगस्मान् यतोऽस्माकंयशोगोपैर्हतमिति ५७ इतिदशमेटी

शुचिस्मितांबिंबफलाधरद्युतिशोणायमानद्विजकुंदकुड्यलाम् पदाचलंतींकलहंसगामिनींसिंजत्कलानूपुरधा
मशोभिना ५२ विलोक्यवीर्यसुमुहुः समागतायशोस्विनस्तत्कृतहृच्छयादिताः ५३ यांवीक्ष्यतेनूपतयस्तदुदारहा
सघ्रीडाऽवलोकहतचेतसउड्डितास्त्राः पेतुःक्षितौगजरथाश्वगताविमूढायात्राछलेनहरयेऽर्पयतींस्वशोभाम्
५४ सैवंशानैश्चलयतीचलपद्यकोशोप्राप्तितदाभगवतः प्रसमीक्षमाणा उत्सार्यवामकरजैरलकानपांगैः प्राप्तान्दि
यैक्षतनृपान्ददृशेऽच्युतंसा ५५ तांराजकन्यांरथमारुरुक्षतींजहारकृष्णोद्विषतांसमीक्षताम् रथंसमारोप्यस्रप
णलक्षणंराजन्यचक्रंपरिभूयमाधवः ततोययोरामपुरोगमैःशनेःसृगालमध्यादिवभागहृद्हरिः ५६ तंमानिनःस्वा
भिप्रवंयशःक्षयंपरेजरासंधवशानसेहिरे अहोधिगस्मान्यशआत्तधन्वनांगोपैर्हतंकेसरिणांसृगैरिव ५७
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेरुक्मिणीहरणं नामत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ श्रीशुकउवाच
इतिसर्वेसंसंरब्धावाहनारुह्यदंशिताः स्वैस्वैर्बलैःपरिक्रान्ताअन्वीयुर्धृतकार्मुकाः १ तानापततआलोक्ययादवा
नीकयुथपाः तस्थुस्तत्संमुरवारजन्विस्फूर्ज्यस्वधनुंषिते २ अश्वपृष्ठेगजस्कंधेरथोपस्थेचकोविदाः सुमुचुःशरव
र्षाणिमैघाअद्रिष्वपोयथा ३ पत्यर्बलंशरासारैश्चकुन्तवीक्ष्यसमध्यमा सघ्रीडमैक्षतद्वचंभयविह्वललोचना ४

कायांत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ चतुःपंचाशत्तमेतुजित्वाराज्ञोऽरिपक्षगान् रुक्मिणंचविरूपाथभौष्याःपाणिंपुरेग्रहीत् १ इतीति अ
होधिगस्मानित्येवंवदंतः ससंरब्धाः क्रोधाविष्टाः दंशिताः कृतसन्नाहाः परिक्रान्ताः परिहृताः अन्वीयुः अन्वधावन् १ विस्फूर्ज्यटंकारयित्वा २
परेषांशराणांबाहुल्ये यादवानामचलत्वेदृष्टांतः मैघाइति ३ ऐक्षत् ऐक्षत ४ ५ ५ ५ ५

मास्मभैः माभयंकुरुहेवागलोचनेवराक्षितावकैः तदीयैः कृत्वा ५ सचासौबिन्ममश्वतम् ६ उष्णीषाणिशिरोवस्त्राणितत्सहितानिशिरांसि ७
करभाः प्रकोष्ठाः विसृतकराः ऊरुविशेषणंवा ८ ९ अप्राप्तदारमेवतम् हतदारमिवातुरम् १० निष्ठास्थैर्यम् ११ कुहकोनर्तयितातस्येच्छयादुः
स्वेऽपीहमानत्वेनपारवश्यंव्यक्तंदर्शितम् १२ अत्रचाहमेवदृष्टांतइत्याह जरासंधः शौरैरिति कृष्णात्सकाशात् परंसंयुगंपरंकेवलमंतिमंवाजि-

प्रहस्यभगवानाहमास्मभैर्वागलोचने विनक्षत्यधुनैवैतत्तावकैः शात्रवंबलम् ५ तेषांतद्विन्ममवीरागदसंक
र्षणादयः अमृष्यमाणानाराचैर्जघ्नुर्हयगजान्तरथान् ६ पेतुः शिरांसिरथिनामश्विनांगजिनांभुवि सकुंडलकि
रीटानिसोष्णीषाणिचकोटिशः ७ हस्ताः सासिगदेष्वासाकरभाऊरवोऽघ्नयः अश्वाश्वतरनागोष्ट्रवरमर्त्यशिरां
सिच ८ हन्यमानबलानीकवृष्णिभिर्जयकाक्षिभिः राजानोविमुरवाजग्मुर्जरासंधपुरःसराः ९ शिशपालंस
मभ्येत्यहतदारमिवातुरम् नष्टविषंगतोत्साहंशप्यहदनमब्रुवन् १० भोभोः पुरुषशार्दूलदोर्मनस्यमिदंत्यज न
प्रियाप्रिययोरारजन्निष्ठादेहिषुदृश्यते ११ यथादारुमयीयोषिन्नृत्यतेकुहकेच्छया एवमीश्वरतत्रोयमीहतेरु
खदुःखयोः १२ शौरैः समदशाहवैसंयुगानिपराजितः त्रयोविंशतिभिः सैन्यैर्जिग्येकमहंपरम् १३ तथाऽप्य
हंनशोचामिनप्रहृष्यामिकर्हिचित् कालेनदेवयुक्तेनजानन्विद्रावितंजगत् १४ अधुनापिवयंसर्वेवीरयूथपयूथ
पाः पराजिताः फल्गुतंत्रैर्यदुभिः कृष्णापालितैः १५ रिपवोजिग्युरधुनाकालआत्मानुसारिणि तदावयंविजेष्यामो
यदाकालः प्रदक्षिणः १६ एवंप्रबोधितोमित्रैश्चैद्योगात्सानुगः पुरम् हतशोषाः पुनस्तोऽपिययुः स्वस्वंपुरंनृपाः १७ रु
क्मीतुराक्षसोद्वाहंकृष्णादिडसहस्वसः पृष्ठतोऽन्वगमत्कृष्णामक्षौहिण्यावृतोबली १८ रुक्म्यमर्षीसंसंख्यः
शृण्वतांसर्वभूभजाम् प्रतिजज्ञेमहाबाहुर्दशितः सशरासनः १९ अहत्वासमरकृष्णाप्रमत्पूत्यचरुक्मिणीम्
कुंडिनंनप्रवेक्ष्यामिसत्यमेतद्वीमिवः २० इत्कत्कारथमारुह्यसारथिंप्राहसत्वरः नोदयाश्वान्यतः कृष्णास्तस्यमे
संयुगंभवेत् २१

तवानहम् १३ देवमहृष्टंतद्युक्तेन १४ फल्गुतंत्रैः स्वल्पसैन्यैः १५ प्रदक्षिणः अनुकूलः स्यात् १६ १७

१८ १९ २० २१ श्रीगोपालकृष्णोजयते २२ २३ २४ २५ २६

गोपालस्य वेदपालकस्येति वास्तवोऽर्थः तथा दुर्मतेरिति शोभना अनुग्रहवती दुष्टेष्वपि मतिर्यस्य तस्येति २२ २३ यदूनां कुलपांसनकुलदूषणं
वस्तुतस्तयदूनां कुलस्य पते हे अंसनस्वयंचरिपुहननचतुर अंससमायात इत्यस्माद्वातोः कर्तोरित्युद्प्रत्ययोनंयादिविहितः २४ धांसः काकः
स यथा हविर्मुष्णाति तद्वत् वस्तुतस्तु अधांसवदिति च्छेदः सहस्राक्षवदित्यर्थः हेमंदस्थिरेत्यर्थः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

अद्याहं निशितैर्बाणैर्गोपालस्य सुदुर्मतेः नेष्ये वीर्यमदं येन स्वसामे प्रसभं हता २२ विकल्पमानः कुमतिरीश्वरस्याप्र
माणवित् रथेनैकेन गोविंदं तिष्ठतिष्ठेत्यथा ह्वयत् २३ धनुर्विकृष्य सहदं जघ्ने कृष्णां त्रिभिः शरैः आहूचात्र क्षणांतिष्ठ
यदूनां कुलपांसन २४ कुत्रयासि स्वसारं मे मुषित्वा धांसवद्विः हरिष्येऽद्य मदं मंदमायिनः कूटयोधिनः २५ याव
न्ममैहतो बाणैः शयीथा मुंचदारिकाम् स्मयन् कृष्णो धनुश्छित्वा षड्विर्विव्याध रुक्मिणम् २६ अष्टभिश्चतुर्येवाहा
नृद्वाभ्यां सूतं ध्वजं त्रिभिः स चान्यद्दुनुरादाय कृष्णां विव्याध पंचभिः २७ तैस्ताडितः शरैर्धैस्तच्चिच्छेदधनुरच्यु
तः पुनरन्यदुपादत्त तदप्यच्छिन्नदव्ययः २८ परिधं पट्टिशं शूलं चर्मासी शक्तिं तोमरो यद्यदायुधमादत्त तत्सर्वसोः
च्छिन्नद्वारिः २९ ततो रथादवसुत्य रवद्वपाणिर्जियांसया कृष्णामभ्यद्रवत् क्रुद्धः पतंग इव पावकम् ३० तस्य चापततः
रवद्वंतिलशश्चर्म चेषुभिः छित्वाऽसिमाददेति गमं रुक्मिणं हंतुमुद्यतः ३१ दृष्ट्वा भ्रातृवधोद्योगं रुक्मिणीभयविद्व
ला पतित्वा पादयोर्भर्तुं रुवाच करुणं सती ३२ योगेश्वरा प्रमेयात्मन्देव देवजगत्पते हंतुं नार्हसि कल्याणभ्रातरं मे म
हाभज ३३ श्रीशुक उवाच तथा परित्रासु विकंपितांगया शूचावशुष्यन्मुरवरुद्धकंठया कातर्यं विस्वंसि
तहेममालया गृहीतपादः करुणो न्यवर्तत ३४ चैलेन बध्वा तमसाधुकारिणं सश्वश्रुकेशं प्रवपन् व्यरूपयत् ॥
तावन्मम दुःपरसेन्यमदुतं यदुप्रवीरानलिनीं यथा गजः ३५ कृष्णांतिकमुपव्रज्य ददृशस्तत्र रुक्मिणाम् तथाभूतं
हतप्रायं दृष्ट्वा संकर्षणो विभुः विमुच्य बद्धं करुणो भगवान्कृष्णामब्रवीत् ३६ असाध्विदं त्वया कृष्णाकृतमस्मज्जुगु
प्सितम् वपनं श्वश्रुकेशानां वैरूप्यं सहदो वधः ३७ परित्रासेन विकंपितानि अंगानि यस्यास्तया शूचा शोकेनावशुष्यन्मुरवं यस्याः

रुद्धः कंठो यस्याः सा च सा च तथा कातर्येण वैकृत्येन विस्वंसिता हेममयी माला यस्यास्तया गृहीतो पादौ यस्य सः ३४ सश्वश्रुकेशं केशसहितानि स्था
ने स्थाने अवशिष्टानि श्वश्रुणिकेशाश्च यथा भवन्ति तथा तेनैवासिना प्रवपन् मुंडयन् व्यरूपयत् विरूपमकरोत् ३५ तथाभूतं हतप्रायमित्युत्तरवा
क्येऽप्यनुवंगः ३६ ३७

रुक्मिणीं सांत्वयति मैवास्मानिति ३८ पुनः कृष्णमाक्षिपति बंधुरिति ३९ पुनर्देवीं प्रत्याह क्षत्रियाणामिति येन धर्मेण भ्राताऽपि भ्रातरं हन्यात् त
तः तस्मात् घोरतरः अतिदारुणः धर्मश्च अतः कोऽस्माकमपराध इति भावः ४० पुनः श्रीकृष्णं प्रत्याह राज्यस्येति तथाऽप्यस्माकमेतदनुचितमिति
भावः ४१ पुनर्देवीं प्रत्याह तवेयमिति सर्वभूतेषु दुर्हदामहितानां भ्रातृणामज्ञवद्दुर्हदं न्यसेदच्छसि इयंच तव विषमा असमीचीना बुद्धिः कुतः यत्
स्तदेव स हृदामभद्रमिति यद्वासर्वभूतेषु दुर्हदामपि स्वस हृदां भद्रमेव दंडरूपं मुंडनमभद्रं यन्मन्यसे तवेयं विषमा बुद्धिरिति अथ वा सर्वभूतेषु
मध्ये दुर्हदां शिशुपालादीनामभद्रं स हृदां भद्रं च यन्मन्यसे तवेयं विषमा बुद्धिः समानमवति अज्ञवत् अज्ञानमिव ४२ कुत इत्यत आह आत्ममोहा
इति ४३ परमार्थमाह एक एवेति परः शुद्धः ज्योतिश्चंद्रादिर्यथोदकेषु न भो यथा घटादिष्विति ४४ कुतस्तर्हि न चंद्रादिवदात्मानमेकं शुद्धं प्रतीमः त

मैवास्मान्साध्यसूयेथा भ्रातुर्वैरूप्यचिंतया सखदुःखदोनचान्योऽस्तियतः स्वकृतभक्तपुमान् ३८ बंधुर्वधार्ह
दोषोऽपि न बंधोर्वधमर्हति त्याज्यः स्वेनैव दोषेण हतः किं हन्यते पुनः ३९ क्षत्रियाणामयं धर्मः प्रजापतिविनिर्मितः भ्रा
ताऽपि भ्रातरं हन्याद्येन घोरतमस्ततः ४० राज्यस्य भूमेर्विजितस्य स्थिरो मानस्य तेजसः मानिनोऽन्यस्य वा हेतोः श्रीम
दांधाः क्षिपंति हि ४१ तवेयं विषमा बुद्धिः सर्वभूतेषु दुर्हदाम् यन्मन्यसे सदा भद्रं स हृदां भद्रमज्ञवत् ४२ आत्ममो
हो नृणामेष कल्पते देवमायया स हृद्दुर्हदुदासीन इति देहात्ममानिनाम् ४३ एक एव परोद्यात्मा सर्वेषामपि देहिना
म् नानेव गृह्यते मूढैर्यथा ज्योतिर्यथानमः ४४ देह आद्यंतवानेष द्रव्यप्राणगुणात्मकः आत्मन्यविद्यया कुप्तः सं
सारयति दोहनम् ४५ नात्मनोऽन्येन संयोगो वियोगश्चासतः सति तद्धेतुत्वात्तत्प्रसिद्धे दृग्गुणाभ्यां यथारवेः ४६

आह देह इति द्रव्यमधिभूतं प्राणा इन्द्रियाण्यध्यात्मं गुणशब्देनाधिदैवं तन्नितयात्मकः देहोपाधिना शुद्धो न प्रतीयत इत्यर्थः ४५ ननु देहसंबं
धेनाऽपि संसारे सति शब्दत्वं गतमेव तत्राह नात्मन इति हे सति अन्येन अधिभूतादिना आत्मनः संयोगवियोगौ नस्तः कुतः असतः असत्त्वाद्
न्यस्येत्यर्थः कुतोऽसत्त्वं तत्राह तद्धेतुत्वादिति तस्यान्यस्य भूतेंद्रियादेः प्रसिद्धेः प्रकाशस्य तद्धेतुत्वादात्महेतुत्वात् ननु देवैरधिष्ठितेभ्य इन्द्रियेभ्यो
भूतानां प्रतीतिः प्रसिद्धा भूतप्रतीत्या च तत्प्रसिद्धिर्नात्मन इत्यत आह दृग्गुणाभ्यां यथारवेः यथा प्रकाशप्रकाशकत्वेन वर्तमानयोरपि चक्षुरूप
योः रवेः सकाशात्प्रसिद्धिः दूयोरपि तेजसत्वात्तदभेदश्च तथा भूतेंद्रियादीनां परस्परं सिद्धानामपि चैतन्याधीन एव प्रकाशः तत्कार्यत्वाच्च तद्व्यति
रेकेणासत्त्वं चेत्यर्थः तथा च द्वादशो वक्ष्यति दीपश्चक्षश्च रूपं च ज्योतिषेन पृथक् भवेत् एवं धीः रवानि मात्राश्च न स्युरन्यतमाहतादिति यद्धारवे
प्रसिद्धाभ्यामेव दृग्गुणाभ्यां परस्परं प्रसिद्धिर्यथा भवति तद्वदिति ४६

देहसंबंधाभावादेवनात्मनोजन्मादयोऽपीतिवक्तुंजन्मादीनां देहधर्मत्वमाह जन्मादयस्त्विति कथं तर्हि जातोऽहं बालोऽहं बृद्धोऽहमिति आत्मनि
जन्मादिप्रतीतिः देहजन्मादिना एवेतिसदृशं तमाह कलानामिवेति इंदोः कलानामेव जन्मादयो नैवेंदोः यथा तद्वत् यथा च कलानाशादेव कुहूरमावा
स्या इंदुक्षय उच्यते तद्वदस्य आत्मनो देहनाशादेव मृत्युव्यवहार इत्यर्थः ४७ जन्वात्मनो देहादिसंबंधाभावे कथं भोक्तृभोग्यभोगप्रतीतिरित्या
शंक्यस्वप्नदृष्टान्तेन समर्थयति यथा शयान इति आत्मानं भोक्तारं विषयान् भोग्यान् फलं भोगम् असत्यप्यर्थे अनुभुंक्ते तथा बुधः संसारं प्रा
प्नोतीति ४८ आत्मानं शोषयति विमोहयति चेति तथा तम् निर्हृत्य अपाकृत्य ४९ समादधे समाहितमकरोत् ५० रुक्मिणस्त्वेवं श्रुतवतीना

जन्मादयस्तदेहस्य विक्रियानात्मनः क्वचित् कलानामिव नैवेंदोर्मृतिर्द्यस्य कुहूरिव ४७ यथा शयान आत्मानं वि
षयान् फलमेव च अनुभुंक्तेऽप्यसत्यर्थे तथा प्रोक्त्य बुधो भवम् ४८ तस्मादज्ञानजं शोकमात्मशोषविमोहनम् तु
त्वज्ञानेन निर्हृत्य स्वस्था भवशक्तिस्मिन् ४९ श्रीशुक उवाच एवं भगवता तन्वीरामेण प्रतिबोधिता वै
मनस्यं परित्यज्य मनो बुद्ध्या समादधे ५० प्राणावशेष उत्सृष्टो हि डिह तबलप्रभः स्मरन् विरूपकरणं चित् आत्म
मनोरथः ५१ अहत्वा दुर्मतिं कृष्णामप्रत्यूह्य यवीयसीम् कुंडिनं न प्रवेक्ष्यामीत्युक्ता तत्रावसदुषा ५२ भगवान्
भीष्मकसुतामेवं निर्जित्य भूमिपान् पुरमानीय विधिवदुपयमेकुरु ह ५३ तदा महोत्सवो नृणां यदुपुयां गृहे
हे अभूद नन्यभावानां कृष्णो यदुपतौ नृप ५४ नरानार्यश्च मुदिताः प्रमृष्टमणिकुंडलाः पारिवर्हमुपाजङ्गुर्वरयो
श्चित्रवाससोः ५५ साद्यष्टिपुयुत्तमितैर्द्रकेतुभिर्विचित्रमाल्यावररत्नतोरणैः बभौ प्रतिदायुपकृतमंगलैरापूर्ण
कुंभागरुधूपदापकैः ५६ सिक्तमार्गामदच्युद्गिराहूतप्रेष्ठभूभजाम् गर्जेर्दास्स परामृष्टरंभापूगोपशोभिता ५७

ज्ञानं निवृत्तमिति दर्शयन्नाह प्राणावशेष इति ५१ अहत्वा अज्ञात्वा अदुर्मतिमिति चरत्योऽर्थः अप्रत्यूह्य अनावृत्य अप्रतिबुद्धो नितु स-
त्यम् यवीयसीं स्वसारम् यत्र विरूपितस्तत्रैवावसत् तत्र भोजकदंतामपुरमभवत् ५२ ५३ ५४ वरयोः वरवध्वोः पारिवर्हं देयमुप-
स्करम् ५५ उत्तमितैर्द्रकेतुभिर्ध्वजविशेषैः उपकृतानि मंगलानि लाजांकुरपुष्पप्रकारादीनितैः ५६ आहूताः प्रेष्ठाः भूभुजः तेषां ग-
जैः परामृष्टा उच्छ्रिताः रंभाश्च पूगाश्च तैरुपशोभिता यद्वा तैरेव गर्जैः परामृष्टाः संस्पृष्टाः रंभाश्च पूगाश्च तैरुपशोभिता ५७

संभ्रमादौत्सुक्यात्परिधावतांबंधूनांमध्येमिथःसमेत्यमुदंप्रापुः ५८ ५९ ६० इतिदशमेटीकायांचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ५४ पंचपंचाश
त्तमेतुप्रद्युम्नोऽजनिष्कृष्णातः शंबरेणहृतःसोऽथहत्वातंकांतयाऽगमत् १ प्रद्युम्नहानिलाभाद्यैःशंबराहरणादिनाकुटुंबिनामपत्यादिसुरवदुःख
मसूचत् २ जांबवत्यादिविवाहेभ्यः प्रागेवप्रद्युम्नजन्मततोविवाहाः ततः शंबरागारात्प्रद्युम्नप्रत्यागमनम् अतःपुत्रकथनप्रस्तावैःपि
प्रद्युम्नस्यजातमात्रस्यशंबरेणहरणंनिरूप्यते प्रत्यागमनंतुउत्तरकालीनमपिकथापर्यवसानायान्नोक्तमिति वासुदेवाधिष्ठितचित्तप्रभव-

कुरुसंजयकैकेयविदर्भयदुकुंतयः मिथोगुमुदिरेतस्मिन्संभ्रमात्परिधावताम् ५८ रुक्मिण्याहरणंश्रुत्वागी
यमानंततस्ततः राजानोराजकन्याश्चबभूवुर्भृशविस्मिताः ५९ द्वारकायामभूद्राजन्महामोदःपुरोक्साम् रुक्मि
ण्यारमयोपेतंदृष्ट्वाकृष्णांश्रियःपतिम् ६० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेरुक्मिण्युद्धाहोत्सवेचतुः
पंचाशत्तमोऽध्यायः ५४ श्रीशुकउवाच कामस्तुवासुदेवांशोदग्धःप्रागुद्गमन्युना देहोपपत्तयेभूय
स्तमेवप्रत्यपद्यत् १ सएवजातोवैदर्भ्यांकृष्णावीर्यसमुद्भवः प्रद्युम्नइतिविरत्यातःसर्वतोऽनवमःपितुः २ तंशंबरः
कामरूपीहत्वातोकमनिर्दशम् सविदित्वात्मनःशत्रुं प्रास्योदन्वत्यगाद्गृहम् ३ तंनिर्जंगारबलवान्मीनःसोऽप्य
परैःसह वृत्तोजालेनमहतागृहीतोमत्स्यजीविभिः ४ तंशंबरायकैवताउपाजद्रुपायनम् सूदामहानसंनीत्वा
ऽवद्यन्स्वधितिनाऽद्रुतम् ५ दृष्ट्वातदुदरेवालंमायावत्यैन्यवेदयन् नारदोऽकथयत्सर्वतस्याःशंकितचेतसः
बालस्यतत्त्वमुत्पत्तिंमत्स्योदरनिवेशनम् ६ साचकामस्यवैपत्नीरतिर्नामयशस्विनी पत्युर्निर्दग्धदेहस्यदेहोत्प
त्तिंप्रतीक्षतीऽनिरूपिताशंबरेणसासूपादनसाधने कामदेवंशिशुंबुध्वाचक्रेस्नेहंतदाऽर्भके ८ नातिदीर्घेणका
लेनसकाष्णीरूढयौवनः जनयामासनारीणांवीक्षंतीनांचविभ्रमम् ९

त्वाद्वासुदेवांशःसृष्टिहेतुत्वाच्चदेहोपपत्तयेदेहप्राप्तये १ अनव
मः अन्यूनः २ सः प्रसिद्धः कामः शत्रुः शंबरस्तमात्मनः शत्रुंविदित्वाहत्वाससमुद्रेप्रास्यप्रक्षिप्यगृहमगादिति ३ निर्जंगारगिलितवान् ४
स्वधितिनाशस्त्रिकयाअवद्यन् अवाद्यन् रवंडितवंतः ५ तत्वंकामोऽंतवभर्तेति उत्पत्तिंश्रीकृष्णाद्रुक्मिण्यामुत्पन्नइति ६ यशस्विनीपति
व्रता भर्तृदेहप्राप्तिंप्रतीक्षमाणा ७ तंशिशुंकामदेवंबुध्वाविज्ञाय ८ विभ्रमंसंमोहम् ९

अंगहोराजन् सौरतेर्भावेः उपतस्थे अभजत् १० ११ अधिकृतापत्नीत्यत्र हेतुः रतिरहंभवान्काम इति १२ १३ दुर्जयत्वे हेतुः मायाशतविदमिति क
थं तर्हि हंतव्यस्तत्राह मायाभिरिति १४ नचात्र विलंबः कार्य इत्याह परिशोचतिरोदितीत्यर्थः १५ १६ १७ १८ वज्रस्य निषेधे निघाते यथानिष्ठुर
स्तीघ्रो नादो भवति तथा भूतं नादं व्यनदत् सामान्यविशोध्यतया व्याप्य व्यापकत्वमोदनं पाकं पचतीति वत् अतिनिष्ठुरं नादमकरोदित्यर्थः १९ २०

सातंपतिंपद्यदलायतेक्षणंप्रलंबवाहुं नरलोकसंदरम् सव्रीडहासोत्तमितप्लुवेक्षती प्रीत्योपतस्थेरतिरंगसौरतेः
१० तामाह भगवान् कार्ष्णिर्मातस्ते मतिरन्यथा मातृभावमतिक्रम्य वर्तसे कामिनीयथा ११ रतिरुवाच
भवान्नारायणसूतः शंबरैणाहृतो गृहात् अहं ते धिक्कृतापत्नीरतिः कामो भवान्प्रभो १२ एषत्वाऽनिर्दशं सिंधाव-
क्षिपच्छंबरोऽसुरः मत्स्योऽग्रसीत्तदुदरादिह प्राप्तो भवान्प्रभो १३ तमिमं जहि दुर्धर्षं दुर्जयं शत्रुमात्मनः मायाश-
तविदं त्वंच मायाभिर्मोहनादिभिः १४ परिशोचति ते माता कुररीवगतप्रजा पुत्रस्नेहाकुलादीनां विवत्सागौरिवातु-
रा १५ प्रभाष्येवं ददौ विद्यां प्रद्युम्नाय महात्मने मायावती महामायां सर्वमायाविनाशिनीम् १६ स च शंबरमभ्येत्य
संयुगाय समाह्वयत् अविषह्यैस्तमाक्षेपैः क्षिप्य संजनयन्कलिम् १७ सोऽधि क्षिप्तो दुर्वचोभिः पदाहत इवोरगः नि-
श्चक्राम गदापाणिरमर्षात्ताम्रलोचनः १८ गदामाविह्यतरसा प्रद्युम्नाय महात्मने प्रक्षिप्य व्यनदन्नादं वज्रनिषे-
धनिष्ठुरम् १९ तामापतंतीं भगवान्प्रद्युम्नो गदया गदाम् अपास्य शत्रवे क्रुद्धः प्राहिणोत्स गदाम् २० स च मायां
समौश्रित्य दैतेयीं मयदर्शिताम् मुमुचेऽस्त्रमयं वर्षं कार्ष्णो वैहायसोऽसुरः २१ बाध्यमानोऽस्त्रवर्षेण रौक्मिणेयो
महारथः सत्त्वात्मिकां महाविद्यां सर्वमायोपमर्दिनीम् २२ ततो गौत्थकगंधर्वपैशाचोरगराक्षसीः प्रायुंक्तशतशो
दैत्यः कार्ष्णिर्व्यधमयत्सताः २३ निशातमसिमुद्यम्य सकिरीटं संकुंडलम् शंबरस्य शिरः कायात्ताम्रश्मश्र्वोजसाऽ-
हरत् २४ आर्कायमाणो दिवि जैः स्तवद्भिः कुसुमोत्करैः भार्ययांबरचारिण्यापुरीं नीतो विहाय सा २५ अंतःपुरं चरं
राजलुलनाशतसंकुलम् विवेश पल्यागगनाद्विद्युतेव वलाहकः २६

वैहायसः आकाशे स्थितः २१ सत्त्वात्मिकां सत्वगुणमयीं प्रायुं-

क्तेत्युत्तरस्यानुषंगः २२ ताः मायाः व्यधमयत् व्यनाशयत् २३ ताम्राणि श्मश्रूणि यस्मिन् तत् ओजसा तेजसा बलेनेति वा २४ २५ विद्युता सहब-
लाहको मेघ इव २६

२७ नीलाश्वक्काश्वये अलकास्तएवालयरस्तैः द्रीताः लज्जिताः २८ श्रीकृष्णो नमवतीत्यवधार्यसस्त्रीरत्नं श्रेष्ठारतिस्तत्सहितम् २९ ३० स्म
तं स्मरंती आह कोऽन्वयमिति नरवैदूर्यः पुरुषश्रेष्ठः ३१ एतेन तुल्यो वयोरूपं च यस्य स भवेदिति ३२ तस्य स्वपुत्रत्वं संभावयंत्याह कथंत्विति ३३
तदेवाधिकं संभावयति स एवेति ३४ देवक्यानकदुंदुभ्यां देवक्यानकदुंदुभिष्यामित्यर्थः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ अतिसौंदर्येण प्रद्युम्नं वर्णयति य

तं दृष्ट्वा जलदश्यामं पीतकौशेयवाससम् प्रलंबबाहुं ताम्राक्षं सुस्मितं रुचिराननम् २७ स्वलंकृतमुखं भोजं नील
वक्त्रालकादिभिः कृष्णं मत्वा स्त्रियो द्रीतानि लिल्युस्तत्र तत्र ह २८ अवधार्य शनैरीषत् वैलक्षण्येन योषितः उपज
ग्मुः प्रमुदिताः सस्त्रीरत्नं सुविस्मिताः २९ अथ तत्रासिता पांगी वैदर्भी वित्पुभाषिणी अस्मरत्स्वसतं नष्टं स्नेहस्मृत
पयोधरा ३० कोऽन्वयं नरवैदूर्यः कस्य वा कमलेक्षणः धृतः कथावाजठरे केयं लब्धा त्वनेन वा ३१ मम चाप्यात्मजो नष्टो
नीतो यः सूतिकागृहात् एतत्तुल्यवयोरूपो यदि जीवति कुत्रचित् ३२ कथं त्वनेन संप्राप्तं सारूप्यं शार्दधन्वनः आ
कृत्याऽवयवैर्गत्यास्वरहासावलोकनैः ३३ स एव वा भवेन्नूनं यो मे गर्भे धृतोऽर्भकः अमुष्मिन् प्रीतिरधिका वामः स्फु
रति मे भुजः ३४ एवं मीमांसमानायां वैदर्भ्यां देवकी सुतः देवक्यानकदुंदुभ्यामुत्तमश्लोक आगमत् ३५ विज्ञाता
र्थोऽपि भगवान् तूष्णीमास जनार्दनः नारदो कथयत् सर्वं शंभराहरणादिकम् ३६ तच्छ्रुत्वा महदाश्वयं कृष्णांतः
पुरयोषितः अभ्यनंदन् बहून् ब्रह्मन् नष्टं मृतमिवागतम् ३७ देवकी वसुदेवश्च कृष्णारा मीतथास्त्रियः दंपती तौ
परिष्वज्य रुक्मिणीं च ययुर्मुदम् ३८ नष्टं प्रद्युम्नमायातमा कर्ण्यद्वारकौकसः अहो मृत इवायातो बालो दिश्येति हा
ब्रुवन् ३९ यं वै मुहुः पितृसरूपं निजेशभावास्तन्मातरो यदभजन् रहरूढभावाः चित्रं न तत्तरवलुरमास्पदविंबविं
बे कामे स्मरेऽक्षि विषये किमुतान्यनार्यः ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५

मिति पिता श्रीकृष्णः तत्सरूपे तत्सदृशे प्रद्युम्ने निजआत्मीय ईशः भर्तेति भावो भावनायासां तास्तन्मातरः कृष्णपत्न्योऽपि रहसि निरूढभावाः
सत्यो यमभजन्निति यदा नरवलुचित्रम् कथं सति स्मरे स्मर्यमाणत्वेनैव क्षोभके कामे अक्षि विषये सति किंच रमास्पदं श्रीकृष्णस्तस्य विं-
वं श्रीमूर्तिस्तस्य विंबे पुत्रे तदा किं नुवक्तव्यमन्यनार्यो भोजुरिति ४० इति दशमे टीकायां पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ५५

षट्पंचाशत्तमेमिथ्याऽभियोगेमणिमाहरत् कन्यांजांबवतःप्रापकृष्णाःसत्राजितस्ततः १ पुत्रादिकामसौख्यस्यनिष्ठासुक्ताऽतिचलासु अर्थस्या
नर्थतामाहस्यमंतहरणादिना २ सत्यभामाजांबवत्योऽविवाहप्रस्तावायस्यमंतकारव्यानमाह सत्राजितइत्यकारांतः क्वचिच्चतकारांतोऽप्यन्व
धानुसारेणद्रष्टव्यः कृतापराधस्तच्छांतयेत्ययमेवोद्यमं कृत्वामणिनासहप्रादादिति १ २ भक्तस्यसत्राजितः सूर्यः स्वाम्यपिसखेवासीदित्य
र्थः संचतुष्टस्तस्मैस्यमंतकं नाममणिंप्रादात् प्रीतः स्निग्धः ३ नोपलक्षितः सत्राजितोऽरावित्यविज्ञातः ४ देव्यंतर्काडते सूर्योऽयमिति शं-

श्रीशुकउवाच सत्राजितःस्वतनयांकृष्णायकृतकिल्बिषः स्यमंतकेनमणिनास्वयमुद्यम्यदत्तवान् १
राजोवाच सत्राजितःकिमकरोद्ब्रह्मन्कृष्णस्यकिल्बिषम् स्यमंतकःकुतस्तस्यकस्मादत्तासताहरेः २
श्रीशुकउवाच आसीत्सत्राजितःसूर्योभक्तस्यपरमःसखा प्रीतस्तस्मैमणिंप्रादात्सूर्यस्तपःस्यमंतकम्
३ सतंविभ्रन्मणिंकंठेभ्राजमानोयथारविः प्रविष्टोद्वारकांराजंस्तेजसानोपलक्षितः ४ तंवलोक्यजनादूरात्ते
जसामुष्टहृष्टयः दीव्यतेक्षैर्भागवतेशशंसुःसूर्यशंकिताः ५ नारायणनमस्तेःस्तुशंखचक्रगदाधर दामोदरा
रविंदाक्षगोविंदयदुनंदन ६ एषआयातिसवितात्वादिदृक्षर्जगत्पते मुष्णान्गभस्तिचक्रेणनृणांचक्षुपिति
ग्मगुः ७ नन्वन्विच्छंतितेमार्गेत्रिलोक्यांविबुधर्षभाः ज्ञात्वाऽद्यगृह्यदुषुद्रुपुंत्वांयात्यजःप्रभो ८ श्रीशुक
उवाच निशम्यबालवचनंप्रहस्योबुजलोचनः प्राहनासारविदेवःसत्राजिन्मणिनाज्वलन् ९ सत्राजि
त्स्वगृहंश्रीमत्कृतकौतुकमंगलम् प्रविश्यदेवसदनेमणिंविप्रेर्न्यवेशयत् १० दिनेदिनेस्वर्णभारानपौससृज
तिप्रभो दुर्भिक्षमाख्यरिष्टानिसर्पाधिव्याधयोऽशुभाः ११

किताः संतः कथयामासुरिति ५ सूर्येनमस्कारार्थमागतंकल्प

यित्वाद्रिक्तभक्तीनांसंबोधनानिनारायणेत्यादीनि ६ गभस्तिचक्रेणरश्मिजालेनमुष्णान्प्रतिघ्नन्निग्मास्तीक्ष्णागावोरश्मयोयस्यसः ७
नचेदमघटमानमित्याहुः नन्विति अन्विच्छंतिसृगयंते अजःसूर्यः ८ बालानामज्ञानांवचनम् ज्वलन् विद्योतमानः ९ कृतानिकौतुकेनोत्सा
वेनमंगलानियस्मिन्तत् विप्रेः कृत्वा १० भारप्रमाणंच चतुर्भिर्घ्राहिभिर्गुंजगुंजान् पंचपणपणान् अष्टौधरणमष्टौचकर्षंतांश्चतुरःपलम्
तुलांपलशतंप्राहुर्भास्व्यादिंशतिस्तुलाइतिमारीनामअकालमृत्युः अरिष्टममदम् अशुभाःदुःखहेतवः ११

कापिकदाचित् अनेन भगवत्यसमर्प्य स्वयमग्रभोजिनः सर्वानिष्टनिवर्तकमपि अनिष्टहेतुरेव भवतीति सूचितम् १२ तदेव दर्शयितुमाह
तमेकदेति प्रतिमुच्य बद्धाप्रसेनः सत्राजिद्राता १३ आच्छिद्य आकृष्य गृहीत्वा १४ १५ अजपन् उपांशु अवोचन् १६ १७ १८ १९ २० २१
२२ क्रव्यार्थे आमिषार्थे २३ अष्टाविंशाहम् अष्टचविंशतिश्च दिनानियस्मिंस्तदष्टाविंशाहम् विंशतिशब्देति लोप आर्षः वज्रस्य निष्पेषो

न संति मायिनस्तत्र यत्रास्तेऽभ्यर्चितो मणिः स याचितो मणिं कापि यदुराजा यशौरिणा नैवार्थकामुकः प्रादा
द्याज्वाभंगमतर्कयत् १२ तमेकदामणिं कंठे प्रतिमुच्य महाप्रभम् प्रसेनो हयमारुह्य मृगयां व्यचरद्दने १३ प्रसे
नं सहयं हत्वा मणिं माच्छिद्य केसरी गिरिं विशन् जांबवतानिहतो मणिमिच्छता १४ सोऽपि चक्रे कुमारस्य मणिं क्रीडन
कंबिले अपश्यन् भ्रातरं भ्राता सत्राजित् सूर्यतप्यत १५ प्रायः कृष्णेन निहतो मणिग्रीवो वनंगतः भ्राता ममेति तच्छ्रु
त्वा कर्णे कर्णे जपन् जनाः १६ भगवांस्तदुपश्रुत्य दुर्यशोलिप्तमात्मनि माष्टुं प्रसेनपदवीमन्वपद्यत नागरैः १७ हतं प्रसे
नमश्च वीक्ष्य केसरिणा वने तंचाद्रिपृष्ठे निहतमृक्षेण ददृशुर्जनाः १८ क्रक्षराजबिलं भीममंधेन तमसा वृतम्
एको विवेश भगवानवस्थाप्य बहिः प्रजाः १९ तत्र दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं बालक्रीडनकं कृतम् हतं कृतमतिस्तस्मिन् वतस्थेऽ
भिकांतिके २० तमपूर्वनरं दृष्ट्वा धात्रीचुक्रोश भीतवत् तच्छ्रुत्वाऽभ्यद्रव क्रुद्धो जांबवान् बलिनां वरः २१ सर्वे भगव
ता तेन युयुधेस्वामिनात्मनः पुरुषं प्राकृतं मत्वा कुपितो नानुभाववित् २२ दंडयुद्धं स तु मुलमुभयोर्विजिगीषतोः
आयुधाश्मदुर्मैदोर्भिः क्रव्यार्थे श्येनयोरिव २३ आसीत्तदष्टाविंशाहमितरेतरमुष्टिभिः वज्रनिष्पेषपरुषैरवि-
श्रममहर्निशम् २४ कृष्णमुष्टिविनिष्पातनिष्पिष्टांगोरुबंधनः क्षीणसत्वः स्विन्नगात्रस्तमाहाती च विस्मितः २५
जानेत्वा सर्वभूतानां प्राणोजः सहो बलम् विष्णुपुराणपुरुषं प्रभविष्णुमधीश्वरम् २६

निर्यातस्तद्वत्पुरुषैर्निष्ठुरैः २४ श्रीकृष्णस्य मुष्टीनां विनिष्पातैः अधातैः विनिष्पिष्टानि श्लथानि अंगनामुरूणि बंधनानि संधिस्थानानि यस्य
सः २५ लोके कोऽवायं मत्तो बलीयानिति विस्मितः सन् विमृश्याह जाने इति सर्वभूतानां यः प्राणः तत्र यदोजः सहो बलं च इन्द्रियहृदयदेहब-
लानि तत्सर्वं त्वमित्यहं जाने कथं तथा त्वमत आह विष्णुमित्यादि २६

पुराणलेहेतुः त्वंहीति स्वष्टानिमित्तं यच्च सत् उपादानं अतः पुराणम् प्रभविष्णुत्वे हेतुः काल इति अधीश्वरस्त्वमप्यत एवेत्याह ईशः पर इति न-
चतदवस्थ इत्याह आत्मनामात्मेति २७ यत एवं भूतः अतो ममेष्टदैवंगुनाथ एवत्वमित्याह यस्येति ईषदुल्कलित उद्दीपितो यो रोषस्तेन कटा-
क्षमोक्षास्तैः क्षभितानक्रायाहास्तिमिंगिलामहामत्स्याश्चयस्मिन् सोऽब्धिर्वर्त्ममार्गमादिशत् दत्तवान् तथाऽपितस्मिन् येन त्वया स्वयश एव
सेतुः कृतः उज्ज्वलिता च दग्धायस्येषुभिः क्षतानि छिन्नानिरक्ष सो दशग्रीवस्य शिरांसि भुवि पेतुः स एवत्वमिति ज्ञाने २८ इति विज्ञापितं विज्ञा-

त्वं हि विश्वसृजांस्त्रासृज्यानामपियच्च सत् कालः कलयतामीशः पर आत्मा तथात्मनाम् २७ यस्येष्टदुल्कलितरो-
षकटाक्षमोक्षैर्वर्त्मादिशत् क्षभितनक्रतिमिंगिलोऽब्धिः सेतुः कृतः स्वयश उज्ज्वलिता च लंकारक्षः शिरांसि भुवि पे-
तुरिषु क्षतानि २८ इति विज्ञातं विज्ञानमृक्षराजानमच्युतः व्याजहार महाराज भगवान् देवकीरक्तः २९ अभिमृश्या-
रविं दाक्षः पाणिना शंकरेण तम् रूपया परया भक्तं प्रेमगंभीरया गिरा ३० मणिहेतोरिह प्राप्ता वयमृक्षपते विलम्ब-
मिथ्याऽभिशापं प्रमृजन्नात्मनो मणिना मुना ३१ उत्कृष्टः स्वादुहितरं कन्यां जांबवतीमुदा अहंणार्थं समणिना कृष्णा-
योपजहार ह ३२ अदृष्टानिर्गमं शौरेः प्रविष्टस्य विलंजनाः प्रतीक्ष्य द्वादशाहानि दुःखिताः स्वपुरं ययुः ३३ निशा-
म्य देवकी देवीरुक्मिण्या न कदुंदुभिः सह दोज्ञातयो शोचन् बिलात् कृष्णामनिर्गतम् ३४ सत्राजितं शपंतस्ते दुःखिता-
द्वारकौकसः उपतस्थुर्महामाया दुर्गा कृष्णोपलब्धये ३५ तेषां तु देव्युपस्थानात्प्रत्यादिष्टा शिषा स च प्रादुर्बभूव सि-
द्ध्यर्थः सदारो हर्षयन् हरिः ३६ उपलभ्य हृषीकेशं मृत्वा पुनरिवागतम् सहपत्न्या मणिग्रीवं सर्वं जातमहोत्सवाः ३७
सत्राजितं समाहूय सभायां राजसन्निधौ प्राप्तिं चारत्याय भगवान् मणितं स्मै न्यवेदयत् ३८

नयेन तं विज्ञानशब्दः करणसाधनः कार्यसाधनो वा ऋक्षराजं प्रति उक्तवान् २९ ३० वयं त्विह बहवो बिलद्वारं प्राप्तास्तत्र मिथ्याभिशापममुना-
मणिना प्रमृजन् प्रमार्ष्टुमहमंतर्विलमिह प्राप्त इत्यर्थः ३१ सह मणिना समर्पयामास ३२ ३३ ३४ श्रीकृष्णप्राप्तये चंद्रभागां नाम दुर्गामभ-
जन् ३५ स च कृष्णस्तेषां प्रादुर्बभूव आसव इति पाठे असव इन्द्रियाणितेषां प्रेष्ठ इत्यर्थः कदा देव्या उपस्थानात् तथा तान् प्रति आदिष्टा दत्ताया-
आशीः कृष्णां दृश्यथेति तथा स हैव ३६ यदि लोके जनाः कथंचिन्मृतं बंधुं पुनरागतमुपलभन्ते तद्दुपलभ्य सर्वं जातमहोत्सवा आसन्निति ३७
३८

पश्मना अपराधेनानुतप्यमानः ३९ अयंदोषम् आत्मनोरजः मलमपराधमिति ४० किं कृत्वा कस्मिन्कृते इत्यर्थः साधुभद्रम् अदीर्घदर्शनम्
विचारकम् मांक्षद्रंरूपणम् मूढमंदमिति ४१ एवंध्यायन्नुपायं निश्चिनोति दास्य इति स्त्रीरत्नं दुहितरं तावद्दास्यामितदनंतरं पारिवर्हत्वेन रत्न
मपीति ४२ ४३ बहुभिः कृतवर्मादिभिः ४४ मणिं न प्रतीच्छामः न स्वीकुर्मः देवः सूर्यः तद्भक्तस्येति कदाह्यः फलभागिन इति तवापुत्रत्वात् स्वदी
यं धनमस्माकमेवेति गूढोऽभिप्रायः ४५ इति दशमे टीकायां षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५६ सप्तपञ्चाशत्तमे तु पुनः शतधनुर्वधे प्राप्तं

सच्चातिव्रीडितोरत्नं गृहीत्वा वाङ्मुरवस्ततः अनुतप्यमानो भवनमगमत्स्वेन पाप्मना ३९ सोऽनुध्यायंस्तदेवायं
बलवद्दिग्रहाकुलः कथं मृजाम्यात्मरजः प्रसीदेद्दाऽच्युतः कथम् ४० किं कृत्वा साधुमल्यं स्यान्न शपेद्वा जनो यथा
अदीर्घदर्शनं क्षद्रं मूढं द्रविणलोलुपम् ४१ दास्ये दुहितरं तस्मै स्त्रीरत्नं रत्नमेव च उपायो यं समीचीनस्तस्य शान्ति
र्न चान्यथा ४२ एवं व्यवसितो बुद्ध्या सत्राजित्स्वसृतांशभासम् मणिं च स्वयमुद्यम्य कृष्णायोपजहार ह ४३ तां सत्य
भामां भगवानुपये मेयथा विधिं बहुभिर्याचितां शीलरूपोदार्यगुणान्विताम् ४४ भगवानाहनमणिं प्रतीच्छामो
वयं नृप तवास्तां देव भक्तस्य वयं च फलभागिनः ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे षट्पञ्चाश
त्तमोऽध्यायः ५६ श्रीशुक उवाच विज्ञातार्थाः पिगो विंदो दग्धाना कर्ण्य पांडवान् कुंतीं च कुल्यकरणे
सहरामो ययौ कुरून् १ भीष्मं कृपं सविदुरं गांधारीं द्रोणमेव च तुल्यदुःखौ च संगम्य हाकृष्टमिति होचतुः २ ल
ब्ध्वैतदंतरं राजन् शतधन्वानमूचतुः अक्रूरकृतवर्माणो मणिः कस्मान्न गृह्यते ३ योऽस्मभ्यं संप्रति श्रुत्य कन्यारत्नं
विगर्ह्य नः कृष्णाय दान्न सत्राजित् कस्माद्भ्रातरमन्वियात् ४ एवं भिन्नमतिस्ताभ्यां सत्राजितमसत्तमः शयानमव
धील्लोभात्सपापः क्षीणजीवितः ५

स्मदुर्यशो मार्ष्टि कृष्णोऽक्रूरहृतात्मणोः १ अक्रूरमुररीकृत्यमणोः पात्रमथान्युतः उपामंन्यतमे
कांते सरामोऽगाङ्गाज्जह्यम् २ सत्राजितः श्रीकृष्णाज्ञाभंगफलं व्यक्तीकर्तुमाह विज्ञातार्थोपीति पांडवा बिलहारेण जतु गृहान् निर्गता इत्येव
विज्ञातोऽर्थो येन सः कुंतीं च दग्धाना कर्ण्य कुल्यकरणे कुलोचितसंव्यवहारार्थम् १ अन्येषां तद्दाहदुःखाभावात् भीष्मादीन् संगम्येत्कृतम्
२ ३ ननु जीवन् सत्राजित् कथं मणिं दास्यति तत्रोचतुः योऽस्मभ्यमिति भ्रातरं प्रसेनमृतं कस्मान्नान्वियात् नानुगच्छेत्प्रियतामित्यर्थः ४
एवं भिन्नमतिरिति अतएव असत्तमः नीचः ५

जग्मिवान्गगाम ६ ७ ८ ९ १० ११ हेलनंप्रतिकूलम् रुजिनमपराधम् १२ अपीतोमृतः सप्तदशसंख्याकान् संयुगान् १३ १४ तौरामकृ
ष्णावेकमेवतत्त्वमित्यभिप्रेत्याह यइदमिति अजयामाययामोहिताऽजयेतिसंधिरार्थः १५ १६ १७ अंतर्यामिकृष्णानियुक्तस्तस्मिन्नचक्रे
मणिंन्यस्यययौअपलायत १८ गुरुःश्वशरः तद्वतारम् १९ शतयोजनमात्रगामित्वात्ततः परंगंतुमशक्तस्तत्रपतितः तंहयंविसृज्य २० व्य

स्त्रीणांविश्रोशमानानांक्रंदंतीनामनाथवत् हत्वापशून्सौनिकवन्मणिमादायजग्मिवान् ६ सत्यभामाचपितरंह
तंवीक्ष्यशुचापिर्पिता व्यलपत्ताततातेतिहाहताऽस्मीतिमुद्यती ७ तैलद्रौण्यामृतंप्रास्यजगामगजसाह्वयम्
कृष्णायविदितार्थायतप्ताचरव्योपितुर्वधम् ८ तदाकर्ण्येश्वरौराजन्ननुसृत्यनृलोकताम् अहोनःपरमंकष्ट-
मित्यस्माक्षौविलेपतुः ९ आगत्यभगवांस्तस्मात्सभार्यःसाग्रजःपुरम् शतधन्वानमारेभेहंतुंहर्तुमणिततः १० सोऽ-
पिकृष्णोद्यमंज्ञात्वाभीतःप्राणपरीप्सया सहाय्येकृतवर्माणमयाचतसचाब्रवीत् ११ नाहमीश्वरयोःकुर्याहेलनं
रामकृष्णयोः कोनुक्षेमायकल्पेततयोर्वजिनमाचरन् १२ कंसःसहानुगोऽपीतोयद्वेषात्त्याजितःश्रिया जरासंधः
सप्तदशसंयुगान् विरथोगतः १३ प्रत्यारव्यातःसचाक्रुरं पाष्णिग्राहमयाचत सोऽप्याहकोविरुत्येतविद्वानीश्वर
योर्बलम् १४ यइदंलीलयाविश्वंसृजत्यवतिहंतित्व चेष्टांविश्वसृजोयस्यनविदुर्मोहिताजया १५ यःसप्तहाय-
नःशैलमुत्पात्यैकेनपाणिना दधारलीलयाबालउच्छिर्लीधमिवार्भकः १६ नमस्तस्मैभगवते कृष्णायद्रुतकर्म
णो अनंतायादिभूतायकूटस्थायात्मनेनमः १७ प्रत्यारव्यातःसतेनापिशतधन्वामहामणिम् तस्मिन्न्यस्याश्वमा
रुह्यशतयोजनगंययौ १८ गरुडध्वजमारुह्यरथंरामजनार्दनौ अन्वयातांमहावैगैरश्वैराजनूगुरुद्रुहम् १९
मिथिलायामुपवनेविसृज्यपतितंहयम् पद्मामधावत्संत्रस्तःकृष्णोऽप्यन्वद्वदुषा २० पदातेभगवांस्तस्यप-
दातिस्तिग्मनेमिना चक्रेणशिरउत्कृत्यवाससोर्व्यचिनोन्मणिम् २१ अलब्धमणिरागत्यकृष्णआहाग्रजांतिक-
म् वृथाहतःशतधनुर्मणिस्तत्रनविद्यते २२ ततआहबलोनूनंसमणिःशतधन्वना कस्मिंश्चित्पुरुषेन्यस्तस्त-
मन्वेषपुरव्रज २३ अहंविदेहमिच्छामिद्रष्टुंप्रियतमंमम इत्युक्तामिथिलाराजन्विवेशयदुनदनः २४ चिनोन्मृगयामा

स अचक्रे मणिरस्तीतिसर्वज्ञतयाविदितार्थोऽपिरामवंचनायतथाकृतवानितिभावः २१ २२ अन्वेषअन्विच्छ २३ सर्वज्ञस्येवंविचेष्टितंम
हंचनायेतिमत्वागूढमन्युराह अहमिति २४

कतिचित्समाः संवत्सरान् २५ प्रासंगिकमाह तत इति २६ सत्यमाभामप्यवंचयदिति सूचयन्नाह केशव इति २७ बंधोः सत्राजितः सांपरायि-
काः पारलौकिकाः २८ व्यूषतुः द्वारकायाः सकाशात् कापिपलायितौ प्रयोजकौ मणिहरणेशतधन्वनः प्रवर्तकौ तत्राक्रूरः कृष्णानुमतेनैव गतः
कृतवर्मा तु भक्तपक्षपातप्राकट्यभयादिवोपेक्षित इति गम्यते कथमन्यथा सर्वज्ञेश्वरवंचनंतयोः संभवतीति २९ तदेव वाराणस्यां दानपतिस-
मारव्ययामणिहस्ते अक्रूरे रुक्मवेदिकैर्महाध्वरैर्यजमाने निवसति पुनः श्रीकृष्णो नैव प्रस्थापितोऽक्रूर इति कर्णे कर्णे जपति जने सत्यभामारामादी-
नामप्यविश्वासे जनसंग्रहायाक्रूरं समाहूय साक्षेपं श्रीकृष्णाः प्राह इदं च भगवन्मतं संगोप्य केचन ऋषयोऽन्यत्कारणमक्रूरानयने वर्णयंति तद्य

तं हृत्वा सहस्रोत्थाय मेथिलः प्रीतमानसः अर्हयामास विधिवदर्हणीयं समर्हणैः उवाच तस्यां कतिचिन्मिथिला-
यां समाविष्टः २५ ततोऽशिक्षद्गदां काले धार्तराष्ट्रः स योधनः मानितः प्रीतियुक्तेन जनकेन महात्मना २६ केशवो-
द्वारकामेत्यनिधनं शतधन्वनः अप्रापि च मणोः प्राह प्रियायाः प्रियकृद्भिः २७ ततः स कारयामास क्रियां बंधोर्हत-
स्य वै साकं स हृद्भिर्भगवान्यायाः स्युः सांपरायिकाः २८ अक्रूरः कृतवर्मा च श्रुत्वा शतधनोर्वधम् व्यूषतुर्भयवित्रस्तौ
द्वारकायाः प्रयोजकौ २९ अक्रूरे प्रोषितेऽरिष्टान्यासन् वै द्वारकौकसाम् शरीरामानसास्तापामुद्दौर्विक्रमौतिकाः ३०
इत्यंगोपदिशंत्येके विस्मृत्य प्रागुदाहृतम् मुनिवासनिवासे किं घटेतारिष्टदर्शनम् ३१ देवैर्वर्षतिकाशीशः श्वफल्काया
गताय वै स्वसृतांगां दिनीं प्रादात्ततोऽवर्षत्स्रकाशिषु ३२ तत्सृतस्तत्प्रभावोऽसावक्रूरो यत्र यत्र ह देवो भिर्वर्षते त-
त्र नोपतापानमारिकाः ३३ इति वृद्धवचः श्रुत्वा नैतावा दहकारणम् इति मत्वासमानाय्य प्राहा क्रूरं जनार्दनः ३४ पू-
जयित्वाभिभाष्येनं कथयित्वा प्रियाः कथाः विज्ञातारिव लज्जितः स्मयमान उवाच ह ३५

थाश्रुतं दूषयितुमनुवदति अक्रूरे प्रोषि

त इति ३० दूषयति इतीति अंगहेराजन् श्रीकृष्णमाहात्म्यं विस्मृत्येति तदेवाह मुनिवासनिवास इति मुनीनां वासो यस्मिन्सः श्रीकृष्णास्तस्य निवासे
सति अक्रूरापगममात्रेणारिष्टदर्शनं किं घटेत तदिच्छां विना न घटेतेत्यर्थः ३१ पुनस्तन्मतमेवानुवर्णयति देव इति काशिषु देशेषु देवे मघवति अ-
वर्षतिसति ३२ ३३ इत्येवंभूतमक्रूरमहिमप्रतिपादनपरं वृद्धानां वाक्यं श्रुत्वा सत्यमेवं तथाप्येतावदेव कारणं न भवति किंतु मणेरप्यपगम इति
मत्वेत्येतदंतं परमतम् ३४ विज्ञातमरिव लं येन सचासौ अतएव चित्तज्ञश्च अयं भावः महाभागवतस्यास्य मया दत्तेऽपि मणावपेक्षानास्त्येव यस्मादा-
हूतो मणिना सहैवागत इति ज्ञात्वेति ३५

३६ ततः किमत आह सत्राजित इति अपः पिंडांश्च निनीय दत्वा ऋणं च विमुच्य पाकृत्य शेषितमवशिष्टं दायं दुहितुः सत्यभामायाः कृताग्रणीयु-
रिति शास्त्रम् तथा च स्मरंति पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरौ तथा तत्कृतागोत्रजाबंधु शिष्याः स ब्रह्मचारिण इति ३७ अग्रजोऽपि न प्रत्येति न विश्व
सतीति ३८ नास्तीति न वक्तव्यं यतः अव्युच्छिन्नाः संततामरवावर्तत इति ३९ आलब्ध उक्तः हृदि स्पृश इति वा ४० रजः मिथ्या भिशापं संमृज्य अन्यैर्दु-
र्धर इत्यादि मिषेण प्रीत्या भूयस्तस्मै प्रत्यर्पितवानि ४१ दुष्कीर्तितं नमूलं दुरितं चेति ४२ इति दशमे टीकायां सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५७ अष्टपञ्चा

ननु दानपतेन्यस्तरस्त्वय्यास्तेशतधन्वना स्यमंत कोमणिः श्रीमान्विदितः पूर्वमेव नः ३६ सत्राजितोऽनपत्यत्वाद्गृणी-
युर्दुहितुः कृताः दायं निनीयापः पिंडान्विमुच्य ऋणं च शेषितम् ३७ तथापि दुर्धरस्त्वन्ये स्त्वय्यास्तां सव्रते मणिः किंतु
मामग्रजः सम्यक् न प्रत्येति मणिं प्रति ३८ दर्शयस्व महाभाग बंधूनां शांतिमावह अव्युच्छिन्नामरवास्तेऽवर्तते रुक्म
वेदयः ३९ एवं सामभिरालब्धः श्वफल्कतनयो मणिम् आदाय वाससा छन्नं ददौ सूर्ये समप्रभम् ४० स्यमंतं कं दर्शयि-
त्वा ज्ञातिभ्योरज आत्मनः विमृज्य मणिना भूयस्तस्मै प्रत्यर्पयत्प्रभुः ४१ यस्त्वेतद्गवत ईश्वरस्य विष्णोर्वीर्याद्व्यवृजि-
न हरं कर्म गलं च आरव्यानं पठति शृणोत्यनुस्मरेद्वा दुष्कीर्तितं दुरितमपेक्षयाति शांतिम् ४२ इति श्रीभागवते म-
हापुराणे दशमस्कंधे स्यमंतको पारव्याने सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५७ श्रीशुक उवाच एकदा पांडवान्
धृप्रतीतान् पुरुषोत्तमः इन्द्रप्रस्थंगतः श्रीमान्युयुधानादिभिर्वृतः १ दृष्ट्वा तमागतं पार्था मुकुंदमखिलेश्वरम् उत्तरं
सुगंधीराः प्राणासुरव्यमिवागतम् २ परिष्वज्याऽच्युतं वीरा अंगसंगहते न सः सानुरागस्मितं वक्त्रं वीक्ष्य तस्य मुदं
ययुः ३ युधिष्ठिरस्य भीमस्य कृत्वा पादाभिवंदनम् फाल्गुनं परिरभ्याथ यमाभ्यां चाभिवंदितः ४ परमासन आसीनं
कृष्णाकृष्णमनिंदिता नवोदाव्रीडिता किंचिच्छनैरेत्याभ्यवंदत ५

शतमेतु कृष्णाः पंचकरेऽग्रहीत् कालिंदीं मित्रविंदं च सत्यां भद्रां

चलक्ष्मणाम् १ कालिंदीं निजलाभाय तपः परमुपेयुषीम् परिष्वज्य प्रियावासमिन्द्रप्रस्थमथागमत् २ प्रतीतान् नष्टानपिलाक्षागारे दुपदग-
हे पुनः सर्वैर्दृष्टान् युयुधानः सात्यकिः १ प्राणा इन्द्रियाणि मुरव्यं पंचवृत्तिं प्राणमिव २ ३ ज्येष्ठयोः प्रणामं कृत्वा समेनालिंगितः कनिष्ठाभ्यामभिवं-
दितो बभूव ४ कृष्णाद्रौपदी बहुभार्यासत्यपि दिंदारहिता पार्थैर्नवमचिरमूढा परिणीता ५

६ अतिहार्देनस्नेहेन आर्देसजलेदृशोयस्यास्तथापरिषक्तः तथापरिपृष्टाबांधवायस्यसः ७ प्रेम्णावैकुण्ठ्यंतेनरुद्धः कंठोयस्याः क्लेशापायेआत्मनि दर्शनंयस्यतम् भजतांक्लेशापायेआत्मानंदर्शयतीतिवा ८ ज्ञातीन्बंधूंश्चनः अस्मान् यदाभ्राता अन्धुरः प्रेषितः ज्ञातीनिति वचनात् प्राप्तं मोहं वा रयंतीस्तौति नतेऽस्तीति तत्रहेतुः विश्वस्येति सहृद्व्य आत्माचतस्यहंसिनाशयस्ति १० कुमेधसांविषयासक्तचित्तानांदृष्टोऽसि ११ सरवमवस

तथैवसात्यकिः पार्थैः पूजितश्चाभिवंदितः निषसादासनेऽन्येचपूजिताः पर्युपासिताः ६ पृथांसमागत्य कृताभिवाद नस्तयातिहार्दादृदृशाऽभिरंभितः आपृष्टवांस्तांकुशलंसहस्कृषांपितृष्वसारंपरिपृष्टवांधवः ७ तमाहप्रेमवैकुण्ठ्यरु द्धकंठाश्रुलोचना स्मरंतीतान्वहन्क्लेशान्क्लेशापायात्मदर्शनम् ८ तदैवकुशलंनोभूत्सनाथास्तेकृतावयम् ज्ञाती न्नः स्मरताकृष्णाभ्रातामेप्रेषितस्त्वया ९ नतेऽस्तिस्वपरभ्रांतिर्विश्वस्यसहृदात्मनः तथाऽपिस्मरतांशश्वत्क्लेशान् हंसिहृदिस्थितः १० युधिष्ठिरउवाच किंनआचरितंश्रेयो नवेदाहमधीश्वर योगेश्वराणांदुर्दृशोयन्नोदृ ष्टः कुमेधसाम् ११ इतिवैवार्षिकान्मासान्नाज्ञासोऽभ्यर्थितः सरवम् जनयन्नयनानंदमिंद्रप्रस्थौकसांविभक्तः १२ एकदारथमारुह्यविजयोवानरध्वजम् गांडीवंधनुरादायतूणोचाक्षयसायकौ १३ साकं कृष्णो न सन्नद्धो विहर्तुं ग हनंवनम् बहुव्यालमृगाकीर्णंप्राविशत्परवीरहा १४ तत्राविह्यच्छरैर्व्याघ्रान्सूकरान्महिषान् रुरुन् शरभान् ग वयान् रवङ्गान् हरिणान् शशशल्लुकान् १५ तान्निन्युः किं कराराज्ञे मेध्यान्पर्वण्युपागते तदपरीतः परिश्रान्तो बीभ त्सर्यमुनामगात् १६ तत्रोपस्पृश्यविशदं पीत्वावारिमहारथौ कृष्णोददर्शतुः कन्यांचरंतींचारुदर्शनाम् १७ तामासा द्यवरारोहांसहृज्जांरुचिराननाम् पप्रच्छप्रेषितः सरव्याफाल्गुनः प्रमदोत्तमाम् १८ कात्वंकस्यासि सश्रोणिकुतोः सि किंचिकीर्षसि मन्येत्वांपतिमिच्छंतीं सर्वकथयशोभने १९ कालिंद्युवाच अहं देवस्य सवितुर्दुहिताप तिमिच्छती विष्णुं वरेण्यं चरदंतपः परममास्थिता २० नान्यंपतिं वृणेवीरतमृते श्रीनिकेतनम् तुष्यतां मे स भगवा न्युकुंदोऽनाथसंश्रयः २१

दितिष्येषः सरवमभ्यर्थित इति वा क्रिया समाप्तिः १२ कालिंदी दर्शन प्रसंगमाह एकदेति अक्षयाः सायकाययो- स्तोतूणोदृषुधी १३ १४ १५ राज्ञे युधिष्ठिराय मेध्यान् कर्माहान् बीभत्सरजुनः १६ १७ सरव्याश्रीकृष्णो न १८ १९ २० अयं मां कामयेदित्याशंका यामाह नान्यमिति २१ ५

२२ आदावेवतद्विद्वान् २३ प्रसंगात्तत्कालीनंचरित्रांतरमाह यदैवेति पार्थैर्यदैवसंदिष्टो विज्ञापितः श्रीकृष्णास्तदैवतेषां विश्वकर्मणा देवशिल्पिनान्
गरंकारयामास २४ किंच भगवान्निरतिशयैश्वर्यगुणवानपि अर्जुनस्य धनुरादिलाभाय सारथिरास रवांडवं नामेंद्रस्य वनम् २५ अक्षयौ अक्षयसा
यकौ २६ रवांडवदाहकवन्देः सरव्ये अर्जुनाय यस्मिन्नितिसामान्यतो निर्देशः जलस्थलयोदशो भ्रमः यद्वा जले स्थलवत् दृक् दृष्टिर्यस्मिन् तत् ज
लस्थलदृक् तस्मिन् भ्रम आसीदिति २७ २८ स्रपुण्यक्रतुः ऋक्षं च यस्मिन् २९ पंचमं मित्रविंदा विवाहमाह विंदानुविंदाविति द्वाभ्याम् आवं

कालिंदीतिसमारव्यातावसामियमुनाजले निर्मिते भवने पित्रायावदच्युतदर्शनम् २२ तथाऽवदद्गुडाकेशो वारु
देवाय सोऽपिताम् रथमारोप्य तद्विद्वान् धर्मराजमुपागमत् २३ यदैव कृष्णः संदिष्टः पार्थानां परमाद्भुतम् कारया-
मासनगरं विचित्रं विश्वकर्मणा २४ भगवांस्तत्र निवसन् स्वानां प्रियचिकीर्षया अग्रये रवांडवं दातुमर्जुनस्याससा
रथिः २५ सोऽग्निरुक्तो धनुरदाहयान् श्वेतान् रथं नृप अर्जुनायाक्षयोत्तूणो वर्मचाभेद्यमस्त्रिभिः २६ मयश्च मोचितो
वन्देः सभां सरव्यउपाहरत् यस्मिन्दुर्योधनस्यासीज्जलस्थलदृशि भ्रमः २७ स तेन समनुज्ञातः सह द्वािश्चानुमोदितः
आययौ द्वारकां भूयः सात्यकिप्रसुरैर्वृतः २८ अथोपये मे कालिंदीं स्रपुण्यत्वं क्षऊर्जिते वितन्वन्परमानंदस्वानां पर
ममंगलम् २९ विंदानुविंदावा वंत्यो दुर्योधनवशानुगौ स्वयंवरे स्वभगिनीं कृष्णो सत्तां न्यषेधताम् ३० राजाधिदेव्या
स्तनयां मित्रविंदां पितृघ्नकः प्रसह्य हतवान् कृष्णो राजनृराज्ञां प्रपश्यताम् ३१ नग्नजिन्नामकौ सत्य आसीद्राजाऽ
तिधार्मिकः तस्य सत्याभवत्कन्या देवी नाम जिती नृप ३२ न तां शो कुर्त्तुं पावो दुमजित्वाससगो वृषान् तीक्ष्णशृंगा
न्सदुर्धर्षान् वीरगंधासहान् रवलाञ् ३३ तां श्रुत्वा वृषजिल्लुभ्यां भगवान् सात्वतां पतिः जगाम कौसल्यपुरं सैन्येन म
हतावृतः ३४ स कोसलपतिः प्रीतः प्रत्कल्याणा सनादिभिः अर्हणेनापि गुरुणाऽपूजयत्यतिनन्दितः ३५ वरं विलोक्या
भिमत्तं समागतं नरेन्द्रकन्याचक्रमे रमापतिम् भूयादयं मे पतिराशिषोऽमलाः करोतु सत्यायदि मे धृतव्रतैः ३६ यत्पा
दपंकज रजः शिरसा विभर्ति श्रीरञ्जः सगिरिशः सहलोकपालैः लीलातनूः स्वकृतसेतुपरीप्सयेशः कालेदधत्स भग
वान् मम केन तुष्येत् ३७ त्र्यो अवंत्याराजानौ ३० ३१ षष्ठमाह नग्नजिदिति कौसल्यः अयोध्यापतिः तस्य सत्यानामकन्याऽभवत् आसीत्

देवीकांतिमती नाग्नजितीति पितृनाम्ना प्रसिद्धेत्यर्थः ३२ वीरस्य गंधमपि न सहंत इति तथा तान् रवलाञ् दुर्धृत्ताञ् ३३ वृषान् जयति यः तेन लभ्या
म् ३४ प्रति नन्दितः तं प्रति नन्दितवान् श्रीकृष्णो न वा संप्रतिनन्दितः ३५ ३६ ३७

३८ ३९ हेनरेंद्रराजन्यबंधोः क्षत्रियस्य शल्कदाः द्रव्यादिप्रदाः ४० गुणानामेव धामस्थानंतथाभूतस्ययस्यतवांगे ४१ ४२ दुर्दोताः अशिखि-
ताः दुरवग्रहाः अपरायत्ताः कुतः तदाह एतैरिति भग्नाः भगं प्राप्ताः ४३ एतान् योनिगृण्हाति तस्य कन्येति समयः कृतः यदीमेगोवृषाः निगृही-
ताः दमिताः मथिता इति यावत् ४४ सप्तधा कृत्वैति बद्धीनां योषितां संपूर्ण एवाहं संभोगयोग्यः स्यामिति सत्यां प्रत्यसापत्यदर्शनार्थमात्मनः सप्त-

अर्चितं पुनरित्याह नारायणजगत्पते आत्मानं देन पूर्णस्य करवाणि किमत्यक्तः ३८ श्रीशुक उवाच तमाह भग-
वान् हृष्टः कृतासनपरिग्रहः मेघगंभीरयावाचा सस्मितं कुरुनंदन ३९ श्रीभगवानुवाच नरेंद्रयां ज्वाकविभिर्वि-
गर्हिताराजन्यबंधोर्निजधर्मवर्तिनः तथाऽपियाचेतवसौ हृदेच्छया कन्यां त्वदीयां न हि शुल्कदा वयम् ४० राजोवाच
कोऽन्यस्तेऽभ्यधिको नाथ कन्यावर इहे पितः गुणैकधाम्नो यस्यांगे श्रीर्वसत्यनपायिनी ४१ किमस्माभिः कृतः पूर्वसमयः
सालतर्षभा पुंसां वीर्यपरीक्षार्थं कन्यावरपरीप्सया ४२ सप्तैते गोवृषा वीरदुर्दोता दुरवग्रहाः एतैर्भग्नाः सुबहवो भिन्नगात्रा
नृपात्मजाः ४३ यदीमे निगृहीताः स्युस्त्वयैव यदुनंदन वरो भवानभिमतो दुहितुर्मैश्रियः पते ४४ एवं समयमाकर्ण्य ब-
ध्वापरिकरं प्रभः आत्मानं सप्तधा कृत्वान्यगृण्हाल्लीलयैव तान् ४५ बध्वा तान् दामभिः शौरिर्हतदर्पा न हतौ जसः व्यक्त-
र्षल्लीलया बद्धान् बालोदारुमयान्यथा ४६ ततः प्रीतः सुतां राजा ददौ कृष्णाय विस्मितः तां प्रत्यगृण्हाद्भगवान्विधिवत्सह-
शीं प्रभः ४७ राजपत्यश्च दुहितुः कृष्णं लब्ध्वा प्रियं पतिम् लेभिरे परमानंदं जातश्च परमोत्सवः ४८ शंखभेर्या नवाने दु-
र्गात्तवाद्यद्विजाशिषः नरानार्यः प्रमुदिताः सुवासः स्रगलंकृताः ४९ दशधेनुसहस्राणि पारिबर्हमदाद्विभः युवतीनां त्रिसा-
हस्रं निष्क्रीवसुवाससाम् ५० नवनागसहस्राणि नागाच्छतगुणान् रथान् रथाच्छतगुणान् श्वान् श्वाच्छतगुणान् नरान्
५१ दंपती रथमारोप्य महत्या सेनया हतौ स्नेहप्रक्लिन्नहृदयो यापयामास कोसलः ५२ श्रुत्वैतदुरुधुर्गुणानयंतं पथिकन्य-
काम् भगवतीर्याः सुदुर्मर्षा यदुभिर्गोवृषैः पुरा ५३ तानस्यतः शरवातान् बंधुप्रियकृदर्जुनः गांडीवी कालयामास सिंहः क्ष-
द्रमृगानिव ५४

धाकरणम् ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ निष्क्रीवाश्च ताः सुवाससश्च तासां युवतीनां च दासीनां साहस्रमदादिति ५० नागात् नागेभ्यः
शतगुणान् बलक्षाणिरथा त्रयेभ्यः शतगुणान् नवकोटीः अश्वात् अश्वेभ्यः शतगुणान् नवपद्यानि ५१ ५२ यदुभिर्गोवृषैश्च भगवतीर्या अपि सुदुर्म-
र्षाः असहनशीलाः रुरुधुः ५३ अस्यतः क्षिपतः प्रयुं जानानि नितियावत् ५४

५५ सप्तमं विवाहमाह श्रुतकीर्तेरिति श्रुतकीर्तिर्नामयापितृषसानस्याः सुतां भद्रां नामकैकेयीतद्देशजाम् ५६ अष्टमं विवाहमाह सुतां चोति
एकएवसः श्रीकृष्णो लक्ष्मणां जहार ५७ तस्य निरोधोतः पुरं तस्मात् ५८ भौमीजां बवती भामा रात्या भद्रा च लक्ष्मणा कालिंदी मित्रविंदा चेत्य-
ष्टौ पदमहास्त्रियः १ इति दशमे टीकायां अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ऊनषष्टितमे भौमं हत्वा तेनाहता हरिः कन्याः सहस्रशः प्राप पा-
रिजातं दिवोऽहरत् १ परिणीयत तस्ताभिस्तन्मनोरथपूरणैः आत्मारामोऽप्यसौरेमेतद्देहेषु गृहस्थवत् २ येन तास्त्रियो निरुद्धाः स भौमः चक्र-
राधेन कारणेन हतः तदा चक्ष्वेति १ इंद्रेण भौमविचेष्टितं ज्ञापितः सन् प्राग्योतिषपुरं भौमनगरं ययावित्यन्वयः किं भूतेन हतं छत्रं यस्य तेन लोक-

पारिबर्हमुपागृह्य द्वारकामेत्यसत्यया रेमेयदूनामृषभो भगवान् देवकीसुतः ५५ श्रुतकीर्तेः सुतां भद्रां सुपये मे-
पितृषसः कैकेयीभ्रातृभिर्दत्तां कृष्णः संतर्दनादिभिः ५६ सुतां च भद्राधिपते लक्ष्मणां लक्षणेयुताम् स्वयं वरजहारे-
कः ससर्पणः सधामिव ५७ अन्याश्चैवं विधाभार्या कृष्णस्यासन् सहस्रशः भौमं हत्वा तन्निरोधादाहताश्चारुदर्शनाः
५८ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे अष्टमहिष्युद्धाहोनामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ राजोवाच
यथा हतो भगवता भौमो येन चताः स्त्रियः निरुद्धा एतदा चक्ष्विक्रमं शार्ङ्गधन्वनः १ श्रीशुक उवाच इंद्रेण
हतं छत्रेण हतकुंडलबंधुना हता मराद्रिस्थानेन ज्ञापितो भौमचेष्टितम् २ सभार्यो गरुडा रूढः प्राग्योतिषपुरं य-
यौ गिरिदुर्गैः शस्त्रदुर्गैर्जलाग्न्यनिलदुर्गमम् मुरपाशायुते यौ रैर्ददौ सर्वत आहतम् ३ गदयानि विभिन्ने दादी च शस्त्र-
दुर्गाणि सायकैः चक्रेणाग्निं जलं वायुमुरपाशांस्तथाऽसिना ४ शंखनादेन यंत्राणि हृदयानि मनस्विनां प्राकारं गदया गु-
र्व्यानि विभिन्ने दगदाधरः ५ पांचजन्यध्वनिं श्रुत्वा युगांताशनिभीषणम् मुरः शयान उत्तस्थौ दैत्यः पंचशिराजलात् ६

पालप्रधानत्वादिंद्रस्य वरुणछत्रहरणेऽपि मानभंग इति तथोक्तम् हते कुंडले यस्याः सा अदितिर्बन्धुर्माता यस्य तेन हतममराद्रौ स्थानं मणिपर्वतल-
क्षणां यस्य तेन सत्यभामा यागृहे भगवंतमिंद्रागत्य विज्ञापितवान् तदा तस्याः कौतुकाय तथा भार्यया सह ययाविति यद्वा लवदनुज्ञयैव तत्पुत्रं
हनिष्यामीति इति हासोक्तं भूम्यै वरदत्तं सत्यं कर्तुं सत्यभामाया भूम्यंशत्वात्तया सह ययौ यद्वा नारदानीत पारिजातैककुसुमे रुक्मिण्यै दत्ते सति बुधि-
तां सत्यभामां सांत्वयता तुभ्यं पारिजातमेव दास्यामीति श्रीकृष्णो न प्रतिश्रुतमिति हरिवंशे प्रसिद्धं तदर्थं तां नीतवानिति २ गरुडेन याने कारणं गिरिदुर्गे रित्या-
दितैरुपलक्षितं जलाग्न्यनिलैश्च सर्वतो वर्तमानैर्दुर्गमम् ३४ ५ युगांताशने ध्वनिवद्भीषणम् परिवायाजलात् ६ ६९

७ आविश्य आतोत्य समहाच नाद इत्यन्वयः ८ तस्मै श्रीकृष्णाय गदाव्यमुंचत व्यक्षिपत् ९ १० इंद तेजसा वजेण प्रति क्रियया हेतु भूतया अम
र्ष जुषः ११ पीठं पीठनामानं निरगन्निरगमन् १२ १३ कृत्तानि शीर्षादीनियेषांतान् १४ शतघ्नीं शक्तिविशेषम् १५ विचित्रावाजाः पत्राणि येषां तैर्वा

त्रिशूलमुद्यम्य सुदुर्निरीक्षणो युगांतसूर्या नलरोचिरुल्बणाः ग्रसंस्त्रिलोकीमिव पंचभिर्मुखैरेभ्यद्रवत्तादृश्यं सतं यथो
रगः ७ आविश्य शूलं तरसा गरुत्मते निरस्य चक्रैर्व्यनदत्सपंचभिः सरोदसी सर्वदिशोऽंबरं महाना पूरयन् नंदकटाहमाह
णोत् ८ तदा पतद्द्वैत्रिशिरवंगरुत्मते हरिः शराभ्यामभिनन्निधौ जसा मुखेषु तंचापि शरैरेताडयत्तस्मै गदांसोऽपिरुषा
व्यमुंचत ९ तामापतंती गदया गदां मृधे गदाग्रजो निर्विभिदे सहस्रधा उद्यम्य बाहू नभिधावतोऽजितः शिरांसि चक्रेण
जहार लीलया १० व्यस्रः पपातां भसि कृत्त शीर्षो नि कृत्त शृंगो द्रिरिवे द तेजसा तस्यात्मजाः सप्तपितुर्वधातुराः प्रति क्रिया
मर्ष जुषः समुद्यताः ११ ताम्भोंतरिक्षः श्रवणो विभावसुर्वसुर्नभस्वानरुणश्च सप्तमः पीठं पुरस्कृत्य चमूपतिं मृधे भौम
प्रयुक्तानिरगन्धृता युधाः १२ प्रायुंजता साद्य शरानसीन् गदाः शतयुष्टिश्चूलान्यजिते रुषोल्बणाः तच्छस्त्रकूटं भग
वान्स्वमार्गणैरमोघवीर्यस्तिलशश्च कर्तह १३ तान् पीठं मुख्या ननयद्यमालयं नि कृत्त शीर्षो रुभुजांघ्रिवर्मणाः स्वानीक
पानच्युतचक्रसायकैस्तथानिरस्तान्नरकोधरा सतः १४ निरीक्ष्य दुर्मर्षण आस्त्रवन्मदैर्गजैः पयोधिप्रभवेर्निराक
मत दृष्ट्वा सभायंगरुडोपरि स्थितं सूर्योपरिष्ठात्सतडिद्वनं यथा कृष्णांस तस्मै व्यस्र जच्छतघ्नीं योधाश्च सर्वे युगप
त्स्मविष्यधुः १५ तद्भौमसैन्यं भगवान् गदाग्रजो विचित्रवाजेर्निशितैः शिलीमुखैः नि कृत्त बाहू रुशिरोध्रविग्रहं च
कारतर्द्धं वहता श्वकुंजरम् १६ यानियोधैः प्रयुक्तानि शस्त्रास्त्राणि कुरूदह हरिस्तान्यच्छिनत्तीक्ष्णैः शरैरेकैकशस्त्रि
भिः १७ उत्थमानः स्रपणेन पक्षाभ्यां निघ्नता गजान् गरुत्मताहन्यमानास्तंडपक्षनरैर्गजाः १८ पुरमेवाविशन्ना
त्तानरकोयुध्ययुल्यत दृष्ट्वा विद्रावितं सैन्यं गरुडेनादितं स्वकम् १९ तं भौमः प्राहरच्छत्त्यावज्जः प्रतिहतो यतः

नाकंपततया विद्धो मालाहत इव द्विपः २० णैर्नि कृत्ताः बाहवः उरवः शिरोधाः कंधराः विग्रहाः देहाश्च यस्मिन्तत् तर्द्धवतं यदा विष्यधुः

तस्मिन्नेव क्षणे १६ अत्याश्चर्ये कुरूदहेति संबोधनम् तथा हि तैर्यानि प्रयुक्तानि शस्त्रास्त्राणि तत्प्राप्तेः पूर्वमेव तत्सर्वं सैन्यं हत्वा पश्चात्तानि शस्त्राण्य
स्त्राणि च चिच्छेद तत्राप्येकैकं शस्त्रमस्त्रं च त्रिभिस्त्रिभिः शरैरित्याश्चर्यम् १७ किंच गरुत्मतेति १८ १९ यतः यथा शत्त्यावज्जः प्रतिहतः असौ गरुड
स्तनाकंपत २०

गरुडेवितथोद्यमः सन् शूलं त्रिशूलं आददेधृतवान् २१ २२ प्रतप्ते जाबून देयानिरत्नानितैः भास्वरे मेर्वेशभूतं मंदरशिरवरं महामणिं चार्पयति
ति २३ २४ ऐश्वर्यं ज्ञात्वा भूमिस्तौति नमस्तइति परमात्मन् देवाद्यंतर्यामिन् २५ येन मंत्रेण कुंत्याः प्रसन्नः पूर्वमासीत्तेन मंत्रेण नमस्यति नम-
इति पंकजनाभौ यस्य तस्मै जगत्कारणायेत्यर्थः अतएव सत्कीर्तिमयी पंकजमाला विद्यते यस्य तस्मै एवं भूतं ध्यायतां पंकजवत्सु प्रसन्नेता
पोपशमनेनेत्रे यस्य तस्मै पंकजवत्सु सेव्यौ पंकजांकितौ वाऽघ्रीयस्य तस्मै नम इति २६ किंच भगवते निरतिशयैश्वर्याय वासुदेवाय सर्व
भूताश्रयाया तएव विष्णवे व्यापिने न हि सर्वभूताश्रयत्वं परिच्छिन्नस्य संभवतीति कुतः सर्वाश्रयत्वं तत्राह पुरुषाय सर्वस्मात्कार्यात्पूर्वमे

शूलं भौमोऽच्युतं हंतुमाददेवितथोद्यमः तद्वि सर्गात्पूर्वमेव नरकस्य शिरोहरिः अपाहरद्गजस्यस्य चक्रेण क्ष-
रनेमिना २१ सकुण्डलं चारुकिरीटभूषणं बभौ पृथिव्यां पतितं समुज्ज्वलत् हाहेति साध्वित्युषयः सरेश्वरामा-
त्यैर्मुकुंदं विकिरंत ईडिरे २२ ततश्च भूः कृष्णमुपेत्य कुण्डले प्रतप्तजाबूनदरत्नभास्वरे सर्वजयंत्यावनमालयाऽर्प-
यत्प्राञ्चितसंलुत्रमथो महामणिम् २३ अस्तौषीदथ विश्वेशं देवीदेववरार्चितम् प्राञ्जलिः प्रणताराजन् भक्ति-
प्रवणयाधिया २४ भूमिरुवाच नमस्ते देवदेवेश शंखचक्रगदाधर भक्तेच्छोपात्तरूपाय परमा-
त्मन् नमोऽस्तुते २५ नमः पंकजनाभाय नमः पंकजमालिने नमः पंकजनेत्राय नमस्ते पंकजांघ्रये २६ नमो भग-
वते तुभ्यं वासुदेवाय विष्णवे पुरुषाया दिवी जाय पूर्णबोधाय ते नमः २७ अजाय जनयित्रेऽस्य ब्रह्मणेऽनंतशक्त-
ये परावरात्मन् भूतात्मन् परमात्मन् नमोऽस्तुते २८

वसते पूर्वमेवाह मिहासमिति तत्पुरुषस्य पुरुषत्वमिति श्रुतेः एतदपि कुतः आदिवीजाय आदेर्जगत्कारणस्यापिकारणाय एवमपि नमृदा-
दिवज्जाड्यमित्याह पूर्णबोधायैति २७ नन्वेवमपि स्वकारणात्पूर्वमेव न स्यादत आह अजायेति स्वयमजाय अस्य जगतः जनयित्रे उ-
पयत्रापि क्रमेण हेतुद्वयं ब्रह्मणे ब्रह्मते अनंतशक्त्य इति ब्रह्मादजत्वमनंतशक्तित्वाज्जनयितृत्वमित्यर्थः ननु पित्रादयः पुत्रादीनां जनका-
स्तेषांच तत्पूर्वतेषांच भूतानितेषांच स्वकर्मद्वारेण जीवाः किमत्राहंतत्राह परावरात्मन्नित्यादि पित्राद्यात्मकत्वात्त्वमेव जनक इत्यर्थः २८

ननुगुणाविश्वोत्पत्त्यादिहेतवः तेचप्रधानस्यैवतस्यचपुरुषः शोभकः तत्रचकालोनिमित्तमितिप्रसिद्धम् किमत्राहंतत्राह त्वंवाइति तमसोधारणे
 २९ प्यसंवृतएवस्थानाय पालनायजगतः सृष्ट्याद्यर्थमुत्कटंरजआदित्वमेवविभर्षिसृजसीत्यर्थः कालप्रधानपुरुषाश्चत्वद्यानिरिक्तानसंतित्वंतुपरः
 सर्वव्यतिरिक्तः अतस्त्वमेवजनयितेत्यर्थः २९ कार्यकारणप्रपंचस्यतदव्यतिरेकंतस्यचसर्वव्यतिरेकमुपपादयति अहमिति अहंभूमिः मात्राणी-
 तिदेवामनइंद्रियाणीतिचत्रिविधाहंकारकार्याणिकर्ताहंकारः ३० एवंस्तत्वाप्रार्थयते तस्येति हेप्रपन्नार्तिहर तस्यनरकस्यअयंभगदत्तोनामभी

त्वंवैसिसृक्षूरजउत्कटंप्रभोतमोनिरोधायविभर्षिसंवृतः स्थानायसत्त्वंजगतोजगत्सतेकालः प्रधानंपुरुषोभवान्परः
 २९ अहंपयोज्योतिरथानिलोनभोमात्राणिदेवामनइंद्रियाणि कर्तामहानित्यरिवत्तंचराचरंत्वय्यद्वितीयेभगवन्न
 यंभ्रमः ३० तस्यात्मजोऽयंतवपादपंकजंभीतःप्रपन्नार्तिहरोपसादितः तस्यालयेनंकुरुहस्तपंकजंशिरस्यमुष्पारिवल
 कल्मषापहम् ३१ श्रीशुकउवाच इतिभूम्यार्थितोवाग्भिर्भगवान्भक्तिनम्रया दत्वाभयंभोमग्रहंप्रावि
 शत्सकलहिमत् ३२ तत्रराजन्यकन्यानांषट्सहस्राधिकायुतम् भोमाहतानांविक्रम्यराजभ्योददृशोहरिः ३३ तं
 प्रविष्टंस्त्रियोवीक्ष्यनरवीरंविमोहिताः मनसावचिरेभीष्टंपतिंदैवोपसादितम् ३४ भूयासतिरयंमत्तंघातातदनुमो
 दताम् इतिसर्वाःपृथक्कृष्णोभावेनहृदयंदधुः ३५ ताःप्राहिणोद्वारवतींसमृष्टविरजोऽवराः नरयानैर्महाकोशान्
 रथाश्वान्द्रविणमहत् ३६ ऐरावतकुलेभांश्चतुर्दंतांस्तरस्विनः पांडुरांश्चचतुःषष्टिंप्रेषयामासकेशवः ३७ गत्वास्म
 रेंद्रभवनंदत्वाऽदित्यैचकुंडले पूजितस्त्रिदशेंद्रैःसहेंद्राण्याचसप्रियः ३८ नोदितोभार्ययोत्पात्यपारिजातं
 गरुत्माति आरोप्यसेंद्रान्विबुधान्निर्जित्योपानयत्सुरम् ३९ स्थापितःसत्यभामायाग्रहोघानोपशोभनः अन्वगुर्भ्र
 मराःस्वर्गात्तद्गंधासवलंपदाः ४०

तः अतएवमयातवपादपंकजमुपसादितः ३१ अभयंदत्वा ३२ शताधिकमित्यपिज्ञातव्यम् यथाह

श्रीपराशरः कन्यापुरेसकन्यानांषोडशातुलविक्रमः शताधिकानिदृशेसहस्राणिमहामतइति राजभ्यइत्युपलक्षणंसिद्धादीनामपि तथान्
 तेनैवोक्तम् देवसिद्धासुरादीनांचपाणांचजनार्दन हत्वाहिसोऽस्मरः कन्यारुरोधनिजमंदिरइति ३३ ३४ ३५ प्राहिणोत्पस्थापयामास सुम-
 ष्टाः कमनीयाश्चताविरजोऽवराश्चताः नरयानैः शिबिकादिभिः अपिचमहाकोशानिति ३६ ३७ सप्रियःसत्यभामासहितः ३८ ३९ ग्रहोघा
 नंनिष्कृतंतदुपशोभयतियः ४० ४१

सैंदानविबुधान्निर्जित्येतींद्रक्षणायोः संग्रामउक्तः तन्नननुकथं प्रसाधितस्ममनोरथेन श्रीहृणोनमंदं दस्यसंग्रामइत्याह यथाचइति अच्युनमर्थ
साधनमिति च कर्मद्वयं याचति धातोः विगृह्यते विग्रहं करोति महानपितमः क्रोधः आहत्यतां धनिकतां धिगिति ४१ यथायथावत् अनेन देवक्या
दिवंधुजनसमागमोऽपि प्रतिगृहं योगपद्येन रश्चि तः अव्ययः सर्वत्रापि संपूर्ण एव ४२ अहोभाग्यं नारीणामित्याह त्रिभिः गृहेष्विति अतर्क्या-
णिकर्माणि करोति तथासः निरस्तं साम्यमतिशयेन चैरन्येषां तेषु गृहेषु अनपायी अवस्थितः समाभिः लक्ष्म्या अंशभृताभिः निजकामसंप्लुतः
स्वानंदपरिपूर्णः गार्हकमेधिकान् गृहस्य धर्मान् ४३ अनुरागहाससहितमवलोकं चतसृष्वं कं नवसंगमं चतद्वतं जल्यं च तस्मिन् लज्जां च भोजुः ४४

यथाच आनम्यकिरीटकोटिभिः पादौ स्पृशन् अच्युतमर्थसाधनम् सिद्ध्यत्येतेन विगृह्यते महानहोसराणां चतमोधि
गाह्यताम् ४१ अथोमुहूर्त एतस्मिन्नानागारेषु ताः स्त्रियः यथोपये मे भगवांस्तावद्रूपधरो व्ययः ४२ गृहेषु तासामनपा
य्यतर्क्यकृन्निरस्तसाम्यातिशयेन वस्थितः रेमेरमाभिर्निजकामसंप्लुतो यथेतरो गार्हकमेधिकांश्चरन् ४३ इत्थं रमा
पतिमवाप्य पतिं स्त्रियस्तावद्वा दयोऽपि न विदुः पदवीं यदायाम् भोजुर्मुदाऽविरतमेधितया अनुरागहासावलोकनवसं
गमजल्यलज्जाः ४४ प्रत्यहमासनवराहणपादशौचतां बलविश्रमणवीजनगंधमाल्यैः केशप्रसारशयनस्नपनोपहा
र्यैर्दासीशता अपि विभोर्विदधुः स्मदास्यम् ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशस्कंधे पारिजातहरणनरकवधोना
मैकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ श्रीशुक उवाच कर्हि चत्सरवमासीनि स्वतल्यस्थं जगद्गुरुम् पतिं पर्यचरद्वैष्णी
व्यजनेन सरवीजनैः १ यस्त्वेतद्दीलया विश्वं सृजत्यत्यवतीश्वरः सहिजातः स्वसेतुनां गोपीथाय यदुधजः २ तस्मिन्नं
तर्गहे भ्राजन्मुक्तादासविलंबिना विराजिते वितानेन दौपैर्मणिमयैरपि ३

विश्रमणं पादसंवाहनम् केशप्रसारः केशप्रसाधन

म् दासीनां शतानि विद्येते यासां तथाभूता अपि स्वयं विभोर्दास्यं विदधुः ४५ इति दशमे टीका एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ अथ षष्टितमे कृ
ष्णाः परिहासेन रुक्मिणीम् कोपयित्वा ततः प्रेमकलहेतामसां त्वयत् १ रामारामजनानंदमहोदय विडंबनैः रुक्मिण्या प्रेमकलहच्छद्यने
श्वर्यमीर्यते २ स्वतल्यस्थं स्वपर्यंकस्थम् १ वक्ष्यमाणं रुक्मिण्याः श्रीहृणो परमं प्रेमसंभावयितुं तस्योक्तमेव तत्त्वमनुस्मारयति यस्त्विति
२ आदौ तावन्निभिः श्लोकैर्मंदिरमनुवर्णयति तस्मिन्निति तच्छब्देनातिप्रसिद्धमाह भ्राजन्ति मुक्तादामानि तेषां विलंबाः संतियस्मिन्नेन वि
तानेन विराजिते तृतीयां तानां विराजितपदेनान्वयः ३ ४२

सुगंधितयाद्विरेफकुलैर्नादितेप्रविशद्विश्वंदरशिभिः ४ निर्गच्छद्विरगरुसंभवेधूपैश्चातिमनोहरत्वंदर्शितम् ५ पयसःक्षीरस्यफेनइवमृदुनिष
यंकस्थेकशिपूत्तमेहंसल्लिकायामुपतस्थेअसेवत ६ तदेवाभिनयति बालव्यजनमिति ७ उपाच्युतमच्युतस्यसमीपेसामणिनूपुराभ्यांरेजे
कृणयतीमणिमयौनूपुरौकृजयंतीतथा अंगुलीयवल्यव्यजनान्यग्रहस्तेहस्ताग्रेयस्याः सा वस्त्रांतेनगूढौस्थगितौकुचौतयोः कुंकुमंतेनशो
णोहारस्तस्यभासा तथानितंबेधृतायापराध्याममूल्याकांचीतयारेजे ८ तांनिरीक्ष्यप्रीतःसन्स्मयमानोहरिराबभाषे कथंभूतामयालील
याधृतनरतनोस्तस्यअनुरूपरूपाऽनुरूपंरूपंयस्यास्ताम् यथोक्तंश्रीपराशरेण देवत्वेदेवदेहेयंमनुष्यत्वेचमानुषी विष्णोर्देहानुरूपंवेकरोत्ये

मल्लिकादामभिःपुष्पैर्द्विरेफकुलनादिते जालरंध्रप्रविष्टैश्चगोभिश्चंद्रमसोऽमलैः ४ पारिजातवनामोदवांयुनोद्यान
शालिना धूपैरगरुजैराजन्जालरंध्रविनिर्गतैः ५ पयःफेननिभेशुभ्रेपर्येकैकशिपूत्तमे उपतस्थेसरवासीनंजगता
मीश्वरंपतिम् ६ बालव्यजनमादायस्त्वदंडंसरवीकरात् तेनबीजयतीदेवीउपासांचक्रईश्वरम् ७ सोपाच्युतंक
णयतीमणिनूपुराभ्यांरेजेऽंगुलीयवल्यव्यजनान्यग्रहस्ता वस्त्रांतगूढकुचकुंकुमशोणहारभासानितंबधृतयाचपरा
ध्याकांच्या ८ तांरूपिणींश्रियमनन्यगतिंनिरीक्ष्ययालीलयाधृतनरनुरूपरूपा प्रीतःस्मयन्नलककुंडलनिष्क
कंठवक्त्रोलुसस्मितस्रधांहरिराबभाषे ९ श्रीभगवानुवाच राजपुत्रीसिताभूपैर्लोकपालविभूतिभिः
महानुभावैःश्रीमद्भिरूपैर्दायबलोर्जितैः १० तान्प्राप्तानार्थनोहित्वाचैद्यादौन्स्मरदुर्मदान् दत्ताभ्रात्रास्वपित्रा
चकस्मान्नोवदृषेसमान् ११ राजभ्योविभ्यतःसभूःसमुद्रंशरणंगतान् बलतद्भिःकृतदेषान्प्रायस्यत्तन्नृपासना
न् १२ अस्पृष्टवर्त्मनांपुंसामलोकपथमीयुषाम् आस्थिताःपदवींसभूःप्रायःसीदंतियोषितः १३

वात्मनस्तनुमिति

किंचालकैःकुंडलाभ्यांनिष्केणपदकेनचालंकृतकंठेनचतुर्दिक्षुशोभितेवक्त्रेउद्भुसंतीस्मितस्रधायस्यास्ताम् ९ सर्वगुणयुक्तायाअपितव
बुद्धिमंदेत्याशयेनाह राजपुत्रीत्याद्येकादशभिः हेराजपुत्रिलोकपालानामिवविभूतिरैश्वर्यंयेषांतैः तथाप्रहाऽनुभावैःमहाप्रभावैः श्रीम
द्भिः आद्वैयरूपादिभिरुर्जितैश्चपूर्वमीसितासि १० तान्हित्वानोऽस्मान् असमानान् कस्माद्वदृषेवतवतीत्वम् ११ किंच प्रायशः राजभ्यो
जरासंधादिभ्योविभ्यतः भयंप्राप्नुवतः त्यक्तनृपासनान् १२ अस्पृष्टवर्त्मनामविज्ञाताचाराणाम् अलोकपथमस्त्रीपारतन्त्र्यम् पदवींमार्गम्
आस्थिताः अनुसृताः १३

किंच निष्किंचनाइति १४ आत्मसमंपरस्परमनुरूपं जन्मैश्वर्याभ्यां सहिता आकृतिः रूपं जातिर्वासमा भवः आयतिः १५ नदीर्वासमीक्षाविच्चा
रोयस्याः तथा १६ अथ इदानीमपि १७ तर्हि किमित्यानीताहमिति चेत्तत्राह चैद्यशाल्वजरासंधेति मममां द्विषंति १८ स्मयनुत्तयेवर्गापनयनाय १९
स्त्रीणामतिदुःसहमौदासीन्यमकामत्वं चाह उदासीनाइति गेहयोर्देहगेहयोरुदासीना अतएव ज्योतिरक्रियाः ज्योतिः प्रदीपादिः तद्वत्साक्षिमा
त्रतयाक्रियारहिता अस्महे वर्तामहइति २० अविश्लेषादेतोः आत्मानमेव बहुभामित्येवार्थे इवशब्दः २१ २२ चिंतालक्षणमाह पदेति नरवैर

निष्किंचनावयंशश्वन्निष्किंचनजनप्रियाः तस्मात्प्रायेण नद्याद्यामां भजंतिसमध्यमे १४ ययोरगत्मसमं चित्तं जन्मै
श्वर्याकृतिर्भवः तयोर्विवाहो मैत्री च नोत्तमा धमयोः क्वचित् १५ वेदार्थे तदविज्ञायत्वयादीर्घसमीक्षया वृताव
यंगुणैर्हीनाभिक्षुभिः श्लाघितामुधा १६ अथात्मनो नुरूपं वै भजस्व क्षत्रियर्षभम् येन त्वमाशिषः सत्या इहामुत्र
चलप्यसे १७ चैद्यशाल्वजरासंधं तव वक्रादयो नृपाः मम द्विषंति वामोरुरुक्मीचापितवाग्रजः १८ तेषां वीर्यं
मदांधानां दृष्टानां स्मयनुत्तये आनीतासिमया भद्रैते जोऽपहरताः सताम् १९ उदासीनावयं नूनं नरस्य पत्यार्थकासु
काः आत्मलब्ध्यास्महे पूर्णा गेहयोज्योतिरक्रियाः २० श्रीशुक उवाच एतावदुक्ता भगवानात्मानं बहुभा
मिव मन्यमानामविश्लेषात्तद्वर्षघ्न उपारमत २१ इति त्रिलोकेशपतेस्तदात्मनः प्रियस्य देव्यश्रुतपूर्वमप्रियम् आ
श्रुत्य भीताहं दिजातवेपथुश्चित्तोदुरंतोरुदतीजगामह २२ पदासृजातेन नरवारुणाश्रिया भवति रवत्यश्रुभिरजना
सितैः आसिंचती कुंकुमरूपितोस्तनो तस्योवधो मुख्यतिदुःखरुद्धवाक् २३ तस्याः रुदुःखं भयशोकविनष्ट
बुद्धेर्हस्ताच्छ्रुथद्वलयतो व्यजनं पपात देहश्च विक्रवधियः सहसैवमुह्यन् नरमेव वायुविहता प्रविकीर्य केशान् २४
तदृष्ट्वा भगवान्कृष्णः प्रियायाः प्रेमबंधनम् हास्य प्रौढिमजानं त्याः करुणाः सोऽन्वकंपत २५ पर्यंकादवरुद्धाश्रु
तामुत्थाप्य चतुर्भुजः केशान्समुह्यत ह्रं प्रामृजत्यक्षपाणिना २६

रुणा श्रीः कांतिर्यस्य तेन सृजातेन स्रकोमलेन पदा २३ रुदुःखं अप्रियश्रवणात् भयमत्यागशंकया शोकः अनुतापः तैर्विनष्टा बुद्धिर्य
स्याः तस्याः श्रुत्यंतिपतंति वलयानि यस्माद्भृतात् देहश्च पपात विक्रवा अवशार्थीर्यस्यास्तस्याः २४ हास्यस्य प्रौढिगांभीर्यम् २५
चतुर्भुजइति उत्थापनाश्लेषणवक्रपरिमार्जनाद्यर्थमाविष्कृतचतुर्भुजइत्यर्थः समुह्यनिरुद्ध २६

अश्रुकलेअश्रुभिः शोभितेश्चाशोकाश्रुभिः २७ सांत्वयामास अनुनीतवान् २८ मामांत्वद्वचः किंनुवदिष्यसीतिश्रोतुकामेनश्रोतुमिच्छता क्ष्वेत्यानर्मणाएवमाचरितमुक्तंनतत्वतः हेअंगनेसंदरी २९ प्रेमसंरंभेणप्रणयकोपेनस्फुरितः कंपितोधरोयस्मिन्नतत् कटशब्देन कटाक्षास्तैराक्षेपैररुणावपांगैयस्मिन् अतएवसंदरंकुटिलंयस्मिन्नतत् ३० ननुकलहेकिंकौतुकंसखंवाअतआह अयंहीति नमैः नर्मभिः हास्यवचनैः यामः कालः ३१ ३२ भगवतस्तस्यऐश्वर्ययुक्तंमुखंसघ्रीडहासेनरुचिरेणस्निग्धेनापांगेनवीक्षमाणा ३३ असमत्वंभयंदुर्गाश्रयणंप्रबलैः कलिः अराजत्वमविज्ञातालौकिकेहावसादनम् निक्षिंचनत्वंतत्प्रीतिराद्यानादरणीयता अनौचित्यंनिर्गुणत्वंव्याख्यायाच

प्रमृज्याश्रुकलेनेत्रैस्तनौचोपहतौशुचा आश्लिषद्वाहुनाराजन्ननन्यविषयांसतीम् २७ सांत्वयामाससांत्वज्ञःकृपयाकृपणांप्रभुः हास्यप्रौढिभ्रमच्चित्तामतदहंसितांगतिः २८ श्रीभगवानुवाच मामावेदभ्यसूयेथा जानेत्वांसत्परायणाम् त्वद्वचःश्रोतुकामेनक्ष्वेत्याचरितमंगने २९ मुखंचप्रेमसंरंभस्फुरिताधरमीक्षितुम् कटाक्षेपारुणापांगंसंदरभ्रुकुटीतरम् ३० अयंहिपरमोलाभोगृहेषुगृहमेधिनाम् यन्नमैर्नीयतेयामःप्रिययाभीरुभामिनि ३१ श्रीशुकउवाच सैवंभगवताराजन्वेदमपिरिसांत्विता ज्ञात्वातत्परिहासोक्तिंप्रियत्यागभयंजहौ ३२ वभाषेऋषभंपुंसांवीक्षंतीभगवन्मुखम् सघ्रीडहासरुचिरस्निग्धापांगेनभारत ३३ रुक्मिण्युवाच नन्वेवमेतदरविंदविलोचनाहयद्वैभवान्भगवतोसदृशीविभूम्नः कस्वेमहिम्न्यभिरतोभगवांस्त्र्यधीशः काहंगुणप्रकृतिरजगृहीतपादा ३४

भिक्षुभिः औदासिन्यमकामत्वंस्वदोषान् षोडशासतः अज्ञत्वादीर्यदर्शित्वेभैम्याराजांबहून्गुणान् कृष्णानर्मोदितान् भैषीन्यषेधत्तदुगस्तवैः भगवतास्वनिंदापराणीवयानिवचनानितानिसर्वोत्कर्षपरतयाव्याचक्षाणाप्रतिभाषते तत्रयदुक्तंकस्मान्नोवद्वेषेऽसमानिति तत्रासाम्यंसत्यमेवेत्याह नन्वेवमिति हेअरविंदलोचनत्र्यधीशः त्रयाणांब्रह्मादीनामप्यधीशोऽनियंतात्वंकृच्चाहंगुणप्रकृतिः त्रिगुणस्वभावाप्राकृतागुणमयीप्रकृतिर्वा ननुत्वमेवाधीश्वरीश्रीः सर्वैरुपास्यत्वादितिचेदत आह अज्ञैः सकामैः गृहीतोपादोयस्याःसा ३४ ५

५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

यदुक्तं राजभ्यो विभ्यतः सत्सुः समुद्रं शरणं गतानिति न चाह सत्यमिति हेतुः कर्ममिति भयाभावं दर्शयति गुणाः शब्दादय एव राजं त इति राजानस्तेभ्यो भया
दिवेति अंतः हृदये समुद्रे न हृदगाधो विषयाकारेण परिच्छिन्न इत्यर्थः शोते निश्चलतया प्रकाशते उपलंभनमात्रः चैतन्यघनः आत्मा भवानिति बलव
द्भिः कृतद्वेषानिति यदुक्तं तदपि सत्यमित्याह नित्यमिति कर्दिन्द्रियगणैः कुलितैर्बाह्यैर्गुरैरिन्द्रियगणैः हृन्मभिप्रायेण बहुवचनम् कुलित इन्द्रियगणो येषामि
ति वा तैस्त्वं नित्यं कृतविग्रहः तेषु तवाप्रतीतेः यदुक्तं त्यक्तनृपासनानिति तदपि युक्तमेवेत्याह त्वत्सेवकैरिति नृपाणां मादपसनमंथंगादंतम एव तत् अविवे
कबहुलत्वात् त्वत्सेवकैरेव तत् त्यक्तं किंपुनर्वक्तव्यं त्वया त्यक्तमिति ३५ अस्पष्टवर्त्मनां पुंसामलोकपथमीषामिति यदुक्तं तदपि तथैवेत्याह त्वत्सादे
ति नृपशभिर्नराकारैः पशभिः किंपुनर्वक्तव्यं तव वर्त्मा स्फुटमिति किंच यस्माद्ये भवंतमनुवर्तते तेषामपीहितमलौकिकमिव अथो अतः किमुव

सत्यं भयादिव गुणोभ्य उरुक्रमान्तः शोते समुद्र उपलंभनमात्र आत्मा नित्यं कर्दिन्द्रियगणैः कृतविग्रहस्त्वं त्वत्सेवकैर्न
पपदं विधुतं तमोऽधम् ३५ त्वत्सादपद्यमकरं दं जुषां मुनीनां वर्त्मा स्फुटं नृपशभिर्ननु दुर्विभाव्यम् यस्मादलौकिकमि
वेहितमो श्वरस्य भूमंस्तवेहितमथो अनुये भवंतम् ३६ निष्किंचनो ननु भवान्नयतोऽस्ति किंचिद्यस्मै बलिं बलिभु-
जोऽपि हरत्यजाद्याः नत्वा विदं त्यक्ततृपां अतः कमाद्व्यतां धाः प्रेषो भवान् बलिभुजामपि तेऽपि तुभ्यम् ३७ त्वं वै सम
स्तपुरुषार्थमयः फलात्मा यद्वां छया समतयो विस्मृजंति हृत्यम् तेषां चिभोऽसमुचितो भवतः समाजः पुंसः स्त्रिया
श्वरतयोः सरवदुःखिनो न ३८

क्तव्यं तवेश्वरस्योहितमलौकिकमित्यर्थः आस्थिताः पदवीं सभूः प्रायः सीदंति योषित इत्यस्य परिहारं
वक्ष्यति यद्वां छयेति पंचमश्लोके ३६ निष्किंचनावयं शश्वन्निष्किंचनजनप्रियाः तस्मात्प्रायेण नद्याद्यामां भजंति स्तमध्यमे इत्येतच्छ्लोकोक्तं दो-
षत्रयं परिहरति निष्किंचन इति दरिद्रता लक्षणं निष्किंचनत्वं तु तवनवदत इत्याह यस्मादिति अन्यतो बलिभुजः पूज्या अपि ब्रह्मादयो च स्मै भगव
ते बलिं हरंति तस्य सर्वेश्वरस्य भगवतो दरिद्रता न घटत इत्यर्थः निष्किंचनजनप्रिया इत्यत्र तत्पुरुषेण बहुव्रीहि णावानिंदा स्यादिति स्वयमप्युभ
यथास्तौति प्रेषो भवानिति बलिभुजां ब्रह्मादीनां लोकेश्वराणां त्वंप्रेष्ठः तेऽपि तुभ्यं तवेति तस्मात्प्रायेण नद्याद्यामां भजंतीति तस्योत्तरम् न
त्वा विदंतीति आद्व्यतां धाः त्वात्वा मंतकं न विदंति अतस्ते अस्मत्तृपः अरूने वतर्पयंति न त्वं भजंतीत्यर्थः ३७ बलिभुजामपि भवान्प्रेष्ठ इत्यत्र हेतुं
वदंती ययोरेव समं वित्तमित्यनेनोक्तमनौचित्यं परिहरति त्वं वा इति फलात्मा परमानंदरूप एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंतीति श्रु
तेः समाजः सेव्यसेवकलक्षणसंबन्धः न तु पुंसः स्त्रियाश्च मिथोरतयोः अत एव तत्कृत सरवदुःखिनोः तदा कुलयोरित्यर्थः ३८

भिक्षुभिः श्लाघितामुधेत्यस्यपरिहारः त्वमिति भिक्षुपदव्याख्यानं न्यस्तदंडैर्मुनिभिरिति मुधेत्यस्यपरिहारः आत्मेति यदर्थं सर्वप्रियंतस्य जगता
मात्मनस्तववरणं न ह्येत्यर्थः किंच आत्मद इति वेदभ्येतदविज्ञायत्वयादीर्घसमीक्षयेति स्वस्मिन्नुक्तं दोषद्वयं परिहरति इतीति इति ज्ञात्वैव मे म
यावतोऽसीति भजानपरिहारः हित्वेत्यदीर्घसमीक्षापरिहारः भवतोऽभुवः सकाशादुदीरितोयः कालस्तस्य वेगस्तेन ध्वस्ता आशिषो येषां तान् ब्र
ह्मादीनपि विहाय कुतोऽन्ये वराका इत्यर्थः ३९ स्वाज्ञानं परिहृत्य पुरुषांतरगुणवर्णनप्रदीप्तकोपसंरंभेण तस्मिन्नेवाज्ञानमापादयति जाड्यमिति
सिंहो यथा पशून् विद्राव्य स्वबलिं हरति तथा शाङ्गधनुर्निनादेनैव जरासंधादीन् विद्राव्य मांस्वभागांश्चिंयं यस्त्वं हतवानसि तस्य तव राजभ्यो भया
दुदधिं प्रपन्न इति यद्वचोभाषणं तज्जाड्यं मांघं न घटत इत्यर्थः ४० यच्चान्यदस्पृष्टवर्त्मनामित्यादिनाऽर्थात् त्वां भजंतः सीदंतीत्यवसादनं श्रमावहत्वं
मुक्तं तदपि मंदमेवेत्याह यद्वांछयेति यस्य तव भजनवांछया नृपोत्तमाः अंगो वै न स्थपिता वै न्यः पृथुः जायंतो भरतः नाहुषो ययातिः गयश्चादिर्यषांते

त्वं न्यस्तदंडमुनिभिर्गदितानुभाव आत्मात्मदश्च जगतामिति मेवतोऽसि हित्वा भवद्भुव उदीरितकालवेगध्वस्ताशि
षोऽज्जभवनाकपती कुतोऽन्ये ३९ जाड्यं वचस्तव गदाग्रजयस्त्वं भूपां विद्राव्य शाङ्गनिनादेन जहार्य मांस्त्वम् सिंहो य
था स्वबलिमीश पशून् स्वभागांतेभ्यो भयाद्यदुदधिं शरणं प्रपन्नः ४० यद्वांछयानृप शिरवामणयोऽगवैन्य जायंतना
हुषगयादय एकपत्यम् राज्यं विसृज्य विविशुर्वनमंबुजाक्षसीदंति ते नुपदवीं त इहास्थिताः किम् ४१ काऽन्यं श्रयेत
तव पादसरोजगंधमाघाय सन्मुखवरितं जनतापवर्गम् लक्ष्म्यालयं त्वविगणय्य गुणालयस्य मर्त्यासदोरुभयमर्थवि
विक्तदृष्टिः ४२ तं त्वाऽनुरूपमभजं जगतामधीशमात्मानमत्र च परत्र च कामपूरम् स्यान्मेतवांधिररणं सृतिभि
भ्रमंत्या यो वै भजंतमुपयात्य नृतापवर्गः ४३ य एते तव पदवीं मार्गमाश्रितास्ते किं सीदंति न सीदंत्येव अपि तु त्वत्पदं प्राप्ता इत्यर्थः ए

वंकोपावेशेनावसादनस्य परिहारादस्पृष्टवर्त्मनामित्येतदानंतं यं विहाय अत्रोत्कर्षः ४१ यच्चोक्तमथात्मनोऽनुरूपमिति तत्राह कान्यमिति श्लो
कद्वयेन गुणानामालयस्य तव पादसरोजगंधं जनताया अपवर्गं मोक्षरूपं लक्ष्म्या आलयं तत्सर्वं सद्भिर्मुखवरितं वर्णितमाघाय तमविगणय्य म
र्त्यामरणधर्मिकासदा उरुभयं यस्य तमन्यं कास्त्री श्रयेत सेवेत अर्थे विविक्तादृष्टिर्यस्याः सा गुणालयस्येत्यनेन गुणैर्हीना इति यदुक्तं तदपास्त
म् ४२ अतस्त्वामेवाहमभजमित्याह तं त्वेति किंच प्रार्थयते स्यादिति अरणं शरणम् सृतिभिर्देवतिर्यगादिभिर्जन्मभिः पाठांतरे त्वर्थवाद बहु
लकर्मश्रवणैरित्यर्थः कथं भूतस्य तव यस्त्वमनृतस्य संसारस्य अपवर्गो नाशो यस्मात्सः भजंतमुपयाति आत्मसात्करोति तस्य तवांधिरिति भो
तस्य हि शरणमेवानुरूपं भजनयोग्यमतस्त्वामहमभजमित्यर्थः ४३

ये चोक्ता राज्ञां बहवो गुणाराजपुत्रीपिताभूपैल्लोकपालविभूतिभिरित्यादिना तत्र सेषे सशपंसांगुलिभंगं चाहदा याम् तस्याः स्युरिति खरा इवा
केवलं भारवाहाः गावो बलीवर्दा इव नित्यं व्यापारक्षिप्ताः श्वान इवावमताः बिडाला इव रूपणाः हिंसाश्च भृत्या इव किंकराः नृपास्तस्या दुर्मगायाः
पतयः स्युः यस्याः कर्णपथं त्वक्त्या न प्राप्नुयादिति ४४ तथा हिते पदाब्जमकरंदमजिघ्रती सती या स्त्री विमूढा सा कांतो यमिति मतिर्यस्याः सा
कांतमतिः जीवच्छुवं भजति त्वगादिभिर्बाहिः पिनद्धं छन्मंतर्मोसादिमयमिति ४५ यदुक्तमुदासीना वयमित्यादिना तत्राह अस्त्वितियद्य
पितृं निरपेक्षः तथाऽपि मम ते चरणानुरागोऽस्तु मयि च मय्यपि न अतिरिक्ता अतिशयवती हृष्टिर्यस्य तस्य ते आत्मन् आत्मन्येवर तस्य तर्हित
वतेन कोलाभः त्वच्चरणानुराग एव महान् लाभः किंच यर्हि अस्य विश्वस्य हृदय उपात्तरजसोऽतिमात्रा औत्कंठ्यं येन सः तथाभूतः सन्मासीदस

तस्याः स्फुरच्च्युतनृपाभवतोपदिष्टाः स्त्रीणां गृहेषु रवरगोशयविडालभृत्याः यत्कर्णमूलमरि कर्षणनोपयायाद्युप
त्वथामुडविरिंचसभासगीताः ४४ त्वक्षमश्रुरोमनरवकेशपिनद्धमंतर्मोसास्थिरक्तः कर्मविट्कफपित्तवातम् जी
वच्छुवं भजति कांतमतिर्विमूढा याते पदाब्जमकरंदमजिघ्रती स्त्री ४५ यत्त्वं वृजाक्षममते चरणानुराग आत्मन्
रतस्य मयि चानतिरिक्तहृष्टेः यत्त्यस्य हृदय उपात्तरजोऽतिमात्रो मासीदसेतदुद्धनः परमाऽनुकंपा ४६ नैवालीक
महं मन्येव च स्तेमधुसूदन अंबाया इव हि प्रायः कन्याया स्यादिति कुचित् ४७ व्यूढायाश्चापि पुंश्चल्या मनोऽभ्ये
ति न वनवम् बुधोऽसर्तानि विभ्रयात्तां विभ्रदुभयच्युतः ४८ श्रीमगवानुवाच साध्व्ये ते श्रोतुं कामं स्त्वं
राजपुत्रिप्रलंभिता मया दितं यदन्वान्यसर्वं तत्सत्यमेव हि ४९ याऽन्वान् कामय संकामान्माय्य कामाय भामिनि सं
तिह्ये कांतमक्तायास्तव कल्याणि नित्यदा ५०

से उएवार्थे हहर्षे तदेवनः परमानुकंपा अत्यनुग्रह इति ४६ तदेवं सर्वं तदुक्तं प्रतिव्या
ख्यायप्रसन्नचित्ता मंत्रमुपदिशंती आह द्वाभ्याम् नैवेति अथात्मनोऽनुरूपमित्यादितेव चः अलीकं मिथ्येति नैव मन्येय तोलौके कन्याया ए
व क्वचिदिति भवति यथा काशिराजकन्या नाम बांवा लिकां बिकानां तिसृणां मध्ये अंबायाः कन्याया एव शाल्वेरतिर्जाता तद्वत् ममरतिस्तु
त्वय्येव पर्यवस्यतीत्यभिप्रायः ४७ व्यूढायाः परिणीताया अपीति उभयस्मादिह परलोकद्वयाच्युतः भ्रष्ट इति ४८ प्रलंभिता उपहसिता
अन्वात्य अन्वारव्यातवती ४९ मयि एकांतमक्तायास्ते कामाः संत्येव अकामाय कामनिवृत्तये मोक्षपर्यवसायिन इत्यर्थः ५० ४९

अनुवादेनवरान्दत्तातामभिनन्दति उपलब्धमिति यद्यस्मान्मयिवर्तमानाधीः नापकर्षितानान्यविषयाजाता ५१ एकांतभक्तिमभिनन्दनामेव
 हृदीकर्तुंसकामान्भक्तान्निन्दति येमामिति दांपत्येदंपत्कपभोगस्वरवार्थम् ५२ मायामोहितत्वमेवोपपादयति मांप्राप्येति अपवर्गेणसहसंप
 दोयस्मिंस्तंमांप्राप्यप्रसाद्ययेकेवलंसंपदएवविषयान् वांछंति ननुमांतत्यतितासांसंपदामपियोहमेवपतिः तंतथायेविषयानिरयेऽपिअतिनिरुद्ध
 योनावपिस्थुः तान् किंच तेषांपुंसांमात्रात्मकत्वाद्विषयात्मकत्वान्निरयः ससंगमः शोभनसंगमएवस्यादतोमंदभाग्याएवतेइत्यर्थः ५३ तस्माद्गृहेश्वरि
 त्वयामयिभवमोचनीनिष्कामाऽनुवृत्तिः कृताएतद्विष्टाभद्रम् कथंभूतारवलेः स्रदुष्करादुराशिषोदुरभिप्रायायाः अतएवअसंभरायाः प्राणतर्पणप
 रायाः निरुतिंजुषोवंचनपरायाः स्त्रियाः स्रतरामसावनुवृत्तिर्दुष्करेति ५४ किंच संतिनिष्कामाप्रेम्णैवमय्यनुवर्तमानाबह्वः किंतुत्वयासदृशीं

उपलब्धंपतिप्रेमपातिव्रत्यंचतेनये यद्वाक्यैश्चाल्यमानायानधीर्मय्यपकर्षिता ५१ येमांभजंतिदांपत्येतपसाव्रतचर्य
 या कामात्मानोपवर्गेशंमोहितामममायया ५२ मांप्राप्यमानिन्यपवर्गसंपदंवांछंति येसंपदएवतत्यतिम् तेमंदभाग्या
 निरयेऽपियेनृणांमात्रात्मकत्वान्निरयः ससंगमः ५३ दिष्ट्यागृहेश्वर्यसहृन्मयित्वयाकृतानुवृत्तिर्भवमोचनीरवलेः स्र
 दुष्कराऽसौस्रतरादुराशिषोद्यसंभरायानिरुतिंजुषः स्त्रियः ५४ नत्वादृशींप्राणयिनींरुहिणींरुहेषुपश्यामिमामिनिनिय
 यास्वविवाहकाले प्राप्तान्पानवगणय्यरहोहरोमेप्रस्थापितोद्विजउपश्रुतसत्कथस्य ५५ भ्रातुर्विरूपकरणयुधि
 निर्जितस्यप्रोद्वाहपर्वणिचतद्वधमदगोष्ठ्याम् दुःखंसमुत्थमसहोऽस्मदयोगभीत्यानेवाव्रपीः किमपितेनवयंजिता
 तास्ते ५६ दूतस्त्वयात्मलभनेस्रविविक्तमंत्रःप्रस्थापितोमयिचिरायतिशून्यमेतत् मत्वाजिहासइदमंगमनन्ययो
 ग्यंतिष्ठेततत्त्वयिवयंप्रतिनंदयामः ५७

क्वापिनपश्यामीतितस्याभक्तिंबहुमानेनाभिनन्दति नत्वादृशीमितित्रिभिः उपश्रुताः सत्यः कथा
 यस्यमे ५५ प्रोद्वाहपर्वणिअत्रानिरुद्धविवाहेअक्षगोष्ठ्यांदूतसभायांतस्यभ्रातुर्वधंतस्मिन्कालेकालांतरे तदनुस्मरणतः पुनःपुनः समुत्थंदुःख
 मस्माभिरयोगोवियोगस्तद्गीत्याअसहः सोढवत्यसि अनैनैवानिरुद्धविवाहानंतर्यमस्यज्ञातव्यम् ५६ अपिच दूतइति आत्मलभनेमत्प्राप्त्यर्थम्
 मयिचिरायति श्वोभाविनिविवाहे आगंतव्यमिति कृतेसमयेकथंचिदप्राप्तवतिसति एतद्विश्वंशून्यंमत्वाइदमनन्ययोग्यंअंगंजिहासेत्यक्तुमिच्छा
 मित्यक्षामीत्येवंदूतः प्रस्थापितः तथाद्युक्तंत्वयायर्थंबुजाक्षनलभेयमवत्प्रसादंजह्यामसून्व्रतकृशान्शतजन्मभिःस्यादिति यद्वा अजिहा
 सइतिच्छेदः त्यक्तुमैच्छइत्यर्थः तत्तवकर्मत्वय्येवतिष्ठेत नतत्प्रतिकर्तुंशक्यमित्यर्थः किंतुकेवलंत्वांप्रतिनंदयामोहर्षयामइति ५७ ५९

सौरतसंलापैः सरननर्मगोष्ठीभिः ५८ ५९ इतिदशमेटीकायांषष्ठितमोऽध्यायः ६० एकषष्ठितमेशोरेः पुत्रपौत्रादिसंततिः अनिरुद्ध
विवाहेचरुक्मिणोरामतोवधः १ अष्टाधिकशतद्वयसहस्रस्त्रीसमुद्भवान् कोटिशः पुत्रपौत्रादीन्हरिर्दारैरयोजयत् २ तदेतत्बभूवुः एकैकं
शदिति कृष्णस्यअबलाभार्याः सर्वायाआत्मनिसंपत् तयापितुः सकाशादनवमान् अन्यूनान् १ प्रेष्ठंन्यमंसत अन्युतस्यप्रियतमंपत्यैकंस्व
स्वमेनिरे नतस्यतत्त्वमात्मारामत्वंविदंतिताः २ आत्मारामत्वंव्यनक्तिद्वयेन चार्चित्चार्चजकोशवद्वदंनंच आयतानिबाहुनेत्राणिचसप्रेम्णा
हासरसेनवीक्षितानिचवल्गुजल्याश्चभगवतः एतैः संमोहिताः वनिताः स्वैस्वरनेकैर्विभ्रमैः तस्यश्रीकृष्णस्यमनोविजेतुं हर्तुंनसमशकन् नश

श्रीशुकउवाच एवंसौरतसंलापैर्भगवान्जगदीश्वरः स्वरतोरमयारेमेनरलोकंविडंबयन् ५८ तथाऽन्या
सामपिविभुर्गृहेषुगृहयानिव आस्थितोगृहमेधीयान्धर्मालोकगुरुहरिः ५९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदश
मस्कंधेकृष्णारुक्मिणीसंवादोनामषष्ठितमोऽध्यायः ६० श्रीशुकउवाच एकैकशस्ताःकृष्णस्यपुत्रान्द
शदशाबलाः अजीजनन्ननवमान्पितुः सर्वात्मसंपदा १ गृहादनपगंवीक्ष्यराजपुत्र्योऽच्युतंस्थितं प्रेष्ठंन्यमंसतस्वस्वन
तत्तत्त्वविदःस्त्रियः २ चार्चजकोशवदनायतबाहुनेत्रसप्रेमहासरसवीक्षितवल्गुजल्यैः समोहिताभगवतो नमनो
विजेतुंस्वैर्विभ्रमैःसमशकन्वनिताविभूम्नः ३ स्मायावलोकलवदशितभावहारिभ्रमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौंडैः
पत्यस्तषोडशसहस्रमनंगवाणैर्यस्येन्द्रियंविमथितुंकरणैर्नशेकुः ४ इत्यंरमापतिमवाप्यपतिंस्त्रियरत्नाब्रह्माद
योऽपिनविदुःपदवींयदीयाम् भोजुर्मुदाऽविरतमेधितयाऽनुरागहासावलोकनवसंगमलालसाद्यम् ५

क्वाबभूवुःविभूम्नः परिपूर्णस्य ३ तासांविभ्रमान् वर्णयन्ने तद्विदुषोति स्मायेति स्मायोगूढहसितंतद्युक्तः अवलोकलवः कटाक्षस्तेनदर्शि
तः सूचितोभावोऽभिप्रायः तेनहारिमनोहरणशीलंयत्भ्रमंडलंतेनप्रदिताः प्रस्थापितायेसौरतामंत्राः तेषुशौंडैः प्रगल्भैः अनंगस्यवाणैः शरैर
न्यैश्चकरणैः कामशस्त्रप्रसिद्धैः यस्येन्द्रियंमनोविमथितुंक्षोभयितुंषोडशसहस्रमपिपत्योनशेकुरिति ४ अनुरागेणहासोऽवलोकश्चनवसं
गमेलालसंभौत्सक्यंचतेआद्यायस्यविभ्रमकदंबस्यतंभोजुः अनुरागहासावलोकनवसंगमलालसात् यंभोजुरितिवा तस्यमनोविजेतुंनशे
कुरितिच ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

किंतु प्रत्यङ्गमादिभिः विभोस्तस्यदास्यंनित्यंविदधुरितिप्रौढभावेऽपिनवसंगमाद्यभिधानमगतसारत्वेनौत्सुक्येनचतथाप्रतीतेः तेषामेवश्लो-
कानांप्रस्तावांतरेपुनःपुनरावृत्तिः सौंदर्यात् ६ प्रासंगिकमुक्ताप्रस्तुतमाह तासामिति दशदशपुत्रायासांतासांमध्येअष्टौमहिष्योयाःप्रागु-
क्तास्तत्पुत्रानिति ७ ८ ९ १० ११ १२ श्रीमानिति वसोःकुंतेर्वाविशेषणम् १३ भद्रोनामएकलः एकः सोमकः अवरः कनीयान् एतेकालिं-

प्रत्यङ्गमासनवरार्हणपादशौचतांबूलविश्रमणवीजनगंधमाल्यैः केशप्रसारशयनस्नपनोपहार्यैर्दासीशताअपिवि-
भोर्विदधुःस्मदास्यम् ६ तासांयादशपुत्राणांकृष्णास्त्रीणांपुरोदिताः अष्टौमहिष्यस्तत्पुत्रान्प्रद्युम्नादीन्गुणामिते
७ चारुदणाःसुदेष्याश्चचारुदेहश्चवीर्यवान् सृचारुश्चारुगुप्तश्चभद्रचारुस्तथाऽपरः ८ चारुचंद्रोविचारुश्च-
चारुश्चदशमोहरेः प्रद्युम्नप्रमुरवाजातारुक्मिण्यानावमाःपितुः ९ भानुःसुभानुःस्वभानुःप्रभानुभानुमांस्तथा चं-
द्रभानुर्बृहद्भानुरतिभानुस्तथाऽष्टमः १० श्रीभानुःप्रतिभानुश्चसत्यभामात्मजादश सांबःसुमित्रःपुरुजिच्छतजि-
च्चसहस्रजित् ११ विजयश्चित्रकेतुश्चवसुमान्द्रविडःक्रतुः जांबवत्याःसुताह्येतेसांबाद्याःपितृसंमताः १२ वीरश्चंद्रो-
ऽश्वसेनश्चचित्रगुर्वेगवान्वृषः आमःशंकुर्वसुःश्रीमान्कुंतिर्नाग्रजितेःसुताः १३ श्रुतःकविर्वृषोवीरःसुबाहुर्भद्र-
एकलः शांतिर्दर्शःपूर्णमासःकालिंघाःसौमकोऽवरः १४ प्रद्योषोगात्रवान्सिंहोबलःप्रबलऊर्ध्वगः माध्याःपुत्राम-
हाशक्तिःसहओजोऽपराजितः १५ वृकोहर्षोऽनिलोगृध्रोवर्धनोन्नादएवच महाशःपावनोवह्निर्मित्रविंदात्मजाः
क्षुधिः १६ संग्रामजिह्वहत्सेनःशूरःप्रहरणोऽरिजित् जयःसुभद्रोभद्रायावामआयुश्चसत्यकः १७ दीप्तिमांस्ता-
म्रतमाद्यारोहिण्यास्तनयाहरेः प्रद्युम्नाच्चानिरुद्धोऽभूदुक्मवत्यामहाबलः १८ पुत्र्यांतुरुक्मिणोराजन्नाम्नाभोज-
कटेपुरे एतेषांपुत्रपौत्राश्चबभूवुःकोटिशोचृप मातरःकृष्णाजातानांसहस्राणिचषोडश १९

द्याःसुताइति १४ माध्याःलक्ष्मणायाः १५ क्षुधिश्चदशमः एतेमित्रविंदात्मजाः १६ संग्रामजित्प्रमुरवाःसत्यकांताभद्रायाःसुताःशैव्यानामापि
सैवरोहिण्याःसुतानामुक्तिरन्यासामुपलक्ष्यणार्थम् १७ १८ एतेषामिति अन्येषामपिश्रीकृष्णपुत्राणांशतसंख्यस्त्रीषुपुत्राःपौत्राश्चकोटि-
शोबभूवुःतत्रहेतुत्वेनश्रीकृष्णपत्नीनांबाहुल्यमनुस्मारयति मातरःश्रीकृष्णजातानामिति चशब्देनाधिकाश्चेत्युक्तम् १९ ५१

यः कृष्णं हंतुरंधं प्रतीक्षते सकथं प्रादादिति वैवाहिकं विवाहनिमित्तम् २० रुक्मिणोऽभिप्रायं कथं जानीमदिति चेदत आह अनागतमिति अतींद्रियमस्मदादींद्रियागोचरम् विप्रकृष्टंदूरस्थम् व्यवहितंकुड्याद्यंतरितम् २१ तत्रोत्तरम् स्वयंवरे रुक्मवत्यावृतः सन् राज्ञो निर्जित्यजहारेति २२ यद्यपि श्रीकृष्णावमानितः तथाऽपि वैरमनुस्मरन् अपि व्यतरत् प्रादात् अन्वमेदतेत्यर्थः २३ सर्वासामपि एकैका कन्या तत्सर्वविवाहोपलक्षणार्थं ज्येष्ठकन्याविवाहमाह रुक्मिण्या इति २४ यौनं विवाहः तद्यौनमधर्मं जानन्निति द्विषदन्नं न भोक्तव्यं द्विषंतं नैव भोजयेदिति लोकवि

राजोवाच कथं रुक्म्यरिपुत्राय प्रादाद्दुहितरं युधि कृष्णो न परिभूतस्तं हंतुरंधं प्रतीक्षते एतदारव्याहिमे विद्व
न द्विषोर्वैवाहिकं मिथः २० अनागतमतीतं च वर्तमानमतींद्रियम् विप्रकृष्टं व्यवहितं सम्यक् पश्यंति योगिनः २१
श्रीशुक उवाच वृतः स्वयंवरे साक्षादनंगोऽग्युतस्तथा राज्ञः समेतान् निर्जित्यजहारैकरथो युधि २२ यद्यप्यनु
स्मरन् वैरं रुक्मीकृष्णावमानितः व्यतरद्वाग्निनेयाय सतां कुर्वन् स्वसः प्रियम् २३ रुक्मिण्यास्तनयां राजन्कृतवर्म
सुतो बली उपयेमे विशालाक्षीं कन्यां चारुमतीं किल २४ दौहित्रायानिरुद्धाय पौत्रीरुक्म्यददाद्धरे रोचनां बद्धवैरोऽ
पि स्वसः प्रियचिकीर्षया जानन्नधर्मं तद्यौनं स्नेहपाशानुबंधनः २५ तस्मिन् नभ्युदये राजन् रुक्मिणीरामकेशवौ पुरं
भोजकं तं जग्मुः सां वप्रद्युम्नकादयः २६ तस्मिन् निवृत्त उद्वाहे कालिं गप्रमुखान् रूपाः दृष्ट्वा स्तरुक्मिणं प्रोचुर्बलमस्यैर्वि
निर्जय २७ अनक्षौ ह्ययं राजन् नपित द्यसनं महत् इत्युक्तो बलमाहूय तेनाक्षैरुक्म्यदीव्यत २८ शतं सहस्रमयु
तं रामस्तत्राददेपणम् तंतुरुक्म्यजयत्तत्र कालिं गः प्राह स हृत् २९ दंतान् संदर्शयन्नुच्चैर्नामृष्यत्तद्दलायुधः ततो ल
क्षं रुक्म्यगृण्हात् ग्लहंतत्राजयद्दलः जितवानहमित्याह रुक्मीकैतवमाश्रितः ३० मत्पुनाक्षभितः श्रीमान् समुद्र इव
पर्वणि जात्याः रुणाः क्षोऽतिरुषान्यर्बुदं ग्लहमाददे ३१ तंचापि जितवान् रामो धर्मेण छलमाश्रितः रुक्मीजितं मया
त्रैमेव दंतु प्राशिका इति ३२ तदाऽब्रवीन्नभोवाणी बलैर्नैव जितो ग्लहः धर्मतो वचनेनैव रुक्मीवदति वैमृषा ३३ ता
मनाहत्य वैदर्भो दुष्टराजन्यचोदितः संकर्षणं परिहसन्वभाषे कालनोदितः ३४ रोधात् अस्वर्ग्यलोकविद्विषंधर्ममप्याचरे

नत्विति निषेधाच्चेत्यर्थः २५ २६ लोकविरुद्धाचरणफलं वक्तुमाह तस्मिन्निति २७ अदीव्यत कीदितवान् २८ २९ निष्काणालक्षं ग्ल
हं पणं कृतवान् कैतवं कपटम् ३० न्यर्बुदं दशकोटीः ग्लहं क्षभितो राम आददे ३१ छलमाश्रितो रुक्मी मया जितमित्याह ३२ ३३ ३४

३५ नृणांसंसदिमंगलसभायाम् ३६ ३७ ३८ ३९ सूर्ययानवोटयासिद्धाअखिलाअर्थाअभ्युदयशत्रुवधादयोयेषांते ४० इतिदशमेटीकाया
मेकषष्टितमोऽध्यायः ६१ द्वियुक्षष्टितमेप्रोक्तमनिरुद्धस्यरोधनम् कन्ययारममाणस्यबाणेनबहुबाहुना १ अनिरुद्धोद्वहेऽन्यस्मिन्बाणयादवसंयुगे
श्रीकृष्णःश्रीहरंजित्वाबाणबाहूनथाऽच्छिनत् २ १ २ ३ ४ पुराधिपंपुरपालकम् ५ ६ कामान्पूरयतीतिकामपूरः सचासावमरांधिपः कल्पत

नैवाक्षकोविदायूयंगोपालावनगोचराः अक्षोर्दीव्यंतिराजानोबाणैश्चनभवादृशाः ३५ रुक्मिणौवमधिक्षिप्तोराज
भिश्चोपहासितः क्रुद्धःपरिधमुद्यम्यजघ्नेतंनृणांसंसदि ३६ कलिंगराजंतरसागृहीत्वादशमेपदे दंतानपातयन्नु
द्धोयोऽहसद्विहृतैर्द्विजैः ३७ अन्येनिभिन्नबाहुरुशिरसोरुधिराक्षिताः राजानोदुहुवुर्भीताबलेनपरिधादिताः ३८
निहतेरुक्मिणिश्चालेनाब्रवीत्साध्वसाधुवा रुक्मिणीबलयोरजन्स्नेहभंगभयाद्धरिः ३९ ततोऽनिरुद्धसहसूर्य-
यावरंरथंसमारोप्यययुःकुशस्थलीम् रामादयोभोजकटादृशार्हाःसिद्धारिवलार्थामधुसूदनाश्रयाः ४० इतिश्री
भागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअनिरुद्धविवाहेरुक्मिवधोनामैकषष्टितमोऽध्यायः ६१ राजोवाच बाणस्य
तनयामूषामुपयमेयदूतमः तत्रयुद्धमभूद्द्वारंहरिशंकरयोर्महत एतत्सर्वमहायोगिन्समारव्यातुंत्वमर्हसि १
श्रीशुकउवाच बाणःपुत्रशतज्येष्ठोबलेरासीन्महात्मनः येनवामनरूपायहरयेऽदायिमेदिनी २ तस्यौरसःस
तोबाणःशिवभक्तिरतःसदा मान्योवदान्योधीमांश्चसत्यसंधोदृढव्रतः ३ शोणितारव्येपुरेरस्यसराज्यमकरोत्पुरा
तस्यशंभोःप्रसादेनकिंकराद्वतेऽमराः सहस्रबाहुर्वाद्येनतांडवेतोषयन्मृडम् ४ भगवान्सर्वभूतेशःशरण्योभ
क्तवत्सलः वरेणच्छंदयामाससतंवघ्रेपुराधिपम् ५ सएकदाहगिरिशंभोर्ध्वस्थंवीर्यदुर्मदः किरीटेनार्कवर्णेनसंस्पृ
शंस्तस्यदांबुजम् ६ नमस्येत्वांमहादेवलोकानांगुरुमीश्वरम् पुंसामपूर्णकामानांकामपूरामरांधिपम् ७ दोःसह
स्रंत्वयादत्तंपरंभारायमेभवत् त्रिलोक्यांप्रतियोद्धारंनलेभेत्वदत्तंसमम् ८ कंडुत्यानिभृतैर्दोर्भिर्धुंयुत्कादिगजानह
म् आद्यायांचूर्णयन्नदीन्भीतास्तेऽपिप्रदुदुवुः ९ तच्छ्रुत्वाभगवान्क्रुद्धःकेतुस्तैर्भज्यतेयदा त्वदपघ्नंभवेन्मृदसंयुगं
मत्समैनते १०

रुः तंत्वाम् ७ ८ हेआद्यनिभृतैर्भरितैःदोर्भिर्द्रींश्चूर्णयन् अयामगच्छम् ९ १० ५ ५ ५ ५ ५

स्ववीर्यस्य नशनं नाशनं केतुभंगं प्रतीक्षमाणः ११ श्रीमहेशादिष्टसंग्रामस्य प्रसंगमाह तस्योषेति प्राद्युम्निनाः निरुद्धेन तत्रापि स्वप्ने १२ तंकांत
मपश्यंतीसा उत्तस्थौ १३ ततः किं वृत्तं तदाह बाणस्येति १४ हस्तग्राहं भर्तारम् १५ १६ १७ १८ त्वया दृष्ट एषां मध्ये को वा भवेदिति देवादीन् यथा

इत्युक्तः कुमतिर्हृष्टः स्वगृहं प्राविशन्नृप प्रतीक्षन् गिरिशदेशं स्ववीर्यनशनं कुधीः ११ तस्योषा नाम दुहिता स्वप्ने प्राद्यु-
म्नि नारतिम् कन्याऽलभत कांतेन प्रागदृष्टश्रुतेन च १२ सा तत्र तमपश्यंती क्वासिकांतेति वादिनी सरवीनां मध्य उ-
त्तस्थौ विव्धला व्रीडिता भृशम् १३ बाणस्य मंत्री कुंभांडश्चित्रलेखा च तत्कृता सरव्यपृच्छत् सरवीमूषां कौतूहलस-
मन्विता १४ कंत्वं मृगयसे स भूः कीदृशं स्तेमनोरथः हस्तग्राहं न तेऽद्यापि राजपुत्र्युपलक्षये १५ ऊषो वाच
दृष्टः कश्चिन्नरः स्वप्ने श्यामः कमललोचनः पीतवासा हृद्वाहुर्योषिता हृदयंगमः १६ तमहं मृगये कांते पाययित्वा
धरं मधु क्वापियातः स्पृहयतीं क्षित्वा मां वृजिनार्णवे १७ चित्रलेखा वाच व्यसनं तेऽपकर्षामि त्रिलोक्या
यदि भाव्यते तमानेष्ये न रंयस्ते मनोहर्ता तमादिश १८ इत्युक्त्वा देवगंधर्वसिद्धचारणपन्नगान् दैत्यविद्याधरा
न्यक्षान् मनुजांश्च यथाऽलिरवत् १९ मनुजेषु च सा वृष्णीन् शूरमानकदुंदुभिम् व्यलिरवद्रामकृष्णौ च प्रद्युम्नं वीक्ष्य
लज्जिता २० अनिरुद्धं विलिरिव तं वीक्ष्योषा वाङ्मुरवीद्रिया सोऽसावसाविति प्राह स्मयमाना महीपते २१ चित्रले-
खा तमाज्ञाय पौत्रं कृष्णस्य योगिनी ययौ विहाय साराजन्दारकां कृष्णापालिताम् २२ तत्र सप्तैकपर्यं के प्राद्यु-
म्नि योगमास्थिता गृहीत्वा शोणितपुरं सरव्ये प्रियमदर्शयत् २३ सा च तं सन्दरवरं विलोक्य मुदितानना दुष्प्रेक्ष-
स्वगृहे पुंभीरे मे प्राद्युम्निना समम् २४ पसार्धवासः स्वगंधधूपदीपासनादिभिः पानभोजनभक्ष्यैश्च वाक्यैः शुश्रू-
षयाऽर्चितः २५ गूढः कन्यापुरं शश्वत्सृष्टस्नेहया तया नाहर्गणान्सबुबुधेऽऊषया पहतेंद्रियः २६ तां तथा यदुवीरे
ण भ्रज्यमानां हतव्रताम् हेतुभिर्लक्ष्यां चक्रुराप्रीतां दुरवच्छदैः २७ भटां आवेदयां चक्रुराजस्ते दुहितुर्वयम्
विचेष्टितं लक्षयामः कन्यायाः कुलदूषणम् २८ वत् परे अलिरवत् १९ प्रद्युम्नं लिरिव तं वीक्ष्य श्वशरोऽयमिति लज्जिता २० २१

२२ शोणितपुरं नीत्वा २३ पुंभिः दुष्प्रेक्षे प्रेक्षितुमशक्ये २४ सत्पराध्वैरमृत्यैर्वासः स्मगादिभिः शुश्रूषणपूर्वकमर्चितः सन् २५ तयाऽपह-
तेंद्रियोऽहर्गणादीन् दिनसमूहान् सबुबुधे २६ आप्रीतामतिहृष्टाम् दुःखच्छदैः छादयितुमशक्यैः २७ विचेष्टितं विरुद्धाचरणम् २८

अनपायिभिः अपायः अपसर्पणं प्रमादो वातद्रहितैः पाठांतरे दुष्टप्रेष्या सरवीयस्यास्तस्याः पुंभिर्दूषणं कुतो वेति न जानीम इत्यर्थः २९ ३० काय
स्यात्मनो देहाज्जातम् ३१ अभिनृम्णाया सर्वमंगलया तस्या अंगसंगेन स्तनकुंकुमं यस्यां स्त्रजितां बाह्वोर्मध्ये वक्षसि दधानम् मधुमल्लिकाः वसं
तर्भवामल्लिकाः तदाश्रिताम् तस्याग्र इत्यर्थः संधिः तस्या अग्र इत्यर्थः ३२ आततायिभिरुद्यतशस्त्रैः माधवोऽनिरुद्धः मोर्वे मुरुर्लोहविशेषस्त

अनपायिभिरस्माभिर्गुप्तायाश्च गृहे प्रभो कन्याया दूषणं पुंभिर्दुष्प्रेक्षायानविद्यहे २९ ततः प्रव्यथितो बाणो दुहितुः
श्रुतदूषणः त्वरितः कन्यकाऽगारं प्राप्तोऽद्राक्षीद्यद्दृष्टुम् ३० कामात्मजं तं भुवनैकसंदरं श्यामं पिशंगांबरमं बुजं
क्षणम् बृहदुजं कुंडलकुंतलत्विषास्मितावल्लोकेन च मंडिताननम् ३१ दीव्यंतमक्षौ प्रिययाऽभिनृम्णाया तदंगसं
गस्तनकुंकुमं स्त्रजम् बाह्वोर्दधानं मधुमल्लिकाश्रितां तस्याग्र आसीनमवेक्ष्य विस्मितः ३२ सतं प्रविष्टं वृत्तमातता
यिभिर्भटैरनीकैरवलोक्य माधवः उद्यम्य मोर्वे परिघं व्यवस्थितो यथाऽतको दंडधरो जिघांसया ३३ जिघृक्षया ता
न्परितः प्रसर्पतः शुनो यथा सूकरयूथपोऽहनत् ते ह न्यमाना भवनाद्विनिर्गतानि भिन्नमूर्द्धोरुभुजाः प्रदुडुवुः ३४
तं नागपाशैर्बलिनंदनो बलीघ्नं तं स्वसैन्यं कुपितो बबंधह ऊषाभृशं कोशविषादविद्वला बद्धनिशम्याश्च कलाक्ष्य
रौ दिधीत् ३५ इति श्रीभागवत दशमस्कंधे अनिरुद्धबंधो नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ श्रीशुक उवाच
अपश्यतां चानिरुद्धं तद्वंधूनां च भारत चत्वारो वार्षिकामासा व्यतीथुरनुशोचताम् १ नारदात्तदुपाकर्ण्य वार्तां ब
द्धस्य कर्म च प्रययुः शौणितपुरं वृष्णायः कृष्णा देवताः २ प्रद्युम्नो युयुधानश्च गदः सांबोऽथ सारणाः नंदोपनंदो भ
द्राद्यारामकृष्णानुवर्तिनः ३ अक्षौहिणीभिर्द्वादशभिः समैताः सर्वतो दिशम् कुरुधुर्बाणनगरं समंतात्सात्वतर्ष
भाः ४ भज्यमाना पुरोद्यानप्राकाराद्दालगोपुरम् प्रेक्षमाणो रुषाविष्टस्तुल्यसैन्योऽभिनिर्ययौ ५

निर्मितम् ३३ ३४ शो-

कविषादाभ्यां विद्वला अवशा अश्रूणां कलाबिंदवो ययोस्ते अक्षिणीयस्याः सा ३४ इति दशमे टीकायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ त्रि
शुक्लषष्टितमे चाथ बाणयादवसंगरे स्तुतिर्ज्वरेण रुद्रे बाणबाहुषिदोहरेः १ १ कर्मचयुद्धादिकम् २ रामकृष्णानुवर्तिन इति तोपुरतो निर्ग
तावित्यर्थः ३ सर्वतो दिशमित्यस्योत्तरेणान्वयः ४ भज्यमानानि पुरोद्यानानीति द्वंद्वैकवद्भावः अदालाः प्राकारादुपरितनान्युन्नतस्थानानि अ
भिनिर्ययौ बाणः ३

कृतः स्कंदः तत्सहितैः रामकृष्णाभ्यां युयुधे ६७ = ९१० ११ १२ प्रत्यस्त्राण्येवाह ब्रह्मास्त्रस्येति नैजं नारायणास्त्रम् १३ १४ शिरिवनामधूरेणावा

बाणार्थं भगवान् रुद्रः सस्रतैः प्रमथैर्वृतः आरुह्य नंदिवृषभं युयुधेरामकृष्णयोः ६ आसीत् स तु मुलं युद्धमद्भुतं रोम
हर्षणम् कृष्णशंकरयोरजन् प्रद्युम्नगुहयोरपि ७ कुंभांडकूपकर्णाभ्यां बलेन सहसं युगः सांवस्य बाणपुत्रे
ण बाणेन सहसा त्यक्तेः ८ ब्रह्मादयः सराधीशामुनयः सिद्धचारणाः गंधर्वाप्सरसो यक्षा विमानैर्द्रष्टुमागमन् ९
शंकरानुचरान् शौरिभूतप्रमथगुह्यकान् डाकिनीयांतुधानांश्च वेतालान्सविनायकान् १० प्रेतमातृपिशोचां
श्च कूष्माण्डान् ब्रह्मराक्षसान् द्रावयामास तीक्ष्णाग्रैः शरैः शार्ङ्गधनुश्च्युतैः ११ पृथग्विधानि प्रायुंक्तपिनाक्यस्त्रा-
णि शार्ङ्गिणे प्रत्यस्त्रैः शमयामास शार्ङ्गपाणि रविस्मितः १२ ब्रह्मास्त्रस्य च ब्रह्मास्त्रं वायव्यस्य च पार्वतम् आ-
ग्नेयस्य च पार्जन्यं नैजं पाशपतस्य च १३ मोहयित्वा तु गिरिशं जंभणास्त्रेण जंभितम् बाणस्य एतनां शौरिर्जघा-
नारि गदेषुभिः १४ स्कंदः प्रद्युम्नबाणो धैर्यमानः समंततः अस्त्रग्विमुंचन् गात्रेभ्यः शिरिवनाऽपाक्रमद्रणात्
१५ कुंभांडः कूपकर्णश्च पेततुर्मुसलार्दितो दुद्रुपुस्तदनीकानि हतनाथानि सर्वतः १६ विशीर्यमाणं स्वब-
लं दृष्ट्वा बाणोऽत्यमर्षणः कृष्णमभ्यद्रवत् संरव्यैरर्थी हित्वैव सात्यकिम् १७ धनूंष्या कृष्ययुगपद्वाणः पंच-
शतानि वै एकैकस्मिन् शरौ हौ हौ संदधेरण दुर्मदः १८ तानि चिच्छेद भगवान् धनूंषियुगपद्दरिः सारथिरथ-
मश्वान्श्च हत्वा शरवमपूरयत् १९ तन्माताकोटरानामनग्रा मुक्तशिरोरुहा पुरोवतस्थे कृष्णस्य पुत्रप्राणरि-
क्षया २० ततस्तिर्यङ्मुखो नग्रा मनिरीक्षन् गदाग्रजः बाणश्च तावद्दिरथश्छिन्नधन्वाऽविशत्युरम् २१ विद्रावि-
ते भूतगणोज्वरस्तत्र शिरास्त्रिपात् अभ्यपद्यत दाशार्हदहन्निव दिशो दश २२ अथ नारायणो देवस्तं दृष्ट्वा
व्यसृजज्ज्वरम् माहेश्वरो वैष्णवश्च युयुधातेज्वराबुधौ २३ माहेश्वरः समाक्रंदन् वैष्णवेन बलार्दितः अलब्ध्वा
भयमन्यत्र भीतो माहेश्वरो ज्वरः शरणार्थी हृषीकेशो तुष्टावप्रयतांजलिः २४

हनेन १५ तयोरनीकानि हतौ नाथौ येषां तानि

१६ १७ १८ १९ २० अनिरीक्षमाणस्तिर्यङ्मुखो बभूवेति २१ ज्वरस्तयोर्दुमभ्यधावदिति २२ श्रीनारायणः शीतज्वरमसृजत् माहेश्वरः समाक्रं-

दत्युयुधे २३ २४

आत्मानं परमशक्तिमंतं मन्यमानः श्रीकृष्णांतापयितुं प्रवृत्तः स्वयमेव तप्तः सन्तं परमेश्वरं ज्ञात्वा स्तवन्नमस्करोति नमामीति त्वात्मानं तश-
क्तिं नमामि कुतः परेषां ब्रह्मादीनामीशम् तत्र हेतुः सर्वात्मानं सर्वस्यात्मानं चेति धितारम् तत्कुतः केवलं शब्दम् ज्ञप्तिमात्रं चैतन्यघनम् तदेवं सर्व-
चेतयितृत्वेन परमेश्वरत्वमुक्तम् किंच विश्वसृष्ट्यादिहेतुत्वादपीत्याह विश्वोत्पत्तिरिति नन्वेवं भूतं ब्रह्मप्रसिद्धं नाहमिति तत्राह यत्तद्ब्रह्मेति
यद्ब्रह्मतदेवत्वमित्यर्थः किंतद्ब्रह्मेत्यत आह ब्रह्मलिंगं ब्रह्मणा वेदेन लिङ्ग्यते द्योत्यत इति तत्कुतः प्रशांतम् सर्वविक्रियारहितत्वात् न साक्षा-
द्वाच्यमिति भावः २५ किंच यावत्सविशेषं वस्तु तत्र वयं प्रभवामः त्वयितु सर्वविशेषातीतेन कस्यापि प्रपत्तत्वं किंतु त्वमेव सर्वप्रभुरिति ज्ञप्ति-
मात्रत्वं विवृण्वन्स्तौति काल इति कालः क्षोभकः कर्मनिमित्तम् तदेव फलाभिमुखमभिव्यक्तं दैवम् स्वभावः तत्संस्कारः जीवस्तद्वा न्द्रव्यं भूत-
सूक्ष्माणि क्षेत्रं शरीरम् प्राणः सूत्रम् आत्मा अहंकारः विकार एकादशो द्रव्याणि महाभूतानि चेति षोडशकः तत्संघातो लिङ्गदेह एतस्य च बीजं

ज्वर उवाच नमामित्वा नंतशक्तिं परेशं सर्वात्मानं केवलं ज्ञप्तिमात्रम् विश्वोत्पत्तिस्थानसंरोधहेतुं यत्त-
द्ब्रह्म ब्रह्मलिंगं प्रशांतम् २५ कालो दैवं कर्म जीवः स्वभावो द्रव्यं क्षेत्रं प्राण आत्मा विकारः तत्संघातो बीजरौ ह प्र-
वाहस्त्वन्मायैषा तन्निषेधं प्रपद्ये २६ नानाभावैर्लीलैर्बोपपन्नैर्देवान् साधून् लोकसेतून् बिभर्षि हंस्युन्मां गा-
न्रहिंसया वर्तमानान् जन्मैतत्तेभारहाराय भूमेः २७ तप्तोऽहं ते तेजसा दुःसहं शांतो ग्रेणात्युत्बलेन ज्वरेण
तावत्तापो देहिनां तेऽग्निमूलं नो सेवेरन्यावदाशांनुबद्धाः २८ श्रीभगवानुवाच त्रिशिरस्ते प्रसन्नोऽ-
स्मि व्येतु ते मज्ज्वराद्वयम् यो नो स्मरति संवादं तस्य त्वन्न भवेद्वयम् २९ रोहयत्प्रवाहः रोहोऽंशुरः देहाद्बीजरूपं कर्म ततोऽंशु-

रूपो देहः ततः पुनरेवमिति प्रवाहः एषा त्वन्माया तस्या निषेधः अपो होयस्मिन् तं त्वां निषेधावधिभूतं प्रपद्ये भज इति २६ ननु देवकी तन-
यस्य मेकथमेवं भूतत्वं तत्राह नानाभावैरिति सर्वोपाधिविनिर्मुक्त एव त्वं यथा लीलया स्वीकृतैर्मत्स्याद्यवतारैः देवान् बिभर्षि पालयसि तद-
र्थं लोकसेतून् वर्णाश्रमधर्मान् तदर्थं तदनुष्ठातृन् साधून् तदंगत्वेन उन्मार्गान् दैत्यादीन् हंसि संहरसि एवमेतदपि तव जन्मभूमेभारहरणाय
लीलावतारोऽयं न कस्यापि त्वं तनय इत्यर्थः २७ अतोऽज्ञानतस्त्वदभिभवे प्रवृत्तं मां तप्तं रक्षेत्याशयेनाह तप्तोऽहमिति ते तेजसा त्वत्सृष्टेन
ज्वरेण शांतो ग्रेणाशीतज्वरेण परसंतापकस्य युक्त एव ताप इति चेदत आह तावदिति सेवायां प्रवृत्तानामनुचित इति भावः २८ हे त्रिशिरः व्येतु
अपयातु मदाज्ञापालकः सन् सर्वविचर कासावाज्ञातामाह य इति नो आवयोऽमं संवादं यः स्मरेत् तस्य त्वत्त्वत्तः न भयं भवेत् त्वया भयं नो
त्यादनीयमित्यर्थः २९

३० ३१ ३२ ३३ भक्तदक्षिणार्थं श्रीरुद्रो भगवंतं स्तौति त्वंहीति अयमर्थः त्वाम ज्ञात्वा अयं युत्स्यत इति न चित्रं यतस्त्वं वाङ्मये ब्रह्मण्यपि गूढं ब्रह्म
अभिधाविषयत्वात् कुतः परं ज्योतिः ज्योतिषामपि प्रकाशकत्वादविषय इत्यर्थः कथं तर्हि प्रतीतिरत आह यमिति अमलात्मनां स्वतः प्रकाशस
इत्यर्थः ३४ आस्तांतावन्निर्गुणस्य तव ज्ञानं लीलयाऽधिष्ठितस्त्वया यो विराट् विग्रहः सोऽपि न ज्ञायते उदुंबरफलांतर्वर्तिमशकैरिवोदुंबरफ
लमित्याशयेन विराटरूपेण स्तौति द्वाभ्याम् नाभिरिति यस्य नभ आदयो नाभ्याद्यवयवाः स भवान् लोककल्पः पुरुष इत्युत्तरेणान्वयः
नभो यस्य नाभिः अग्निर्मुखम् अंबुरेतः द्यौः शीर्षम् आशादिशः श्रुतिः श्रवणोऽद्वयम् उर्वी अंघ्रिः चंद्रो मनः अर्को हृक् अहं श्रीशिवः आ-

इत्युक्तोऽच्युतमानस्य गतो माहेश्वरो ज्वरः बाणस्तरथमारूढः प्रागाद्योत्स्यन् जनार्दनम् ३० ततो बाहुसहस्रे
ण नाना युधधरोऽक्षरः सुमोच परमक्रुद्धो बाणांश्चक्रायुधेन प ३१ तस्यास्य तोऽस्त्राण्यसहस्रैश्चक्रेण क्षरनेमि
ना चिच्छेद भगवान् बाहून् शारवा इव वनस्पतेः ३२ बाहुषु च्छिद्यमानेषु बाणस्य भगवान् भवः भक्तानुक्प्युप
ग्रज्य चक्रायुधमभाषत ३३ श्रीरुद्र उवाच त्वं हि ब्रह्म परं ज्योतिर्गूढं ब्रह्मणि वाङ्मये यं पश्यं त्यम
लात्मान आकाशमिव केवलम् ३४ नाभिर्नभोऽग्निर्मुखम् अंबुरेतो द्यौः शीर्षमाशाः श्रुतिरंघ्रि रूर्वा चंद्रो मनो यस्य ह
र्गक आत्मा अहं समुद्रो जठरं भ्रजं दः ३५ रोमाणि यस्य औषधयोऽंबुवाहाः केशा विरिंच्यो धिषणा विसर्गः प्रजा
पतिर्हृदयं यस्य धर्मः सर्वे भवान् पुरुषो लोककल्पः ३६ तवावतारोऽयमकुंठधामन् धर्मस्य गुप्त्यै जगतो भवा
य वयं च सर्वे भवतां तु भाविता विभावयामो भुवनानि सप्त ३७

त्मा अहंकारः समुद्रो जठरम् इंद्रः सुजा बाहुः इंद्रादयो लोकपाला बाहव इत्यर्थः ३५ औषधयो रोमाणि यच्छब्दावृत्तिः स्पष्टतार्था अंबुवाहाः
केशाः विरिंच्यो धिषणा बुद्धिः प्रजापतिर्विसर्गो मेदम् धर्मो हृदयम् लोकैः कल्प्यते अवकल्प्यत इति लोककल्पः ३६ ननु प्रादेशिकशरीर
स्य कथं नभो नाभित्वादीत्यत आह तवेति हे अकुंठधामन् अप्रच्युतस्वरूपमवायाभ्युदयाय न केवलमेतावत् किंतु अस्मदनुग्रहार्थम्
पीत्याह वयं चेति सर्वे लोकपालाः त्वया पालिताः सप्तापि भवनानि पालयाम इति ३७ ५ ५ ५

ननु यदि विभावयितारो यूयं विभाव्यानि च भवनानि संति तर्हि कथमुक्तं त्वंहि ब्रह्मेति न हि ब्रह्मत्वे मम सजातीयविजातीयभेदः संभवतीत्यत आह त्वमिति ए
कः सजातीयभेदरहितः कुतः आद्यः पुरुषः पुराणाभवस्थात्रयवतामाद्यः प्रकृतिभूतपुरुषः कुतः तुरीयः शब्द इत्यर्थः तदपि कुतः स्वदृक् स्वप्रकाशज्ञा
नरूपः शुद्धादेव ह्युपाधियोगात् जीवा जायन्ते यथाऽग्नेः क्षुद्राविस्फुलिंगा व्युच्चरन्त्येव मेवास्मादात्मनः सर्व एव आत्मानो व्युच्चरन्तीति श्रुतेः अतः स
जातीयरहितः किंच अद्वितीयः विजातीयरहितोऽपि कुतः हेतुः सर्वस्य तथा स्वयं हेतुरहितश्चेति कथं तर्हि प्रतिशरीरं जीवभेदः प्रतीयतेऽत आ
ह प्रतीयमिति सर्वगुणप्रसिद्धौ सर्वविषयप्रकाशनाय ३८ तर्हि किमहमेवं संसारीत्युच्यते न हिन हीति सदृष्टांतमाह यथैवेति हे भूमन् स्वयाच्छा
ययामेघलक्षणया परदृष्ट्यापि हितः छादितोऽपि सूर्यः छायां मेघं च रूपाणि च मेघांतरितान् घटादीनपि संचकास्ति प्रकाशयति एवं गुणेनाहंकारे

त्वमेक आद्यः पुरुषो द्वितीयस्तुर्यस्त्वद्गद्येतुरहेतुरीशः प्रतीयसेऽथापि यथा विकारं स्वमायया सर्वगुणप्रसिद्धौ ३८
यथैव सूर्यः पिहितस्वच्छाया छायां च रूपाणि च संचकास्ति एवं गुणेनापि हितो गुणां स्वमात्मप्रदीपो गुणिनश्च
भूमन् ३९ यन्मायामोहितधियः पुत्रदारगृहादिषु उन्मज्जन्ति निमज्जन्ति प्रसक्ता वृजिनार्णवे ४० देवदत्तमिमं
लब्ध्वा नृलोकमजितेन्द्रियः यो नाद्रियेतत्त्वत्पादौ स शोच्योऽद्यात्मवंचकः ४१ यस्त्वां विसृजते मर्त्य आत्मानं प्रिय
मीश्वरम् विपर्ययेन्द्रियार्थार्थं विषमस्य मृतं त्यजन् ४२ अहं ब्रह्माऽथ विबुधा मुनयश्चामलाशयाः सर्वात्मना प्रप
न्नास्त्वामात्मानं प्रेष्ठमीश्वरम् ४३ तं त्वा जगत्स्थित्युदयांत हेतुं समं प्रशांतं स हृदा त्मदेवम् अनन्यमेकं जगदा
त्मकेतं भवापवर्गाय भजाम देवम् ४४

स्वकार्येण जीवावरकेण तद्दृष्ट्यापि हितोऽपि गुणात् सत्त्वादीनुपाधीनगुणिनश्च उपहितान् जीवा
नपि चकास्ति आत्मप्रदीपः स्वप्रकाशः अतः सर्वसाक्षिणस्तवनसंसार इत्यर्थः ३९ किंच मायाश्रयस्यान्यान्मोहयतस्तव कुतः संसृतिरित्याशयेना
ह यन्मायेति पुत्रादिषु प्रसक्ताः वृजिनार्णवे दुःखसागरे उन्मज्जन्ति देवादियोनिषु निमज्जन्ति स्थावरादिषु तदुक्तं वायवीये विपर्ययश्च भवति
ब्रह्मत्वस्थावरत्वयोरिति ४० एवं जीवेश्वरव्यवस्थानिरूप्य इदानीमभजन्तं निंदति द्वाभ्याम् देवेति देवेन त्वया कर्माध्यक्षेण दत्तं नृदेहमिमं ल
ब्ध्वाऽपीति ४१ शोच्यत्वे हेतुः यस्त्वामिति विपर्ययाः विपरीताः अनात्मप्रियाः मीश्वरा ये इन्द्रियार्थाः पुत्रादयस्तदर्थम् ४२ अहमन्ये च शब्दम
नसत्त्वामेव प्रसक्ता इत्याह अहमिति ४३ भगवतो भजनीयत्वे हेतून् च दंस्तद्भक्तिं प्रार्थयते तत्त्वेति समत्वे हेतुः प्रशांतमिति सत्सेव्यत्वमाह स हृदा
त्वदेवम् स हृदुद्धिप्रवर्तकत्वात् आत्मा च सर्वात्मकत्वात् एवं भूतं देवमीश्वरं त्वाम् न चान्यो भजनीयोऽस्तीत्याह अनन्यमेकं समाना समानजा
तीयरहितम् तत्कुतः जगतामात्मनां च केतमधिष्ठानं ४४

स्वयंभक्तिमाशास्यस्वभक्तस्याभीष्टमाशास्ते अयमिति दैत्यपतौ प्रद्वादे ४५ ४६ वैरोचनिर्बलिः मद्रक्तस्तत्कृतत्वादवध्यस्तावत् किंच
प्रद्वादायेति अन्ययोर्वंशः ४७ तर्हि किमित्येवं कृतं तत्राह दर्पोपशमनायेति ४८ अनुगृह्णाति चत्वार इति ४९ सहवध्वा ऊषयो ५० रुद्रानुमो
दित इति तदभिप्रेतस्यैव बाणभ्रजभंगस्य कृतत्वात् ५१ पौरादिभिरभ्युद्यतः अभिसुरवंमागत्य सत्कृतः ५२ ५३ इति दशमे टीकायां

अयं ममेष्टो दयितोऽनुवर्तामि याऽभयं दत्तममुष्य देव संपाद्यतां तद्भवतः प्रसादो यथाहिते दैत्यपतौ प्रसादः ४५
श्रीभगवानुवाच यदा त्वभगवंस्त्वन्नः करवामप्रियं तव भवतो यद्वा वसितं तन्मोसाऽवनुमोदितम् ४६
अवध्योऽयं ममाप्येष वैरोचनस्ततोऽस्तरः प्रद्वादाय वरोदत्तो न वध्यो मे तवान्वयः ४७ दर्पोपशमनायास्य प्रवृ
त्त्या बाहवो मया सूदितं च चलं भूरियञ्च भारायितं भुवः ४८ चत्वारोऽस्य भ्रजाः शिष्टा भविष्यं त्यज रामराः पा
र्षदमुरव्यो भवतो न कुतश्चिद्भयोऽस्तरः ४९ इति लब्ध्वा भयं कृष्णं प्रणम्य शिरसाऽस्तरः प्राद्युग्निं रथमारोप्य स
वध्वासमुपानयत् ५० अक्षौहिण्यापरिवृतं सत्वासः समलंकृतम् सपत्नीकं पुरस्कृत्य ययौरुद्रानुमोदितः ५१
स्वराजधानीं समलंकृतां ध्वजैः सतोरणैरुक्षितमार्गं चत्वराम् विवेश शंखानकदं दुभिः स्वनैरभ्युद्यतः पौरसह
द्विजातिभिः ५२ य एवं कृष्णा विजयं शंकरेण च संयुगम् संस्मरेत्प्रातरुत्थाय न तस्य स्यात्पराजयः ५३ इ
ति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६२ श्रीशुक उवाच एकदोषवनं राजन् ज
गुर्यदु कुमारकाः विहर्तुं सां वप्रद्युम्नचारुभानुगदादयः १ क्रीडित्वा सचिरं तत्र विचिन्वंतः पिपासिताः जलं
निरुदके कूपे ददृशुः सत्वं मद्रुतम् २ कृकलासंगिरिनिभं वीक्ष्य विस्मितमानसाः तस्य चोद्दरणं यत्नं चक्रुस्ते क
पयान्विताः ३ चर्मजैस्तां त वैः पाशैर्बध्वा पतितमर्भकाः नाशकुवन्समुद्धर्तुं कृष्णाया चरव्युरुत्सकाः ४ तत्राग
त्यारविंदाक्षो भगवान्निश्वभावनः वीक्ष्योज्जहार वामेन तं करेण सलीलया ५

त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ चतुःषष्टितमेकृष्णो

नृगं शापादमोचयत् ब्रह्मस्वहारिदोषोक्त्याराजो हृत्मान शिष्ययत् १ विभूतिभाग्यभोगादिमदोन्मदमनोरथान् अन्वशासद्यदून्कृष्णो नृगो
द्धारप्रसंगतः २ १ पिपासिताः तृषिता जलं विचिन्वंतः सत्वं जीवम् २ तं च कृकलासं वीक्ष्य ३ चर्मजैः चर्ममयैः पाशैः तां तं वैस्तंतु मयैश्च ४ ५

संतप्तचामीकरं सवर्णं तद्वद्वर्णो यस्य सः अद्भुता अलंकारांबरस्त्रजो यस्य सः स्वर्गी देवो बभूवेति ६ ७ यत् यदि ह्यसंयोग्यम् ८ ९ यदि ते कर्णं
मस्पृशामिति असंदेहे संदेहवचनं यदि वेदाः प्रमाणं स्युरिति वत् कर्णपथं नूनं प्राप्तः स्यामित्यर्थः १० किंच किञ्चिति सर्वेषां भूतानां मात्मनो बु
द्धेः साक्षिणस्ते अविदितं किं नुन किंचित् ११ १२ १३ ऋतव्रतेभ्यः अदंभाचारेभ्यः तपसाश्रुताः प्रख्याताश्च ते ब्रह्मणिवदान्या अत्कदा

स उत्तमश्लोककराभिर्मृष्टो विहाय सद्यः कृकलासरूपम् संतप्तचामीकरचारुवर्णः स्वर्ग्यद्भुतालंकरणांबरस्त्रक ६
पप्रच्छ विद्वानपि तन्निदानं जनेषु विख्यापयितुं मुकुंदः कस्त्वं महाभाग वरेण्यरूपो देवो त्तमं त्वांगणयामि चूनम् ७
दशामिमां वाकतमेन कर्मणा संप्रापितोऽस्य तदहः स भद्र आत्मानमारव्याहि विवित्सतां नो यन्मन्यसे नः क्षमम
ब्रवन्तुम् ८ श्रीशुक उवाच इति स्मर राजा संपृष्टः कृष्णो नानंतमूर्तिना माधवं प्रणिपत्या ह किरीटेनार्क
वर्चसा ९ नृग उवाच नृगो नाम नरेन्द्रोऽहमिदं वाकुतनयः प्रभो दानिष्कारव्यायमानेषु यदि ते कर्णमस्पृ
शम् १० किं नु ते विदितं नाथ सर्वं भूतात्मसाक्षिणः कालेना व्याहृतदृशो वक्ष्येऽथापि तवाज्ञया ११ यावंत्यः सि
कताभूमे र्यावंत्यो दिवितारकाः यावंत्यो वर्षधाराश्च तावती रददं स्मगाः १२ पयस्विनी स्तरुणीः शीलरूपगुणो
पपन्नाः कपिला हेमशृंगीः न्यायार्जिता रूप्यरवुराः सवत्सा दुकूलमालाभरणा ददावहम् १३ स्वलंकृतेभ्यो गु
णशीलवद्भ्यः सीदं कुटुंबेभ्य ऋतव्रतेभ्यः तपःश्रुतब्रह्मवदान्यसद्भ्यः प्रादां युवभ्यो द्विजपुंगवेभ्यः १४ गोभूहिर
ण्यायतनाश्वहस्तिनः कन्याः सदासी स्तिलरूप्यशय्याः वासांसिरत्नानि परिच्छदान् रथानि षं च यज्ञैश्चरितं
च पूर्तम् १५ कस्यचिद्विजमुरव्यस्य भ्रष्टागौर्ममगोधने संपृक्ता विदुषा सा च मया दत्ता द्विजातये १६ तां नीय-
मानो तत्स्वामी दृष्ट्वा वाचममेतितम् ममेति प्रतिग्राह्या ह नृगो मे दत्तवानिति १७ विप्रो विवदमानो मामूचतुः
स्वार्थसाधकौ भवान् दाताऽहर्त्तेति तच्छ्रुत्वा मे भवद्भूमः १८

राः अध्यापनशीलाश्च ते संतश्च तेभ्यः १४ पूर्ते वापी कृपादि च

रितम् १५ एवं वर्तमानस्य मम संकटं किंचिदापन्नं शृण्वित्याह कस्यचिदिति द्विजमुरव्यस्य प्रतिग्रहनिवृत्तस्य संपृक्ता मिलिता अविदुषा
ब्राह्मणस्येयमित्यज्ञानता १६ १७ प्रतिग्राहिणोक्तं दातेति स्वामिनोक्तं मपहर्त्तेति अभवद्भूमः व्याकुलो भवमित्यर्थः १८ ५

तदा उभावपि प्रत्येकमनुनीतो प्रार्थितौ कथं तदाह गवामितिसार्धेन १९ २० अपरः प्रतिग्राही दुराग्रहो यत्तदसंत्वयोक्तमन्यदपि गवामयुतं यदि तदपीमां विहायनेच्छामीत्युक्ता गान्ध्याय वित्यर्थः ११ एतस्मिन्नंतर इति इतः पूर्वपापाभावान्नेतुमसमर्थ इति भावः २२ उताही इत्येकं पदम् अथवा पूर्वं शशभमिति यमस्य स्वस्य वा वाक्यम् पश्ये पश्यामि २३ हे देव यमपूर्वमशभभंज इति मयोक्ते सयमः पतेति प्राह २४ २५ दुर्यटेन श्रीकृष्णदर्शने न विस्मितः सन्नात्मनो भाग्यमभिनंदति सत्वमिति हे विभो सत्वं मम अक्षिपथः लोचनगोचरः सन् कथं साक्षात्प्रत्यक्षोऽसीत्यर्थः किमत्राश्चर्यं तदाह परः आत्मा अतएव योगेश्वरैरपिश्रुतिदृशा उपनिषच्चक्षुषा अमले हृदि विभाव्यश्चित्यः अतो अयोक्षजः अक्षजमैन्द्रियकं ज्ञानं तत् अधः अर्वागेव यस्मात्सः यस्येह भवापवर्गो भवेत्तस्य भवाननुदृश्यः स्यात् उरुव्यसनेन ह्यकलासंभवदुःखेनांधबुद्धेस्तममैतच्चित्रमित्यर्थः २६ उद्विक्त

अनुनीतावुभौ विप्रौ धर्मकच्छुगतेन वै गवां लक्षं प्रकृष्टानां दास्याम्येषा प्रदीयताम् १९ भवंतावनुगृणहीतां किंकस्या विजानतः समुद्धरतमां कच्छात्पतंतं निरयेऽश्वौ २० नाहं प्रतीच्छे वै राजन्नित्युक्ता स्वाम्यपाक्रमत् नान्यद्गवामप्ययुतमिच्छामीत्यपरो ययौ २१ एतस्मिन्नंतरे याम्यैर्दूतैर्नीतो यमक्षयम् यमेन पृष्टस्तत्राहं देव देव जगत्ते २२ पूर्वत्वमशभं भुंक्षे उता हीनं पतेशभम् नांतं दानस्य धर्मस्य पश्ये लोकस्य भास्वतः २३ पूर्वदेवा शभं भंज इति प्राह पतेति सः तावदद्राक्षमात्मानं कृकलासं पतन्प्रभो २४ ब्रह्मण्यस्य वदान्यस्य तव दासस्य केशव स्मृतिर्नाद्यापि विध्वस्ता भवत्सं दर्शनार्थिनः २५ सत्वं कथं मम विभोऽक्षिपथः परात्मा योगेश्वरैः श्रुतिदृशाऽमलहृदि भाव्यः साक्षादयोक्षज उरुव्यसनांधबुद्धेः स्यान्मेऽनुदृश्य इह यस्य भवाऽपवर्गः २६ देव देव जगन्नाथ गोविंद पुरुषोत्तम नारायण हृषीकेश पुण्यश्लोकाच्युता व्यय २७ अनुजानीहि मां कृष्ण यांतं देव गतिं प्रभो यत्र क्वापि सतश्चेतो भूयान्मे त्वत्पादास्पदम् २८ नमस्ते सर्वभावाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये कृष्णाय वासुदेवाय योगानां पतये नमः २९ भक्तिर्बहुधा संबोधयन्नाह

देव देवेति २७ अनुज्ञापयति अनुजानीहीति देवलोकेऽपि सतः वर्तमानस्यात्मनो मनसः सन्निधिं प्रार्थयते यत्र क्वापीति त्वत्पादमास्पदं विषयो यस्य तथा भूतं भूयादिति २८ यास्यन्नमस्यति नम इति सर्वभावाय सर्वस्य भावो जन्मयेन तस्मै ब्रह्मणे कर्तृत्वेऽप्यविकाराय कुतः अनंतशक्तये अनंता मायारव्याशक्तिर्यस्य तस्मै वासुदेवाय सर्वभूताश्रयायेत्युपादानत्वमुक्तम् श्रीकृष्णाय सदानंदरूपायेति पुरुषार्थत्वमुक्तम् कृषिर्भूवाचकः शब्दोऽणश्च निर्वृतिवाचकः तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयत इति स्मृतेः किंच योगानामिष्टापूर्तादिकर्मणां पतये फलदात्रे अयं भावः एवं भूतं तं विहाय गंतुमनिच्छुरपि गमिष्यामि त्वत्तत्कर्मफलभोगार्थेति

३० ३१ मनागीषदपिभक्तं सत् अग्नेः अग्निसदृशस्य ते जीयसः अति ते जस्विनोऽपि दुर्जरम् ३२ ३३ किंच विषादपि योरमित्याह हिनस्तीति सं
सर्गेण भारकत्वादग्नि तुल्यता स्यात् तदपि नेत्याह वद्विरिति अपि च समूलमिति वद्विर्मूलान्यवशेषयति ब्रह्मस्वलक्षणारणिजः पापपावकस्तकु
लंतदपि समूलमिति ३४ दुरनुज्ञातं यथावदनुज्ञातं त्रिपुरुषं कुलं स्वयंपुत्रं पौत्रं च प्रसह्य हवात्बलात् राजाद्याश्रयात् ३५ राजाद्याश्रयतः

इत्युक्त्वा तं परिब्रज्य पादौ स्पृष्ट्वा स्वमौलिना अनुज्ञातो विमानाग्न्यमारुह्य श्रयतां नृणाम् ३० कृष्णः परिजनं प्राह
भगवान् देवकीकृतः ब्रह्मण्यदेवो धर्मात्साराज न्याननु शिक्षयन् ३१ दुर्जरं बत ब्रह्मस्वभक्तमग्नेर्मनागपि ते जीय
सोऽपि किमुतराज्ञामीश्वरमानिनाम् ३२ नाहं हलाहलं मन्ये विषयस्य प्रतिक्रिया ब्रह्मस्वंहि विषं प्रोक्तं नास्य प्रति
विधिर्भुवि ३३ हिनस्ति विषमचारं वद्विरद्विः प्रशाम्यति कुलं समूलं दहति ब्रह्मस्वारणिपावकः ३४ ब्रह्मस्वं दुरनु
ज्ञातं मुक्तं हति त्रिपुरुषम् प्रसह्य तु बलाद्भुक्तं दशपूर्वांश्च दशपरांश्च ३५ राजानो राजलक्ष्याः धानात्मपातं विचक्षते
निरयं येऽभिमन्यंते ब्रह्मस्वं साधु बालिशाः ३६ गृण्हंति यावतः पांस्तून् क्रंदता मश्रु बिंदवः विप्राणां हतवृत्तीनां व
दान्यानां कुटुंबिनाम् ३७ राजानो राजकुल्याश्च तावतोऽब्दान् निरंकुशाः कुंभीपाकेषु पच्यते ब्रह्मदायापहारिणः
३८ स्वदत्तां परदत्तां वा ब्रह्मवृत्तिं हरेच्चयः षष्टिवर्षसहस्राणि विष्टायां जायते कृमिः ३९ न मे ब्रह्म धनं भूयाद्यद्
ह्वाऽत्यायुषो नृपाः पराजिताश्च्युताराज्या इव त्र्युहं जिह्वोऽहयः ४० विप्रं कृतागसमपि नैव इह्यत मामकाः घ्नंतं
बहुशपंतं वानमस्कुरुत नित्यशः ४१ यथा हं प्रणमे विप्राननु कालं समाहितः तथानमतयूयं च योऽन्यथामेसदं
डभाक् ४२ ब्राह्मणार्थो ह्यपहतो हतारि पातयत्यधः अजानंतमपि त्वेन नृगं ब्राह्मणगौरिव ४३ एवं विश्राव्य
भगवान् मुकुंदो द्वारकौकसः पावनः सर्वलोकानां विवेश निजमंदिरम् ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे द
शमस्कंधे नृगोपारव्यानं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४

अज्ञाः आत्मपातं न विचक्षत इति ३६ अपि च गृण्हंतोति ३७ ३८ गृह्णा अभिकांक्ष्य ४० ४१ प्रणमेन मामि ४२ न केवलमर्थवादवि
भीषिकेयं किंतु प्रत्यक्षमित्याह ब्राह्मणार्थ इति ४३ ४४ इति दशमे टीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४ ७ ७

पंचषष्टितमेरामश्चक्रेगोकुलमागतः रममाणस्तुगोपीभिः कालिंघाः कर्षणंमदात् १ रामस्यचरितंचित्रंकालिंघाकर्षणादियत् पौंड्रकांतादि
कृष्णास्थपृथगुक्तमतः परम् २ १ आशीर्भिरभिनंदितोबभूव २ तदाहचिरमिति ३ गोपवृद्धांश्चविधिवदभिवंदयविष्टैरभिवंदितोबभूवेत्य
र्थः अपिचयथावयदिति ४ तेसर्वेस्वेषुयादवेषुतंराममनामयमारोग्यंप्रपद्युः ५ तेचतेनपृष्टादिति कृष्णोऽकृष्णाप्राप्त्यर्थेसंन्यस्तारिवलराधसः

श्रीशुकउवाच बलभद्रः कुरुश्रेष्ठभगवान् रथमास्थितः सुहृद्दिदृक्षुरुत्कंठः प्रययौ नंदगोकुलम् १ परिष्व
क्तश्चिरोत्कंठैर्गोपैर्गोपीभिरेवच रामोऽभिवाद्यपितरावाशीर्भिरभिनंदितः २ चिरंनः पाहिदाशाहंसानुजोजग
दीश्वरः इत्यारोप्यांकमालिङ्ग्यनेत्रैः सिषिचतुर्जलैः ३ गोपवृद्धांश्चविधिवदभिवंदितः यथावयथयथा
सरव्यंयथासंबंधमात्मनः ४ समुपेत्याथगोपालान्हास्यहस्तग्रहादिभिः विश्रान्तंरुक्ममासीनंप्रपद्युः पर्युपाग
ताः ५ पृष्टाश्चानामयंस्वेषुप्रेमगद्गदयागिरा कृष्णोऽकमलपत्राक्षेसंन्यस्तारिवलराधसः ६ कच्चिन्मौबांधवारा
मसर्वेकुशलमासते कच्चित्स्मरथनोरामयूयंदारसुतान्विताः ७ दिदृष्याकंसोहतः पापोदिदृश्यामुक्ताः सुहृज्ज
नाः निहत्यनिर्जित्यरिपून्दिदृष्यादुर्गंसमाश्रिताः ८ गोप्योहसंत्यः पप्रच्छुरामसंदर्शनाहताः कच्चिदास्तेसरवंकृ
ष्णाः पुरस्त्रीजनवल्लभाः ९ कच्चित्स्मरतिवाबंधून्पितरंमातरंचसः अप्यसौमातरंद्रष्टुंसहृदप्यागमिष्यति
अपिवास्मरतेस्माकमनुसेवांमहाभुजः १० मातरं पितरंभ्रातृन्पतीन्पुत्रान्स्वसूरपि यदर्थेजहिमदाशाहं दुस्त्य
जान्स्वजनान्प्रभो ११ तानः सद्यः परित्यज्यगतः संचिन्मौहृदः कथंनुतादृशंस्त्रीभिर्नश्नीयेतभाषितम्
१२ कथंनुगृणहंत्यनवस्थितात्मनोवाचः कृतघ्नस्यबुधाः पुरस्त्रियः गृणहंतिवैचित्रकथस्यसंदरस्मितावल्लोको-
च्छसितरश्मरातुराः १३ किंनस्तत्कथयागोप्याः कथाः कथयताऽपराः यात्यस्माभिर्विनाकालोयदितस्यतथैव नः

१४

त्यक्तसर्वविषयाः ६७ ८ रामस्यसंदर्शनेनआहताः सादराः ९ १० ११ तर्हितद्रुमनेयुष्माभिः प्रतिबंधः किंनकृतः तद्वाक्यविश्वासात्इतिचेत्
ननुविश्वासः किमिति कृतः तत्राहुः कथंन्विति वक्तृबहुत्वान्नानाविधानिवाक्यानि १२ तत्रान्याऊचुः कथंनुगृणहंतीति अन्याऊचुः गृ
णहंतिवाइति चित्रकथस्यचित्रकथाकथनकोविदस्य किंच संदरंस्मितंयस्मिन्तेनावलोकनेनउच्छसितः क्षुभितोयः स्मरस्तेनातुराः १३
अन्याऊचुः किंन इतिकालस्तावत्तस्यचास्माकंचयात्येवकिंतुतस्यसरवेन अस्माकंतुदुःखेनेत्येतावानेवविशेषइतिध्वनितम् १४

१५ नानाविधेषु नुनयेषु कोविदः १६ मधुं चैवं माधवं वैशाखम् गोपीनारतिमिति श्रीकृष्णक्रीडासमयेऽनुसन्नानामतिबालानामन्यासामित्य-
भियुक्तप्रसिद्धिः १७ पूर्णचंद्रस्य कलाभिर्मरीचिभिरामृष्टे उज्ज्वले कौमुदीगंधवायुना कुमुदतीनां गंधवातेन सेविते यद्वा कौमुदीशब्देन तद्विक-
सितानि कुमुदानि लक्ष्यन्ते कुमुदगंधवातेनेत्यर्थः १८ वारुणी सधयारा होतृसन्नामदिरा १९ २० स्त्रीबोत्तमः २१ स्वेद एव प्रालेयं हिमं तेन भूषितम्
२२ मत्तोऽयमित्यनादृत्या नागतामापगां नदीम् २३ आहुता आहूता यद्यस्मान्नागच्छसितस्मान्नेष्वेगमयिष्यामि २४ चकिता कंपिता २५ ए

इति प्रहसितं शौरेर्जल्पितं चारुवीक्षितम् गतिं प्रेमपरिष्वंगं स्मरं त्योरुरुदुःस्त्रियः १५ संकर्षणस्ताः कृष्णस्य
संदेशैर्हृदयंगमैः सांत्वयामास भगवान् नानाऽनुनयकोविदः १६ होमासौ तत्र चावात्सीन् मधुं माधवं मेव च रामः
क्षपास भगवान् गोपीनारतिमा वहन् १७ पूर्णचंद्रकलासृष्टे कौमुदीगंधवायुना यमुनोपवने रेमे सेविते स्त्रीगणै-
र्हतः १८ वरुणप्रेषिता देवी वारुणी वृक्षकोटरात् पतन्ती तद्वनं सर्वस्वगंधेनाध्यवासयत् १९ तंगंधं मधुधाराया
वायुनोपहतं बलः आघ्रायोपगतस्तत्र ललनाभिः समंपपौ २० उपगीयमानचरितो वनिताभिर्हलायुधैः व-
नेषु व्यचरत् स्त्रीबोमदविह्वललोचनः २१ स्वर्ग्येककुंडलो मत्तो वै जयं त्याचमालया विभ्रत्स्मितसुरवांभोजं
स्वेदप्रालेयभूषितम् २२ स आजुहावयमुनां जलक्रीडार्थमीश्वरः निजं वाक्यमनादृत्य मत्त इत्यापगां बलः अ-
नागतां हलाग्रेण कुपितो विचकर्षह २३ पापैस्त्वं मामवज्ञाय यन्नायासिमया हुता नेष्ये त्वां त्वांगलाग्रेण शतधा-
कामचारिणीम् २४ एवं निर्भर्त्सितो भीताय मुनाय दुर्नंदनम् उवाच चकिता वाचं पतिता पादयोर्नृप २५ रामरा-
ममहाबाहो न जानेतव विक्रमम् यस्यैकांशेन विधृता जगती जगतः पते २६ परं भावं भगवतो भगवान् मामजान-
तीम् मोक्तुमर्हति विश्वात्मन् प्रपन्नां भक्तवत्सल २७ ततो व्यमुच्य मुनां याचितो भगवान् बलः विजगाह ज-
लं स्त्रीभिः करेणुभिरिव भराद् २८ कामविहृत्य सलिलादुत्तीर्णा यासितां बरे भूषणानि महार्हाणि ददौ कांतिः

शुभांस्त्रजम् २९ कांशेन शेषारव्येन २६ २७ विजगाह अवगाहनं कृतवान् २८ उत्तीर्णा यनिर्गता य असितां बरादीनि कांतिर्ददौ कां

तिर्लक्ष्मीः यथोक्तं वैष्णवे वरुणप्रहिता चास्मै मालामम्लानपंकजाम् समुद्राभेतथा वस्त्रे नीले लक्ष्मीरयच्छतेति हरिवंशे च बलं प्रतिलक्ष्मी-
वाक्यम् जातरूपमयं चैकं कुंडलं वज्रभूषणम् आदिपद्यं च पद्याख्यं दिव्यश्रवणभूषणम् देवेमां प्रतिगृणहीष पौराणीं भूषणक्रियामित्यादि २९

वसित्वापरिधाय आमुच्यकंठेनिधायचंदनादिभिरालिप्तः ३० ३१ एकेवएकैवनिशायथातथामाधुर्यैः विलासैः ३२ इतिदशमेटीकायांपंच
षष्टितमोऽध्यायः ६५ षट्सुकषष्टितमेकाशींगत्वाहनृपौडुकंहरिः तन्मित्रं चततो वृत्तंरुदक्षिणवधादिकम् १ १ प्रस्तोभितः प्रोत्साहितः
स्तत्याबालैरज्ञैः २ बालकृतो नृपः बालैर्नृपत्वेनक्रीडायांपरिकल्पितः ३ ४ ५ ६ ७ हेमूढउत्स्रक्ष्येत्वयिप्रक्षेप्यामि यैः सहत्वमेवंविकल्पसेते

वसित्वावासुसीनीलेमालामामुच्यकांचनीम् रेजेस्वलंकृतोलिप्तोमाहेंद्रइववारणः ३० अद्यापिदृश्यतेराजनृप
मुनाकृष्टवर्त्मना बलस्यानंतवीर्यस्यवीर्यं सूचयतीवहि ३१ एवंसर्वा निशायाताएकेवरमतोव्रजे रामस्याक्षि
प्तचित्तस्यमाधुर्यैर्व्रजयोषिताम् ३२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेबलदेवविजयेयमुनाकर्षणं
नामपंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ श्रीशुकउवाच नंदव्रजंगतेरामेकसुखाधिपतिर्नृप वासुदेवोऽहमित्य
ज्ञोदूतंकृष्णायप्राहिणोत् १ त्वंवासुदेवोभगवानवतीर्णोजगत्पतिः इतिप्रस्तोभितोबालैर्मनआत्मानमच्युतम् २
दूतंचप्राहिणोन्मंदःकृष्णायत्यक्तवर्त्मने द्वारकायांयथाबालो नृपोबालकृतोबुधः ३ दूतस्तद्वारकामेत्यसभाया-
मौस्थितंप्रभुम् कृष्णंकमलपत्राक्षंराजसंदेशमब्रवीत् ४ वासुदेवोऽवतीर्णोहमेकएवनचापरः प्रभूतानामनुकं
पार्थेत्वंतुमिथ्याऽभिधांत्यज ५ यानित्वमस्मच्चिद्भानिमौढ्याद्विभर्षिसात्वत त्यक्तैहिमांस्वंशरणंनोचेद्देहि
ममाहवम् ६ श्रीशुकउवाच कथनेतदुपाकर्ष्येपौडुकस्यात्यमेधसः उग्रसेनादयः सभ्याउच्चैर्ज
हस्तदा ७ उवाचदूतंभगवान्परिहासकथामनु उत्स्रक्ष्येमूढचिद्भानियैस्त्वमेवंविकल्पसे ८ सुरवंतदपि
धायाज्ञकंकर्गधवदैर्हितः शायिष्यसेहतस्तत्रभविताशरणंशुनाम् ९ इतिदूतस्तदाक्षेपंस्वामिनेसर्वमाहरत्
कृष्णोऽपिरथमास्थायकाशीमुपजगामह १० पौंड्रकोऽपितदुद्योगमुपलभ्यमेहारथः अक्षौहिणीभ्यांसंयुक्तो
निश्वक्रामपुरादूतम् ११ तस्यकाशीपतिर्मित्रं पार्णिग्राहोऽन्वयान् नृप अक्षौहिणीभिस्तिस्त्रभिरपश्यत्पौंड्रकंह
रिः १२

षपीत्यर्थः यद्वा यैः कृत्रिमैः सुदर्शनादिभिस्त्वमेवंश्लाघसेतान्युत्स्रक्ष्येत्याजयिष्यामीत्यर्थः ८ मांशरणमेहीत्यस्योत्तरम् मुखमि-
ति वटाः कंकादिवस्यस्यविशेषाः तत्रतदाशक्तंशरणमाश्रयोभवितासि ९ काशीमिति पौंड्रकस्यापितदामित्रपुरेऽवस्थानात् १० ११
पार्णिग्राहः पृष्ठतोरक्षकः १२

१३ गरुडः कृत्रिमो ध्वजे यस्य तम् अमूल्यो अनर्घ्यो मौलिराभरणं यस्य तम् १४ १५ १६ गजस्य दन्तादिचतुरंगबलमर्दितवान् पृथक् प्रजाः चतुर्विधं भूतग्रामं यथायुगांतामिरिति १७ आयोधनं रणस्थानम् अरिणा चक्रेण चित्तमाकीर्णम् आक्रीडनमिव कल्यांते रुद्रस्य क्रीडास्थानम्

शंखवार्यसिगदाशार्ङ्गश्रीवत्साद्युपलक्षितम् विभ्राणं कौस्तुभमणिं वनमालाविभूषितम् १३ कौशेयवाससीर्षा
तेवसानं गरुडध्वजम् अमूल्यमौल्याभरणं स्फुरन्मकरकुण्डलम् १४ दृष्ट्वा तमात्मनस्तत्त्ववेषं कृत्रिममास्थितम् य
थानतरंगगतं विजहास भृशं हरिः १५ शूलैर्गदाभिः परिधैः शक्त्युष्टिप्रासतो मरैः असिभिः पट्टिषौर्वाणैः प्राहरन्तर
यो हरिम् १६ कृष्णस्तुतयौ ङ्ककाशिराजयोर्वलंगजस्य दनवाजिपत्तिमत् गदासिचक्रेषु भिरादयद्भयं यथायुगांते
हुतभुक् पृथक् प्रजाः १७ आयोधनं तद्रथवाजिकुंजरद्विपह्वरोऽष्टैरिणाऽवरवंडितैः वभौ चित्तं मोदवहं मनस्वि
नामा क्रीडनं भूतपतेरिवोत्बणम् १८ अथाह पौण्ड्रकं शौरिर्भो भो पौण्ड्रकयद्भवान् दूतवाक्येन मामाह तान्यस्त्रा
ण्युत्सृजामिते १९ त्याजयिष्ये भिधानं मे यत्त्वया जम्बाधृतम् व्रजामिशरणं ते दद्यदि नेच्छामि संयुगम् २० इ
ति क्षिप्त्वा शितैर्वाणैर्विरथीकृत्य पौण्ड्रकम् शिरोऽवृश्च द्रथागेन वज्रेणोद्रोयथागिरेः २१ तथा काशीपतेः कायाच्छि
रउत्कृत्य पत्रिभिः न्यपातयत् काशिपुर्वापद्य कोशमिवानिलः २२ एवं मत्सरिणं हत्वा पौण्ड्रकं ससरवं हरिः द्वारका
माविशत्सिद्धैर्गीयमानकथाऽमृतः २३ स नित्यं भगवद्भानप्रध्वस्तारिव लबधनः विभ्राणश्च हरेराजन्सरूप
तन्मयोऽभवत् २४ शिरःपतितमालोक्य राजद्वारे सकुण्डलम् किमिदं कस्य वा वक्त्रमिति संशयिरेजनाः २५ राज्ञः
काशिपतेर्जात्वा महिष्यः पुत्रबांधवाः पौराश्च हाहताराजन्नाथनाथेति प्रारुदन् २६ स दक्षिणास्तस्य स्तुतः कृ
त्वासंस्थाविधिं पितुः निहत्य पितृहंतारं यास्याम्यपचितिं पितुः २७ इत्यात्मनाऽभिसंधाय सोपाध्यायो महेश्वरम्
सुदक्षिणोऽर्चयामास परमेष्ठिना २८ प्रीतोऽविमुक्तो भगवांस्तस्मै वरमदाद्रकः पितृहंतृवधोपायं सवधैव वर
मीप्सितम् २९

मिव १८ १९ २० गिरेः शृंगं यथेति २१ २२ २३ २४ प्रथमं किमिदमिति पश्चाद्भ्रममिति विभाव्य कस्य वेति संशयिरे संशयं कृतवन्त इति २५ २६ संस्था
विधिसुत्तरक्रियामपचितिं निष्कृतिम् २७ आत्मनाऽभिसंधाय बुद्ध्या व्यवस्य सुदक्षिणः अत्युदारः २८ वरमदात् वृणीष्वेत्युक्तवानित्यर्थः २९

अभिलिजमभिलिजमिवस्वनि योगकारिणम् यज्ञस्य देवमभिलिजमिति श्रुतेः ३० अग्रहण्ये प्रयोजित इति रुष्णे प्रयोजितो विपरीतो भविष्यतीति सूचितम्
अभिचरन् अभिचारं कुर्वन् वृती गृहीत नियमः ३१ तप्तं ताम्रमिव शिरवाश्मश्रूणि च यस्य सः अंगारोद्गारीणि लोचनानि यस्य सः ३२ दंष्ट्राभिश्च उ-
ग्रैः भुक्कुटीदंडैश्च कठोरं क्रूरमास्यं यस्य सः त्रिशिरवं त्रिशूलम् ३३ दिशः प्रदहन् ३४ ३५ आहित्राहीत्याहुरिति शेषः ३६ अहमवितास्मिरसिप्या

दक्षिणाग्निं परिचरन् ब्राह्मणैः सममभिलिजम् अभिचारविधानेन स चाग्निः प्रमथैर्हतः ३० साधयिष्यति संकल्पमग्र
हण्ये प्रयोजितः इत्यादिष्टस्तथा च क्रेकृष्णाया अभिचरन्वती ३१ ततोऽग्निरुत्थितः कुंडान्मूर्तिमानतिभीषणः तप्त
ताम्रशिरवाश्मश्रुरंगारोद्गारिलोचनः ३२ दंष्ट्राग्रभुक्कुटीदंडकठोरस्यः स्वजिह्वया आलिहन् सृक्किणीनग्नो विधु
न्वस्त्रिशिरवं ज्वलन् ३३ पद्मांतालप्रमाणाभ्यां कंपयन् नवनीतलम् सोऽभ्यधावहतो भूते द्वारकां प्रदहन् दिशः ३४
तमाभिचारदहनमायातं द्वारकौकसः विलोक्य तत्र सः सर्वे वनदाहे मृगा यथा ३५ अक्षैः सभायां कीडंतं भगवं
तं भयातुराः आहित्राहित्रिलोकेशवद्वेः प्रदहनः पुरम् ३६ श्रुत्वा तज्जनवैकुण्ठं दह्मस्वानां च साध्वसम् शरण्यः
संप्रहस्याहमाभैरेत्यवितास्म्यहम् ३७ सर्वस्यांतर्वाहिः साक्षी कृत्यां माहेश्वरीं विष्णुः विज्ञायत द्विधा तार्थं पार्श्वस्थं
चक्रमादिशत् ३८ तत्सूर्यकोटिप्रतिमं स्रग्दर्शनं जाज्वल्यमानं प्रलया नलप्रभम् स्वतेजसारवं कु.भोऽथ रोदसी च
क्रं मुकुंदास्त्रमथाग्निमार्दयत् ३९ कृत्या नलः प्रतिहतः सरयांगपाणेरस्त्रौ जसारस नृपभग्नमुखो निवृत्तः वाराण
सीं परि समेत्य स्रग्दर्शितं सत्सर्वकृजनेन समदहत्स्वकृतोऽभिचारः ४० चक्रं च विष्णोस्तदनु प्रविष्टं वाराणसीं साहस
भालयापणाम् सगोपुराद्वालककोष्ठसंकु.भोऽसकोशहस्त्यश्वरथान्नशालाम् ४१ दग्ध्वा वाराणसीं सर्वां वि-
ष्णोश्चक्रं स्रग्दर्शनम् ४२ यः पार्श्वमुपातिष्ठत् तृणास्याक्षिष्टकर्मणः ४२ यानं आवयेन्मर्त्यं उत्तमं लोकं विक्रमम्
समाहितो वाश्रुणुयात् सर्वपापैः प्रमुच्यते ४३ इति श्रीभागवत दशमस्कंधे पौंड्रकादिवधो नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः

मीति ३७ ३८ रोदसी चक्रं काशयदिति शेषः यदा स्वतेजसारवादीन्यतिजाज्वल्यमानमत्यर्थं प्रकाशमानमित्यर्थः आर्दयत् अपीडयत् ३९ अ-
र्दितोऽग्निर्यत्कृतवान् नदाह कृत्या नल इति सहर्त्विग्भिः जनैश्च वर्तमानम् अभिचर्यते मार्यते नैनेत्यभिचारः कृत्या नलः ४० अट्टादिसहिताम्
अट्टा मन्त्राः ४१ ४२ ४३ इति दं. टी. षट्षष्टितमोऽध्यायः ६६

सप्तषष्टितमे रामो गिरौ रैवतके मदान् स्वेरं युवतिभिः क्रीडन् अवधीद्विदं स्वल्म १ कालिंदी विदारणानंतरं रामचरितं द्विविदवधादिसंगत
मप्यनुत्कातत्पूर्वभावित्वेन पौंड्रकवधादि निरूप्येदानीं तं देवप्रस्तौति भूयोऽहमित्यादिना रामचरितश्रवणेच्छायामद्भुतकर्मत्वं हेतुः तत्र चानं
तत्वं तत्राप्यप्रमेयत्वमिति ५ नरकस्य सरवेति हरिणा वैरे कारणं सग्रीवसचिव इति तस्य मंत्रबलं मैदस्य भ्रातेति रामायणोति प्रसिद्धत्वेन वीर्याधि
क्यमुक्तमिति २ सरव्युर्नरकस्यापचितिमानृण्यम् राष्ट्रस्य विल्वो नाशो यथा भवति तथा पुरादीनदहदिति ३ किंच क्वचिदितिकदाचित्साद्विदः

राजोवाच भूयोऽहं श्रोतुमिच्छामि रामस्याद्भुतकर्मणः अनंतस्याप्रमेयस्य यदन्यत्कृतवान्प्रभः १ श्री
शुक उवाच नरकस्य सरवाकश्चिद्विदो नामवानरः सग्रीवसचिवः सोऽथ भ्राता मैदस्य वीर्यवान् २ सरव्युः
सोऽपचितिं कुर्वन्वानरो राष्ट्रविल्वम् पुरग्रामाकरान्योषानदहदहद्विमुत्सृजन् ३ क्वचित्सशैलानुत्पाद्यते देशा
नसमचूर्णयत् आनर्तान्कतरामेव यत्रास्ते मित्रहा हरिः ४ क्वचित्समुद्रमध्यस्थो दोर्भ्यामुत्क्षिप्य तज्जलम् देशान्ना
गायुतशोणो वेलाकुलानमज्जयत् ५ आश्रमानृषिमुख्यानां कृत्वा भगवन्स्पतीन् अदृष्य च्छकुन्मूत्रैरग्रीन्वैतानिका
नरवल्गुः ६ पुरुषान्योषितो दसः क्षमाभृद्दोणीगुहास्रसः निक्षिप्य चाप्यधाच्छैलेः पेशस्कारीव कीटकम् ७ एवं दे-
शान्विप्रकुर्वन् दूषयंश्च कुलस्त्रियः श्रुत्वा सुललितं गीतं गिरिरैवतके ययौ ८ तत्रापश्यद्यदुपतिं रामं पुष्करमालिनम्
सुदर्शनीयसर्वांगं ललनायूथमध्यगम् ९ गायंतं वारुणीपीत्वामदविह्वललोचनम् विभ्राजमानं वपुषा प्रभिन्न
मिव चारणम् १० दुष्टः शारवामृगः शारवामारूढः कंपयन् दुमान् चक्रे किल विलाशब्दमात्मानं संप्रदर्शयन् ११ त
स्य धार्ष्ट्यं कपेर्वा द्यत रुण्यो जातिचापलाः हास्यप्रिया विजहसुर्बलदेवपरिग्रहाः १२ तां हेलयामास कपिर्भूदो
पैः संमुखवादिभिः दर्शयन् स्वगुदं तासां रामस्य च निरीक्षतः १३ तं ग्राह्या प्राहरत् क्रुद्धो बलः प्रहरतां वरः सर्वं च
यित्वा ग्रावाणामदिराकलशंकपिः १४ मित्रहासखिहंता ४ तस्य समुद्रस्य जलं बाहुभ्यामुत्क्षिप्य वेलायाः कूले वर्तमाना

न देशान्प्लावयामासेति ५ आश्रमस्थानं वनस्पतीन् भंक्ता आहवनीयाद्यग्निषु मूत्रादि कृतवान् ६ अप्यधात् पिदधे पेशस्कारीभम
रः ७ = ९ भिन्नमन्त्रम् १० ११ जान्यास्वभावेनैव चापलं यासां ताः १२ हेलयामास अवजज्ञे निरीक्षतो निरीक्षमाणस्य तमना हत्ये
त्यर्थः १३ १४ श्रीगोपालकृष्णाय नमो नमः ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

आस्फालयत् योषितां वासां स्यात्कृष्यपाटितवान् विप्रचक्रे एवमपकृतवान् १५ १६ शालं वृक्षम् १७ सनंदेन मुशलेनाहनत् अहन्नित्यर्थः तं वा
नरम् १८ मस्तिष्कं मस्तकावयवविशेषः गौरिकया लोहितधातुना नानुचिंतयन् अगणयन् १९ २० २१ २२ अरुरुजत् ताडयामास २३ याद
वेदः संकर्षणः क्रुद्धः सन् जत्रौ कंठबाहुमूले २४ टंकाः सतोयविवराणि तत्सहितः २५ २६ जगतो व्यतिकरं नाशमावहतीति तथा तम् २७

गृहीत्वा हेलयामास धूर्तस्तं कोपयन् हसन् निर्भिद्य कलशं दृष्ट्वा वासां स्यात्स्फालयद्दलम् कदर्थी कृत्यबलवान्विप्रच
क्रेमदोद्धतः १५ तंतस्याविनयं दृष्ट्वा देशांश्च तदुपद्रुतान् क्रुद्धो मुशलादन्तहलं चारिजिघांसया १६ द्विविदोऽपि म
हावीर्यः शालमुद्यम्य पाणिना अभ्येत्य तरसा तेन बलमूढं न्यताडयत् १७ तं तु संकर्षणो मूर्ध्नि पितंतमचलो यथा
प्रतिजग्राह बलवान् सनंदेनाहतञ्च तम् १८ मुशलाहतमस्तिष्को विरेजे रक्तधारया गिरियथा गौरिकया प्रहारं नानु
चिंतयन् १९ पुनरन्यं समुत्क्षिप्य कृत्वा निष्पन्नमोजसा तेनाहनत्संक्रुद्धस्तंबलः शतधाऽच्छिनत् २० ततोऽन्येन
रुषा जघ्रे तं चापिशतधाऽच्छिनत् एवं युत्यन् भगवता भग्नो भग्नो पुनः पुनः २१ आकृष्य सर्वतो वृक्षां त्रिर्दक्षमकरो ह्न
म् ततोऽमुंच छिलावर्षे बलस्योपर्यमर्षितः तत्सर्वं चूर्णयामास लीलया मुशलायुधः २२ सबाहूतालसंकाशो मु
ष्टीकृत्य कपीश्वरः आसाद्य रोहिणी पुत्रं ताभ्यां वक्षस्य रुरुजत् २३ यादवेदोऽपितंदोभ्यां त्यक्त्वा मुशललांगले जत्रा
वभ्यर्दयत् क्रुद्धः सोऽपतदुधिरं वमन् २४ चकंपे तेन पतता सटंकः सवनस्पतिः पर्वतः कुरुशार्दूलवायुनानौरिवांभसि
२५ जयशब्दो नमः शब्दः साधुसाध्विति चांबरे स्फुरसिद्धमुनीन्द्राणामासीत्कुसुमवर्षिणाम् २६ एवं निहत्य द्विविदं ज
गद्व्यतिकरावहम् संस्तूयमानो भगवान् जनैः स्वपुरमाविशत् २७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कं
धे द्विविदवधो नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७ श्रीशुक उवाच दुर्योधनसूतां राजन् लक्ष्मणां समितिं ज
यः स्वयं वरस्थामहरत्सां बोजां बवती सतः १ कौरवाः कुपिता ऊचुर्दुर्विनीतोऽयमर्भकः कदर्थी कृत्यनः कन्यामका
मामहरद्दलात् २ बधीते मंदुर्विनीतं किं करिष्यति वृष्णयः येऽस्मत्प्रसादोपचितां दत्तां नो भुंजते महीम् ३

इति द. टी. समष

ष्ठितमः ६७ अष्टषष्ठितमेसां वे निरुद्धे कौरवैर्युधि तद्विमोक्षाय रामेण गजाद्वयविकर्षणम् १ रामचरित्रांतरं निरूपयितुमाह दुर्योधनसू-
तामिति समितिं जयः संग्रामजित् १२ नोऽस्माकं महीम् अस्माभिर्दत्ताम् न ते भूषत इति भावः ३

यांति यास्यंति प्राणा इन्द्रियाणीव स संयताः प्राणायामादिभिर्दमिताः ४ कुरुवृद्धो भीष्मस्तेनानुमोदिताः तत्सहिताः षडेते इत्यर्थः ५ ६ कर्णोः
ग्रणीर्येषांते ७ न अमृष्यत् असहत् अचिंत्यस्य भगवतो भोर्भक्तः अचिंत्यश्चासावर्भश्चेति वा ८ ९ तत्प्रपंचयति चतुर्भिश्चतुरदत्तचवीप्साः नुसं

निगृहीतं सतं श्रुत्वा यद्येष्यंती ह वृष्णायः भगवदर्पाः शमं यांति प्राणा इव स संयताः ४ इति कर्णः शलोभूरिर्यज्ञकेतुः स
योधनः सांबमारिभिरेव ह कुरुवृद्धानुमोदिताः ५ दृष्ट्वानुधावतः सांबो धार्तराष्ट्रान्महारथः प्रगृह्य रुचिरं चापं तस्थौ
सिंह इवैकलः ६ तं ते जिघृक्षुः कुरुहस्तिष्ठतिष्ठेति भाषिणः आसाद्य धन्विनो बाणैः कर्णाग्रण्यः समाकिरन् ७ सोऽ
पविद्धः कुरुश्चेष्ट कुरुभियं दुर्नंदनः नामृष्यत्तदचिंत्यार्भः सिंहः क्षुद्रमृगैरिव ८ विस्फूर्ज्य रुचिरं चापं सर्वान् विव्याध
सायकैः कर्णादीन् वृथान्वीरस्तावद्विद्युगपत्पृथक् ९ चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकैकेन च सारथीन् रथिनश्च महेशासां
स्तस्य तत्तेभ्य पूजयन् १० तं तु ते विरथं चक्रुश्चत्वारश्चतुरो हयान् एकस्तसारथिं जघ्रे चिच्छेदान्यः शरासनम् ११
तं बद्ध्वा विरथी कृत्य कृच्छेण कुरुवो युधि कुमारस्वस्य कन्यां च स्वपुरं जयिनो विशन् १२ तच्छ्रुत्वा नारदो तेन राज
न्मंजातमन्यवः कुरुन्यत्युद्यमं च कुरुग्रसेन प्रचोदिताः १३ सांत्वयित्वा तु तान् रामः सन्नद्धा नृष्णिपुंगवान् नैच्छ
तृकुरूणां वृष्णीनां कलिकलमलापहः १४ जगाम हास्तिनपुरं रथेनादित्यवर्चसा ब्राह्मणैः कुलवृद्धैश्च वृत्तश्चंद्र इव
हैः १५ गत्वा गजाद्वयं रामो बाह्योपवनमास्थितः उद्धवंप्रेषयामास धृतराष्ट्रं बुभुक्षया १६ सोऽभिवंद्यां बिकापुत्रं भी
ष्मद्रोणं च बाल्हिकम् दुर्योधनं च विधिवद्राममागतमब्रवीत् १७ तेऽतिप्रीतास्तमाकर्ण्य प्राप्तं रामं सत्कृत्य मम
तमर्चयित्वा भिययुः सर्वं मंगलपाणयः १८ तंसंगम्य यथान्यायं गामर्ध्यं च न्यवेदयन् तेषां ये तत्प्रभावज्ञाः प्रणेमुः
शिरसा बलम् १९ बंधून्कुशलिनः श्रुत्वा पृष्ठाशिवमना मयम् परस्परमथो रामो बभाषे विह्वलवचः २० उग्रसेनः
क्षितीशो शोयद् आज्ञापयत्प्रभुः तदव्यग्रधियः श्रुत्वा कुरुध्वं मा विलंबितम् २१

धेया तत्कर्म ते संमानितवन्तः १० ११ स्वस्य दुर्यो

धनस्य कन्यां च नीत्वेति शेषः १२ १३ यतः कलिनैच्छत् अतः सांत्वयित्वा जगामेति १४ १५ धृतराष्ट्रं प्रति बुभुक्षयेति अभिप्रायजिज्ञासयेत्यर्थः
१६ विधिवदभिवंद्य १७ तमुद्धवमर्चयित्वा सत्कृत्य मंगलपाणयः उपायनहस्ताः १८ दृष्ट्वा अपि प्रणेमुः १९ २० २१ ४९

यद्युयमित्यग्रसेनवाक्यम् मृष्येसहे अथाशुतमानीयसमर्पयतेतिशेषः २२ वीर्यप्रभावः शौर्यमुत्साहः बलंसत्वम् तेरुन्नद्धमुच्छंखलम् कथ
मात्मनः शक्तेः सममनुरूपम् २३ उपानत्यादरक्षाशिरआरोढुमिच्छतीतिहीना अस्मानाज्ञापयंतीत्यर्थः २४ अस्मैवप्रपंचः एतदितिचतु-
र्भिः यौनेनएथायाविवाहेन २५ किंच चामरव्यजनेइति भुजंति उपभुंजंतइत्यर्थः अस्मदुपेक्षया अस्माकमनाग्रहेण २६ अलमिति अतः प

यद्युयंवहवस्त्रेकंजित्वाधर्मेणधार्मिकम् अवधीताथतन्मृष्येवंधूनामैक्यकाम्यया २२ वीर्यशौर्यवल्लोन्नद्धमात्म
शक्तिसमंवचः कुरवोवलदेवस्यनिशम्योचुःप्रकोपिताः २३ अहोमहच्चित्रमिदंकालगत्यादुरत्यया आरुरुक्षत्क
पानंदेशिरोमुकुटसेवितम् २४ एतेयौनेनसंकदाःसहशय्यासनाशनाः दृष्ट्वायस्तुल्यतांनीताअस्मदत्तनृपासनाः
२५ चामरव्यजनेशंरवमातपत्रंचपांडुरम् कीरीदमासनंशय्याभोजंत्यस्मदुपेक्षया २६ अलंयदूनांनरदेवलाञ्छने
दातुःप्रतीपैःफणिनामिवाभृतम् येऽस्मत्प्रसादोपचिताहियादवाआज्ञापयंत्यद्यगतत्रपावत २७ कथमिंदोऽपिकु
रुभिर्भीष्मद्रोणाजुनादिभिः अदत्तमवरुंधीतसिंहग्रस्तमिवोरणः २८ श्रीशुकउवाच जन्मबंधुश्रिया-
न्नद्धमदास्तेभरतर्षभ आश्राव्यरामंदुर्वाच्यमसभ्याःपुरमाविशन् २९ दृष्ट्वावुरुरुणांदोःशील्यंश्रुत्वावाच्यानिचा
च्युतः अवोचत्कोपसंरब्धोदुष्टेक्ष्यःप्रहसन्मुहुः ३० नूनंनानामदोन्नद्धाःशान्तिनेच्छंत्यसाधवः तेषांदिप्रशमोदंडः
पशूनांलगुडोयथा ३१ अहोयदूनांसंरब्धान्कृष्णाचकुपितंशनेः सात्वयित्वाऽहमेतेपांशममिच्छन्निहागतः ३२ तद
मेमंदमतयःकलहाभिरताःखलाः तंमामवज्ञायमुहूर्दुर्भाषान्स्मानिनोऽब्रुवन् ३३ नोग्रसेनःकिलविभ्रभोजनृष्यं
धकेश्वरःशक्रादयोन्नोकपालायस्यादेशानुवर्तिनः ३४ सधर्माक्रम्यतेयेनपारिजातोमरांघ्रिपः आनीयभक्त्यते
सोऽसौनक्लिधायासनाहंणः ३५ यस्यपादयुगंसाक्षाच्छ्रीरुपास्तेऽरिवलेश्वरी सनाहंतिक्लिश्रीशोनरदेवपरिच्छ
दान् ३६

रंतानिअपहरिष्यामइत्यर्थः २७ अवरुंधीतस्वीकुर्यादुरणः मेषः २८ जन्मनाबंधुमिश्रोपलक्षितयाश्रियाउन्नद्धउत्कटोमदोयेषांते दुर्वाच्यंपरुपंचा
क्यम् असभ्यादुर्जनाः २९३० नानाधनाभिजनादिमदैरुन्नद्धाःतेषांदंडएवप्रशमः प्रकर्षेणशमयतीतिनया यथालगुडःदंडः ३१ ३२ दुर्भाषान्
अवाच्यशब्दान् ३३ दुर्भाषणमनुस्मरतिपट्टिः नोग्रसेनइति विभ्रः आज्ञापयितुंसमर्थः ३४ अहोयदूनाःश्रीकृष्णामप्यधिक्षिपंततीतिकुपितआ
हसधर्मेत्यादिभिस्त्रिभिः ३५ ३६

मोत्युत्तमैः मोलियुक्तेरुत्तमांगैः उत्तमैर्मौलिभिरिति वा उपासितानि तीर्थानि यैर्योगिभिः तेषामपि तीर्थम् यद्वा उपासितं सर्वैः सेवितं तीर्थं गंगान
 स्याः तीर्थं तीर्थत्वं निमित्तम् किंच ब्रह्माभवः श्रीश्रावणमपि उद्देहम् कथं भूतावयम् यस्य कलाया अंशस्य कला अंशाः ३७ ३८ मत्तानामिव म
 द्यादिना रूक्षाः परुषाः अनुशासिता म्वयं दंडधरः सन् ३९ ४० लांगलाग्रेण दक्षिणतः प्राकारमूले निरवातेन उद्दिदार्थ उत्पाद्य ४१ ४२ जि-

यस्यांघ्रिपंकजरजोऽरिवल्लोकपालं मोल्युत्तमैर्धृतमुपासिततीर्थं तीर्थम् ब्रह्माभवोऽहमपि यस्य कलाः कलायाः
 श्रीश्रावणमपि उद्देहम् कथं भूतावयम् यस्य कलाया अंशस्य कला अंशाः ३७ ३८ मत्तानामिव म
 द्यादिना रूक्षाः परुषाः अनुशासिता म्वयं दंडधरः सन् ३९ ४० लांगलाग्रेण दक्षिणतः प्राकारमूले निरवातेन उद्दिदार्थ उत्पाद्य ४१ ४२ जि-
 यस्यांघ्रिपंकजरजोऽरिवल्लोकपालं मोल्युत्तमैर्धृतमुपासिततीर्थं तीर्थम् ब्रह्माभवोऽहमपि यस्य कलाः कलायाः
 श्रीश्रावणमपि उद्देहम् कथं भूतावयम् यस्य कलाया अंशस्य कला अंशाः ३७ ३८ मत्तानामिव म
 द्यादिना रूक्षाः परुषाः अनुशासिता म्वयं दंडधरः सन् ३९ ४० लांगलाग्रेण दक्षिणतः प्राकारमूले निरवातेन उद्दिदार्थ उत्पाद्य ४१ ४२ जि-
 यस्यांघ्रिपंकजरजोऽरिवल्लोकपालं मोल्युत्तमैर्धृतमुपासिततीर्थं तीर्थम् ब्रह्माभवोऽहमपि यस्य कलाः कलायाः
 श्रीश्रावणमपि उद्देहम् कथं भूतावयम् यस्य कलाया अंशस्य कला अंशाः ३७ ३८ मत्तानामिव म
 द्यादिना रूक्षाः परुषाः अनुशासिता म्वयं दंडधरः सन् ३९ ४० लांगलाग्रेण दक्षिणतः प्राकारमूले निरवातेन उद्दिदार्थ उत्पाद्य ४१ ४२ जि-

म्यं सोढव्यम् ४३ मूढानां प्रभावानभिज्ञानां अतिक्रममपराधम् ४४ ४५ शेषेशयनं करोपि शेषपर्यं के परिशिष्यमाणो यः स च त्वमेवंति वा
 ४६ अस्माकं कोपश्च तवानुचित एवेत्याहुः कोपस्त इति स्थितिपालने तत्परः तात्पर्यवान् कोपः पारान्तरे संबोधनम् ४७ विश्वं कर्म कृत्यं यस्य स-
 त्वमिति संबोधनम् ४८ वेपमानमयनं पुरं येषां तैः ४९ तुरंगमांश्च द्वादशायुतानि

सकृद्विः कौरवैः ५२ मध्ये सभायां सभा मध्ये ५३ ५४ इति दशमे टीकायामष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८ एकोनसप्ततितमे गार्हस्थ्यं प्रतिमं-
दिरम् कृष्णस्य नारदो दृष्ट्वा विस्मितोऽगात्ततः स्तवन् १ १ दिदृक्षामभिनयेनाह चित्रमिति दृष्ट्वा सहस्रं स्त्रियः उदावहत् परिणीतवान् २ तां
द्वारवतीमनुवर्णयति पुष्पितेति सार्द्धं च येण पुष्पितेषूपवनेषु आरामेषु उद्यानेषु च द्विजानामलीनां च कुलानितैर्नादिताम् ३ छुरितेषु व्यासे
षु ४ महामरकतैः प्रख्यायन्ते प्रकाशन्ते इति तथा नैः स्वर्णरत्नमयाः परिच्छदाः परिकरायेषु नैः ५ पतंत्यः प्रचलंत्यः पताकायेषु नैर्ध्वजैर्वारितः आ

प्रतिगृह्यतु तत्सर्वं भगवान् सात्वतर्षभः ससुतः सस्कृष्टः प्रायात् सकृद्विरभिनन्दितः ५२ ततः प्रविष्टः स्वपुरं हलायुधः
समेत्य बंधून् नुरक्तचेतसः शशंस सर्वं यदुपुंगवानां मध्ये सभायां कुरुषु स्वचेष्टितम् ५३ अद्यापि च पुरं स्वेतत्सूचयद्वा
मविक्रमम् समुन्नतं दक्षिणतो गंगायां मनु हृष्यते ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे हास्तिनपुरकर्मणा
संकर्षणविजयो नामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८ श्रीशुक उवाच नरकं निहतं श्रुत्वा तथोद्वाहं च योषिताम् कृष्णे
नैकेन बद्धीनां तदिदृक्षः स्मनारदः १ चित्रं बतैर्तदेकेन वपुषा युगपत्स्थकं गृहेषु द्वाष्टसाहस्रं स्त्रिय एक उदावहत् २
इत्यत्सु को द्वारवती देवर्षिर्दृष्टुमागमत् पुष्पितोपवनारामद्विजालिकुलनादिताम् ३ उत्फुल्लेदीवराभाजकल्हारकु
मुदोत्पलैः छुरितेषु सरस्सूचैः कृजितां हंससारसैः ४ प्रासादलक्षैर्नवभिर्जुष्टां स्फाटिकराजतैः महामरकतप्रख्यैः
स्वर्णरत्नपरिच्छदैः ५ विभक्तरेथ्यापथचत्वरापणैः शालासभाभीरुचिरां सुरालयैः संसिक्तमार्गागणवाथिदेह
लीपतत्पताकाध्वजवारितानपाम् ६ तस्यामंतः पुरं श्रीमदर्चितं सर्वधिष्यपैः हरेः स्वकौशलं यत्र त्वष्टा कात्स्न्येन
दर्शितम् ७ तत्र षोडशभिः सद्यसहस्रैः समलंकृतम् विवेशैकतमं शौरेः पत्नीनां भवनं महत् ८ विष्टब्धं विद्रुमस्तं
भैर्वैडूर्यफलकोत्तमैः इंद्रनीलमयैः कुड्यैर्जगत्या चाहतत्विषा ९ वितानैर्निर्मितैस्त्वष्टा मुक्तादामविलंबिभिः दांतै
रासनैर्पर्यंकैर्मण्युत्तमपरिष्कृतैः १०

तपोयस्यांताम् ६ तस्यां द्वारकायां सर्वधिष्यपैः लोकपालैरर्चितम् ७ षोडशभिः सद्यस
हस्रैः समलंकृतं हरेरंतः पुरं विवेश तत्र च तस्य शौरेः पत्नीनां भवनेषु एकतमं विवेशेत्यन्वयः यत्र च कौशलं त्वष्टा दर्शितमित्यंतः पुरं भवनयोर्विशे
षणम् ८ तदनुवर्णयति चतुर्भिः विष्टब्धमिति विद्रुमस्तं भैर्विष्टब्धं तम् वैडूर्यमयानि फलकोत्तमानि स्तंभाश्च यणानि छादनानितैः इंद्रनील
मयैः कुड्यादिभिश्चोपलक्षितम् जगत्या भूमिकया च इंद्रनीलमयानहता त्विदृश्याः तथा ९ मुक्तादामां विलंबाः विविधानि लंबनानि विष्टं
ते येषु नैः मण्युत्तमैः परिष्कृतैर्भूषितैः १०

११ ईक्ष्यसमीक्ष्यघनोमेयोऽयमितिबुद्धिर्येषांते १२ अनुसवंसर्वकालम् आत्मनासमानानिगुणरूपवयांसिरुवेपोऽलंकारश्चयस्यनेनदासी
सहस्रेणयुतयागृहिण्यासह १३ श्रियः रुक्मिण्याः पर्यंकः अवीविशत् उपवेशयामास १४ अबिभ्रत् अबिभ्रः दधारेत्यर्थः विभ्रदिति शत्रुतं
या तदासंपूज्याभिभाष्यचप्राहेत्कत्तरेणान्वयः कथंभूतः यस्यचरणशौचंगंगाअशेषतीर्थसः अतएवजगद्गुरुतरोऽपिसतांधर्मभृतांपतित्वादे
वमन्त्रोदित्यर्थः सतांपतित्वेहेतुः ब्रह्मण्यदेवइति यत्तुगुणकृतंनामतस्यैवयुक्तं समंजसमतस्तद्धर्मप्रवर्तनायैवमाचरणमित्यर्थः १५
अभिभाष्यदिष्ट्याऽत्रत्वदागमनमित्यादिप्रियमुक्ता १६ भगवतास्वस्यअर्हणमनर्हमन्यमानस्तत्संभावयन्नाह नैवेति सर्वमित्रत्वादेवमर्ह

दासीभिर्निष्ककंठीभिः सुवासोभिरलंकृतम् पुंभिः सकंचुकोष्णीषसुवस्त्रमणिकुंडलैः ११ रत्नप्रदीपनिकरद्युतिभि
निरस्तध्वांतंविचित्रवलमीषुशिरवंडिनोऽग नृत्यंतियत्रविहितागरुधूपमक्षौर्निर्यातमीक्ष्यघनबुद्धयुन्नदंतः १२
तस्मिन्समानगुणरूपवयः सुवेषदासीसहस्रयुतयाऽनुसवंगृहिण्या विप्रोददर्शचमरव्यजनेनरुक्मदंडेनसात्वत
पतिंपरिवीजयंत्या १३ तंसन्निरीक्ष्यभगवान्सहस्रोत्थितः श्रीपर्यंकतः सकलधर्मभृतांविरिष्टः आनम्यपादयुगु
लंशिरसाकिरीटजुष्टेनसांजलिरवीविशदासनेस्व १४ तस्यावनिज्यचरणौतदपः स्वमूर्धाविभ्रज्जगद्गुरुतरोपि
सतांपतिर्हि ब्रह्मण्यदेवइतियद्गुणनामयुक्तंतस्यैवयच्चरणशौचमशेषतीर्थम् १५ संपूज्यदेवक्रुषिवर्यैर्मृषिःपुरा
णोनारायणोनरसर्वोविधिनोदितेन वाण्याभिभाष्यमितयामृतमिष्टयातंप्राहप्रभोभगवतेकरवामहेकिम् १६
नारदउवाच नैवाऽद्भुतंतवविभोऽखिललोकनाथमैत्रीजनेषुसकलेषुदमःखलानाम् निःश्रेयसायहिजग
त्स्थितिरक्षणाभ्यांस्वैरावतारिरुरुगायविदामस्रष्टु १७ दृष्टंतवांध्रियुगुलंजनतापवर्गंब्रह्मादिभिर्हृदिविचिंत्यम-
गाधबोधैः संसारकूपपतितोत्तरणावलंबंध्यायंश्चैराभ्यनुगृहाणयथा स्मृतिः स्यात् १८

णंननुममगौरवात् तर्हिकथंकंसादिष्वमैत्रीतत्राह खलानांदमश्चनैवाद्भुतमितिकुतः जगतः स्थितिर्धारणंरक्षणंपालनंताभ्यांसहतस्य
निःश्रेयसायतवायंस्वेच्छावतारइतिवयंस्रष्टुसम्यग्विद्यः अतः खलदमः साधुसंमाननंचयुक्तमितिभावः १७ यदुक्तंप्रभोकिंकरवामेतिनत्राह
दृष्टमिति भक्तजनतायाअपवर्गरूपम् किंच अतिदुर्लभतयाब्रह्मादिभिर्योगेश्वरैरपिहृदिविचिंत्यम् किंच संसारकूपेपतितानामुत्तरणाया
वलंबमाश्रयम् एवभूतंतवांध्रियुगुलंमयादृष्टम् अतः कृतकृत्योऽस्मि तथात्वत्स्मृतिर्यथास्यात्तथाऽनुगृहाणततस्तस्यायन्नेवनित्यंचरा-
माति १८

१९ अक्षौर्दाव्यंतमित्यादौ दर्शयति ज्ञातव्यम् २० २१ २२ २३ वितानाग्नीनाहवनीयादीन् अग्निहोत्रेण पंचभिर्मरुतैः महायज्ञैर्यजंतम् २४ २५
२६ २७ २८ २९ ३० ३१ कालेन तत्तत्समये विधिना उपयापनं प्रापणं विवाहमित्यर्थः कल्पयंतं यदयंतम् विभूतिभिर्विभवेः ३२ प्रस्थापनं दुहि

ततोऽन्यदा विशद्वेहं कृष्णपत्न्याः स नारदः योगेश्वरेश्वरस्यांगयोगमायाविवित्सया १९ दाव्यंतमदौस्तत्रापि प्रिय
याचोद्धवेन च पूजितः परयाभक्त्या प्रत्युत्थानासनादिभिः २० एष्टश्चाविदुषे वासौ कदायातो भवानिति क्रियते किं
नु पूर्णानामपूर्णे ररमदादिभिः २१ अथापि ब्रह्मजन्मैतच्छोभनं कुरु स तु विस्मित उत्थाय तूष्णीमन्यदगाह
हम् २२ तत्राप्यचष्टुगोविंदं लालयंतं सततं नैशिश्वन् ततोऽन्यस्मिन् गृहेऽपश्यन्मज्जनाय कृतोद्यमम् २३ ऊर्ध्वं तं
चावितानाग्नीन्यजंतं पंचभिर्मरुतैः भोजयंतो ह जाक्वापि भुंजानमवशोषितम् २४ क्वापि संध्यासुपासीनं जपंतं ब्रह्म
वाग्यतम् एकत्र चासिचर्मभ्यां चरंतं मसिवत्सम् २५ अश्वगजैरथः क्वापि विचरंतं गदाग्रजम् क्वचिच्छयानं पय
केस्तूयमानं च वदिभिः २६ मंत्रयंतं च कस्मिंश्चिन्मंत्रिभिश्चोद्धवादिभिः जलक्रीडारतं क्वापि वारसुरव्याः बलावृतम्
२७ कुत्रचिद्भुजमुख्येभ्यो ददतंगाः स्वलंकृताः इति हासपुराणानि शृण्वंतं मंगलानि च २८ हसंतं हारय कथया
कदाचित्प्रियया गृहे क्वापि धर्मसंवमानमर्थकामौ च कुत्रचित् २९ ध्यायंतं मेकमासीनं पुरुषं प्रकृतेः परम् शुश्रूषंतं
गुरुं क्वापि कामेभ्यो गौः सपयया ३० कुर्वंतं विग्रहं केचित्पुत्रसंधिं चान्यत्र केशवम् कुत्रापि सहस्रमेणं चिंतयंतं सतीशि
वम् ३१ पुत्राणां दुहितृणां च कालेनित्यं उपयापनम् दारवरैस्तत्सदृशैः कल्पयंतं विभूतिभिः ३२ प्रस्थापनोपानयनै
रपत्न्यानां महोत्सवान् वीक्ष्य योगेश्वरेशस्य येषां लोकाविसिस्मिरे ३३ यजंतं सकलग्ने देवान् क्वापि क्रतुभिस्तृजितैः
पूतयंतं क्वचिद्धर्मपाराममरादिभिः ३४ चरंतं मृगयां क्वापि हयमारुह्य संधवम् घृतं ततः पशून्मेध्यान्परीतं यदु
पुंगवैः ३५ अव्यक्तलिङ्गं प्रकृतिघृतं पुरगृहादिषु क्वचिच्चरंतं योगेशान्तं तद्वावबुभुक्षया ३६

तृजामात्रादीनां स्वगृहात्तद्गृहं प्रतिनयनम् उपानयनं तत्तद्गृहात्पुनरानयनम् तैर्महोत्सवान् कल्पयंतम् योगेश्वरेशस्य तेषां पत्न्यानां महो
त्सवान् वीक्ष्य लोकाः सर्वो विसिस्मिरे विस्मयं चक्रुः तथा भूतान् कल्पयंतम् ३३ ३४ ३५ अव्यक्तलिङ्गं वेषांतरेण च्छन्नम् ३६

३७ हेयोगेश्वर आत्मन् आत्मनिमनसितवस्वरूपेवानिर्भाताः प्रतीतास्तवयोगमायाः केवलंविदामविद्यः नतुत्वत्परमार्थमितिभावः ३८ त्वन्मा
नुष्यनाल्येनमुद्यामि अतोमांप्रस्थापयेत्याह अनुजानीहीति ३९ तत्तस्माद्धोकंशिदयन्निमं धर्ममास्थितः नतुतत्त्वतः हेपुत्रमारिवदमोहमाया
मुहिइति ४० इत्येवमनुगृहीतस्तमेकमेवसंतंददर्शोति ४१ मुहुर्मुहुर्दृष्ट्वाजानकौतुकोगुनिर्विस्मितोऽभूदिति ४२ श्रद्धितः श्रद्धयायुक्तः आत्मा
यस्यतेन ४३ नारददृष्टांश्रीकृष्णालीलांनिगमयति एवमिति अखिलस्यभवायउद्वायगृहीताः शक्त्योनानामूर्तयोयेनसः सर्वाडंचतसौह

अथोवाचहृषीकेशंनारदःप्रहसन्निव योगमायोदयंवीक्ष्यमानुषीमीयुषोगतिम् ३७ विदामयोगमायास्तेदुर्दर्शो
अपिमायिनाम् योगेश्वरात्मनिर्भाताभवत्पादनिषेवया ३८ अनुजानीहिमांदेवल्लोकांस्तेयशसालुतान् पर्य
टामितवोद्गायन्लीलांभुवनपावनीम् ३९ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मन्धर्मस्यवक्ताःहंकर्तातदनुमोदिता
तच्छिदयैद्धोकमिममास्थितःपुत्रमारिवद ४० श्रीशुकउवाच इत्याचरंतसद्भर्मान्पावनान्गृहमेधिना
म् तमेवसर्वगेहेषुसंतमेकंददर्शह ४१ कृष्णस्यानंतवीर्यस्ययोगमायामहोदयम् मुहुर्दृष्ट्वाक्रुधिरभूद्द्विस्मितो
जातकौतुकः ४२ इत्यर्थकामधर्मेषुकृष्णेनश्रद्धितात्मना सम्यक्सभाजितःप्रीतस्तमेवानुस्मरन्त्ययो ४३ ए
वंमनुष्यपदवीमनुवर्तमानोनारायणोऽखिलभवायगृहीतशक्तिः रेमेऽगयोडशसहस्रपरागनानांसर्वाडसौ
हृदनिरिक्षणहासजुष्टः ४४ यानीहविश्वविलयोद्भववृत्तिहेतुः कर्माण्यनन्याविषयाणिहरिश्चकार यस्त्वंगगा
यतिशृणोत्यनुमोदतेवाभक्तिर्भवेद्भगवतिह्यपवर्गमार्गे ४५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेएकोन
सप्ततितमोऽध्यायः ६९ श्रीशुकउवाच अथोपस्युपवृत्तायांबुक्कृतान्कूजतोऽशपन् गृहीतकंद्यःप
तिपिर्माधव्योविरहातुराः १

दंचतेननिरिक्षणंहासश्चताभ्यांजुष्टः ४४ अनन्यविषयाणिअसाधारणानिअपवर्गमार्गेमोक्षप्रदे ४५
इतिदशमेटीकायांएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ ततस्तत्सप्ततितमेकृष्णस्याद्विकर्मणि दूतनारदयोः कार्यकार्यमंचविचारणम् १ जग
न्मंगलचारित्रमाद्विकंजगदीशतुः नारदेनकचिकंचित्दृष्टमाहयथाक्रमम् २ अयेति अर्थधर्मकामेषुश्रीकृष्णेनश्रद्धितात्मनेतिप्रस्तुत
स्यश्रीकृष्णस्याद्विकस्याधिकारेऽथशब्दः उपवृत्तायामासन्नायाम् पतिभिः श्रीकृष्णैः माधव्योमाधवस्यभार्याः १ २ ३

बंदिन इव श्रीकृष्णं बोधयंतिसंति वयांसि पक्षिणोः रुरुवन् अतिशयेनाकूजन् मंदारवनवायुभिर्गायत्स्वलिघनिद्राणि निद्रारहितानिवयांसि २
 वेदर्भीतिपलक्षणं परिरंभणविश्लेषात्तत्पर्यालोच्य ३ ४ एकमरवंडम् तत्र हेतुः अनन्यनिरुपाधिम् अतएव अव्ययं नित्यम् स्वयंज्योतिस्त्वे हे-
 तुः नित्यनिरस्तं नित्यनिवृत्तं कल्मषमविद्यायस्मान् उपलक्षणमाह अस्येति अस्य विश्वस्य लक्षितभावश्चासौ निर्वृतिश्च भावः सत्ता निर्व-
 तिरानंदः तथा द्विगुणक्षोभात् पूर्वसत्तामात्रं सदेवसौम्येदमग्र आसीत् इत्यादि श्रुतेः स एवानंदश्च विज्ञानमानंदमित्यादि श्रुतेः तंसदानंदमित्यर्थः
 ५ आलुतः स्नातः संध्याया उपगमउपासनमादिर्यथाभवति तथा क्रियाकलापंचकार काण्वत्वादुदयात्पूर्वमेव हुतानलः ब्रह्मगायत्रीं जजाप ६

वयांस्यरुरुवन्कृष्णं बोधयंती वंदिनः गायत्स्वलिघनिद्राणि मंदारवनवायुभिः २ मुहूर्तं तनुं वेदर्भीनामृष्यदति
 शोभनम् परिरंभणविश्लेषास्त्रियवाहंतरंगता ३ ब्राह्मे मुहूर्तउत्थाय वायुपस्पृश्यमाधिवः दध्यो प्रसन्नकरण
 आत्मानंतमसः परम् ४ एकं स्वयंज्योतिरनन्यमव्ययं स्वसंस्थयानित्यनिरस्तकल्मषम् ब्रह्मारव्यमस्योद्भवनाश
 हेतुभिः स्वशक्तिभिलक्षितभावनिर्वृतिम् ५ अथा लुतोऽमस्य मलेयथाविधि क्रियाकलापं परिधाय वाससी च
 कारसंध्योपगमादिसत्तमो हुतानलो ब्रह्मजजापवाग्यतः ६ उपस्थायाकं मुद्यंतं तपयित्वात्मनः कलाः देवान् ऋ-
 षीन् पितॄन् वृद्धान् विभानभ्यर्च्य चात्मवान् ७ धेनूनां रुक्मशृंगाणां साध्वीनां मोक्षिकस्त्रजाम् पयस्विनीनां गृ-
 षीनां सवत्सानां रुवाससाम् ८ ददौ रूप्यरवुराग्राणां क्षोमाजिनतिलैः सह अलंकृतेभ्यो विप्रेभ्यो बह्वर्हं दिने
 दिने ९ गोविप्रदेवता वृद्धगुरुवृत्तानि सर्वशः नमस्कृत्यात्मसंभृती मंगलानि समस्पर्शत् १० आत्मानं रूपयामा-
 स नरलोकविभूषणम् वासोभिर्भूषणैः स्वीये दिव्यस्त्रगनुलेपनैः ११ अवेक्ष्याज्यंतथादर्शंगोरुषद्विजदेवताः का-
 मांश्च सर्ववर्णानां पौरातः पुरचारिणाम् प्रदाप्य प्रकृतीः कामैः प्रतोष्य प्रत्यनंदत १२ कलाः अंशान् ऋषींश्च पितॄंश्च तर्पयि-

त्वा ७ गृहीनां प्रथमप्रसूतानाम् ८ बह्वमिति हिरण्येन परीरुतान् कृष्णान् शुक्लदंतमृगान् मण्यारे भरतोऽददाच्छतं बह्वानि सप्तचेति श्रुत्युक्ता
 निसप्तोत्तरशतं बह्वान्येकीकृत्य पुराणे चतुर्दशलक्षत्वेन गणितानि यथोक्तं भारतमेवाधिकृत्य नवमस्कंधे मृगान् शुक्लदंतः कृष्णान् रुक्मशृंगेन प-
 रिहृतान् अदात्कर्मणि मण्यारे नियुतानि चतुर्दशेति ततश्चेयं बह्वसंख्याश्लोकेन संगृह्यते चतुर्दशानां लक्षाणां सप्ताधिकशतांशकः च
 द्वांचतुरशीत्यग्रसहस्राणि त्रयोदशेति दिने दिने च प्रतिगृहं चेति ९ आत्मसंभृतीः स्वविभृतीः मंगलानि कपिलादीनि १० नरलोकस्य वि-

भूषणरूपमात्मानं स्वीयैः पीतांबरकौस्तुभादिभिः ११ कामानभिलषितानर्थान् १२

विप्रादीन्स्त्रगादिभिः संविभज्यतेभ्यस्तानिदत्वेत्यर्थः उपायुक्तभोगार्थमग्रहीत् १३ १४ पाणिक्तेजलौग्रहीत्वा १५ सत्रीडप्रेमवीक्षितैः कृच्छ्रादिसृष्टोन्निरगादिति १६ एवंसर्वगृहेभ्यः पृथक्पृथक्निर्गत्य अनंतरमेकएवसन् सुधर्माप्रावित् यन्निविष्टानांयत्रप्रविष्टानाम् १७ नृसिंहैः नृषुश्रेष्ठैः १८ उपमंत्रिणः परिहासकाः पृथक्पृथक्स्वस्वसमुदायैः १९ मृदंगादयः प्रसिद्धाः दरः शंखः सूतादयस्तुष्टुवुः २० ब्राह्मणाः ब्रह्मवेदमाहुर्मन्त्रान्व्याचक्षतेत्यर्थः वादिनः वादनचतुराः २१ २२ २३ गिरिघ्रजेतत्संज्ञकेदुर्गेरुद्धाआसन् तेषांचदुःखमावेदयदित्यन्वयः २४ क

संविभज्याग्रतोविप्रान्स्त्रकृतांबूलानुलेपनैः सहृदःप्रकृतीदारानुपायुक्तततःस्वयम् १३ तावत्सूतउपानीयस्यं दनंपरमाहुतम् सुग्रीवाद्यैर्हयैर्युक्तंप्रणय्यावस्थितोग्रतः १४ गृहीत्वापाणिनापाणीसारथेस्तमथारुहत् सात्यकुह्वसंयुक्तःपूर्वाद्रिमिवभास्करः १५ ईक्षितोऽतःपुरस्त्रीणांसत्रीडप्रेमवीक्षितैः कृच्छ्रादिसृष्टोन्निरगाज्जातहासो हरन्मनः १६ सुधर्मारव्यांसभांसर्वैर्दृष्टिभिःपरिवारितः प्राविशद्यन्निविष्टानांसंत्यगषडर्मयः १७ तत्रोपविष्टःपरमासनेविभुर्बभौस्वभासाककुभोऽवभासयन् वृतोनृसिंहैर्यदुभिर्यदुत्तमोयथोडराजोदिवितारकागणैः १८ तत्रोपमंत्रिणोराजन्नानाहास्यरसैर्विभम् उपतस्थुर्नृदाचार्यान्तर्क्यस्तांडवैः पृथक् १९ मृदंगवीणासुरजवेणुतालदरसनैः ननृतुर्जगुस्तुष्टुवुश्चसूतमागधवंदिनः २० तत्राहुर्ब्राह्मणाःकेचिदासीनाब्रह्मवादिनः पूर्वेषांपुण्ययशसांराज्ञांचाकथयन्कथाः २१ तत्रैकःपुरुषोराजन्नागतो पूर्वदर्शनः विज्ञापितोभगवतेप्रतीहारैः प्रवेशितः २२ सनमस्कृत्यकृष्णाय परेशायकृतांजलिः राज्ञामावेदयदुःखंजरासंधनिरोधजम् २३ येचदिग्विजयेतस्यसन्नतिंनययुर्नृपाः प्रसद्यरुद्धास्तेनासन्नयुतेद्देगिरिघ्रजे २४ कृष्णकृष्णाप्रमेयात्मन्यपन्नभयभंजन वयत्वाशरणायामोभवभीताःपृथगधियः २५ लोकोविकर्मनिरतःकुशलेप्रमत्तः कर्मण्ययंत्वदुदितेभवदर्चनेस्वे यस्तावदस्यबलवानिहजीविताशांसद्यश्छिनत्यनिमिषायनमोऽस्तुतस्मै २६ ष्णकृष्णोति षट्श्लोकैराज्ञांविज्ञप्तिः तत्रप्रथमेनशरणाश्रयणम् त्रिभि

र्भयानुवादः द्वाभ्यांप्रार्थनमिति पृथग्विधयः पृथग्दर्शिनः २५ पृथक्दर्शिनोलोकस्यभवभयंविवर्णवंतोनमंति लोकइति विकर्मनिषिद्धकाम्यं चतस्मिन्नितरांतरतःस्वेकुशलेधर्मे भवतोऽर्चनेत्वयाउदिते पंचरात्रे सामान्यतश्चगीतासु यत्करोषियदश्वासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुधर्मदर्पणमिति प्रमत्तोऽनवहितोयावदयंलोकः तावदेवास्यलोकस्यसद्योजीविताशांछिनत्ति तस्मैतुभ्यमनिमिषायकालात्मनेनमइति २६

सेयं लोकस्य गतिः वयंतु त्वद्भक्ताः अतोऽस्माकं कुत एतद्दुःखमापन्नमित्याश्रयेणाहुः लोक इति भो ईश जगतः इतः ईश्वरः त्वयि सद्रक्षणार्थमव-
तीर्णोऽपि चेदमस्माकं दुःखं स्यात् तर्हि किमन्यः कश्चिज्जरासंधादिस्त्वदाज्ञामपिलेखयति किंच त्वयारक्षमाणोऽपि जनः स्वकर्मजंदुःखं प्राप्नोत्ये-
वेति न विद्यः न चैतदुभयमपि युक्तमिति भावः २७ किं दुःखं तदाहुः स्वभायितमिति स्वभावज्जातं नृपस्वरं नृपोचितं सरवम् यतः परतंत्रं विषय-
साध्यम् किंच संप्रति शश्वद्वयं यस्मिन् तेन मृतक तुल्येन शरीरेणाधुरं पुत्रदारादिचिंतां केवलं वहामः अहो कष्टं नः येन यमितः पूर्वमेव निकामा-
संतः त्वानाश्रिता इत्याहुः हित्वेति त्वत्त्वत्ता यदनीहैः निकामैर्लभ्यमात्मनि स्वतः सिद्धं सरवम् तद्वित्वा हि श्याम इति २८ वन्मायाकृतं कर्मबंधं त्व-

लोके भवान्जगदिनः कलयाऽवतीर्णः सद्रक्षणाय रवलनिग्रहणाय चान्यः कश्चित्त्वदीयमति यतिनिदेशमीश किं
या जनः स्वकृतमृच्छति तन्न विद्यः २७ स्वभायितं नृपस्वरं परतंत्रं मीश शश्वद्वयेन मृतकेन धुरं वहामः हित्वा तदात्म-
निरस्वरं त्वदनीहलभ्यं हि श्याम इति रूपणास्तव माययेह २८ तन्नो भवान्प्रणतशोकहरां प्रियुग्मो बद्धान् वियुं द्वयम्
गथाद्वयकर्मपाशात् यो भूभुजोऽयुतमतंगजवीर्यमेको विभ्रद्रोधभवेन मृगुराडिवावीः २९ यो वै त्वया द्विनवकृत्व
उदात्तचक्रभग्नो मृधरवलुभवंतमनंतवीर्यम् जित्वानृलोकनिरतंसह दूढदर्पो युष्मत्प्रजा रुजति नोजिततद्विधेहि
३० दूत उवाच इति मागधसंरुद्धा भवदर्शनकांक्षिणाः प्रपन्नाः पादमूलं ते दीनानां शां विधीयताम् ३१ श्री
शुक उवाच राजदूतेषु वल्येवं देवर्षिः परमद्युतिः विष्णुसिंहजटाभारं प्रादुरासीद्यथारविः ३२ तदस्त्वामगवान्क
ष्णाः सर्वलोकमहेश्वरः ववदुत्थितः शीष्णांससभ्यः सानुगो मुदा ३३ सभाजयित्वा विधिवत्कृतासनपरिग्रहम् व
भाषे सूनृतेर्वाक्यैः श्रद्धया तर्पयन्मुनिम् ३४ अपि सिद्धलोकानां त्रयाणामकुतोभयम् ननु भूयान्भगवतो लोकान्य
र्यदतो गुणाः ३५ मेव निवर्तयेति प्रार्थयन्ते तन्न इति वियुं द्वयमोचय मगधोजरासंधः तत्संज्ञकात् कर्मपाशात् भवद्विरेव विक्रम्यततो निर्गम्य

तामिति चेदत आहुः यदिति एक एवायुतमतंगजानां वीर्यं विभ्रत्सन् स्वभवने भूभुजोऽस्मान् रुरोधसिंहो मेघीरिव २९ किंच युष्मदीया वयमि-
त्यस्मानधिकं वाधत इत्याहुः यो वा इति हे उदात्तचक्र उद्यतसुदर्शनयो वै द्विनवकृत्वः अष्टादशवारान् त्वया सह मृधेवर्तमाने तत्र समदशकृत्वः त्व-
यारवलुभग्नः पराजितः पश्चादनंतवीर्यमपि नृलोके निरतं नरशरीरविनोदं भवंतंसह जित्वा ऊढदर्पः प्राप्तगर्वः युष्मत्प्रजानः रुजति पीडयति तन्न
त्रयद्युक्तं तद्विधेहीत्यर्थः ३० दूत आह इतीति ३१ ३२ ३३ ३४ भूयान् महागुणो लोभाभो यमस्माकं सर्वलोकवृत्तांतज्ञानमिति ३५

ईश्वरः कर्ता येषां तेषु ३६ एवमविदुषे वसर्वज्ञेन जरासंधवधार्थमेव पाण्डवचिकीर्षितं पृष्टो नारदो मायेयमिति ज्ञात्वा ह दृष्टा इति त्रिभिः विश्वसृ-
जश्च ब्रह्मणोऽपि मोयिनो मोहकस्य ते स्वशक्तिभिर्विद्यादिभिः भूतेष्वंतर्यामितया चरतो वर्तमानस्य यद्यहं भूतेषु वर्तेतर्हि भूतानि मां किं न पश्यन्ति
तत्राह वद्वैरिव च्छन्नरुच इति स्वशक्तिभिरेव च्छन्नारुक् प्रकाशो यस्य तस्य अतस्तवेदं प्रश्नादि न मेऽदुतम् ३७ इदं जगत्कथं भूतं असदेव यत्तव मा-
यया विद्यमानात्मतयाऽवभासते तज्जगत्सृजतः किंतु केवलं तुभ्यं न मनमेव शक्यमित्याह तस्मै नम इति कुतः स्वेन रूपेण सर्वतो विलक्षणा

न हितेऽविदितां किंचिद्भो के वीश्वरकर्तृषु अयं पृच्छामहे युष्मन्पाण्डवानां चिकीर्षितम् ३६ श्रीनारद उवाच
दृष्टामया ते बहुशो दुरत्यया माया विभो विश्वसृजश्च मायिनः भूतेषु भूमंश्चरतः स्वशक्तिभिर्वद्वैरिव च्छन्नरुचो
न मेऽदुतम् ३७ तवोहितं कोऽहं तिसाधु वेदितुं स्वमाययेदं सृजतो नियच्छतः यद्विद्यमानात्मतयाऽवसीयते तस्मै
नमस्तस्व विलक्षणात्मने ३८ जीवस्य यः संसरतो विमोक्षणं न जानतोऽनर्थं वह्नाच्छरीरतः लीलावतारैः स्वयशः
प्रदीपकं प्रज्वालयत्वा तमहं प्रपद्ये ३९ अथाप्याश्रावये ब्रह्म नरलोकविडम्बनम् राज्ञः पैतृष्वस्येयस्य भक्तस्य च
चिकीर्षितम् ४० यक्ष्यति त्वां मरवेन्द्रेण राजसूयेन पाण्डवः पारमेष्ठ्यकामो नृपतिस्तद्भवाननुमोदताम् ४१ तस्मिन्
देवक्रतुवरे भवंतं वै सृष्टादयः दिदृक्षुः समेष्वंति राजानश्च यशस्विनः ४२ श्रवणात्कीर्तनाख्यानात्पूयंतेऽन्तेऽवसायि-
यिनः तव ब्रह्ममयस्येशकिमुते क्षा भिमर्शिनः ४३

त्मने अचिंत्या येत्यर्थः ३८ नन्वेवं भूतस्य किं माया चेष्टितैरित्यत आह जीवस्येति अविद्यातमसाद्यतत्वेन अर्थप्रापकात् शरीरात् संसरतः
तैर्नैव तमसा तस्माच्छरीरात् विमोक्षोपायमजानतः प्रज्वालयत् प्रदीपितवान् तं त्वात्वाम् यशः श्रवणादिभिर्जीवस्य मोक्षार्थमित्यर्थः ३९ आ-
श्रावये आश्रावयिष्यामि नरलोकविडम्बनं ब्रह्मत्वां ब्रह्मन्निति पाठेऽपि हे ब्रह्म नरलोकानुकारिणं त्वां श्रावयिष्यामीति ४० ४१ नचात्रैवानुमोद-
नं कार्यं किंतु तत्रागतव्यमित्याशयेनाह तस्मिन्निति ४२ तत्रागताश्च सर्वे त्वदर्शनादिना पूता भविष्यंतीत्याह श्रवणादिति अन्तेऽवसायि-
नः श्रवणा अपि ब्रह्ममयस्य ब्रह्मघनमूर्तेः ईक्षा च अभिमर्शः स्पर्शनं च तौ विद्येते येषां ते ४३

कैमुत्यमतिशयेनाह यस्येति हेभुवनानांमंगलरूप दिविपातालेभूमौचप्रथितंयस्ययशोविश्वंपुनाति कथंप्रथितं दिग्वितानंदिग्भवानां
वितानवदलंकरणं तथाचरणांबुचप्रथितंपुनाति कथंतस्यथितं दिविमंदाकिनीति अधश्चभोगवतीति इहचभूमौगंगेति तस्यतवागमनात्सर्वं
मंगलंपवित्रंचप्रविष्यतीतिभावः ४४ तत्रैवंनारदोक्तेतेषुवर्तमानेष्वाल्पपक्षेषुयादवेषुजरासंधस्यजिगीषयाअगृहत्सुअमन्यमानेषु
वाचःपेशैः पेशलवाग्विरित्यर्थः ४५ चक्षुस्त्रेहेतुः मंत्रार्थानांमंत्रसाध्यानांतत्त्वविदिति परिपाकविदिति ४६ ४७ इतिदशमेटीकायांस
प्ततितमोऽध्यायः ७० अथैकसप्ततितमउद्धवस्यतुमंत्रतः इन्द्रप्रस्थंगतेकृष्णोपार्थानांपरमोत्सवः १ राजसूयमिषंहत्वाभीमदुर्योधनादि

यस्यामलंदिवियशःप्रथितंरसायांभूमौचतेभवनमंगलदिग्वितानम् मंदाकिनीतिदिविभोगवतीतिचाधोगंगेति
चेहचरणांबुपुनातिविश्वम् ४४ श्रीशुकउवाच तत्रतेष्वाल्पपक्षेषुअगृहत्सुविजिगीषया वाचःपेशैःस्मयन्
भृत्यमुद्धवंप्राहकेशवः ४५ श्रीभगवानुवाच त्वंहिनःपरमंचक्षुःसहन्मंत्रार्थतत्त्ववित् तथाऽत्रब्रह्म
नुष्ठेयंश्रद्धाःकरवामतत् ४६ इत्युपामंत्रितोभर्तासर्वज्ञेनापिमुग्धवत् निदेशंशिरसाधायउद्धवःप्रत्यभाष
त ४७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेभगवदानेसप्ततितमोऽध्यायः ७० श्रीशुकउवाच
इत्युदीरितमाकर्ण्यदेवर्षेरूढवोऽब्रवीत् सभ्यानांमतमाज्ञायकृष्णस्यचमहामतिः १ उद्धवउवाच यदु
क्तमृषिणादेवसाच्चित्वंयक्ष्यतस्त्वया कार्यंपैतृषस्त्रेयस्यरक्षाचशरणोषिणाम् २ यष्टव्यराजसूयेनदिकच
क्रजयिनाविभो अतोजरासूतजयउभयार्थोमतोमम ३ अस्माकंचमहानर्थोद्येतेनैवप्रविष्यति यशश्चतव
गोविंदराज्ञोबद्धान्विमुंचतः ४ सर्वैदुर्विषहोराजानागायुतसमोबले बलिनामपिचान्येषांभीमंसमबलंविना ५
द्वैरथैसतुजेतव्योमाशताक्षोहिणीयुतः ब्रह्मण्योऽभ्यर्थितोविप्रैर्नप्रत्यारब्धातिकर्हिचित् ६ शु कलिमुत्पाद्यतद्वाराभूभा

रमहरत्यभः २ देवर्षेर्मंतराजसूयगमनंसभ्यानांमंतराजरक्षाकृष्णस्यतूभयम् १ यक्ष्यतः यागंकरिष्यतः पैतृषस्त्रेयस्यपितृषक्तः पुत्रस्य
साचिव्यंसहास्यंतच्चकार्यम् तथाशरणार्थिनांराज्ञारक्षाचकार्या २ तत्रप्रथमंराजसूयार्थंगंतव्यंततोराजरक्षाकर्तव्येत्याह यष्टव्यमित्यष्टभिः
अतः दिग्विजयहेतोःउभयार्थःराजसूयार्थः शरणागतरक्षार्थश्च ३४ अत्यत्सुकतयाभयएवजरासंधंहंतुमिच्छतोयादवानालक्ष्याह सवाइ
ति अन्येषांततोबलिनामपियद्यपिसमबलएवभीमस्तथाऽपितंविना भीमादेवतस्यमृत्कर्विहितइतिभावः ५ ननुस्वबलसाम्येऽपिसेनाबलं

तस्याधिकमिति चेदत आह द्वैरथ इति द्वंद्वयुद्धे शतेनाक्षौहिणीभिर्युतो मागधो मानजेतव्य इत्यर्थः नन्वसौ स्वसैन्यमेव युद्धाय नियुंजीत कुतस्तेन
 द्वैरथमिति तत्राह ब्रह्मण्य इति न प्रत्याख्याति न निराकरोति ६ भिक्षेत द्वंद्वयुद्धं याचताम् तथाऽपि समबलत्वात् साम्यमेव स्यादत आह तव सं
 निधाविति ७ ननु अकिंचित् कुर्वतो मम सन्निधानात् किं स्यादत आह निमित्तमिति अयमर्थः यथा तवा रूपस्य कालात्मनो विश्वसर्गो निमित्तं
 केवलं हिरण्यगर्भः तथा शर्वश्च तन्निरोधे तथाऽत्र त्वमेव संनिधिमात्रेण हंता भीमो निमित्तमात्रमिति ८ अतोऽनेनोपायेन त्वया स शीघ्रं हंतव्य
 इत्याशयेनाह गायंतीति जरासंध धृतानां राज्ञां देव्यः पत्न्यः ते विशदं कर्म स्वगृहेषु बालदलालनादौ गायंति किंतु कर्म स्वशत्रोः जरासंधस्य
 वधमात्मनां पत्नीनां विमोक्षणं च वत्समारोदीः करुणार्णवः श्रीकृष्णा एवं करिष्यतीति अत्र दृष्टांताः गोप्यश्चेत्यादयः यथा गोप्यः शंखचूडवधं

ब्रह्मवेषधरोगत्वात् भिक्षेत इकोदरः हनिष्यति न संदेहो द्वैरथेतव संनिधौ ७ निमित्तं परमीशस्य विश्वसर्गो नि
 रोधयोः हिरण्यगर्भः शर्वश्च कालस्या रूपिणस्तव ८ गायंति ते विशदं कर्म गृहेषु देव्यो राज्ञां स्वशत्रुवधमात्मवि
 मोक्षणं च गोप्यश्च कुंजरपतेर्जनकात्मजायाः पित्रोश्च लब्धशरणामुनयो वयं च ९ जरासंधवधः कृष्णाभूर्य
 र्थायोपकल्पते प्रायः पाकविपाकेन तव चाभिमतः क्रतुः १० श्रीशुक उ० इत्युद्धवचो राजन् सर्वतोभद्र
 मच्युतम् देवर्षिर्यदुद्धाश्च कृष्णाश्च प्रत्य पूजयन् ११ अथादिशत् प्रयाणाय भगवान् देवकीसुतः १२ त्यान्दारुक्
 जैत्रादीन् अनुज्ञाप्य गुरुन्विभुः १२ निर्गमय्य अवरोधान् स्वान्स सक्तान् सपरिच्छदान् संकर्षणमनुज्ञाप्य यदुराजं च श
 बुहन् सूतोपनीतं स्वरथमारुह्य रुडध्वजम् १३ ततो रथद्विपभटसादिनायकैः करालयापरिहृत आत्मसेनया
 मृदंगभेर्यान्कशंखगोमुखैः प्रघोषघोषित्कुकुभोनिराक्रमत् १४ स्वमोक्षं च गायंति अवतारांतरगतं कुंजरपतेर्नकात् ज

नकात्मजायाश्च रावणात् पित्रोश्च कंसगृहात् मोक्षम् अतएवं भूतानां तासां रूपया त्वया तथैव कर्तव्यमिति भावः ९ किंच जरासंधवध इति भू
 र्यर्थायेति ततः शिशुपालवधादयोऽपि सरवसाध्यामविष्यंतीति भावः एतच्च सर्वं भविष्यत्येवेति संभावयन्नाह प्राय इति पच्यत इति पाकः
 कर्मतस्य विपाकः फलं तेन राज्ञां पुण्यविपाकेन जरासंधादीनां पापविपाकेनेति पाठांतरे तस्य जरासंधस्य पापविपाकेनेति तेनायं क्रतुस्तवा
 भिषेतः तत्र गते त्वयि सर्वं भविष्यतीत्यर्थः १० अच्युतमुपपत्त्या वृद्धम् यदुद्धा इति वदन् निरुद्धादयस्तथाना पूजयन्निति सूचितम् ११ अनुज्ञा
 प्य अनुज्ञां प्रार्थ्य गुरुत्वं स देवादीन् १२ अवरोधान् स्वान्दारां निर्गमय्य प्रयाणं कारयित्वा १३ भटः पदातयः सादिनः अश्वारोहाः रथादिनायकैः
 करालयातीव्रया आत्मसेनया परिहृतो निराक्रमत् निरगात् कुतः सकाशात् मृदंगादिभिर्वाद्यैः प्रघोषेण घोषितायाः ककुभः १४

नृवाजीति नृवाजिभिः नरयानैः अश्वैश्चकांचनशिविकाभिश्चअच्युतंपतिमनुययुः स्रवताः पतिव्रताः वराण्यंबरादीनियासांताः १५. नरोष्ठादिभि-
र्यानैः अश्वतरीगर्दभ्यामश्वज्जाता अनःशकटम् करेणुर्गजी परिजनयोषितोवारयोषितश्च कटकुटयः उशीरादिवृणनिर्मितगृहाः कंबलांबरा-
दयश्चोपस्कराः कुड्यादिरूपायासांताः अधियुज्यबलीवर्दादिषुतानुपस्करान् ददंसन्तद्य १६. रवेरंशुभिश्चतद्वलंदिवावभौ कथंभूतंतुमुल-

नृवाजिकांचनशिविकाभिरच्युतंसहात्मजाः पतिमनुस्रवताययुः वरांबराभरणाविलेपनस्त्रजः स्रसंवृता
नृभिरसिचमपाणिभिः १५. नरोष्ठांगामहिषरवराश्वतयनः करेणुभिः परिजनवारयोषितः स्वलंकृताः कटकुटिकं
बलांबराद्युपस्कराययुरधियुज्यसर्वतः १६. बलं बह्वजपटछत्रचामरैर्वरायुधाभरणाकिरीटवर्मभिः दिवां
ऽशुभिस्तुमुलरवंबभौरवेयथाऽणवः क्षुभिततिमिगिल्लोर्मिभिः १७. अथामुनिर्यदुपतिनासभाजितः प्र
णम्यतंहृदिविदधद्विहायसा निशम्यतद्वापसितमाहताहणोमुकुंदसंदर्शननिर्वर्तोद्वयः १८. राजदूतमुवा
चेदंभगवान्प्रीणयन्गिरा माभैष्टदूतभद्रवायातयिष्यामिमागधम् १९. इत्युक्तः प्रस्थितोदूतोयथावदवद
न्तृपान् तेऽपिसंदर्शनंशौरेः प्रत्येक्षंश्चमुमुक्षवः २०. आनर्तसौवीरमरुंस्तीर्त्वाविनशनंहीरः गिरीन्नदीर
तीयायपुरग्रामव्रजाकरान् २१. ततोदृषद्वतीतीर्त्वामुकुंदोऽथसरस्वतीम् पंचालानथमत्स्याश्चशक्रप्रस्य
मथागमत् २२. तमुपागतमाकर्ण्यप्रीतोदुर्दर्शनंचृणाम अजातशत्रुर्निरगात्सोपाध्यायः स्रहदूतः २३. गी
तवादित्रयोषेणब्रह्मयोषेणभूयसा अभ्ययात्सहृषीकेशंप्राणाः प्राणमिवादतः २४. दृष्ट्वाविक्लुन्नहृदयः
कृष्णस्त्रेहेनपांडवः चिरादृष्टं प्रियतमंसस्त्वजेथपुनःपुनः २५. दोषयोपरिघज्यरमामलालयंमुकुंदगात्रंनृ
पतिर्हताशुभः लेभेपरांनिर्वृतिमश्नुलोचनाहृष्यत्तनुर्विस्मृतलोकविभ्रमः २६.

रव माकुलस्वनम् क्षुभितैस्तिमिलैः

ऊर्मिभिश्च १७. मुनिर्नारदोविहायसाययावितिशेषः १८. माभैष्टेतिबहुत्वंराजाभिप्रायेण १९. प्रत्येक्षन्प्रत्येक्षन् यत्परमात्मुमुक्षवः
२०. आनर्तादयोमार्गस्थदेशाः तान् तीर्त्वा अतिक्रम्य विनशनंकुरुक्षेत्रम् अतीयाय अतिक्रम्यययौ २१. शक्रप्रस्यंइंद्रप्रस्यम् २२.
२३. प्राणा इन्द्रियाणि प्राणंसुरत्यं प्राणमिव २४. सस्त्वजेपरिरेभे २५. रमाया अमलंनिर्दोषमालयम् विस्मृतोलोकव्यवहारोयेनसः २६.

२७ अर्जुनेन समत्वात् परिषक्त एव केवलम् पादौ नमस्कृत् नर्जुनः कृष्णेन भुजाभ्यां धृत इति भावः यमाभ्यां त्वभिवादितश्चेति २८ २९ ३० ३१
चित्रध्वजादिभिर्विराजमानम् ३२ प्रतिसद्य उद्दीप्तैः दीपैर्बलिभिः पुष्पादिप्रकारैश्च जुष्टं जालेभ्यो गवाक्षेभ्यो निर्गतैः धूपैरुचिरम् विलसन्त्यः
पताकायस्मिन्तत् मूर्धन्याः मूर्ध्नि भवा हेमकलशा येषां तैः रजतमयानिरूप्यमयानिरूप्यस्थूलानि शृंगाणि कलशास्तनभूमिका येषां तैर्भ

तं मातुलेयं परिरभ्य निर्वृतो भीमस्मयन्ये मजवाकुलेंद्रियः यमौकिरीटीन्दसहस्रमंसुदा प्रवृद्धवाण्याः परिरभ्यिरेऽ
च्युतम् २७ अर्जुनेन परिषक्तो यमाभ्यामभिवादितः ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य बृद्धेभ्यश्च यथाऽर्हतः २८ मानितो मा
नयामास कुरुसंजयकैकयान् सूतमागधगंधर्वान् बंदिनश्चोपमंत्रिणः २९ मृदंगशंखपटहवीणापणावगोसुरैः
ब्राह्मणाश्चारविंदास्तुष्टुवुनर्नर्तुर्जगुः ३० एवं सहस्रैः पर्यस्तः पुण्यश्लोकशिरवामणिः संस्तूयमानो भूगवान्
विवेशालंकृतं पुरम् ३१ संसिक्तवर्त्मकरिणां मदगंधतोयैश्चित्रध्वजैः कनकतोरणपूर्णकुम्भैः सृष्टात्मभिर्नवदुकूल
विभूषणस्त्रंगधैर्नृभिर्युवतिभिश्च विराजमानम् ३२ उद्दीप्तदीपबलिभिः प्रतिसद्य जालनिर्घातधूपरुचिरैर्वि
लसत्पताकम् मूर्धन्यहेमकलशैरजतोरुशृंगैर्जुष्टददर्शभवनैः कुरुराजधाम ३३ प्राप्तं निशम्य नरलोचनपानपा
त्रमौलिकव्यविश्लथितकेशदुकूलबंधाः सद्यो विसृज्य गृहकर्मपतींश्च तत्प्रेक्ष्य युयुवतयः स्मनरेद्रमार्गे ३४ त-
स्मिन्सकलकुल इवाश्वरथद्विपद्भिः कृष्णां सभायमुपलभ्य गृहाधिरूढाः नार्यो विकीर्य कुसुमैर्मनसोपगुह्य सत्स्वा
गतं विदधुरुत्समयवीक्षितेन ३५ ऊचुः स्त्रियः पथि निरीक्ष्य मुकुंदपत्नीस्तारायथोऽपुपसहाः किमकार्यमूभिः यत्र
क्षणां पुरुषमौलिरुदारहासलीलाः वलोककलयोत्सवमातनोति ३६ तत्र तत्रोपसंगम्य पौराभंगलपाणयः चक्रुः स
पर्यां कृष्णाय श्रेणीमुरव्याहतेन सः ३७ अंतः पुरजनेः प्रीत्या मुकुंदः फुल्ललोचनैः ससंभ्रमैरभ्युपेतः प्राविशद्राजमं
दिरम् ३८ पृथा विलोक्य भ्रात्रेयं कृष्णं त्रिभुवनेश्वरम् प्रीतात्मोत्थाय पर्यंकात् सस्कषापरिष्वज ३९

वनैर्जुष्टं कुरुराजस्य

धामपुरंददर्श ३३ नराणां लोचनानितेषां पानस्य सादरवीक्षणस्य पात्रं विषयं किंपुनर्नारीणामित्यर्थः ३४ स्रष्टुस्वागतं तत्प्रश्नादिकं प्रियमुत्समयवी
क्षितेनैव विदधुः ३५ उडुपसहाः चंद्रसहाः चंद्रसहचरा इत्यर्थः अमूभिः किंपुण्यमकारि ३६ श्रेण्यः एकशिल्पोपजीविनां संघास्तेषु मुरव्याश्च ३७
अभ्युपेतः अभिगमनेन सहितः ३८ स्नुषादौ पदीसहिता ३९

कृत्यं प्रकारविशेषं प्रमोदेनोपहतोऽभिभूतः ४० गुरुस्त्रीणां च कृष्णयादौ पद्याभगिन्यासकमदया ४१ आनर्चअर्चितवती ४२ अन्याश्रयाः कृष्ण
पत्न्योऽभ्यागताः ता अपि ४३ प्रत्यहं न वनं वयं यथा भवति तथा सः सर्वं निवासयामास ४४ कथं भूतम् यः प्रेम्णानित्यं फाल्गुनेन संयुतः अतएव तस्य
सहायेन सतायेन रवांडवेन वद्विं तर्पयित्वा तत्र च मयं मोचयित्वा मयं प्रयुज्य युधिष्ठिराय दिव्यासभाकृता तं जनार्दनम् अनेन राज्ञः कृष्णोपकारा
नुस्मरणम् दिव्यत्वात् सभाया यथा मनोरथं सर्वावकाशसंपादनं च दर्शितम् ४५ ४६ इति दशमे टीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ७१

गोविंदं गृह्णामीत्येव देवेशमादृतः पूजायां नाविदत्कृत्यं प्रमोदोपहतो नृपः ४० पितृष्वसर्गु रुरुस्त्रीणां कृष्णाश्चक्रे
भिवादनम् स्वयं च कृष्णयाराज नृभगिन्या चाभिर्वादितः ४१ श्वश्र्वासं चोदिता कृष्णा कृष्णपत्नीश्च सर्वशः आ
नर्चरुक्मिणीं सत्यां भद्रां जाववतीं तथा ४२ कालिंदीं मित्रविंदां च शैव्यां नाग्रजितीं सतीम् अन्याश्चाभ्यागताया
स्तुवासः स्वर्गमंडनादिभिः ४३ सः सर्वं निवासयामास धर्मराजो जनार्दनं ससैन्यं सानुगामात्यं सभार्यं च न वनं वम् ४४
तर्पयित्वा रवांडवेन वद्विं फाल्गुनसंयुतः मोचयित्वा मयं येन राज्ञे दिव्यासभाकृता ४५ उवाच कतिचिन्मासान् राज्ञः
प्रियचिकीर्षया विहरन् रथमारुह्य फाल्गुनेन भर्तुर्दतः ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे एकसप्ततित
मोऽध्यायः ७१ श्रीशुक उवाच एकदा तु सभामध्य आस्थितो मुनिभिर्वृतः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैर्भ्रातृभि
श्च युधिष्ठिरः १ आचार्यैः कुलवृद्धैश्च ज्ञातिसंबन्धिबांधवैः शृण्वतामेव चैतं पागाभाष्येदमुवाच ह २ युधिष्ठि
र उवाच ऋतुराजेन गोविंदं राजसूयेन पावर्त्ताः यक्ष्ये विष्मृती भवतस्तत्संपादयन् प्रभो ३ त्वत्पादुके अविर
तं परियेचरंति ध्यायंत्यभद्रनशने शतचयोगृणंति विंदंति ते कमलनाभस्य पापवर्गमाशासते यदि त आशिष ईश
नान्ये ४ ततो हि सप्ततितमे राज्ञा कार्ये निवेदिते दुर्जयं भागधं बुध्वा भीमेनाघातयद्हरिः १ आस्थितः आसनमिति शेषः १ शृण्वतामे

वेति यत्प्रसन्नः कृष्णः करोति न तदन्यः कश्चिदपि कर्तुं समर्थ इति निश्चित्य सर्वानेव ताननाहत्य कृष्णमुवाचेत्यर्थः आभाष्य भो भो कृष्ण भक्त
वत्सलेत्येवं संबोध्य २ विष्मृतीः अंशान् ३ एष चक्रवर्तिनां मनोरथः कथं त्वया क्रियत इति चेदत आह त्वत्पादुकेति परियेचरंतीति यच्छब्द
वधानमार्षम् येपरिचरंति देहेन ध्यायंति मनसा अभद्रस्य नशने नाशके गृणंति वाचा ते भवस्यापवर्गं मोक्षं विंदंति यदि आशासते तर्हि आ
शिषोऽपि त एव विंदंति नान्ये चक्रवर्तिनोऽपि ४ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९

भगवतो भक्तपक्षपातमाविष्कारयन्नाह तद्देवदेवेति तत्तस्मात्पश्यतु साक्षात् एवं निश्चितेऽपि ये कर्मादिप्रधानाः केचित् कुरुसंजयाः भगवद्
 किं न बहु मन्यन्ते तेषां मोहनिवृत्तये येत्वां भजंति यदि वा न भजंति तेषां भूयेषां निष्ठां स्थितिं प्रदर्शय ५ न नुरागादिरहिते मयि कथमिदं वैषम्यं स्या
 तत्राह नेति स्वः पर इति भेदमतिस्तवनस्या देव कुतः ब्रह्मणः निरुपाधेः किंच सर्वस्यात्मनः अतः समदृशः किंच स्वस्वरवानुभूतेः अतः रागाद्य
 भावादिति भावः तथाऽपि संसेवमानानां मेव त्वत्प्रसादो नान्येषाम् तत्राऽपि सेवाऽनुरूपमुदयः फलं न त्वत्र विपर्ययो न्यथाभावः यथा कल्पद्रुमस्य रागा
 दिराहित्येऽपि सेवकेष्वेव फलजनकत्वं नान्येषु ६ सत्यं मद्भक्तानां मेव कैवल्यादिना न्येषां मित्यनुमोदमान आह सम्यगिति शत्रुकर्शनेति संबोधय-

तद्देवदेव भवतश्चरणारविंदसेवाऽनुभावमिह पश्यतु लोक एषः येत्वां भजंति न भजं त्यक्तवो भूयेषां निष्ठां प्रदर्श
 य विभो कुरुसंजयानाम् ५ न ब्रह्मणः स्वपरभेदमतिस्तव स्यात्सर्वात्मनः समदृशः स्वस्वरवानुभूतेः संसेवतां स्वरतरो
 रिव ते प्रसादः सेवाऽनुरूपमुदयो न विपर्ययोऽत्र ६ श्रीभगवानुवाच सम्यग्व्यवसितं राजन् भवता शत्रुकर्श
 न कल्याणीयेन ते कीर्तिं लोकाननुभविष्यति ७ ऋषीणां पितृदेवानां सत्तदामपि नः प्रभो सर्वेषामपि भूतानां मा
 प्सितः क्रतुराडयम् ८ विजित्य नृपतीन् सर्वान् कृत्वा च जगतीं वशं संभृत्य सर्वसंभारानाहरस्व महाक्रतुम् ९ ए
 ते ते भ्रातरा राजन् लोकपालांशं संभवाः जितोऽस्म्यात्मवता तेऽहं दुर्जयो यो कृतात्मभिः १० न कश्चिन्मत्सरं लोके ते
 जसा यशसा श्रिया विभूतिभिर्वाभिभवद्देवोऽपि किमु पार्थिवः ११ श्रीशुक उवाच निशम्य भगवद्भातं
 प्रीतः फुल्लमुरवांबुजः भ्रातृन्दिग्विजयेयुं क्तविष्णुतेजोपहृष्टितान् १२ सहदेवं दक्षिणस्यामादिशत्सहसंजयैः दिशि
 प्रतीच्यां नकुलमुदीच्यां सव्यसाचिनम् प्राच्यां हकोदरं मत्स्यैः कैकयैः सहभद्रकैः १३

न सर्वधर्मविजयशक्तिं संचारयति अनुभ

विष्यति सर्वलोकव्याप्तामविष्यतीत्यर्थः ७ ८ किमत्र मयाऽन्येन वा संपादनीयं तव तु सूकर एव राजसूय इत्याह विजित्येति जगतीं सर्वान् पृथ्वीम् संभा
 रान् यज्ञोपस्करान् संभृत्य संपाद्य आहरस्व अनुतिष्ठेत्यर्थः ९ ननु नृपतिविजयादिकथं शक्यं स्यादत आह एत इति किंच आत्मवता जितो द्रियेण ते त्वया
 अहं च जितोऽस्मि वशीकृतोऽस्मि कृतात्मभिः अजितो द्रियैः १० आस्तां तावदेवं भूतस्य तव परैरभिभवशंका अकिंचनमपि मत्सरं कोऽपि नाभिभवितुं प्र
 भवतीत्याह न कश्चिदिति तेजसा प्रभावेन विभूतिभिः सैन्यादिसामग्रीभिः ११ अयुं क्तनि युक्तवान् विष्णोस्तेजसा उपहृष्टितान् संवर्द्धितान् तेजोपहृ
 ष्टितान् इति संधिरार्थः १२ नकुलादीनां मत्स्यादिभिः सहायैर्यथा संख्येन संबंधः सहदेवं संजयैः सह भीमं मत्स्यैः नकुलं कैकयैः सव्यसाचिनं मद्रकैरिति १३

कथं भूताय यक्ष्यते गगं करिष्यते १४ आद्यो हरिः श्रीकृष्णः १५ ब्रह्मलिंगधराः ब्राह्मणलिंगधारिणः यतः यत्र बृहद्वयसक्तो जराजंघः १६ गृहेषु वर्तमानं समयाचेरन् सम्यक् अयाचंतेत्यर्थः १७ १८ नन्विदं कामयामह इति विशेषो निर्दिश्यताम् अन्यथा यस्य पुत्रादेर्वियोगो दुःसहः सकथं देवः न थाराजमंडनं किरीटाद्यदेयं यत् तत् भिक्षुभ्यः कथं देयं तथातिरम्यं स्नाभरणादिपुत्रादियोग्यं कथं परस्मै देयमिति चेदत आहुः किं दुर्मर्षमित्यादि अथ दृष्टान्तत्वेनार्थोत्तरमाहुः किमकार्यमिति यथा साधूनामकार्यं नास्ति तथा तितिक्षूणां दुर्मर्षं दुःसहं नास्ति वदान्यानामत्यदाराणामदेयं नास्ति समदर्शिनां परश्च नास्ति अतः किं विशेषो निर्देशोनेत्यर्थः १९ किंच अर्थिने धीरेण मुद्गलादिवत् प्राणा अपि न वंचनीया इत्याशयेनाहुः योनित्येनेति

ते विजित्य नृपान् वारा आजकुर्दिग्भ्य ओजसा अजातशत्रवेभूरिद्रविणं नृपयक्ष्यते १४ श्रुत्वा जितं जरासंधं नृपते ध्यायतो हरिः आहो पायंत मे वाद्य उद्धवो यमुवाच ह १५ श्रीमसेनोऽर्जुनः कृष्णो ब्रह्मलिंगधरास्त्रयः जग्मुर्गिरि व्रजं तात बृहद्वयसक्तो यतः १६ ते गत्वा तिथ्य वेलायां गृहेषु गृहमेधिनम् ब्रह्मण्यं समयाचेरन् राजन्या ब्रह्मलिंगिनः १७ राजन्विद्यातिथीन्प्राप्तानर्थिनो दूरमागतान् तन्नः प्रयच्छ भद्रं ते यद्वयं कामयामहे १८ किं दुर्मर्षमिति तितिक्षूणां किमकार्यमसाधुभिः किं न देयं वदान्यानां कः परः समदर्शिनाम् १९ योनित्येन शरीरेण सतांगेयं यशो ध्रुवम् नाचि नोति स्वयं कल्पः सवाच्यः शोच्य एव सः २० हरिश्चंद्रो रंति देव उच्छृतिः शिविर्बलिः व्याधः कपोतो बहवो ह्यध्रुवेण ध्रुवं गताः २१ श्रीशुक उवाच स्वरैराकृतिभिस्तान्स्तप्रकोष्ठं ज्याहतेरपि राजन्यबंधून्विज्ञाय दृष्टपूर्वानचिंतयत् २२ राजन्यबंधवो ह्येते ब्रह्मलिंगानि विभ्रति ददामि भिक्षितं तेभ्य आत्मानमपि दुस्त्यजम् २३

नाचिनोति न संपादयति सवाच्यः

सनिंद्यः २० विश्वामित्रार्थानृण्याय हरिश्चंद्रो भार्यात्मजादिसर्वं विक्रीय स्वयं चांडालतां प्राप्नोऽप्यनिर्विण्णः सहायो ध्यावासिभिर्जनैः स्वर्गगतः रंति देवः सकुटुंबोऽष्टचत्वारिंशदहान्यलब्धो दकोऽपि कथंचिल्लब्धान्नोदकाद्यर्थिभ्यो दत्वा ब्रह्मलोकं गतः उच्छृतिर्मुद्गलः षण्मासं सीदत्कुटुंबोऽपि आतिथ्यदानेन ब्रह्मलोकं गतः शिविः शरणागतकपोतरक्षणाय स्वमासं शयेनायदत्वा दिवं गतः बलिः सर्वस्वं ब्राह्मणवेषधारिणे हरये दत्वा तमेवात्मसाच्चकार कपोतश्चातिथये व्याधाय कपोत्यासह आत्ममांसं दत्वा विमानेन दिवं गतः व्याधस्तयोः सत्त्वं वीक्ष्य स्वयमिति निर्विण्णो महाप्रस्थाने वनाग्निदग्धदेहो निष्कल्मषो दिवमारुरोह एव मन्ये च बहवोऽध्रुवेण शरीरेण ध्रुवं गता इति २१ ज्याहतेः ज्याघातकिणां कितैः भुंजैः दृष्टपूर्वान्द्रौपदी स्वयं वरादिषु २२ २३

इंद्रस्यश्रियं जिहीर्षताविप्रव्याजेन विष्णुना भ्रंशितस्यापि बलेर्नु अहोनेति पाठे श्रूयते किम् अपितु श्रूयत इति २४ तं श्लाघते विष्णव इति शक्तेण
 धार्यमाणोऽपि अतएव विष्णुरिति जानन्नपि २५ पतमानेन पतताक्षत्रबंधुना देहेन ब्राह्मणार्थाय विपुलं यशो नेह तानेह मानेन असंपादयता को
 न्वर्थः न कोऽपीत्यर्थः २६ एवं निश्चित्याह हे विप्रा इति २७ २८ राजन्यतामेव प्रपंचयति २९ अयतोमद्रियासमुद्रं शरणं गतः ३१ वयसा तुल्यः
 नातिसत्वो नातिबलश्च न च देहेन मया समः अतोर्जुनो यो ह्यनभवेत् भीमस्तु भवेत् यतोमम तुल्यबलः ३२ प्रादाय दत्त्वेत्यर्थः ३३ समेरवले युद्धांग

बलेर्नु श्रूयते कीर्तिर्विततादिक्ष्व कल्मषा ऐश्वर्याद्भ्रंशितस्यापि विप्रव्याजेन विष्णुना २४ श्रियं जिहीर्षतेन्द्रस्य विष्णो
 वेद्विज रूपिणे जानन्नपि महीं प्रादा धार्यमाणोऽपि दैत्यराट् २५ जीवता ब्राह्मणार्थाय कोऽन्वर्थः क्षत्रबंधुना देहेन
 पतमानेन नेहता विपुलं यशः २६ इत्युक्तं दारमतिः प्राह कृष्णार्जुन ह कोदरात् हे विप्रा श्रियतां कामो ददा म्यात्मशिरोऽ
 पिवः २७ श्रीभगवानुवाच युद्धं नो देहि राजेन्द्र दृष्टं शोचति मन्यसे युद्धार्थिनो वयं प्राप्ताराजन्या नान्न कां
 क्षिणः २८ असौ ह कोदरः पार्थस्तस्य भ्राताऽर्जुनो ह्ययम् अनयोर्मातुलेयं मां कृष्णं जानीहि ते रिपुम् २९ एवमावेदि
 तो राजा जहासोच्चैः सममागधः आहूचामर्षितो मंदायुद्धं तर्हि ददामिवः ३० न त्वया भीरुणा योत्स्ये युधि विह्वलचेत
 सा मथुरां स्वपुरीं त्यक्त्वा समुद्रं शरणं गतः ३१ अयं तु वयसा तुल्यो नातिसत्वो न मे समः अर्जुनो न भवेद्यो ह्यभीम
 स्तुल्यबलो मम ३२ इत्युक्त्वा भीमसेनाय प्रादाय महतीं गदाम् द्वितीयां स्वयमादाय निर्जगाम पुरा दहिः ३३ ततः
 समेरवले योरो संयुक्ता विनरेतरो जघ्नतुर्वज्रकल्पाभ्यां गदाभ्यां रणदुर्मदौ ३४ मंडलानि विचित्राणि सव्यंदक्षिणमे
 व च चरतोऽशुभे युद्धं नटयोरिव रंगिणोः ३५ ततश्च दत्तं दशब्दो वज्रनिष्पेषसन्निभः गदयोः क्षिप्तयो राजन् दं
 तयोरिव दंतिनोः ३६ तैर्वै गदेभ्यज्जवेन निपात्यमाने अन्योऽन्यतोऽसकटिपादकरो रुजत्रून् चूर्णीबभूवतुरुपेत्य य
 थार्कशाखे संयुद्धतोर्द्विरदयोरिव दीप्तमन्व्योः ३७

णो ३४ मंडलानि गदायुद्धगतिभेदान् सव्यंदक्षिणं च यथाभवति तथारंगिणोः रं
 गगतयोः नटयोरिवेति निर्भयत्वेनोपमा ३५ दत्तं दशब्दो वज्रस्य निष्पेषः पातः तत्सदृशः युद्धं नोर्दंतिनो-
 र्दंताघातशब्द इव श्रुश्रुभे ३६ अंसकट्यादीनुपेत्य दीप्तो मन्युर्ययोः तयोर्द्विरदयोर्गजयोरर्कशाखाभ्यां संयुद्धतोस्ते यथा चूर्णीभवतस्तद्वत् ३७

अपिष्ठांचूर्णीचक्रतुः ३८ शिक्षाअभ्यासः बलंसत्त्वमोजः प्रभावः समानितानिययोस्तयोः ३९ ४० ४१ जन्मशकलरूपमृतिः पुनः शकलीभा
वः तेविद्वान् जानन् जरानामराक्षसीतत्कृतम् अचिंतयत् कथमसौशकलीभवेदिति ४२ विटपंशारवाम् करेणविटपंगृहीत्वाहरिः भीमस्ययथाः
हंविटपंपाटयामि तथात्वमेनंविपाटयेतिसंज्ञयासंकेतेन अरिवधोपायंदर्शयामासेत्यर्थः ४३ ४४ ४५ एकैकः पादादिर्योस्तेशकले ४६ ४७

इत्थंतयोः प्रहतयोर्गदयोर्नृवीरौ क्रुद्धौ स्वमुष्टिभिरयः स्पर्शोरपिष्ठां शब्दस्तयोः प्रहरतोरिभयोरिवासीन्निर्घातवज्र
परुषस्तलताडनोत्थः ३८ तयोरयंप्रहरतोः समशिक्षाबलौजसोः निर्विशेषमभूद्युद्धमक्षीणजवयोर्नृप ३९ एवंत
योर्महाराजयुद्धतोः सप्तविंशतिः दिनानिनिरगंस्तत्रसहस्रद्विनिशितिष्ठतोः ४० एकदामातुलेयं वै प्राहराजन्वृकोदरः
नशक्तोऽहंजरासंधंनिर्जेतुंयुधिमाधव ४१ शत्रोर्जन्ममृतीविद्वान्जीवितंचजराकृतम् पार्थमाध्याययत्स्वनतेजसा
चिंतयद्हरिः ४२ संचिंत्यारिवधोपायंभीमस्यामोघदर्शनः दर्शयामासविटपंपाटयन्निवसंज्ञया ४३ तद्विज्ञायमहा
सत्वोभीमः प्रहरतांवरः गृहीत्वापादयोः शत्रुंपातयामासभूतले ४४ एकपादंपदाक्रम्यदोभ्यामन्यंप्रगृह्यसः गुद
तः पाटयामासशारवामिवमहागजः ४५ एकपादोरुवृषणंकटिपृष्ठस्तनांसके एकबाह्वक्षिभ्रूकर्णशकलेददशुः प्र-
जाः ४६ हाहाकारोमहानासीन्निहितेमगधेश्वरे पूजयामासतुर्भूमिंपरिरभ्यजयान्युतौ ४७ सहदेवंतत्तनयंभ
गवान्भूतभावनः अभ्याषिंचदमेयात्मा मगधानांपतिंप्रभः मोचयामासराजन्यान्सरुद्धामागधेनये ४८ इति
श्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेजरासंधवधोनामद्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ श्रीशुकउवाच अयुतेद्वेशूता
न्यष्टौलीलयायुधिनिर्जिताः तेनिर्गतागिरिद्रोण्यांमलिनामलवाससः १ क्षुत्क्षामाः शुष्कवदनाः संरोधपरिकर्षिताः
ददृशुस्तेघनश्यामंपीतकौशेयवाससम् २ श्रीवत्सांकंचतुर्बाहुंपद्मगर्भारुणोक्षणम् चारुप्रसन्नवदनंस्फुरन्मक
रकुंडलम् ३

दुर्दृष्टत्वादसौहतः नतुराज्यामिलाषेणेतिदर्शयन्नाह सहदेवमिति ४८ इतिदशमेटी० द्विसप्ततितमः ७२ ततस्त्रिसप्तति
तमेमोचयित्वानृपान्हरिः राजार्हभोगैः स्वान्देशान्प्रस्थाप्यपुनरागमत् १ अत्यन्नद्धजरासंधवधात्तदुद्धभूतान् विमोक्ष्यरूपया कृष्णोनिजरू
पमदर्शयत् २ येनिर्जिताजरासंधेननिरुद्धाश्चगिरिद्रोण्यांतेततोनिर्गताः संतोघनश्यामंददृशुरित्कत्तरेणान्वयः १ क्षुधाक्षामाः कृशाः संरोधेनप
रिकर्षिताः क्लेशिताः २ ३

४ भ्राजत् भ्राजमानो वरमणिः कौस्तभो ययासाग्रीवायस्यतम् निवीतं कंठलंबितं व्याप्तम् पिवंत इवेत्यादीनां हरेः पादयोः प्रणेसुरित्युत्तरेणान्वयः ५
 रंभंतः परिरंभमाणा इव ६ कृष्णदर्शनाल्हादेन ध्वस्तः संरोधनकुमो येषां ते ७ संरोधात् रक्षितानस्मान्घोरायाः संसृतेरपि पाहिमोचय ८ ननु भवंते
 जरासंधासूयाविषादहासुत्रभोगासक्ताश्च कथं संसृतेर्भोचनीया इत्याशंक्य संप्रति न वयं तथा भूता इत्याहुः नैनमित्यष्टभिः हेनाथ वयमेनं नानु
 सूयामः अद्य तु दोषदृष्ट्या न पश्यामः कुत इत्यत आहुः अनुग्रह इति यद्यस्मात् ९ एतदेव व्यतिरेकेणोपपादयंति राज्यैश्वर्येति राज्यैश्वर्याभ्यां म
 दस्ते नोन्नद्ध उच्छ्रंखलो नित्या अचला संपदो मन्यते यद्वा अनित्याः सत्यः अचलाः शाश्वतीर्मन्यते १० किंच अवस्तसद्वस्ततया पश्यंतीत्या

पद्महस्तंगदाशंखरथांगैरुपलक्षितम् किरीटहारकटककटिसूत्रांगदाचितम् ४ भ्राजद् वरमणिग्रीवं निवीतं व
 नमालया पिवंत इव चक्षुर्भ्यां लिहंत इव जिह्वया ५ जिघ्रंत इव नासाभ्यां रंभंत इव बाहुभिः प्रणेसुर्हतपाप्मानो मू
 र्धभिः पादयोर्हरेः ६ कृष्णसंदर्शनाल्हादध्वस्तसंरोधनकुमाः प्रशशंसुर्हृषीकेशांगीभिः प्रांजलयो नृपाः ७
 राजान ऊचुः नमस्ते देवदेवेश प्रपन्नार्तिहराव्यय प्रपन्नान्याहिनः कृष्णनिर्विण्णान्योरसंसृतेः ८ नैनं नाथा
 नुसूयामो मागधं मधुसूदन अनुग्रहो यद्भवतो राज्ञां राज्यच्युतिर्विभो ९ राज्यैश्वर्यमदोन्नद्धो न श्रेयो विंदते नृपः त्व
 न्मायामोहितो नित्या मन्यते संपदोऽचलाः १० मृगतृष्णां यथा बाला मन्यंत उदकाशयम् एवं वै कारिकीं मायामयुक्ता
 वस्तु चक्षते ११ वयं पुरा श्रीमदनष्टदृष्ट्योजिगीषया स्यादतरेतरस्पृधः घ्नंतः प्रजास्वा अतिनिर्घृणाः प्रभो मृत्युं पु
 रस्त्वा विगणय्य दुर्मदाः १२ त एव कृष्णाद्यगभीरं रंहसादुरंत वीर्येण विचालिताः श्रियः कालेन तन्वाभवतो नुकं प
 याविनष्टदर्पाश्चरणौ स्मरामते १३

हुः मृगतृष्णामिति वैकारिकीं सृष्ट्यादिविकारापन्नाम् अयुक्ता अविवेकिनाः ११ राज्यस्य यो
 गवियोगयोरनर्थार्थावहत्वमस्मात्स्वदृष्टमित्याहुः वयमिति द्वाभ्याम् श्रीमदेन नष्टदृष्टिर्येषां ते अस्याः पृथिव्याः इतरेतरस्पृधः परस्परं स्पर्ध
 मानाः पुरः पुरतः त्वां मृत्युमविगणय्य पुराये दुर्मदा वयम् १२ हे कृष्ण त एव वयमद्य विनष्टदर्पास्ते चरणौ स्मरामः स्मर्तुमाशास्महे कथं भूताः
 भगवतस्तन्वामूर्त्या कालेन श्रियो विचालिताः विभ्रंशिताः अतो राज्यच्युतिर्भवदनुग्रह एवेत्यर्थः १३ श्रीगोपाल कृष्णाय नमो न-

अतएवअथोअनंतरंमृगतृष्णिसदृशंराज्यंशश्वत्पतताप्रतिक्षणंक्षीयमाणेनतथारुजंरोगाणांभूवाजन्मक्षेत्रेणदेहेनउपासितव्यंसेव्यंनस्पृहयाम
हे प्रेत्यपरलोकेचक्रियाफलंस्वर्गादिभोगमुपासितव्यंनस्पृहयामहे कथंभूतम् कर्णयोः रोचनंरुचिजनकमात्रम् तत्रगतस्यस्पर्धाद्यनपगमेनकरवा
भावादित्यर्थः १४ यद्येवंभूतायूयंतर्हिममचरणौस्मरतततोऽनायासेनमुक्तिर्भाविष्यतीति किंमदपेक्षयेतिचेदतआहुः तन्नइति त्वच्चरणस्मृतिरपि
त्वत्प्रसादफलमेवेत्यर्थः १५ १६ श्रुक्ष्णायामंजुलया १७ यथाभवद्विराशंसितंवाटंनिश्चितंवोमयिभक्तिर्जायतेजायतामित्यर्थः १८ हेभूपाः मद्भजन
मेवकर्तव्यमितिभवद्विर्यवसितंसंकल्पितंदिष्ट्यामदम् भवद्विरुक्तंचसत्यमेवेत्याह भवंतइति श्रीश्वणेश्वर्यचताभ्यामदस्तेनोन्माहमुद्धंनस्वैरा

अथोनराज्यंमृगतृष्णिरूपितंदेहेनशश्वत्पततारुजंभूवा उपासितव्यंस्पृहयामहेविभोक्रियाफलंप्रेत्यचकर्णरो
चनम् १४ तन्नःसमादिशोपायंयेनतेचरणाञ्जयोः स्मृतिर्यथानविरमेदपिसंसरतामिह १५ कृष्णायवास्तुदेवायह
रयेपरमात्मने प्रणतक्लेशनाशायगोविंदायनमोनमः १६ श्रीशुकउवाच संस्तूयमानोभगवान्नराजभिर्मु
क्तबंधनैः तानाहकरुणस्तातशरण्यःश्रुक्ष्णयागिरा १७ श्रीभगवानुवाच अद्यप्रभृतिवोभूषाम-
य्यात्मन्यखिलेश्वरैः स्मृदाजायतेभक्तिर्वाटमाशंसितंतथा १८ दिष्ट्याव्यवसितंभूपाभवंतभूतभाषिणः श्रियैश्व
र्यमदोन्माहंपश्यउन्मादकंनृणाम् १९ हैहयोनहुषोवेनोरावणोनरकोपरं श्रीमदाट्टंशिताःस्थानादेवदैत्यनरेश्वराः
२० भवंतएतद्विज्ञायदेहाद्युत्पाद्यमंतवत् मांयजंतोध्वरैर्युक्ताः प्रजाधर्मेणरक्षथ २१ संतन्वंतः प्रजातंतूनृसरवं
दुःखंभवाभवौ प्राप्तंप्राप्तंचसेवंतोमच्चिन्ताविचरिष्यथ २२ उदासीनाश्चदेहादावात्मारामाधृतव्रताः मय्यावेश्यम
नःसम्यक्कृमामंतेब्रह्मयास्यथ २३ श्रीशुकउ० इत्यादिश्यन्पान्कृष्णोभगवान्भवनेश्वरः तेषांन्ययुंक्तपुरुषा
न्स्त्रियोमज्जनकर्मणि २४

चारमित्यर्थः पश्येपश्यामि १९ तदेवाह हैहयइति हैहयः कार्तवीर्यश्चक्रवर्तिनरेश्वरः पितुः कामधेनुहरणात्परशु
रामेणरसपुत्रोहतः नहुषोदेवेदंतां प्राप्ताः उन्मत्ताः शचीसंगायब्राह्मणान्शिबिकांवाहयन् तैरेवततोभ्रंशितोजगरत्वमवापवेनोप्युन्मत्तोब्राह्मणान्
अधिक्षिपंस्तैरेवहुंहुतैर्हतः रावणोराक्षसेश्वरः सीतामभिलषन्नराघवेणहतः नरकोदैत्येश्वरोदितिकुंडलाद्याहरणान्मयेवहतः अपरेऽपिश्रीमदात्
स्थानाट्टंशिताः २० यदुत्पाद्यंदेहादितदंतवत् एवंविज्ञाययुक्ताअप्रमत्तारक्षथरक्षतेत्यर्थः २१ प्रजातंतूनृपुत्रादिसंततीः प्राप्तंप्राप्तंसमत्वेनसेवमानाः
२२ मांब्रह्मयास्यथ २३ स्त्रियश्चतेषांमज्जनकर्मणिअभ्यंगस्तानादौन्ययुंक्त २४

२५. सस्नातान् सस्यगलंकृतान् भोगैश्च युक्तान् वरेणान्नेन भोजयित्वा पुनस्तेषां सपर्यां सहदेवेन कारयामास २६. ग्रहाश्चंद्रादयो यथा २७. प्रीणय्य नंदयित्वा २८. २९. जगदुःकृत्तुः ३०. ३१. रवांडवप्रस्थमिंद्रप्रस्थम् दुर्हदां दुर्योधनादीनाम् ३२. शांतं मृतम् आसमनोरथो बभूव ३३. ३४. इति दशमे टीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ चतुर्युक् सप्ततितमे राजसूयक्रियाद्विजैः अग्रपूजाप्रसंगेन चैद्ययातादिवर्ण्यते १ राजसूयसु

सपर्यां कारयामास सहदेवेन भारत नरदेवोचितैर्वस्त्रैर्भूषणैः स्त्रग्विलेपनैः २५. भोजयित्वा वरान्नेन सस्नातान्समलंकृतान् भोगैश्च विविधैर्युक्तान् तांबूलाद्यैर्नृपोचितैः २६. तेषां पूजितामुकुंदेन राजानो मृष्टकुंदलाः विरेजुर्मोचिताः क्लेशात् प्रावृडंते यथा ग्रहाः २७. रथान्सदश्वानारोप्य मणिकांचनभूषितान् प्रीणय्य सृजंतैर्वाक्यैः स्वदेशान् प्रत्ययापयत् २८. त एवं मोचिताः कृच्छ्रात् कृष्णेन रुमहात्मना ययुस्तमेव ध्यायंतः कृतानि च जगत्पतेः २९. जगदुःप्रकृतिभ्यस्ते महापुरुषचेष्टितम् यथाऽन्वशासद्गवांस्तथा च कुरतं द्विताः ३०. जरासंधं घातयित्वा भीमसेनेन केशवः पार्थाभ्यां संयुतः प्रायात्सहदेवेन पूजितः ३१. गत्वा ते रवांडवप्रस्थं शरवान् दुग्धमूर्जितारयः हर्षयंतः स्वसुहृदो दुर्हदां चारु रवावहाः ३२. तच्छ्रुत्वा प्रीतमनस इंद्रप्रस्थनिवासिनः मे निरेमागधं शांतं राजा चासमनोरथः ३३. अभिवद्याथ राजानं भीमार्जुनजनोंर्दनाः सर्वमाश्रावयां च कुरात्मना यदनुष्ठितम् ३४. निशम्य धर्मराज रत्नलेशवेनानुकंपितम् आनंदाश्च कलांसुंचन् प्रेम्णानोवाच किंचन ३५. इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ श्रीशुक उवाच एवं युधिष्ठिरो राजा जरासंधवधं विभोः कृष्णस्य चानुभावतं श्रुत्वा प्रीतस्तमब्रवीत् १ युधिष्ठिर उवाच ये स्युस्त्रैलोक्यगुरवः सर्वे लोकमहेश्वराः वहंति दुर्लभं लब्ध्वा शिरसैवानुशासनम् २ स भवान्परमेश्वरोऽस्माकमनुशासनं धत्ते तदत्यंतविडम्बनम् ३

रवे हत्वा जरासंधं तदंतरे चैद्यंतदंते कुर्वंतं बीजं कलिमिवावपत् २ कृष्णस्य चानुभावमिति चकारात् तस्य स्वाज्ञाऽनुविधायित्वं चालक्ष्येत्यर्थः १ तदाह ये स्युरिति ये त्रैलोक्यस्यापि गुरवः स्युः सनकादयः सर्वे च लोकाः लोकपालाश्च ते शिरसैव तवानुशासनं वहंति दुर्लभं लब्ध्वा इति भाग्येनैतल्लब्धमिति बहुमानेनेत्यर्थः २ स भवान्परमेश्वरोऽस्माकमनुशासनं धत्ते तदत्यंतविडम्बनम् अननुरूपमनुकरणं स्वतेजो हानिप्रसंगादित्यर्थः ३ ५२ ५२

अथवा तव परिपूर्णस्याज्ञापनाज्ञाधारणाभ्यां न तेजसो हानिर्वृद्धी अतः कृपया सर्वसंगच्छत इत्याह नद्येकस्याद्वितीयस्येति समानासमानरहितस्य
ब्रह्मणस्तवोभयं माया परमात्मन इति सर्वजीवनियंतुस्तव नियम्यत्वं स्मृतरां न वास्तवम् अतः परानुग्रहार्थैरेतैः कर्मभिस्तव तेजो न वर्द्धते न च द्रस्यति
रवेरिवोदयास्तमयादिकर्मभिरित्यर्थः तथा च श्रुतिः न कर्मणा वर्द्धते नो कनीयानिति ४ नन्वेवमप्यहं परमेश्वरः ममेदं नीचं कर्मायोग्यमिति मनसि कथं न
भवेदत आह न वैत इति हे अजित तव भक्तानामेव तावदियं नानाधीर्भेदमतिर्नास्ति यथा पशूनामज्ञानां वैकृताशरीरविषया तव नास्तीति किं पुनर्वक्तव्य

नद्येकस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणः परमात्मनः कर्मभिर्वर्द्धते तेजो द्रस्यते च यथारवेः ४ न वै ते अजित भक्तानां ममाहमिति माध
व त्वंत वेति च नानाधीः पशूनामिव वैकृता ५ श्रीशुक उवाच इत्युक्त्वा याज्ञिके काले वद्रे युक्तान्सक्रुत्विजः
कृष्णानुमोदितः पार्थो ब्राह्मणान् ब्रह्मवादिनः ६ द्वैपायनो भरद्वाजः कर्मतुर्गोतमो रितः वसिष्ठश्च्यवनः कण्वो मैत्रेयः
कवषस्त्रितः ७ विश्वामित्रो वामदेवः सुमतिर्जैमिनिः क्रतुः पैलः पराशरो गार्गो वैशंपायन एव च ८ अथ वा कश्यपो
धौम्यो रामो भार्गव आसुरिः वातिहोत्रो मधुच्छंदावीरसेनोऽकृतव्रणः ९ उपहृतास्तथा चान्ये द्रोणभीष्मकृपादयः
धृतराष्ट्रः सहस्रतो विदुरश्च महामतिः १० ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा यज्ञादिदृक्षवः तत्रेयुः सर्वराजानो राज्ञां प्र
कृतयो नृप ११ ततस्ते देवयजनं ब्राह्मणाः स्वर्णलांगलैः कृत्वा तत्र यथास्नायं दीक्षयां च क्रिरे नृपम् १२ हेमाः किलो
पकरणा वरुणस्य यथापुरा इंद्रादयो लोकपाला विरिच भवसंयुताः १३ सगणाः सिद्धगंधर्वा विद्याधरमहोरगाः
मुनयो यक्षरक्षांसिरवगा किन्नरचारणाः १४ राजानश्च समाहूता राजपत्न्यश्च सर्वशः राजसूयं समीयुः स्मराज्ञः पांडु
सुतस्य वै १५ मे निरेकृष्ण भक्तस्य सूपपन्नमविस्मिताः अयो जयन्महाराजं याजका देववर्चसः राजसूयेन विधि
वत्प्राचेतस इवामराः १६

मित्यर्थः ५ याज्ञिके यज्ञोचिते वसंतादिकाले युक्तान् अभियुक्तान्सयुधिष्ठिरः क्रुत्विजो होतृप्रसुरवाच वद्रे
वृत्तवान् ६ तानाह द्वैपायन इति त्रिभिः ७ ८ अकृतव्रणां तानेतान् त्रिगुणपदप्रादिभेदेन वद्रे ९ अन्ये चोपहृता यज्ञादिदृक्षवस्तत्रेयुरित्यन्वयः १० ११
देवयजनं यज्ञभूमिं कृत्वा कर्षणादिभिः संशोध्य दीक्षयां च क्रिरे दीक्षासंस्कारयुक्तमकुर्वन् १२ उपकरणा उपस्कराः वरुणस्य राजसूये यथा आसन्ति
तिशेषः किंच इंद्रादयो देवगणाः १३ १४ ये च राजादयः समाहूतास्तत्र समीयुः स्म १५ ते सर्वे कृष्णभक्तस्य पांडुसुतस्य राज्ञः युधिष्ठिरस्य राजसू
यमविस्मिताः संतः सूपपन्नं संपन्नं मे निरे इत्यन्वयः याजका क्रुत्विजः १६

सौत्येह निसोमाभिषवदिने १७ अग्न्यार्हणमग्रपूजातस्यार्हयोग्यम् अनैकांत्यात् योग्यानांबहुत्वेनैकस्यानिश्चयात् १८ १९ सार्व्यंज्ञानंयोगः
पासना २० ननुसार्व्यंकेवलपरम् योगःसविशेषणपरः कथमुभयोरैकपरत्वंतत्राह एकएवाद्द्वितीयोऽसौ अतःसार्व्यस्येतत्परत्वंयुक्तम् विशेषण
भूतस्यसर्वप्रपंचस्यतन्मयत्वात्सविशेषणविषयस्ययोगस्यापियुक्तमद्वितीयपरत्वमित्याह एतदात्म्यमिति एषःश्रीकृष्णःआत्मायस्यतत्
एतदात्मतस्यभावात्तदेतदात्म्यम् भवितव्येचभावनिर्देशः एतदात्म्यमिदंसर्वमितिश्रुतेःअत्रहेतुःआत्मनेति हेसभ्याःआत्माश्रयःअन्यनिरपेक्षः

सौत्येहन्यवनीपालोयाजकान्सदसस्पतीन् अपूजयन्महाभागान्यथावत्समाहितः १७ सदस्याग्न्यार्हणार्हं
वैविमृशंतःसभासदः नाध्यगच्छन्नेकांत्यात्सहदेवस्तदाब्रवीत् १८ अर्हतिह्यच्युतःश्रेष्ठंभगवान्सात्वतांप
तिः एषवैदेवताःसर्वादेशकालधनादयः १९ यदात्मकमिदंविश्वंक्रतवश्चयदात्मकाः अग्निराहुतयोमंत्राःसार्व्यं
योगश्चयत्परः २० एकएवाद्द्वितीयोऽसौवैतदात्म्यमिदंजगत् आत्मनात्माश्रयःसभ्याःसृजत्यवतिहंत्यजः २१
विविधानीहकर्माणिजनयन्त्यदवेक्षया ईहतेयदयंसर्वःश्रेयोधर्मादिलक्षणम् २२ तस्मात्कृष्णायमहतेदीय-
तांपरमार्हणम् एवंचेत्सर्वभूतानामात्मनश्चार्हणंभवेत् २३ सर्वभूतात्मभूतायकृष्णायानन्यदर्शिने देयंशांता
यपूर्णायदत्तस्यानंत्यमिच्छता २४ इत्यक्त्वासहदेवोऽभूत्तूष्णीं कृष्णानुभाववित् तच्छ्रुत्वातुष्टुवुःसर्वसाधुसाधि-
तिसत्तमाः २५ श्रुत्वाद्द्विजेरितंराजाज्ञात्वाहार्दसभासदाम् समहयदृषीकेशंप्रीतःप्रणयविह्वलः २६ तत्पादाव-
बनिज्यापःशिरसालोकपावनीः सभार्यःसानुजामाल्यःसकुटुंबो वहन्मुदा २७ वासोभिःपीतकौशेयैर्भूषणैश्चम-
हाधनैः अर्हयित्वाऽश्रुपूर्णक्षोनाशकत्समवेक्षितुम् २८ इत्थंसंभाजितंवीक्ष्यसर्वेप्रांजलयोजनाः नमोजयेतिने-
मुस्तानिपेतुःपुष्पवृष्टयः २९

स्वयमजदंजगत्सृजति अवतिहंतिचेति २१ किंच विविधानीतिपर्यावेक्षयाअनुग्रहेणविविधानिना
नाप्रकाराणिकर्माणितपोयोगादीनिजनयन्कुर्वन् यत्तयस्मात् अयंसर्वोऽपिजनः धर्मादिलक्षणंश्रेयईहतेसाधयति कर्माणितत्फलानिचयदधी-
नानीत्यर्थः २२ २३ ननुआत्मनाक्रियमाणमर्हणमात्मनः कथंस्यात्तत्राह सर्वभूतानामात्मभूतायअनन्यदर्शिनेनिरस्तभेदमतये २४ श्रीकृ-
ष्णानुभाववित् सहदेवइत्यक्त्वातूष्णीमभूत् २५ द्विजेरितंसाधुसाध्वितिघोषंश्रुत्वाहार्दमभिप्रायम् २६ २७ २८ २९ ७ ८

३० ३१ हेसदसस्पतयः सर्वे बालस्य भाषितं मामन्यध्वं माजानीत मागृहीत किंतत् यत् यतः कृष्णोऽर्हणे अग्रपूजायां संमतः तत् ३२ ३३ अस्मैव वास्तवोऽर्थः पूर्ववदुन्नेयः गोपाल इति वेदपथिव्यादिपालक इत्यर्थः कुत्सितं वेदविपरीतं लपंतीति कुलपाः पारवं डास्तान् असते समाधातयतीति तथा सः अकाकः कंच अकंच काके सरवदुःखे तेन विद्येते यस्य सः अकाकः आपसकाम इत्यर्थः स यथा आपसकामो देवयोग्यं केवलं पुरोडाशमात्रं नार्हति अपितु सर्वस्वमपि तथाऽयं श्रीकृष्णोऽपि ब्रह्मर्षियोग्यं सपर्यामात्रं कथमर्हति किं तात्पर्यमसमर्पणमप्यर्हतीत्यर्थः ३४ वर्णाश्रमकुलेभ्योऽपेतो ब्रह्मत्वात् अनाममोत्रमिति श्रुतेः अतएवानधिकारित्वात् सर्वैः धर्मैः बहिष्कृतः स्वैरवर्ती परमेश्वरत्वात् अतएव निर्गुणः तम आदिरहितः एवं भूतो जीवानां योग्यं तुच्छं सपर्यामात्रं कथमर्हतीत्यर्थः ३५ अपिच कथं वर्णनीयो मादृशैरेषां यदूनां महिमा यस्मादेषां कुलं ययातिनाशसमपि किंसद्भिः बहिष्कृतमपि

इत्थं निशम्य दमघोषकृतः स्वपीठादुत्थाय कृष्णगुणवर्णनजातमन्युः उत्क्षिप्य बाहू मिदमाह सदस्यमर्षिसंश्वा-
वयन् भगवते परुषाण्यभीतः ३० ईशो दुर्त्ययः काल इति सत्यवर्ताश्रुतिः बृहानामपि यद्विद्बालवाक्यैर्विभिद्य-
ते ३१ यूयं पात्रविदां श्रेष्ठामामन्यध्वं बालभाषितम् सदसस्पतयः सर्वे कृष्णो यत्संमतोऽर्हणे ३२ तपोविद्याव्रत-
धरान् ज्ञानविध्वस्तकल्मषान् परमर्षीन् ब्रह्मनिष्ठान् लोकपालैश्च पूजितान् ३३ सदसस्पती नति क्रम्य गोपालः
कुलपांसनः यथाकाकः पुरोडाशं सपर्याकथमर्हति ३४ वर्णाश्रमकुलापेतः सर्वधर्मबहिष्कृतः स्वैरवर्ती गुणैर्ही-
नः सपर्याकथमर्हति ३५ ययातिनैषां हि कुलं शासं सद्भिर्बहिष्कृतम् दूथापानरतशश्वत्सपराकथमर्हति ३६
ब्रह्मर्षिसेवितान् देशान् हि त्वैते ब्रह्मवर्चसम् समुद्रं दुर्गमाश्रित्य बाधते दस्यवः प्रजाः ३७

तु शिरसा धृतम् किंच अस्मदादिकुलवर्त्किं दूथापानरतमपि त्वेति नियताचारमित्यर्थः अहो यदूनामेव तावदीदृशं माहात्म्यं यदु कुलवृद्धस्य यया-
तेः शापोन प्राप्तुं इत्यादि अयं तु साक्षादीश्वरः अतः सपर्यामात्रं कथमर्हतीत्यर्थः ३६ किंच ये राजा मोदुष्टानुच्चाटयन्ति तदर्थं कीकटादि देशान-
प्याश्रयन्ति एते तु ब्रह्मर्षिसेवितानेव देशानाश्रित्या ब्रह्मवर्चसं समुद्रं दुर्गमपि हित्वा हापयित्वेत्यर्थः बाधते तथायाः दस्यवः प्रजाः ताश्च अयम-
र्थः वेदतदर्थमपि योगो ब्रह्मवर्चसं तद्विरुद्धं ब्रह्मवर्चसं समुद्रं मुद्रात्रलिंगं तत्साहितं समुद्रं वेदविरुद्धं लिंगधारणं पाषंडमित्यर्थः तल्लिंगं त्या-
जयित्वा बाधते दंडयन्ति कथं भूतं दुर्गधर्मवत्सतीतेरधर्मतया दुर्ज्ञेयमित्यर्थः तथा दस्यवः दस्यूनपि प्रजावेषेण वर्तमानान् दंडयन्ति अतो यदुभ्योऽ-
न्यः कोनामधार्मिकोऽस्तीति पारुष्यं तु उक्तार्थमेव ३७

शिवापेरुः तस्यारुतं श्रुत्वा यथासिंहो न किंचिद्भूतेतद्वत् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ तावदुत्थायेत्यस्यायमभिप्रायः एषमत्पार्षदो मत्तुल्यबलः सर्वानेतान्
हन्यात् अतोमयैव शीघ्रं हंतव्य इति तत्क्षणमेवोत्थाय शिरोजहारोति ४३ ४४ ४५ नन्वेवं निंदकस्य कथं वा रुदेव प्रवेशः तत्राह जन्मत्रयेति जन्मत्रये अ-
नुगुणितमनुवर्णितं यद्वैरंतेन संरब्धया आविष्टया तन्मयतां तत्स्वरूपतां यातः पुनः पार्षदो बभूवेत्यर्थः अत्र हेतुः भावो हीति भावो भावना अनुध्या-

एवमादीन्यभद्राणि बभाषे नष्टमंगलः नो वाच किंचिद्भूतवान्यथासिंहः शिवा रुतम् ३८ भगवन्निन्दनं श्रुत्वा दुःसहं
तत्सभासदः कणौपि धाय निर्जग्मुः शपंतश्चेदि पंरुषा ३९ निंदां भगवतः शृण्वंस्तत्परस्य जनस्य वा ततो नापैतियः
सोऽपियात्यधः स्रक्ताश्च्युतः ४० ततः पांडुसुताः क्रुद्धा मत्स्यकैक्यसंजयाः उदायुधाः समुत्तस्थुः शिशुपालजिघांसा
वः ४१ ततश्चैद्यस्त्वसंभ्रान्तो जगृहे रवद्वचर्मणी भर्त्सयन् कृष्णापदीयानराज्ञः सदसि भारत ४२ तावदुत्थाय भगवा-
न्स्वान्निवार्य स्वयंरुषा शिरःक्षुरांत चक्रेण जहारा पतंतोरिपोः ४३ शब्दः कोलाहलोऽप्यासीच्छिशुपाले हते महान्
तस्यानुयायिनो भूपादुहुवुर्जीवितैषिणः ४४ चैद्यदेहो त्यितं ज्योतिर्वासुदेवमुपाविशत् पश्यतां सर्वभूतानामु-
त्केव भविरवाञ्छ्रुता ४५ जन्मत्रया अनुगुणितवैरं संरब्धया धिया ध्यायंस्तन्मयतायाता भावो हि भवकारणम् के-
त्विजः सरादस्येभ्यो दक्षिणां विपुलामदात् सर्वान्संपूज्य विधिवच्चक्रेऽवभृथमेकराट् ४७ साधयित्वा क्रतुराज्ञः
कृष्णो योगेश्वरेश्वरः उवास कतिचिन्मासान् स्रहद्विरभियाचितः ४८ ततोऽनुज्ञाप्य राजानमनिच्छंतमपीश्व-
रः ययौ सभार्यः सामात्यः स्वपुरं देवकीसुतः ४९ वर्णितं तदुपारव्यानं मया ते बहुविस्तरम् वैकुण्ठवासिनो जन्मविप्र-
शापास्तु नः पुनः ५० राजसूयावभृथ्येन स्नातो राजायुधिष्ठिरः ब्रह्मक्षत्रसभामध्ये शुश्रुभे सरराडिव ५१ राजास-
भाजिताः सर्वस्मरमानवस्वेचराः कृष्णां क्रतुं च शंसंतः स्वधामानिययुर्मुदा ५२ दुर्योधनमृतपापं कलिकुरुकुलगमय-
म् योनसे हे श्रियं स्फीतां दृष्ट्वा पांडुसुतस्यताम् ५३

नं भवस्य ध्येयाकारजन्मनः कारणम् पेशस्कारि ध्यानेन कीटादौ तथा दृष्ट-

त्वादित्यर्थः ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ स्मरमानवाः स्वेचराः प्रमथाश्च ५२ पापंधर्मद्वेषम् अत्र हेतुः कलिकलेरंशम् अतएव कुल-
स्यामयम् व्याधिवन्नाशकम् ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

वितानं यज्ञं च ५४ इति दशमे टीकायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ पंचयुक् सप्ततितमे यज्ञावभृथसंज्ञमः स यो धनस्य ज्ञाक्षं व्यामान-
भंगो ह शिष्यमात् १ दुर्योधनस्यैकस्यैव दुःखे कारणं प्रष्टुमुक्तमनुवदति अजातशत्रोरिति १ इति श्रुतं त्वन्मुरवादेवेत्यर्थः २ दुर्योधनस्यासहनका-
रणत्वेन यागमहोत्सवमेव पुनः सिंहावलोकनेन निरूपयति पितामहस्येत्यादि एकदाः तः पुरेतस्येत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन प्रेमबंधनाः प्रेमयंत्रिताः ३
पूजायां संभ्रानने द्रव्यसाधने नानावस्तुसंपादने ४ गुरुशुश्रूषणे चंदनालेपनादौ ५ ६ निरूपितानि युक्ताः संतो नानाकर्मसु प्रवर्तते स्म ७ ऋत्विज-

यदंकीर्तयेद्विष्णोः कर्म चैद्यवधादिकम् राजमोक्षं वितानं च सर्वपापैः प्रमुच्यते ५४ इति श्रीभागवते महापुरा-
णे दशमस्कंधे शिशुपालवधो नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ राजोवाच अजातशत्रोस्तद्वह्मराजसूयमहो-
दयम् सर्वमुमुदिरे ब्रह्मन् नृदेवाये समागताः १ दुर्योधनं च र्जयित्वा राजानः सर्षपः सराः इति श्रुतं नो भगवंस्तत्र कारण-
मुच्यताम् २ ऋषिरुवाच पितामहस्य ते यज्ञे राजसूये महात्मनः बांधवाः परिचर्यायां तस्यासन् प्रेमबंधनाः
३ भीमो महानसाध्यक्षो धनाध्यक्षः स यो धनः ४ गुरुशुश्रूषणे जिष्णुः कृष्णः पादावनेजने परिवेषणे दुपदजाकर्णो
दाने महामनाः ५ युयुधानो विकर्णश्च हार्दिक्यो विदुरादयः बाह्लीकपुत्राभूयार्थाद्याये च संतर्दनादयः ६ निरूपिता महा-
यज्ञे नानाकर्मसु ते तदा प्रवर्तते स्म राजेन्द्राज्ञः प्रियचिकीर्षवः ७ ऋत्विक् सदस्यबहुवित्ससहजं मे सुविष्टेषु सूनु-
तसमर्हणदक्षिणाभिः चैद्ये च सात्वतपतेश्वरणां प्रविष्टे च कुस्ततस्त्ववभृथस्त्रपनं द्युनद्याम् ८ मृदंगशंखपणवधु-
धुर्यान्कगोसुरवाः वादित्राणि विचित्राणि नेदुरावभृथोत्सवे ९ नर्तक्यो न नृतुहृष्टा गायका युथशोजगुः वीणावि-
णुतलोन्नादस्तेषां सदिवमस्पृशत् १० चित्रध्वजपताकाग्रे रिभेद्रस्यंदुनावभिः स्वलकृतैर्भटैर्भूपानिर्ययू रुक्ममा-
लिनः ११ यदुसृजयकां बोजकुरुक्कैकयकोसलाः कंपयंतो भुवं सैन्यैर्यजमानपुरःसराः १२ सदस्यर्त्विक् द्विजश्रेष्ठा
ब्रह्मघोषेण भूयसा देवर्षिपितृगंधर्वास्तुष्टुवुः पुष्पवर्षिणाः १३

अथ सदस्याश्च सभासदः बहुविदश्च ते सुविष्टेषु सम्यक् पूजितेषु

सूनुतं प्रियवाक् समर्हणमलंकारादिदक्षिणाश्च प्रसिद्धास्ताभिः द्युनद्यां गंगायां ८ ९ १० चित्राणि ध्वजपताकाग्राणि येषु तैरिभेद्रैः स्यंदनैः अर्वाभि-
रश्वैर्भटैश्च एवं चतुरंगैः सैन्यैर्निर्ययुः ११ यजमानो युधिष्ठिरः पुरःसरोयेषां ते १२ सदस्या ऋत्विजोऽन्ये च द्विजश्रेष्ठाः निर्ययुः १३

किंच गंधादिभिः स्वलंकृताः नरानार्यश्चमिथोविजङ्गुः १४ रसानेवाह तैलेति किंच सांद्रकुंकुमादिभिः पुंभिल्लिप्तास्तान् प्रलिपंत्योवारयोपितश्च
विजङ्गुः १५ नृभिर्गुप्तारथादियानैर्नृदेव्योराजपत्न्योनिरगमन् निरगुः एतदुपलब्धुं विमानवरैर्देव्यो यथातद्वत् मातुलेयैः सखिभिश्चपरितः सिच्यमा
नाः सघ्रीडेनहासेनविकसंतिवदनानियासांताः १६ देवरान् पतिभ्रातृन् उतसरवीन्सस्वीनपि हतीभिः उदकनोदनचर्मयंत्रैः सेचनपात्रैश्च मलधि

स्वलंकृतानरानार्योगंधस्वगृष्णांबरैः विलिपंत्योऽभिषिचंत्योविजङ्गुर्विवधैरसैः १४ तैलगोरसगंधोदहरिद्रासां
द्रकुंकुमैः पुंभिल्लिप्ताः प्रलिपंत्योविजङ्गुर्वारयोपितः १५ गुप्तानृभिर्निरगमन्नुपलब्धुमेतदेव्यो यथादिविविमानवरै
र्नृदेव्यः तामातुलेयसखिभिः परिषिच्यमानाः सघ्रीडहासविकसद्वदनविरेजुः १६ तादेवरानुतसरवीन्सखिचुर्द
तीभिः क्लिन्नावराविवृतगात्रकुचोरुमध्याः औत्सुक्यमुक्तकबराश्च्यवमानमात्याः क्षोभंदधुर्मलधियांरुचिरेविहा
रैः १७ ससम्प्रादुरथमारूढसदृशंरुक्ममालिनं व्यरोचतस्वपत्नीभिः क्रतुभिः क्रतुराडिव १८ पत्नीसंयाजावभृथ्यै
श्वरित्वातेतमृत्विजः आचांतस्नापयांचक्रुर्गंगायांसहकृष्णया १९ देवदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभिभिः समम् सुमु-
चुः पुष्पवर्षाणि देवर्षिपितृमानवाः २० सस्क्रुतत्रततः सर्वेवर्णाश्चमयुतानराः महापातक्यपियतः सद्योमुच्येत किल्बि
षात् २१ अथराजाहतेऽक्षौमेपरिधायस्वलंकृतः क्रत्विकसदस्यविप्रार्दानानर्चाभरणांबरैः २२ बंधुज्ञातिनृपान्मित्र
सहृदोऽन्यांश्चसर्वशः अभीक्ष्णं पूजयामास नारायणपरोत्तमः २३ सर्वजनाः स्मररुचो मणिकुंडलस्त्रगुष्णीषक
चुकदुकूलमहाध्व्यहाराः नार्यश्चकुंडलयुगालकद्वंदजष्टवक्रश्रियः कनकमेरवलयाविरेजुः २४ अथत्विजोमहा
शीलाः सदस्याब्रह्मवादिनः ब्रह्मक्षत्रियविद्वद्भूद्राराजानोद्येसमागताः २५ देवर्षिपितृभूतानिलोकपालाः सहासु
गाः पूजितास्तमनुज्ञाप्यस्वधामानिययुर्नृप २६ हरिद्रासस्यराजपैराजसूयमहोदयम् नैवात्प्यन्प्रशंसतः पिबन्
मर्त्यामृतं यथा २७ ततोयुधिष्ठिरोराजासहस्रसंबंधिबांधवान् प्रेम्णानिवासयामास कृष्णांचत्यागकातरः २८

यांकामिनाम् १७ क्रियाभिः अंगक्रियाभिः क्रतुराट्सशरीरोराजसूयइव १८ पत्नीसंयाजोयागविशेषः अवभृथसंबंधिआवभृथ्यंचतैश्चरि
त्वाताननुष्ठायेत्यर्थः १९ २० २१ अहतेनूतने आनर्चअर्चितवान् २२ २३ स्मराणामिवरुक्मांतिर्येषाम् मणिकुंडलैः सहिताः स्त्रगुष्णीषादयोयेषांते
कुंडलयुगेनालकद्वंदेनचजष्टवक्रश्रीर्यासांताः २४ २५ २६ २७ २८

२९ गतज्वरः निश्चित आसीत् ३० अच्युते आत्मा यस्य तस्य ३१ नरेन्द्रादीनां लक्ष्मीर्लक्ष्म्यः विभूतयः विश्वसृजामयेन उपकृता विरचिताः तामिः स
हकुरादुर्योधनोऽतप्यत् ३२ महिषीसहस्रमिति बहुलोपलक्षणम् कणादिरंघिभिः शोभायस्य मध्ये स चारु स चारु मध्यमित्यर्थः कुचकुं कुमैः
शोणाहारायस्यतत् श्रीमन्तिमुखानियस्यतत् चलैः कुडलैः कुतलैश्च आढ्यं संपन्नमशोभतेति शेषः ३३ कापिकदाचित्सविरेज इति शेषः स-

भगवानपितृत्रांगन्यवात्सीत्तस्य यंकरः प्रस्थाप्य यदुवीरांश्च सांवादींश्च कुशस्थलीम् २९ इत्यं राजा धर्मसक्तो म
नोरथमहार्णवम् स दुस्तरं समुत्तीर्य कृष्णो नासीद्गतज्वरः ३० एकदा तः पुरं तस्य वीक्ष्य दुर्योधनः श्रियम् अतप्यदा
जसूयस्य महित्वं चाच्युतात्मनः ३१ यस्मिन्नरेन्द्रादिति जेन्द्रसुरेन्द्रलक्ष्मीर्नानाविभांति किल विश्वसृजोपकृताः ता
भिः पतीन् द्रुपदराजसक्तोपतस्थेयस्यां विषक्तहृदयः कुरुराडतप्यत् ३२ यस्मिंस्तदामधुपतेर्महिषीसहस्रं श्रोणीमरेण
शनकैः कणदैर्घिशोभम् मध्ये स चारु कुचकुं कुमशोणाहारं श्रीमन्मुखं प्रचलकुडलकुतलाढ्यम् ३३ सभायां मय कृ
षायां कापि धर्मसक्तो धिराद् वृतोऽनुजैर्बधुभिश्च कृष्णो नापि स्वचक्षुषा ३४ आसीनः कांचने साक्षादासने मय वा
निच पारमेष्ठ्यश्रियात्तुष्टः स्तूयमानश्चर्वादिभिः ३५ तत्र दुर्योधनो मानी परीतो भ्रातृभिर्नृप किरीटमालीन्यविश
दसिहस्तः क्षिपन् रुषा ३६ स्थलेऽभ्यगृह्णाद्स्त्रांतं जलं मत्वा स्थले पतत् जले च स्थलवद्वात्या मय मायाविमोहितः
३७ जहास भीमस्तदस्त्रास्त्रियो नृपतयोऽपरे निवार्यमाणा अप्यंगराजा कृष्णानुमोदिताः ३८ सवीडितोऽवागवद नो
रुषा ज्वलन्निष्क्रम्य तूष्णीं प्रययोगजाह्नयम् हाहेति शब्दः समहानभूत्सतामजातशत्रुर्विमना इवाभवत् बभूव तूष्णीं
भगवान् भुवोभरं समुज्जिहीर्षुर्भ्रमति स्म यद्दृशा ३९ एतत्तेऽभिहितं राजन् यत्पृष्टोऽहमिह त्वया स यो धनस्य दौरात्स्यं
राजसूये महाक्रतौ ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे दुर्योधनमानभंगो नाम पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५

स्य चक्षुषा हिताहितज्ञापकेन ३४ ३५ मानी साहंकारः किरीटं च माला च विद्येते यस्य सः न्यविशत् विवेश क्षिपन् द्वास्यादीन् अधिक्षिपन् ३६ तत्र स्थ
ले च स्त्रांतं मय गृह्णात् आकुंचितवान् कुतः तस्मिन् स्थले एव भ्रांत्या जलं मत्वा जले च अपतत् कुतः स्थलवद्वात्या ३७ ३८ भवोभरं भारं जिहीर्षु रिति
तिअद्य संपादितेन कलहबीजेन कुरूणां संहारं करिष्यामीति मत्वेति किंच यस्य दृशा दृष्टिमात्रेण दुर्योधनो भ्रमति स्म भ्रांतिं प्राप मय माया तु निमा
त्तमात्रम् सः भूभारहरणं बीजं दुर्योधनस्य भ्रमं भीमादिहास्येन च तस्य पराभवं विधाय तूष्णीमासीदित्यर्थः ३९ ४० इति द्वाविंश पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५

ततः षट्सप्ततितमे वृष्णीशाल्वमहामृधे द्युमद्गदाप्रहारेण रणात्प्रद्युम्ननिर्गमः १ संपाद्य धर्मराजस्य राजसूयमहोदयम् निहत्य सौभराजादी-
नथोपारमदच्युतः २१ २३ प्रत्यहं सकृत् पांसुमुष्टिमेकाग्रसन् भक्षयन् ४ संवत्सरांत इति आश्रुतोषोऽपि भगवान् उमापतिः श्रीकृष्णविद्विषि-
शाल्वेवरस्य वैफल्यं मन्यमानो न शीघ्रं प्रादुरभूत् तस्यातिनिर्वंधमालक्ष्य संवत्सरांतं च वरेण छंदयामास इच्छां कारितवान् वरं वृष्णीषेत्युवाचेत्य-

श्रीशकउवाच अथान्यदपि कृष्णस्य शृणु कर्माद्भुतं नृप क्रीडानरशरीरस्य यथासौभपतिर्हतः १ शिशुपाल-
सरवः शाल्वोरुक्मिण्युद्धाह आगतः यदुष्मिर्निर्जितः संरब्धे जरारसंधादयस्तथा २ शाल्वः प्रतिज्ञामकरोच्छृण्वतां सर्व-
भूभुजाम् अयादवीक्ष्मां करिष्ये पौरुषं मम पश्यत ३ इति मूढः प्रतिज्ञाय देवं पशुपतिं प्रभम् आराधयामास च-
पपांसुमुष्टिं सकृत् ग्रसन् ४ संवत्सरांतं भगवानाश्रुतोष उमापतिः वरेण छंदयामास शाल्वं शरणमागतम् ५ दे-
वास्तरमनुष्याणां गंधर्वो रगरक्षसाम् अभेद्यं कामगं वद्रे सयानं वृष्णिभीषणम् ६ तथेति गिरिशदिष्टो मयः परपु-
रंजयः पुरं निर्माय शाल्वाय प्रादात्सौभमयस्मयम् ७ सलब्ध्वा कामगं यानं तमो धाम दुरासदम् ययौ द्वारवतीं शा-
ल्वो वैरं वृष्णिहृतं स्मरन् ८ निरुद्ध्य सेनया शाल्वो महत्या भरतर्षभ पुरीवं भंजोपवना न्युद्यानानि च सर्वशः ९
सगोपुराणि द्वााराणि प्रासादाद्वालतो लिकाः विहारान्सविमाना ग्यात् निपेतुः शस्त्रवृष्टयः १० शिलाद्रुमाश्चाशनयः
सर्पा आसारशर्कराः प्रचंडश्चक्रवातो भूद्रजसाच्छादितादिशः ११ इत्यर्द्यमाना सौभेन कृष्णस्य नगरी भृशम् ना-
भ्यपद्यत शंराजं स्त्रिपुरेण यथा मही १२ प्रद्युम्नो भगवान् वीक्ष्य बाह्यमानानि जाः प्रजाः माभैषेत्यभ्यधाद्द्वारो-
रथारूढो महायशः १३ सात्यकिश्चारुदेष्णाश्च सांबोऽक्रूरः सहानुजः हार्दिक्यो भानुविंदश्च गदश्च शकसारणौ
१४ अपरे च महेश्वरस्य ययुष्यपयुष्यपाः निर्ययुर्दशिता गुप्ता रथे भाश्वपदातिभिः १५ ततः प्रवृत्ते युद्धे शाल्वानां यदु-
भिः सह यथासूराणां विबुधैस्तुमुलं लोमहर्षणम् १६

र्थः ५६ तथेति प्रतिज्ञाय गिरिशोनादिषुः अयस्मयं लोहमयं पुरं सौभसं ज्ञानिर्मा-

यरचयित्वा प्रादात् ७ तमसोऽधकारस्य धाम आश्रयम् अन्यैर्दुरासदं दुष्प्रापम् ८ ९ प्रासादगृहाः अहालास्तदुपरिगृहाः तोलिकास्तत्पर्यंतकुड्या-
निताः विहारान् क्रीडास्थानानि च सर्वभंज किंच विमाना ग्यात्तरमाच्छस्त्रवृष्ट्यादयः पेतुः १० आसारशर्कराः धारासंपातवज्जलोपलाः ११ शंसरवं-
नाभ्यपद्यत १२ १३ १४ १५ तुमुलं व्याकुलम् लोमहर्षणं रौद्रम् १६

नेशानि शिभवंतमः उष्णागुः सूर्य इव १७ किंच विव्याधेति स्वर्णमयानि पुंस्वानि पृष्ठप्रांतायेषांतैः अयो लोहं तन्मयानि सुरवान्यग्राणियेषांतैः ध्वजिनी
पालं सेनान्यम् सन्नतानि निम्नानि पर्वाणि ग्रंथयोयेषांतैः १८ सैनिकान् भटान् नेतृन् सारथीन् १९ स्वपरसेनयोर्वर्तमानाः सर्वे पूजयामासुः संमानितव-
तः २० कदाचिद्बहु रूपं कदाचिदेकरूपं क्वचिद्दृश्यते क्वचिन्नदृश्यते एवंदुर्विभाव्यं दुर्वितर्क्यमभूत् २१ किंच क्वचिदिति एवंतत् दूरवस्थितमनव-
स्थितं चाभूत् २२ २३ अग्निवद्वाहकः अर्कवद्गुणपत्सर्वतः संस्पर्शो येषांतैः आशी विषवदेकदेशस्पर्शमात्रेण भारकत्वात् दुरासदः दुःसहैः पीड्य

ताश्च सोभपतेर्मायादिव्यासैरुक्मिणीकृतः क्षणेन नाशयामास नैशंतमद्वोष्णागुः १७ विव्याधपंचविंशत्यास्वर्णपुं-
स्वैरयोमुरैवैः शाल्वस्य ध्वजिनीपालं शरैः सन्नतपर्वभिः १८ शतेनाताडयच्छाल्वमेकैकेनास्य सैनिकान् दशभिर्दश-
भिर्नेतृन् वाहनानि त्रिभिस्त्रिभिः १९ तदद्भुतं महत्कर्म प्रद्युम्नस्य महात्मनः दृष्ट्वा तं पूजयामासुः सर्वे स्वपरसैनिकाः २०
बहुरूपाैकरूपं तद्दृश्यते न च दृश्यते मायामयं मयकृतं दुर्विभाव्यं परैरभूत् २१ क्वचिद्भूमे क्वचिद्भूमिगिरिभूमिजले
क्वचित् अलातचक्रवद्भ्राम्यत्सोभंतदूरवस्थितम् २२ यत्र यत्रोपलक्ष्येत स सोभः सह सैनिकः शाल्वस्ततस्ततो मुं-
चन् शरान् सत्त्वत युथपाः २३ शरैरग्न्यर्कं संस्पर्शो राशी विषदुरासदः पीड्यमानपुरानीकः शाल्वो मुह्यत्यरेरितैः २४
शाल्वानीकपशस्त्रौघैर्दृष्ट्वा वीराभृशार्दिताः नतत्यजूरणं स्वस्वं लोकद्वयजिगीषवः २५ शाल्वामात्योद्युमान् नाम प्र-
द्युम्नं प्राकृपपीडितः आसाद्य गदयामौर्व्या व्याहृत्य व्यनद्दहली २६ प्रद्युम्नं गदया शीर्णवक्षस्थलमरिंदमम् अ-
पौवाहरणासूतो धर्मविद्धारुकात्मजः २७ लब्धसंज्ञो मुहूर्तेन कार्ष्णिः सारथिमब्रवीत् अहो असाध्विदं सूतयद्रुणा-
न्मेषसर्पणम् २८ नयदूनां कुले जातः श्रूयते रणविच्युतः विनामत्क्लीबचित्तेन सूतेन प्राप्तकिल्बिषात् २९ किं नु
वक्ष्येऽभिसंगम्य पितरौ रामकेशवौ युद्धात्सम्यगपक्रांतः पृष्टस्तत्रात्मनः क्षमं ३० व्यक्तं मे कथयिष्यंति ह संत्यो भ्रातृ-
जामयः क्लैब्यं कथं कथं वीरतवान्यैः कथ्यतां मृधं ३१

मानं पुरमनीकानि च यस्य सः परैर्यदुभिरीरितैः मुक्तैः २४ भृशार्दिता अपि रवंस्व-

रणं स्वां स्वां युद्धभूमिम् २५ मौर्व्या कार्ष्णाय समय्या व्याहृत्य प्रहृत्य २६ अपौवाह अन्यतो निनाय २७ २८ मत्सतो विना क्लीबं चित्तं यस्य ते
न त्वया सूतेन २९ पितरौ रामकृष्णावभिसंगम्य तत्पार्श्वं गत्वा ताभ्यां पृष्टः स्वयोग्यं किं नु वक्ष्यामीति ३० भ्रातृजामयो भ्रातृभार्याः व्यक्तं निश्चितं म-

क्लैब्यं कथयिष्यंति तत्कथनमनुकरोति कथं कथमिति ३१

विभोहेसमर्थएतत् अपसर्पणम् धर्ममाह सूतइति ३२ अपोवाहितः अपनीतः उपसृष्टः उपसर्गेपीडांप्राप्तइतिकृत्वा यतः परेणशत्रुणागदयाहतः
सन् मूर्च्छितोनिःसंज्ञतांगतोभवानिति ३३ इतिदशमेटीकायांषट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ समयुक्तसप्ततितमेनानामायाविचक्षणः कृष्णो
नागत्यशाल्वस्तुहतःसौभंचचूर्णितम् १ दंशितः सन्नद्धः १ विधमंतंक्षपयंतम् प्रतिहत्यप्रतिरुह्य २ अष्टानांविनियोगमाह चतुर्भिर्निति ३ सौ
भेयाः सौभस्थाः ४ नवानांरात्रीणांसमाहारोनवरात्रंत्रयाणांनवरात्रीणांसमाहारस्त्रिणवरात्रंसप्तविंशतिमहोरात्रानित्यर्थः तुमुलमाकुलम् उत्वणं

सारथिरुवाच धर्मेविजानतायुष्मान्कृतमेतन्मयाविभो सूतःकृच्छ्रगतंरक्षोद्रथिनंसारथिरथी ३२ एतद्विदित्वातुभ
वान्मयापोवाहितोरणात् उपसृष्टःपरेणेतिमूर्च्छितोगदयाहतः ३३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेषट्सप्त-
तितमोऽध्यायः ७६ श्रीशुकउवाच सउपसृष्टसलिलंदंशितोद्धतकार्मुकः नयसांघुमतःपार्श्ववीरस्ये
त्याहसारथिम् १ विधमंतंस्वसैन्यानिघुमंतंरुक्मिणीकृतः प्रतिहत्यप्रत्यविरह्यन्नाराचैरष्टभिःस्वयम् २ चतुर्भिश्च
तुरोवाहान्सूतमेकेनचाहनत् द्वाभ्यांधनुश्चकेतुंचशरेणान्येनवैशिरः ३ गदसात्यकिसांवाद्याजघ्नुःसौभपतेर्बलम्
पेतुःसमुद्रसौभेयाःसर्वेसंछिन्नकंधराः ४ एवंयदूनाशाल्वानांनिघ्नतामितरेतरम् युद्धत्रिणवरात्रतदभूत्तुमुलमु
ल्वणम् ५ इंद्रप्रस्थंगतःकृष्णआहूतोधर्मसूनुना राजसूयेथनिर्वृत्तेशिशुपालेचसंस्थिते ६ कुरुवृद्धाननुज्ञाप्यमुनीं
श्चससृतांपृथाम् निमित्तान्यतिघोराणिपश्यन्द्धारवतींययौ ७ आहचाहमिहायातआर्यमिश्राभिसंगतः राजन्या
श्चैद्यपक्षीयानूनंहन्युःपुरीमम ८ वीक्ष्यतत्कदनंस्वानांनिरूप्यपुररक्षणम् सौभंचशाल्वराजंचदारुकंप्राहकेशवः ९
रथंप्रापयमेसूतशाल्वस्यांतिकमाश्रवै संभ्रमस्तेनकर्तव्योमायावीसौभराडयम् १० इत्युक्तश्चोदयामासरथमाख्या
यदारुकः विशंतंददृशःसर्वेस्वेपरेचारुणानुजम् ११ शाल्वश्चकृष्णामालोक्यहतप्रायबलेश्वरः प्राहरत्कृष्णसूताय
शक्तिंभीमरवांसृधे १२

घोरम् ५ परमतमुपन्यस्यति इंद्रप्रस्थंगतइत्यादिना ६७ आहचेतिस्वगतमेवपथिचिंताविजृम्भितभाषणम्
आर्यमिश्राभिसंगतोबलभद्रसहितः ८ दुर्निमित्तदर्शनाकुलचित्तएवचिंतयन् द्धारकामागत्यस्यानांकदनंवीक्ष्यसौभंचशाल्वराजंचवीक्ष्यरामंपु
ररक्षणंप्रतिनिरूप्यनियुज्यदारुकंप्राहेत्यन्वयः ९ तैत्वया १० आस्थायसम्यगधिष्ठाय अरुणानुजंश्वजेवर्तमानंगरुडम् ११ हतप्रायस्यबलस्यसौ
न्यस्येश्वरः १२ ६९

१३ तंचशाल्वं शरसंदोहैः शरजालैः खंसूर्य इवरश्मिभिरितिसूनीलत्वविपुलत्वादिभिराकाशोपमासौभरस्य अचिंत्यवेगबाहुल्यादिभिः शराणां रश्मि
सादृश्यम् अयत्नेनैवरश्मिवत् शरजालप्रसारणात् सूर्यतुल्यः श्रीकृष्ण इति १४ दोर्बाहुम् १५ १६ सरव्युः शिशुपालस्य इक्षतामस्माकं प्रमत्तः अ
नवहितः व्यापादितः निहतः १७ अपराजितोऽहमिति परैरजित इति मानिनं मानवंतम् अपुनरावृत्तिं मृत्युम् तिष्ठेः स्थास्यसि १८ १९ २० २१ २२ २३

तामापतन्तीं नभसिमहोल्कामिवरंहसा भासयन्तीं दिशः शौरिः सायकैः शतधाच्छिनत् १३ तंचषोडशभिर्विध्वाबाणैः
सौभं नरवेभ्यमत् अविर्यच्छरसंदोहैः खंसूर्य इवरश्मिभिः शाल्वः शौरस्तः दाः सव्यं सशार्ङ्गं शार्ङ्गधन्वनः विभेदन्यप
तद्धस्ताच्छार्ङ्गमासीत्तदुतम् १५ हाहाकारो महानासीद्भूतानां तत्र पश्यताम् विनद्य सौभराडुच्चैरिदमाह जनार्द
नम् १६ यत्त्वयामूढनः सरव्युः प्रोत्तुर्भायार्हते क्षतां प्रमत्तः ससभामध्ये तया व्यापादितः सर्वा १७ तंत्वाद्यनिशितैर्बाणैर
पराजितमानिनम् नयाम्यपुनरावृत्तिं यदि तिष्ठेर्ममाग्रतः १८ श्रीभगवानुवाच वृथा त्वंकल्यसे मदनपश्यस्य
तिकेनकम् पौरुषं दर्शयन्ति स्म शूरानबहुमापिणः १९ इत्थक्त्वा भगवान् शाल्वं गदया भीमवेगया तताडजत्रौ संरब्धः
सत्त्वकं पेवमन्नसृक् २० गदायां सन्निवृत्तायां शाल्वस्त्वंतरधीयत ततो मुहूर्त आगत्य पुरुषः शिरसाच्युतम् २१ देव
क्याप्रहितोऽस्मीति नत्वा प्राह वचोरुदन् कृष्ण कृष्ण महाबाहो पिताते पितृवत्सल बध्वापनीतः शाल्वेन सौनिकेन य
थापशः २२ निशम्य विप्रियं कृष्णो मानुषीं प्रकृतिं गतः विमनस्को घृणी स्नेहादुपाधे प्राकृतो यथा २३ कथं राममसंभ्रा
तं जित्वा जेयं सरासरैः शाल्वेनात्पीयसानीतः पितामेवलवान्विधिः २४ इति ध्रुवाणो गोविंदे सौभरादप्रत्यक्षस्थितः वा
सुदेवमिवानीय कृष्णं चेदमुवाच सः २५ एष ते जनितातातो यदर्थमिह जीवसि वधिष्ये वीक्षतस्तेऽमुमीशश्चेत्साहिबा
लिश २६ एवं निभर्त्स्य मायावीरवद्भेनानकदुदुभेः उत्कृत्य शिर आदाय रवस्यं सौभं समाविशत् २७ ततो मुहूर्तं प्रकृ
तावुपप्लुतः स्वबोध आस्ते स्वजनानुषंगतः महानुभावस्तदबुल्यदासरीं मायां सशाल्वप्रसृतां मयोदिताम् २८ नतत्र
दूतं न पितुः कलेवरं प्रबुद्ध आजौ समपश्यदच्युतः स्वामं यथा चांबरचारिणं रिपुं सौभस्थमालोक्य निहतुमुद्यतः २९

णीदयावान् २३ २४ २५ जनिताजनयिता ईशश्चेत् शक्तश्चेत् २६ २७ स्वबोधः स्वतः सिद्धज्ञानवानपि स्वजनस्नेहतः प्रकृतौ मनुष्यस्वभावे उप
प्लुतः निमग्नः आस्ते अतिष्ठत्ततस्तत्सर्वमासरीं मायामबुल्यत्मायेयमिति ज्ञातवान् २८ स्वामं स्वप्रपंचं यथा २९ ६ ७

एवंपरमतमुपन्यस्तानिराकरोति एवमिति केचकेचननान्विताः अनन्विताः पूर्वापरानुसंधानरहिताः नदाह यत्स्ववाचइति तन्नानुस्मरंतीत्यर्थः
अयमभिप्रायः नतावद्राजसूर्यार्थरामेणसहगतः श्रीकृष्णः संकर्षणमनुज्ञाप्येति पूर्वमुक्तत्वात् ३० असंभावितंचेत्याह कशोकमोहाविति भयंवा
दुर्निमित्तदर्शनकृतं नूनं हन्तुः पुरीममेतियदुक्तं यच्च हस्तात् शार्ङ्गं न्यपतदिति उक्तं तद्वयं वाक्केति अक्षेषु संभवो येषां ते अखंडितानि विज्ञानज्ञा
नैश्वर्याण्यस्यसः तत्र विज्ञानं स्वरूपविषयं ज्ञानं बाह्यविषयम् ३१ किंच यस्य पादसेवया ऊर्जिता पुष्कलाया आत्मविद्या तया अनादि

एवं वदंति राजर्षेः ऋषयः केचनान्विताः यत्स्ववाचो विरुद्धे तन्नूनं तन्न स्मरं त्यक्त ३० कशोकमोहोस्नेहो वा भयं वा
येऽज्ञसंभवाः क्वचारवंडितविज्ञानज्ञानैश्वर्यस्त्वरवंडितः ३१ यत्पादसेवोर्जितयात्मविद्या हि न्वंत्यनाद्यात्मविपर्य
यग्रहम् लभंत आत्मानमनंतमेश्वरं कुतो नुमोहः परमस्य सद्गतेः ३२ तं शस्त्रं पूगेः प्रहरंत मोजसा शाल्वं शरैः शौरि
रमोघविक्रमः विध्वाऽच्छिनद्धर्मधनुः शिरोमणिं सौभं च शत्रोर्गदयारुरोजह ३३ तत्कृष्णहस्ते रितया विचूर्णितं प-
पाततो ये गदया सहस्रधा विसृज्य तद्भूतलमास्थितो गदामुद्यम्य शाल्वोऽच्युतमप्युगादुतम् ३४ आधावतः सग-
दंतस्य बाहुं भस्त्रेन छित्वाऽथ रथांगमदुतम् वधाय शाल्वस्य लयार्कसन्निभं विभ्रद्धभौसा किं दवा च लः ३५ ज-
हारते नैव शिरः सकुण्डलं किरीटयुक्तं पुरुमायिनो हरिः वज्रेणावत्रस्य यथा पुरंदरो बभूव हाहेति च रत्नदानुणाम् ३६
तरि मन्निपतिते पापे सौभे च गदया हते नेदुर्दुभयो राजन्दि विदेव गणैरिताः सरवीनामपचितिं कुर्वन् दंतवक्रोरुपा-
भ्ययात् ३७ इति श्रीभा० दश० सौभवधोनाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ श्रीशुक उवाच शिशु
पालस्य शाल्वस्य पौंड्रकस्यापि दुर्मतिः परलोकगतानां च कुर्वन् पारोक्ष्यसौहृदम् १ एकः पदातिः संक्रुद्धो गदापा-
णिः प्रकंपयन् पद्माभिर्मां महाराज महासत्त्वो व्यदृश्यत २

श्वासावात्मविपर्ययग्रहश्च अहंकृशः सरवीदुरवीत्यादिलक्षणः तं हि
न्वंति नाशयंति संतः ऐश्वर्यपदं च तस्य सतांगतेः कुतो नुमोहइति अतो नैतद्वचनं सत्यमित्यर्थः ३२ किंतर्हि सत्यं तदाह तं शस्त्रं पूगे रिति वर्मकव-
चम् सरोजबभंज ३३ ३४ लयार्कसन्निभम् प्रलयकालीनसूर्यसदृशम् ३५ ३६ देवगणैरीरिताः वादिताः किंच सरवीनामिति ३७ इति दशमे
टी० सप्तसप्त० अध्यायः ७७ ततोऽष्टसप्ततितमे दंतवक्रविदूरथो हत्वा हरिः पुरेरे मे रामः सूतंततोऽवधीत् १ सरवीनामपचितिं कुर्वन् नित्यं
तदेवाह शिशुपालस्येति पारोक्ष्यसौहृदं परोक्षे करणीयं सहृदयम् १ २

प्रत्यधात् प्रतिरुोध ३ मुकुंदं प्राह दुर्मद इत्यादेरधिस्तेपपरतास्फुटैव परमार्थस्तदुर्मदः गतमदः प्राह मुकुंदं तृतीये जन्मनि मुक्तिदानार्थमागतम्
जन्मत्रयेऽन्विष्यमाणोऽद्य ब्रह्मशापावसाने भवान् मम स्वामी हृदि पथंगतः प्राप्तः एतद्दिष्ट्यादिष्ट्या भद्रं भद्रम् अतिदुर्घेवीप्सा ४ किंच हे कृष्ण
त्वमस्माकं मातुलेयो बंधुः एवमपि मित्रधुकृमित्राणि याति तवान् मां च जिघांससि तस्मादस्माकं त्वत्तो मृत्युः सनकाद्यनुग्रहप्राप्तो नूनं दुर्वारः
अतस्त्वामेतावन्मात्रमहं याचे किंतदाह अमंदसर्वराहन समर्थश्चात्र धर्मेण सेवितुं गदया त्वां हनिष्ये प्रहरिष्यामि तामेकवारं सहस्वेति ननु व
ज्रतुल्यां लहदां को वासहेतुर्नैवमित्याह अवज्रकल्पया उत्पलमालावदतिकोमलयेत्यर्थः ५ नन्वेवं हनने कस्तप्यपुरुषार्थस्तमाह तर्हीति अज्ञान

तंतथायांतमालोक्य गदामादाय सत्वरः अवस्तुत्य रथात्कृष्णः सिंधुं वेलेव प्रत्यधात् ३ गदा मुद्यम्य कारुषो मुकुंदं प्रा
ह दुर्मदः दिष्ट्यादिष्ट्या भवानद्यमुमहृदि पथंगतः ४ त्वं मातुलेयो नः कृष्ण मित्रधृग्मां जिघांससि अतस्त्वां गदया
मंदहनिष्ये वज्रकल्पया ५ तद्यान्नुण्यमुपैष्य जमित्राणां मित्रवत्सलः बंधुरूपमरिंहत्वा व्याधिं देहचरं यथा ६ ए
वं रूक्षैस्तदन्वाक्यैः कृष्णो तोत्रैरिवाह्वयम् गदया ताडयन्मूर्ध्नि सिंहवद्वानदच्चरः ७ गदयाऽभिहतोऽप्याजौ न च चाल
यद्दहः कृष्णोऽपि तमहं नृगुल्यां को मोदक्यास्तनांतरे ८ गदानीभिर्न हृदय उद्धमन् रुधिरं मुरवात् प्रसार्य केशबाह्वं
घ्नीन्धरण्यां न्यपतद्वाक् ९ ततः सूक्ष्मतरं ज्योतिः कृष्णामाविशदद्भुतम् पश्यतां सर्वभूतानां यथा चैद्यवधेनृप १०
विदूरथस्ततद्भाता भ्रातृशोकपरिस्तुतः आगच्छदसि च मेभ्यामुच्छ्रंसस्तज्जिघांसया ११ तस्य चापततः कृष्ण
श्चक्रेण क्षरनेमिना शिराजहार राजेंद्रसकिरीटं सकुंडलम् १२ एवं सोभं च शाल्वं च दत्तवच्रं सहानुजम् हत्वा दुर्विष
हानन्यैरीडितः स्फुरमानवैः १३ मुनिभिः सिद्धगंधर्वैर्विद्याधरमहोरगैः अप्सरोभिः पितृगणैर्यक्षैः किन्नरचारणैः
१४ उपगीयमानविजयः कुसुमैरभिवर्षितः हतश्च वृष्णिप्रवरैर्विवेशालंकृतां पुरीम् १५ एवं योगेश्वरः कृष्णो भ-
गवान् जगदीश्वरः इयते पशुदृष्टीनां निर्जितो जयतीति सः १६ विद्यते हो यस्मात् हे सर्वज्ञेत्यर्थः परमार्थतः स्वामिनम् एतद्देहसं

बंधेन बंधुरूपमरिं ब्रह्मशापेन शत्रुत्वेन प्रतीतं त्वां हत्वा मित्राणामानृण्यमुपैष्यमि उपैष्यामि विशेषेण आधीयते मनसि चिंत्यत इति व्याधिः देहेऽंत
र्यामितया चरतीति तथा तमीश्वरं हत्वा क्षात्र धर्मेणाराध्य हंतं गत्यर्थस्य ज्ञानार्थत्वात् ज्ञात्वेति वा तेन यथापि भ्रातृनामानृण्यमुपयंति तद्वदिति
६ रूक्षैरित्यादि प्रतीत्यभिप्रायेण तोत्रैरंकुशादिभिः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ एवं श्रीकृष्णो महाबलानपिलीलया जयत्येवेति कृत्वासकदाचित्

जरासंधादिभिः निर्जित इति पशुदृष्टीनामीयते नित्यजये हेतवः योगेश्वरः भगवान् जगदीश्वर इति १६ विदूरथांतगामथ्यपूतनादिदत्तः कुलम् कृष्ण
 स्तूपारमन्नाराद्रामोऽहन् सूतबल्वलौ तत्प्रसंगमाह श्रुत्वेति १७ प्रतिस्त्रोतं प्रतिलोमं संसुरवमित्यर्थः १८ सुदर्शनं तीर्थम् चक्रं चक्रतीर्थम् १९
 यमुनामनुयानि तीर्थानि गंगामनुचयानि तानि सर्वाणि गत्वानौ मिषमरण्यं जगाम २० अभिप्रेत्य श्रीराम इति ज्ञात्वा २१ महर्षेर्व्यासस्य
 २२ सूतं प्रतिलोमजं ब्राह्मण्यं क्षत्रियाज्जातम् न कृतं प्रद्वणं अंजलिश्च येन तम् अध्यासीनं चतान् तेभ्योऽप्युच्चैरासीनमित्यर्थः २३ २४ अजानन्

श्रुत्वा युद्धोद्यमं गंगामः कुरूणां सहपांडवैः तीर्थाभिषेकव्याजेन मध्यस्थः प्रययौ किल १७ स्नात्वा प्रभासे संतर्प्य देवर्षि
 पितृमानवान् सरस्वतीं प्रतिस्त्रोतं ययौ ब्राह्मणसंवृतः १८ पृथूदकं बिंदुसरस्त्रितकूपं सुदर्शनम् विशालं ब्रह्मतीर्थं
 च चक्रं प्राचीं सरस्वतीम् १९ यमुनामनुयान्येव गंगामनुचभारतं जगाम नौ मिषं यत्र ऋषयः सत्रमासते २० तमागतम्
 मिप्रेत्यमुनयो दीर्घसन्निधौ अभिवंदयथान्यायं प्रणम्योत्थाय चार्चयन् २१ सोऽर्चितः सपरीवारः कृतासनपरिग्रहः
 रोमहर्षणमासीनं महर्षेः शिष्यमेक्षत २२ अप्रत्यक्षायिनं सूतम् कृतप्रद्वणं अंजलिम् अध्यासीनं चतान्विप्रांश्चुकोपोद्दी
 क्ष्यमाधवः २३ कस्मादसाविमान् विप्रानध्यास्ते प्रतिलोमजः धर्मपालांस्तथैवास्मान्वधमर्हति दुर्मतिः २४ ऋषेर्भगवतो
 भूत्वा शिष्योऽधीत्य बहूनि च सैतिहासपुराणानि धर्मशास्त्राणि सर्वशः २५ अदांतस्याविनीतस्य दृष्ट्या पंडितमानिनः
 न गुणाय भवंति स्म न दस्ये वा जितात्मनः २६ एतदर्थो हिलोकेऽस्मिन् न वतारो मया कृतः वक्ष्यामि धर्मध्वजिनस्ते हि पात
 किनोऽधिकाः २७ एतावदुक्ता भगवान्निवृत्तोऽसद्व्यादपि भावित्वा तं कुशाग्रेण करस्थेनाहनत् स्रुः २८ हा हेति वादिनः
 सर्वेषु नयः खिन्नमानसाः ऊचुः संकर्षणं देवमधर्मस्ते कृतः प्रभो २९ अस्य ब्रह्मासनं दत्तमस्माभिर्यदुनंदन आयुश्चात्मा
 क्लृप्तं तावद्यावत्सत्रं समाप्यते अजानन्ते वा चरितस्त्वया ब्रह्मवधो यथा ३०

ध्यास्त इति चेत् नैवमित्याह ऋषेरिति २५ ननु बहु

ज्ञः कथमेवं कुर्यात् तत्राह अदांतस्येति गुणाय यथोचितानुष्ठानाय २६ विप्रानध्यास्तामन्यद्वा किंचित्करोतु किंतवेति चेत्तत्राह एतदर्थमिति धर्मध्व
 जिन उत्तमलिंगधारिणः २७ भावित्वादिति न हि भवितव्यं केनापि परिहर्तुं शक्यत इत्यर्थः अहनत् अहन् २८ तैत्त्वया २९ अधार्मिकप्रतिलोमवधः को
 यमधर्म इति चेत्तत्राहुः अस्येति पुराणप्रवचनाय आत्मनः शरीरस्य नास्ति क्लृप्तो यस्मिन्तत् तदा युश्च दत्तमिति ३०

ब्रह्मवर्षेऽपि किं ममेश्वरस्येति चेत्सत्यमेव तथाऽपि प्रायश्चित्तं कर्तव्यमित्याशयेनाहुः योगेश्वरस्येति सार्धेन आत्मा यो ब्राह्मणो न हंतव्य इत्यादि-
लक्षणः तथाऽप्येतस्या ब्रह्महत्यायाः पावनं प्रायश्चित्तम् हे लोकपावन अनन्य-चोदितः स्वयमेव भवान् यदि करिष्यति तर्हि लोकसंग्रहो भविष्यति
नान्यथेति ३१ वधस्य निर्वेशं प्रायश्चित्तं प्रथमे कल्पे मुख्यकल्पे विधीयतामुपदिश्यताम् ३२ किंच वतहं सुनयः एतस्य दीर्घमायुः सत्त्वं बलमिन्द्रियं तत्
पादवं च अन्यच्च यद्रवद्विराशासितमपेक्षितं तद्भूतसर्वम् ३३ अस्मादीनां यथासत्यता भवेत् अस्माकं वचः सत्यं यथा भवेत् तथा विधीयतामित्यर्थः
३४ तथा संपादयन्नाह आत्मा वा इति अंगादंगात्संभवसिद्धदयादधिजायसे आत्मा वै पुत्रनामासि स जीवशरदः शतमित्यादिवेदानुशासनैवेद-

योगेश्वरस्य भवतो नाम्नाः योऽपि नियामकः यद्येतद्ब्रह्महत्यायाः पावनं लोकपावनं च रिष्यति भवान् लोकसंग्रहोऽन-
न्य-चोदितः ३१ श्रीभगवानुवाच करिष्ये वधनिर्वेशं लोकानुग्रहकाम्यया नियमः प्रथमे कल्पे यावान्सतु विधी-
यताम् ३२ दीर्घमायुर्वर्तते तस्य सत्त्वं मिन्द्रियमेव च आशासितं यत्तद्भूतसाधये योगमायया ३३ ऋषय ऊचुः अ-
स्य स्य तव वीर्यस्य मृत्योरस्माकमेव च यथा भवेद् वचः सत्यं तथा राम विधीयताम् ३४ श्रीभगवानुवाच आत्मा वै पुत्र-
उत्पन्न इति वेदानुशासनम् तस्मादस्य भवेद् दत्ता आयुरिन्द्रियसत्त्ववान् ३५ किंच कामो मुनिश्चेष्टा ब्रूता हं करवाण्यथ
अजानतः सपचित्तिं यथामेचित्यतां बुधाः ३६ ऋषय ऊचुः इत्त्वलस्य सुतो घोरो बल्वलो नाम दानवः सदृषय-
तिनः सन्नमेत्यपवर्णिपर्वणि ३७ तं पापं जहि दाशाहं तन्नः शुश्रूषणं परम् पूय शोणितविष्णुमूत्रकरामांसाभिर्वाषिण-
म् ३८ ततश्च भारतं वर्षं परीत्य स्रसमाहितः चरित्वा द्वादशमासां स्तीर्थस्नार्थं विशहस्यसे ३९ इति श्रीभा. दश-
बलदेवचरित्रे बल्लवधो नामाष्टमोऽध्यायः ७८ श्रीशुक उ० ततः पर्वण्युपावृत्ते प्रचंडः पांसुव-
र्षणः भीमो वायुरभूद्राजन् पूयगंधस्तः सर्वशः १ वचनम् तस्मादस्य रोमहर्षणस्य पुत्र उग्रश्रवाः भवतां पुराणप्रवक्ता भवेत् स चा-

पुरादिमांश्च भवेत् अतः साक्षादजीवनादस्य मृत्योश्च सत्यता पुत्ररूपेण चायुरादिसिद्धेर्युष्मद्वचनस्यापि सत्यता स्यादिति भावः ३५ प्रथमं ता-
वदपेक्षितं कथयत तदहं करिष्यामीत्याह किंच काम इति किं विषयो वः कामो वर्तते तद्भूतेति अथानंतरं ब्रह्मदंडं गृहीत्वा अपचितिं निष्कृतिमजानतो
मेहे बुधाः यथावच्चिंत्यतामपचितिरिति ३६ प्रथमं तावदपेक्षितं कर्तव्यं कथयंति इत्त्वलस्येति द्वाभ्याम् ३७ ३८ प्रायश्चित्तमाहुः ततश्चेति प-
रीत्य प्रदक्षिणीकृत्य स्रसमाधानादिगुणविशेषादेकाब्दमात्रमुक्तमित्यविरोधः स्रसमाहितः कामक्रोधादिरहितः चरित्वा कृच्छ्राणि ३९ इ-
ति दश. टी. मष्टम. ७८ ऊर्गशीतितमे रामो बल्लवं द्विजनुष्टये निहत्य तीर्थस्नानार्थैः स्रतहत्यामपानुदत् १ उपावृत्ते प्राप्ते

२ भिन्नोविदीर्णोऽजनचयः उपमायस्यतमतिकृष्णमित्यर्थः तप्तताम्भवत् शिरवाश्मश्रुणिचयस्यतम् दंष्ट्राभिरुग्रंशुक्रुदीयुतंमुखंयस्यतम् ३
४ अरुणोरुधरेणदैत्यः शैलोधातुभिर्यथेति ६ ७ श्रियोधामानि अम्लानानिपंकजानियस्याताम् ८ किंतत्सरः यतइति आस्त्रवत्उदगात्

ततोमेध्यमयंवर्षबल्वलेनविनिर्मितम् अभवद्यज्ञशालायांसोऽन्वदृश्यतश्चूलधृक् २ तंविलोक्यहृत्कायंभिन्नांज
नचयोपमम् तप्तताम्शिरवाश्मश्रुदंष्ट्रोयशुक्रुदीमुखम् ३ सस्मारमुसलंगमः परसैन्यविदारणम् हलंचदैत्यदमनं
तेतूर्णमुपतस्थतुः ४ तमाकृष्यहलाग्रेणबल्वलंगगनेचरम् मुसलेनाहनक्रुद्धोमूर्ध्निब्रह्मद्रुहबलः ५ सोऽपतद्रुवि
निर्भिन्नललाटोऽसृक्समुत्सृजन् मुंचन्नार्तस्वरंशैलोयथावज्जहतोऽरुणः ६ संस्तृत्यमुनयोरामंप्रयुज्यावितथा-
शिषः अभ्यषिंचन्महाभागावृत्रघ्नविबुधायथा ७ वैजयंतींददुर्मालांश्रीधामाम्लानपंकजाम् रामायवाससीदिव्ये
दिव्यान्याभरणानिच ८ अथतैरभ्यनुज्ञातः कौशिकीमेत्यब्राह्मणैः स्नात्वासरोवरमगाद्यतःसरयुरास्त्रवत् ९ अ
नुस्त्रोतेनसरयुंप्रयागमुपगम्यसः स्नात्वासंतर्प्यदेवादीन्जगामपुलहाश्रमम् १० गोमतीगंडकींस्नात्वाविषाशांशो
णआलुतः गंगांगत्वापितृनिष्ठागंगासागरसंगमे ११ उपस्पृश्यमहेन्द्रादौरामंदृष्ट्वाभिवाद्यच सप्तगोदावरीचि
णांपंपांभीमरथींततः १२ स्कंदंदृष्ट्वाययौरामः श्रीशैलंगिरिशालयम् द्रविडेषुमहापुण्यंदृष्ट्वादिवैकटंप्रभः १३ का
मकोष्णींपुरींकांचींकावेरींचसरिद्वराम् श्रीरंगारव्यंमहापुण्यंयत्रसन्निहितोहरिः १४ ऋषभादिहरेःक्षेत्रंदक्षिणांम्
थुरंतथा सासुदंसेतुमगमन्महापातकनाशनम् १५ तत्रायुतमदाह्नेनूब्राह्मणेभ्योहलायुधः कृतमालांताम्रपर्णी
मलयंचकुलाचलम् १६ तत्रागस्त्यंसमासीनंनमस्कृत्याभिवाद्यच योजितस्तेनचाशीभिंरनुज्ञातोगतोऽर्णवम् द
क्षिणांतत्रकन्यारव्यांदुर्गादेवींददर्शसः १७ ततःफाल्गुनमासाद्यपंचाप्सरसमुत्तमं विष्णुःसन्निहितोयत्रस्नात्वाऽस्य
शंहुवायुतम् १८ ततोऽभिघ्न्यभगवान्केरलांस्तत्रिगर्तकान् गोकर्णारव्यंशिवक्षेत्रंसान्निध्यंयत्रधूर्जटेः १९

९ अनुस्त्रोतेन अनुलोमतः पुलहाश्रमम् हरिक्षेत्रम् १० गोमत्यांगंडक्यामविषाशायांचस्नात्वाशोणेच आलुतः दृष्ट्वासंपूज्य ११ १२ श्रीशैलंश्रीपर्व
तम् १३ कांचींपुरीम् १४ १५ १६ दक्षिणमर्णवम् १७ फाल्गुनमनंतपुरम् पंचाप्सरसंसरः अस्पर्शत् अस्पृशत् १८ केरलादीन्देशान् १९

द्वापमयनं यस्यास्ताम् २० २१ २२ विनशनं कुरुक्षेत्रम् २३ विविदः वक्तुमिच्छुः किं वदिष्यतीति भियात्तूष्णीमासन्निति २४ २५ २६ अन्यः पराज
योरा रणः संग्रामः २७ अर्थवद्वाक्यम् २८ दिष्टं प्राचीनं कर्म समुपागतः संगतः २९ कृत्वंगं यज्ञमूर्ति ३० आत्मनि अधिष्ठाने विश्वगं सर्वानुस्यूत
म् येनैव विदुः पश्यन्ति तद्विद्वद्भिरविज्ञानं व्यतरत् अदात् ३१ ३२ ३३ ३४ इति दशमं टीकायामेकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ अथाशीति

आर्यो द्वे पायनीं दृष्ट्वा शूर्पारकमगादलः तापीं पयोष्णीं निर्विध्यामुपस्पृश्याथ दंडकम् २० प्रविश्य रेवामुगमद्य
त्रमाहिष्मतीपुरी मनुतीर्थमुपस्पृश्य प्रभासं पुनरागमत् २१ श्रुत्वा द्विजैः कथ्यमानं कुरुपांडवसंयुगे सर्वराजन्य
निधनं भारं मे न हतं भवः २२ सर्पामदुर्योधनयौर्गदाभ्यां युद्धात्तौ मृधे वारयिष्यन् विनशनं जगाम यदुनदनः २३ यु
धिष्ठिरस्ततः दृष्ट्वा यमो कृष्णार्जनावपि अभिवाद्या भवं स्तूष्णीं किं विवक्षरिहागतः २४ गदापाणी उभो हस्वा संरब्धौ
विजयैषिणौ मंडलानि विचित्राणि चरन्ताविदमब्रवीत् २५ युवांतुल्यबलौ वीरौ हेराज नृहे ह्यकोदर एकं प्राणाधिकं
मन्ये उतैकं शिक्षयाधिकम् २६ तस्मादेकतरस्येह युवयोः समवीर्ययोः न लक्ष्यते जयोऽन्यो वा विरमत्वफलो रणः २७
न तद्वाक्यं जगृह तुर्वह्वैरौ नृपार्थवत् अनुस्मरन्तावन्योऽन्यंदुरुक्तं दुष्कृतानि च २८ दिष्टं तदनुमत्वा नो रामो द्वारव
र्ताय यौ उग्रसेनादिभिः प्रीतेर्ज्ञातिभिः समुपागतः २९ तं पुनर्नैमिषं प्राप्तुमेष योऽयाजयन्मुदा कृत्वंगं क्रतुभिः सर्वैर्नि
वृत्तारिव लविग्रहम् ३० तेभ्यो विशद्विज्ञानं भगवान्व्यतरद्विभक्तः येनैवात्मन्यदो विश्वमात्मानं विश्वगं विदुः ३१ स्वप
त्न्याः वभृथस्मातो ज्ञातिबंधुसहृदतः रजस्वज्यां त्वये वेदुः स वासाः स ह्यलंकृतः ३२ ईदृग्विधान्यसंरब्धानि बल
स्य बलशालिनः अनंतस्याप्रमेयस्य मायामर्त्यस्य संति हि ३३ योऽनुस्मरेतरामस्य कर्माण्यदुत कर्मणः सायं प्रातर
नंतस्य विष्णोः सदायिनो भवेत् ३३ इति श्रीभा. द. एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ राजो वाच भगवन् यानि चा
न्यानि मुकुंदस्य महात्मनः वीर्याण्यनंतवीर्यस्य श्रोतुमिच्छामहे प्रभो १ कोनुश्रुत्वा सकृद्वहन्नुत्तमश्लोकसत्कथाः विर
मेत विशेषज्ञो विषण्णः काममार्गणैः २ तमे कृष्णः श्रादामानं गृहागतम् संपूज्या पृच्छदर्येऽसंगुरुवासकथां मुदा १ सरारिमारको हरिः पुरा

चकार शंसताम् अतः परं विनैव तन्निजोपकारमाचरत् २ रामचरितानि श्रुत्वा पुनर्मुकुंदवीर्याणि पृच्छति हे भगवन् श्रोतुमिच्छामेत्यन्वयः १ उत्तमश्लो
कस्य श्रीकृष्णस्य सत्याः मनोहराः विषयवैतृष्यजनिकाः कथाः विशेषज्ञः सारवित् विषण्णः विषादं प्राप्नोति २ ४९ ५०

कथाश्च वगंस्तु वन् दृष्टान्ततयाऽन्यार्थानाह सावागिति तावेवकरोयौतत्कर्मकरो तदेवमनः यत्स्थिरजंगमेषु वसंतं स्मरेत् यस्तस्य पुण्याः कथाः शृणो
ति स एव कर्णः उभयलिङ्गं स्थिरजंगमं च तस्यैव लिङ्गमिति मत्वाऽननमेत् तदेव शिरः तदेव तस्य लिङ्गमूर्तिमित्येव यत्प्रयतितदेव चक्षुः तान्येवाङ्गानि
यानि विष्णोः पादोदकं भजंतीति ४ ५ ६ तथा विधाकुचैलाजीर्णवस्त्रा किंच क्षुक्षामायत् किंचित्संपन्नमन्नं तस्मै परिविष्य स्वयं क्षुधाजीर्णा ७

सावागम्ययातस्य गुणान्गुणीतेकरोचतत्कर्मकरो मनश्च स्मरेद्दसंतं स्थिरजंगमेषु शृणोति तत्पुण्यकथाः सकर्णः ३ शि
रस्ततस्योभयलिङ्गमानमेतदेव यत्प्रयतितद्विचक्षुः अङ्गानि विष्णोरथ तज्जनानां पादोदकं यानि भजंति नित्यम् ४
सूत उवाच विष्णुरातेन संपृष्टो भगवान्बादरायणिः वासुदेवे भगवति निमग्न हृदयो ब्रवीत् ५ श्रीशुक उ०
कृष्णस्यासीत् सरवाकश्चिद्ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः विरक्त इन्द्रियार्थेषु प्रशान्तात्मा जितेन्द्रियः ६ यदृच्छोपपन्नं न वर्तमा
नो गृहाश्रमी तस्य भार्या कुचैलस्य क्षुक्षामा च तथा विधा ७ पतिव्रता पतिं प्राह म्लायता वदनेन सा दरिद्रा सीदमा
ना सा वेपमानाऽभिगम्य च ८ ननु ब्रह्मन् भगवतः सरवासाक्षात् श्रियः पतिः ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च भगवान् सत्त्व
तर्षभः ९ तमुपैहि महाभाग साधूनां च परायणम् दास्यति द्विविणो भूरि सीदते ते कुटुंबिने १० आस्तेऽधुना द्वारवत्या
भोजवृष्यं धकेश्वरः स्मरतः पादकमलमात्मानमपियच्छति ११ किं त्वर्थकामान् भजते नात्यभीष्टान् जगद्गुरुः स ए
वं भार्यया विप्रो बहुशः प्रार्थितो मृदु अयं हि परमो लाभ उत्तमश्चोकदर्शनम् १२ इति संचिंत्य मनसा गमनाय मतिं द
धे अप्यस्त्य पायनं किंचिद्गृहे कल्याणि दीयताम् १३ याचित्वा च तुरो मुष्टीन् विप्रान् पृथुकतुंडलान् चैल्लखंडेन तान्
बद्ध्वा भर्त्रे प्रादादुपायनम् १४ सतानादाय विप्राग्र्यः प्रययौ द्वारकां किल कृष्णसंदर्शनं मर्त्यं कथं स्यादिति चिंतयन्
१५ त्रीणि गुल्मान्यतीयायति स्त्रः कक्षाश्च सहिजः विप्रोगम्यां धकवृष्णीनां गृहेषु तधर्मिणाम् १६

पतिव्रता सती म्लायता शुष्यता वदनेन सीदमाना भर्तुर्भोगसंपादनाशक्त्या त्वसीदंती वेपमाना भयेन कंपमाना अभिगम्य पतिं प्राहेति ८ ९
१० भोजवृष्यं धकेश्वर इति तत्स्वीकारमात्रेण सर्वं ते दास्यंतीति भावः ११ नात्यभीष्टान् परिपाकविरसत्वात् अप्यस्ति किमस्तीति प्रश्नः १३ १४
मर्त्यं मम १५ गुल्मानिरक्षार्थं सैन्यस्थानानि कक्षाः प्रतोलीः अतीयाय अतिक्रम्य जगाम सहिजः द्विजैः सहितः ततश्च अगम्यादुर्गमायेंधकावृष्णा
यश्च तेषां गृहेषु १६ ७

तथाहरेर्द्वाष्टसहस्राणां महिषीणां च ये गृहास्तेषु मध्ये श्रीमत् एकतमं गृहं विवेश तदा च स हि जो ब्रह्मा नंदंगतो यथा तथा बभूवेति शेषः १७ पर्यग्रहीत्
पर्यंभत १८ अर्द्धिंदून् आनंदाश्रूणि १९ समर्हणमुपायनमुपहृत्य समर्प्य पादावने जनीरपः २० २१ २२ धमनिभिः शिराभिः संततं व्यासं २३ अवधूतं मलिनम् २४ विस्मयमाह किमनेनेति द्वाभ्याम् २५ संभृतः संमानितः २६ सतोः वसतोः गृह्य गृहीत्वा २७ भार्या ऊटापरिणीतानवेति गृहस्था
लिंगदर्शनात् भोगादर्शनाच्च संशयादिव प्रश्नः २८ अप्रतिषेधाद्वाहमनुमतं मत्वाह प्राय इति तर्हितं चित्तं नमकामविहृतं कामैर्विहृतं न भवतीति

गृहं द्वाष्टसहस्राणां महिषीणां हरेर्द्भिजः विवेशोक्तमं श्रीमत् ब्रह्मानंदंगतो यथा १७ तं विलोक्या च्युतो दूरात्प्रिया
पर्यं कमास्थितः सहस्रोत्थाय चाभ्येत्य दोभ्यां पर्यग्रहीन्मुदा १८ सरल्युः प्रियस्य विप्रर्षेरंगसंगातिनिवृतः प्रीतो व्यसुं
चदधिंदून्नेत्राभ्यां पुष्करेक्षणाः १९ अथोपवेश्य पर्यंके स्वयं सरल्युः समर्हणम् उपहृत्या वनिज्यास्य पादौ पादावने जनीः
२० अग्रहीच्छिरसाराजन् भगवान् लोकपावनः व्यलिंपदिव्यगंधेन चंदनागरुकुंकुमैः २१ धूपैः सरभिभिर्मित्रप्रदा
पावलिभिर्मुदा अर्चित्वा वेद्यतां वृलंगां च स्वागतमब्रवीत् २२ कुचैलं मलिनं क्षामं हि जं धमनि संततं देवी पर्यं चरच्छै
व्याचामरव्यजनेन वै २३ अंतःपुरजनो दृष्ट्वा कृष्णो नाम लकीर्तिना विस्मितोऽभूदतिप्रीत्या अवधूतं सभाजितम्
२४ किमनेन कृतं पुण्यमवधूतेन भिक्षुणा श्रियाहीनेन लोके स्मिन् गार्हितेनाधमेन च २५ योऽसौ त्रिलोकगुरुणा श्री
निवासेन संभृतः पर्यं कस्यां श्रियं हित्वा परिषक्तोऽग्रजो यथा २६ कथयां च क्रतुर्गाथाः पूर्वागुरुकुले सतोः आत्मनो ल
लिताराजन् करो गृह्य परस्परम् २७ श्रीभगवानुवाच अपि ब्रह्मन् गुरुकुलात् भवता लब्धदक्षिणात् समा
वृत्तेन धर्मज्ञभार्यो दासदृशी न वा २८ प्रायोगृहेषु ते चित्तमकामविहृतं तथा नैवातिप्रीयसे विद्वन्धनेषु विदितं हि मे
२९ केचि कुर्वन्ति कर्माणि कामैरहतचेतसः त्यजन्तः प्रकृतीर्देवीर्यथा हं लोकसंग्रहम् ३० कचिदुरुकुले वासं ब्रह्मन्
स्मरसि नौयतः द्विजो विशाय विज्ञेयं तमसः पारमश्रुते ३१

मैविदितं तथा हि धनेषु वस्त्रादिषु नैवातिप्रीयसे हे विद्वन्निति विदुषस्तु वैतद्युक्त

मिति भावः २९ कामहतत्वाभावे किं गृहधर्मक्लेशेनेत्याशंक्याह केचिदिति देवीः ईश्वरमायारचिताः प्रकृतीर्विषयवासनारूप्यजन्तः कामैरनाकृष्टचे
तसामपि करणे दृष्टान्तः यथाहमिति लोकसंग्रहं लोकस्य संग्रहो ग्रहणं यथा भवति तथाऽहमीश्वरोऽपि कर्माणि यथा करोमि तद्वत् ३० नौ आवयोः
यतो गुरोः विज्ञेयं परमात्मतत्त्वम् तमसः संसारस्य ३१

तत्रात्मज्ञानप्रदस्यगुरोरत्यंतं पूज्यत्वं वक्तुं पुरुषस्य बीजगुरुनाह सवाडिति इह संसारे यत्र संभवो जन्ममात्रं सपिता तावदाद्यः प्रथमो गुरुः पूज्यः कर्षो विद्याप्रदं गुरुमाह द्विजातेः सतः पुंसः सत्कर्मणां यत्र संभवः उपनीय वेदाध्यापक इत्यर्थः सहितीयो गुरुः यथाहमीश्वरस्तथा प्रथमादपि पूज्य इत्यर्थः ब्रह्मविद्याप्रदं गुरुमाह आश्रमिणां सर्वेषामपि ज्ञानदोयः सतु साक्षादहमेवेति ३२ अतो ज्ञानप्रदं गुरुरूपं मामाश्रित्य ये संसारं तरंति ते बुद्धिमत इत्याह नन्विति हे ब्रह्मन् तेन नुवर्णाश्च भवतां मध्ये अर्थकोविदाः इह मनुष्यजन्मनितत्रापि वर्णाश्रमत्वे सति ये मया गुरुणा गुरुरूपेण वच्चावाचा उपदेशमात्रेणांजः स्मरन्नेव भवार्णवंतरंतीति ज्ञानप्रदानं गुरोरधिकः सेव्यो नास्तीत्युक्तम् ३३ अतएव तद्भजनादधिको धर्मश्चनास्तीत्याह नाहमिति इज्यागुरुः

सर्वे सत्कर्मणां साक्षाद्विजातेरिह संभवः आद्यो गुरुश्चाश्रमिणां यथाऽहं ज्ञानदो गुरुः ३२ नन्वर्थकोविदा ब्रह्मन् वर्णाश्रमवतामिह ये मया गुरुणा वाचा तरंत्यंजो भवार्णवम् ३३ नाहमिज्या प्रजानिभ्यां तपसोपशमेन च तुष्येयं सर्वभूतात्मा गुरुश्चुश्रूषया यथा ३४ अपिनः स्मर्यते ब्रह्मन् वृत्तं निवसतां गुरौ गुरुदारे श्रोतानां मिधनानयने क्वचित् ३५ प्रविष्टानां महारण्यमपतेरिह हि ज वातवर्षमभूती वृत्तिनिष्ठुरास्तनयित्वः ३६ सूर्यश्चास्तंगतस्तावत्तमसाचावतादिशः निम्नं कूलं जलमयं न प्राप्तायत किंचन ३७ वयं भृशं तत्र महानिलां बुभुभिर्निहन्यमाना मुहुरंबुसंस्तवे दिशो विदंतो य परस्परं वने गृहात हस्ताः परिवर्तिमानुराः ३८ एतद्विदित्वा उदितैरवोसां दीपनिर्गुरुः अन्वेषमाणानः शिष्यानाचार्योपश्यदातुरा न् ३९ अहो हे पुत्रकायूयमस्मदर्थेति दुःखिताः आत्मा वै प्राणिनां प्रेष स्तमनादित्यमतराः ४० एतदेव हि सच्छिष्यैः कर्तव्यं गुरुनिष्कृतम् यद्वै विशुद्धभावेन सवार्थात्मार्षणं गुरौ ४१

हस्थधर्मः प्रजापतिः प्रहृष्टं जन्म उपनयनम् तेन ब्रह्मचारिधर्म उपलब्धयेनेता-

भ्याम् तथा तपसावनस्थधर्मेण उपशमेन यतिधर्मेण वा अहं परमेश्वरः तथानतुष्येयं यथा सर्वभूतात्मापि गुरुश्चुश्रूषयेति ३४ किंच अस्माकं गुरुश्चुश्रूषणां किमपि देवादेव संपन्नं तत्किं त्वया स्मर्यत इति पृच्छति अपिन इति गुरौ निवसतामस्माकं यत्किमपि वृत्तं तत् क्वचित् कदाचित् ३५ अपतेरौ अपगतेऽन्तौ अकाल इत्यर्थः वातश्च वर्षं च तयोः समाहारः स्तनयित्वोर्गर्जितानि चाभवन् ३६ निम्नं कूलं न तमुन्नतं च स्थानम् ३७ अंबुनां संस्तवः व्यामिश्रणं यस्मिन्नेकोदके तस्मिन्वन इत्यर्थः परिवर्तिमानुरा इति धातोरूपम् परिपरितः बभ्रिम इडागमश्छांदसः भारान् धृतवन्त इत्यर्थः ३८ ३९ उवाच कृपया श्लोकत्रयीं यथा वयं कृतार्था इत्याह अहो इति आत्मादेहः ४० गुरोर्निष्कृतं प्रत्येक प्रकारः सर्वे अर्था यस्मात्स आत्मादेहः तस्यार्पणं विनिर्वाणः ४१

अयातयामानियातोयामोयस्यपक्षस्यान्नस्यतत् गतसारंभवतितद्दन्त्यदपिगतसारंगौण्यावृत्त्यायातयाममित्युच्यते अगतसाराणिछंदंसिमत्तोधी
यमानानिभवंत्वित्यर्थः ४२ इत्थंविधानिएवंप्रकाराणिअनेकानिर्वृत्तानिर्किल्यास्मर्येतइतिशेषः फलितमुपसंहरतिगुरोरिति ४३ अस्माभिः किमनि
र्वृत्तमसंपन्नंयेषामस्माकंभवतासहवासोऽभूत् ४४ भवतस्तुसर्वमेतद्विडंबनमात्रमित्याह यस्येति छंदोमयंवेदारत्यंब्रह्मतथाश्रेयसामावपनंतदु
द्रवस्थानंदेहोभूतिर्यस्यतस्यतव ४५ इतिदशमेटीकायामशीतितमोऽध्यायः ८० एकाशीतितमेसरस्युर्जग्धाप्युक्तंतुलान् श्रियंनिर्मि

तुष्टोऽहंभोद्विजश्रेष्ठाःसत्याःसंतुमनोरथाः छंदोस्ययातयामानिभवंत्वित्परत्रच ४२ इत्थंविधान्यनेकानिवसतांगु
रुवेशमस्तु गुरोरनुग्रहेणैवपुमान्पूर्णःप्रशान्तये ४३ ब्राह्मणउवाच किमस्माभिरनिर्वृत्तंदेवदेवजगद्गुरो भवता
सत्यकामेनयेषांवासोगुरावभूत् ४४ यस्यछंदोमयंब्रह्मदेहआवपनंविभो श्रेयसांतस्यगुरुषुवासोऽत्यंतविडंबनम्
४५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअशीतितमोऽध्यायः ८० श्रीशुकउवाच सइत्थंद्विजमुख्येन
सहसंकथयन्नुहः सर्वभूतमनोऽभिज्ञःस्मयमानउवाचतम् १ ब्रह्मण्योब्राह्मणंकृष्णोभगवान्प्रहसन्प्रियम् पे
म्णानिरीक्षणेनैवप्रक्षन्स्वलुसतांगतिः २ श्रीभगवानुवाच किमुपायनमानीतंब्रह्मन्मेभवतागृहान् अण्व
प्युपाहृतं भक्तैःप्रेम्णाभूर्येवमेभवेत् ३ शूर्यप्यभक्तोपहृतंनमोपायकल्पते ३ पत्रंपुष्पंफलंतोयंयोमेभक्त्याप्रयच्छ
ति तदहंभक्त्युपहृतमश्रामिप्रयतात्मनः ४ इत्युक्तोऽपिद्विजस्तस्मैवीडितःपतयोश्रयः पृथुकप्रसृतिराजन्नप्राय
च्छदवाड्युरवः ५ सर्वभूतात्महृक्साक्षात्तस्यागमनकारणम् विज्ञायाचिंतयन्नायंश्रीकामोमाभजत्पुरा ६ प-
त्न्याःपतिघतायास्तुसरवाप्रियचिकीर्षया प्राप्नोमामस्यदास्यामिसंपदोमर्त्यदुर्लभाः ७ इत्थंविचिंत्यवसनाच्चीरबद्धा
न्निद्विजन्मनः स्वयंजहारकिमिदमितिपृथुकंतुलान् ८ नन्वेतदुपनीतंमेपरमप्रीणनंसखे तर्पयंत्यंगमांविश्वमेतेप
थुकंतुलाः ९

नवानिंद्रदुर्लभांतुतदाश्रमे १ संकथयन् सरवगोष्ठीःकुर्वन् सर्वभूतानांमनसोऽभिज्ञः मदर्थंपृथुकानानीयदा
तुलज्जितइतिजानन्नित्यर्थः १ प्रहसन्क्ष्वेलींकुर्वन् २ लज्जयात्व कथयतस्तामपनुदन्नाह अण्वपीति द्वाभ्याम् ३ ४ ५ सर्वभूतानामा-
त्महृक् अंतः करणसाक्षी ६ अमर्त्यानांदेवानामपिदुर्लभाः ७ अतिजीर्णत्वाद्दसनस्यतन्मध्येचीरेणबद्धान् ८ अंगहंसरवेमांविश्वंविश्वा-
त्मानंमाम् ९ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

इतिवदन्नेकांमुष्टिंजग्ध्वान्तरेति अयंभावः एतावतापुंसदहसुत्रचमल्कासवित्तासभूतानां सर्वसंपदांसमृद्धये अलम् अतः परं द्वितीयमुच्यतेनेनयामामेत
दधीनांकुर्विति १० त्वतोषकारणंतवतोषस्यकारणंयथाभवेत् तथासर्वसंपत्समृद्धये यांभक्तस्यसमृद्धिंदृष्ट्वात्वंतुष्येरित्यर्थः ११ स्वर्गतंस्वर्गवासिनम् १२
श्वोभूतेउदितेरवो विश्वंभावयतीतिविश्वभावनः तेनेति पुरतोभाविनमिंद्रदुर्लभंविभवंसूचयति स्वस्वरवेनस्वानंदपूर्णेनेतिदानेदीनतांदर्शयति नंदितो
विनयोक्तिभिः १३ व्रीडितः स्वचित्तकार्पण्येनलज्जितः महतः श्रीकृष्णस्यदर्शनेननिर्वृतः स्वरुं प्राप्ताः १४ निर्वृतिमेवाह अहोइतिचतुर्भिः यद्यतः लक्ष्मी
मुरसिबिम्बताआम्बुशोऽहम् १५ पापीयान्नीचः १६ १७ पूजितश्चंदनलेपनादिभिः १८ एवंसंपूज्यापिधनस्यादानेकारणंवक्ष्यति स्वर्गापवर्गयोरि

इतिमुष्टिंसहज्जग्ध्वान्द्वितीयांजग्धुमाददे तावच्छीर्जगृहेहस्तंतत्परापरमेष्ठिनः १० एतावताऽलंविश्वात्मन्सर्वसंपत्समृद्ध
ये अस्मिंल्लोकेऽथवाऽमुष्मिन्पुंसस्त्वतोषकारणम् ११ ब्राह्मणस्तांतुरजनीमुषित्वाऽच्युतमंदिरे भक्त्वापीत्वास्वरुंमेने
आत्मानंस्वर्गतंयथा १२ श्वोभूतेविश्वभावेनस्वसुरवेनाभिवंदितः जगामस्वालयेतातपथ्यनुव्रज्यनंदितः १३ सचाल
ब्धाधनंकृष्णान्नतुयाचितवान्स्वयम् स्वगृहान् व्रीडितोगच्छन्महदर्शननिर्वृतः १४ अहोब्रह्मण्यदेवस्यदृष्टाब्रह्म-
ण्यतामया यद्वरिद्रुतमोलक्ष्मीमाश्लिष्योविभ्रतोरसि १५ काहंदरिद्रःपापीयान्कृष्णःश्रीनिकेतनः ब्रह्मबंधुरिति
स्माहंबाहुभ्यांपरिरंभितः १६ निवासितःप्रियासुष्टेपर्येकेभ्रातरोयथा महिष्यावीजितःश्रांतोवालव्यजनहस्तया १७ शु
श्रूषयापरमयापादसंवाहनादिभिः पूजितोदेवदेवेनविप्रदेवेनदेववत् १८ स्वर्गापवर्गयोःपुंसोरसायांभक्तिसंपदाम् स
र्वोसामपिसिद्धीनांमूलंतच्चरणार्चनम् १९ अधनोऽयं धनंप्राप्यमाधन्नुच्चैर्नमोऽस्मरेत् इतिकारुणिकोचूनंधनंमेषूरिना
ददात् २० इतितच्चिंतयन्नंतःप्राप्तोनिजगृहांतिकम् सूर्यानलेदुसंकाशैर्विमानैःसर्वतोदृतम् २१ विचित्रोपवनोद्यानैः
कूजद्विजकुलाकुलैः प्रोत्फुल्लकुमुदांभोजकल्हारोत्पलवारिभिः २२ जुष्टंस्वलंकृतैःपुंभिःस्त्रीभिश्चहरिणाक्षिभिः कि
मिदंकस्यवास्थानंकथं तदिदमित्यभूत् २३ तिद्धाभ्याम् १९ स्वर्गादीनांयद्यपितस्यचरणार्चनमेवकारणंतथाऽपिकारुणिकत्वादभूर्यपि

स्वल्पमपिधनंमह्यंनददात् २० इत्येवंचिंतयन्निजगृहस्यांतिकंतत्परांतम् तरयविशेषणंरस्यस्येति २१ विचित्रोपवनादिभिर्वृतम् कथंभूतैःकूजद्वि
जकुलैःपक्षिसमूहैःआकुलैर्व्याप्तैः तथाप्रोत्फुल्लानिकुमुदादीनियेषुतानिवारीणियेषुतानितथानैः २२ किंच जुष्टमितिहरिणीनामिवाक्षीणियासांता-
भिः तदैश्वर्यंदृष्ट्वाविनर्कितवान् तदाह किमिदमिति प्रथमंतेजःपुंजंदृष्ट्वाकिमिदमिति पश्चाद्विमानानिदृष्ट्वाकस्यचेतिस्थानंस्वीयमितिज्ञात्वाकथं
तदिदंस्थानमिति एवरूपमभूदिति २३

अमरप्रभाः तत्तुल्यकांतयः प्रत्यगुणहन् उपायनादिभिराहतवन्तः २४ उद्धूतोहर्षोयस्याः सा अतिसंभ्रमआदरोयस्याः सा आलयात् कमलवनात् रूपधा
रिणीश्रीरिवस्वर्गस्य तत्र भगवता आर्नातत्वात् स्वर्गिणामिव तयो रूपं च वभूव इति भावः २५ बुद्ध्या अयमेव वंद्य इति निश्चयेन मनसा संकल्पेन २६ २७
२८ यत्र मंदिरपयः फेननिभाः शय्या आस्तरणानीत्यादिसंपदः तत्र सर्वसंपदां समृद्धीर्विलोक्य तर्कयामासेति चतुर्थेनान्वयः यत्र च दांताः गजदंतमयाः
पर्यंकाः २९ यत्र आसनानि च मृदू न्युपस्तरणानि तृलादिमयानियेषुतानि यत्र मुक्तादामविलंबवन्ति द्युमंतिच विनानानि ३० ३१ स ब्राह्मणः निर्व्यग्रः सं
स्थिरः सन् अहेतुकीं आकस्मिकीं स्वस्थसमृद्धिं तर्कयामास कुत एषा समृद्धिरागनेति ३२ निश्चिनोति नूनमिति एतन्ममेति एषसाचावहंचतस्यस

एवं मीमांसमानंतं नरानार्योऽमरप्रभाः प्रत्यगुणहन्महाभागं गीतवाद्येन भूयसा २४ पतिमागतमाकर्ण्य पत्युर्दृष्ट्वा
तिसंभ्रमा निश्चक्राम गृहात्तूर्णं रूपिणीश्रीरिवा लयात् २५ पतिव्रतापतिंदृष्ट्वा प्रेमोत्कंठाश्रुलोचना मीलिताक्ष्य
नमहुल्यामनसा परिपस्वजे २६ पत्नीवीक्ष्य विस्फुरन्तीं देवीं वैमानिकीमिव दासीनां निष्ककंठीनां मध्ये भांतीं सवि
स्मिताः २७ प्रीतः स्वयंतया युक्तः प्रविष्टो निजमंदिरम् मणिस्तंभशतोपेतं मंदिरं भूवनं यथा २८ पयः फेननिभाः शय्या
दांतारुक्मपरिच्छदाः पर्यंका हेमदंडानि चामरव्यजनानि च २९ आसनानि च हेमानि मृदूपस्तरणानि च मुक्तादा
मविलंबानि विनानानि द्युमंति च ३० स्वच्छस्फटिककुड्येषु महाभारकतेषु च रत्नदीपान् भ्राजमानान् ललनारत्नसं
युताम् ३१ विलोक्य ब्राह्मणस्तत्र समृद्धीः सर्वसंपदाम् तर्कयामास निर्व्यग्रः स्वसमृद्धिमहेतुकीम् ३२ नूनं वतंतन्मम
दुर्भगस्य शश्वद्वरिद्रस्य समृद्धिहेतुः महाविभूतेरवलोकतोऽन्योनैवोपपद्येत यदुत्तमस्य ३३ नन्वब्रुवाणो दिशते सम
क्षयाचिष्णा वेभूयं पिभूरिभोजः पर्जन्यवत्तत्स्वयर्माक्षमाणो दाशाहकाणां सुषभः सरवामे ३४ किंचित्करोत्युर्वपियत्स्व
दत्तं स हृत्कृतं फलं वपिभूरिकारि मयोपनीतां पृथुकेकमुष्टिं प्रत्यग्रहीत्सीतियुतो महात्मा ३५

मृद्वित्वे हेतुः महाविभूतेर्यदुत्तमस्याव
लोकतोऽन्योनैवोपपद्येत ३३ ननु स चेदवलोकनमात्रेण महदैश्वर्यं दत्तवान् तर्हीदंतुभ्यंमया दत्तमिति किं नाचोचदत आह नन्विति ननु मे सरवासमक्षम
ब्रुवाण एव याचिष्णा वेयाचकाय भूरिवद्वपि दिशते ददाति अत्र हेतुः भूरिभोजः स्वयंतदेयं पर्जन्यवदाक्षमाण इति अयमर्थः स्वयंतावद्भूरिभोजः बहु
भोजः आसकामत्वात् लक्ष्मीपतित्वाच्च अतो यथापारावारपरिपूरकोऽतिवदान्यः कदाचिद्दद्वपि वर्षमल्पमेव मन्यमानो लज्जयेव समक्षमवर्षन् रात्रौ नि
द्राणे कर्षकेतत् क्षेत्रमाप्तावयति एवं श्रीकृष्णोऽपि स्वभोगापेक्षया तदेयमिंद्रादिपदमपि अतितुच्छं मनवानः तस्य च भजनं बहुमन्यमानः समक्षमब्रुवाण
एव ददतीति ३४ न देवाह किंचिदिति उरुवद्वपि स्वदत्तं यत्किंचित्करोति अल्पं मन्यते स हृत्कृतं फलं अतितुच्छमपि भूरिकारि बहुमन्यत इत्यर्थः अत एव
मया उपनीतां प्रीतियुतः स्वयमेव प्रतिगृहीतवान् ३५

श्रीकृष्णस्य भक्त्यात्मन्यहं हस्तद्विप्रार्थयते तस्येति सौहृदं प्रेमसरव्यं हिताशंसनं च मैत्री उपकारकत्वं च दास्यं सेवकत्वं तत्समाहारेकवच-
नम् तस्य तत्संबन्धि नो मे मम स्थान्तु विभूतिः किंच महानुभावेन तेनेव विषज्जतो विशेषेण संगं प्राप्नुवतस्तद्रक्तेषु प्रकृष्टः संगः स्यादिति ३६ ननु भक्तेः
फलं संपदं प्राप्य पुनर्भक्तिं किमिति प्रार्थयसे अत आह भक्तायेति संपदः कोशादीन् राज्यामैश्वर्यं विभूतीः कलत्रपुत्रादीन् समर्थयति न ददाति अपितु
दृढां भक्तिमेव कुतः अदीर्घबोधाय अविवेकिने मम तु भक्त्याभावादेवं जातमतस्तद्रक्तिरेव स्यादिति भावः ३७ त्यक्ष्यन् शनैः शनैः त्यागमप्यस्य न जा-
यया सहबुभुजे ३८ श्रीकृष्णस्यैवं ब्रह्मण्यतानातिचित्रमित्याह तस्येति ३९ अन्यैरजितमपि स्मृत्यैः पराजितं हृत्वा तस्य ध्यानं तस्य वैगः तेनोद्भूत

तस्यैव मे सौहृदसरव्यं मैत्री दास्यं पुनर्जन्म निजन्म निस्स्यात् महानुभावेन गुणालयेन विषज्जतस्तत्पुरुषप्रसंगः ३६ भक्ता
यचित्रा भगवान् हि संपदो राज्यां विभूतीर्न समर्थयत्यजः अदीर्घबोधाय विचक्षणः स्वयं पश्यन्निपातं धनिनां मदोद्भवम्
३७ इत्येव्यवसितो बुद्ध्या भक्तोऽतीव जनार्दने विषयान् जायया त्यक्ष्यन् बुभुजेनाति लंपटः ३८ तस्यैव देवदेवस्य हरेर्यज्ञप-
तेः प्रभो ब्राह्मणाः प्रभवो देवं न तेभ्यो विद्यते परम् ३९ एवं स विप्रो भगवत्सहस्रदा हृत्वा स्वभृत्यैरजितं पराजितम् तत्स्थानवैगो-
द्भूतितात्मबन्धनस्तद्धामलेभेऽचिरतः सतांगतिं ४० एतद्ब्रह्मण्यदेवस्य श्रुत्वा ब्रह्मण्यतां नरः लब्धभावा भगवति कर्मबन्धादि-
मुच्यते ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ श्रीशुक उवाच अथैकदा ह्य-
रवत्यां वसतो रामकृष्णयोः सूर्योपरागः समहानासीत् कल्पक्षये यथा १ तं ज्ञात्वा मनुजाराजन्पुरस्तादेव सर्वतः स्यमंत-
पंचकं क्षेत्रं ययुः श्रेयोविधित्सया २ निःक्षत्रियां महीं कुर्वन् रामः शस्त्रभृतां वरः नृपाणां रुधिरौघेण यत्र चक्रमहाहृदा
नृ ३ ईजे च भगवान् रामो यत्रास्पृष्टोऽपि कर्मणा लोकस्य ग्राहयन्ती शो यथाऽन्यो घाऽपनुत्तये ४

मात्मबन्धनमहंकारो यस्य सः गति

मिमांसा विष्टुलिङ्गं धाम विशेषणम् सतां ब्रह्मविदां प्राप्यमित्यर्थः ४० एतत् पृथुकोपारव्यानं श्रुत्वा तत्र ब्रह्मण्यतां विशेषतः श्रुत्वेति ४१ इति दशमे टी-
का एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ द्वाशीतितमोऽध्यायः कुरुक्षेत्रं विग्रहे वृष्णीन् हृत्वा मुदा भूपाश्रुकुः कृष्णकथामिथः १ श्रीदामसहदेव कृष्णः प्रकल्प्येद्रपदं
भवि नंदादिस्तद्दोनं दीकुरुक्षेत्रं जगाम सः २ कल्पक्षये यथा सर्वग्रास इत्यर्थः १ ज्योतिर्विद्धिः कथ्यमानमादावेव ज्ञात्वा स्यमंतपंचकं कुरुक्षेत्रम् २
अब्रह्मण्यक्षत्रियवधस्थानत्वेन परशुरामस्याघापनुत्तिस्थानत्वेन च क्षेत्रस्य पापनिरासकत्वमाह निःक्षत्रियमिति द्वाभ्याम् ३ अन्यो विद्वान् यथा ४

भागन् आजगमुः भारतीः भारत्यः ५ स्रुचंद्रशुकसारणैः सहानिरुद्धोदारकायां रक्षार्थमास्ते तथा कृतवर्माचयूथपतिः सेनानीः ६ देवधिष्ण्याभौर्विमानसंकाशैः तरत्वास्तरंगास्तदत् स्रुवोगतिर्येषांतैः विद्याधरद्युभिर्विद्याधराणामिवद्युतिर्येषांतैः ७ महातेजाः महातेजसः दिव्या अत्यन्तमाः स्रुग्वस्त्रसन्नाहा येषाम् ८ पुनः अन्येद्युः आमुत्य यद्वा तस्मिन्नेवाहनिमुक्तिस्नानं कृत्वा १० स्निग्धाशीतला छाया येषामंघ्रिपानांतेषामंघ्रिपुमूलेषु ११

महत्यांतीयांयात्रायांतत्रागन् भारतीः प्रजाः वृष्णयश्च तथाऽभूरवसुदेवाहुकादयः ५ ययुर्भारततन्क्षेत्रं स्वमयं क्षपयिष्वावः गदप्रद्युम्नसांवाद्याः स्रुचंद्रशुकसारणैः ६ आस्तेऽनिरुद्धोदारकायां कृतवर्माचयूथपः तेरथैर्देवधिष्ण्याभौर्हयैश्च नरलस्रुवैः गजैर्नदादिरभ्राभौर्नृभिर्विद्याधरद्युभिः ७ व्यरोचंतमहातेजाः पथिकांचनमालिनः दिव्यस्त्रग्वस्त्रसन्नाहाः कलत्रैः खेचरादिव ८ तत्र स्नात्वा महाभागा उपोष्य स्रुसमाहिताः ब्राह्मणेभ्यो ददुर्धेनूवासः स्रुयुक्ममालिनीः ९ रामद्रुपेर्विधिवत्पुनराप्नुत्य वृष्णायः ददुःस्वन्नं हि जाग्रयेभ्यः कृष्णो नो भक्तिरस्त्विति १० स्वयंचतदनुज्ञाता वृष्णायः कृष्णा देवताः शुक्लापि विविशुः कामं स्निग्धच्छायां घ्रिपांघ्रिषु ११ तत्रागतां स्ते ददृशुः स्रुहृत्संबन्धि नो नृपान् मत्स्योशीनरकोसल्यविदर्भकुसुमसृजयान् १२ कांबोजकैकयान्मद्रान्कुंतीनाननर्तकेरलान् अन्यांश्चैवात्मपक्षीयान्परांश्च शतशो नृप १३ नंदादीन् स्रुहृदो गोपान् गोपींश्चोत्कंठिताश्चिरम् १४ अन्योऽन्यसंदर्शनहर्षरंहसाप्रोत्फुल्लहृद्भ्रुसरोरुहश्चियः आश्लिष्य गाढं नयनैः स्रुवज्जलाहृष्यत्त्वचोरुद्धगिरो ययुर्मुदम् १५ स्त्रियश्च संवीक्ष्य मिथोऽति सौहृदस्मितामलापांगदृशोऽभिरेभिरे स्तनैस्तनान्कुंकुमपंककुरुषितान्निहत्य दोर्भिः प्रणयाश्रुलोचनाः १५ ततोऽभिवाद्यते वृद्धान् यविष्ठैरभिवादिताः स्वागतं कुशलं पृष्ट्वा चक्रुः कृष्णा कथां मिथः १६ पृथाभ्रातृन्स्वरस्रुवीक्ष्य तत्पुत्रान्पितरावपि भ्रातृपत्नीर्मुकुंदं च जहौ संकथयाशुचः १७ कुंकुवाच आर्यभ्रातरहं मन्ये आत्मानमकृताशिषम् यद्वा आपत्सु महातेजा नानुस्मरथ सत्तमाः १८ स्रुहृदो ज्ञातयः पुत्राभ्रातरः पितरावपि नानुस्मरन्ति स्वजनं यस्य देवमदक्षिणम् १९

१२१३ प्रोत्फुल्लैः हृद्भ्रुसरोरुहैः श्रीः शोभा

येषांतैः १४ अति सौहृदेन यस्मिन् तं तेन अमलापांगादृशो दृष्टयो यासां ताः मिथः परस्परं संवीक्ष्य दोर्भिरेभिरेभिरे आलिंगनं कृतवत्यः १५ १६ संकथयामिथः सप्रेमगोष्ठ्या १७ तामेव वसुदेवपुत्रोऽसंकथयामाह आर्येन्यादिचतुर्भिः अकृताशिषम् अपूर्णमनोरथम् १८ यस्य देवमदक्षिणमननु कूलं तं स्वजनमपि संतं स्रुहृदादयो नानुस्मरन्ति अतो मम देवं प्रति कूलं युष्माकं कोपराध इति भावः १९

२० ईशवशत्वमेवाह कंसप्रतापिता इति हेस्वसः एतर्ह्येवसंप्रत्येव २१ २२ २३ २४ युधिष्ठिरं येऽनुव्रतास्तेन राजसूये जितवान् २५ २७ जन्मभाजः नृ
णां मध्ये सफलजन्मानः २८ किंच न केवलं तस्य दर्शनमेव अपित्वत्वं तदुर्लभं बहु युष्माकं स्वतः संपन्नमित्याहुः यद्विश्रुतिरिति द्वाभ्याम् यदिति पृथक्
पदं यस्येत्यर्थः विश्रुतिः कीर्तिः श्रुतिभिर्नुता वेदैः स्तुता इदं विश्वमलमत्यर्थं पुनानि यद्विश्रुतिश्च श्रुतिरमीव मलमिति पाठे श्रुतिः श्रवणममीवं पापमिति
यस्य पादावने जनपयोगंगा च यस्य वचोवाक्यरूपं शास्त्रं च वेदारव्यं विश्वं पुनानि किंच कालेन भर्जितं दग्धं भगं माहात्म्यं यस्याः सा तथा विधाः पिभू
र्यस्यां धिपद्यस्पर्शेनोत्था आविर्भूता शक्तिर्यस्याः सा नोऽस्माकमखिलानर्थान् भित्तो वर्षति २९ दर्शनं च स्पर्शनं च अनुपथः अनुगतिश्च प्रजत्यो गोर्ध

वसुदेव उवाच अंबमास्मानसूयेथादैवक्रीडनकान्नरान् ईशस्य द्विवशे लोकः कुरुते कार्यतेऽथवा २० कंसप्रतापिताः
सर्वे वयं यातादिशो दिशः एतर्ह्येव पुनः स्थानं देवेनासादिताः स्वसः २१ श्रीशुक उवाच वसुदेवो ग्रसेनाघैर्यदु
भिस्तेऽर्चिता नृपाः आसन्नच्युतसंदर्शपरमानंदनिर्वृताः २२ भीष्मोद्रोणोऽविकापुत्रो गांधारीसक्तता तथा स दाराः
पांडवाः कुंतीसृजयो विदुरः कृपः २३ कुंतिभोजो विराटश्च भीष्मको नयजिन्महान् पुरुजिह्वपदः शल्यो धृष्टकेतुः सका
शिराट् २४ दमघोषो विशालाक्षो मेथिलो मदकैकयो युधामन्युः सशर्मा च सक्तता बाल्मिको दयः २५ राजानो ये चरा
जेंद्रयुधिष्ठिरमनुव्रताः श्रीनिकेतं वपुः शौरेः सस्त्रीकं वीक्ष्य विस्मिताः २६ अथ ते रामकृष्णाभ्यां सम्यक्प्राप्तसमर्हणाः
प्रशशंसुर्मुदायुक्ता वृष्णीन्कृष्णपरिग्रहान् २७ अहो भोजपते यूयं जन्मभाजो नृणामिह यत्पश्यथास कृत्कृष्णादुदर्श
मपियोगिनाम् २८ यद्विश्रुतिश्च श्रुतिनुते दमलं पुनानि पादावने जनपयश्च वचश्च शास्त्रम् भूः कालभर्जितभगाऽपि य
दधिपद्यस्पर्शोत्थशक्तिरभिवर्षति नोऽखिलार्थान् २९ तद्दर्शनस्पर्शनानुपथप्रजत्यशय्यासनाशनसयौ नरापिंड
बंधः त्रैषां गृहे निरयवर्त्मनि वर्ततां वः स्वर्गापवर्गविरमः स्वयमास विष्णुः ३०

च शय्याशयनं च आसनं च अशनं भोजनं च योनबंधः

विवाहसंबंधः सपिंडबंधः दैहिकसंबंधः तेन सह वर्तमानः श्रीकृष्णेन सह दर्शनाद्युपलक्षितः सयोनः सपिंडबंधो येषां वोऽस्ति किंच येषां वो गृहे विष्णुः स्वय
मास आ विरभूत् निरयवर्त्मनि प्रवृत्तिमार्गे वर्तमानानां स्वर्गापवर्गाभ्यां विरमयति वितृष्णान् करोतीति तथासः ते यूयं जन्मभाज इति यद्वा तदिति सा
मान्यनिर्देशः सदित्यर्थः सविष्णुः स्वयं येषां वो निरयवर्त्मनि संसारकारणे गृहे वर्तमानानामपि बध्यते संबध्यत इति संबंधः दर्शनादिभिः संबद्धः सन्
स्वर्गापवर्गविरम आस परमसुखप्रदो बभूवेत्यर्थः ३० ५

अनस्थार्यैरिति तत्रैव वासचिकीर्षया शक्यते सुस्थापितैरर्थैः सहागत इत्यर्थः ३१ वसुदेवस्तं परिष्वज्य प्रेमविह्वलो बभूवेति शेषः ३३ ३४ तौ सुतौ परिरम्य नंदो यशोदा च विरहशोकान् विजहतुः तस्य जतुः यद्वा शुचः अश्रूणि विजहतुः सुमुचतुरित्यर्थः ३५ ब्रजेश्वरीं यशोदाम् ३६ अनि वृत्तानि वृत्तिका रणे सत्यपि अनुवर्तमानाम् ऐंद्रमैश्वर्यं प्राप्यापियस्याः प्रतिक्रिया कर्तुं न शक्यत इत्यर्थः ३७ तत्कृतं मैत्रीमाह तुः एताविति नदृष्टोऽपि तरोऽपि यौतौ वस्तुतस्तु अजन्मत्वादेवा दृष्टपितरौ हे भवति युवयोः पित्रोः न्यस्तावेतौ संप्रीणनादीनि प्राप्य अकुचचभयौ कंचिदपि भयरहितौ भूत्वा ऊषतुः वा

श्रीशुक उवाच नंदस्तत्र यदुन्मात्मानं ज्ञात्वा कृष्णपुरोगमान् तत्रागमदुर्गोपैरनस्थार्यैर्दृष्टव्या ३१ तं दृष्ट्वा वृष्णयो हृष्टास्तन्वः प्राणमिवोत्थिताः परिष्वजिरे गाढं चिरदर्शनकातराः ३२ वसुदेवः परिष्वज्य संप्रीतः प्रेमविह्वलः स्मरन् कंससहजान् क्लेशान् पुत्रन्यासं च गोकुले ३३ कृष्णारामो परिष्वज्य पितरावभिवाद्य च न किंचनोचतुः प्रेम्णा साश्रु कंठो कुरुदह ३४ तावात्मासनमारोप्य बाहुभ्यां परिरम्य च यशोदा च महाभागा सुतौ विजहतुः शुचः ३५ रोहिणी देवकी चाथ परिष्वज्य ब्रजेश्वरीम् स्मरन्त्यौ तत्कृतं मैत्रीं चाप्यकुण्ठ्यौ समुचतुः ३६ काविस्मरेतवां मैत्रीमनि वृत्तान् ब्रजेश्वरि अवाप्याप्यैंद्रमैश्वर्यं यस्यानेह प्रतिक्रिया ३७ एतावदृष्टपितरौ युवयोः स्मरपित्रोः संप्रीणनाभ्युदयपोषणपालनानि प्राप्योपनुर्भवति पक्ष्महयदृष्टदृष्टौ न्यस्तावकुचचभयौ न सतां परः स्वः ३८ श्रीशुक उवाच गोप्यश्च कृष्णामुपलभ्य चिरादस्मादं यत्प्रेक्षणे दृशिषु पक्ष्मकृतं शपन्ति दृग्भिर्हृदि कृतमलं परिरम्य सर्वास्तद्रावमापुरपिनित्ययुजां दुरापम् ३९ भगवांस्तास्तथाभूता विविक्त उपसंगतः आश्लिष्यानामयं पृष्ट्वा प्रहसन्निदमब्रवीत् ४० अपि स्मरय नः सख्यः स्वानामर्थं चिकीर्षया गतांश्चिरायितान् शत्रूपक्षक्षपणचेतसः ४१ अप्यवध्यायथास्मान् स्विदकृतज्ञाविशंकया नूनं भूतानि भगवान् युनक्ति वियुनक्ति च ४२ संचक्रतुः कथं भूतयोः अक्ष्णोर्नेत्रयोः रक्षकं पक्ष्म यद्वत् तथारक्षकयोः युक्तं युवयोरितत् यतः सतां सत्सुरुपाणां परः स्वः इति नास्ति वैषम्यम् ३८ अमीष्टत्वे लिंगं यत् यस्य श्रीकृष्णस्य प्रेक्षणे दृशिषु नेत्रेषु व्यवधायकं पक्ष्मकृतं विधातारं शपन्ति दृग्भिर्नेत्रद्वारैर्हृदि कृतं हृदये प्रवेशितं परिरम्य तद्रावं तदात्मतां प्रापुः अपिनित्ययुजामासूदयोगिनामपि समाधिनिष्ठानामि

तियावत् दुरापं दुष्प्रापम् ३९ ४० चिरायितान् क्लिबितान् अत्र हेतुः शत्रूणां पक्षस्य क्षपणे चेतो येषां तान् ४० अपि स्वित् अस्मान् अवध्यायथ अवजानीय अकृतज्ञा एत इत्याविशंकया ईषच्छंकया नशं कामाचं निश्चितमेवैतत् परित्यज्य गतत्वादित्यत आह नूनमिति ४२ ५

यिर्भाक्तिमात्रमेवतावदसृतत्वायकल्पतइति यदुतभवतीनांमत्स्नेहआसीत्तद्विष्ट्याअतिभद्रम्कुतः मदापनः मत्प्रापणइति ४४ कीदृशस्त्वंयं
यंस्नेहेनप्राप्त्यामइत्यपेक्षायामात्मस्वरूपमाह अहंहीति हेअंगनाः भौतिकादीनांशरावसंधवादीनांयथाकाशादीनि पंचभूतान्याद्यंतादिरूपाणि
एवंसर्वभूतानांजरायुजादीनामहम् अतोव्यापकंमांभवत्यः प्राप्ताएवेति ४५ ननुचतुर्विधभूतग्रामाणांतद्रोक्ताआत्मैवाद्यंतादिरूपः तस्मिंश्चसर्व
व्यापकेसर्वभूतानिवर्ततइतिकुतस्त्वस्याप्तिरस्माकमित्यतआह एवंहीति अयमर्थः शरावादीनांयथाभौतिकानांमहाभूतान्याद्यंतादिरूपाणि
एवमेवैतानिचतुर्विधानिभूतान्यपिभौतिकत्वाविशेषात्स्वकारणेषुभूतेष्वेववर्तते ननुभोक्तव्यंआत्मातुतेषुभूतेषुआत्मनाभोक्तरूपेणततोव्या

वायुर्यथाघनानीकंतृणंतूलंरजांसिच संयोज्याक्षिपतेभूयस्तथाभूतानिभूतकृत् ४३ मयिभक्तिर्हिभूतानामसृत-
त्वायकल्पते दिष्ट्यायदासीन्मत्स्नेहोभवतीनांमदापनः ४४ अहंहिसर्वभूतानामादिरंतोऽंतरंबहिः भौतिकानांयथारवं
वाभूर्वायुर्ज्योतिरंगनाः ४५ एवंद्येतानिभूतानिभूतेष्वाम्नात्मनाततः उभयमव्ययपरपश्यताभातमक्षरे ४६ श्रीशुक
उवाच अध्यात्मशिक्षयागोप्यएवंकृष्णो नशिदिताः तदनुस्मरणध्वस्तजीवकोशास्तमध्यगन् ४७ आहुश्चतेनलि
ननाभपदारविंदयोगेश्वरैर्हृदिविचिंत्यमगाधबोधैः संसारकूपपतितोत्तरणावलंबंगेहंजुषामपिमनस्युदियात्सदानः
४८ इतिश्रीभा० दश० वृष्णिगोपसंगमोनामद्यशीतितमोऽध्यायः ८२ श्रीशुकउवाच तथानुगृह्यभगवान्गो
पीनांसगुरुर्गतिः युधिष्ठिरमथापृच्छत्सर्वंश्चसकृद्दोऽव्ययम् १ तएवंलोकनाथेनपरिपृष्टाःससत्कृताः प्रत्युचुर्हृष्टम
नसस्तत्पादेक्षाहतंहसः २ कुतोऽशिवंत्वच्चरणांबुजासवंमहन्मनस्तोमुरवनिःसृतंक्वचित् पिवंतियेकर्णपुटैरलंप्रभोदे
हभृतांदेहकृदस्मृतिच्छिदम् ३ कनकारणत्वेन अथैतदुभयंभूतभौतिकरूपंभोग्यंचभोक्तारंचात्मानंमध्यक्षरेपरिपूर्णेआभातंपश्यते

ति ४६ अध्यात्मशिक्षयास्वरूपोपदेशेनशिदिताबोधिनाः तस्यानुस्मरणेनध्वस्तोजीवकोशोलिंगयासांताः तमेवाध्यगन्प्रापुः ४७ एवंप्रा
प्तोऽपिकृष्णःपुनर्गृह्यासंगे नमाऽपयात्वितितच्चरणस्मरणंप्रार्थयामाकरित्याह आहुश्चेति हेनलिननाभतेपदारविंदंगेहंजुषांगृहसेविनीना
मपिनोमनसिसदाउदियात् आविर्भवेत् ४८ इतिदशमेटीकायांद्यशीतितमोऽध्यायः ८२ अशीतितमएवंचस्त्रीणांकृष्णाकथोत्सवे द्रोप
द्यैकृष्णाभार्याभिरुक्ताःस्वस्वकरग्रहाः १ अव्ययंकुशलम् १ तत्पादेक्षयाहतमंहोयेषांते २ महतांमनस्तःसकाशात् मुरवद्वारतोनिःसृतंक्वचित्कदा
चिद्देहभृतांदेहधारिणांदेहकृच्चामोअस्मृतिश्चअविधानांछिनत्तीतितथानम् देहकृदीश्वरस्तद्विष्ट्याज्ञानछिदंवा ३ ४३

हित्वेतिपदद्वयंत्वात्ताम् हिएवत्वामेवनताःस्मेत्यर्थः कथंभूतम् आत्मधाम्नास्वरूपप्रकाशेनविधुतानिरस्ता आत्मकृताः बुद्धिनिमित्तास्तिस्रोऽवस्था
यस्मिन्तम् अतएवानंदसंलवंसर्वानंदकंदंवरूपम् अरवंडं च अपरिच्छिन्नम् यतः नकुंठः कुंठितः बोधाः चिच्छक्तिर्यस्यतम् नन्वेवंरूपताश्चीक
ष्ठास्यकुतः अस्मदादिवत्सतीतेरत आहुः कालोपसृष्टेति कालेनउपसृष्टाविधुताश्चतेनिगमाश्चतेषामवनेरक्षार्थमात्ताउपात्तायोगमाययाआ
कृतिर्नराकारमूर्तिर्येनतम् परमहंसानांगतिंत्वाम् अतस्तवैवंरूपत्वादस्माकंचत्वन्माययाएतत्सर्ववैपरीत्यात् त्वामेवनतास्मेति यद्वा त्वामि
तिप्रकरणात्ज्ञातव्यम् त्वानताःस्म किंत्वाहित्वाकिम् आत्मधाम आत्माशरीरंधामगृहंचतच्चतच्चदेहदेहिकसंगंपरित्यज्येत्यर्थः समानमन्यत्
४ त्रिषुलोकेषुगीताः ५ कौसले हेसत्ये शैब्येहेमित्रविंदे रोहिणीनामकाचिस हृमहिषीतुल्या ६ हेअन्याः श्रीकृष्णस्यपत्न्यः ७ मामार्पयितुंसं

हित्वात्मधामविधुतात्मकृतव्यवस्थमानंदसंलवमरवंडमकुंठबोधम् कालोपसृष्टनिगमावनआत्तयोगमायाकृतिंपर
महंसगतिंनतास्म ४ ऋषिरुवाच इत्युक्तमश्लोकशिरवामणिंजनेष्वभिषुवत्संधककौरवस्त्रियः समेत्यगोविंद
कथामिथोऽगुणंस्त्रिलोकगीताःशृणुवर्णयामिते ५ द्रौपद्युवाच हेवैदभ्यंच्युतोभद्रेहेजांबुवति कौसले हेस
त्यभामेकालिंदिशैब्येरोहिणिलक्ष्मणे ६ हेकृष्णपत्न्यएतन्नोब्रूतवोभगवान्स्वयम् उपयेमेयथालोकमनुकुर्वन्स्वमाय
या ७ रुक्मिण्युवाच चैद्यायमार्पयितुमुद्यतकार्मुकेषुराजस्वजेयभटशोरवरितांधिरेणुः निन्येसृगुद्रइवभाग
मजावियूथान्छ्रीनिकेतचरणोऽस्तममार्चनाय ८ सत्यभामोवाच योमेसनाभिवधतसहदाततेनलिसाभि
शापमपमार्ष्टुमुपाजहार जित्वर्क्षराजमथरत्नमदात्सतेनभीतः पितादिश तमांप्रभवेऽपिदत्ताम् ९ जांबवत्युवाच
प्राज्ञायदेहकृदमुंनिजनायदेवंसीतापतिंत्रिनवहान्यमुनाऽभ्ययुत्यत् ज्ञात्वापरीक्षितउपाहरदर्हणं मांपादौप्रगृह्यम-

णिनाहममुष्यदासी १० पादयितुराजसूजरासंधादिषुउद्यतकार्मुकेषुसत्क अजेयायेभटास्तेषांशोरवरितामुकुटवत्कृताअंधिरेणवोये

न तेषांमूर्ध्निपदंदधदित्यर्थः तस्यश्रीनिकेतस्यचरणोममार्चनायास्त ८ सनाभेभ्रातुर्वधेनसिंहकृतेनतसंह दस्यतेनमेततेनतातेनलिसमभि
शापंदुर्यशः अपमार्ष्टुपरिहर्तुमृक्षराजंजित्वारत्नंस्यमंतकमुपाजहार आनीतवान् अथानंतरंमत्पित्रेरत्नमदात् तेनस्वापराधेनभीतः समेपिताप्र
भवेश्रीकृष्णायमामदिशत ददौदत्तामक्रूरादिभ्यः प्रतिश्रुतामपीत्यर्थः ९ देहकृत्पिताअमुंश्रीकृष्णंनिजनायंस्वामिनंदेवमीश्वरंसीतापतिंप्राज्ञायअ
विज्ञायत्रिनवहानित्रिनवाहानिद्रस्वच्छंदोऽनुरोधेन समविंशतिदिनान्यमुनाऽयुह्यत् परीक्षितः संजातापरीक्षायस्यसपरीक्षितः तंसाक्षात्सीताप

तिरेनामनिनिनात्वा पादौप्रगृह्यणिनासह मामर्हणमपादरत अर्हणतयासमर्पितवान् अद्रोतर्दित्वमतिश्रेष्ठासिनेत्याह असव्याहंदासीति १०

सरव्यामर्जुनन तस्यगृहमाजनागृहसमाजनकत्री ११ शूनायूथगतस्वबालिद्विपारिः सिंहइति मेभ्रातृश्चापकुरुतः अपकारकुर्वतांविजित्यथ-
यौकःलक्ष्मीनिवासः तस्यांध्यवनेजनत्वंचरणक्षालनकर्तृत्वमनुभवंप्रतिजन्ममेऽस्तु १२ सप्तउक्ष्णः वृषभान्बलंचवीर्यंचतीक्ष्णशृंगाणिच अति
शयितानियेषांतान् मेपित्राकृतान् संपादितान्बलीयसेमांदातुंसितिपानांवीर्यस्यबलस्यपरीक्षणाय तानतिप्रसिद्धान्वीराणांदुर्मदंघंतिथेतान्
तरसाशीघ्रमेवनिगृह्यदमयित्वाक्रीडन्नायासेनैवबबंध अजतोकान् अजापत्यानि १३ वीर्यमेवशुल्कंदेयंयस्यास्ताम् दासीभिः सहचतुरंगिणीं
मजाश्वादिसेनायुक्तांपुरंनिये १४ कृष्णेहेदौपदि तस्मिन्नेवचित्तंयस्यास्तांमाम् अक्षौहिण्यासेनयासह सर्वाजनैश्चसह १५ येनपादसंस्पर्शो-

कालिंद्रवाच तपश्चरंतीमाज्ञायस्वपादस्पर्शनाशया सरव्योपेत्याग्रहोत्पाणिंयोऽहंतद्ब्रह्मार्जनी ११ मित्र
विंदोवाच योमांस्वयंवरोपेत्यविजित्यभूषान्निन्येश्वयूथगमिवात्मबलिंद्विपारिः भ्रातृंश्चमेऽपकुरुतः स्वपुरंश्चि
यौकस्तस्यास्तुमेनुभवमंध्यवनेजनत्वम् १२ सत्योवाच सप्तोक्ष्णोऽतिबलवीर्यस्तीक्ष्णशृंगान्पित्राकृतान्क्षि
तिपवीर्यपरीक्षणाय तान्वीरदुर्मदहनस्तरसानिगृह्यक्रीडन्बबंधहयथाशिशवोऽजतोकान् १३ यद्वत्थंवीर्यशल्कांमांदा
सीभिश्चतुरंगिणीम् पथिनिर्जित्यराजन्यान्निन्येतदास्यमस्तमे १४ भद्रोवाच पितामेमातुलेयायस्वयमाहयद
त्तवान् कृष्णोऽकृष्णायतच्चित्तामक्षौहिण्यासर्वाजनैः १५ अस्यमेपादसंस्पर्शोभवेज्जन्मनिजन्मनि कर्मभिर्भ्रातृभ्यमा
णाययेनतच्छ्रेयआत्मनः १६ लक्ष्मणोवाच ममापिराज्यच्युतजन्मकर्मश्रुत्वामुहुर्नारदगीतमासहचित्तंमुकुं
देकिलपद्महस्तयावृतः ससंमृश्यविहायलोकपान् १७ ज्ञात्वामममतंसाध्विपितादुहितृवत्सलः ब्रह्मसेनइतिरव्यात
स्तत्रोपायमचीकरत् १८ यथारचयंवरोराजिमत्स्यःपार्थेप्सयाकृतः अयंतुबहिराच्छन्नोदृश्यतेसजलेपरम् १९

नआत्मनोमेतत् कैवल्यारव्यंश्रेयोभवेत्सः यद्वा येनकारणेनआत्मनोजीवस्यतत् श्रेयः सएवपुरुषार्थइति १६ राज्ञिहेदौपदि यथामित्रविं
दायास्तथैवममापिचित्तंमुकुंदविषयमासीत् ससंमृश्यसविचार्यपद्महस्तयाश्रियावृतः किल अतोऽपिममचित्तंश्रीमुकुंदेआसेतिहइतिह
र्षे १७ तत्रश्रीकृष्णप्राप्तावुपायमचीकरत्कारयामास १८ यथाराजितवस्वयंवरोपार्थस्येप्सयाआप्तुमिच्छयाकृतः तथामत्स्यंकारितवान्
पाठांतरेपार्थस्येषुणाऽपाकृतः तर्हीदमपि अर्जुनएवकिन्नाविध्यत्तत्राह अयंत्विति समत्स्योबहिरैवाच्छन्नः नांतः अतः स्तंभलग्नयोर्ध्वदृष्ट्यासं
लक्ष्यते अयंतुनतथाकिंतुस्तंभमूलेनिहितकलशजलेकैवलं दृश्यते अतोदृष्टिरधस्तात्उपरिचलक्ष्यमिति श्रीकृष्णव्यतिरेकेणनकस्यापि
भेद्यइतिभावः १९ ५९

२० मत्स्यंवेत्थुम् पर्वदिसंसादि मद्दियः मय्येवधीर्येषामिति अन्यचित्तानवेदुंशक्ताइतिभावः २१ तदेवाह आदायेति अमुनाचापेन २२ नाविं
दत्ततदवस्थितिमितिमागधादीनांक्रियाशक्तिरेवतत्तुलस्याभिज्ञतेत्यर्थः २३ यन्नोयत्नवान् असृजन्मुमोच सवाणोमत्स्यं नाच्छिनत् परंकेवलं
पस्पर्शं ज्ञानवानप्यर्जुनोबलेनापूर्णइत्यर्थः २४ २५ अभिजिति सर्वार्थसाधकेमुहूर्ते २६ २७ भगवत्यासिहर्षनिर्भरेणात्मानमेवानुवर्णयंत्याह
द्वाभ्याम् तदंगमिति तत्तदाकलौकलस्वनोचूपुरोययोस्ताभ्यां पद्भ्यांरंगं प्राविशम् कनकेनोज्ज्वलरत्नमालाम् निर्वायप्रावृत्यपरिधायचनीवी

श्रुत्वेतत्सर्वतोभूषाआययुर्मसितुःपुरम् सर्वास्त्रशस्त्रतत्त्वज्ञाःसोपाध्यायाःसहस्रशः २० पित्रासंपूजिताःसर्वेय
थार्थीर्ययथावयः आददुःमशरंचापवेदुं पर्वदिमद्दियः २१ आदायव्यसृजन्केचित्सृज्यं कर्तुमनीश्वराः आकोष्ठं
ज्यांसमुत्कृष्यपेतुरेकेः सुनाहताः २२ सज्यं कृत्वापरंवीरामागधांवपुचेदिपाः भीमोदुर्योधनःकर्णो नाविंदंस्तदवस्थि
तम् २३ मत्स्याभारसंजलेवीक्ष्यज्ञात्वाचतदवस्थितिम् पार्थीयतोऽसृजद्वाणं नाच्छिनत्सस्पृशोपरम् २४ राजन्येषुनिवृत्तेषु
भग्नमानेषुमानिषु भगवान्धनुरादायसज्जं कृत्वाऽथलीलया २५ तस्मिन्संधायविशिरवं मत्स्यंवीक्ष्यसकृज्जले
छित्तेषुणापातयत्तसूयंचाभिजितिस्थिते २६ दिविदुंदुभयोनेदुर्जयशब्द सुताभवि देवाश्चकुसुमासारान्मुमुचु
र्हर्षविद्वत्ताः २७ तदंगमाविशमहंकलनूपुराभ्यां पद्भ्यां प्रगृह्य कनकोज्ज्वलरत्नमालाम् नूत्वेनिवीयपरिधायचकी
शिकाग्र्येसर्प्रीडहासवदनाकवरीधृतस्वक् २८ उन्नीयवक्त्रमुत्कुंतलकुंडलत्विदंगंडस्थलेशिशिरहासकटाक्षमो-
क्षैः राज्ञो निरीक्ष्यपरितःशानकैर्मुंरारंरंसेऽनुरक्तहृदयानिदधेस्वमालाम् २९ तावन्मृदंगपटहाःशंखभेयानकादयः
निनेदुर्नदनर्तक्योनचतुर्गायकाजगुः ३० एवंचतेभगवतिमयेशेनृपयूथपाः नसेहिरेयाज्ञसेनिस्पर्धंतोहृच्छयातुराः

३१

बंधेनच कौशिकाग्र्येउत्तमकौशेयवस्त्रेसर्प्रीडोहासोयस्मिन्तद्वदनंयस्याः साकवर्थाधृताःस्त्रजोययासा २८ उरवःकुंतलायस्मिन्
कुंडलयोस्त्विषोययोस्तेगंडस्थलेयस्मिन्तच्चतच्च शिशिरःसंतापहारोहासोयेषुतैः कटाक्षमोक्षैः अपांगमोक्षणाविलासैः अनुरक्तहृदयै
यस्याःसाहम् २९ ३० याज्ञसेनिहेद्रौपदि ईशे श्रीकृष्णो मयावृत्ते सतिस्पर्धंतः स्पर्धमानाः नन्वेवंपरमैश्वर्यं दृष्टवतांकुनः स्पर्धाः वसरस्तत्रा
हं हृच्छयातुरादिति हृच्छयेनकामेनातुराः विवशाः कामविजृम्भितास्पर्धेतिभावः ३१

हयरत्नानांचतुष्टयंयस्मिन् तरथम् द्वाभ्यांमायालिङ्ग्यद्वाभ्याधनुबाणागृहत्वाचतुर्भुजस्तस्या ३२ मुग्धाजोपमा ३३ अन्वसज्जंतपृष्ठतः सक्ताबभूवुः निषेधुं प्रतिबंधं कर्तुं केचनपुरतोगत्वापथिसंयत्तावभूत्तुरित्यर्थः शेषो ज्ञातव्यः दारुकस्यैवगामृगराजोपमा ३३ अन्वसज्जंतपृष्ठतः सक्ताबभूवुः निषेधुं प्रतिबंधं कर्तुं केचनपुरतोगत्वापथिसंयत्तावभूत्तुरित्यर्थः उद्धतेष्वासा ऊर्ध्वकृतचापाः ग्रामसिंहाः श्वानः हरिंसिंहंयथेति ३४ ३५ रविंछादयंतितेरविच्छदाः ध्वजेषु पटायस्यांचित्राणितोरणानियस्यां साचसाचतांकुशस्थलींपुरींचदुपतिः समाविशन् स्वकेतनंमंडलमस्ताचलंवा ३६ महार्हवासः प्रभृतिभिः सहदादीन्पूजयामास ३७ दा- स्यादिभिः सहआयुधानिपूर्णस्यपूर्णयापिददौ ३८ इमाअष्टौवयंसर्वसंगनिवृत्त्यातपसास्वधर्मेणअद्वासाक्षान्तस्यगृहदासिकाबभूविम

मांतावद्रथमारोप्यहयरत्नचतुष्टयम् शार्ङ्गमुद्यम्यसन्नद्धस्तथावाजौचतुर्भुजः ३२ दारुकश्चोदयामासकांच नोपरकरंरथम् मिषतांभूभ्रजाराजिमृगाणांमृगराडिव ३३ तेऽन्वसज्जंतराजन्यानिषेधुंपथिकेचन संयत्ताउद्ध- तेषासाग्रामसिंहायथाहरिम् ३४ तेशार्ङ्गच्युतबाणौघैः कृतवाङ्घ्रिकंधराः निषेतुःप्रधनेकेचिदेकेसंत्यज्यदुदुबुः ३५ ततःपुरींचदुपतिरत्यलंकृतारविच्छदध्वजपटचित्रतोरणाम् कुशस्थलींदिविभुविचाभिसंस्ततांसमाविशन्त रणिरिवस्वकेतनम् ३६ पितामेपूजयामाससहसंबंधिबांधवान् महार्हवासोलंकारैः शय्यासनपरिच्छदैः ३७ दासीभिः सर्वसंपादिभैर्देभरथवाजिभिः आयुधानिमहार्हाणिददौपूर्णस्यभक्तितः ३८ आत्मारामस्यतस्यमाव यंवैगृहदासिकाः सर्वसंगनिवृत्त्याद्धातपसाचबभूविम ३९ माहिष्यऊचुः भौमंनिहत्यसगणंयुधिनेनरु द्वाज्ञात्वाऽयनःक्षितिजयेजितराजकन्याः निर्मुच्यसंसृतिविमोक्षमनुस्मरन्तीः पादांबुजंपरिणिनायय आप्तकामः ४० नवयंसाधिवसाम्राज्यंस्वाराज्यंभौज्यमप्युत वैराज्यंपारमेष्ठ्यंचआनंत्यंवाहरेःपदम् ४१ ३९ क्षितिजयेदिग्विजयेजितानां

राज्ञांकन्याः अस्मान्तेनरुद्वाज्ञात्वाततोनिर्मुच्य संसृतेर्विमोक्षोयस्मात्तत्पादांबुजमनुस्मरन्तीः नः परिणिनायउदवहन् आप्तकामोऽपियः ४० नव यमिति साम्राज्यादिनकामयामहे किंतु एतस्यश्रीमत्यादरजोमूर्धावोदुंकामयामहइति ननुतस्य गृहिण्योयूयंसर्वसंपद्वाजः किमेवंकामयध्वम तआहुः हेसाधिव साम्राज्यंसार्वभौमपदम् स्वाराज्यमैद्रपदंभौज्यंतदुभयभोगभाक्कम् विविधंराजतइतिविराट् तस्यभात्रोवैराज्यमणिमादिसि द्विभाक्कमित्यर्थः पारमेष्ठ्यंब्रह्मपदम् आनंत्यंमोक्षंहरेः पदंतत्सालोक्यादिनतुकामयामहइति यद्वा बह्वचब्राह्मणोक्तक्रमेणप्रागादिदिक्कतुष्ट याधिपत्यानिसाम्राज्यंभौज्यस्वाराज्यंवैराज्यानिव्यारव्येयानि ४१

तत्किंतत्पादरजएवकाम्यतेअतआहुः श्रियः कुचकुंकुमगंधाढ्यमिति ब्रह्मादिसेव्ययालक्ष्म्यापिसेवितत्वादितिभावः ४२ ननुतर्हिअतिदुर्लभत्वा
तत्किंतद्वांछयाअतआहुः व्रजस्त्रियइति यद्यथागावः गाः महात्मनोःपिगाश्चारयतः पादस्पर्शंचगोपायथावां छंतितदन्त तसराणांफलमइतिभा
वः ४३ इतिदशमेटीकायांच्यशीतितमोऽध्यायः ८३ चतुर्भिरेधिकाशीतितमेमुनिसमागमे वरादेवमरवोत्साहबंधुप्रस्थापनादि
कम् १ सुबलपुत्रीगांधारी माधवीसुभद्रा क्षितिपानांराज्ञांपत्यः स्वगोप्यः कृष्णभक्तागोप्यः विसिस्म्युः विस्मयंचक्रुः १ २ ३ ४ ५ ६ आन

कामयासहणतस्यश्रीमत्पादरजःश्रियः कुचकुंकुमगंधाढ्यंमूर्धावोदुंगदाभृतः ४२ व्रजस्त्रियोयद्वांछंतिपुलिंग
स्तृणवीरुधः गावश्चारयतोगोपाः पादस्पर्शमहात्मनः ४३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेच्यशीतितमोः
ध्यायः ८३ श्रीशुकउवाच श्रुत्वाएथासुबलपुत्र्यथाज्ञसेर्नामाध्व्यथक्षितिपपत्यउतस्वगोप्यः कृ
ष्णोरिवलात्सुनिहरोप्रणयानुबंधंसर्वाविसिस्म्युरलमश्रुकलाकुलाढ्यः १ इतिसंभाष्यमाणासुस्त्रीभिःस्त्रीषुचभिर्नृ
षु आययुमुनयस्तत्रकृष्णारामदिदृक्षया २ द्वैपायनोनारदश्चच्यवनोदेवलोऽसितः विश्वामित्रःशतानंदोभरद्वाजो
ऽथगौतमः ३ रामःसशिष्योभगवान्वसिष्ठोगालवोभरगुः पुलस्त्यःकश्यपोत्रिश्वमार्कंडेयोबृहस्पतिः ४ द्वितस्त्रित
श्चैकतश्चब्रह्मपुत्रस्तथांगिराः अंगस्त्योयाज्ञवल्क्यश्चवासुदेवादयोःपरे ५ तान्दृष्ट्वासहसोत्थायप्रागासीना
नृपादयः पांडवाः कृष्णारामोचप्रणमुर्विश्ववर्दितान् ६ तानाननुयथासर्वसहरामोऽच्युतोऽचयत् स्वागतासनपा
द्यार्घ्यमाल्यधूपानुलेपनैः ७ उवाचसुखमासीनान्भगवान्धर्मगुप्तनुः सदसस्तस्यमहतोयतवाचोऽनुशृण्वतः
८ श्रीभगवानुवाच अहोवयंजन्मभृतोलब्धंकाल्म्येनतत्फलम् देवानामपिदुष्प्राप्यद्योगेश्वरदर्शन
म् ९ किंस्वल्पतपसांनृणामर्चायांदैवचक्षुषाम् दर्शनस्पर्शनप्रश्नप्रहृपादाचर्चनादिकम् १०

तुः अर्चितवंतः ७ धर्मगोप्तीतनुर्यस्यसधर्मगुप्तनुः यतानियतावाग्यस्यतस्यसदसः ८ जन्मभृतः सफलजन्मानः तत्फलंजन्मफलम् किंतत् यद्यो
गेश्वरदर्शनम् ९ किंच युष्माकंदर्शनमेवतावद्देवानामपिदुष्प्रापम् अस्माकंतुस्पर्शनादिकमपिकथंनुघटितमिति विस्मयेनाह किमिति स्वल्प
तपसांतीर्थस्नानादिमात्रेणपोषुद्धिर्येषाम् तथाचार्चायांप्रतिमायांदेवइतिचक्षुर्दृष्टिर्येषांतेषांयोगेश्वरदर्शनादिकमिदंकिमसंभावितमित्य

एतत्प्रपञ्चयति न ह्यस्मयानितीति ११ वाङ्मनसधारण्युपासनापदपरत्वात् १२ अतः सा
मज्ञानं न हरति अत्र हेतुः भेदकृतः भेदकर्तारः यद्वा भेदबुद्धिं कुर्वतः पुंसः विपश्चितो निरस्तमेदाः ते तु मुहूर्तमात्रसेवये वायं भ्रंतीति १२ अतः सा
धूर्त्विहायान्यत्रात्मादिबुद्ध्या सज्जमानोऽतिमंदइत्याह आत्मबुद्धिरहमिति बुद्धिः त्रयोधातवो वातपित्तश्लेष्माणः प्रकृतयो यस्य तस्मिन्
कुणपेशरीरे स्वधीः स्वीया इति बुद्धिः भौमे भूविकारे इज्यधीः देवता बुद्धिः यत् यस्य तीर्थं बुद्धिः तीर्थमिति बुद्धिः अभिज्ञेषु तत्त्ववित्स्त्रयस्य
ता बुद्धयो न संति स एव गोष्ठपिरवरः दारुणः अत्यविवेकी यद्वा गवां तृणादिभारवाहः खरोगर्दभ इति १३ दुरन्वयमननुरूपम् भ्रमंती अन
वस्थिता बुद्धिर्येषां ते १४ ईशितव्यतामनीश्वराणां कर्माधिकारिताम् जनसंग्रहमात्रमेतत् इत्युच्यते स्मयंतः हसंतः १५ अनन्वयं विवृण्वंत

न ह्यस्मयानितीति न देवामृच्छिलामयाः ते पुनं त्यक्तकालेन दर्शनादेव साधवः ११ नाग्निर्न सूर्यो न च चंद्रतारका
न भूर्जलं रवं श्वसनोऽथ वाङ्मनः उपासिता भेदकृतो हरंत्ययं विपश्चितो भ्रंति मुहूर्तसेवया १२ यस्यात्मबुद्धिः कुण
पे त्रिधा तु के स्वधीः कलत्रादिषु भौम इज्यधीः यत्तीर्थं बुद्धिः सलिलेन कर्हि चिज्जनैश्च भिज्ञेषु स एव गोरवरः १३
श्रीशुक उवाच निशम्येत्थं भगवतः कृष्णस्याकुठमधसः वचो दुरन्वयं विप्रास्तूष्णीमासन्नभ्रमद्वियः १४
चिरं विमृश्य मुनय ईश्वरस्येशितव्यताम् जनसंग्रह इत्युच्यते स्मयंतस्तजगद्गुरुम् १५ यन्मायया तत्त्वविदुत्तमावयं
विमोहिता विश्वसृजामधीश्वराः यदीशितव्यायति गूढ इहया अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितम् १६ अनीह एतद्गूढं
धैक आत्मना सृजत्यवत्यत्ति न बुध्यते यथा भौमैर्हि भूमिर्बहुना मरूपिणी अहो विभूम्नश्चरितं विडम्बनम् १७
अथापि काले स्वजनाभिगुप्तये विभर्षि सत्त्वं रवलनिग्रहाय स्वलीलया वेदपथं सनातनं वर्णाश्रमात्मापुरुषः परो

भवान् १८ आहुर्द्वाभ्याम् यन्माययेति तत्त्ववित्स्त्रय उत्तमा अपि वयम् कासो मायायया विमोहिता इति नामाहुः यदिति यद्यस्मान्

ईहयानरचेष्टितेन गूढः सन् ईशितव्यायति अनीश्वरवदाचरति भवान् नन्वहमीश्वरश्चेत् किमित्येवमाचरेयं तत्राहुः अहो इति भगवतस्तव
विचेष्टितं विचित्रमतर्क्यम् १६ भगवत्त्वमेवाहुः अनीह इति अनीहः अक्रिय एव आत्मना स्वरूपमात्रेण बहुधेत्यत्र दृष्टांतः भौमैरिति भौ
मैर्यदादिविकारैरुपलक्षितावाचारं भणविकारानामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमिति श्रुतेः ननु कथमहं जगत्त्रय्यादिकर्ता वस्तुदेव पुत्रत्वादिति तत्रा
हुः अहो इति विभूम्नः परिपूर्णस्य तव इदं जन्मादिचरितं विडम्बनम् अनुकरणमात्रं न तु तत्त्वमिति १७ जनसंग्रहमाहुः अथापीति त्रिभिः स
त्वं शब्दसत्त्वात्मकं रूपं विभर्षि स्वलीलया आचारेण वेदपथं च विभर्षि १८

अतएवब्राह्मणेषुबहुमानमपिकरोषीतिसहेतुकमाहुः ब्रह्मेति ब्रह्मवेदारव्यंशुक्लंशुक्लंतेहृदयमंतरंगंरूपम् कुतइत्यतआहुः यत्रेति यत्रब्रह्म
णित्यक्तंकार्यमव्यक्तंकारणंततः परंसन्मात्रंब्रह्मचतुषआदिभिरुपलब्धंतद्ब्रह्मइति १९ तस्माद्देदह्यत्वाद्देदप्रवर्तकंब्राह्मणकुलंशास्त्रयोर्नेर्व
प्रमाणकस्यतवसद्दामश्रेष्ठमुपलब्धिस्थानंसंभाजयसिसंप्रयसितत्तस्मादेवकारणात् त्वंब्रह्मण्यानामग्रणीर्मुख्यः तद्वर्तकः सचकर्माचर-
सीत्यर्थः २० तस्मादीश्वरस्यतवेदंजनसंग्रहमात्रंवयंतुतवसंगत्याकृतार्थाइत्याहुः आद्येतिषड्विः सतांगत्यात्वयासंगम्यसंगं प्राप्य यत्तस्मात्त्वं
श्रेयसांपरोऽवधिः २१ २२ एकस्मिन्नेवस्थाने आरामोयेषांतेऽपिकालंसहस्रादिकारणम् ईश्वरंनियंतारम् २३ एतत्सदृष्टांतमाहुः यथेति शया

ब्रह्मतेहृदयंशुक्लंतपः स्वाध्यायसंयमैः यत्रोपलब्धंसद्वाक्तमव्यक्तंचततःपरम् १९ तस्माद्ब्रह्मकुलंब्रह्मचशास्त्रयो
नेस्त्वमात्मनः संभाजयसिसद्दामतद्ब्रह्मण्याग्रणीर्भवान् २० अद्यनोजन्मसाफल्यंविद्यायास्तपसाहृशः त्वया
संगम्यसद्गत्यायदंतःश्रेयसांपरः २१ नमस्तस्मैभगवतेकृष्णायाकुठमेधसे स्वयोगमाययाच्छन्नमहिम्नेपरमात्म
ने २२ नयंविदंत्यमीभूपाएकारामाश्चवृष्णायः मायाजवनिकाच्छन्नमात्मानंकालमीश्वरम् २३ यथाशयानःपु
रुषआत्मानंगुणतत्त्वदृक् नाममात्रेन्द्रियाभातंनवेदरहितंपरम् २४ एवंत्वानाममात्रेषुविषयेष्विन्द्रियेहया माय
याविभ्रमच्चित्तोनवेदस्मृत्यपल्लवात् २५ तस्याद्यतेददृशिमांघ्रिमधोयमर्षतीर्थास्पदंहृदिहृतंस्मविपक्वयोगैः उ-
त्सिक्तभक्त्युपहृताशयजीवकोशाआपुर्भवद्भूतिमथोनुगृहाणभक्तान् २६ श्रीशुकउवाच इत्यनुज्ञाप्यदा
शार्हृदतराष्ट्रयुधिष्ठिरम् राजर्षेस्वाश्रमान्गंतुमुनयोदधिरेमनः २७ तद्दीक्ष्यतानुपव्रज्यवसुदेवोमहायशाः प्रणम्य
चोपसंगृह्यवभाषेदंसंयन्त्रितः २८

नः स्वमान्पश्यन्गुणतत्त्वदृक्स्वप्रविषयेषुतत्त्वदृष्टिः नाममात्रमिन्द्रियेणमनसाआभातंरिंहव्याघ्रादि
रूपमात्मानंवेद तद्रहितंदेवदत्तादिरूपमात्मानंनवेदयथा २४ एवंत्वानाममात्रेषुस्वप्नादितुल्यविषयेषुइन्द्रियैर्याहृत्प्रवृत्तिः सैवमायातया
विभ्रमच्चित्तोनवेदस्मृतैर्विवेकस्यउपल्लवात्नाशात् २५ अद्यौघस्यमर्षेनाशंकरोतियद्गंगारव्यंतीर्थंतस्यास्पदमाश्रयंतैऽग्निंस्मविपक्वयोगैरपि
हृदिहृतंकेवलंनतुदृष्टंतस्यतैऽग्निंदृशिमदृष्टवंतोवयंबहुभिः पुण्यैः अनोऽस्मान्भक्ताननुगृहाणभक्तान्कृत्वाऽनुग्रहंकुवित्यर्थः ननुकिंभक्त्या
यथापूर्वतपएवतप्यतामितिनेत्याहुः उत्सिक्ताउत्सिक्तायाभक्तिस्तयाउपहृत आशयलक्षणोजीवकोशोयेषांतएवपूर्वभगवद्भूतिमापुः नान्यइ

सर्वदेवायैषुतेभ्यः यावतायैदवतास्ताः सवावदायादब्राह्मणवसातइतिश्रुतः चनकमजावदाहतामसाकमजावदाहतामसा
 श्रीकृष्णांहित्वाअस्मान्पृच्छतिइतिविस्मितान्प्रत्याह नार्तीति बुभुक्षयाबोद्धुमिच्छया ३० तत्रत्यः गंगातीरवासी ३१ श्रीकृष्णोऽर्भकन्वमानोऽति
 घाविजृम्भितइत्याह यस्येतिद्वाभ्याम् अनुभूतिज्ञानंकुतश्चिदपिनरिष्यतिननश्यतिनदेवाह कालेनकर्कटिकाफलवत् अस्यविश्वस्यल्योन्य
 त्यादिनाऽपिस्वतश्चविद्युदादिवत् अन्यस्माच्चमुद्गरादेर्घटादिवत् गुणतोरूपाद्यंतरोत्पत्तेः पूर्वरूपादिनादेहादिवत् ३२ तमेवकुतश्चिदप्यव्याह
 तानुभवमतएवईश्वरम् किंच अद्वितीयंरूपां अन्यः प्राकृतः उपगूढमाच्छन्नमनुष्यमन्येत केः क्लेशकर्मादिभिः तत्रक्लेशारागादयश्चतत्पूर्वकाणिक
 माणिचतस्रिपाकेसरवदुःखेचसत्त्वादानांगुणानांपुनः प्रवाहश्चतैः प्राणादिभिश्चस्वेर्विभवेः कार्यैः अत्रदृष्टांतः मेघहिमोपरागेः अभ्यनुषारराहु-

वसुदेवउवाच नमोवःसर्वदेवेभ्यः ऋषिभ्यः श्रोतुमर्हय कर्मणाकर्मनिर्हारोयथास्यान्नस्तदुच्यताम् २९ नार

दउवाच नातिचित्रमिदंविप्रावसु देवोबुभुक्षया कृष्णमन्वाऽर्भकंयन्नः पृच्छतिश्रेयआत्मनः ३० सन्निकर्षोऽत्र

मर्त्यानामनादरणकारणम् गांगंहित्वायथाऽन्याभस्तत्रत्योयातिशुद्धये ३१ यस्यानुभूतीः कालेनल्योत्पत्त्यादिनाऽ

स्यैवे स्वतोऽन्यस्माच्चगुणतो नकुतश्चनरिष्यति ३२ तत्क्लेशकर्मपरिपाकगुणप्रवाहेरव्याहतानुभवमीश्वरमद्वितीयम्

प्राणादिभिः स्वविभवेरुपगूढमन्यामन्येतसूर्यमिवमेघहिमोपरागेः ३३ अथोचुर्मुनेयराज न्नाभाप्यानकदुदुभिम्

सर्वेषांशृण्वतांराज्ञांतथैवाच्युतरामयोः ३४ कर्मणाकर्मनिर्हारेणसाधुनिरूपितः यच्छुद्धयायजोद्विष्णुसर्वेश्वर

मरेवेः ३५ चित्तस्योपशमोऽयंवेकविभिः शास्त्रचक्षुषा दर्शितः स्रगमोयोगोधर्मश्चात्ममुदावहः ३६ अयंस्वस्त्यय

नःपंथादिजातेर्गृहमेधिनः यच्छुद्धयासविज्ञेनशुक्लेनेज्येतपुरुषः ३७ विज्ञैषणांयज्ञदानैर्गृहैर्दोरस्रतेपणाम् आत्मन्यो

कैषणां देवकालेनविसृजेदुधः ३८ भिः स्वविभवेः सूर्यमिवेति ३३ ३४ ३५ चित्तस्योपशमः उपशमहेतुः योगोमोक्षोपायश्चशानैरात्ममुद

मावहतीतितथास्रगमः प्रवृत्त्याश्रयत्वात् स्वधर्मश्चआवश्यकः अन्यथाविहिताकरणेनमालिन्यप्रसंगात् ३६ ननुनकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैकेअ

मृतत्वमानश्चुरित्यादिनात्यागस्यैवविहितत्वात् कथंकर्ममोक्षोपायइत्याशंक्य आदावेवत्यागस्याशक्यत्वादित्याशयेनाहुः अयमिति सार्धचतुर्भिः

स्वस्त्ययनः स्वस्तिक्षेमईयतेनेनेति तथाश्रद्धयानिष्कामतयाशुक्लेनशुद्धेन आत्मेनविज्ञेनपुरुषः ईश्वरः ईज्येतेतिचतुर्णपंथाः ३७ स्वस्त्ययन

त्वमाहुः विज्ञैषणामिति विज्ञफलभूतेर्यज्ञदानैश्चविज्ञैषणांविज्ञेच्छांविसृजेत् गृहैर्गृहोचितैर्भोगैर्दोरस्रतेपणांविसृजेत् तदनुभवेनैवतदोत्स

क्यनिघ्नतेः देहेमृतेआत्मनः स्वर्गादिलोकैषणांकालेनक्षयानुसंधानेनविसृजेत् देवहेवसुदेव यद्वादेवकालेनदेवानामपिमृत्युनामृत्युहेतुभूतेनेत्यर्थः

अत्राचारं प्रमाणयति ग्राम इति किंच ऋणैरिति तथा च श्रुतिः जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्र-
जया पितृभ्य इत्यादि तान्यनिस्तीर्य तेषामृणान्यनपाकृत्य तथा च मनुः ऋणानि त्रीण्य पाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेत् अनपाकृत्य मोक्षं तु सेवमा-
नो ब्रजत्यध इति ३९ निर्ऋणः निर्मुक्तऋणः अशरणो भव गृहात्प्रज ४० किंच अविशद्ब्रुचित्तानामयं क्रमः त्वं तु कृतार्थ एवेत्याहुः वसुदेवेति
भवान्नूनं निश्चितं परमया प्रेमलक्षणाया भक्त्या हरिं प्रार्चः अर्चितवान् यत्तस्माद्वां युवयोः ४१ ४२ ४३ ४४ आलिप्ताः कुंकुमादिभिः वस्तः

ग्रामेत्यक्तैषणाः सर्वे ययुर्धारास्तपोवनम् ऋणैस्त्रिभिर्द्विजो जातो देवर्षिपितृणां प्रभो यज्ञाध्ययनपुत्रैस्तान्यनिस्ती-
र्यत्यजन्पतेत् ३९ त्वं त्वद्यमुक्तो द्वाभ्यां वै ऋषिपित्रोर्महामते यज्ञे देवर्षिमुच्यन्तिर्ऋणोऽशरणो भव ४० वसुदेव भवान्नू-
नं भक्त्या परमया हरिम् जगतामीश्वरं प्रार्चः स यद्वा पुत्रतां गतः ४१ श्रीशुक उवाच इति तद्वचनं श्रुत्वा वसु-
देवो महामनाः तानृषीन्तुल्विजो वव्रे मूर्ध्नि नम्य प्रसाद्य च ४२ त एनमृषयो राजन्वृता धर्मेण धार्मिकम् तस्मिन्नया जय-
नक्षेत्रे मरुवैरुत्तमकल्पकैः ४३ तद्दीक्षायां प्रवृत्तायां वृष्णायः पुष्करस्त्रजः स्नाताः सुवाससो राजन् राजानः सुखलंकृताः
तन्महिष्यश्च मुदितानिष्ककंद्यः सुवाससः दीक्षाशालामुपाजग्मु रालिप्ता वस्तपाणयः ४५ नेदुर्मृदंगपटहशरवभेया
नकादयः ननृतुर्नटनर्क्यस्तपुषुः सूतमागधाः जगुः सुकंद्योगंधर्व्यः संगीतं सहभर्त्तकाः ४६ तमभ्यर्चि चन्वि-
धिवदत्तमभ्यक्तमृत्विजः पत्नीभिरष्टादशभिः सोमराजमिवोडभिः ४७ ताभिर्दुकूलवलये होरचूपुरकुंडलैः स्वलं-
कृताभिर्विवभौ दीक्षितो जिनसंवृतः ४८ तस्य त्विजो महाराज रत्नकोशेयवाससः स सदस्या विरेजस्ते यथा वृत्रहणा
ध्वरे ४९ तदारामश्च कृष्णाश्च स्त्रैः स्वेर्बधुभिरन्वितौ रेजतुः स्वसूते दारैर्जीविशौ स्वविभूतिभिः ५० ईजेनु यज्ञं विधि-
ना अग्निहोत्रादिलक्षणैः प्राकृतैर्वैकृतैर्यज्ञैर्द्रव्यज्ञानक्रियेश्वरम् ५१ अथ त्विग्भ्यो ददात्कालं यथा स्नातं सदक्षिणाः स्व-
लंकृतेभ्यो विप्रेभ्यो गोभूकन्यामहाधनाः ५२

पाणयः गृहीतार्हणहस्ताः ४५ ४६ अक्तं नेत्रयोरंजनेन अभ्यक्तं सर्वांगेषु नवनीतेन ४७ ता-
भिः पत्नीभिः सहितौ दीक्षितो विरेजे ४८ ४९ जीवेशौ सर्वजीवानामीशौ ५० अनुयज्ञं प्रतियज्ञमास्नातसर्वांगाः प्राकृताः ज्योतिष्टोमदर्शपूर्णमासा-
दयः तेभ्यश्चोदनास्त्रिंशादिभिरतिदेशप्राप्तांगाः वैकृताः सौरसत्रादयः तैः सर्वैः द्रव्यपुरोडाशादिज्ञानमंत्रः क्रियाकर्म तेषामीश्वरम् ५१ ५२

संस्कारः स्नानं चक्रुः ५३ आश्वमेधः शतनां गमिष्यामि अन्नं न पूजयत् अपूजयत् ५४ बंधून्सदारान्ससक्तान् पारिवर्हेण भूयसा विदर्भकोसल
ययुः ५५ ५६ प्रयाणे केषां चिद्दिशेषमाह धतराष्ट्र इति द्वाभ्याम् अनुजो विदुरः पार्थायुधिष्ठिरभीमार्जुनाः यमौ नकुलसहदेवौ ५७ सौहृदेनाहिमा
निचेतांसि येषां ते ५८ ५९ मनोरथो यज्ञविषयः तमेव महार्णवम् ६० शूराणां बलेन योगिनां ज्ञानेनापीत्यर्थः ६१ तत्कुतस्तत्राह अस्मास्त्विति क
ताज्ञेषु कृतमुपकारमजानत्ससत्तमैर्भवद्विरप्रतिकल्प्या अनुपमामैत्री यमर्पिता अफलाऽपि प्रत्युपकारशून्याऽपि कर्हिचित् यद्यस्मान्ननिवर्तेत त

पत्नीसंयाजावभृथ्यैश्चरित्वा ते महर्षयः सस्त्ररामद्रुदेविप्रायजमानपुरःसराः ५३ स्नातोऽलंकारवासोऽसिबंदिभ्योऽदा
त्तथास्त्रियः ततः स्वलंकृतो वर्णानाश्वभ्योऽन्नेन पूजयत् ५४ बंधून्सदारान्ससक्तान् पारिवर्हेण भूयसा विदर्भकोसल
कुरुत्काशिकैकयसंजयान् ५५ सदस्यर्त्विक्सरगणान् भूतपितृचारणान् श्रीनिकेतमनुज्ञाप्य शंसंतः प्रययुः क
तुम् ५६ धतराष्ट्रोऽनुजः पार्थाभीष्मोद्गोणः पृथायमौ नारदो भगवान्व्यासः सहसंबंधिबंधवाः ५७ बंधून्परिषज्य यद्
नुसौहृदाहिन्नचेतसः ययुर्विरहकच्छ्रेणस्वदेशांश्चापरेजनाः ५८ नंदस्तु सहगोपाले हृहत्या पूजयाऽर्चितः कृष्णारा
मोग्रसेनाद्यैर्न्यवात्सी हंधुवत्सलः ५९ वसुदेवोऽजसोत्तीर्य मनोरथमहार्णवम् सह हृतः प्रीतमनानंदमाह करे स्पृशन्
६० वसुदेव उवाच भ्रातरीश कृतः पाशो नृणां यः स्नेहसंज्ञितः तदुस्त्यजमहं मन्ये शूराणामपि योगिनाम् ६१ अ
स्मास्वप्रतिकल्पेयं यत्कृताज्ञेषु सत्तमैः मैत्र्यर्पिता फलावापिन निवर्तेत कर्हिचित् ६२ प्रागकल्याच्च कुशलं भ्रातवो नाच
रामहि अद्युना श्रीमदांधाक्षानपश्यामपुरःसतः ६३ माराज्यश्रीरभूत्सु सश्रेयस्कामस्य मानद स्वगतानुत बंधून्वानप
श्यति ययां धृक् ६४ श्रीशुक उवाच एवं सौहृदशैथिल्यचित्तआनकदुंदुभिः रुरोदतत्कृतां मैत्रीस्मरन् न श्रुवि
लोचनः ६५ नंदस्तु सरव्युः प्रियकृत्मेष्णा गोविंदरामयोः अद्य श्वइति मासां स्त्रीन् यदुभिर्मानितोऽवसत् ६६ ततः कामैः
पूर्यमाणः स व्रजः सह बंधवः पराध्याभरणक्षौभनानानर्घ्यपरिच्छदेः ६७

स्मादीश्वर कृतः पाशोऽयं भवतामिति गम्यत इत्यर्थः ६२

अफलत्वमेवाह प्रागिति हे भ्रातः अकल्यात् असामर्थ्यात् वः कुशलं प्रियं नहि आचराम न कृतवन्तो वयम् श्रीमदेनांधान्यक्षीणियेषां ते ६३ राज्य
श्रीर्माभूत् छांदसोऽडागमः ६४ ६५ अद्य श्वइति प्रातर्निर्गमेऽद्यैवापराह गम्यतामिति अपराह निर्गमेऽद्यैवापराह गम्यतामिति पुनः पुनरेवं मानितः ६६
(६७)

भा. द. उ. टी.
६६

यापितः महासैन्येन प्रस्थापितः ६८ ६९ ७० यदुदेवस्य वसुदेवस्य महोत्सवयज्ञादित्यक्षणां स्रष्टृत्वं दर्शनादिकं चेति ७१ इति दशमे टीकायां चतुर
शीतितमोऽध्यायः ८४ पञ्चाशीतितमे राम कृष्णौ संप्रार्थितौ रक्तौ पित्रे ज्ञानमथो मात्रे मृतान् पुत्रानयच्छताम् १ नन्दयित्वा कुरुक्षेत्रे यात्रायां
स्रष्टृदो बहून् तत्त्वज्ञानं ततः पित्रोरादिशान्मृतसूनुभिः २ १ धामप्रभावरत्नसूचकम् जातविश्रम्भः उत्पन्नविश्वासः परिभाष्यसंबोध्य २ अ
स्य विश्वस्य यत्साक्षात् स्वरूपभूतं कारणं प्रधानपुरुषो नाम परौ तयोरापि कारणत्वेनैश्वर्यं च साक्षाद्वा युवामिति जाने ३ नन्विदं विश्वमनेकैः कार
कैर्जायमानं कुतः प्रधानपुरुषात्मकं कुतस्तस्मात्तत्कारणत्वेनैश्वर्यत्वं तत्राह यत्रोत यत्राधिकरणे येन कर्त्तृकरणेन च यत्तत्तुपादानात् य
स्य संबंधेन षष्ठ्यर्थस्य कारकत्वेऽपि निमित्ततोक्ता यस्मै संप्रदानाय यद्यदिति प्रयोज्य कर्त्तृकर्मकारके दर्शिते ननु तयोर्नास्ति भेदः यथोक्तम्

वसुदेवो ग्रसेनाभ्यां कृष्णो हूव बलादिभिः दत्तमादाय पारिवर्हयापितो यदुभिर्ययौ ६८ नंदो गोपाश्च गोप्यश्च गोविंद
चरणौ बुजे मनःसि संपुनर्हर्तुं मनीषामथुरां ययुः ६९ बंधुषु प्रतियानेषु वृष्णायः कृष्णदेवताः वीक्ष्य प्राह वमासन्नाय
युद्धारयतीं पुनः ७० जनेभ्यः कथयांचक्रु यदुदेवमहोत्सवम् यदासीत्तीर्थयात्रायां स्रष्टृत्वं दर्शनादिकम् ७१
इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे तीर्थयात्रानुवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ८४ बादरायणिरू
अथैकदात्मजो प्राप्तौ रक्तपादाभिवंदनौ वसुदेवो भिनंद्याह प्रीत्या संकषणान्च्युतौ १ मुनीनां सवचः श्रुत्वा पुत्रयो
र्धामसूचकम् तद्वैर्यं जातविश्रम्भः परिभाष्याभ्यभाषत २ कृष्णकृष्णमहायोगिन् संकषणसनातन जाने वाम
स्य यत्साक्षात् प्रधानपुरुषो परौ ३ यत्र येन यतो यस्य यस्मै यद्यद्यथा यदा स्यादिति भगवान् साक्षात् प्रधानपुरुषेश्वरः
४

करोति क्रियमाणेन न कश्चित् कर्मणा विना भवत्यर्थस्य कर्त्ता च करोतेः कर्म जायते तथा करोत्यर्थस्य यः कर्त्ता भवितुः स प्रयोजकः भविता तमपे
क्ष्याथ प्रयोज्यत्वं प्रपद्यत इति च सत्यम् तथाऽप्यवस्थाभेदेन भेदो विवक्षितः दृश्यते चावस्थाभेदः तंडुलानोदनं पचति मृदं घटं करोतीति
तदेवं सप्तविभक्त्यर्था दर्शिताः यथेति यदिति च क्रियाविशेषणभूतानां अन्येषां चाव्ययानामर्थाः स्यादिति क्रियापदार्थोपलक्षणम् एवं सर्वं
प्रपञ्चमनूय तत्कारणस्य भगवद्भूततां विधत्ते इदं साक्षादिति प्रधानं भोग्यं पुरुषो भोक्ता तयोरीश्वरो भगवांस्त्वमेव साक्षादिति तयोरेक्यम-
भिप्रेत्यैकवचनम् ४ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

अ.
८५

६६

इंद्रियाणामिंद्रियविषयप्रकाशनशक्तिः देवाश्चंद्रियाधिष्ठानाः तदनुग्रहस्तेषामधिष्ठानशक्तिश्चत्वम् अवबोधोऽध्यवसायशक्तिः अनुस्मृतिः
प्रतिबंधानशक्तिः १० भूतानां कारणं भूतादिस्तामसोऽहंकारस्त्वमसि इंद्रियाणां कारणं तैजसो राजसोऽहंकारस्त्वम् विविधमधिदेवाध्यात्मा
धिभूतभेदेन विकल्पं तदिति विकल्पादेवास्तेषां कारणं वैकारिकः सात्विकोऽहंकारश्चत्वम् अनुशायिनां जीवानां संसारकारणं प्रधानं त्वम् ११
अपिच नश्वरेषु नाशशीलेषु इहैतेषु भावेषु यदनश्वरमवशिष्यमाणं रूपं तत्त्वमसि द्रव्यविकारेषु मृत्स्रवर्णादिकार्येषु घटकुंडलादिषु नश्व
रेषु च द्रव्यमात्रं मृत्स्रवर्णादिमात्रमनश्वरं यथा तद्वत् १२ ननु त्रिगुणात्मककार्यरूपोऽपि त्वमित्युक्तत्वात् कथमनश्वरत्वं तत्राह सत्वमिति
तद्वत्तयाः तत्सारिणामाश्च महदादयः अन्दासाक्षात्त्वयि परे ब्रह्मणिकल्पिताः १३ तस्मान्न संतीति नन्वसतां कथं प्रतीतिरत आह यहीति

इंद्रियं त्विंद्रियाणां त्वं देवाश्च तदनुग्रहः अवबोधो भवान् बुद्धेर्जीवि स्यानुस्मृतिः सती १० भूतानामसि भूता-
दिरिंद्रियाणां च तैजसः वैकारिको विकल्पानां प्रधानमनुशायिनाम् ११ नश्वरेषु हि भावेषु तदसित्वमनश्वरम्
यथा द्रव्यविकारेषु द्रव्यमात्रं निरूपितम् १२ सत्त्वं रजस्तम इति गुणास्तद्वत्तयश्च याः त्वय्यन्दा ब्रह्मणि परे कल्पिता
योगमायया १३ तस्मान्न संत्यमी भावा यर्हित्वयि विकल्पिताः त्वंचामीषु विकारेषु ह्यन्यदा व्यावहारिकः १४ गु
णप्रवाह एतस्मिन् बुधास्त्वरिव लात्मनः गतिं सूक्ष्मां बोधेन संसरंतीह कर्मभिः १५ यदृच्छयानृतां प्राप्य सूक
ल्यामिह दुर्लभाम् स्वार्थे प्रमत्तस्य वयोगतं त्वन्माययेश्वर १६ असावहममैवैतदेहे चास्यान्वयादिषु स्नेहपाशै
र्निबध्नाति भवान् सर्वमिदं जगत् १७ युवाननः सतो साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरो भूभारक्षत्रक्षपण अवतीर्णो
तथात्यह १८

यदा विकल्पितास्तदैव प्रतीतिमात्रेण त्वयि संति त्वंचामीषु तदैव कारणतया अनुगतः अन्यदा तु अव्यावहारिकोऽविक
ल्पकस्त्वमेवावशिष्यस इत्यर्थः १४ एवंप्रपत्त्यादज्ञाननिबंधनश्च संसार इत्याह गुणप्रवाह इति सूक्ष्मां निष्प्रपंचां गतिमबुधाः अविद्वांसः
अबुद्धेति वा पाठः अतः अबोधेन देहाभिमानेन कृतैः कर्मभिः संसरंतीति १५ एवं तयोस्तत्त्वं निरूप्य तदप्राप्त्या शोचति यदृच्छयेति नृतां म
नुष्यताम् सूकल्यां पदुतरेन्द्रियां १६ अहो किमिति प्रमत्तोऽसित्वया बहुभिः पाशैर्निबद्धत्वादित्याह असावहमिति देहे अस्य देहस्यान्वयादिषु
पुत्रादिषु च ममैवैत इति १७ अहो त्वयुत्र योरावयोः किमिदमारोप्यते अत आह युवामिति भूभारक्षत्रक्षपणार्थमवतीर्णोति तथाह निश्चि

तत्तस्मादरण्यशरणमापन्नानां संसृतिमयमपहंतीति तथा तत् ननु त्वमतिस्वरवीर्यया किं निविद्यसे अत आह एतावता त इन्द्रियलालसेन
इन्द्रियार्थतृष्णाया यद्येनेन्द्रियलालसेन मर्त्यशरीरे आत्मदृक् आत्मबुद्धिरहंत्वयि च परे परमेश्वरे अपत्यबुद्धिरस्मि तेनालमलंपर्याप्तमिति
१९ ननु कुत एतत् अहं परमेश्वर इति तत्राह सूतिगृहे इति नौ आवयोः अनुयुगं प्रतियुगं यदा कृतपाः पृथिरितियुगम् यदा कश्यपोदिति
युगम् अधुनावसुदेवो देवकीति युगम् एवं हि प्रतियुगमज एवाहं संजज्ञे अवतीर्ण इति भवान्ननु जगाद ननु अन्योऽसौ चतुर्भोजो देव इति
तत्राह नानातनूरिति गगनवदसगा एव त्वम् भूम्नः सर्वगतस्य विभूतिरूपां मायां को वेदेति २० २१ उपमन्महे उपमन्यामहे समुद्दिश्य विषयीकृ

तत्तेगतोऽस्म्यरणमद्यपदारविंदमापन्नसंसृतिमयापहमार्त्तबंधो एतावताऽलमलमिन्द्रियलालसेन मर्त्यात्मदृ
क्त्वयि परे यदपत्यबुद्धिः १९ सूतिगृहे ननु जगाद भवान्नजो नौ संजज्ञ इत्यनुयुगं निजधर्मगुह्ये नानातनू र्गगन
वद्विदधज्जहासिको वेदभूम्न उरुगाय विभूतिमायाम् २० श्रीशुक उवाच आकर्ण्येत्यपितुर्वाक्यं भग
वान् सात्वतर्षभः प्रत्याह प्रश्रयानन्मः प्रहसनं श्लक्ष्णया गिरा २१ श्रीभगवानुवाच वचोवः समवेता
र्थतातेतदुपमन्महे यन्नः पुत्रान् समुद्दिश्य तत्त्वग्राम उदाहृतः २२ अहं यूयमसा वार्य इमे च द्वारकौकसः सर्वेऽप्ये
वं यदुष्टेष्टविमृश्याः सचराचरम् २३ आत्माद्येकः स्वयं ज्योतिर्नित्यो न्यो निर्गुणो गुणैः आत्मसृष्टेस्तत्कृतेषु भू
तेषु बहुधेयते २४ एवं वायुर्ज्योतिरापो भूस्तत्कृतेषु यथाशयम् आविस्तरौऽत्यभूय को नानात्वं यात्यसावपि २५
श्रीशुक उवाच एवं भगवताराज नवसुदेव उदाहृतः श्रुत्वा विनष्टनानाधीस्तृष्णी प्रीतमना अभूत् २६ अथ
तत्र कुरुश्रेष्ठ देवकी सर्वदेवता श्रुत्वानीतंगुरोः पुत्रमात्मजाभ्यां सुविस्मिता २७ ह्रीं धारामौ समाश्राव्य पुत्रान्कंसवि
हिंसितान् स्मरंती कृपणं प्राह वैकुण्ठ्यादश्रुलोचना २८ तत्त्वग्रामः तत्त्वसमूहः उदाहृतः सम्यक्निरूपितः २२ इमामेव दृष्टिं सर्वत्र वि

धत्स्वेत्याह अहमिति एवं विमृश्याः ब्रह्मत्वेनैवान्वेषणीयाः किंच सचराचरं जगदपि २३ ननु विकारवतां कुतो ब्रह्मत्वमिति चेन्न ब्रह्मण एवोपा
धिधर्मैर्बहुधा प्रतीतेरिति सदृष्टांतमाह द्वाभ्याम् आत्मा हीति यथा स्वादि भूतानि तत्कृतेषु यदादिष्वाविस्तरौ भावादियांति एवमसावात्माऽपि
आत्मसृष्टेर्गुणैः कृत्वा तत्कृतेषु देहेषु बहुधा ईयते पुनश्च यथाशयं यथोपाधि आविर्भावतिरोभावादिरूपेण प्रतीयते नवस्ततः कुतः एकोव
हुधा स्वयं ज्योतिर्दृश्यत्वेन नित्योऽनित्यत्वेन अन्योऽनन्यत्वेन निर्गुणः सगुणत्वेनेत्यादि बहुधा त्वं प्रपंचनीयम् २४ २५ २६ सुविस्मिता सती स
माश्राव्य संबोध्य २७ २८

२९ भूमे भोरायमाणानां राज्ञा मर्यतेषां निधनार्थं मे मयि कलावर्तनी ३० हे आद्ययस्यांशः पुरुषस्तस्यांशो माया तस्यांशगुणाः तेषां भागेन परमाणुमात्रलेशेन विश्वोत्पत्त्यादयो भवन्ति तत्त्वात्वांगतिं शरणं गतास्मि ३१ आनिन्यथुः आनीतवन्तौ पितृस्थानात् यमसदनात् ३२ ३३ ३४ दैत्यराट् बलिः कथं भूतो विश्वस्यात्मभूतं देवम् सान्वयः सपरिवारः ३५ सवन्दः सपरिजनः कथं भूतो पादाववनिज्य यदंबुययो रवने जनोदक माब्रह्मब्रह्माणमभिव्याप्य जगत्पुनत्पवित्रयत् वर्तते तो ३६ ३७ इंद्रसेनो बलिः प्रेमविभिन्नया प्रेमा द्रयाधिया विभ्रत्धारयन् ३८ अनन्ता

देवक्युवाच रामरामा प्रमेयात्मन् कृष्ण योगेश्वरेश्वर वेदाहं वां विश्वसृजामीश्वरावादिपुरुषौ २९ कालवि ध्वस्तमत्वा नां राज्ञा मुच्छास्त्रवर्तिनाम् भूमे भोरायमाणानां मवतीर्णो किलाद्यमे ३० यस्यांशांशांशाभागे- न विश्वोत्पत्तिलयोदयाः भवन्ति किल विश्वात्मस्तत्त्वाद्याहंगतिंगता ३१ चिरान्मृतकृतादाने गुरुणा कालचोदि तो आनिन्यथुः पितृस्थानाद्गुरुवेगुरुदक्षिणाम् ३२ तथा मे कुरुतं कामं युवां योगेश्वरेश्वरौ भोजराज हतान्पुत्रान् कामयेद्रष्टुमाहृतान् ३३ ऋषिरुवाच एवं संचोदितो मात्रारामः कृष्णश्च भारत सततं संवि विशतु योगमा यामुपाश्रितौ ३४ तस्मिन्मविष्टावुपलभ्य दैत्यराट् विश्वात्मदेवं सन्तरां तथात्मनः तद्दर्शनाल्हादपरिप्लुताशयः सद्यः समुत्थाय ननाम सान्वयः ३५ तयोः समानीयवरासनं मुदानि विष्टयोस्तत्र महात्मनोस्तयोः दधारपादाववनिज्य तज्जलं सवन्द आद्यपुनद्यदंबुह ३६ समहं यामास सतो विभ्रतिभिर्महा हवस्त्राभरणानुलेपनैः तांबूलदीपामृत भक्षणादिभिः स्वर्गां विजात्मसमपणनच ३७ स इंद्रसेनो भगवत्पादावुजं विभ्रन्मुहुः प्रेमविभिन्नयाधिया उवा च हानंदजलाकुलक्षणाः प्रहृष्टरोमानृपगद्गदाक्षरम् ३८ बलिरुवाच नमो नन्ताय बृहते नमः कृष्णाय वेधसे सांख्ययोगवितानाय ब्रह्मणे परमात्मने ३९ दर्शनं वा हि भूतानां दुष्प्रापं चाप्यदुर्लभम् रजस्तमः स्वभावानां यन्नः प्रा प्तौ यदृच्छया ४० दैत्यदानवगंधर्वाः सिद्धविद्याधचारणाः यक्षरक्षः पिशाचाश्च भूतप्रमथनायकाः ४१

यशोवाय बृहते फणैकदेशो विश्वधारणाद्बृहत्तस्मै कृष्णाय च वेधसे जगद्दिधात्रे सांख्ययोगवितानायेत्यादिपदत्रयमेक्यविवक्षया ३९ योगेश्व राणामपि दुर्दर्शौ युवामस्माभिर्दृष्टावित्येतन्नातिचित्रमित्याह दर्शनमिति दुष्प्रापमपि युष्मत्कृपया केषांचिद्दुर्लभं सुलभमपि भवति तदाह रजस्तमः स्वभावानामिति नोदर्शनं प्राप्तौ ४० अहो विद्दिषो वयं सात्विकभक्तेभ्योऽपि सभाग्या इत्याह दैत्येत्यादिभिः ४१ ६९ ६९

स्मरोद्गीथः स्मरसहितः उद्गीथः सद्गतिमोक्षम् स्मरस्यैव पूर्वं कीर्तिमानिति नाम अतः कीर्तिमंतं प्रथमजं कंसो यानकदुन्दुभिः समर्पयामासेत्युक्तम् ५१ अयच्छतामर्पयामासतुः ५२ ५३ ५४ अमृतत्वे हेतुः गदाभृतः पीतशेषमिति नारायणांगसंस्पर्शेन प्रतिलब्धं देवावयमित्यात्मदर्शनं यैस्ते ५५ धामदेवलोकम् ५६ मृतानामागमनं निर्गमनं च श्रीकृष्णस्य मायां मेने तेनैवापत्यादिरूपेण रचिताम् ५७ ५८ अमृतं कीर्तिं यस्य तस्य व्यासपुत्रैरिति बहुवचनं पूजार्थम् जगतामघं भिनत्तीति तथा तत् अलं निःशेषं यथा भवति तथा न कृच्छ्रादिवदिति तदेवं मोक्षहेतु

स्मरोद्गीथः परिषंगः पतंगः क्षुद्रभृद्गुणी षडिमे मत्ससादेन पुनर्यास्यंति सद्गतिम् ५१ इत्युक्त्वा तान् समादाय इदं सेनेन पूजितौ पुनर्द्वारवतीमेत्यमातुः पुत्रानयच्छताम् ५२ तान् दृष्ट्वा बालकान् देवीपुत्रस्नेहस्तुतस्तनी परिष्वज्यां कमरोप्यमूर्ध्वं जिघ्रदभीक्ष्णशः ५३ अपाययत्स्तनं प्रीता सक्तस्पर्शपरिप्लुता मोहिता मायया विष्णोर्यया सृष्टिः प्रवर्तते ५४ पीत्वा मृतं पयस्तस्याः पीतशेषं गदाभृतः नारायणांगसंस्पर्शं प्रतिलब्ध्वा त्मदर्शनाः ५५ तेन मृत्युगोविंददेवकीपितरंबलम् मिषतां सर्वभूतानां ययुर्धाम दिवाकसाम् ५६ तद्दृष्ट्वा देवकीदेवी मृतागमनं निर्गमम् मेने सविस्मिता मायां कृष्णस्य रचितानृप ५७ एवं विधान्य द्रुतानि कृष्णस्य परमात्मनः वीर्याण्यनंतवीर्यस्य संत्यनंतानि भारत ५८ स्मृत उवाच यद्दमनुशृणोति श्रावयेद्दामुरारेश्वरितममृतकीर्तं वर्णितं व्यासपुत्रैः जगदयमिदं लं न द्रुतं सत्कर्णं पूरं भगवति कृतचित्तो याति तत्क्षेमधाम ५९ इति श्रीभागवते महाराणे दशमस्कंधे मृताग्रजानयनं नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ राजोवाच ब्रह्मत्वेदितुमिच्छामस्व सारं रामकृष्णयोः यथोपयमे विजयो याममासीसितामही १ श्रीशुक उवाच अर्जनस्तोयथात्रायां पर्यटन्नवनी प्रभुः गतः प्रभासमशृणोन्मातुलेयी स आत्मनः २

त्वं पापक्षयहेतुत्वं चोक्तम् तद्भक्तानां तु सत्कर्णं पूरं परमस्मरवावहं कर्णाभरणमिति स्वयं स्मरवरूपतामाह किंच भगवति कृतमावेशितं चित्तं येन स तथा भूत्वा तस्य क्षेमधाम कालादिभयरहितं लोकं गंतीति ५९ इति द्वा.टी. पंचाशीतितमः ८५ षडशीतितमे दं भा.स. भद्रामर्जुनोऽहरत् गत्वा च मिथिलां कृष्णो नृपविप्रावनंदयत् १ पित्रोः स्वज्ञानमादिश्य स भद्रां फाल्गुनाय च जगाम मिथिलां कृष्णः स्वभक्तप्रियकृततः २ देवक्या मृतपुत्रलाभवदर्जुनस्य स भद्रालाभोऽपिरामप्रातिकृत्यात् दुर्घट इति म

१९ आनर्त्तघर्णोताः तद्देशवर्तिनो नृनार्यः उदारहासंस्निग्धमीक्षणं परिमृत्तत् दृशिभिर्नेत्रैः २० स्ववीक्षणैर्नैव विनष्टातमिस्त्रादृग्येषां ते
भ्यः क्षेममभयमर्थदशान्तत्वज्ञानं च २१ अभीयुः प्रत्युज्जग्मुः २२ प्रीत्या उकुल्लानि आननानि आशयाः अन्तःकरणानि च येषां ते कैः शिरोभिः
२३ २४ २५ तदभिप्रेत्य अंगीकृत्य तत्तदा उभाभ्यामपि ताभ्यां मद्गृहादप्यस्य गेहं यातीति अल्पक्षितः अविदितः यदा उभाभ्यां रूपाभ्यां

तत्र तत्र तमायां तं पौराजानपदानृप उपतस्थः सार्धहस्ताग्रहेः सूर्यमिवोदितम् १९ आनर्त्तधन्वकुरुजांगलकं
कमलस्य पांचालकुंतिमधुकैक्यकोसलाणां अन्ये च तन्मुखसरोजमुदारहासंस्निग्धमीक्षणं नृपपुहं शिभिर्नृनार्यः
२० तेभ्यः स्ववीक्षणा विनष्टातमिस्त्रादृग्यः क्षेमं त्रिलोकगुरुरर्थदशान्तं च यच्छन् शृण्वन् दिगंतधवलं स्वयं शोऽशुभघ्नं
गीतं सरैर्नृभिरगाच्छन् कैर्विदेहान् २१ तेऽच्युतं प्राप्तमाकर्ण्य पौराजानपदानृप अभीयुर्मुदितास्तस्मै गृहीता हर्षण
पाणयः २२ दृष्ट्वा तत्तमश्लोकं प्रीत्य कुल्लानि आशयाः कैर्धृतां जलिभिर्नेत्रैः श्रुतपूर्वांस्तथा मुनीन् स्वानुग्रहाय सं-
प्राप्तं मन्वानो तं जगद्गुरुम् मेथिलः श्रुतदेवश्च पादयोः पेततुः प्रभोः २४ न्यमं च ये तां दाशाहं मातिथ्येन सह द्विजैः मे-
थिलः श्रुतदेवश्च युगपत्संहतां जली २५ भगवांस्तदभिप्रेत्य दूयोः प्रियचिकीर्षया उभयोरपि विशदं हेह मुभाभ्यां तदल-
क्षितः २६ श्रोतुमप्यसूतां दूराज्जनकः स्वगृहागतान् आनीतेषां सनाग्रेषु सुखासीनान् महामनाः २७ प्रहृष्टभ-
क्त्या उद्धर्षहृदयास्त्राविलेक्षणाः नत्वा तदंघ्रीन् प्रक्षाल्य तदपोलं लोकपावनीः २८ सकुटुंबो बहन्मूर्धा पूजयां चक्र ईश्वरा-
न् गंधमाल्यां वराकल्पधूपदीपार्घ्यगोवर्षैः २९ वाचामधुरया प्रीणन्निदमाहान्तर्पितान् पादावेकगतौ विष्णोः
संस्पृशन् शनैः कुमुदा ३० राजोवाच भवान्हि सर्वभूतानां साक्षात्साक्षी रचहृद्विभो अथ नस्त्वत्पदांभो
जं रमरतां दर्शनं गतः ३१ स्ववचस्तद्वत्कर्तुमस्मादृगोचरो भवान् यदा त्येकांतभक्तान् मे नानंतः श्रीरजः प्रियः ३२
को नु त्वच्चरणां भोजमेवं विद्विस्तेषु मान् निक्वित्च नानां शांतानां मुनीनां यस्त्वमात्मदः ३३

ति २६ २७ उद्धर्षमुद्गतहर्षहृदयस्य अस्त्रैराविलेक्षिते ईक्षणो यस्य सः स एव स च २८ ईश्वरान् ईश्वरं तत्तुल्यांश्चेत्यर्थः २९ प्रीणन् प्रीणयन्
संस्पृशन् संमर्दयन् ३० आत्मा चेत्तयिता साक्षी प्रकाशकः स्वहृक् स्वप्रकाश अथ अतः कारणात् ३१ अनंतो बंधुरपि श्रीर्भार्याऽपि अजः पुत्रोऽपि
तदलक्षितः ताभ्यामलक्षित इ

तच्छांत्यै संसारोपशमाय ३४ ३५ गृहान्गृहेष्वित्यर्थः ३६ ३७ धुन्वन्परिभ्रामयन् ३८ अवनिजैः अवनिजैः प्रक्षालितवान् ३९ ४० कलशमलंकारं
भिः अर्हणेन उशीरैः तृणविशेषमूलैः स्रवासितैः शिवैरमृतवत्स्वादुभिरंबुभिः सरण्यामृदा कस्तूरीप्रमुखया सपर्यया पूजया यथोपपन्नया
अनायासेन संपन्नया भूतानुपद्रवलब्धत्वात् सत्त्वविवर्धनं यदंधः अन्नं तेन च ४१ अस्य श्रीकृष्णस्यात्मा मूर्तिस्तस्य निकेतैः स्थानविशेषैः भूसा
रैश्च सर्वतीर्थास्पदपादरेणुभिः कृष्णादिभिः यः संगमः सममकुतो भूदिति अनुइति विस्मये यद्वा अ इति वितर्के नुइति विस्मये ४२ उपस्थि
तः समीप उपविष्टः भार्याः भर्तव्याः स्वजना अपत्यानि च तैः सहितः श्रीकृष्णस्यांघ्रिमभिर्मृशतिसंमर्दयतीति अंघ्र्यभिमर्शनः ४३ यहीदं भवि

यो वतीर्य यदोर्वशेनृणां संसरतामिह यशोवितेनेतच्छांत्यै त्रैलोक्यवृजिनापहम् ३४ नमस्तभ्यं भगवते कृष्णा
याकुण्ठमेधसे नारायणाय नमः ऋषये कशांतं तप इयुषे ३५ दिनानि कतिचिद्भ्रमन् गृहान्नो निवसद्दिजैः समेतः पादर
जसा पुनीहीदं निमैः कुलम् ३६ इत्युगमंत्रितो राज्ञा भगवा लोकभावनः उवासकुर्वन् कल्याणमिथिलानरयो
षिताम् ३७ श्रुतदेवोऽच्युतं प्राप्तं स्वगृहान् जनको यथा नत्वा मुनीन् स संदृष्टो धुन्वन्वासो न नर्तह ३८ तृणपीठवृ
सिधेतानानीतेषूपवेश्य सः स्वागतेनामिनेयांघ्रीन् स भार्याऽवनिजैः मुदा ३९ तदंभसामहाभाग आत्मानं स गृ
हान्वयम् स्नापयान् चक्र उद्धर्षो लब्ध सर्वमनोरथः ४० फलाहं पोशीर शिवामृतांभसा मृदा सरण्या तुलसीकुशांबु
जैः आराधयामास यथोपपन्नया सपर्यया सत्त्वविवर्धनां धसा ४१ सतर्कयामास कुतो ममान्वभूत् गृहांधकूपे प-
तितस्य संगमः यः सर्वतीर्थास्पदपादरेणुभिः कृष्णो न चास्यात्मनिकेतभू सरैः ४२ सूपविष्टान्कृतातिथ्यान् श्रुतदेव उ
पस्थितः स भार्यस्वजनापत्य उवाचांघ्र्यभिमर्शनः ४३ श्रुतदेव उ० नाद्यनो दर्शनं प्राप्तः परं परमपूरुषः यही
दंशक्तिभिः सृष्ट्वा प्रविष्टो ह्यात्मसत्तया ४४ यथाशयानः पुरुषो मनसैवात्ममायया सृष्ट्वा लोकं परं स्वाभिमनुवि
श्यावभासते ४५

यहीदं विश्वं स्वशक्तिभिः सत्त्वादिभिः सृष्ट्वा स्वसत्तयाऽनुविष्टस्त्वदर्शनं तु परमं केवलमद्यैव प्राप्तम् ४४ मायासृष्टिप्रवेशयोरविद्यासृष्टिप्रवे
शौदृष्टान्ततया ह यथेति आत्ममायया स्वाविद्यया यद्वा आत्मनस्तवमाययेति ४५

किंच शृण्वतामिति नित्यं श्रवणकीर्तनादिपराणाममलात्मनामपि हृद्येव त्वं भासि ममतुलोचनगोचरस्त्वमहोभाग्यमिति भावः ४६ ननु सर्वेषां हृदि स्थितः कथं केषां चिदेव हृदि भासि मैथैः सूर्यवत् जीवोपाधिभिरावृतत्वादिति यद्युच्यते तर्हि न कस्यापि मायेत्यत आह हृदि स्थोः पीति कर्मभिर्विद्विषं चेत्तो येषां तेषामात्मशक्तिभिरहंकारादिभिरग्राह्यः व्यवहितोऽपि उपेतगुणः प्राप्तश्रवणकीर्तनादिसंस्कारआत्मा अंतःकरणं येषां तेषामंतिसमीपे अव्यवहितस्त्वमित्यर्थः ४८ एतदेव प्रपंचयन् नमस्यति नमोस्त्विति ते तुभ्यं नमोऽस्तु अज्यात्मविदां निवृत्तदेहाद्यहंकाराणां परमात्मने परमात्मत्वेन प्रकाशमानाय नमोऽस्य प्रदायेत्यर्थः अनात्मने देहाद्यभिमानिने जीवाय परत्वेनाप्रकाशमानत्वात् स्वात्मनः सकाशाद्विभक्तः समर्पितो मृत्युः संसारो येन तस्मै कुत एतत्तत्राह सकारणं महदादिकार्यमकारणं प्रकृतिः तदुभयलिङ्गमुपाधिं

शृण्वतांगदतांशश्च दत्तं तां त्वाधमिव दत्ताम् नृणां संवदतामंतर्हृदि भास्यमलात्मनाम् ४६ हृदि स्थोऽप्यतिदूरस्थः कर्मविद्विषं चेत्तसाम् आत्मशक्तिभिरग्राह्योऽप्युत्प्रेतगुणात्मनाम् ४७ नमोस्तु तेऽध्यात्मविदां परात्मने अनात्मने स्वात्मविभक्तमृत्यवे सकारणाकारणलिङ्गमीयुषे स्वमायया संवृतरुद्धदृष्टये ४८ सत्वंशाधिस्वभृत्यान्तः किं देव करवामहे एतदंतो नृणां क्लेशो यद्भवानक्षगोचरः ४९ श्रीशुक उवाच तदुक्तमित्यपाकर्ण्य भगवान्प्रणतार्तिहा गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रहसंस्तमुवाच ५० श्रीभगवानुवाच ब्रह्मं स्तेऽनुग्रहात् प्रायसंप्राप्तान् विक्ष्य मून्मुनीन् संचरन्ति मया लोकांस्तु नंतः पादरेणुभिः ५१ देवाः क्षूत्राणि तीर्था निदर्शनं स्पर्शनाचनेः शनैः पुनर्तिकालेन तदप्यहं तमेक्षया ५२ ब्राह्मणो जन्मना श्रेयान् सर्वेषां प्राणिनामिह तपसा विद्यया तुष्ट्या किमु मत्कलया युतः ५३ नियम्यतया ईयुषे प्राप्तवते अतः उपमय नियंतुः स्वस्मात्सकाशात् तदुभयवश्याय जीवाय विभक्त

मृत्यव इत्यर्थः नियंतु नियम्यत्वे कारणं वदन्नाह स्वमायया संवृतेति अतो लुप्तैश्वर्यत्वा न्नियं त्रेतुभ्यं नमः किंच रुद्धदृष्टये मायावित्वादेव अन्येषां रुद्धा आवृता दृष्टिर्येन तस्मै यद्वा स्वमायया स्वस्या संवृता अन्येषां रुद्धा दृष्टिर्येन तस्मै इत्येकं पदम् ४८ स एव भूतः परमेश्वरस्त्वं नोऽस्मान् स्वभृत्यान्शाधि अनुशिक्षय ४९ ५० स्वस्मिन्नादरमत्यधिकं ब्राह्मणेषु मंदमिवालक्ष्यलोकसंग्रहपरो भगवान् मनोऽपि ब्राह्मणेषु श्रद्धातिरेकं कुर्वित्येवं तमनुशास्ति ब्रह्मन्नितिसप्तभिः मया हृदि स्थितेन ५१ देवादिभ्योऽपि ब्राह्मणः श्रेष्ठ इत्याह देवा इति ते शनैः पुनर्तिकालेन तदप्यहं तमेक्षया ५२ मम कलापरिकलनमुपास्तिस्तया युतः ५३

किंच ब्राह्मणाराधनमेवममप्रष्टमित्याह नेति हेतुमाहसर्ववेदमयोविप्रः प्रमाणार्थानिस्वात् प्रमेयस्त्ववेदमयोविप्रः ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ स
 त्प्रेषडित्यर्थः ५४ असूयवोदोषदृष्टयः अर्चादौ इज्यदृष्टयः पूज्यबुद्धयः ५५ अस्यविश्वस्य हेतवः मदीक्षयाममेवसर्वत्रेक्षया ५६ ५७ ५८ स
 तांवेदानां त्रिकांडविषयाणां निवृत्तिप्रकारमादिश्य ५९ इति दशमेटीकायां षडशीतितमोऽध्यायः ८६ सप्ताशीतितमेनाराय
 णनारदवादतः वेदैः स्तुतिर्गुणालंबानिर्गुणावधिवर्ण्यते १ वागीशायस्यवदनेलक्ष्मीर्यस्यचवक्षसि यस्यास्तेहृदये संवित्तं नृसिंहम
 हंभजे २ संप्रदायविशुद्धयर्थं स्वीयनिर्बंधयंत्रितः श्रुतिस्तुतिमितव्याख्यां करिष्यामियथामति ३ श्रीमद्भागवतं पूर्वं सारतः सन्निषेवि-
 तम् मया तु तदुपस्पृष्टमुच्छिष्टमुपचीयते ४ पूर्वाध्यायांते एवंस्वभक्तयो राजन् भगवान् भक्तभक्तिमान् उषित्वादिश्य सन्मार्गं पुन
 र्द्वारवतीमगात् इत्यत्र सन्मार्गं सतांस्वतः प्रमाणभूतानामप्रामाण्यकारणरहितानां वेदानां मार्गं ब्रह्मपरत्वमुपदिश्य भगवानगादित्युक्तम्

न ब्राह्मणान्मेदयितं रूपमेतच्चतुर्भुजम् सर्ववेदमयोविप्रः सर्वदेवमयोह्यहम् ५४ दुष्प्रज्ञा अविदित्वैवमव
 जानंत्यसूयवः गुरुमांविप्रमात्मानमर्चादाविज्यदृष्टयः ५५ चराचरमिदं विश्वं भावायै चास्य हेतवः मद्गुणानी
 तिचेतस्याधत्तेविप्रो मदीक्षया ५६ तस्माद्ब्रह्मन् रूपीनेतान् ब्रह्मन्मच्छुद्धयाऽर्चय एवंचेदर्चितोऽस्य ब्रह्मन्मन्त्र
 थाभूरिभूतिभिः ५७ श्रीशुक उवाच स इत्थं प्रभुणादिष्टः सहस्रगुणान् द्विजोत्तमान् आराधयेत्कात्मभावेन मे
 थिलश्चापसद्गतिम् ५८ एवंस्वभक्तयो राजन् भगवान् भक्तभक्तिमान् उषित्वादिश्य सन्मार्गं पुन र्द्वारवतीमगात्
 ५९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे श्रुतदेवानुग्रहो नाम षडशीतितमोऽध्यायः ८६ परीक्षिदुवाच
 ब्रह्मन्ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः कथंचरंति श्रुतयः साक्षात्सदसतः परे १ तत्रवेदानां ब्रह्मपरत्वमघटमानं मन्वानः

पृच्छति ब्रह्मन्निति तत्रतावन्मुरच्यालक्षणागौणीगुणभेदेन त्रिधाशब्दवृत्तिः सुरव्याऽपिरूढियोगभेदेन द्विधा रूढिश्चस्वरूपेण जात्यागु
 णेन वानिर्देशार्हेवस्तुनिसंज्ञासंज्ञिसंकेतेन प्रवर्तते यथाडित्यः गौः शकु इति लक्षणाचतेनैवसंकेतेनाभिहितार्थसंबन्धिनि यथागंगायां
 घोष इति गौणीचाभिहितार्थलक्षितगुणयुक्तेतत्सदृशे यथासिंहो देवदत्त इति यथाहुः अभिधेयाविनाभूतप्रवृत्तिर्लक्षणेष्यते लक्ष्यमा
 णगुणैर्योगात्तद्वत्ते रिष्टातुगौणतेति योगवृत्तिस्त एतच्चिविधवृत्तिप्रतिपादितपदार्थयोः प्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्वायोगेन यथापंकजमौपगवः
 पाचक इत्यादि तत्रतावत् ब्रह्मणिरूढवृत्तिर्नसंभवतीत्याह साक्षात्कथंचरंतीति तत्रहेतुः अनिर्देश्ये अनिर्देश्यत्वेऽपि हेतुं वदन् गुणवृ

जिनिराकरोति निर्गुणगुणवृत्तयइति गुणैर्वर्तमाना अपि निर्गुणे कथंचरंतीत्यर्थः निर्गुणत्वे च हेतुं वदन् लक्षणां योगं च निराकरोति संदसतः
परइति कार्यकारणाभ्यां परस्मिन्नसंगे केनचिदपि संबंधाभावात् न लक्षणायोगवृत्ती संभवतइत्यर्थः एवं पदार्थत्वायोगादपदार्थस्य च वाक्या
र्थत्वायोगान्न श्रुतिगोचरत्वं ब्रह्मण इत्यभिप्रायः १ उत्तरमाह बुद्धीन्द्रियेति बुद्ध्यादीनुपाधीन् जनानामनुशायिनां जीवानां मात्राद्यर्थं प्रभा-
रीश्वरोऽसृजत् मीयंतइति मात्राविषयाः तदर्थम् भवार्थम् भवो जन्मलक्षणं कर्म तत्प्रभृति कर्मकरणार्थमित्यर्थः आत्मने लोकांतरगा-
भिने आत्मनस्तत्तल्लोकभोगायेत्यर्थः अकल्पनाय कल्पनानि वृत्तये मुक्तय इत्यर्थः अर्थधर्मकाममोक्षार्थमिति क्रमेण पदचतुष्टयस्यार्थः
जनानामिति वदन् जीवार्थमीश्वरस्य सृष्ट्यादिषु प्रवृत्तिरिति दर्शयति प्रभरिति ईश्वरस्योपाधिवश्यताभावेन नित्यमुक्ततां दर्शयति
अयमभिप्रायः सगुणमेव गुणैरनभिभूतं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं सर्वेश्वरं सर्वनियंतारं सर्वोपास्यं सर्वकर्मफलप्रदातारं समस्तकल्याणगुणानिल-
यंसच्चिदानंदं भगवंतं श्रुतयः प्रतिपादयंति यः सर्वज्ञः सर्ववित् यस्य ज्ञानमयंतपः सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अं-
तरः सोऽकामयत बहुस्याम् स एक्षत तत्तेजोऽसृजत् सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्याद्याः तथा भूतेश्वरतां तावत्संसारिणो जीवस्य तन्निवृत्तये

श्रीशुक उवाच

बुद्धीन्द्रियमनः प्राणान् जनानामसृजत् प्रभुः मात्रार्थं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च

२

तत्त्वमसीत्यादिवाक्यानि बोधयंति तत्र च तत्त्वं पदयोः सामानाधिकरण्यं प्रतीयते तच्च प्रकारांतरेणाद्यत्मानं ब्रह्मणि पर्यवसानं गमयति त-
थाहि न तावद्देशवदेव्यामिदं इति बहुभ्योरेकार्थाभिधानेन सामानाधिकरण्यम् यथोक्तम् आमिक्षां देवतायुक्तां वदत्येवैष तद्धितः आमिक्षा
पदसामिन्निध्यात्तस्यैव विषयार्पणमिति कुतः मिन्नार्थत्वात् न चाजहत्स्वार्थयानिरूढलक्षणया विशेषणविशेष्यभावेन नीलसुतलमिति व-
त् यथोक्तम् स्वबुद्ध्या रज्यते येन विशेष्यतां विशेषणमित्यादिकुतः विरुद्धार्थत्वेन तदयोगात् न च जहत् स्वार्थत्वेन संबंधिलक्षणया कुसुमि-
तद्रुमागंगेति वत् कुतः एकार्यत्वस्य विवक्षितत्वात् अतो जहदजहत्स्वार्थलक्षणया सोऽयं देवदत्तइति वदिरुद्धांशत्यागेनानुगतचिदंशो-
नैकार्थेन सामानाधिकरण्येन निर्गुणे पर्यवसानम् अस्थूलादिवाक्यानां तु साक्षादुपाधिनिषेधेन तत्पदार्थशोधने उपयोगान् निर्गुण एव पर्यव-
सानम् तथा च त्रैवोपक्रमे स्वसृष्टमिदमापीयेत्यादिना विशिष्टमालंबनं वक्ष्यति अंतरे च श्रुतयस्तु विहि फलं त्यतन्निरसनेन भवन्निधना इ-
त्थं पसंहरिष्यति उपासनादिवाक्यानां त्वन्यार्थप्रवृत्तसृष्ट्याद्यलंबनेन ज्ञानसाधनविधानेन तत्परत्वमित्येषादिक २

७२

अत्र चानादिशिष्टपरंपरागतत्वान्नसंदेहोयुक्त इत्याह सैषेति सैषायथोक्तालवनाब्राह्मब्रह्मपरश्रद्धया आदरणवताऽङ्कितकानामात्र
 शेनयः श्रवणादिनाधारयेत् स अकिंचनः निरस्तदेहाद्युपाधिः सन् परंपदं प्राप्नुयादिति ३ एतदेव सर्वश्रुत्यर्थनिरूपणेन प्रपञ्चयितुमिति हा
 समवतारयति अत्रेति नारायणान्वितां नारायणः प्रवक्तृत्वेनान्वितोयस्यांतां गाथा मिति हासम् ४ ५ ६ ७ ८ ब्रह्मसत्त्वमिति यथायजमा
 नाएवसमानाऋत्विगादिरूपेण यत्र कर्म कुर्वन्ति तत्कर्म सत्त्वं प्रसिद्धम् तथायत्रसमानाएववक्तृश्रोतृभावेन ब्रह्ममीमांसतेनत् ब्रह्मसत्त्वम् ९

सैषाद्युपनिषद्ब्राह्मीपूर्वेषां पूर्वजैर्धृतां श्रद्धयाधारयेद्यस्तांक्षेमंगच्छेदकिंचनः ३ अत्रतेवर्णयित्वा मिगाथां नारा
 यणान्विताम् नारदस्यैवसंवादसृषेर्नारायणस्यच ४ एकदानारदोलोकान्यर्यदन्भगवत्प्रियः सनातनमृषिंद
 ष्टययोनारायणाश्रमम् ५ योवैभारतवर्षेस्मिन्क्षेमायस्वस्तयेनृणाम् धर्मज्ञानशमोपेतमाकृत्यादास्थित
 स्तपः ६ तत्रोपविष्टमृषिभिः कलापग्रामवासिभिः परीतंप्रणतोऽपच्छेदमेवकुरुदह ७ तस्मैत्यवोचुर्द्वग
 वान्ऋषीणांशृण्वतामिदम् योब्रह्मवादःपूर्वेषांजनलोकनिवासिनाम् ८ श्रीभगवानुवाच स्वायंभव
 ब्रह्मसत्त्वंजनलोकेऽभवसुरा तत्रस्थानांमानसानांसुनीनामूर्ध्वरेतसां ९ श्वेतद्वीपंगतवतित्वयिद्रष्टुं तदीश्व
 रम् ब्रह्मवादःसंसंवृत्तः श्रुतयोयत्रशोरते १० तत्रहायमभूत्प्रश्नस्त्वमांयमनुपृच्छसि तुल्यश्रुततपःशीला
 स्तुल्यस्वीयारिमध्यमाः अपिचक्रुःप्रवचनमेकं शुश्रूषवोपरै ११ सनंदनउवाच स्वसृष्टमिदमापी
 यशयानंसहशक्तिभिः तदंतेबोधयांचक्रुस्तल्लिंगैः श्रुतयः परम् १२ यथाशयानंसंस्माजंबंदिनस्तत्पराक्रमैः
 प्रत्यूषेऽभ्येत्यसंश्लोकैर्बोधयंत्यनुजीविनः १३

अहोतर्हि मया कथं तन्न ज्ञातमित्यत आह श्वेतद्वीपमिति तदीश्वरं तत्र-
 स्थं मामेवानिरुद्धमूर्तिम् १० ननु सर्वज्ञास्ते कस्तत्रवक्ता प्रष्टावातत्राह तुल्यश्रुतेति श्रुतादिभिरविशेषाः अरिमित्रोदासीनहीनत्वेन नि
 रूपमकरुणाः अतः सर्वे प्रवचनयोग्या अपि कौतुकेनैकं प्रवक्तारं कृत्वाऽन्ये पप्रच्छुरित्यर्थः ११ स्वसृष्टमिति स्वयं निर्मितमिदं विश्वं प्र
 लयसमये आपीयसंहत्यशयानं योगेन निद्राणमिव वर्तमानम् तदंते प्रलयांते तल्लिंगैस्तत्प्रतिपादकैर्वाक्यैः परमीश्वरसृष्टिसमये प्रथमनि
 श्वासभूताः श्रुतयः प्रबोधयामासुः १२ संश्लोकैः शोभनाः श्लोकाः कीर्तयो येषु तैः पराक्रमैः १३

म. द. उ. टी.
७३

जयजयेति भोअजित जयजयउत्कर्षमाविष्कुरु आदरेवीप्साकेनव्यापारेणअगजगदोकसाम् अगानिस्थावरणानिजगंतिजंगमानि ओ
कांसिशरीराणियेषांजीवानांतेषामजामविद्यांजहिनाशय किमितिगुणवतीहंतव्येत्यतआह दोषगृभीतगुणाम् दोषायानेदाद्यावर
णायगृहीतागुणाययाताम् तदग्रहोर्मच्छंदसीतिप्रकारः इयंहिस्वैरिणीवपरप्रतारणायगुणान्गृण्हाति अतोहंतव्येति तर्हिमय्यपि-
दोषमावहेदितिममापितत्रकाशक्तिःस्यादतआह त्वमिति यद्यस्मात्त्वमात्मनास्वरूपेणैवसमवरुद्धसमस्तभगः संप्राप्तसमस्तैश्वर्योसिव
शीकृतमायत्वादितिभावः ननुस्वयमेवतेजानवैराग्यादिनाकिंनहन्युरित्यआह अखिलशक्त्यवबोधकेति तेषांत्वमेवांतर्योमीसर्वशक्त्यु
द्बोधकः अतोनेतेजानादौस्वतंत्रादितिभावः अहमकुंदज्ञानैश्वर्यादिगुणोजीवानांकर्मज्ञानादिशक्त्यवबोधनेनाविद्याहंतेत्यत्रकिंप्रमा-
णमितिचेत् अहमेवप्रमाणमित्याह निगमःवेदः ननुएवंभूतेमधिकथंश्रुतीनांप्रवृत्तिस्तत्राह क्वचिदिति कदाचित्सृष्ट्यादिसमयेअजयामा
ययाचरतःक्रीडतःनित्यंचालुसभगतयासत्यज्ञानानंतानंदैकरसेनात्मनाचचरतोवर्तमानस्यनिगमोऽनुचरेत् प्रतिपादयेत् कर्मणेषष्ठ्यौ

श्रुतयउक्तुः जयजयजह्यजामजितदोषगृभीतगुणांत्वमसि वदात्मनासमवरुद्धसमस्तभगः अगजगदो
कसामखिलशक्त्यवबोधकतंकचिदजयात्मनाचचरतोऽनुचरेनिगमः १४ बृहदुपलब्धमेतदवयंत्ववशेषत
यायतउदयास्तमयौविकृतेर्मुदिवाविकृतात् अतःकथयोदधुस्त्वयिमनोवचनाचरितंकथमयथाभवन्तिभवि
दत्तपदानिनृणाम् १५

यतोवाइमानिभूतानिजायंते योब्रह्माणंविदधाति पूर्वयोवैवेदांश्चप्रहिणोतितस्मैतंहदेवमात्मबुद्धिप्र
काशंसुसुक्ष्मवैशरणमहंप्रपद्ये यआत्मनितिष्ठन् सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मयः सर्वज्ञः सर्वविदित्यादिनिगमकदंबस्त्वामेवंभूतंप्रतिपादयती
त्यर्थः १४ जयजयाजितजह्यजंगमावृत्तिमजामुपनीतमृषागुणाम् नहिभवंतमृतेप्रभवंत्यमीनिगमगीतगुणार्णवतानव १
ननुकथंमामेवंप्रतिपादयंति यतइंद्रोयातोऽवसितस्थराजेल्यादिभिः इंद्रः यातो जंगमस्य अवसितस्थस्थावरस्यचराजेतिप्रतिपाद्यते
तथाग्निर्मूर्धादिव इत्यादिभिश्चैवंभूतत्वेनाग्न्यादयः प्रतिपाद्यंतेतत्राह बृहदुपलब्धमेतदिति अयमर्थः एतदुपलब्धमिंद्रादिसर्वंबृह
त् ब्रह्मत्वमित्येवावयंतिजानंति कथंबृहतएवावशेषतयाऽवशिष्यमाणत्वेनकुतः यतोबृहतः सर्वस्योदयास्तसमयौउत्पत्तिलयौसर्वोपा
दानत्वात् तर्हिकिविकारित्वंबृहतः नअविकृतात् विवर्ताधिष्ठानत्वेनाविकारादित्यर्थः वाशब्दउपमार्थः यथाघटादेर्विकृतेर्मुदिउदयास्त-

अ
८

७३

मयौतद्वत् वाचारंभणविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यम् सर्वैरवल्विदं ब्रह्मेत्यादिभिस्तथाप्रोदपादनादित्यर्थः अतः कारणो ह्यवयवमत्रास्तद्वत्
 धारोवात्वय्येवमनोवचनाचरितंदधुः मनसाआचरितंतात्पर्येवचनाचरितमभिधानंचधृतवंतः नपृथग्विकारेष्वित्यर्थः अत्रनिदर्शनम्
 कथमययेति नृणांभूचराणांयत्रकुत्रापिदत्तानिद्विषयिपदानिभुविकथमयथाभवन्ति अदत्तानिभवन्ति अतोयथामृत्पाषाणेषुकादिषुदत्तानि
 पदानिभवन्नव्यभिचरन्ति तथायत्किमपिविकारजातंवदंतोवेदास्वामेवसर्वकारणंपरमार्थभूतंप्रतिपादयंतीत्यर्थः १५ दुहिणवद्विरचीदमु
 रवामराजगदिदंनभवेत्तद्यगुत्थितम् बहुमुखैरपिमंत्रगणैरजस्त्वमुरुमूर्तिरतोविनिगद्यसे २ त्वमेवसर्वनिगमगोचरइतिसतांप्रवृत्त्या
 दृढयति इतितवेति त्वमेवसर्वकारणत्वेनपरमार्थइति कृत्वा भोस्त्र्यधिपतेत्रिगुणमायामृगीनर्तकसूरयोविवेकिनस्तवअरिविल्लोकमलक्ष
 पणकथामृताब्धिसकलजनवृजिननिरसनहेतुंकीर्तिस्रग्धासिंधुमवगाद्यनिषेव्यतपांसितपंतीतितपांसिपापानिदुःखानिवाजहुस्त्यक्तवंतः त्व

इतितवसूरयस्त्र्यधिपतेः रिवल्लोकमलक्षपणकथाः मृताब्धिमवगाद्यतपांसिजहुः
 किमुतपुनः स्वधामविधुताशयकालगुणाः परमभजंतियेषदमजस्वस्वरवानुभवम् १६ ५

दीयकथामात्रेणयदापापत्यागः तदाकिमुवक्तव्यंयेपुनः स्वधामविधुताशयकालगुणाः स्वधाम्नास्वरूपस्फुरणेनैवविधुतास्त्यक्ताआशा
 यगुणाअंतःकरणधर्मागादयः कालगुणाजरादयश्चयेरेतेतथा हेपरमतवाजस्वस्वरवानुभवमरवंडानं दानुभवंपदंस्वरूपंभजंतिसेवते
 तथाभूताः दुःखानित्यजंतीति तद्यथायथापुष्करपलाशमापोनश्लिष्यन्ते एवमेवैनंविदित्वापापंकर्मनश्लिष्यतेनकर्मणालिप्यते पापकेन
 तत्सकृतदुष्कृतेविधुनुते एवंहवावनतपतिकिमहंसाधुनाकरवंकिमहंपापमकरवमित्यादिश्रुतेरर्थः १६ सकलदेवगणैरितमद्गुण
 स्त्वमिति सर्वमनीषिजनारताः त्वयिस्मभद्रगुणश्रवणादिभिस्तवपदस्मरणेनगतकुमाः ३ असूर्यानामतेलोकाअंधेनतमसावृताः
 तांस्तेप्रेत्याभिगच्छन्ति येकेचात्महनोजनाः तथानचेदवेदीन्महतीविनष्टिः येतद्विदुरमृतास्तेभवन्त्यथेतरेदुःखमेवोपयंतीत्याद्याः श्रुतयः
 पूर्वश्लोकोक्तोभयविधभजनहीनान्निंदन्ति ३ ५ ५ ५ ५

दतय इवेति असृष्टो नरायदिते अनुविधा अनुविधतीत्यनुविधा अनुवर्तिनो भक्ता इति यावत् तर्हि श्वसंति जीवंति सफलजीवना भवंति इतरथा दतय इव भस्त्रा इव वृथा श्वासा इत्यर्थः नन्वभक्तानामपि कामादिफलमस्येव न कार्यकारणानुग्राहकत्वेन जीवनहेतोस्तवाभजने कृत-
घ्नानां तदपि न सित्येदित्याशयेनाह महदहमादय इति महानहंकारश्च आदिर्येषां ते यदनुग्रहतः यस्यानुप्रवेशेन लब्धसामर्थ्याः संतः अंडं दे-
हं समष्टिर्व्यष्टिरूपं सृष्टवतः तत्र पंचापिकोशानन्मया दीना विशयतत्तदाकारः सन् यश्चेतयते सत्वं तदाह पुरुषविध इति पुरुषस्यान्म-
यादेर्विधेव विधा आकारो यस्य स तथा ननु चिदेकरसस्य कथं तत्तदाकारता अत आह अन्वयोऽत्रेति अत्र एष्वन्मयादिष्वन्वेतीत्यन्वयः अत-
स्तत्तदाकारतेति एवं तर्हि सत्यत्वमसंगत्वं च कथं तत्राह चरमोऽन्मयादिषु य इति अन्मयादिषु उपविश्यमानेषु यश्चरमो ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति
पुच्छत्वेनोक्तः सत्वमिति संबंधः ननु तथाऽप्यन्मयादिष्वन्वितत्वेऽसंगत्वं व्याहृतिरेव तत्राह सदसतः परंत्वमथ यदेष वशेषमृतमिति सदसतः स्थू-
लसूक्ष्मादन्मयादेः परं व्यतिरिक्तं तत्साक्षिभूतं अवशेषमवशिष्यत इत्यवशेषमबाध्यम् अथ अतएव कृतं सत्यम् तर्हि किमर्थं तेऽन्वय उक्तः

दतय इव श्वसंत्यसृष्टो नरायदितेऽनुविधामहदहमादयोऽऽमररुजन्मयदनुग्रहतः पुरुषविधोऽन्वयोऽत्र चरमोऽन्म-
यादिषु यः सदसतः परंत्वमथ यदेष वशेषमृतम् १७ उदरमुपासते यः ऋषिवर्त्मसः कूर्पदृशः परिसरपद्दतिं हृदयमारु-
णयोदहरम् तत उदगादनंततवधामशिरः परमं पुनरिहयत्समं त्यनपतति कृतांतसुरवे १८ ७५

शारवाचं द्रवच्छुद्धस्वरूपलक्षणार्थम् तथा हि सवा एष पुरुषोऽन्मरसमयस्तस्येदमेव शिर इत्यादिना स्थूलसूक्ष्मक्रमेण पंचकोशानुपदिश्यतस्य
पुरुषविधतामन्वयं पुरुषविध इति पुनः पुनस्तदन्वितत्वेनालक्ष्यब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति सर्वसाक्षिशुद्धस्वरूपनिरूपणमित्यनवद्यम् १७ नर-
वपुः प्रतिपद्यदित्वयि श्रवणवर्णनसंस्मरणादिभिः नरहरेण भजंति तृणामिदं हतिवदुच्छ्रितं विफलं ततः ४ एवं तावत्सर्वात्मके परमेश्व-
रे सर्वश्रुतिसमन्वयेन सद्गुणीयत्वमुक्त्वा अभक्तनिंदया च तदेव हृदी कृत्येदानीमनवगाह्यमहिमनिप्रथमं तावदुपाध्यालंबनमुपासनमुदरं ब्र-
ह्मेति शार्कराक्षा उपासते हृदयं ब्रह्मेत्यारुणयो ब्रह्माहं वैता इत ऊर्ध्वत्वे वोदसर्पतच्छिरोऽश्रयत इत्याद्याः श्रुतयो विदधतीत्याह उदरमुपास-
ते इति ऋषिवर्त्मसः ऋषीणां संप्रदायमार्गेषु ये कूर्पदृशरते उदरालंबनं मणिपूरकस्य ब्रह्मोपासते ध्यायंति शार्कराक्षा इति श्रुतिपदस्य प्रति-
पदं कूर्पदृश इति कूर्पशार्कराजो विद्यते दृक्षुमक्षिषु येषां ते तथा रजः पिहितदृष्टयः स्थूलदृष्टय इति यावत् उदरस्य हृदयापेक्षया स्थूलत्वात्

यद्य कूर्पे सूक्ष्मं सूक्ष्मदृश इत्यर्थः तदा हृदयस्थं सूक्ष्ममेवाहृदयतत्त्वदेशाय प्रथममुदरमुपासत इति भावः आरुणयस्तसाक्षात् हृदयस्य दहरसूक्ष्म
मेवोपासते हृदयविशेषणम् परिसरपद्धतिमिति परितः सरंति प्रसरंतीति परिसरनाड्यः तासां पद्धतिमार्गं प्रसरणस्थानमित्यर्थः विशेषणस्य
फलमाह तत इति ततो हृदयान् भो अनंततव धाम उपलब्धिस्थानं स पुष्पारव्यं परमं श्रेष्ठं ज्योतिर्मयं शिरः मूर्धानं प्रति उदगात् उदसर्पन् सू
लाधारादारभ्य हृदयमध्यात् ब्रह्मरंध्रं प्रति उद्गतमित्यर्थः कथं भूतं धाम यत्समेत्य प्राप्य पुनरिह कृतांतमुखे मृत्युमुखे संसारेन पतंति तथा च श्रुतिः
शतं चैका हृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्णुगन्या उक्त्रमणे भवन्तीति १८ उदरादिषु यः पुंसां चिं
तितो मुनिवर्त्मभिः हंति मृत्युभयं देवो हृद्गतं तमुपास्महे ५ नन्वीश्वरस्यापि तर्हि जीवचतुदरादिसंबंधे तदनुप्रविष्टस्य चतारतम्ये सति के
न विशेषेणोपास्यत्वमिति मामाशंकां परिहरंत्यः एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता

स्वकृतविचित्रयोनिषु विशान्निवहेतुतया तरतमतश्च कास्स्य नलवत्स्वकृतानुकृतिः
अथ वितथास्वसूषु वितथं तव धाम समं विरजधियोऽन्वयं त्यभि विपण्यव एकरसम् १९

केवलो निर्गुणश्चेत्याद्याः श्रुतयः स्तवंतीत्याह स्वकृतविचित्रयोनिष्विति स्वयंकृतास्तु उच्चनीचमध्यमास्तु योनिषु अभिन्यक्तिस्थानेषु
कार्येषु देहादिषु हेतुतया उपादानतया प्रागेव विद्यमानत्वेन मुख्यप्रवेशासंभवाद्दिशान्निववर्तमानस्तरतमतो न्यूनाधिकभावेन च कास्सि
अवभाससे स्वकृतायोनीरनुकरोतीति स्वकृतानुकृतिः अनलवत् अग्निर्यथा स्वतस्तारतम्यहीनोऽपि काष्ठानुसारेण तथा तथा प्रकाशते तद्वत्
अथ अतो वितथास्वमिथ्याभूतास्वसूषु योनिषु अवि तथं सत्यम्यतः सममविशेषमतः सत्यंतव धाम स्वरूपं विरजधियो निर्मलमतयः अ
न्वयं ति जानंति नु इति पृथक् पदं वा अत्र हेतुः अभिविपण्यव इति अभितो विगतव्यवहाराः पणव्यवहारइत्यस्य रूपं पण्युरिति ऐहिका
मुष्मिककर्मफलरहिता इत्यर्थः अविशेषत्वादेवैकरसं सत्मात्रम् अतस्तवोपाधिकृततारतम्याभावादप्रच्युतेश्वर्यस्योपास्यत्वमिति
भावः १९ स्वनिर्मितेषु कार्येषु तारतम्यविवर्जितम् सर्वानुस्यूतसत्मात्रं भगवंतं भजामहे ६

५

५

५

५

५

५

५

५

अपि च कुतो न्वियमाशंका स्यात् भगवतो देहाद्युपाधिकृतदोषप्रसंग इति यतो विद्याकामकर्मभिः संसरतो जीवस्यापि भगवद्भावं लक्षणया बो-
धयंत्यस्तदोषं निषेधयंति स यश्चायं पुरुषेयश्चासावादित्ये स एकः तत्त्वमसीत्याद्याः श्रुतयः ननु क्वत्वर्थस्यात्मनः स्मृतिरीयमीश्वरत्वेन क्रिय-
ते ननु तस्येश्वरत्वं बोध्यते नैनद्युज्यते यतस्तत्रयस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तस्यैते कथिताः अर्थाः प्रकाशंते महात्मन इत्याद्याः श्रुत-
यः कृतावतारस्य भगवतश्चरणभजनमुपायं वदंतीत्याह स्वकृतपुरेष्विति स्वकर्मोपार्जितेषु पुरेषु देहेषु अमीषु नरादिषु भोक्तृत्वेन वर्तमानं पु-
रुषमखिलशक्तिधृतः सर्वशक्त्याश्रयस्य पूर्णस्य तवांशकृतं वदंति अंश इवांशः कृत इव कृतः त्वद्रूपं वदंतीत्यर्थः ननु कार्यकारणसंघटनस्य कु-
त एवं घृतत्वं तत्राह अवहिरंतरसंवरणमिति बहिः कार्यमंतरं कारणं वस्तु तदा वरणाश्रित्यम् तयोरसत्त्वादित्यर्थः एवं नृगतिं नुर्जीवस्य ग-
तिं तत्त्वं विविच्य विशोध्य कवयः अन्यथेदं न प्राप्यत इति जानंतः निगमावपनं निगमोक्तकर्मणामावपनमासमंतादुप्यते स्मिन्नित्यावपनं क्षेत्रं

स्वकृतपुरेष्वमीष्ववहिरंतरसंवरणं तव पुरुषं वदंत्यखिलशक्तिधृतोऽशकृतम् इति नृगतिं विविच्य कवयो निग-
मावपनं भवत उपासतेऽग्रिमभवं भुवि विश्वसिताः २० दुरवगमात्मतत्त्वनिगमाय तवात्ततनोश्चरितमहामृता-
ब्धिपरिवर्तपरिश्रमणाः नपरिलपंतिकेचिदपवर्गमपीश्वरते चरणसरोजहंसकुलसंगविरहृष्टगृहाः २१

सर्वकर्मार्पणविषयमित्यर्थः यत्रार्पितानि कर्माणि मुक्तिफलं फलं तितं भवतोऽग्रिमभवं भवनिवर्तकं विश्वसिताः कृतविश्वासाः उपासते अर्च-
नं वदनादिभिः सेवते भुवीति मर्त्यलोके इदमेवोचितमिति दर्शयंति २० त्वदंशस्य ममेशान त्वन्मायाकृतबंधनम् त्वदंघ्रिसेवामादिष्व-
परानंदनिवर्तय ७ भक्तिरत्यसाधनमिति वचनमनुचितमिव मन्वानो भक्तिं गुरुकरोति दुरवगमेति भो ईश्वर दुरवगमं दुर्बोधं यदा-
त्मतत्त्वं तस्य निगमाय ज्ञापनाय तवात्ततनोराविष्कृतमूर्तेश्चरितमहामृताब्धिपरिवर्तपरिश्रमणाः चरितमेव महाऽमृताब्धिः तस्मिन्
परिवर्तो वगाहः तेन परिश्रमाणाः परिवर्जनार्थाः श्रमणं श्रमः गतश्रमा इत्यर्थः अपवर्गमपि केचिन्नपरिलपंतिके च्छंति कुतोऽन्यदिदं प-
दादि केचिदिति एवं भूताभक्तिरसिकाविरला इति दर्शयंति न केवलमन्यन्ते च्छंति किंतु तेनैव स्वरूपेन पूर्णाः संतः पूर्वसिद्धगृहादिसुख-
मप्युपेक्षंत इत्याह तव चरणसरोजहंसकुलसंगविरहृष्टगृहा इति तव चरणसरोजे हंसा इव रममाणा ये भक्तास्तेषां कुलं तेन संगस्तेन वि-
मृष्टगृहा ये स्ते तथा अनेन श्रवणकीर्तने दर्शिते श्रुतिश्च सुक्तेरप्याधिक्यं भक्तेर्दर्शयति यथाह यं सर्वदेवानमंति सुमुखा बोब्रह्मवादिनश्चेति

व्याख्यातं च सर्वज्ञैर्भाष्यकृद्भिः मुक्ता अपिलीलया विग्रहं कृत्वा भजन्त इति २१ त्वत्कथां श्रुत्वा पाथोर्ध्वो विहरतो महासुदः कुवात ह्यतनः क
 चिच्चतुर्वर्गं तृणोपमम् ८ आराममस्य पश्यन्ति न तं पश्यति कश्चन न तं विदाथ य इमा ज जानान्यद्युष्माकमन्तरं बभूव नीहारेण प्रावृता
 जल्म्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्तीत्याद्याः श्रुतयोऽनुक्रोशं त्यो जगदात्मनीश्वरे रतिमुपदिशन्तीत्याह त्वदनुपथमिति त्वदनुवर्तित्वत्सेवो
 पयिकमिदं कुलायं कोऽपि व्यालीयत इति कुलायं शरीरम् आत्मसुहृत्प्रियवत् आत्मा च सुहृच्च प्रियश्च तद्वत् चरति स्वाधीनतया वर्त
 त इत्यर्थः तथाऽपि त्वयि उन्मुरेव हिते प्रिये आत्मनि च अप्यर्थे चकारः एवं भूते सुखेऽपि त्वयि बत अहो कष्टं न रमन्ति न सरव्यादिना भजन्ति
 असदुपासन यादेहाद्युपलालनेन आत्महनः प्रमादिनः कुतः यदनुशयाः यस्यामसदुपासनायामनुशयो वासनायेषां ते कुशरीरभूतः सं
 तः उरुभये संसारे भ्रमन्ति परिवर्तन्ते अत आत्महन इति भावः २२ त्वय्यात्मनि जगन्नाथे मन्मनोरमतामिह कदा ममैह शंजन्ममाप्नु

त्वदनुपथं कुलायमिदमात्मसुहृत्प्रियवच्चरति तथोन्मुरवे त्वयि हिते प्रिय आत्मनि च नवतरमं त्यहो असदुपास
 नयात्महनो यदनुशयाभ्रमं त्यरुभये कुशरीरभूतः २२ निभृतमरुन्मनोऽक्षदृढयोगयुजो हृदियन्मुनय उपासते त
 दरयोऽपि ययुः स्मरणात् स्त्रिय उरगेंद्रभोगभजदंडविषक्तधियो वयमपि ते समाः समदृशोऽग्निसरोजस्रधाः २३

षं संभविष्यति ९ इदानीमात्मा वारेद्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य इत्याद्याः श्रुतयोऽध्यानमंगलत्वेनोपदिशन्तीत्याह नि-
 भृतमरुन्मनोऽक्षदृढयोगयुज इति मरुत्प्राणाः मनश्च अक्षाणीन्द्रियाणि च निभृतानि संयमितानि ये स्ते च ते दृढयोगं युजन्ति ते दृढयोगयुज
 स्ते तथा भूता मुनयो हृदियन्त्वमुपासते तदेवारयोऽपि तव स्मरणाद्ययुः प्रापुः स्त्रियोऽपि कामतः उरगेंद्रभोगभुजदंडविषक्तधियः अहींदे
 हसदृशयोर्भजदंडयोर्विषक्ताधीर्यासांताः परिच्छिन्नदृष्टयः समदृशः समपरिच्छिन्नत्वां पश्यन्त्यो वयं श्रुत्य भिमानिन्यो देवता अपि ते समा
 एव रूपा विषयतया अग्निसरोजस्रधाः अग्निसरोजं स्रष्टुधारयन्त्यः अयं भावः इत्थं भूतस्तव स्मरणानुभावः ये योगिनस्त्वां हृदया लंबनमुपा
 सते याश्च वयं त्वां समं पश्यामः याश्च स्त्रियः कामतः परिच्छिन्नं ध्यायन्ति ये च द्वेषेण सर्वानपि तांस्त्वामेव प्रापयतीति २३ चरण
 स्मरणं प्रेम्णा तव देव सुदुर्लभम् यथा कथंचिन्मृहरे मम भूयादहर्निशम् १० २ ५

यतोवाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह को अहं वेदक इह प्रवोचत् कुत आजाता कुत इयं विस्मृतिः अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनेनाथा को वेदयत आ
बभूव अनेजदेकं मनसोजवीयोनैतद्देवा आपुवन् पूर्वमर्थान् तद्वावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्यस्मिन्नपोमातरिश्वादधातीत्याद्याः श्रुतयो भगवत्तत्त्वं
दुर्ज्ञेयं वदंत्यो भक्तिमेवो ररीकृत्य स्तवंतीत्याह क इह नु वेदेति बत अहो भगवन् इह जगति अग्रसरं पूर्वसिद्धं त्वाम् अवरजन्मलयः अर्वाचीनो
त्यत्तिनाशवान् को नु पुमान् वेदजानाति ईश्वरस्य पूर्वसिद्धादन्यस्य चार्वाचीनत्वे प्रमाणं वदन् ज्ञानकारणाभावमाह यत उदगादिति यत
स्त्वन्तः ऋषिर्ब्रह्मा उत्पन्नः यं ब्रह्माणमनु उभये अध्यात्मिकाधिदैविका देवगणा उत्पन्नाः ततोऽप्यर्वाचीनाः सर्वे यदा तु भवान् सर्वमवकृष्य उ
पसंहृत्य शयीत तर्हि तदा अनुशायिनां जीवानां साधनं नास्ति यतस्तदानसत् स्थूलमाकाशादिन चासत् सूक्ष्मं महदादि न च उभयं सदसद्वा
मारब्धं शरीरम् न च कालजवः तन्निमित्तभूतं कालवैषम्यम् एवं सति तत्र तदान किमपि इन्द्रियप्राणाद्यपि न च ज्ञापकं शास्त्रमपि अयमभि
प्रायः अर्वाक् दृष्टिगतानां देहाद्युपाधि कृतांतराणां कालवशेन च मलिनसत्त्वानां न तावद्भगवद्ज्ञानसामर्थ्येन यान्न श्रुतिः न तं विदाय य इमाज-

क इह नु वेदवतावरजन्मलयोऽग्रसरं यत उदगादृषिर्यमनु देवगणा उभये तर्हि न सन्न चासदुभयं न च कालजवः कि
मपि न तत्र शास्त्रमवकृष्य शयीत यदा २४ जनिमसतः सतामृतिमुतात्मनिये च भिदां विपणं मृतं स्मरं त्यपदिशंति
त आरुपितैः त्रिगुणमयपुमानीति भिदा च दबोधकृतात्वयिनततः परत्र समवेदवयो धरसे २५

जानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव इत्याद्याः यदा तु प्रलयममयेन बह्वंतरमस्ति तदाऽपि साधनाभावात् न भगवज्ज्ञानसामर्थ्ये अतस्त्वदेकशरणतया
श्रवणकीर्तनादिभक्तिरेव सकरेति २४ काहं बुल्यादिसंरुद्धं क्वच भूमन्महस्तव दीनबंधोदयासिंधो भक्तिमेव नृदरेदिश ११ इतोऽपि
ज्ञानं न सशकम् उपदिशतामपि प्रमबाहुल्यादित्याहुः जनिमसत इति असतो जगतो जनिमुत्पत्तिं ये वै शेषिकादयो वदन्ति असत एव ब्रह्म
त्वस्योत्पत्तिं ये च पातं जलादयः सत एवैकविंशतिप्रकारस्य दुःखस्य नाशं मोक्षं वदन्ति ये नैवायिकाः उत अपि वेत्तारो व्यादयः आत्मनि भि
दां भेदं च ये मीमांसकाः विपणं कर्मफलं व्यवहारमृतं सत्यं स्मरंति वदन्ति ते सर्वे आरुपितैः आरोपितैर्भ्रमैरेवोपदिशन्ति न तत्त्वदृष्ट्या सवेदसौ
म्येदमग्र आसीत् ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति अनीशया शोचति मुख्यमानः अविद्यायामंतरे वर्तमानाः स्वयंधाराः पंडितं मन्यमानाः जघन्यमाना
अपियन्ति मूढाः अंधेनैव नीयमाना यथाऽधाः एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्र

चदित्यादिश्रुतिविरोधात् किंच वस्तुतः पुरुषस्य त्रिगुणमयत्वे सर्वमिदं संगच्छेत् न तु तदस्तीत्याह त्रिगुणमयः पुमानिति भिदाय बोधकृता
 त्वयीति त्रिगुणमयः पुमानित्यनेन हेतुना याभिदा उपलक्षणमेतत् भिदादि सायस्मा त्वयि विषये अबोधकृता त्वद्विषयाज्ञानविजृम्भिता तर्हि कि
 मज्ञानमस्ति वस्तुतः पुंसि नैवेत्याह ततः अबोधात्परत्र परे असंगेव बोधरसे ज्ञानयने स अबोधो न भवेन्न संभवतीत्यर्थः २५ मिथ्यातर्कस्य कर्कशोरितमहा
 वादांधकारांतरभ्राम्यन्मंदमतेरमंदमहिमं त्वज्ज्ञानवर्त्मा स्फुटम् श्रीमन्माधववामनत्रिनयनश्रीशंकरश्रीपते गोविंदेति मुदा वदन्मधुपते सु
 क्तः कदास्यामहम् १३ ननु यद्यसन्नोत्पद्यते यदि च त्रिगुणमयः पुरुषो न भवति तर्हि दिंपंचजातं पुरुषश्च पृथङ्नास्तीत्युक्तं स्यात् कथं
 तर्हितयोः सत्त्वेन प्रतीतिरत आह सदिवमन इति मनः मनोत्रयं त्रिसितमिदं त्रिवृत् त्रिगुणात्मकं प्रपंचजातमसदेव सदिव विभाति कथमि
 ति चेत्तत्राह त्वयीति त्वय्यधिष्ठाने अधिष्ठानसत्तया स ह्यस्मतीयत इत्यर्थः न केवलमिदं कारास्पदं किंतु आमनुजात् मनुजः पुरुषः अभिवि

सदिवमनस्त्रिवृत्त्वयि विभात्यसदा मनुजात्सदभिर्मृशं त्यशेषमिदमात्मतया त्मविदः
 न हि विकृतिं त्यजंति कनकस्य तदात्मतया स्वकृतमनुप्रविष्टमिदमात्मतयाऽवसितम् २६

धावाकारः पुरुषमभिव्याप्येति पुरुषस्यापि पृथक् सत्त्वप्रतीतिर्मनोमात्रविलसितेत्यर्थः तथा च श्रुतिः असतोऽधि मनो सृजत मनः प्रजा
 पतिमसृजत प्रजापतिः प्रजा असृजत तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति नन्वात्मविदामपि विश्वं सदेव स्फुरति अतः कथमस
 त्स्यादत आह सदभिर्मृशंतीति आत्मविदस्त्वशेषमिदं भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वमात्मतयैव सदभिर्मृशंति सदिति जानंति आत्मकार्यत्वान्न
 पृथगित्यर्थः तथा हि यदुपादानकं यत्कार्यं भवति तत्तेनैव रूपेण प्रतीयते उपादीयते चेति लोकाचारं दर्शयति न हि विकृतिमिति कनकस्य
 विकृतिं कुंडलादिकं कनकार्थिनो न त्यजंति अत्र हेतुः तदात्मतया कनकरूपत्वेनेत्यर्थः अतः स्वकृतमिदं विश्वमनुप्रविष्टं च पुरुषरूपमात्मत-
 यैवावसितं निश्चितम् २६ यत्सत्त्वतः सदा भाति जगदेतदसत्त्वतः सदा भासमसत्यस्मिन् भगवंतं भजामतम् १३

ननु सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म नेह नानास्ति किंचन मृत्योः समृत्युमाप्नोति यद्दहनानेव पश्यति इत्यादि श्रुतिभिरेवं भूतस्य भगवतः प्रतिपादनान् त
ज्ञानं सत्करमेवेति कृतं भक्त्या अत आह तव परिये चरंतीति तवेति कर्मणि षष्ठी त्वां ये परिचरंति छंदसि व्यवहिताश्चेति यच्छब्देन व्यवधानम
दोषः केन रूपेण अरिवलसत्त्वनिकेततया अरिवलानि सत्त्वानि निकेतो यस्य स तथा तस्य भावस्तत्तातया सर्वभूता वासनयेत्यर्थः उत एव अवि
गणय्यतिरस्कृत्य तएव निर्कृते मृत्योः शिरःमूर्धानं पदाणां देन आक्रमंति मृत्योर्मूर्ध्नि पदं दधति तेतरंति मुच्यंत इत्यर्थः येषु न विमुरवाः अभक्ता
स्तान् गिरावा चापश्च निवविबुधान् विदुषोऽपि परिवयसे बध्नासि कुतः त्वयि कृतं सौहृदाः त्वयि कृतं सौहृदं प्रेमयेस्ते खलु निश्चितं पुनंति पवि
त्रयंति आत्मानमन्यान् पीति शेषः नेतरे तथा च श्रुतिः तस्य वा कृतंति निर्मानि दामानि तस्येदं वाचा तं त्वानामभिर्दामभिः सर्वं सितमिति अय
मभिप्रायः सत्यमेवं भूतमात्मानं श्रुतयः प्रतिपादयंति तत्र च यद्यपि वस्तुनोऽपरोक्षत्वादपरोक्षमेव ज्ञानमुत्पद्यते तथाऽप्यसंभावनाविपरी

तव परिये चरंत्यरिवलसत्त्वनिकेततया त उत पदाक्रमंत्यविगणय्यशिरो निर्कृतेः परिवयसे पश्च निवगिरा वि
बुधानपितांस्त्वयि कृतसौहृदाः खलु पुनंति नये विमुरवाः २७ त्वमकरणः स्वराडरिवलकारकशक्तिधरस्तबलिमुद्
हंति समदं त्यजयाऽनिमिषाः वर्षभुजोऽरिवलक्षितिपतेरिव विश्वसृजो विदधति यत्र ये त्वधिकृता भवतश्च किताः २८

तभावनातिरस्कृतत्वात् न्मलिनचित्तेषु परोक्षमिव भवतीति नापरोक्षसंसारभ्रमनिवृत्तिसमर्थम् भगवत्परिचर्यया तु सम्यगमलचित्ता
नांत त्वसादेन लब्धा परोक्षज्ञानानामयत्नतएव करकलितो मोक्ष इति तथा च श्रुतयः देहांते देवः परं ब्रह्म तारकं व्याचष्टे यमेवैष ब्रह्म ते ते
न लभ्यः यस्य देवे परा भक्तिरित्यादयः २७ तपंतु तापैः प्रपंतु तु पर्वता ददंतु तीर्थानि पदंतु चागमान् यजंतु यागैर्विदंतु वादे हरिं वि
नानैव मृत्तिं तरंति १४ ननु यद्यरिवलसत्त्वनिकेतत्वेन भगवतः सेव्यत्वमुच्यते तर्हि तत्कारणसंबंधात् कर्तृत्वभोक्तृत्वे प्रसज्येयाताम्
न वस्तुतस्तथा त्वमिति चेत्तर्हि जीवानामपि तत्तुल्यत्वमिति केन विशेषेण पुनः सेव्यसेवकत्वमितीमांशं कां परिहरंत्यः अपाणि पादौ जव
नो गृहीता पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः स वेत्ति वेद्यं न च तस्य वेत्ता तमादुरग्रं पुरुषं पुराणमित्याद्याः श्रुतयः स्तवंतीत्याह त्वमकरण इति
करणसंबंधरहित एव अरिवलकारकशक्तिधरः अरिवलानां प्राणिनां यानिकारकाणि करणानि इन्द्रियाणि तेषां शक्तीर्धारयति प्रवर्तयतीति
तथा कुतः स्वराट् यतः स्वेनैव राजते दीप्यते न हि स्वतः सिद्धज्ञानशक्तेरिन्द्रियापेक्षेत्यर्थः अतः तव बलिमुद्दहंति पूजां कुर्वंतीति अजया अवि

घयासहितास्तयावृताइत्यर्थः अनिमिषादेवाइंद्रादयः तत्पूज्याविश्वसृजोब्रह्मादयोऽपियथासम्प्राकाएवाककरास्वामिनसवतनयाविधासु
 त्तादेवादयस्त्वामितिलोकोक्तिः समदन्तिच मनुष्यैर्दत्तंहव्यकल्यादिलक्षणंबलिंभक्षयन्ति अत्रदृष्टांतः वर्षभुजोरिवलक्षितिपतेरिवेति यथाव
 र्षभुजः खंडमंडलपतयोऽरिवलक्षितिपतेर्महामंडलेश्वरस्यस्वप्रजादत्तबलिभुजोबलिमुद्धरन्ति तद्वदिति कथंबलिवहंतितदाह विदधति य
 त्रयेत्वधिकृताभवतश्चकिताइति त्वत्तोभीताः संतोयस्मिन्कर्मणिनियुक्तास्तेतत्कुर्वन्तीति त्वदाज्ञापालनमेवबल्युद्धहनमित्यर्थः तथाचशु-
 निः भीषास्माद्वातःपवनेभीषोदेतिसूर्यः भीषास्मादग्निश्चेंद्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमदिति २८ अनिंदियोऽपियोदेवः सर्वकारकशक्तिधृक् सर्वज्ञः
 सर्वकर्ताचसर्वसेव्यंनमामितम् १५ तदेवंकरणप्रवर्तकमीश्वरंकरणपरतंत्रानराभजन्तीत्युक्तम् नकेवलमियदेवकारणम् ततउत्पन्नत्वे
 नापिपरतंत्रत्वादितिवदन्ति यथाऽग्नेःक्षद्राविस्फुलिंगाव्युच्चरन्ति एवमेवास्मादात्मनः सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणिभूतानिसर्व एत
 आत्मानोव्युच्चरन्तीत्याद्याःश्रुतयइत्याह स्थिरचरजातयइति हेविमुक्तनित्यमुक्त यदितवअजयामाययाविहरः विहारः क्रीडाभवतितदास्थि

स्थिरचरजातयः स्युरजयोत्थनिमित्तयुजोविहरउदीक्षयायदिपरस्यविमुक्तततः न
 हिपरमस्यकश्चिदपरोनपरश्चभवेद्वियतइवापदस्यतवशून्यतुलांदधतः २९

रचरजातयः स्थिराश्चचराश्चजातयः जात्यालिंगितादेहायेषांतेजीवाः स्युः भवेयुः कथंभूतस्य ततःअजातः परस्यदूरेवर्तमानस्यासंगस्येत्य
 र्थः कथंविहारः उदीक्षयाईक्षणलेशेन ननुमयिलीनानांजीवानांकथंजन्मस्यात्तत्राह उत्थनिमित्तयुजइति ईक्षयैवउत्थितानि आविर्भूता
 निनिमित्तानिकर्माणितद्युक्तानिलिंगशरीराणिवातैर्युज्यन्तइतितथा ननुकिंनिमित्तोत्थानेनमदिच्छयैवभवन्तु नत्वयिवैषम्याभावात् विष
 मसृष्टेरयोगादित्याह परमस्येति तवपरमस्यउत्तमस्यपरमकारुणिकस्यवियतइवाकाशसदृशस्यसमस्येत्यर्थः कश्चिदपरः स्वीयः परो
 म्नीयश्चनभवेत् नसंभवतीत्यर्थः असद्वाइदमग्रआसीत् ततोवैसदजायतेत्यादिश्रुत्याशून्यपूर्वकत्वमिवप्रतीयते तदर्थेपुनर्विशिनष्टि
 शून्यतुलांदधतः शून्यसाम्यंभजनः तदेवदर्शयितुंपुनर्विशिनष्टि अपदस्येति नपद्यतइत्यपदः तस्यवाङ्मनसयोरगोचरस्येत्यर्थः २९
 त्वदीक्षणवशाक्षोभमायाबोधितकर्मभिः जातान्संसरतःखिन्नान्मृहरेपाहिनःपितः १६

एवंतावत्परमात्मनः सकाशादविद्याकृतकार्योपाधयस्तदंशा एव जीवा जाताः संसरन्तो भजन्तीत्युक्तं तत्र यद्येकाः विद्या तदा जीवस्याप्येकत्वादे
कसुक्तौ सर्वमुक्तिप्रसंगः अयनानां विद्यास्तर्हि तस्यैवांशान्तरेण संसारानपगमादनिर्मोक्ष इत्यादितर्कबलेन वस्तुत एव नानात्मानः तत्र च तेषाम
णुत्वे देहव्यापि चैतन्यं न स्यात् देहपरिमाणत्वे च मध्यमपरिमाणानां सावयवत्वेनानित्यत्वं स्यात् अतः सर्वगतानित्याश्चेति केचन मन्यन्ते तत्र न
तावदुक्तदोषप्रसंगः अविद्याभेदेन तच्छक्तिभेदेन वा बद्धमुक्तव्यवस्था संभवात् ईश्वरस्य तु न केनाप्यंशेन संसारशंकैरुक्तमेव प्रसिद्धं चा
त्मैक्यं सर्वश्रुतिषु किंच इमं पक्षमन्तर्यामि ब्राह्मणमपि न सहन इत्याह अपरिमिता इति वस्तुत एव नानाताः ध्रुवास्तैर्नैव रूपेणानित्याः सर्वगता
श्च तनुभृतो जीवा यदि स्युः तर्हि तेषां समत्वात् शास्यतानघटत इति कृत्वा हे ध्रुव नियमो नियमनं त्वयान स्यात् इतरथा तु घटेन कथं यन्मयमुपा

अपरिमिता ध्रुवास्तनुभृतो यदि सर्वगतास्तर्हि न शास्यन्तेति नियमो ध्रुवनेतरथा अ
जनिचयन्मयंतदविमुच्यनियंतृ भवेत्सममनुजानतां यदमतं मतदुष्टतया ३० ६५

धितो यदि ह्यकार प्रायं यज्जीवारव्यमजनिजातंतत् तस्य स्वविकारस्य नियंतृ नियामकं भवेत् अविमुच्यकारणतया अपरित्यज्य किंतत् समम
नुस्यूतम् ननु किं यत्तच्छब्दैः ज्ञायते चेदुच्यतामिदंतदिति अत आह अनुजानतां यदमतमिति जानीम इति वदतां यदमतमविज्ञातप्रायम् अवि
षयत्वात् तथा च श्रुतिः यस्यामतंतस्य मतं मतं यस्य न वेद सः अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानताम् अवचनेनैव प्रोवाच सह तूष्णीं
च भूवेत्यादि किंच मतस्य ज्ञातस्य दुष्टतया दोषश्रवणात् तथा च श्रुतिः यदि मन्यसे स्रवेदंति दहरमेवापि नृनं त्वं वेत्स्य ब्रह्मणो रूपं यदस्य त्वं य
दस्य देवेषु इत्यादि तस्माद्यत्तच्छब्दावघोत्यमतं क्यं किमपि सर्वानुस्यूतत्वेन समं नियंतृ भवेदित्यर्थः ३० अंतर्यता सर्वलोकस्य गीतः श्रुत्या
युक्त्या चैव मेवावसेयः यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिर्नृसिंहः श्रीमंतंतं चेतसैवावलंबे १७ ६५ ६५ ६५

ननु यदि च परमात्मनो जीवा जायन्त इति नियन्तु नियम्यभाव उच्यते तथा सति जीवानामनित्यत्वप्रसंगेन प्रतीदिनकृतनशाकृताभ्यागमप्रस-
 गः स्यात् किंच तदामोक्षो नाम जीवस्य स्वरूपहानिरेव स्यात् न चैतद्युक्तं स्वप्रकाशानंदात्मनो विद्याकृतानर्थनिवृत्तिमात्रस्य मोक्षत्वाभ्युपग-
 मादित्याशंक्योपाधिजन्मनेव जीवानां जन्म उच्यते न स्वतः अपटनादित्याह न घटत इति तत्र किं प्रकृतेर्जीवरूपेणोद्भवः स्यात् पुरुषस्य वा उभ-
 योर्वा आद्ये जीवानां जडत्वापत्तिः द्वितीये पुरुषस्य विकारित्वप्रसंगः अतएव न तृतीय इत्याशयेनोक्तं प्रकृतिपुरुषयोरुद्भवनघटत इति श्रुत्याऽज-
 त्वप्रतिपादनादपीत्याह अजयोरिति तथा च श्रुतिः अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णांबद्धीं प्रजां जनयन्ती सरूपाम् अजो ह्येको जुषमाणी तु शोते ज-
 हात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्य इति उभययुजा तु भवन्ति उभयंच तद्युज्यत इति उभययुक्संबद्धं परस्परार्थस्तमिति यावत् तेन असंभृतः प्राणाद्यु-
 पाधयो जीवा जायन्त इत्यर्थः जलबुद्बुदवदिति यथा केवलेन जलेनानिलेन वा जलबुद्बुदान भवन्ति किंतु मिलिताभ्यां तद्वत् तत्र यथाऽनिलो न-
 मित्तं जलमुपादानम् एवमत्रापि प्रकृतिनिर्मितं पुरुषउपादानम् तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभृतः सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति य-
 थाऽग्नेः क्षुद्रा विस्फुलिगा व्युच्चरन्त्येवमेवास्मादात्मनः सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि सर्व एवात्मानो व्युच्चरन्तीत्यादि श्रुतिषु चे-

न घटत उद्भवः प्रकृतिपुरुषयोरजयोरुभययुजा भवन्त्यसंभृतो जलबुद्बुदवत् त्वयित इमे ततो विविधनामगुणैः परमेस-
 रित इवार्णवे मधुनि निलित्युरशेषरसाः ३१ तनाचेतनप्रपञ्चस्य परमात्मोपादानत्वश्रवणात् न च विकारित्वं परिणामानंगीकारात्

केचित्त्युनः परिणाममंगीकृत्य आत्मनो विकारमिया विपरीतं निमित्तोपादानभावमिच्छन्ति सर्वथा तावत्प्रकृतिपुरुषेक्याद्भवतीति सिद्धम् त-
 देकमेवा द्वितीयं ब्रह्म अजामेकामविनाशीयारेऽयमात्मेत्यादि श्रुतिबलात् उत्पत्तिश्रवणाच्च जीवानामोपाधिकमेव जन्म न स्वत इत्युक्तम्
 उपाधिलयेन परमात्मनि पुनर्लयश्रवणादपि न वास्तवं जन्मेत्याह त्वयित इति त्वयिकारणात्मनित इमे जीवाः तत इति यतो न वास्तवं जन्मतस्म-
 द्विविधनामगुणैरनेकप्रकारकार्योपाधिभिः सह निलित्युः लीना बभूवुः तत्र स्रष्टुमिप्रलययोर्मधुन्यशेषरसा इव लीयन्ते यथामधुनिसकल-
 कुसुमरसाविशेषतो नुपलक्ष्यमाणा अपि सामान्येनोपलक्ष्यन्ते एवं स्वापादौ विशेषमात्रलयात् कारणस्य विद्यमानत्वात् सामान्यतो वर्तन्ते सु-
 तौ तु कारणस्यापिलयात् त्वयि परमे निरुपाधौ सरित इवार्णवे लीयन्त इति विवेकः तथा च श्रुतयः यथा सौम्यमधु कृतो मधुनि स्तिष्ठन्ति नाना-
 त्ययानां वृक्षाणां रसान् समवहारमेकतां संगमयन्ति ते यथानतत्र विवेकं लभन्ते अमुष्याहं वृक्षस्य रसोऽस्य मुष्याहं वृक्षस्य रसोऽस्मीत्येव
 मेव रसु सौम्ये माः प्रजाः सति संपद्यन् विदुः सति संपद्यामह इति यथानद्यः स्यंदमानाः समुद्रेऽस्तंगच्छन्ति नामरूपे विहाय तथा विद्वान्ना-

मरूपादिमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यमित्याद्याः ३१ यस्मिन्नुद्यादित्यमपि यद्वाति विश्वं लयादौ जीवोपेतं गुरुकरुणया केवला-
त्मावबोधे अत्यन्तं तं प्रजति सहसा सिंधुवत्सिंधुमध्ये मध्ये चित्रं त्रिभुवनगुरुं भावयेत नृसिंहम् १८ नन्वेवं तावत्परमेश्वराज्जीवाजायं
ते तद्दशेन च कर्माणि कुर्वन्ति पुनस्तत्र लीयन्त इति संसारचक्रे परिभ्रमणमुक्तम् इदानीं तन्निवृत्तये परीत्य भूतानि परीत्य लोकान् परीत्य सर्वाः
प्रदिशो दिशश्च उपस्थाय प्रथमजासूतस्यात्मनात्मानमभिसंविशेत्त्याद्या भगवदनुवृत्तिं दधतीत्याह नृषु तव माययेति नृषु जीवेषु तव माय
या भ्रममुक्तलक्षणमवगत्य ज्ञात्वा स्रद्धयः भृशं त्वयि अभवे भवनिवर्तके भावं स्वभावमनुवृत्तिं दधति कुर्वन्ति कीदृशं भ्रमम् अनुभ्रमवम् अ
न्वनुभ्रमवो यस्मिन् तं भ्रमम् ततः किमत आह कथमिति अनुवर्ततामनुवर्तमानानां त्वानेव शरणं भजतां भवभयं संसारभयं कथं भवेत् न
कथंचिदपीत्यर्थः कुतः यद्यस्मात्तव भृकुटिः भ्रमंगरूपस्त्रिणोमिः तिस्रो नैमय इवावच्छेदाः शीतोष्णवर्षाकाला यस्य संवत्सरात्मकस्य कालस्य
सः अभवच्छरणेषु न भवान् शरणं रक्षितायेषां ते वैवभयं जन्ममरणादिलक्षणं सृजति करोति अतएवं भूतं संसारमाकलय्य तन्निवृत्तये स

नृषु तव मायया भ्रमममीषवगत्य भृशं त्वयि स्रद्धयो भवेदधति भावमनुभ्रमवम् कथमनुवर्ततां भवभयं तव यद्
कुटिः सृजति मुहुस्त्रिणोमिरभवच्छरणेषु भयम् ३० विजितहृषीकवायुभिरदांतमनस्तरगं य इह यतति यं तु मति लो
लमुपाय रिदः व्यसनशतान्विताः समवहाय गुरोश्चरणं वणिज इवाजसंत्यक्तकर्णधरा जलधौ ३१

धियस्त्वयि भावं दधतीति ३२ संसारचक्रककनैर्विदीर्णमुदीर्णनानाभवतापतप्तम् कथंचिदापन्नमिह प्रपन्नं त्वमुद्धर श्रीचहरे नृ-
लोकम् १९ स च भगवति भावो मनो नियमे सति भवति रात्रिपगुरुपसदनादिति गुरुपसदनं विदधति तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छे
त् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्म निष्ठम् आचार्यवान् पुरुषो वेदनेषात्कणमतिरपनेया प्रोक्ता अन्ये नैव स ज्ञानाय प्रेष्ठेत्याद्याः श्रुतय इत्याह विजि
तहृषीकवायुभिरिति विजितानि हृषीकाणीन्द्रियाणि वायुश्च प्राणो यैस्तेरपि अदांतमनस्तरगम् अदांतमदमितं मन एव तुरगा दुर्दम
त्वसा म्यात् तं येयं तुं नियं तुं यतंति प्रयतंते अतिलोलमति चंचलम् गुरोश्चरणं समवहाय अनाश्रित्य ते उपायेषु रिदंते क्लिश्यंतीत्युपाय
रिदः संतो व्यसनशतान्विता यहु व्यसनाकुला इह संसारसमुद्रे संतिष्ठन्ति दुःखमेव प्राप्नुवंतीत्यर्थः हे अज अकृतकर्णधरा अस्वीकृतनावि
का वणिजो यथा तद्वत् गुरुणोपदर्शित भगवद्भजनस्वरवानुभूतो तुरन्त एव मनोनिश्चलं भवति नान्यथेति भावः ३३ यदा परानंदगुरो भवत्यदे

परीत्यलोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायात् नास्त्यकृतः कृतेन तथा यदा रावे प्रमुच्यत कामायः स्यहोदाश्रिताः अथ मत्याः मृता भवत्यथ
 ह्यसमश्नुत इत्याद्या वैराग्यमंगं विदधतीत्याह स्वजनसकृतेति आत्मा देहः धाम गृहम् अरुः प्राणः स्वजनादिभिः किं सर्वरसे सर्वरसाः स्वरवा निविद्यते
 यस्मिन् तस्मिन् त्वयि परमानंदे एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रासु पजीवंतीति श्रुतेः श्रयतः त्वां सेवमानस्य पुंसः आत्मनिसति नृणां तु चै
 रेतैः किं कउपयोगः इतिसत् सत्यं परमार्थं स्वरवमजानतामत एव मिथुनतः स्त्रिया मिथुनी भूय रतये माया स्वरवा य चरतां प्रवर्तमानानाम् कर्म
 णिषष्ठौ अजानतः चरतः पुरुषान् कोनु अर्थः स्वरवयति आनंदयति न कोऽपीत्यर्थः इह संसारे कथं भूतेस्ववि हते स्वत एव न श्वरे स्वनिरस्त भ
 गो स्वत एव गतसारे पाठांतरे तु को न्वित्यस्यैतद्विशेषणद्वयम् अतस्त्वद्भजनमेवोचितमित्यर्थः ३४ भजतो हि भवान् साक्षात् परमानंदं चि ह्नः
 आत्मैव किमतः कृत्यं तु च्छदारसतादिभिः २१ एवंगुरूपदेशेन तत्त्वमवगम्य सारासारविवेकेन सर्वतो निर्विद्यत देवमहत्संगेनोपपत्तिभिः सम्य

स्वजनसकृतात्मदारधनधामधरास्वरयैस्त्वयिसति किं नृणां श्रयत आत्मनिसर्वरसे इतिसदजानतां मिथुनतोरत
 ये चरतां स्वरवयतिको न्विह स्वविहते स्वनिरस्त भगे ३४ भविपुरुपुण्यतीर्थसदनान्युषयो विमदारत्त उत भवत्पदांबु
 जहृदोऽघमिदं घिजलाः दधतिसकृन्मनस्त्वयि य आत्मनि नित्यस्वरवेन पुनरुपासते पुरुषसारहरावसथान् ३५

गवधारयितुं तीर्थसदनानि मुनयः पर्यटन्तीति श्रोतव्यो मंतव्य इत्यादि श्रुत्यर्थमाह भुवि पुरुपुण्यतीर्थसदनानीति ते उक्तलक्षणाः ऋषयो वि
 मदाः निरहंकाराः यतो भवत्पदांबुजहृदः भवतः पदांबुजं हृदये पांते अतः स्वयमेव अघमिदं घिजलं येषां ते उत अपि तथाविधा अपि
 पुरुषाणि बहूनि पुण्यानि तीर्थानि सदनानि च क्षेत्राणि तान्येवोपासते सेवंते प्रायस्तत्रैव महत्संगो भवतीति अथवा पुरु अधिकं भगवद्भजनल
 क्षणं पुण्यं येषां तानि च तानि तीर्थानि च गुरवः महान्त इत्यर्थः तेषां सदनानि आश्रमान् यथाहामरसिंहः निषानागमयोस्तीर्थं सृषिजुष्टेज
 ले गुराविति न पुनः पुरुषसारहरावसथान् उपासते पुरुषाणां सारं विवेकस्यैर्यथैर्यथांति प्रमुखं हरंतीति तथा ते च ते आवसथा गृहास्ता
 न् न च तेषां गृहादिभवकुलितस्वरुपापेक्षेत्यत आह दधतिसकृन्मनस्त्वयि य आत्मनि नित्यस्वरव इति सकृदपि त्वयि ये मनो दधतीति तेऽपि गृ
 हाद्यासक्तान् भवन्ति किं पुनरेवं भूता इत्यर्थः ३५ मुंचन्नंगतदंगसंगमनिशं त्वामेव सं चिंतयन् संतः संतियतो यतो गदगदास्तानां श्रमाना
 वसन् नित्यं तन्पुरवपंकजाद्विगलितत्वत्पुण्यगाथा मृतस्मृतः संल्लवसंल्लुतो नरहरेन स्थामहं देहभृत् २२

नन्वास्मादस्य क्रियाः र्थत्वादानर्थक्यमतदर्थानां तद्गतानां क्रियार्थेन समन्वय इति तत्र तत्र जैमिनिना वेदस्य क्रियापरत्वाभिधानादुपनिषदाम-
पितदेवयुक्तम् यथोक्तं तत्र गार्तिककृता एतेन क्रत्वर्थकर्तृप्रतिपादनेनोपनिषदां नैराकाङ्क्षं व्याख्यातमिति न एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मविज्ञानमा-
नंदं ब्रह्म अक्षरश्रोत्रमित्येवं तद्विपरीतात्मप्रतिपादनात् न ह्यद्वितीयपरमानंदरूपस्य कर्मो गत्वं युज्यते अननुमतं चैतद्वार्तिककृतः क-
थम् सर्वत्रैव हि विज्ञानं संस्कारत्वेन गम्यते परांगं चात्मविज्ञानादन्यत्रेत्यवधार्यतामिति तेनैवोक्तत्वात् एतदर्थमेव मननायमुनयः पर्यटंती-
त्युक्तम् तत्र तावद्देवस्य सत्यत्वे भवेदप्येवं तदेव तु न संभवतीति प्रश्नोत्तराभ्यां मननेन तत्त्वावधारणप्रकारमाह सत इदमुत्थितं सदिति चेदिति
इदं विश्वं धर्मिसदिति साध्यो धर्मः सत उत्पन्नत्वाद्देतुः यद्यत उत्पन्नं तत्तदात्मकमेव दृष्टम् यथा कनकादुत्पन्नं कुंडलादितदात्मकं तद्वदिति
तत्र यदि सदभेदः साध्यते तदा अपादानत्वं निर्देशेनैव भेदप्रतीतिर्विरुद्धो हेतुरित्याह ननु तर्कहतमिति ननु नाभेदसाधयामः किंतु तदुत्पन्नत्वे
न कुंडलादिवद्देदं प्रतिषेधयामः तत्र अभेद एव स्यादित्याशंक्या नैकांतिकत्वेन दूषयति अव्यभिचरतिक्वेति पितृपुत्रादिषु सुहरघटप्रध्वं

सत इदमुत्थितं सदिति चेन्ननु तर्कहतं व्यभिचरतिक्वचक्चमुषानतथोभययुक् व्यव-
हृतयोर्विकल्पद्वयितोऽंधपरंपरया भ्रमयति भारती तत्तुरुच्छ्रुतिभिरुक्त्यजडान् ३६

सादिषु च तथा दर्शनादिति भावः ननु तदुत्पन्नत्वं नाम तदुपादानत्वं ननु तन्निमित्तत्वमतो नानैकांतिकत्वमित्याशंक्य दूषयति क्वचमुषेति गु-
णोपादानस्यापि फणिनो न गुणत्वं किंतु मिथ्यात्वम् अन्यथा कुंडलादिवदबाधप्रसंगात् अतः पुनरपि अनैकांतिकत्वमेवेति भावः ननु
नतत्र केवलं गुणमात्रं फणिनोपादानम् किंतु अविद्याकृतं तथा भूतस्यावस्तत्वाद्युक्तं फणिनो मिथ्यात्वमित्याशंक्य तत्तुल्यमत्रापी-
ति दूषयति नतथोभययुगिति अयमर्थः अत्राप्यविद्यायुक्तस्यैव सत उपादानत्वं एवं भूतस्य च न वस्तुसत्त्वम् अतः सदुपादानत्वमसि-
द्धमिति न वस्तुसत्त्वं प्रपंचस्येति ननु मा भूदनेन हेतुना प्रपंचस्य सत्त्वं हेतुं तरेण तु साधयामः तथा हि सदिति दमर्थं क्रियाकारित्वात् नयदेवं
नतदेवं यथा शुक्तिरजतमिति तत्राह व्यवहृतयोर्विकल्पद्वयित इति व्यवहाराय अर्थक्रियार्थं विकल्पो भ्रम इति इष्ट एव कूटकार्षापणा-
दिनाऽपि क्वचिद्व्यवहारदर्शनात् नन्वेकत्र सतोऽन्यत्रारोपो भ्रमः प्रसिद्धः अत्यंतासत्त्वे कथं प्रपंचो भ्रमः स्यात् सत्त्वेवानाद्वैतः उक्तं च भट्टैः अ-
ध्यस्यते रवपुष्पत्वमसत्कथमवस्तुनि प्रज्ञातगुणसत्ताकमह्यारोप्येतवानवेति नेत्याह अंधपरंपरयेति अंधपरंपरया योर्विकल्प इत्य-

न्वयः अयंभावः संस्कारराजन्योभ्रमः संस्कारसिद्धये पूर्वपूर्वप्रतीतिमात्रमपेक्षतेन वस्तुसत्त्वम् प्रतीतिस्त्यावस्तुसत्त्वमात्रेण न च व्यतिरेक-
 दर्शनात् अतोनादित्वात् पूर्वपूर्वभ्रम इष्टस्योत्तरोत्तरआरोपो भविष्यति अंधपरंपरयान्यायेन तेन व्यवहारः सेत्स्यतीत्यप्रयोजको हेतुरिति न न्वक्ष-
 व्यंहवै चातुर्मास्ययाजिनः स्रक्तं भवति अपामसोमममृता अभूमेत्यादिभिः कर्मस्य फलस्य नित्यत्वप्रतिपादनादसत्त्वं न पदते न हि नित्यं
 वस्तु असद्भवति तस्माद्देदप्रतिपादितत्वाद्देतंसदेवेत्याशंक्याह भ्रमयतीति हे भगवन् ते भारती वेदलक्षणा उरुहृत्तिभिर्बद्धाभिर्गोणलक्षणा
 दिहृत्तिभिरुक्थ्यजडान् कर्मश्चद्वाभराक्रांतमदमतीन् भ्रमयति मोहयति अयंभावः न हि वेदः कर्मफलं नित्यमभिप्रैति किंतु लक्षणाया प्रा-
 शस्त्यभात्रं विद्वेकवाक्यत्वात् अन्यथा वाक्यभेदप्रसंगात् तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयत एवमेवासुत्रपुण्यचितो लोकः क्षीयत इति न्यायोप-
 हितश्रुत्यंतरविरोधाच्च अतः कर्मजडानामिदं भ्रममात्रमिति एतेनैव तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः इत्यादीनामप्यन्यपरत्वं दर्शितं
 भवति ३६ उद्धृतं भवतः सतोऽपि भुवनं सन्नैव सर्पस्वजः कुर्वन् कार्यमपीह कूटकनकं वेदोपि नैव परः अद्वैतं तव सत्सरं तु परमानंदं पदं तन्मुदावंदं सं-
 दर्मिंदिरानुत हरेमासुंचमामानतम् २३ तदेवं प्रपंचस्य सत्त्वे साधकं नास्तीत्युक्तम् इदानीमसत्त्वे सृष्टिप्रलयश्रुतयो यतो वा इमानि भूतानि जायंत इ-

नयदिदमग्र आसन भविष्यदतो निधनादनुमितमंतरा त्वयि विभाति मृषैकरसे अत उपमीयते द्रविणजातिविकल्पप-

थैर्वितथ मनोविलासमृतमित्यवयं त्यबुधाः ३७ त्याद्यास्तन्मूलं चानुमानं प्रमाणमित्याह नयदिदमिति यद्यस्मात् इदं विश्वमग्रे सृष्टेः पूर्व-

न आसन आसीत् सदेव सौम्येदमग्र आसीत् आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीदित्यादिश्रुतेः न च निधनात्प्रलयात् अनु अनंतरं भविष्यद्भविष्यति ना-
 सदासीन्नो सदासीत्तदानीमित्यादिश्रुतेः अतः कारणात् अंतरामध्येपि एकरसे केवले त्वयि मृषामित्यारूपमेव विभातीति मितं निश्चितम् यत ए-
 वमतः श्रुत्या द्रविणजातिविकल्पपर्यैः द्रविणजातीनां द्रव्यमात्राणां मूलो ह काष्ठा यसरूपाणां विकल्पा भेदा घटकुंडलादयः तेषां पंथानो मार्गाः प्र-
 कारास्तेरुपमीयते सहशतयानिरूप्यते तथा तत्र कार्यकारणानां मध्ये कार्यस्य नामधेयमात्रता कारणं मृदाद्येव तु सत्यमृतथाः प्राप्याकाशा-
 दीनां नाममात्रता ब्रह्मैव सत्यमृतथान्वश्रुतिः यथा सौम्यैकेन मृत्पिंडेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातं स्यात् वाचारेभणविकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्य-
 म् यथा एकेन लोहमणिना सर्वं लोहमयं विज्ञातं स्यात् यथा एकेन नखनिहंतनेन सर्वं काष्ठा यसरूपमित्यादि तस्मादन्यस्य सत्त्वे प्रमाणाभावाद-
 सत्त्वे प्रमाणास्य विद्यमानत्वात् वितथ मनोविलासमृतं सत्यमिति ये अवयंति जानंति ते अबुधाः अज्ञा इत्यर्थः अत्रैवं प्रयोगः विवादाध्यासि-
 तं न सत् आद्यंतयो रविद्यमानत्वात् विकारित्वाद्दृश्यत्वाच्च शक्तिरजतादिवत् इत्यन्वये दृष्टांतः आत्मवच्चेति व्यतिरेके दृष्टांतः ३७ मुकुटकुंड-
 लकंकणकिंकिणीपरिणतंकनकंपरमार्थतः महदहंकृतिरवप्रमुखंतथानरहरेन परंपरमार्थतः २५

ननु यदि प्रपञ्चो नाम नास्त्येव तदाऽसता तेन न चैतन्यस्य संबंधगंधोऽपि तर्हि किमपराहं जीवेन यतोऽयं संसरति किं वा बहु पुण्यमश्वरस्य यतो नित्यमुक्तः किं विषयं च तदा कर्मकांडमित्यपेक्षायां जीवेश्वरविशेषम् द्वास्तु पूर्णासयुजा सरवाया समानं वक्षं परिषस्वजाते तयोरन्यः पिप्पलं स्वाहृत्य न भन्नन्यो अभिचाकशीति अजामेकां लोहितशक्कृष्णामित्याद्या वदंतीत्याह सयदजयेति सत्तु जीवः यद्यस्मात् अजयामायया अजामविद्या मनुशयीत आलिङ्गेत् ततो गुणांश्च देहेन्द्रियादीन् जुषन् सेवमान आत्मतया अध्यस्य नूतदनुतदन्तरं सरूपतां तद्वर्मयोगं च जुषन् अपेत भगः पिहितानंदादिगुणः स नृमृत्युं संसारं भजति प्राप्नोति तद्विषयमेव च कर्मकांडमिति भावः त्वमुत त्वं तु जहासिताम जां मायाम् ननु सामर्थ्ये वास्तिकथं त्यागस्तत्राह अहिरिव त्वचमिति अयं भावः यथा भुजंगः स्वगतमपि कंचुकं गुणबुल्यानां भिमन्यते तथा त्वमजाम् नहि निरंतराल्हादिसंवितामधेनु वृंदपतेरजया हृत्य मिति तां मुपेक्षस इति कुत एतत्तदाह आत्त भगः नित्यप्राप्तेश्वर्यः महसि

सयदजया त्वजामनुशर्यात्तगुणांश्च जुषन् भजति सरूपतां तदनुमृत्युमपेत भगः त्वमुत जहासितामहिरिव त्वचमात्त भगो महसि महीयसेऽष्टगुणिते परिमेय भगः ३८ यदि न स सुद्धरंति यत यो हृदिका मजटा दुरधिगमोऽस तां हृदिगतोऽस्मृतकंठमणिः अस्तु पयोगिना सुभयतोऽप्यस्करवं भगवन्ननपगतांतकादनधिरूढपदाद्भवतः ३९

परमैश्वर्येऽष्टगुणिते अणिमाद्यष्टविभूतिमतिमहीयसे विराजसं कथं भूतः अपरिमेय भगः अपरिमितैश्वर्यः न ह्यन्येषामिव देशकालादि परिच्छिन्नं तवाष्टगुणितमैश्वर्यं अपितु परिपूर्णस्वरूपानुबंधित्वादपरिमितमित्यर्थः ३८ नृत्यंतीतववीक्षणांगणगता कालस्वभावादिभिर्भावान् सत्वरजस्तमोगुणमयानुन्मीलयंती बहून् मामाक्रम्य पदाशिरस्यति भरं संमर्दयं त्यातुरं मायातेशरणंगतोऽस्मि नृहरे त्वामेव तां वारय २५ एवं तावदुक्तसाधनकदंबेन ये भगवंतं भजन्ति ते मृत्युन्तरंति इतरे संसरंतीत्युक्तम् इदानीं ये बहिः संगं परित्यज्य भगवन्मार्गे प्रवृत्ता अपि कथं चिदंतर्वां ता शिनः कामान् मुचंति तेन भगवंतं प्राप्नुवंति न चेहस्करवं लभन्ते केवलं कुयोनीरेव प्राप्नुवंतीति तां च शोचन् कामान् यः कामयते मन्यमानः सकर्मभिर्जायते तत्र तत्रेत्यादि श्रुत्यर्थमाह यदि न स सुद्धरंतीति हे भगवन् ये यत यो हृदि स्थिताः कामजटाः कामस्य मूला निवासनाः यदि न स सुद्धरंति नोत्पादयंति तेषामसतां भवान् हृदिगतोऽपि दुरधिगमः दुष्प्रापः कथम् अस्मृतकंठमणिः वि

स्मृतोयः कंठमणिः तत्तुल्यः स यथा कंठे वर्तमानोऽप्यस्मृतश्चेदप्राप्त इव भवति तद्वादिने न कवलमतीवत् किंतु अस्मृतं च योगिनामादिपुत्र
 णपराणां योगछद्मनामुभयतोऽप्यस्मृतमिहामुच्यते दुःखमेव तदाह अनपगतान्तकात् अनिष्टत्वात् मृत्योः लोकाराधनधनार्जनादिक्लेशात्
 भोगवैभवप्राकट्यभयाच्चेहतावदुःखम् भवत इश्वरादपि दुःखम् कथं भूतात् अनधिरूढपदात् अनधिरूढं पदं स्वरूपं यस्य तस्मात् त्वत्त्व
 रूपप्राप्त्यभावादविद्यावद्विषयत्वेन प्राप्तनिजधर्मातिक्रमनिबंधनात् तद्वदुःखं नरकप्राप्तेरमुत्राप्यस्मृतमित्यर्थः ३९ दंभन्यासमिषेण वं-
 चितजनं भोगैकचिंतातुरं संमुद्यंतमहर्निशं विरचितोद्योगकलुषैराकुलं आशालं धिनमज्ञमज्ञजनतासंमाननासन्मदं दीनानाथदयानिधान
 परमानंदप्रभोपाहिमाम् २६ ननु यतेन किमपि कृत्यमस्ति प्रारब्धमेव सखोपभोगेनापक्षिप्यते अतः किमिति वृथा शप्यते उभयतोऽप्यस्म
 र्वमिति श्रूयते च एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न कर्मणा वर्द्धते नो कनीयानित्यादित्वाह त्वदवगमीति हे स गुणपटुणैश्वर्ययुक्त त्वदवगमी

त्वदवगमी न वेत्ति भगवदुत्थशुभाशुभयोर्गुणविगुणान्वयांस्तर्हि देहभृतां च गिरः
 अनुयुगमन्वहं स गुणगीत परंपरया श्रवणभृतो यतस्त्वमपवर्गगतिर्मनुजैः ४०

त्वज्ञानवान् भगवदुत्थशुभाशुभयोः भगवतः कर्मफलदानुगीश्वराद्देतोरुत्थयोराविर्भूतयोः शुभाशुभयोः प्राचीनपुण्यापुण्यकर्मणोः
 फलभूतान् गुणविगुणान्वयान् सखदुःखसंबंधान् न वेत्ति नानुसंधत्ते तर्हि तदानीं च देहभृतां देहाभिमानिनां प्रवृत्तिनिवृत्तिकरी गिरः वि
 धिनिषेधलक्षणानवेत्ति विगतदेहाभिमानतया कार्याकार्यबोधाभावान्न नियुज्यत इत्यर्थः युक्तं चेत्तत् यतः कारणान्मनुजैरन्वहं श्रवण
 भृतः अनुदिनं श्रवणेन चेतसि धृतस्त्वं तेषामपवर्गगतिः अपवर्गरूपा गतिर्भवसि कथं श्रवणभृतः अनुयुगं प्रतियुगं यागीत परंपरा उप-
 देशसंततिः तया सत्संप्रदायानुसारेणेत्यर्थः एतदुक्तं भवति येतावत्तत्त्वज्ञानिनः न तेषां कर्माधिकारशंकाऽपि ये चानवरतं त्वत्कथाश्र
 वणादिनिष्ठाः तेषामप्यासन्नभवत्पदानां विधिनिषेधबाधः इतरेषां तु योगछद्मनेंद्रियलासनामुभयतोऽप्यस्मृतमिति ४० अ
 वगमंतवमेदिशमाधवस्फुरतियन्नसखसखसंगमः श्रवणवर्णनभावमयापि चानहि भवामिययाविधिर्विकरः २७ ५

त्वदवगमीनवेत्ति सरवदुःखेन च विधिनिषेधावित्युक्तम् तत्र ननु कथमवगंतुं शक्यते दुरधिगमत्वस्योक्तत्वात् इत्येवमाशंक्य सत्यमेवम
नवगाद्यमहिम्नो वाङ्मनसा गोचरत्वाद् विषयत्वेनैव ज्ञानमिति दर्शयन् यदूर्ध्वगार्गिदिवो यदूर्वाकर्पथिव्या यदंतराद्यावापृथिवी इमे यद्भूतं
भवच्च भविष्यच्चेत्यादि श्रुतिप्रतिपादितमपरिमितमहिमानमाह द्युपतय एवेति हे भगवन् अत एतं द्युपतयः स्वर्गादिलोकपतयो ब्रह्मादयोऽपि न
ययुः न प्रापुः न त्कुतः यदंतवद्भूतत्वमपि त्वं न भवसि आस्तां द्युपतयो न ययुरिति यद्यस्मात्त्वमपि आत्मनोऽंतं न यासि कुतस्तर्हि सर्वज्ञ
ता सर्वशक्तिता वा अत आह अनंततया अंताभावेन न हि शशविषाणा ज्ञानं सार्वज्ञं तदप्राप्तिर्वा शक्तिर्वैभवं विहंति अनंतत्वमेवाह यदं
तरेति यस्य तव अंतरामध्ये ननु अहोसावरणाः उत्तरोत्तरं दशगुणसप्तावरणयुक्ता अंडानि च या ब्रह्मांडसमूहाः वांति परिभ्रमंति वयसा

द्युपतय एव तेन ययुरंतमनंततया त्वमपि यदंतरांऽडानि च या ननु सावरणाः खड्ग
वैरजांसि वांति वयसा सह यच्छ्रुतयस्त्वयि हि फलं तन्निरसनेन भवन्निधनाः ४१

कालचक्रेण खरे रजांसी वसह एकं देव न तु पर्यायेण हि यस्मादेवमतः श्रुतयस्त्वयि फलंति तात्पर्यवत्या पर्यवस्यंति न तु साक्षाद्ददंति अयमेता
वांति नित्यसगुणस्य गुणानंत्यात् निर्गुणस्य चागोचरत्वात् कथं तर्ह्यपदार्थे तात्पर्यमिति तत्र विधिमुख्यवाक्ये भवेदर्थनियमः पदार्थस्यैव वा
क्यार्थत्वमिति निषेधमुखे तु नायं नियम इत्याह अतन्निरसनेनेति अन्यदेव तद्विदिता दथोऽविदिता दधीति अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मात्
अन्यत्रास्मात्कृताकृतात् अस्थूलमनपिक्त्यादिप्रकारेण लक्षणया च तत्त्वमसीत्यादयः पर्यवस्यंति न च वाच्यं निषेधैः शून्यमेव ज्ञाप्यत इति
यतो भवन्निधनाः भवति त्वयि निधनं समाप्तिर्यासां तास्तथा न हि निरवधिनिषेधः संभवति अतोऽवधिभूते त्वयि फलंतीत्यर्थः ४१ द्यु
पतयो विदुरंतमनंततयेन च भवान्नगिरः श्रुतिमौलयः त्वयि फलंति यतो नम इत्यतो जयजयेति भजेतव तत्सदम् २८ ५२

४२ इत्यशेषसामान्यायपुराणोपनिषदसइति सर्वश्रुतिपुराणरहस्यतात्पर्यमित्यर्थः ४३ ब्रह्मदायादिति ब्रह्मवदायामवयवप्रपञ्चम
 त्तिसेवतइतितथा ब्रह्मपुत्रेतिवा ४४ पूर्णः कृतकृत्यः श्रुतधरः श्रुतमर्थमनसिधारयन् वीरव्रतः नैष्ठिकः ४५ नमइति श्रीकृष्णावतारत
 यानारायणंनमस्यति उक्तं हि एतेचांशकलाः पुंसः कृष्णास्तुभगवान्स्वयमिति ४६ साक्षात्पितुरितियोनिव्यवधानंविनाजनकस्य
 अग्रिमथनावसरेकथंचिदरणौरतः पतितंममंथव्यासस्तदैवततउसन्नः शुकइतिहिवदंति ४७४८४९ समस्तवेदस्तुत्यर्थसंगृह्यानुस्मारय
 ति योऽस्योत्प्रेक्षकइतियः अस्यविश्वस्यउत्प्रेक्षकःएवमिदमनुशायिनांसमस्तपुरुषार्थसिद्धयेसृष्टिस्थितिप्रलयादिप्रापणीयमित्यालो

श्रीभगवानुवाच इत्येतद्ब्रह्मणः पुत्रा आश्रुत्यात्मानुशासनम् सनंदनमथानर्चुः सिद्धा ज्ञात्वात्मनोगति
 म् ४२ इत्यशेषसामान्यायपुराणोपनिषदसः समुद्भूतः पूर्वजातैर्व्योमयानैर्महात्मभिः ४३ त्वंचैनद्ब्रह्मदाया
 दश्चद्वात्मानुशासनम् धारयंश्चरगां कामंकामानांभजनेनृणाम् ४४ श्रीशुकउवाच एवंसक्रपिणा
 दिष्टंगृहीत्वाश्चद्वात्मवान् पूर्णः श्रुतधरो राजन्नाहवीरव्रतोमुनिः ४५ नारदउवाच नमस्तस्मैभ
 गवतेकृष्णायामलकीर्तये योधनेसर्वभूतानामभवायोशतीः कलाः ४६ इत्याद्यमृषिमानम्यतच्छ्रद्धांश्च
 महात्मनः ततो गादाश्चमंसाक्षात्पितुर्द्वेपायनस्यमे ४७ सभाजितोभगवताहजासनपरिग्रहः तस्मैतद्गुणं
 यामास नारायणमुरवाच्छ्रुतम् ४८ इत्येतद्गणितंराजन्यन्त्रः प्रश्नः कृतस्त्वया यथाब्रह्मण्यनिर्देशयेनिर्गुणे
 पिश्रुतिश्चरेत् ४९ योऽस्योत्प्रेक्षकआदिमध्यनिधनेयोव्यक्तजीवेश्वरोयःसृष्टेदमनुप्रविश्यक्रपिणान्चक्रपुरः
 शास्तिताः

चकइत्यर्थः अनेननिमित्तत्वमुक्तम् एवमालोच्य अस्यादिमध्यनिधने आदिर्जन्ममध्यः पालनंनिधनमंतः एतेषुकर्म
 स्रयोवर्तते अनेनोपादानत्वमुक्तम् ननुप्रकृतिपुरुषयोरुपादाननिमित्तत्वेप्रसिद्धेसत्यम् तयोरपिततएवोद्भूतत्वान्मूलकारणंस एवेत्याह
 योऽव्यक्तजीवेश्वरइति प्रवेशनियमनेदर्शयति यइति पूर्वोक्तप्रकारेणोदसृष्ट्वायदर्थमेतत्सृष्टंतेनक्रपिणोसृष्टेकार्ये अहमितिदर्शनात्
 क्रपिर्जीवः तेनसहानुप्रविष्टः पुरः शरीराणितस्यभोगायतनानिचक्रेताः पुरःशास्ति तस्यभोगंददत्परिपाल्यते उपासकस्यच वैवल्यरूपो

भवतीत्याहयंसंपद्येति यंसंपद्यप्राप्यानुशयी अन्वनुदंडवत् प्रणामैश्वरणमूलेशेने इति तथा सजीवः अजां कार्यकारणरूपामविद्यां त्यजति न
नुब्रह्मसंपन्नस्यापि जीवस्य तत्संबंधो दृश्यते अत आह सप्तः कुलायं यथेति अयं भावः यथा सप्तं शरीरवंत मन्ये पश्यंति स तु नात्मानं त-
था पश्यति एवं जीवन्मुक्तमप्यन्ये देहवंतं पश्यंति स तु न किंचित् पश्यतीति तं हरि मजस्र मनवरतं ध्यायेत् किमित्यत आह अभयं न भयं यस्मा
द्रूपनिवर्तकमित्यर्थः कुत एतत् कैवल्यनिरस्तयोनिम् कैवल्येन अप्रच्युतस्वरूपावस्थानेन निरस्तातिरस्तृतायोनिः मूलकारणम् माया
येन तम् सर्वश्रुतिशिरोरत्ननीराजितपदांबुजम् भोगयोगप्रदं वंदे माधवं कर्मिणम् योः ५० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे

यंसंपद्यजहात्यजामनुशयी सप्तः कुलायं यथा तं कैवल्यनिरस्तयोनिम् अभयं ध्यायेदजस्रं हरिम् ५० इति
श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे नारदनारायणसंवादे वेदस्तुतिनामसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ राजो
वाच देवास्सरे मनुष्येषु ये भजन्त्यशिवं शिवम् प्रायस्ते धनिनां भोजानतुल्यदृश्याः पतिं हरिम् १ एतद्देदितु
मिच्छामः संदेहोत्र महान्दिनः विरुद्धशीलयोः प्रभ्योर्विरुद्धाभजतां गतिः २ श्रीशुक उवाच शिवः
शक्तियुतः शश्वच्चिलिंगो गुणसंवृतः वैकारिकस्तेजसश्च तामसश्चेत्यहं त्रिधा ३ ततो विकारा अभवन् षोडशा
मीषु किंचन उपाधावन् विभूतीनां सर्वां सामश्नुते गतिम् ४

टीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ अष्टाशीतितमे विष्णुभक्तः कैवल्यमश्नुते ततोऽर्वाग्देवभक्तस्तु विभूतिमिति वर्ण्यते १ हरिर्भज
तां भक्तिदइत्युक्तम् अभयं ध्यायेदजस्रं हरि मिति तत्र शंक्ते देवास्सरेति अशिवमवधीरित भोगम् भोजः भोगिनः लक्ष्म्याः पतिं सर्वभो
गयुक्तम् १ २ अन्योन्योपमर्देन तमसस्त्रैविल्याच्चिलिंगः त्रिलिंगत्वमेवाह वैकारिक इति अहमहंकार इति ३ विकारामन इंद्रियभूतरूपाः
षोडश इति इंद्रियदेवानां भेदविवक्षया किंचन यत्किंचिद्विकारोपाधिकं भजन् उपाद्या नुरुपाणां विभूतीनां स्वरूपं प्राप्नोतीति ४ ५५

उपद्रष्टासाक्षीसन् यतः सर्वदृक् सर्वपश्यति अतः प्रकृतेः पर इति अत्रेदं तत्त्वम् वस्तुनो गुणसंबन्धरूपद्वयमिह दृश्यत तद्द्वयमायागत्याग्याभ्यां विभवं
वत्प्रतिबिंबवत् गुणाः सत्वादयः शांतघोरमूढाः स्वभावतः विष्णुब्रह्मशिवानां च गुणयंतृस्वरूपिणाम् नास्ति भेदो भवेद्भेदो गुणधर्मैरिहांशतः
सत्त्वस्य शांत्या नो जातु विष्णोर्विक्षेपमूढने रजस्तमो गुणाभ्यां तु भवेतां ब्रह्मरुद्रयोः गुणोपमर्दतो भूयस्तदंशानां च भिन्नता अतः समग्रसत्त्वस्य
विष्णोर्मोक्षकरीमतिः अंशतो भूतिहेतुश्च तथानंदमयी स्वतः अंशतस्तारतम्येन ब्रह्मरुद्रादिसेविनाम् विभूतयो भवन्त्येव शनैर्मोक्षोऽप्यनंश
तः इदमेवाभिप्रेत्य तत्र तत्रोच्यते श्रेयांसितत्ररवलुसत्त्वतनोर्नृणां स्युरिति तथा सत्त्वं यस्य प्रियामूर्तिरिति तथा सत्त्वं तत्तीर्थसाधनमिति
तथा त्रयाणामेकभावानां योनपश्यति वैभिदामिति तथानते मय्यच्युते जे च भिदामण्वपि चक्षते इत्यादि एवं च सति न किंचिदसमंजसं

हरिर्हि निर्गुणः साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः स सर्वदृगुपद्रष्टा तं भजन् निर्गुणो भवेत् ५ निवृत्तेष्वश्वमेधेषु राजायुष्म
त्पितामहः शृण्वन् भगवतो धर्मान् पृच्छति दमच्युतम् ६ स आह भगवांस्तस्मै प्रीतः शुश्रूषवे प्रभूः नृणां निः
श्रेयसाथी ययोऽवतीर्णो यदोः कुले ७ श्रीभगवानुवाच यस्याहमनुगृह्णामि हरिष्ये तद्धनं शनैः ततो
धनं त्यजं त्यस्य स्वजनादुःखदुःखितम् ८ स यदा वितथोद्योगो निर्विण्णः स्याद्दने हया मत्परेः कृतमैत्रस्य करिष्ये म
दनुग्रहम् ९ तद्ब्रह्म परमं सूक्ष्मं चिन्मात्रं सदनंतकम् अतो मां स्फुराराध्यं हित्वाऽन्यान् भजते जनः १० ततस्त आ
शक्तो वैभ्यो लब्धराज्यश्रियोद्धताः मत्ताः प्रमत्ता वरदा विस्मरन्त्य व जानते ११ श्रीशुक उवाच शापप्रसा
दयोरीशा ब्रह्मविष्णुशिवादयः सद्यः शापप्रसादोऽंगशिवो ब्रह्मान्वाच्युतः १२

तत्तद्भक्तानां तु कलहोद्बोहमात्रमिति ५ ६

७ यस्याहमनुगृह्णामीति अयमर्थः यो विषयान्परिजिहीर्षुरपि कथंचित् विद्यमानेषु विषयेषु सज्जते किंश्चित् तस्य विषयापहार एवानुग्र
ह इति यथा श्रुतत्वेन धुवादीनामैश्वर्ये विरोधान् अथवा प्रथमं विभूतीः कामानुरूपा दत्त्वा शनैर्विषयभोगावसाने तस्य निर्वेदमुत्पाद्य हरिष्या
मिपरमानुग्रहं कर्तुमिति तदुक्तं भगवता नमस्यावेशितधियां कामः कामाय कल्पत इति दुःखदुःखितमिति दुःखादनुपुनर्दुःखितमि
व प्रतीयमानमित्यर्थः ८ स पुनर्बद्धनामाग्रहेण धने हया प्रवृत्तोऽपि मदनुग्रहेण यदा निष्कलोद्य मो निर्विण्णः स्यात् तदा मदनुग्रहमिति
ममासाधारणमनुग्रहमिति तमेवाह तद्ब्रह्मेति ९ अतः पश्चादपि मोक्षमरोचयन् अत्यासक्तोजन इत्यर्थः १० ११ एतदेवेति हासेन स्फुरयि
तुमाह शापप्रसादयोरिति ब्रह्माचेत्यन्वयः १२ ५

१३ शकुनेः पुत्रः १४ १५ स संकटमाप कैलासोत्पादनं पुरपालनं च १६ स्वगात्रत उपाधावत् कथम् आत्मक्रव्येण स्वमांसेन जहान इति १७
अवृश्चत् छेतुमुद्यतः १८ मूर्तिमानगिरिवंददीप्यमानवयमधुना तनाः यथा किंचिद्दुःखेन मर्तुकामं वारयामस्तद्वदिति सच उपस्कृता कृ-
तिः परिपूर्णदेहो भवत् न्यवारयत् १९ एवमाह च तोयेनापि भजतां प्रीतः स्यांस त्वया तु देहो वृथा पीड्यत इति २० २१ दातुमनर्हमपि दत्त

अत्र चोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् वृकासुराय गिरिशो वरं दत्वा पसंकटम् १३ वृको नामासुरः पुत्रः शकुनेः
पथिनारदम् दृष्ट्वा शक्तोपपन्नच्छदेवेषु त्रिषु दुर्मतिः १४ स उवाह देवं गिरिशमुपाधावाशसि स्थसि योऽत्याभ्यां
गुणदोषाभ्यामाशक्तुष्यति कुप्यति १५ दशास्यवाणयोस्तुष्टः स्तवतोर्वेदिनोरिव ऐश्वर्यमनुलंदत्वा तत आप-
स संकटम् १६ इत्यादिष्टुस्तमसुर उपाधावत् स्वगात्रतः केदार आत्मक्रव्येण जहानोऽग्निसुरवंहरम् १७ देवोपल-
ब्धिमप्राप्य निर्वेदात्सप्तमेऽहनि शिरोऽवृश्चत् स्वधितिना तर्त्तार्थं क्लिन्नमूर्धजम् १८ तदा महाकारुणिकः स धूर्ज-
टिर्यथा वयं चाग्निरिवोत्थितो नत्वात् निगृह्य दोभ्यां भुजयोर्न्यवारयत् तत्स्पर्शनाद्भूय उपस्कृता कृतिः १९ तमाह चांगा-
लमलंघणीष्वमेयथाऽभिकामं वितरामिते वरम् प्रीयेय तोयेन नृणां प्रपद्यतामहो त्वया त्माभूशमर्द्यते वृथा २० दे-
वं स वद्रे पापीयान्वरं भूतमया वहम् यस्य यस्य करं शीणिं धास्ये स म्रियतामिति २१ तच्छ्रुत्वा भगवान् रुद्रो दुर्म-
ना इव भारत ओमिति प्रहसंस्तस्मै ददद्देहं रमृतं यथा २२ इत्युक्तः सोऽसुरो नृनंगोरीहरणं लालसः स तद्दूरपरीक्षा-
र्थं शंभोर्मुग्धं किलासुरः २३ स्वहस्तं धातुमारेभे सोऽबिभ्यत् स्वकृताच्छिवः तेनोपसृष्टः संचस्तः पराधावनसर्वे-
पथुः यावदंतं दिवो भूमेः काष्ठानां मुदगादुदक् २४ अजानंतः प्रतिविधितूष्णीमासन् सुरेश्वराः ततो वैकुण्ठम्
गमद्भास्वरं तमसः परम् २५ यत्र नारायणः साक्षान् त्यासिनां परमा गतिः शान्तानां न्यस्तदंडानां यतो नावर्तते गतः
२६ तं तथा व्यसनं दृष्ट्वा भगवान् हजिनार्दनः दूरात्प्रत्युदित्वा बटुको योगमायया २७ मेखलाजिनदंडाक्षैस्ते-
जसाऽग्निरिव ज्वलन् अभिवादयामास च तं कुशपाणिर्विनीतवत् २८ वान् सर्पाय क्षीरमिव २२ २३ उपसृष्टः अनुग-

तः सच उदगात् अधावत् उदक् उत्तरतः २४ वैकुण्ठं श्वेतद्वीपम् २५ २६ तं वृकासुरम् तथा व्यसनं तादृग्व्यसनं यस्य तम् हजिनार्दनः
दुःखहंता दूरत एव दृष्ट्वा मेखलादिभिरुपलक्षितः प्रत्युदित्वा संसुरवमागतः २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

व्यक्तानां श्वेतम् किं कर्म यम् आत्मा दहः स कपुरुषाय त्वहं तु अतो माता उवाच २९ पेशाच्यं पिशाचानामिव वृत्तिम् ३२ ३३ यद्यथा वक्ता वदिष्यति
ति अथ वा जनः पुंभिः सहायैः स्वकार्याणि साधयति अतो नः कथ्यतामिति ३० ३१ पेशाच्यं पिशाचानामिव वृत्तिम् ३२ ३३ यद्यथा वक्ता वदिष्यति
३४ चित्रैः भ्रामकैः रूपेशलैः अतिरम्यैः भिन्नधीः भ्रंशितमतिः ३५ ३६ ३७ ३८ किमु वक्तव्यं विश्वेशे त्वयि कृता गस्कः कृता पराध इति ३९

श्रीभगवानुवाच शाकुने यमवान्व्यक्तं श्रान्तः किं दूरमागतः क्षणं विश्रम्यतां पुंस आत्मायं सर्वकामधुक
२९ यदि नः श्रवणाया लं युष्मद्वा वसितं विभो भण्यतां प्रायशः पुंभिर्धृतैः स्वार्थान्समीहते ३० श्रीशुक उवाच
एवं भगवता पृष्टो वचसाऽमृतवर्षिणा गतक्लमोऽब्रवीत्तस्मै यथा पूर्वमनुष्ठितम् ३१ श्रीभगवानुवाच एवं
चेत्तर्हितद्वाक्यं न वयं श्रद्धां महि यो दक्षशापात्पेशाच्यं प्राप्तः प्रेतपिशाचराट् ३२ यदि वस्तु विश्रम्य भो दानवेन्द्र
जगद्गुरौ तर्ह्यंगाशुस्वशिरसि हस्तं न्यस्य प्रतीयताम् ३३ यद्यसत्यं वचः शंभोः कथंचिद्दानवर्षभ तदेनं जह्यस
द्वाचैनयदक्ताऽनृतं पुनः ३४ इत्थं भगवतश्चित्रैर्वचोभिः सरूपेशलैः भिन्नधीर्विस्मृतः शीर्ष्णिरचहस्तं कुमति
व्यधात् ३५ अथापि तद्भिन्नशिरावज्जाहृतद्वक्षणात् जयशब्दो नमः शब्दः साधुशब्दो भवद्विवि ३६ मुमुचुः
पुष्पवर्षाणि हते पापे हृकासुरे देवर्षिपितृगंधर्वा मोचितः संकटाच्छिवः ३७ मुक्तं गिरिशमभ्याह भगवान् पुरुषो
त्तमः अहो देवमहादेव पापोऽयं स्वेन पाप्मना ३८ हतः को नु महत्स्वी शजंतु वैर्हृतकिल्बिषः क्षेमी स्यात्किमु वि
श्वेशे कृता गस्को जगद्गुरौ ३९ य एवमव्याकृतशक्त्युदन्वतः परस्य साक्षात्परमात्मनो हरेः गिरित्रिमोक्षं कथयेच्छ
णोति वा विमुच्यते संसृतिभिस्तथाऽरिभिः ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे रुद्रमोक्षणं नामाः
ष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ श्रीशुक उवाच सरस्वत्यास्तदेराजन्मृषयः सत्रमासत वितर्कैः समभूतेषां
त्रिष्वधीशेषु को महान् १

अव्याकृतशक्त्युदन्वतः वाङ्मनसा गोचरशक्तिसमुद्रस्य गिरित्रिमोक्षं शिवमोचनरूपं चरितं संसृतिभिः
नाना योनिसंचारैः ४० भक्तसंकटमालोक्य कृपापूर्णहृदंबुजः गिरित्रिचित्रवाक्यान्मुमोक्ष यामास केशवः ४० इति दशमोऽध्यायः
ष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ नवाशीतितमे देवः को महानिति संशये परीक्ष्य विष्णोरुत्कर्षं मुनिभ्यो वर्णयद्गुः १ इति हासांतरमाह सर
स्वत्या इति १ ५९

२३ स्वयोन्यास्वस्यैवरूपांतरेणाभिव्यक्तिस्थानेन स्वकार्येणेत्यर्थः तेन यथा कश्चिद्द्विंशमयति तथा स्वकार्येण पुत्रेण निमित्तेन कोधंशम
यामास इत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० तीर्थकारिणा तीर्थत्वनिमित्तेन ११ १२ तस्य मंदयागंभीरयागिरानिर्वृतः तूष्णीं विभूवेति शेषः १३ १४
विस्मिता अपराधातिरेकेऽपि निर्विकारित्वेन भूयांसं श्रद्धुः महत्तमं निश्चितवतः यतः यस्मिन् १५ वैराग्यं च चतुर्विधमिति पाठे तच्चातुर्विधं

तस्य जिज्ञासायाते वैभृगुं ब्रह्मसूतं नृप तस्मात्स्यै प्रेषयामासः सोऽभ्यगाद्ब्रह्मणः स भाम् २ न तस्मै प्रवृणोस्तो
त्रं चक्रे सत्वपरीक्षया तस्मै च क्रोधमगवान्मज्ज्वलन्स्वेन तेजसा ३ स आत्मन्युत्थितमन्यु मात्मजायात्मना प्रभः
अशीशमद्यथा वद्विंशयोन्यावारिणात्मनः ४ ततः कैलासमगमत्सतं देवो महेश्वरः परिरब्धुं समारेभ उत्थाय भ्रात
रमुदा ५ नैच्छत्वमस्युत्थग इति देवश्चुकोप ह शूलमुद्यम्य तं हंतुमारंभेति गमलोचनः ६ पतित्वा पादयोर्देवी सांत्व
यामास तंगिरा अथो जगाम वैकुण्ठं यत्र देवो जनार्दनः ७ शयानं श्रिय उत्संगे पदावक्षस्य ताडयत् तत उत्थाय भगवान्
सहलक्ष्यासतांगतिः ८ स्वतल्पादवरूढाथ ननाम शिरसा मुनिम् आहूते स्वागतं ब्रह्मन्निषीदात्रासनेक्षणम् अ
जानता भागता न्वः क्षंतुमर्हथ नः प्रभो ९ अतीव कोमलो तात चरणौ ते महा मुने इत्थं का विप्रचरणौ मर्दयन्स्वेन पा
णिनाऽपुनी हि सहलोकं मां लोकपालांश्च मद्गतान् पादोदकेन भवतस्तीर्थानां तीर्थकारिणा ११ अद्याहं भगवद्ब्रह्म
आसमेकांतभाजनं वत्स्यतुरसि मे भूतिर्भवत्पादहतां हसः १२ श्रीशुक उवाच एवं ब्रुवाणे वैकुण्ठे भृगुस्त
नमंदयागिरा निर्वृतस्तपितस्तूष्णीं भक्त्युत्कंठोऽश्रुलोचनः १३ पुनश्च सत्रमाव्रज्य मुनीनां ब्रह्मवादिनाम् स्वानुभू
तमशेषेणाराजन् भृगुरवर्णयत् १४ तन्निशम्याय मुनयो विस्मिता मुक्तसंशयाः १५ भूयांसं श्रद्धुर्विष्णुं यतः शान्तिर्य
तोऽभयम् १५ धर्मः साक्षाद्यतो ज्ञानं वैराग्यं च तदन्वितम् ऐश्वर्यं चाष्टधा यस्माद्यशश्चात्ममत्तापहम् १६

मेवं दृष्टव्यम् विषयास्त्यक्तुमशक्नुवतोऽपि संमानेच्छत्यागः आद्यं वैराग्यम् ततो विषयाणां मध्ये लवणादिव्यतिरेकेणापि वृत्तिर्हितीयम् त
थावृत्तावपि मनसिरागशैथिल्येन बाह्येन्द्रियैरेव विषयसेवनं तृतीयम् तत्राप्यौदासिन्यं चतुर्थं यथाहुः वैराग्यमाद्यं यतमानसं ज्ञं चिद्विरा
गो व्यतिरेकसंज्ञः एकेंद्रियारव्यं हृदिरागसौक्ष्म्यं तस्याप्यभावस्तु वशीकृतारव्यमिति १६

१७ १८ तस्य भगवत एव विधाया विधाकृतयः तत्र तांस्तत्त्वमवतायसाधनमुक्तुं विहाय १९ इत्यादिष्वित्यादिकांतां गाथां वाक्यं म
विप्राहरिसेवयामुक्तिं प्राप्नुयति २० व्यासनंदनस्य मुखपंकजान् उद्गतं गंधयुक्तपीयूषतुल्यं हरेः प्रशस्तं यशोयः संसारी सेवते समुक्तो भवती
ति २१ सचोक्तलक्षणो भगवान् कृष्ण एवेति दर्शयितुं मार्गानां तन्माह एकदेति २२ २३ २४ २५ ब्रह्मादिष्वित्यादिकांतां गाथां वाक्यं म

मुनीनां न्यस्तदंडानां शांतानां समचेतसाम् अकिंचनानां साधूनां यमाहुः परमांगतिम् १७ सत्वं यस्य प्रियामूर्ति
ब्रह्मिणा स्त्विष्टदेवताः भजंत्यनाशिषः शांतायं वानि पुणबुद्धयः १८ त्रिविधा कृतयस्तस्य राक्षसाः असुराः सुराः
गुणिन्यामायया सृष्टाः सत्वं तत्तीर्थसाधनम् १९ श्रीशुक उवाच एवं सारस्वता विप्रानृणां संशयनुत्तये
पुरुषस्य पदां भोजसेवया तद्गतिं गताः २० सूत उवाच इत्येतन्मुनितनयास्य पद्मगंधपीयूषं भवभयमित्पर
स्य पुंसः सः श्लोक्यं श्रवणपुटैः पितृभ्यः पीक्षणां पांथोः ध्वजमणपरिश्रमं जहाति २१ श्रीशुक उवाच ए
कदा द्वारवत्यां तु विप्रपत्न्याः कुमारकः जातमात्रो भुवं स्पृष्ट्वा ममारकिल भारत २२ विप्रो गृहीत्वा मृतकं राजह्वयं
पथाय सः इदं प्रोवाच विलपन्नातुरो दीनमानसः २३ ब्रह्मादिषुः शठधियो लुब्धस्य विषयात्मनः क्षत्रबंधोः कर्मदो
षात्पंचत्वं मे गतोऽर्भकः २४ हिंसा विहारं नृपतिं दुःशीलमजितेन्द्रियम् प्रजाभजंत्यः सीदति दरिद्रानित्यदुःखिताः
२५ एवं द्वितीयं विप्रं विस्तृतीयं त्वेव मेव च विसृज्य स नृपद्वारितां गाथां समगायत २६ तामर्जुन उपश्रुत्य कर्हिचि
त्केशवांतिके परे तेन वमे बाले ब्राह्मणं समभाषत २७ किंस्विद्ब्रह्मं स्वन्निवासे इह नास्ति धनुर्धरः राजन्यबंधुर
ते वै ब्राह्मणाः सत्रमासते २८ धनदारात्मजा एकाय च शोचंति ब्राह्मणाः ते वै राजन्यबंधुरेण नरा जीवन्त्यसंभराः २९
अहं प्रजावां भगवन् रक्षिष्ये दीनयोरिह अनिस्तीर्णं प्रतिज्ञोऽग्निं प्रवेक्ष्ये हतकल्मषः ३०

यिनकश्चिद्दोषः अतो राजदोषेणैव

मत्पुत्राभियंत इति वारं वारं चुक्रोशेत्यर्थः २६ २७ ब्रह्मन् किंस्विदिति किमर्थं वृथारोदिषि यतस्त्वन्निवासे धनुर्धरमात्रोऽपि राजन्यबंधुरपि
नास्ति ब्रह्मण्यस्य तु कावार्ता एते तु सत्रे याग इव ब्राह्मणामिलिता भवितुमर्हतीत्यर्थः २८ तदेवाह धनदारात्मजा एकाय च इति धनादिभि
र्वियुक्ताः संतः यत्र येषु जीवत्स राजन्येषु शोचंति ते जीवन्तिकेवलं जीविकां संपादयंति २९ हतकल्मष इति अग्निप्रवेशेन ब्राह्मणविलापश्च
णपातकात् पूतो भवेयमित्यर्थः अहतकल्मष इति वा ३०

३१ नश्रदृष्टमहेनसंप्रतीमः ३२ ३३ ३४ एवं प्रौढिवादैर्विश्रंभितः विश्वासंप्रापितः निशामयन् शृण्वन् ३५ ३६ ब्राह्मणोपेक्षिकत्वेन कृष्णा
वज्रयामहेश्वरं नमस्कृत्य ३७ न्यरुणत् आहतवान् तदेवाह तिर्यगूर्ध्वमिति ३८ अदर्शनमापेदे देहोऽपि नावशिष्ट इत्यर्थः ३९ ४० यस्य प्र-

ब्राह्मण उवाच संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नो धन्विनां वरः अनिरुद्धो प्रतिरथो नन्नातुं शक्नुवंति यत् ३१ तत्कथं नु
भवान्कर्मदुष्करं जगदीश्वरैः चिकीर्षसित्वं बालिश्यात्तन्न श्रद्दमहेवयम् ३२ अर्जुन उवाच नाहं संकर्ष
णो ब्रह्मन्न कृष्णः काष्ठीरेव च अहं वा अर्जुनो नाम गांडीवंयस्य वेधनुः ३३ माऽवमंस्थाममब्रह्मन्वीर्यं च्यवकतो
षणम् मृत्युं विजित्य प्रधने आनेष्येते प्रजां प्रभो ३४ एवं विश्रंभितो विप्रः फाल्गुनेन परंतप जगाम स्वगृहं प्रीतः पार्थवी
र्यं निशामयन् ३५ प्रसूतिकाल आसन्नेभार्यायां हि जसत्तमः पाहि पाहि प्रजां मृत्योरित्याह अर्जुनमातुरः ३६ स उपस्पृ
श्य शङ्खं भोनमस्कृत्य महेश्वरम् दिव्यान्यस्त्राणि संस्मृत्य स जगाम गांडीवमाददे ३७ न्यरुणत्सूतिकाऽगारं शरैर्नानाऽस्त्र
योजितैः तिर्यगूर्ध्वमधः पार्थश्चकार शरपंजरम् ३८ ततः कुमारः संजातो विप्रपत्न्या रुदन्मुहुः सद्यो दर्शनमापेदे
स शरीरो विहाय सा ३९ तदा हविप्रो विजयं विनिन्दन् कृष्णसन्निधौ मौढ्यं पश्यतमेयोऽहं श्रद्दधे क्लीबकल्यनम् ४०
न प्रद्युम्नो नानिरुद्धो न रामो न च केशवः यस्य शोकः परित्रातुं कोऽन्यस्तदवितेश्वरः ४१ धिगर्जुनं मृषावादां धिगात्म
श्ला धिनो धनुः देवोपसृष्टयो मौढ्यादानि नीषति दुर्मतिः ४२ एवं शपति विप्रर्षो विद्यामास्थाय फाल्गुनः ययौ स
यमनीमाश्रुयन्नास्ते भगवानन्यमः ४३ विप्रापत्य मचक्षाणस्तत एंद्दीमगात्पुरीम् आग्नेयी नैर्ऋतीं सोम्यां वायव्यां
वारुणीं मथ रसातलं नाकपृष्ठं धिष्यान्त्यन्या न्युदायुधः ४४ ततो लब्ध द्विजसूतो ह्यनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः अग्निं वि
विक्षः कृष्णो न प्रत्युक्तः प्रतिषेधता ४५ दर्शयेद्द्विजसूतं स्तेमावज्ञात्मानमात्मना येनैह कीर्तिं विमलामनुष्याः स्था
पयिष्यन्ति ४६ इति सभाष्य भगवानर्जुनेन सहेश्वरः दिव्यं स्वरथमास्थाय प्रतीचीं दिशमाविशत् ४७ सप्तद्वीपा
न्सप्तसिंधून्सप्तसप्तगिरीनथ लोकालोकं तथाऽतीत्य विवेश समहत्तमः ४८ तत्राश्वाः शैब्यसूग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः
तमसि भ्रष्टगतयो बभूवुर्भरतर्षभ ४९ जातन्तत्र ४१ ४२ ४३ ४४ प्रत्युक्तः वारितः उपपत्तिभिः प्रतिषेधं कुर्वता ४५ माऽवज्ञमाऽव

जानीहिये निंदन्ति त एव मनुष्याः कीर्तिं स्थापयिष्यन्ति निश्चलां करिष्यन्ति एतेनेति पाठांतरं तु छंदोभंगभयादागंतुकमिति ४६ ४७ सप्तसप्तसं
ख्यागिरयो येषु द्वीपेषु तान् ४८ ४९

५० कृतमिति प्रकृतिपरिणामरूपं नालोकाभावमात्रम् ५१ चक्रानुपथेन चक्रमनुगतनद्वारेण तत्तमः परतस्मान्तमसः परदूरवर्तमानम् प
रंश्चेष्टुं भागवतं ज्योतिः समश्नुवानं व्याप्नुवत् प्रसमीक्ष्य प्रताडिताक्षो नेत्रेन्यमीलयदिति ५२ एजंतः उच्चलंतः बृहंतः ऊर्मयो भूषणं यस्य तत्
तत्र सलिले भवनं महाकालपुरम् द्युमत्तमं द्युतिमत्तमं श्रेष्ठम् ५३ सहस्रं मूर्ध्नि भवाः फणास्तासु मणयः तेषां द्युतिभिः द्विसहस्रनेत्रैरुज्जितं
स्फटिकगिरिसंकाशं शितिकंठजिह्वम् कंठाश्च जिह्वाश्च कंठजिह्वाः शितयः नीलाः कंठजिह्वा यस्य तम् ५४ तद्भोगस्वरवासनंतस्य

तान्दृष्ट्वा भगवान्कृष्णो महायोगेश्वरेश्वरः सहस्रादित्यसंकाशं स्वचक्रं प्राहिणोत्पुनः ५० तमः सुधोरंगहनं कृतं म
हद्विदारयद्भूरितरेण रोचिषा मनोजवं निर्विविशेः सुदर्शनं गुणच्युतो रामगरो यथा च मूः ५१ द्वारेण चक्रानुपथे-
न तत्तमः परं परं ज्योतिरनंतपारम् समश्नुवानं प्रसमीक्ष्य फाल्गुनः प्रताडिताक्षो पिदधोक्षिणी उभे ५२ ततः प्र
विष्टः सलिलं नभस्वतावलीयसे जह ह हू मि भूषणम् तत्राद्भुतं वै भवनं द्युमत्तमं भ्राजन्मणिस्तभसहस्रशा-
भितम् ५३ तस्मिन् महाभीममनंतमद्भुतं सहस्रमूर्धन्यफणाभिनिद्युभिः विभ्राजमानं द्विगुणोल्बणक्षणां सि
ताचलाभं शितिकंठजिह्वम् ५४ ददर्श तद्भोगस्वरवासनं विभ्रं महाभुभवं पुरुषोत्तमोत्तमम् सांद्रांबुदाभं रु
पिशंगवासं प्रसन्नवक्त्रं रुचिरायतेक्षणम् ५५ महामणिव्रातकिरीटकुंडलप्रभापरीक्षितसहस्रकुंतलम्
प्रलंबचावपृष्ठभुजं सकोरुक्तभं श्रीवत्सलक्ष्म्यावनमालयावृतम् ५६ स्ननंदनंदप्रमुरवेः स्वपार्षदे चक्रादिभिर्मू
र्तिधरेर्निजायुधैः पुष्ट्याश्रिया कीर्त्यजया अखिलधिभिर्निषेव्यमाणं परमेष्विनापतिम् ५७ वचद आत्मानम
नंतमच्युतो जिष्णुश्च तद्दर्शनजातसाध्वसः तावाह भूमा परमेष्विनां प्रफुल्लं जलीसस्मितमूर्जया गिरा ५८
द्विजात्मजामेयुवयोर्दिदक्षणा मयोपनीता भुवि धर्मगुप्तये कलावतीणां ववने भरासरा नृहत्वे ह भूयस्त्वरये
तमंतिमे ५९ पूर्णकामावपियुवानरनारायणावृषी धर्ममाचरतां स्थित्यैः ऋषभो लोकसंग्रहम् ६०

अनंतस्य भोगोदेहः स्वरवरमासनं यस्य तम् ५५ महान्तो मणिव्रातायेषु तेषां किरीटकुंडलानां प्रभातयापरिक्षिताः सर्वतः स्फुरंतः सह
स्रमपरिमिताः कुंतला यस्य तम् ५६ कीर्त्यजया कीर्तिसहितया अजया अखिलधिभिरणिमादिविभ्रतिभिः मूर्तिधराभिः ५७ उर्जया ऊ
र्जितया गिरा ५८ हेमेकलावतीणां वितिसंबोधनम् शीघ्रं मे अंतिसंकाशमितमागच्छतम् ५९ आचरतामाचरतमद्भुतं भारतयुद्धात्पूर्वं
मेव कृतमपि श्रेष्ठकथनप्रस्तावेनाबोक्तम् ६० ५

६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ इति दशमे टीकायामेकोनवतितमोऽध्यायः ८९ चरमे तु पुनः प्रोक्ता कृष्णलीला समासतः यदुवं
शप्रसूतानामानंत्यं च सकारणम् १ श्रीकृष्णविभूतिसमासेन दर्शयति स्मरवं स्वपूर्यामिति सर्वसंपदादिविशिष्टायाम् १ २ ३ ४ श्रियः

इत्यादिष्टौ भगवता तौ कृष्णौ परमैष्ठिना ओमित्या नम्यभूमानमादाय द्विजदारकान् ६१ न्यवर्ततां स्वकंधाम
संप्रहृष्टौ यथागतम् विप्राय ददतुः पुत्रान्यथा रूपां यथा वयः ६२ निशम्य वैष्णवं धाम पार्थः परमविस्मितः यत्किं
चित्पौरुषं पुंसां मेने कृष्णानुकंपितम् ६३ इतीदृशान्यनेकानि वीर्याणीह प्रदर्शयन् बुभुजे विषयान् ग्राम्यानीजे
चात्युर्जितैर्मरवेः ६४ प्रववर्षारिव लान्कामान् प्रजासु ब्राह्मणादिषु यथाकालं यथैवेन्द्रो भगवान् श्रेष्ठ्यमास्थितः
६५ हत्वानृपान धर्मिष्ठान् धातयित्वा र्जुनादिभिः अंजसावर्तयामास धर्मधर्मसुतादिभिः ६६ इति श्रीभाग
वते महापुराणे दशमस्कन्धे द्विजकुमारानयनं नाम नवाशीतितमोऽध्यायः ८९ श्रीशुक उवाच स्मरवं स्व
पूर्यानि वसन्द्धारकायां श्रियः पतिः सर्वसंपत्समृद्धायां जुष्टायां दृष्टिपुंगवैः १ स्त्रीभिश्चोत्तमवेषाभिर्नवयो
वनकांतिभिः कंदुकादिभिर्हर्म्येषु क्रीडन्तीभिस्तडिद्भिः २ नित्यं संकुलमार्गायां मदच्युद्भिर्मतंगजैः स्वलंक
तैर्भटैरश्वैरथैश्च कनकोज्ज्वलैः ३ उद्यानोपवनाद्यायां पुष्पितदुमराजिषु निर्विशङ्गविहगैर्नादितायां समं
ततः ४ रेमेषोऽशसाहस्रपत्नीनामेकवल्लभाः तावद्विचित्ररूपोऽसौ तद्गहेषु महर्धिषु ५ प्रोत्फुल्लोत्पलकल्हा
रकुमुदांभोजरेणुभिः वासितामलतोयेषु कूजद्विजकुलेषु च ६ विजहार विगाद्यां भोक्त्रिदिनीषु महादयः कुच
कुंकुमलितांगः परिरब्धश्च योषिताम् ७ उपगीयमानो गंधर्वैर्मृदंगपणवानकान् वादयद्भिर्मुदावीणां सूत
मागधवंदिभिः ८ सिन्धुमानोऽच्युतस्ताभिर्हसन्तीभिः स्मरेत्तर्कैः प्रतिसिंचन् विचित्रक्रीडैर्दक्षीभिर्यक्ष
राडिव ९

पतिः षोडशसहस्रपत्नीनामेकवल्लभाः सन् तासांगेहेषुरेमे इत्यन्वयः ५ गेहविशेषणं प्रोत्फुल्लेत्यादि श्लोके
न तथा द्वादिनीषु च अंभो विगाद्या विजहार महानुदयो वैभवं यस्य सः योषितां कुचकुंकुमैर्लितांगः यतस्ताभिः परिरब्धः ७ सूतमा
गधवंदिभिश्चोपगीयमानः ८ ९ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

ताः क्लिन्नवस्त्राः अतएव विवृतोरुकुचप्रदेशाः उद्धतानि वस्त्राणि न हृत्कबरस्यः प्रसूनानियसांताः जातनरस्मरेण कञ्चुस्तपः तनिल
संति वदनानियासांताः १० तासांस्तनेभ्यो विषज्जितकुंकुमस्त्रग्यस्य क्रीडाया अभिषंगेण अभिनिवेशेन युतः कंपितः कुंतलवृंदबंधो य
स्यसः ११ १२ १३ मुकुंदैकधियः समाहिता इव क्षणमगिरः सत्यः पुनस्तमेवेशं चिंतयंत्यो जडं यथा भवति तथा यानि वाक्यानि ऊचुस्ता
नि मेमत्तो गदतः शृण्वित्यर्थः १४ ईश्वरः श्रीकृष्णः स्वपितित्वं तु निद्राभंगं कुर्वती विलपसि न शेषेन स्वपिषितदनुचितमित्यर्थः अथवा

ताः क्लिन्नवस्त्रा विवृतोरुकुचप्रदेशाः सिंचंत्य उद्धतहृत्कबरप्रसूनाः कांतं स्मरे च कजिहीरषयोपगुह्य जातः स्मरो
त्सवलसद्वदनाविरेजुः १० कृष्णस्तुतस्तनविषज्जितकुंकुमस्त्रक क्रीडाभिषंगयुतकुंतलवृंदबंधः सिंचन्मु
हुर्युवतिभिः प्रतिषिच्यमानो रेमेकरेणुभिरिवेभपतिः परीतः ११ नटानां नर्तकीनां च गीतवाद्योपजीविनाम्
क्रीडालंकारवासांसि कृष्णोदात्तस्य च स्त्रियः १२ कृष्णस्यैवं विहरतोगत्यालापेक्षितस्मितैः नर्मद्वैलिपरिषंगैः
स्त्रीणां किल हृताधियः १३ ऊचुर्मुकुंदैकधियोगिर उन्मत्तवज्जडम् चिंतयंत्योऽरविंदाक्षं तानि मे गदतः शृणु १४
महिष्य उचुः कुररिविलपसित्वं वीतनिद्रानशेषे स्वपिति जगति रात्र्यामीश्वरो गुप्तबोधः वयमिव सखि क
च्चिद्गाढनिर्विन्दचेतानलिननयनहासोदारलीलेक्षितेन १५ नेत्रे निमीलयसि नक्तमदृष्टबंधुस्त्वरोरवीषिकरु
पांबतचक्रवाकि दास्यं गता वयमिवाच्युतपादजुष्टां किं वास्त्रजं स्पृहयसे कबरंणवोदुम् १६ भोभोः सदानिष्टनसे
उदन्वन्नलब्धनिद्रोऽधिगतप्रजागरः किं वा मुकुंदापहृतात्मलांछनः प्राप्तां दशां त्वं च गतो दुरत्ययाम् १७ त्वं यस्म
णा वलवताऽसि गृहीत इंदोक्षीप्सुस्तमो न निजदीधितिभिः क्षिणोषि कच्चिन्मुकुंदगदितानि यथा वयं त्वं विस्मृत्य
भोस्थगितगीरुपलक्ष्यसेनः १८

नापराधस्तवापीत्याशयेनाहः नलिननयनस्य भगवतो हासेन सहितसुदारं यलीलेक्षितं तेन
कच्चिद्गाढनिर्विन्दचेतास्त्वमिति १५ नक्तं रात्रावदृष्टबंधुः सतीरोरवीषिकिं वानैतावत् अपितु वयमिव स्पृहयसे १६ अलब्धनिद्रः स
दानिष्टनसे क्रोशसि किं वा अस्माभिः प्राप्तां दशां त्वमपि गतोऽसि अहो कष्टं यथा वयं संभोगेन मुकुंदापहृतकुचकुंकुमादिलांछनाः त
था त्वमपि यतोऽपहृतकौस्तुभादिलांछनो लक्ष्यसे १७ मुकुंदगदितानि रहस्यानि विस्मृत्य तदेकचिंतया कच्चित् तमो न त्वं क्षिणोषि वय
मिव स्थगितगीः स्तब्धवाक् हे इंदो नस्तथैवोपलक्ष्यसे १८ ५

अप्रियाचरणं विना स्मरो दीरणेन व्यथाजननं मलयानिलतवानुचितमित्यर्थः १९ मेघेति आनपार्तिहरणादिसाम्यात् यादवेन्द्रस्य नूनं दधितः स
स्वासि अतो मवांस्तं ध्यायति ध्यानं लिङ्गान्याहुः अत्युत्कंठ इत्यादि अहो किमिति त्वया तेन सरव्यं कृतं यतो दुःखदस्तत्प्रसंग इति २० हे को कि
ल प्रियरावस्य प्रियंवदस्य श्रीकृष्णस्य पदानीव पदानि शब्दान्त्वं भाषसे मृतान् संजीवयतीति तथा तयाऽनया कोमलयागिरा वल्गितकंठ
रमणीयकंठमेकथय किंतव प्रियं करवाणीति २१ हे क्षितिधर त्वं न वदसि न चलसि अतो नूनं महांतमर्थं चिंतयसे वत तर्हि अपि किं यथास्त
नैर्विधर्तुं वयं कामयामहे तथा त्वं स्तनतुल्यैः शृंगैर्वेदुं कामयसे ओमिति चेत्तर्हि तवापि अस्मदवस्था प्रविष्यतीति भावः २२ भोः सिंधुपत्न्यः न
यः संप्रति ग्रीष्मे सिंधुर्मघद्वारा अमृतवृक्षायुष्मान् नानंदयति वत अहो कष्टम् अतः शठ्यंतो द्रुदायासां ताः अपगत कमलशोभाः कृशाश्च

किंत्वाचरितमस्माभिर्मलयानिलते प्रियम् गोविंदापांगनिभिर्ननेह दीरयसि नः स्मरम् १९ मेघश्रीमंस्त्वमसि द
धितो यादवेन्द्रस्य नूनं श्रीवत्सां कं वयमिव भवान् ध्यायति प्रेमबद्धः अत्युत्कंठः शबलहृदयोऽस्मादिधोबाष्पधाराः
स्मृत्वा स्मृत्वा विसृजसि मुहुर्दुःखदस्तत्प्रसंगः २० प्रियरावपदानि भाषसेऽमृतसंजीविकयाऽनयागिरा करवा
णिकि मद्यतो प्रियंवदमेव वल्गितकंठको किल २१ न चलसि न वदस्युदारबुद्धे क्षितिधर चिंतयसे महांतमर्थम्
अपि वत वत्सदेवनंदनां प्रियं वयमिव कामयसे स्तनैर्विधर्तुम् २२ शुष्यद्भुदाः कृशतरा वत सिंधुपत्न्यः संप्रत्यपा
स्त कमलश्रिय इष्टभर्तुः यद्दहयं यदुपतेः प्रणयावलोकमप्राप्य मुहृद्दयाः पुरुकशिंताः स्म २३ हंसस्वागतमा
स्यतां पिबपयो ब्रह्मंगशौरेः कथां दूतं त्वानुविदाम कश्चिदजितः स्वस्त्यास्त उक्तं पुरा किं वानश्चलसौहृदः स्मर-
तितं कस्माद्भजामो वयं क्षौद्रालापये कामदं श्रियमृते सैवैकनिष्ठास्त्रियाम् २४ वयं यथा प्रियतमस्य भर्तुः मधुपतेः स्मप्र

सिद्धम् २३ तदैव देवादागतं हंसं दूतं कल्पयित्वाहुः हंसेति नः अस्मान् प्रतिपुरारहसि उक्तं किं वा चलसौहृदः स्मरति स्मृत्यैव मां प्रस्था
पितवानिति चेदत आहुः हे क्षौद्रक्षद्रस्य दूतकस्मात्तं वयं भजामः कामार्थमाह्वयति युष्मदाज्ञेति चेदत आहुः अहो तर्हि तमात्रालापय आ-
कारय ओमिति गच्छंते मिव तं पुनराहुः यास्मान् वंचयित्वा एकाकिनी सेवते तां श्रियमृते तमेवात्रालापय सातदेकनिष्ठा कथं परिहर्तुं शक्य
त इति चेदत आहुः स्त्रियां जाता वैकवचनम् अस्माकस्त्रीषु मध्ये किं सैवैकनिष्ठानतु वयमित्यर्थः पाठांतरे तु क्षौद्रं मधुतद्वन्मधुरालापमानं
यस्य तम् अकाममरति प्रदं श्रियमृते वयं कस्माद्भजामः किंतु अनाहताऽपि सती पुनः पुनः सैव भजतु यतोऽस्मादृश्यो मानिन्यः स्त्रियः एक

२५ तासां कृष्णो एवं भूतो भावो नातिचित्रमित्याह श्रुतमात्रोपीति उरुभिर्गायैगीतः उरुधागातिर्वायः काश्चिदापगातिः कयाभिः कयाचिदाप-
गीतो वेत्यर्थः २६ २७ पदस्थानम् २८ २९ यारुक्मिणी प्रमुरवा अष्टाबुदाहताः प्राक् ३० एवमष्टोत्तरशताधिकषोडशसहस्रमहिषीणां पु-

इतीदृशेन भावेन कृष्णो योगेश्वरेश्वरे क्रियमाणेन माधव्यो लेभिरेपरसांगतिम् २५ श्रुतमात्रोऽपियः स्त्रीणां
प्रसङ्गाकर्षते मनः उरुगायोरुगीतो वा पश्यंतीनां कुतः पुनः २६ याः संपर्यचरन्त्येष्णापादसंवाहनादिभिः जगद्गु-
रुं भर्तुं बुल्यातासां किं वर्णयते तपः २७ एवं वेदोदितं धर्ममनुतिष्ठन् सतांगतिः गृहं धर्मार्थकामानां सुहृद्वादर्शय-
त्यदम् २८ आस्थितस्य परं धर्मं कृष्णस्य गृहमेधिनाम् आसन्धोडशसाहस्रं महिष्यश्च शताधिकम् २९ तासां
स्त्रीरत्नभूतानां मष्टौ याः प्रागुदाहताः रुक्मिणी प्रमुरवाराजस्तत्पुत्राश्चानुपूर्वशः ३० एकैकस्यां दशदश कृष्णा
जीजनदात्मजान् यावत्स्य आत्मनो भार्या अमोघरतिरीश्वरः ३१ तेषां मुह्यमवीर्याणामष्टादशमहारथाः आ-
सन्नुदारयशस्तृषां नामानि मे शृणु ३२ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च दीप्तिमान् भानुरेव च सांभो मधुर्बृहद्भानुश्चित्र-
भानुर्वह्कोऽरुणः ३३ पुष्करो वेदबाहुश्च श्रुतदेवः सुनन्दनः चित्रबाहुर्विरूपश्च कविर्न्यग्रोध एव च ३४ एतेषां
मपिराजेंद्रतनुजानां मधुद्विषः प्रद्युम्न आसीत्प्रथमः पितृवद्विरुक्मिणीसुतः ३५ सरुक्मिणो दुहितरमुपये-
मे महारथः तस्मात्सुतोऽनिरुद्धोऽभून्नागायुतबलान्वितः ३६ स चापिरुक्मिणः पौत्रीं दौहित्रौ जगृहततः
वज्रस्तस्याभवद्यस्तमोसलादवशोषितः ३७ प्रतिबाहुरभूत्तस्मात्सुबाहुस्तस्य चात्मजः सुबाहोः शान्तसे-
नोऽभूच्छ्रुतसेनस्ततस्ततः ३८ नद्येतस्मिन्कुले जाता अधना अबहुप्रजाः अत्यायुषोऽत्यवीर्याश्च अब्रह्म-
ण्याश्च जज्ञिरे ३९ यदुवंशप्रसूतानां पुंसां विरल्यातकर्मणाम् संख्या न शक्यते कर्तुमपि वर्षायुतैर्नृप ४०

त्राः लक्षमेकमशीत्येकैकषष्टिसहस्राणि च भवन्ति ३१ ३२ अनिरुद्धश्चेति अतः पुत्राणां मध्ये सप्तदशैव महारथाज्ञेयाः अथवा अ-
निरुद्धनामापि कश्चित्पुत्र एवेति ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४०

सहस्राणामपरिमितानां कुमारानामित्यन्वयः ४१ यदाप्रत्येकं बहुन् अध्यापयतामाचार्याणामियंसंख्यातदपिश्रुतमात्रम् नतुस
म्यकृज्जायते तदाकुमाराणामेवं संख्यानं कर्तुं न शक्यते कुतः पुनः सर्वयादवानामिति ४२ ते चोत्पन्ना इति प्रत्येकं बहुभीरूपैरिति ज्ञेय
म् ४३ एवमेव यदुकुलेऽपि देवा इति तथा चोक्तम् सहस्रशः समुद्रतादेवा यदुकुले पृथगिति ४४ ४५ ४६ तस्मात्कृष्णाकीर्तिः सर्वती
र्थोत्तमत्वं कृष्णास्य च सर्वदेवोत्तमत्वं न चित्रमित्याह तीर्थं चक्र इति इतः पूर्वस्वः सरिदेव सर्वतोऽधिकं तीर्थमित्यासीत् इदानीं तु यदुषु य
दजनिजातं तीर्थं श्रीकृष्णाकीर्तिरूपं एतत्स्वः सरिद्रूपं पादशौचं तीर्थमूनमत्वं चक्रे स्वयमेव सर्वतीर्थोपरिविराजत इत्यर्थः श्रीकृष्णा-

तिस्वः कोट्यः सहस्राणामष्टाशीतिशतानि च आसन्न्यदुकुलाचार्याः कुमारानामिति श्रुतम् ४१ संख्यानं
यादवानां कः करिष्यति महात्मनाम् यत्रायुतानामयुतलक्षेणास्ते स आहुकः ४२ देवासराहवहतादेतैर्याये
सूदारुणाः ते चोत्पन्ना मनुष्येषु प्रजाहृता बबाधिरे ४३ तन्निग्रहाय हरिणा प्रोक्ता देवा यदोः कुले अवती
र्णाः कुलशतं तेषामेकाधिकं नृप ४४ तेषां प्रमाणं भगवान्प्रभुत्वेनाभवद्हरिः ये चानुवर्तिनस्तस्य वष्टुः सर्वया
दवाः ४५ शय्यासनादनालापकीडास्त्रानादिकर्मसु न विदुः संतमात्मानं वृष्णायः कृष्णाचेतसः ४६ तीर्थं च
क्रेनृपो न यदजनि यदुषु स्वः सरित्पादशौचं विद्विदस्निग्धाः स्वरूपं ययुरजितपराश्रीर्यदर्थेऽन्ययत्नः यन्नामा
मंगलप्रश्रुतमथगदितं यत्कृतो गोत्रधर्मः कृष्णस्यैतन्नचित्रं क्षितिभरहरणं कालचक्रायुधस्य ४७

स्य विद्विषः स्निग्धाश्च तत्सारूप्यं ययुरित्यपि नातिचित्रं तस्य परमकारुणिकत्वात् तथेदं च न चित्रं किंतु अजितपरा अजिताकेऽपि
दप्यप्राप्तापरासर्वतः परिपूर्णा श्रीः कृष्णस्यैव नान्यस्येति तदेवाह यदर्थे अन्येषां ब्रह्मादीनां यत्न इति नतु निरपेक्षं तमेवलक्ष्मीः श्र
यत इति चित्रमेवेति चेत् न हि परममंगलनाम धेयत्वात् तस्येत्यत आह यन्नामेति तदपि नार्थस्मरणोपेक्षामित्याह श्रुतमथगदितमि
ति सर्वधर्माश्च यत्वादीत्याह यत्कृतो गोत्रधर्म इति गोत्रेषु तत्तद्विषयं शेषधर्मो यत्कृतः तेन प्रवर्तितः तस्य क्षितिभरहरणं नैव चित्र
मित्याह कृष्णस्यैतदिति कालचक्रायुधस्येति सर्वसंहारककालमूर्तेर्विशेषतोदुरंतप्रभावचक्रायुधस्य कियदेतदित्यर्थः ४७

यतएवंभूतः श्रीकृष्णस्ततः स एव सर्वोत्तम इत्याह जयतीति जनानां जीवानां योनिवासः आश्रयस्तेषु वा निवसति अतया मृत्यात्
 थासकृष्णो जयति देवक्यां जन्मेति वादमात्रं यस्य सः वस्तुतः अजन्मा यदुवराः पर्वत् सभासेव करुपायस्य इच्छामात्रेण निरसनसमर्थः
 पित्रीडाक्षेर्दोर्भिरधर्ममस्य च क्षिपन् स्थिरचरवृजिनधः अधिकारिविशेषानपेक्षमेव वृंदावनगततरुतृणलतादीनां संसादः स्वहंता
 तथा विलासे वेदगन्ध्यानपेक्षं व्रजवनितानां पुरवनितानां च सस्मितेन शोभनहास्ययुतेन श्रीमता सुरवेनैव कामदेवं वर्धयन् कामध्वंसो
 दीव्यति विजिगीषतिसंसारमिति देवस्तं भोगद्वारामोक्षप्रदमित्यर्थः ४८ तत्तत्कार्यविशेषैः स्वीकृतमल्पकूर्मादिनानामूर्तेः विशेष

जयति जननिवासो देवकीजन्मवादो यदुवरपरिषत्त्वेर्दोर्भिरस्य न्नधर्मम् स्थिरचरवृजिनधः सस्मितश्रीसु
 खेन व्रजपुरवनितानां वर्धयन् कामदेवम् ४८ इत्थं परस्य निजवर्त्मरिरक्षयात्तलीलातनोस्तदनुरूपविडम्बना
 नि कर्माणि कर्मकषणानि यदुत्तमस्य श्रूयादमुष्यपदयोरनुवृत्तिमिच्छन् ४९ मर्त्यस्तयानुसवमेधितया सु
 कुंदश्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनचिंतयैति तद्धामदुस्तरकृतांतजवापवर्गग्रामादूनक्षितिभक्तोऽपि यद्युच्यते
 ५० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे षादशसाहस्र्यां संहितायां वैष्णवसिक्त्या श्रीकृष्णचरितानु
 वर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ९० श्रीकृष्णार्पणमस्तु समाप्तोऽयं दशमस्कंधः ५

तो यदुत्तमस्य सतः परस्य तदनुरूपानुकारीणि कर्मकषणानि कर्माणि चरितानि श्रूयात् शृणुयादित्यर्थः ४९ अनुवृत्तेः फलमाह
 मर्त्य इति श्रीमत्याः कथायाः श्रवणकीर्तनयुक्तचिंतया संवर्धितयाऽनुवृत्त्या तया तन्निष्ठत्वेन तस्य धामलोकमेति लोकत्वेऽपि काला
 नाकलितत्वमित्याह दुस्तरेति दुर्लभपुरुषार्थतामाह ग्रामादिति ५० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे षादशसाह
 स्र्यां संहितायां वैष्णवसिक्त्या श्रीधरस्वामिविरचितायां श्रीमद्भागवतभावार्थदीपिकायां दशमस्कंधटीकायां नवतितमोऽध्यायः ९०
 श्रीकृष्णार्पणमस्तु अयं स्कंधः समाप्तः ५ शुभं भवतु ५ ५ ५ ५ ५

इति श्रीमद्भागवतदशमस्कंधोत्तरार्द्धसमाप्तम्.

